திருக்குறள்

உரைக்கொத்து

[அறத்துப்பால்]

T.
2400
T. 2400

திருக்குறள் பதிப்புநிதி வெளியீடு

5—12—1957

காசிமடம் திருப்பனந்தாள்

திருக்குறள் பதிப்பு நிதி வெளியீடு

அன்பளிப்பு

உ

சிவசிவ

செந்திலாண்டவன் துணை

திருக்குறள் - உரைக்கொத்து

அறத்துப்பால்

★

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்துத் தலைவர்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி

அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள்

2—10—1950-ல் நிறுவிய ஸ்ரீ ஆதிகுமரகுருபர சுவாமிகள்

நினைவுத் திருக்குறள் பதிப்பு நிதியிலிருந்து வெளியிடப்பெற்றது

★

திருப்பனந்தாள் செந்தமிழ்க் கல்லூரி பிரின்சிபால்

சிவநெறிச்செல்வர்

வித்துவான் கே. எம். வேங்கடராமையா M. A., B. O. L.

அவர்கள் தொகுத்த ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன் கூடியது

பதிப்பாசிரியர்

திருமுறைக் கலைஞர்

வித்துவான் தி. பட்டுசாமி ஓதுவார்

தலைமைத் தமிழாசிரியர்

பொன்னையா உயர்நிலைப்பள்ளி, திருச்சிராப்பள்ளி

ஸ்ரீ காசிமடம்] 1957 [திருப்பனந்தாள்

முதற் பதிப்பு - டிசம்பர், 1957 (2000 பிரதிகள்)

விலை ரூ. 1-25

திருக்குறள் - அறத்துப்பால் வகை

பாயிரம் நான்கு ;இல் லறம்இருபான் ; பன்மூன்றே
தூய துறவறம்; ஒன்று ஊழ்ஆக—ஆய
அறத்துப்பால் நால்வகையா ஆய்ந்துரைத் தார்நூலின்
திறத்துப்பால் வள்ளுவனர் தேர்ந்து.

—எறிச்சலூர் மலாடனர்.

திருக்குறளின் மேன்மை

ஓதற்கு எளிதாய் உணர்தற்கு அரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித்—தீதுஅற்ருேர்
உள்ளுதொறு உள்ளுதொறு உள்ளம் உருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

—மாங்குடி மருதனர்.

வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு

வள்ளுவர் தந்த திருமறையைத்—தமிழ்
மாதின் இனிய உயிர்நிலையை
உள்ளம் தெளிவுறப் போற்றுவமே—என்றும்
உத்தம ராகி ஒழுகுவமே.

—கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை.

உரையாசிரியர்கள்

தருமர் மணக்குடியர் தாமத்தர் நச்சர்
பரிதி பரிமே லழகர்—திருமலையர்
மல்லர் கவிப்பெருமாள் காளிங்கர் வள்ளுவர்நூற்கு
எல்லையுரை செய்தார் இவர்.

—தனிப்பாடல்.

சிவ சிவ

முன்னுரை

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு.

திருக்குறள் உலகம் போற்றும் பெருநூல்; எந்நாட்டினரும் எக்கொள்கையினரும் விரும்பும் அறிவுக்களஞ்சியம்; தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டினையும் நல் வாழ்க்கையையும் காட்டும் விளக்கு. இதன்பால் இல்லாத பொருள் ஒன்றுமே இல்லை; எல்லாப் பொருளும் இதன்பால் உள. திருக்குறளைப் பல உரைகளுடன் பயின்றால் திருக்குறட் கருத்துக்களை நன்கு உணரலாம்; ஆதலால், அறத்துப்பாலுக்கு மட்டும் பரிமேலழகர், மணக்குடவர், பரிதியார், காளிங்கர் ஆகிய இவர்களின் உரைகளையும் பற்பல ஆங்கிலப் பேராசிரியர்கள் வரைந்த ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகளில் குறிப்பிடப்பெற்றவைகளையும் ஆங்காங்கே இணைத்து, "**திருக்குறள் உரைக்கொத்து—அறத்துப்பால்**" என்ற பெயரில் அடக்க விலையில் வெளியிடப்பெறவேண்டும் என்று திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்துத் தலைவர் **ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள்** திருவுளம் பற்றினார்கள். அதற்கேற்ப 2—10—1950-ல் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி சுவாமிகள் அவர்களால் நிறுவப்பெற்ற "**ஸ்ரீ ஆதிகுமரகுருபர சுவாமிகள் நினைவுத் திருக்குறள் பதிப்பு நிதி**" வெளியீடாக ஏவிளம்பி ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்கள் திருக்கார்த்திகை நாளில் 5—12—1957-ல் வெளியிடப் பெறுகின்றது.

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள் நிறுவிய திருக்குறள் பதிப்பு நிதிக் கட்டளை நகலும், அந்நிதியின்கீழ் இந்நூலைப் பதிப்பிக்கச் சென்னை அறநிலையப்

பாதுகாப்பு ஆணையர் (Commissioner, H. R. & C. E. Board, Madras) அவர்களுடைய கடிதத்தின் நகலும் இந்நூலுடன் இணைக்கப்பெற்றுள்ளன.

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி சுவாமிகள் அவர்கள் சைவ சமய வளர்ச்சிக்கும் ஏனைப் பொது நலன்களுக்கும் சுமார் 43 இலட்சம் வெண் பொற்காசுகளுக்குமேல் பல அறக்கட்டளைகளை நிறுவிப் பரிபாலனம் செய்துவருதலைத் தமிழுலகு நன்கறியும். ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி சுவாமிகள் அவர்கள் திருக்குறளைப் பரப்புவதற்குச் செய்யும் பணிகள் பல; அவற்றுள் ஒன்று மதுரை மீனாட்சியம்மை ஆலயத்துள் பொற்றாமரைத் தென்கரைச் சுவரில் 1330 குறள்களையும் சலவைக் கற்களில் பதித்துள்ளமையாகும்; சென்னையிலும், திருவாங்கூரிலும் திருக்குறட் பரிசுகளும் நிறுவியுள்ளார்கள்.

திருக்குறள் உரைக்கொத்து — அறத்துப்பாலுக்குரிய ஒவ்வொரு திருக்குறளுக்கும் உரிய ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பைப் பற்பல ஆங்கிலப் பேராசிரியர்கள் எழுதியவற்றை நன்கு ஆய்ந்து திருப்பனந்தாள் செந்தமிழ்க் கல்லூரி பிரின்ஸிபால், சிவநெறிச் செல்வர் வித்துவான் திரு. கே. எம். வேங்கடராமையா, M. A., B. O. L., அவர்கள் தொகுத்துத்தந்துள்ளார்கள். திருக்குறளில் கண்ட பொருள் பெரும்பாலும் விடாது காணப்பெறும் மொழிபெயர்ப்பே இந்நூலகத்துத் தரப்பெற்றுள்ளன. திரு. M. S. பூர்ணலிங்கம் பிள்ளை,[1] திரு. S M. மைக்கேல்,[2] திரு. V. R. இராமச்சந்திர தீக்ஷிதர்,[3] திரு. M. R. இராஜகோபால ஐயங்கார்,[4] திரு. வ. வெ. சுப்பிரமணிய ஐயர்[5] திரு. Rev. Drew John Lazarus.[6] ஆகிய இவர்களுடைய ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்கள் ஆங்காங்குப் பயன்படுத்தப் பெற்றுள்ளன. ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்களை வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்யவும், அம்மொழிபெயர்ப்பு நூல்களைப் பெற்று ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு வளத்தை ஆய்ந்து அறியவும் இத்தொகுப்புப் பயன்படும் என்பது திண்ணம்.

---

1 M. S. P. *2* S. M. M. *3* V. R. R. *4* M. R. R. *5* V. V. S. *6* R. D. என்று ஆங்காங்கு நூலில் குறியீடுகள் கொடுக்கப்பெற்றுள்ளன.

இப்பதிப்பு அச்சாகுங்கால் பழைய உரைகளை உடனிருந்து ஆராய்ந்தும், அச்சுப் பிரதிகளைத் திருத்தியும் நன்முறையில் வெளிவர உதவி புரிந்த எனது நண்பர் திருச்சி 'குறள் மலர்' துணையாசிரியர் உறந்தை திருவாளர் அ. அரங்கராசுப் பிள்ளை அவர்களுக்கும், அகராதி தொகுத்தல் போன்ற பல உதவிகளைப் புரிந்த எனது நண்பர் திருச்சி வித்துவான் திரு. கோ. இரத்தினம் பிள்ளை அவர்களுக்கும், ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பைத் தொகுத்து உதவிய சிவநெறிச்செல்வர் வித்துவான் திரு. கே. எம். வேங்கட ராமையா, M. A., B. O. L., அவர்களுக்கும் எனது நன்றி உரியதாகுக.

இப்பணியிலே எளியேனை ஈடுபடுத்திய ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி சுவாமிகள் அவர்களுக்கும், அவர்கள் வழியொழுகும் ஸ்ரீ காசி மடம் இளவரசு ஸ்ரீமத் மகாலிங்கத்தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்களுக்கும் அடியவன் வணக்கம் என்றும் உரியதாகுக.

உள்ளுதோறு உள்ளுதோறு உள்ளம் உருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு. —மாங்குடி மருதனார்

'அருள்நந்தி நிலையம்'
வரகநகர், திருச்சி-8
5—12—'57.

இங்ஙனம்,
தி. பட்டுச்சாமி ஓதுவார்

Proceedings of the Commissioner for H. R. & C. E. Board.

Office of the Commissioner
for Hindu Religious and Charitable Endowments
(Admn.) Department, Madras - 2

R. C. No. 14332/57-A 4 dated 28—6—57

Sub: Endowment - Tirukkural Publication Endowment - Created by Sri Kasi Math Religious Charities - Tirupanandal - Kumbakonam Taluk - Tanjore District - Publication of Tirukkural–orders.

Ref: 1. From the Trustee, Sri Kasi Math Religious Charities, Tirupanandal reports dated 13–5-57 and 25-6–57.

2. From the Dy. Commissioner, H. R. & C. E., Tanjore L. Dis. No. 10907/57 dated 5–6–57.

3. From the Managing Trustee, Tirukkural Endowment and Tiruvalluvar Temple, Mylapore, letter dated 25—6—57.

The Trustee of Kasi Math Religious Charities, Tirupanandal has expressed the view that the publication of Tirukkural out of the interest accrued on the capital set apart for the purpose may be made by the Kasi Math itself. The Managing Trustee of Tirukkural Endowment, Mylapore has agreed to this. In view of this, the Trustee Sri Kasi Math Religious Charities, Tirupanandal, the donor is permitted to publish editions of Kural at their discretion. They have now Rs. 2100/- which represents the interest accrued in 1956-57. It is suggested that a variorum edition of Arathupal with English translation may now be published and the other two parts Porul and Inbam in the succeeding years.

(Sd.)..............................

for Commissioner.

(True Copy)

சிவசிவ

உள்ளுறை

அறத்துப்பால்

	பக்கம்
உரைப்பாயிரம்	1
1. பாயிரவியல்	**3**
1 கடவுள் வாழ்த்து	,,
2 வான்சிறப்பு	14
3 நீத்தார் பெருமை	23
4 அறன் வலியுறுத்தல்	33
2. இல்லறவியல்	**43**
5 இல்வாழ்க்கை	,,
6 வாழ்க்கைத்துணைநலம்	53
7 புதல்வரைப் பெறுதல்	61
8 அன்புடைமை	70
9 விருந்தோம்பல்	79
10 இனியவை கூறல்	86
11 செய்ந்நன்றியறிதல்	95
12 நடுவு நிலைமை	103
13 அடக்கமுடைமை	112
14 ஒழுக்கமுடைமை	120
15 பிறனில் விழையாமை	129
16 பொறையுடைமை	137
17 அழுக்காறாமை	146
18 வெஃகாமை	154
19 புறங்கூறாமை	162
20 பயனில சொல்லாமை	170
21 தீவினையச்சம்	178
22 ஒப்புரவறிதல்	186
23 ஈகை	194
24 புகழ்	203
3. துறவறவியல்	**213**
25 அருளுடைமை	,,
26 புலான் மறுத்தல்	223
27 தவம்	231
28 கூடாவொழுக்கம்	240
29 கள்ளாமை	250
30 வாய்மை	260
31 வெகுளாமை	269
32 இன்னாசெய்யாமை	278
33 கொல்லாமை	287
34 நிலையாமை	297
35 துறவு	309
36 மெய்யுணர்தல்	319
37 அவாவறுத்தல்	331
4. ஊழியல்	**342**
38 ஊழ்	,,
குறள் அகராதி	353

சிவசிவ

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசி மடத்துத் தலைவர்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி

அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள்

நிறுவிய தருமங்கள்

			முதற்பொருள் ரூபாய்
1.	திருமுறை வளர்ச்சிக்கு ஆக 27 தருமங்கள்	...	4,06,000
2.	கல்வி அபிவிருத்திக்கு ஆக 48 தருமங்கள்	...	6,04,200
3.	சைவ சித்தாந்தம் பரப்ப 7 தருமங்கள்	...	1,56,000
4.	அன்னதானம் செய்ய 104 தருமங்கள்	...	24,34,500
5.	வைத்தியம் செய்ய 5 தருமங்கள்	...	1,22,500
6.	பொது தருமங்கள்—ஸ்நானகட்டம், அகதி நன்கொடை, தண்ணீர்ப்பந்தல், ஒளிவளர் விளக்குகள், பசுப்பரிசு, கோசம்வர்த்தனம், கல்லெழுத்து முதலிய 60 தருமங்கள்	...	5,42,245
	ஆகத் தருமங்கள் 251-க்கு	...	42,65,445

உ

செந்திலாண்டவன் துணை

திருக்குறள் - உரைக்கொத்து

அறத்துப்பால்

உரைப் பாயிரம்

பரிமேலழகர் : இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும், அந்தமில் இன்பத்து அழிவில் வீடும், நெறி யறிந்து எய்துதற்கு உரிய மாந்தர்க்கு உறுதியென உயர்ந்தோரான் எடுக்கப்பட்ட பொருள் நான்கு. அவை அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பன. அவற்றுள், வீடு என்பது சிந்தையும் மொழியும் செல்லா நிலைமைத்து ஆகலின், துறவறமாகிய காரண வகை யாற் கூறப்படுவதல்லது இலக்கண வகையாற் கூறப்படா மையின், நூல்களாற் கூறப்படுவன ஏனை மூன்றுமே ஆம்.

அவற்றுள், அறமாவது மனு முதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும், விலக்கியன ஒழிதலும் ஆம். அஃது ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம் என மூவகைப்படும்.

அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார், தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரியம் முதலிய நிலைகளினின்று, அவ்வவற்றிற்கோதிய அறங்களின் வழுவாது ஒழுகுதல்.

வழக்காவது ஒரு பொருளைத் தனித்தனியே 'எனது எனது' என்று இருப்பார், அது காரணமாகத் தம்முண் மாறுபட்டு அப் பொருண்மேற் செல்வது. அது 'கடன் கோடல்' முதற் *பதினெட்டுப் பதத்ததாம்.

---

* *கடன்கோடல், உபநிதி, கூடிமேம்படல், நல்கியதை நல்காமை, ஒப்பிப் பணிசெய்யாமை, கூலிகொடாமை, உடையன் அல்லான் விற்றல், விற்றுக்கொடாமை, கொண்டு உள்ளம் ஒப்பாமை, கட்டுப்பாடு கடத்தல், நிலவழக்கு, மாதர் ஆடவர் தருமம், தாயபாகம், வன்செய்கை, சொற்கொடுமை, தண்டக்கொடுமை, சூது, திருடு.*

தண்டமாவது அவ் வொழுக்க நெறியினும் வழக்கு நெறியினும் வழீஇயினரை, அந்நெறி நிறுத்துதற்பொருட்டு, ஒப்ப நாடி, அதற்குத் தக* ஒறுத்தல்.

இவற்றுள் வழக்கும் தண்டமும் உலக நெறி நிறுத்துதற் பயத்தவாவது அல்லது, ஒழுக்கம்போல மக்கள் உயிர்க்கு உறுதி பயத்தற் சிறப்பில ஆகலானும், அவைதாம் நூலானே அன்றி உணர்வு மிகுதியானும் தேய இயற்கையானும் அறியப்படுதலானும், அவற்றை யொழித்து, ஈண்டுத் தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவரால் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறம் என எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

அதுதான் நால்வகை நிலேத்தாய், வருணந்தோறும் வேறுபாடு உடைமையின், சிறுபான்மையாகிய அச் சிறப்பியல்புகள் ஒழித்து, எல்லார்க்கும் ஒத்தலிற் பெரும்பான்மையாகிய பொது இயல்பு பற்றி 'இல்லறம்' 'துறவறம்' என இருவகை நிலேயாற் கூறப்பட்டது.

அவற்றுள், இல்லறமாவது இல்வாழ்க்கை நிலேக்குச் சொல்லுகின்ற நெறிக்கண் நின்று, அதற்குத் துணேயாகிய கற்புடை மனேவியோடுஞ் செய்யப்படுவது ஆகலின், அதனே முதற்கண் கூறுவான் தொடங்கி, எடுத்துக்கொண்ட இலக்கியம் இனிது முடிதற்பொருட்டுக் கடவுள் வாழ்த்துக் கூறுகின்ருர்.

---

* புறநானூறு 10.

1. பாயிரவியல்

1. கடவுள் வாழ்த்து

பரிமேலழகர் : அஃதாவது கவி, தான் வழிபடுங் கடவுளை யாதல் எடுத்துக்கொண்ட பொருட்கு ஏற்புடைக் கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல். அவற்றுள் இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக் கடவுளை என அறிக. என்னை? சத்துவ முதலிய குணங்களான் மூன்றாகிய உறுதிப்பொருட்கு அவற்றான் மூவராய முதற்கடவுளோடு இயை புண்டாகலான். அம்மூன்று பொருளையுங் கூறலுற்றார்க்கு அம் மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமையாகலின், இவ்வாழ்த்து அம் மூவர்க்கும் பொதுப்படக் கூறினாரெனவுணர்க.

மணக்குடவர் : கடவுள் வாழ்த்தாவது கடவுளை வாழ்த்துதல்.

1. அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு. 1

All letters begin with A. This world has the Supreme Being as its first. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : எழுத்தெல்லாம் அகரம் முதல-எழுத்துக்கள் எல்லாம் அகரமாகிய முதலையுடையன ; உலகு ஆதி பகவன் முதற்று-(அதுபோல) உலகம் ஆதிபகவனாகிய முதலையுடைத்து.

இது தலைமைபற்றிவந்த எடுத்துக்காட்டு உவமை. அகரத் திற்குத் தலைமை விகாரத்தானன்றி நாதமாத்திரையாகிய இயல் பாற் பிறத்தலானும், ஆதிபகவற்குத் தலைமை செயற்கை யுணர் வானன்றி இயற்கை யுணர்வான் முற்றும் உணர்தலானுங் கொள்க. தமிழெழுத்திற்கேயன்றி வடவெழுத்திற்கும் முதலா தல் நோக்கி 'எழுத்தெல்லாம்' என்றார். ஆதிபகவன் என்னும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடநூன்முடிபு. உலகென் றது ஈண்டு உயிர்கண்மேனின்றது. காணப்பட்ட உலகத்தால் காணப்படாத கடவுட்கு உண்மைகூற வேண்டுதலின் "ஆதி பகவன் முதற்றே" என உலகின்மேல்வைத்துக் கூறினார் ; கூறி னாரேனும், உலகிற்கு முதல் ஆதிபகவன் என்பது கருத்தாகக்

கொள்க. ஏகாரம் தேற்றத்தின் கண் வந்தது. இப்பாட்டான் முதற்கடவுளது உண்மை கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: எழுத்துக்கள் எல்லாம் அகரமாகிய எழுத்தைத் தமக்கு முதலாக உடையன; அவ்வண்ணமே உலகம் ஆதியாகிய பகவனைத் தனக்கு முதலாகவுடைத்து என்றவாறு.

பரிதியார்: உயிரெழுத்துப் பன்னிரண்டுக்கும் அகரம் முதலெழுத்தாதன் முறைமைபோல, ஆதியான பகவன் முதலாம் உலகத்துக்கு என்றவாறு.

காளிங்கர்: அகரமும் அதுவே; முதலும் அதுவே. அகரமாகிய எழுத்தின்கண் விரிந்தன ஏனையெழுத்துக்களும், அவற்றானாகிய சொற்களும், மற்றைச் சொற்றொடர்புடைய எனைத்துக் கலைகளும். மற்றும் யாவையுமாகிய அது மற்றியாதொருபடி அப்படியே மூலகாரணனாகிய இறைவன்கண்ணே விரிந்தனவும். அவை, ஓசை ஊறு ஒளி சுவை கந்தம் என்கின்ற நுண்பூதமும், மற்று அவற்றின்வழி விரிந்த வான் வளி தீ நீர் நிலம் என்கின்ற ஐம்பெரும் பூதமும், அவற்றின்வழி விரிந்த நடப்பன நிற்பனவாகிய இருவகைப் பல்லுயிர்களும், மற்றும் இவ்வுயிர்கள் வாழ்கின்ற உலகங்களனைத்தும் என்றவாறு

2. கற்றதனா லாய பயன்என்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழாஅர் எனின். 2

Of what avail is learning, if the learned do not adore the good feet of Him who is Immaculate Wisdom. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: கற்றதனால் ஆய பயன் என் - எல்லா நூல்களையுங் கற்றவர்க்கு அக்கல்வியறிவானாய பயன் யாது? வாலறிவன் நற்றாள் தொழாஅர் எனின் - மெய்யுணர்வினையுடையானது நல்ல தாள்களைத் தொழாராயின்.

எவன் என்னும் வினாப்பெயர் என்னென்றாய் ஈண்டு இன்மை குறித்து நின்றது. கொல் என்பது அசைநிலை. பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகலின் 'நற்றாள்' என்றார். ஆகம அறிவிற்குப்பயன் அவன் தாளைத் தொழுது பிறவியறுத்தல் என்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : மேற்கூறிய எழுத்திஞைகிய சொற்களெல் லாம் கற்றதஞ்ஞகிய பயன் வேறு யாது ? விளங்கின அறிவினை யுடையவன் திருவடியைத் தொழாராயின் என்றவாறு.

'சொல்லினுனே பொருள் அறியப்படுமாதலான் அதனைக் கற்கவே மெய்யுணர்ந்து வீடுபெறலாகும் ; மீண்டும் வணக்கங் கூறியது எற்றுக்கு ?' என்ருர்க்கு இஃது அதனுற் பயன் இது வென்பதூஉம், வேறுவேறு பயனில்லையென்பதூஉம் கூறிற்று. "கற்பக் கழிமடம் அஃகும்" (நான்மணிக்கடிகை, 29) என்ருரும் உளர்.

பரிதியார் : சாத்திரங் கற்றும் அதஞலாகிய பயன் என்ன ? மேல் அறிவாளஞன சிவன் ஸ்ரீபாதத்தை வணங்காராகில் என்றவாறு.

காளிங்கர் : பலவகைப்பட்ட கலைகளையுங் கற்றதஞலுள்ள பயன் யாது கொல்லோ ? மாசற்ற அறிவுருவாகிய இறைவனது தூய அடியினை வணங்காராயின் என்றவாறு.

வாலிமை என்பது வெண்மை ; பெருமை என்றுமாம்

3. மலர்மிசை யேகிஞன் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார். 3

Those who find refuge in the great feet (of Him) who lives in the lotus of the heart (of the devotee) live eternally in heaven. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : மலர்மிசை ஏகிஞன் மாணடி சேர்ந்தார் - மலரின் கண்ணே சென்றவனது மாட்சிமைப்பட்ட அடிகளைச் சேர்ந்தார் ; நிலமிசை நீடு வாழ்வார் - எல்லா வுலகிற்கும் மேலாய வீட்டுலகின்கண் அழிவின்றி வாழ்வார்.

அன்பால் நினைவாரது உள்ளக் கமலத்தின்கண் அவர் நினைந்த வடிவோடு விரைந்து சேறலின் 'ஏகிஞன்' என இறந்தகாலத்தாற் கூறிஞர். என்னை ? 'வாராக் காலத்தும் நிகழுங் காலத்தும், ஓராங்கு வரூஉம் வினைச்சொற் கிளவி, இறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல், விரைந்த பொருள என்மஞர்

புலவர்' (தொல், சொல், 241) என்பது ஓத்தாகலின். இதனைப் பூமேல் நடந்தான் என்பதோர் பெயர்பற்றிப் பிறிதோர் கடவுட்கு ஏற்றுவாரும் உளர். சேர்தல் - இடைவிடாது நினைத்தல்.

மணக்குடவர்: மலரில்மேல் நடந்தானது மாட்சிமைப்பட்ட திருவடியைச் சேர்ந்தவரன்றே நிலத்தின்மேல் நெடுங்காலம் வாழ்வார் என்றவாறு.

நிலம் என்று பொதுப்படக் கூறியவதனன் இவ்வுலகின் கண்ணும் மேலுலகின்கண்ணும் என்று கொள்ளப்படும். தொழுதாற் பயன் என்னைஎன்ருற்குப் போகம் நுகர்தலும் வீடுபெறலும் என்று கூறுவார் முற்படப் போகநுகர்வார் என்று கூறினர்.

பரிதியார்: பக்த சனங்களிட்ட புஷ்பத்தின்மேல் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவன் ஸ்ரீபாதத்தை மனசிலே பற்றவைத்தார் பூமியின்கண் சகல பாக்கியமும் அநுபவிப்பார் என்றவாறு.

காளிங்கர்: மலர்மிசையேகினன் என்பது எல்லாருடைய நெஞ்சத்தாமரையினுஞ் சென்று பரந்துள்ளான். மாணடியென்பது மாட்சியுள்ள அடி. நிலமிசை நீடுவாழ்வார் என்பது நித்தராயுள்ளார். இந்நிலத்தின்கண் இவ்வாறு வணங்கி வழிபட்டு எவ்வுயிர்க்கும் உயிராய் நின்ற இறைவனது குற்றந் தீர்ந்த அடியினைச் சேர்ந்தார் யாவர் மற்று அவரே முத்தராவர் என்றவாறு.

4. வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்கு
யாண்டும் இடும்பை இல. 4

To those who are united to the feet of Him who is without disire or aversion, evil shall never come. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடி சேர்ந்தார்க்கு - ஒரு பொருளையும் விழைதலும் வெறுத்தலும் இல்லாதவன் அடியைச் சேர்ந்தார்க்கு; யாண்டும் இடும்பை இல - எக்காலத்தும் பிறவித் துன்பங்கள் உளவாகா.

பிறவித் துன்பங்களாவன: தன்னைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப்பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவன

வும் என மூவகையான் வருந் துன்பங்கள். அடிசேர்ந்தார்க்கும் அவ்விரண்டும் இன்மையின் அவை காரணமாக வரும் மூவகைத் துன்பங்களும் இலவாயின.

மணக்குடவர் : இன்பமும் வெகுளியும் இல்லாதானது திருவடியைச் சேர்ந்தவர் எவ்விடத்தும் இடும்பையில்லாதவர் என்றவாறு.

பொருளுங் காமமும் ஆகா என்றற்கு 'வேண்டுதல் வேண்டாமையிலான்' என்று பெயரிட்டார்.

பரிதியார் : விருப்பு வெறுப்பு இல்லாதான் பாதம் சேர்ந்தார்க்குத் துன்பம் இல்லை என்றவாறு.

காளிங்கர் : உலகத்து யாதானும் ஒரு பொருளை விரும்புதலும் விரும்பாமையும் இல்லாத இறைவன் அடியை அன்பொடு சேர்ந்தார்க்கு எவ்விடத்தானுந் துயரம் இல்லை என்றவாறு.

5. இருள்சேர் இருவினையுஞ் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. 5

Dark twins, good bad, afflicts them not, By whom His glory is wrought. (*S. M. M.*)

பரிமேலழகர் : இருள்சேர் இருவினையுஞ் சேரா - மயக்கத்தைப் பற்றி வரும் நல்வினை தீவினை என்னும் இரண்டு வினையும் உளவாகா ; இறைவன் பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு - இறைவனது மெய்ம்மை சேர்ந்த புகழை விரும்பினாரிடத்து.

இன்னதன்மைத்தென ஒருவராலுங் கூறப்படாமையின் அவிச்சையை இருளென்றும், நல்வினையும் பிறத்தற்கேதுவாகலான் 'இருவினையுஞ் சேரா' என்றும் கூறினர். இறைமைக் குணங்கள் இலராயினாரை உடையர் எனக் கருதி அறிவிலார் கூறுகின்ற புகழ்கள் பொருள்சேரா ஆகலின் அவை முற்றவும் உடைய இறைவன் புகழே 'பொருள்சேர் புகழ்' எனப்பட்டது.

புரிதல் - எப்பொழுதும் சொல்லுதல்.

மணக்குடவர் : மயக்கத்தைச் சேர்ந்த நல்வினை தீவினையென்னும் இரண்டு வினையும் சேரா ; தலைவனதாகிய மெய்ப்

பொருள் சேர்ந்த புகழ்ச்சிச் சொற்களைப் பொருந்தினார்மாட்டு என்றவாறு.

பரிதியார்: மும்மல வித்தாகிய பாவமானது சிவகீர்த்தி பாராட்டுவானிடத்து இல்லை என்றவாறு.

காளிங்கர்: தம் அறியாமையாகின்ற இருள் காரணமாக வந்து இயைகின்ற நல்வினை தீவினை என்னும் இரண்டு வினையுஞ் சேரா: அவ்விறைவனாற் பெற்ற உபதேசப் பொருளோடு பொருந்திப் புகழ் தங்கி நின்றவரிடத்து என்றவாறு.

தாமத்தர்: அஞ்ஞானத்தாலுண்டாகும் நல்வினை தீவினை என்னும் இரண்டு வினைகளும் சேரமாட்டா; மெய்த்தன்மை பொருந்திய கடவுளுடைய புகழை விரும்பித் தோத்திரம் பண்ணினாரிடத்து.

நச்சர்: அஞ்ஞானம்பற்றி எழாநின்ற இருவினைகளும், மெய்த்தன்மை வாய்ந்த சிவபிரானது திருப்புகழைப் பாராட்டுவாரிடத்துச் சேரா.

தருமர்: தம் அறியாமையாகின்ற இருள்காரணமாக வந்து இயைகின்ற நல்வினை தீவினைகள் என்னும் இரண்டு வினையுஞ் சேரா; அவ்விறைவனாற் பெற்ற உபதேசப் பொருளோடு பொருந்திய புகழ் தங்கினாரிடத்து.

6. பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார். 6

Long will they live who walk the righteous path of Him who has quenched the desires of the five senses. (*M. S P.*)

பரிமேலழகர்: பொறிவாயில் ஐந்து அவித்தான் - மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி யென்னும் பொறிகளை வழியாகவுடைய ஐந்தவாவினையும் அறுத்தானது; பொய்தீர் ஒழுக்கநெறி நின்றார் - மெய்யான ஒழுக்கநெறியின்கண் வழுவாது நின்றார்; நீடு வாழ் வார் - பிறப்பின்றி எக்காலத்தும் ஒருதன்மையராய் வாழ்வார்.

புலன்கள் ஐந்தாகலான் அவற்றின்கண் செல்கின்ற அவா வும் ஐந்தாயிற்று. ஒழுக்கநெறி ஐந்தவித்தானாற் சொல்லப்பட்ட

மையின் ஆண்டை ஆறனுருபு செய்யுட்கிழமைக்கண் வந்தது; "கபிலரது பாட்டு" என்பதுபோல. இவை நான்கு பாட்டானும் இறைவனை நினைத்தலும், வாழ்த்தலும், அவன் நெறிநிற்றலும் செய்தார் வீடுபெறுவர் என்பது கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி என்னும் ஐம்பொறிகளின் வழியாக வரும் ஊறு, சுவை, ஒளி, நாற்றம், ஓசை என்னும் ஐந்தின்கண்ணும் செல்லும் மனநிகழ்ச்சியை அடக்கினனது பொய்யற்ற ஒழுக்கநெறியிலே நின்றாரன்றே நெடிது வாழ்வார் என்றவாறு.

இது சாவில்லை யென்றது.

பரிதியார்: சத்த, பரிச, ரூப, ரச, கந்தம் என்கிற பொறியை வழியாகவுடையவற்றிற்கு மனசைப் போக்காமல் காக்கவல்லார் இகபரம் இரண்டிலும் நெறிநின்று அநேககாலம் வாழ்வர் என்றவாறு.

காலிங்கர்: சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்கின்ற ஐம்பொறிகளை நுகர்தற்கு வழிக்கருவியாகிய மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி என்கிற ஐம்பொறிகளையும் அகத்தடக்கி இறைவனது உபதேசமுறைமையாகின்ற நல்லொழுக்கத்தின்கண் வழிப்பட்டு நின்றவர் முத்தராவர் என்றவாறு.

தாமத்தர்: உடம்பு, வாய், கண், காது, மூக்கு என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்து பொறிகளை வழியாகஉடைய ஐந்து ஆசைகளையும் அறுத்தவன் சொன்ன குற்றமில்லாத நேர் நெறியிலே, வழுவாமல் நடந்தவர்கள், ஒருகாலமும் அழிவில்லாமல் இருக்கின்ற மோட்சத்திலே எக்காலமும் வாழ்வார்கள்.

நச்சர்: ஐம்பொறிகளின் வழியாக நுகரப்படும் ஐம்புலன்களையும் வென்றனது பொய் நீங்கிய ஒழுக்கநெறியில் நின்றார், இகத்திலும் பரத்திலும் நெடுங்காலம் வாழ்வர்.

தருமர்: சுவை, ஒளி, ஊறு. ஓசை, நாற்றம் என்கின்ற ஐம்புலன் கொள்ளுதற்கு வழிக்கருவியாகிய மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்கின்ற ஐம்பொறிகளையும் அகத்தடக்கிய இறை

வனது உபதேச முறைமையாகின்ற நல்லொழுக்கத்தின்கண் வழிப்பட்டுநின்றவர் முத்தராய் நெடுங்காலம் வாழ்வர்.

7. தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது. 7

They alone escape from sorrow who take refuge in the feet of Him who hath no equal. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: தனக்கு உவமையில்லாதான் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால் - ஒருவாற்றானும் தனக்கு நிகரில்லாதவனது தாளைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது; மனக்கவலை மாற்றல் அரிது - மனத்தின்கண் நிகழுந் துன்பங்களை நீக்குதல் உண்டாகாது.

'உறற்பால தீண்டாவிடுதலரிது' (நாலடி-109) என்றாற் போல ஈண்டு அருமை இன்மைமேல் நின்றது. தாள் சேராதார் பிறவிக்கு ஏதுவாகிய காம வெகுளி மயக்கங்களை மாற்றமாட்டாமையின் பிறந்து அவற்றான் வருந் துன்பங்களுள் அழுந்துவர் என்பதாம்.

மணக்குடவர்: தனக்கு நிகரில்லாதானது திருவடியைச் சேர்ந்தவர்க்கு அல்லது மனத்து உண்டாம் கவலையை மாற்றுதல் அரிது என்றவாறு.

வீடு பெறலாவது 'அவலக் கவலைக் கையாற்றின்' (மணிமே-4-118) நீங்கிப் புண்ணியபாவம் என்னும் இரண்டினையும் சாராமல், சாதலும் பிறத்தலும் இல்லாததொரு தன்மையை எய்துதல். அது பெறும் என்பார் முற்படக் கவலைகெடும் என்றார்; அதனால் எல்லாத் துன்பமும் வருமாதலின்.

பரிதியார்: தனக்கொருவரும் நிகரில்லாதவன் ஸ்ரீபாதத்தைச் சேராதவர் மனத்துயரம் மாற்றுவாரல்லர். அவர் மனத்துயரமாற்றமாட்டார் என்றவாறு.

காளிங்கர்: எவ்வுயிர்க்கும் உயிர்ப்பொருளாகின்றவனாகிய முதற்பொருளாந்தன்மைக்கு இணையில்லாதான்றனது அடியினை உண்மையாகச் சேர்ந்தவர்க்கல்லது மற்றியாவர்க்குந் தமது நெஞ்சத்துக் கவலை நீக்குதற்கரிது என்றவாறு.

8. அறவாழி அந்தணன் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
பிறவாழி நீந்தல் அரிது. 8

The stormy seas of wealth and sense delights cannot be traversed except by those who cling to the feet of the sage who is the Ocean of Righteousness. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : அறவாழி அந்தணன் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால் - அறக்கடலாகிய அந்தணனது தாளாகிய புணையைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது; பிற ஆழி நீந்தலரிது - அதனிற் பிறவாகிய கடல்களை நீந்தல் அரிது.

அறம் பொருள் இன்பமென உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் அறத்தை முன்னர்ப் பிரித்தமையான் ஏனைப் பொருளுமின்பமும் பிறவெனப்பட்டன. பலவேறுவகைப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றையும் தனக்கு வடிவாகவுடையனாகலின் 'அறவாழியந்தணன்' என்றார். அறவாழி யென்பதனைத் தருமசக்கரமாக்கி, அதனையுடைய அந்தணனென்றுரைப்பாரும் உளர். அப்புணையைச் சேராதார் கரைகாணாது அவற்றுள்ளே யழுந்துவராகலின் நீந்தலரிது என்றார். இஃது ஏகதேச உருவகம்.

மணக்குடவர் : அறமாகிய கடலையுடைய அந்தணனது திருவடியைச் சேர்ந்தவர்க்கல்லது, ஒழிந்தபேர்களுக்குப் பிறவாழியை நீந்தல் ஆகாது ; அது பெறுதலரிது என்றவாறு.

இது காமமும் பொருளும்பற்றி வரும் அவலம் கெடும் என்றது.

பரிதியார் : தன்மமென்னுஞ் சமுத்திரமாகவுள்ள பரமேசுவரன் பாதத்துணையில்லாதார் பாவக்கடலை நீந்தமாட்டார் என்றவாறு.

காலிங்கர் : அறமாகிய பெருவெள்ளமாய் அனைத்துயிர்கட்கும் அழகிய தண்ணளியையுடையவனாகிய இறைவனது தாளிணையை வணங்கி வழிபட்டார்க்கல்லது, மற்றியாவர்க்கும் பிறவிப்பெளவத்தைக் கடத்தல் அரிது என்றவாறு.

9. கோளில் பொறியிற் குணமிலவே எண்குணத்தான்
தாளை வணங்காத் தலை. 9

The head that does not bow down before and worship the feet of the Lord of the eight attributes will be as like the palsied senses. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : கோளில் பொறியில் குணம் இல - தத்தமக்கேற்ற புலன்களைக் கொள்கையில்லாத பொறிகள்போலப் பயன்படுதல் உடையவல்ல; எண்குணத்தான் தாளை வணங்காத் தலை - எண்வகைப்பட்ட குணங்களையுடையானது தாள்களை வணங்காத தலைகள்.

எண்குணங்களாவன : தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பில்இன்பமுடைமை என இவை. இவ்வாறு சைவாகமத்துக் கூறப்பட்டது. அணிமாவை முதலாகவுடையன எனவும், கடையிலாவறிவை முதலாகவுடையன எனவும் உரைப்பாரும் உளர். காணாதகண் முதலியனபோல வணக்காததலைகள் பயனிலவெனத் தலைமேல் வைத்துக் கூறினார். கூறினாரேனும் இனம்பற்றி வாழ்த்தாத நாக்களும் அவ்வாறே பயனில வென்பதூஉங் கொள்க. இவை மூன்று பாட்டானும் அவனை நினைத்தலும், வாழ்த்தலும், வணங்கலும் செய்யாவழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : அறிவில்லாத பொறிகளையுடைய பாவைகள் போல ஒரு குணமும் உடையனவல்ல; எட்டுக் குணத்தினையுடையவன் திருவடியினை வணங்காத தலையினையுடைய உடம்புகள் என்றவாறு.

உயிர் உண்டாகில் வணங்கும் என்று இழித்து, உடம்புகள் என்றார்.

பரிதியார் : கோளாகிய நவக்கிரகங்களும், புலனாகிய கண், வாய், மூக்கு, செவி, மெய்யென்னும் ஐம்புலன்களும் உண்

டாகிலும் பயனில்லை. எட்டுக் குணங்களுடைய சிவன் சிவந்த தாளை வணங்காத தலை சித்திரத்தில் எழுதிய மரப்பாவைக்கு நிகராம் என்றவாறு.

எட்டுக் குணத்தான்; எட்டுக்குணமாவன: அனந்தஞானம், அனந்தவீரியம், அனந்தகுணம், அனந்ததெரிசனம், நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, அவாவின்மை, அழியாவியல்பு என்பன.

காளிங்கர்: கோட்பரமில்லாத பொறியினைப்போலக் குணமில்லனவாம்; எண்ணணப்பட்ட குணங்களையுடைய இறைவனது தாளினை வணங்கப்பெறாத தலைகள் என்றவாறு.

10. பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடிசேரா தார்.* 10

None can swim the great sea of births, but those who are united to the feet of God. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: இறைவனடி (சேர்ந்தார்) பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர்-இறைவன் அடியென்னும் புணையைச்-சேர்ந்தார் பிறவியாகிய பெரிய கடலை நீந்துவர்; சேராதார் நீந்தார் – அதனைச் சேராதார் நீந்தமாட்டாராய் அதனுள் அழுந்துவர்.

காரண காரியத் தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றி வருதலின், 'பிறவிப் பெருங்கடல்' என்றார். சேர்ந்தார் என்பது சொல்லெச்சம். உலகியல்பை நினையாது இறைவனடியையே நினைப்பார்க்குப் பிறவியறுதலும், அவ்வாறன்றி மாறி நினைப்பார்க்கு அஃது அருமையுமாகிய இரண்டும் இதனால் நியமிக்கப்பட்டன.

மணக்குடவர்: பிறவியாகிய பெரிய கடலை நீந்தியேறுவர் இறைவனது அடியைச் சேர்ந்தவர்; சேராதவர் அதனுள் அழுந்துவர் என்றவாறு.

பரிதியார்: பிறவியாகிய சமுத்திரத்தை நீந்துவர் சிவனடி சேர்ந்தார்; சேராதார் பிறவியாகிய சமுத்திரத்தை நீந்தமாட்டார் என்றவாறு.

* இச்செய்யுள் ஏகதேச உருவகஅணி.

காளிங்கர்: பிறவியாகிய பெரிய பௌவத்தினைக் கடந்து முத்தராவர் இறைவனடியைச் சேர்ந்தார்; மற்றிங்ஙனஞ் சேராதார் எஞ்ஞான்றும் பிறவிப் பௌவத்தைக் கடத்தல் இலர் என்றவாறு.

இனி இப்படி அருட்பெருங்கடவுளரை வழிபட்டொழுகும் நன்னெறியாளர் உறையுந் தேயத்து மழைவளங் குன்றுது வாய்ப்புடைத்தாம் என்பதனுலும், மற்றிவர் முதலாயினுர் யாவர்க்கும் மழை இன்றியமையாமையாலும், மற்றிதன் பின்னரே மழை பெய்தற் சிறப்பினை அறிவிக்கிறது மேலையதிகாரம்.

---

2. வான்சிறப்பு

பரிமேலழகர்: அஃதாவது அக்கடவுளது ஆணையான் உலகமும், அதற்கு உறுதியாகிய அறம் பொருள் இன்பங்களும் நடத்தற்கு ஏதுவாகிய மழையினது சிறப்புக் கூறுதல். அதிகார முறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

மணக்குடவர்: வான்சிறப்பாவது மழையினது தலைமை கூறுதல். இது கடவுட் செய்கைத்தாதலால் அதன்பிற் கூறப்பட்டது. இஃது ஈண்டுக் கூறியது என்னையெனின், பின் உரைக்கப்படுகின்ற இல்லறமும் துறவறமும் இனிது நடப்பது மழையுண்டாயின் என்றற்குப் போலும். அன்றியும் காலத்தின் பொருட்டுக் கூறினுர் எனினும் அமையும்.

பரிதியார்: பூலோகத்திலுள்ள தன்மதானஞ் செய்யும் போது மழையின்றி நடவாது; அங்ஙன் நடக்கில் வான்சிறப்பு வேண்டும் என்றவாறு.

1. வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலால்
தானமிழ்தம் என்றுணரற் பாற்று. 11

As the world sustains itself or progresses with rain from the sky, it is ambrosia or nectar, so to be understood. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: வான்நின்று உலகம் வழங்கிவருதலால் – மழை இடையருது நிற்ப உலகம் நிலைபெற்றுவருதலான், தான்

அமிழ்தம் என்று உணரற்பாற்று - அம்மழைதான் உலகத்திற்கு அமிழ்தமென்று உணரும் பான்மையையுடைத்து.

நிற்ப என்பது நின்றெனத் திரிந்துநின்றது. உலகம் என்றது ஈண்டுயிர்களை. அவை நிலைபெற்றுவருதலாவது பிறப்பு இடையறுமையின் எஞ்ஞான்றும் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல். அமிழ்தமுண்டார் சாவாது நிலைபெறுதலின் உலகத்தை நிலைபெறுத்துகின்ற வானை 'அமிழ்தமென்று உணர்க' என்றார்.

மணக்குடவர்: மழைவளம் நிலைநிற்றலானே உலகநடை தப்பாது வருதலான், அம் மழைதான் உலகத்தார் அமுதம் என்று உணரும் பகுதியது என்றவாறு.

இஃது அறம் பொருள் இன்பங்களை உண்டாக்குதலானும் பலவகைப்பட்ட உணவுகளை நிலைநிறுத்தலானும் இம்மழையினை மற்றுள்ள பூதமாத்திரமாக நினைக்கப்படாதென்ற நிலைமை கூறிற்று.

பரிதியார்: மழையினாலே உலகந் தழைத்து வருகையால் மழையும் அமிர்தமும் நிலையாம் என்றவாறு.

காலிங்கர்: மழையானது வந்து நிலைபெற்று, மற்றதனால் இவ்வுலகத்துயிர்களானவை நடைபெற்றுச் சேறலான், மற்று இம்மழையானதுதான் இவ்வுலகத்துக்கோரமுதம் என்று உணரும் பகுதியையுடைத்து என்றவாறு.

இனி, மற்று இக்கடவுள் வணக்கமும் வான்சிறப்பும் துறவறம் இல்லறமுதலாகிய எனைத்தொழுக்கத்துக்கும் இன்றியமையாப் பண்பினவாகலின் இவற்றின் பின்னர் அவ்விருவகை ஒழுக்கத்திற்கும் தொகைநிலைப்பாயிரம் உணர்த்துகின்றாராகலான் அவற்றுள் முன்னர் அவ்வீட்டுநெறிக்கியல்பாகிய துறவுநெறிப்பாயிரம் அறிவிக்கின்றது. மேலை அதிகாரம் முற்றும்.*

2. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉம் மழை.** 12

---

* *காலிங்கர் இக்குறளைப் பத்தாவதாகக் கொண்டமையின், இங்கு வருகின்ற அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் தந்தார் என்க.*

** *இச்செய்யுள் சொற்பின் வருநிலையணி.*

Rain produces food, and is itself food. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: துப்பார்க்குத் துப்பு ஆய துப்பு ஆக்கி - உண்பார்க்கு நல்ல உணவுகளை உளவாக்கி; துப்பார்க்குத் துப்பாய தூஉம் மழை - அவற்றை உண்கின்றார்க்குத் தானும் உணவாய் நிற்பதூஉம் மழை.

தானும் உணவாதலாவது தண்ணீராய் உண்ணப்படுதல். சிறப்புடைய உயர்திணைமேல் வைத்துக் கூறினமையின் அஃறிணைக்கும் இஃதொக்கும். இவ்வாறு உயிர்களது பசியையும் நீர் வேட்கையையும் நீக்குதலின், அவை வழங்கிவருதலுடையவாயின என்பதாம்.

மணக்குடவர்: பிறிதொன்று உண்பார்க்கு அவர் உண்டற்கான உணவுகளையும் உண்டாக்கித் தன்னையுண்பார்க்குத் தானே உணவாவதும் மழையே என்றவாறு.

இது பசியைக் கெடுக்கும் என்றது.

பரிதியார்: உண்பார்க்கு வேண்டின உணவை உண்டாக்குவதும், வலியாற்கு வலியுண்டாக்குவதும் மழை என்றவாறு.

காளிங்கர்: உண்பவர் யாவர்க்கும் உணவுப் பொருளாய் இன்னும் அவற்றை உளவாக உறுதி பண்ணிக்கொடுப்பதூஉஞ் செய்து, மற்று உண்பவர் யாவர்க்குந் தானே உணவுமாய் நிற்பதூஉம் மழை என்றவாறு.

3. விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின் றுடற்றும் பசி. 13

Hunger would stalk abroad and torment this wide sea-girt world were the rains to fail in time. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: விண் இன்று பொய்ப்பின் - மழைவேண்டுங் காலத்துப் பெய்யாது பொய்க்குமாயின்; விரி நீர் வியன் உலகத்துள் - கடலாற் சூழப்பட்ட அகன்ற உலகத்தின்கண்; நின்று உடற்றும் பசி - நிலைபெற்று உயிர்களை வருத்தும் பசி.

கடலுடைத்தாயினும் அதனாற் பயனில்லை என்பார் 'விரிநீர் வியனுலகத்து' என்றார். உணவின்மையின் பசியான் உயிர்கள் இறக்கும் என்பதாம்.

மணக்குடவர்: வானமானது நிலைநிற்கப் பொய்க்குமாயின் விரிந்த நீரினையுடைய அகன்ற உலகத்திடத்தே பசியானது நின்று வருத்தாநிற்கும் எல்லாவுயிர்களையும் என்றவாறு.

பொய்த்தல் - தன் தொழில் மறுத்தல். இது பசியென்று பொதுப்படக் கூறியவதனான் மக்களும் விலங்கும் பொருளுங் காமமுந் துய்க்கலாற்றாது துன்பமுறும் என்று கூறிற்று.

பரிதியார்: கார்காலத்தில் மழைபெய்யாவிடில் கடல்சூழ்ந்த பூலோகத்தில் பசிப்பிணி வருத்தும் என்றவாறு.

காளிங்கர்: மழையானது நெடிதாக வறங்கூர்ந்து தப்புமாயின் பரவை சூழ்ந்த ஞாலத்தின்கண் வாழும் உயிர்களிடத்து நிலைநின்று சுடுதலைச்செய்யும் பசியாகிய தீ என்றவாறு.

4. ஏரின் உழாஅர் உழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால். 14

If the rich resource of rain-bearing cloud fails or there be rain-scarcity, the ploughmen will not plough with the yoke of the oxen. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: உழவர் ஏரின் உழாஅர் - உழவர் ஏரான் உழுதலைச் செய்யார்; புயல் என்னும் வாரி வளம் குன்றிக்கால் - மழையென்னும் வருவாய் தன்பயன் குன்றின்.

குன்றியக்கால் என்பது குறைந்து நின்றது. உணவின்மைக்குக் காரணங் கூறியவாறு.

மணக்குடவர்: ஏரின் உழுதலைத் தவிர்வார் உழவர்; புயலாகிய வாரியினுடைய வளம் குறைந்தகாலத்து என்றவாறு.

இஃது உழுவாரில்லை யென்றது.

பரிதியார்: உழவரும் ஏருழார்; மேகம் மழை பெய்யாவிடில் என்றவாறு.

காளிங்கர்: உழவரானவர்கள் ஏரினால் உழுதல் செய்யார்; மழையென்னும் புனல்வளங் குறைபட்டக்கால் என்றவாறு.

5. கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை. 15

It is rain that both ruins and aids the ruined to rise. (*M.S.P.*)

பரிமேலழகர் : கெடுப்பதூஉம் - பூமியின்கண் வாழ்வாரைப் பெய்யாதுநின்று கெடுப்பதூஉம்; கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்றாங்கே எடுப்பதூஉம் - அவ்வாறு கெட்டார்க்குத் துணையாய்ப் பெய்து முன் கெடுத்தாற்போல எடுப்பதூஉம்; எல்லாம் மழை - இவையெல்லாம் வல்லது மழை.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. ஆங்கு என்பது மறுதலைத் தொழிலுவமத்தின்கண் வந்த உவமச்சொல். கேடும் ஆக்கமும் எய்துதற்குரியார் மக்களாதலின் 'கெட்டார்க்கு' என்றார். 'எல்லாம்' என்றது அம்மக்கள் முயற்சி வேறுபாடுகளாற் கெடுத்தல் எடுத்தல்கள்தாம் பலவாதல் நோக்கி. வல்லது என்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. மழையினது ஆற்றல் கூறியவாறு.

மணக்குடவர் : பெய்யாது நின்று எல்லாப் பொருளையும் கெடுப்பதும், அங்ஙனம் கெட்டார்க்குத் துணையாய்த் தான்பெய்து பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் அவ்விடத்தே உண்டாக்குவதும் மழை என்றவாறு.

இஃது இரண்டினையும் செய்யவற்று என்றவாறு.

பரிதியார் : வாழ்வாரைக் கெடுப்பதுவும், கெட்டாரை வாழ்விப்பதுவும் மழை என்றவாறு.

காலிங்கர் : தான் பருவத்து வழங்காது யாவரையுங் கெடுப்பதுவும், அங்ஙனம் கெட்டார்க்குப் பின்னுஞ் செல் சார்வாகிய உறுதுணையாய் வந்து அப்பொழுதே உற்றார்க்கு நட்டார்போல எடுத்துக்கொண்டு பாதுகாப்பதுவும் எல்லாம் மழை என்றவாறு.

6. விசும்பிற் றுளிவீழின் அல்லால்மற் றாங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது. 16

Even grass will cease to grow if the showers from above should cease to fall. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: விசும்பின் துளி வீழின் அல்லால் - மேகத்திற்றுளி வீழின் காண்பதல்லது; மற்று ஆங்கே பசும்புல் தலை காண்பு அரிது - வீழாதாயின் அப்பொழுதே பசும்புல்லினது தலையையும் காண்டல் அரிது.

விசும்பு ஆகுபெயர். மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. ஓரறிவுயிரும் இல்லை என்பதாம்.

மணக்குடவர்: வானின்று துளிவீழினல்லது அவ்விடத்துப் பசுத்த புல்லினது தோற்றமும் காண்டல் அரிது என்றவாறு.

ஆங்கு என்பதனை அசையாக்கினும் அமையும். இஃது ஓரறிவு உயிருங்கெடும் என்றது.

பரிதியார்: மழைத்துளி வருஷியாதபோது பசும்புல்லின் தலையும் காண்பது அரிதாகலாம் என்றவாறு.

காளிங்கர்: விசும்பினின்று மழை வந்துவீழின் அல்லது வேறு இவ்விடத்துப் பச்சென்றிருப்பதொரு புல்நுனியுங்கூடக் காண்பது அரிது என்றவாறு.

7. நெடுங்கடலும் தன்னீர்மை குன்றும் தடிந்தெழிலி
தானல்கா தாகி விடின். 17

Even the wealth of the wide sea will be diminished, if the cloud that has drawn (its waters) up, give them not back again. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: நெடுங் கடலும் தன் நீர்மை குன்றும் - அளவில்லாத கடலும் தன்னியல்பு குறையும்; எழிலி தான் தடிந்து நல்காதாகிவிடின் - மேகந்தான் அதனைக் குறைத்து அதன்கட் பெய்யாது விடுமாயின்.

உம்மை சிறப்பும்மை. தன்னியல்பு குறைதலாவது நீர்வாழுயிர்கள் பிறவாமையும், மணி முதலாயின படாமையுமாம் ஈண்டுக் 'குறைத்தல்' என்பது முகத்தலை. அது 'கடல்குறைபடுத்தநீர் கல் குறைபட வெறிந்து' (பரிபா. 20 : 1) என்பதனுலும் அறிக. மழைக்கு முதலாய கடற்கும் மழைவேண்டும் என்

பதாம். இவை ஏழு பாட்டானும் உலகம் நடத்தற்கு ஏதுவாதல் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: நிலமே யன்றி நெடிய கடலும் தனது தன்மை குறையும்; மின்னி மழையானது பெய்யாவிடின் என்ற வாறு.

தடிந்து என்பதற்குக் கூறுபடுத்து என்று பொருள் உரைப் பாரும் உளர். இது நீருள் வாழ்வனவும் படுவனவும் கெடும் என்றது. இவை நான்கினுலும் பொருட்கேடு கூறினர். பொருள் கெட இன்பங்கெடும் என்பதனுல் இன்பக்கேடு கூறிற்றிலர்.

பரிதியார்: பெருமையான கடலில் சங்கு முத்து பவளம் பிறவாது; மழை பெய்யாவிடில் என்றவாறு.

காளிங்கர்: பெரிதாகிய கடலும் தன்றன்மை குறைபடும்; பருவங்களின் வந்து பூரித்து மழை வழங்காதாயின் என்றவாறு.

8. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு. 18

If the heaven dry up, neither yearly festivals nor daily worship will be offered in this world to the inhabitants of heaven. (*R. D*)

பரிமேலழகர்: வானோர்க்கும் ஈண்டுச் சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது - தேவர்கட்கும் இவ்வுலகின் மக்களாற் செய்யப்படும் விழவும் பூசனையும் நடவாது; வானம் வறக்குமேல் - மழை பெய்யாதாயின்.

நைமித்திகத்தோடு கூடிய நித்தியம் என்றுராகலின், 'செல்லாது' என்றுர். உம்மை சிறப்பும்மை. நித்தியத்தில் தாழ்வு தீரச் செய்வது நைமித்திகம் ஆதலின் அதனை முற்கூறினர்.

மணக்குடவர்: சிறப்புச் செய்யப்படுகின்ற விழவு பூசனை நடவாது; வானம் புலருமாகில் தேவர்களுக்கும் இவ்வுலகின் கண் என்றவாறு.

மழைபெய்யாக்கால் வருங் குற்றங் கூறுவார் முற்பட நான்கு வகைப்பட்ட அறங்களில் பூசை கெடும் என்றுர்.

பரிதியார்: திருநாளும் தினபூசையும் உண்டாகாது; பூலோகத்தில் மழை வராவிடில் என்றவாறு.

காலிங்கர்: தேவர்மாட்டும் பிதிர்கள்மாட்டும் விசேஷித்துச் செய்யுங் கருமங்களும், இங்ஙனம் ஒன்றை நிமித்தீகரித்துச் செய்தலன்றி உயர்ந்தோர் நாடோறுஞ் செய்துவருகின்ற நற்கருமங்களும், மற்று இவையிரண்டுஞ் சென்று தலைப்படாது; மழையானது வறந்துபோமாயின் தேவர்கட்கும் இவ்விடத்தில் என்றவாறு.

9. தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின். 19

If it does not rain there will be neither munificence nor penance in this world. (*M. S P.*)

பரிமேலழகர்: வியன் உலகம் தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா - அகன்ற உலகின்கண் தானமும் தவமுமாகிய இரண்டறமும் உளவாகா; வானம் வழங்காது எனின் - மழை பெய்யாதாயின்.

தானமாவது அறநெறியான் வந்த பொருள்களைத் தக்கார்க்கு உவகையோடும் கொடுத்தல். தவமாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிற்றற்பொருட்டு விரதங்களான் உண்டி சுருக்கல் முதலாயின. பெரும்பான்மைபற்றித் தானம் இல்லறத்தின் மேலும், தவம் துறவறத்தின்மேலும் நின்றன.

மணக்குடவர்: தானமும் தவமுமாகிய இரண்டறமும் உளவாகா; அகன்ற உலகத்துக்கண் மழைபெய்யாதாயின் என்றவாறு.

இது தானமும் தவமும் கெடும் என்றது.

பரிதியார்: தானம் தன்மம் தவசு உண்டாகா; பூலோகத்தில் மழை வழங்காவிடில் என்றவாறு.

காலிங்கர்: தானமும் தவமுமாகிய இவை இரண்டும் இவ்வுலகத்து நிலைபெறு; மற்றும் விண்ணுலகமானது மழையை வழங்காதாயின் என்றவாறு.

10. நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு. 20

The world cannot exist without water; there will be no ceaseless supply without rainfall. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: யார் யார்க்கும் நீர் இன்று உலகு அமையாது எனின் - எவ்வகை மேம்பாட்டார்க்கும் நீரையின்றி உலகியல் அமையாதாயின்; ஒழுக்கு வான் இன்று அமையாது - அந்நீர் இடையறு தொழுகும் ஒழுக்கும் வானையின்றி அமையாது.

பொருள் இன்பங்களை 'உலகியல்' என்றார், அவை இம்மைக் கண்ணவாகலின். இடையறுதொழுகுதல் எக்காலத்தும் எவ் விடத்தும் உளதாகல். நீரின்று அமையாது உலகென்பது எல்லா ராலும் தெளியப்படுதலின், அதுபோல ஒழுக்கும் வானின்று அமையாமை தெளியப்படும் என்பார், 'நீரின்றமையா துலகெ னின்' என்றார்.

இதனை 'நீரையின்றி அமையாது உலகாயின் எத்திறத் தார்க்கும் மழையையின்றி ஒழுக்கம் நிரம்பாது' என உரைப் பாரும் உளர்.

இவை மூன்று பாட்டானும் அறம் பொருள் இன்பங்கள் நடத்தற்கு ஏதுவாதல் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: நீரையின்றி உலகம் அமையாதாயின் யாவர்க்கும் மழையை யின்றி ஒழுக்கம் உண்டாகாது என்றவாறு.

ஒழுக்கம் - விரதம். இஃது ஆசாரம் கெடும் என்றது. இவை மூன்றினாலும் நான்கு அறமும் கெடும் என்று கூறினார்.

பரிதியார்: சர்வ ஆன்மாக்களுக்கும் செல்வமின்றியே உலகி யல் நடவாதாதலால், மழையின்றி ஒருகாரணமுமில்லை என்ற வாறு.

காளிங்கர்: இவ் வுலகமானது நீரையின்றி அமையா தாயின் இங்குள்ள உயர்ந்தோர் யாவர்க்கும் இழிந்தோர் யாவர்க்கும் மழையையின்றி அமையாது அவரவரொழுகும் ஒழுக்கு என்றவாறு.

3. நீத்தார்பெருமை

பரிமேலழகர் : அஃதாவது முற்றத்துறந்த முனிவரது பெருமை கூறுதல். அவ் அறமுதற்பொருள்களை உலகிற்கு உள்ளவாறு உணர்த்துவார் அவராகலின், இது வான்சிறப்பின் பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர் : நீத்தார் பெருமையாவது துறந்த முனிவரது பெருமையைக் கூறல். இது கடவுளரை வணங்கினாற்போல முனிவரையும் வணங்க வேண்டுமென்பதனானும், அவர் அதை அடக்கத் தக்கவர் என்ற கருத்தினானும் அவையிற்றின்பிற் கூறப்பட்டது.

பரிதியார்: நீத்தார் பெருமையாவது விரும்பார் செயம் என்றறிக.

1. ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவல் துணிவு. 21

Who, duty done, world's ways do quit, Are the best, saith Holy Writ. (*S. M.*)

பரிமேலழகர் : ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை - தமக்குரிய ஒழுக்கத்தின்கண்ணே நின்று துறந்தாரது பெருமையை ; விழுப்பத்து வேண்டும் பனுவல் துணிவு-விழுமிய பொருள்கள் பலவற்றுள்ளும் இதுவே விழுமிது என விரும்பும் நூல்களது துணிவு.

தமக்கு உரிய ஒழுக்கத்தின்கண்ணே நின்று துறத்தலாவது, தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்கும் உரிய ஒழுக்கங்களை வழுவாது ஒழுக, அறம் வளரும் ; அறம் வளர, பாவந் தேயும் ; பாவந்தேய, அறியாமை நீங்கும்; அறியாமை நீங்க, நித்த அநித்தங்களது வேறுபாட்டுணர்வும், அழிதன்மாலையவாய இம்மை மறுமை இன்பங்களின் உவர்ப்பும், பிறவித்துன்பங்களுந் தோன்றும்; அவை தோன்ற வீட்டின்கண் ஆசை உண்டாம்; அஃது உண்டாக, பிறவிக்குக் காரணமாகிய பயனில் முயற்சிகளெல்லாம் நீங்கி, வீட்டிற்குக் காரணமாகிய யோகமுயற்சி உண்டாம்; அஃது உண்டாக, மெய்யுணர்வு பிறந்து, புறப்பற்றாகிய எனதென்பதும், அகப்பற்றாகிய யானென்பதும் விடும்; ஆகலான், இவ்விரண்டு

பற்றையும் இம்முறையே உவர்த்துவிடுதல் எனக் கொள்க. 'பனுவல்' எனப் பொதுப்படக் கூறிய அதனான், ஒன்றை யொன்று ஒவ்வாத சமய நூல்கள் எல்லாவற்றிற்கும் இஃது ஒத்த துணிவு என்பது பெற்றும். செய்தாரது துணிவு, பனுவல்மேல் ஏற்றப்பட்டது.

மணக்குடவர் : ஒழுக்கத்தின்பொருட்டு எல்லாப்பொருளை யுந் துறந்தாரது பெருமையை நூல்களின் துணிவு விழுப்பத்தின் பொருட்டு வேண்டும் என்றவாறு.

யாதானுமொரு பொய்யைச்சொல்லும் நூலும் தன்னை எல் லாருங் கொண்டாடுதற்காகத் துறந்தார் பெருமையை நன்கு மதித்துக் கூறும்; அதனானே யானும் சொல்கின்றேன் என்பது.

பரிதியார் : ஐம்புலன்களை அடக்கின ஒழுக்கத்தினோர்க்குப் பெருமையெங்கே யென்னில், தாங்கள் கற்ற சாத்திரத்தின் பெருமையினால் என்றவாறு.

காளிங்கர் : தாம் முன்னம் ஒழுகிய ஒழுக்கத்தினைப் பின்பு துறவுநெறி சொல்லுகின்ற ஒழுக்கத்தின்கண்ணே தாற்பரித்து விட்டு நீங்கினார் யாவர் சிலர்; அவரது பெருந்தன்மைச் சிறப்பின் மாட்டே விரும்பி நின்றது மறை முதலாகிய எல்லா நூல்களினும் ஆராய்ந்து துணிந்துநின்ற துணிவுநிலை என்றவாறு.

2. துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
இறந்தாரை எண்ணிக்கொண் டற்று. 22

To measure the greatness of one who has renounced is like reckoning the number of the dead in this world. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : துறந்தார் பெருமை துணைக் கூறின் - இரு வகைப் பற்றினையும் விட்டாரது பெருமையை இவ்வளவென்று எண்ணாற் கூறி அறியலுறின் அளவுபடாமையான்; வையத்து இறந்தாரை எண்ணிக்கொண்டு அற்று - இவ்வுலகத்துப் பிறந்து இறந்தாரை எண்ணி இத்துணையர் என அறியலுற்றாற்போலும்; முடியாது என்பதாம்.

கொண்டால் என்னும் வினையெச்சம், கொண்டு எனத் திரிந்து நின்றது.

மணக்குடவர் : காமமுதலாகத் துறந்தார் பெருமைக்கு அளவுகூறின், உலகத்துப் பிறந்து இறந்தாரை இத்துணைய ரென்று எண்ணி அறியலுற்ருற்போலும்.

இது, பெருமைக்கெல்லை கூறுதல் அரிதாயினும் சில சொல்லப் புகாநின்றேன் என்றது கருதிற்று.

பரிதியார் : காமக் குரோத லோப மோக மத மாச்சரியங் களையுந் துறந்தபேருக்கு உவமை கூறில் பூமியில் இறந்த செனனம் எத்தனையுண்டு அத்தனை அறிந்தால் அவர்கள் பெருமை அறியலாம் என்றவாறு.

காலிங்கர் : இங்ஙனம் நீத்தாரது பெருமைக்கு உவமை கூறின், மற்று இவ்வுலகத்தின்கண் துறவாதாராகப் பிறந்து இறந்தாரை எண்ணிக்கொண்ட அவ்வளவிற்று என்றவாறு.

3. இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் றுலகு. 23

The greatness of those who have taken to ascetic life, after duly weighing the two states, the present and the future, shines in this world. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : இருமை வகைதெரிந்து - பிறப்பு வீடு என்னும் இரண்டனது துன்ப இன்பக் கூறுபாடுகளை ஆராய்ந்து அறிந்து; ஈண்டு அறம் பூண்டார் பெருமை - அப்பிறப்பு அறுத்தற்கு இப்பிறப்பின்கண் துறவறத்தைப் பூண்டாரது பெருமையே; உலகு பிறங்கிற்று - உலகின்கண் உயர்ந்தது.

"தெரிமாண் தமிழ்மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்" என்புழிப்போல, 'இருமை' என்றது ஈண்டு எண்ணின்கண் நின்றது. பிரிநிலை ஏகாரம், விகாரத்தால் தொக்கது. இதனல், திகிரியுருட்டி உலகம் முழுதாண்ட அரசர் முதலாயினர் பெருமை பிரிக்கப்பட்டது.

இவை மூன்று பாட்டானும், நீத்தாரது பெருமையே எல்லாப் பெருமையினும் மிக்கதென்பது கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : பிறப்பும் வீடும் என்னும் இரண்டினது கூறுபாட்டை ஆராய்ந்து, இவ்விடத்தே துறவறத்தை மேற் கொண்டவரது பெருமை உலகத்தில் மிக்கது என்றவாறு.

இஃது எல்லாராானும் போற்றப்படும் என்றது.

பரிதியார் : புண்ணியபாவத்தின் வழியறிந்து தன்மத்தின் வழிநின்றார் பெருமையினால் உலகம் விளங்கும் என்றவாறு.

காளிங்கர் : கீழ்ச்சொன்ன பரிசே இம்மை மறுமை இரண் டினது குற்றத்தன்மையைத் தெரிந்து, மிக்கிருந்துள்ள அறப் பயனாகிய வீட்டின்பத்தை மேவியுள்ளாரது பெருந்தன்மையையே மிகுத்துக் கூறியது இவ்வுலகம் என்றவாறு.

4. உரனென்னுந் தோட்டியான் ஓரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து. 24

He who guides his five senses by the hook of wisdom, will be a seed in the world of excellence. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : உரன் என்னும் தோட்டியான் ஓரைந்தும் காப்பான் - திண்மையென்னுந் தோட்டியால் பொறிகளாகிய யானை ஐந்தினையும் தத்தம் புலன்கள்மேற் செல்லாமற் காப் பான் ; வரன் என்னும் வைப்பிற்கு ஓர் வித்து - எல்லா நிலத்தி னும் மிக்கதென்று சொல்லப்படும் வீட்டு நிலத்திற்கு ஓர் வித்தாம்.

இஃது ஏகதேச உருவகம். திண்மை - ஈண்டு அறிவின் மேற்று. அந்நிலத்திற்சென்று முளைத்தலின் 'வித்து' என்றார். ஈண்டுப் பிறந்து இறந்து வரும் மகன் அல்லன் என்பதாம்.

மணக்குடவர் : அறிவாகிய தோட்டியானே பொறியாகிய யானை ஐந்தினையும் புலன்களிற் செல்லாமல் மீட்பவன், மேலா கிய இடத்தேயாதற்கு இவ்விடத்தே இருப்பதொரு வித்து என்றவாறு.

பெருமை சொல்லுவார், முற்பட மக்கள் தன்மையனாய் இவ் வுலகின்கண் வாழ்பவன் அல்லன் ; தேவருள் ஒருவன் என்று கூறினார்.

பரிதியார்: அறிவென்னுந் தோட்டியால் ஐம்புலன் என்னும் யானையைக் காப்பான் மோட்சம் என்னும் பூமிக்கோர் வித்தாம் என்றவாறு.

காளிங்கர்: ஒருவழிப்பட்ட சித்தத்தின் அறிவென்னும் அங்குசத்தினுல் தமது நெறிக்கு மிகைபடுபொறிகளிற் பரவாமை, ஐவகைப்பட்ட மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்கின்ற ஐம்புலனையும் பாதுகாத்து அடக்கி ஒழுகுவான் யாவனொருவன், அவனே முத்தியென்கின்ற முடிந்த நிலத்திற்கு முதற்காரணமாவான் என்றவாறு.

5. ஐந்தவித்தான் ஆற்றல் அகல்விசும்பு ளார்கோமான்
இந்திரனே சாலுங் கரி. 25

Indra, the lord of the skies, is himself a witness to the might of those who have conquered their five senses. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: ஐந்து அவித்தான் ஆற்றல் - புலன்களிற் செல்கின்ற அவா ஐந்தனையும் அடக்கினனது வலிக்கு; அகல் விசும்பு உளார் கோமான் இந்திரனே சாலும் கரி - அகன்ற வானத்துள்ளார் இறைவனாகிய இந்திரனே அமையுஞ் சான்று.

ஐந்தும் என்னும் முற்றும்மையும், ஆற்றற்கு என்னும் நான்கனுருபுஞ் செய்யுள்விகாரத்தால் தொக்கன. தான் ஐந்தவியாது சாபமெய்தி நின்று அவித்தானது ஆற்றலுணர்த்தினுகலின், 'இந்திரனே சாலுங் கரி' என்ருர்.

மணக்குடவர்: நுகர்ச்சியாகிய ஐந்தினையும் துறந்தானது வலிக்கு அகன்ற விசும்பிலுள்ளார்க்கு நாயகனுகிய இந்திரனே அமையுஞ் சான்று என்றவாறு.

இந்திரன் சான்று என்றது இவ்வுலகின்கண் மிகத் தவஞ் செய்வார் உளராஞல், அவன் தன்பதம் இழக்கின்ருனுக நடுங்குமாதலான். இது தேவரினும் வலியன் என்றவாறு.

பரிதியார்: பொறிவழியிலே புலன்செல்லாமல் தன்வழி மனசிருப்பானுக்கு இந்திரனே சாட்சி என்றவாறு.

காளிங்கர் : கீழ்ச்சொன்ன பரிசே ஐம்புலனையும் வென்றவன் சித்தவலிமைக்குப் பரந்த வானில் வாழும் தேவர்கட்கெல்லாம் அரசனாகிய இந்திரனே அமையுஞ் சான்று என்றவாறு.

மற்று இது என்சொல்லியவாறோ எனின், ஈண்டுத் தன் பதங்கருதித் தவஞ்செய்யும் நீத்தார்மாட்டுத் திலோத்தமை முதலிய தெய்வமகளிரை விடுத்து, மற்று அத்தவமழித்துத் தவம் அழியாமை நிலைநிற்கையாலும், தனது பதம் விரும்பாமையாலும் தானே சான்றாய் அமையும் என்றவாறு.

6. செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார். 26

The great ones are they who can achieve the impossible; the feeble ones are those who cannot. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் - ஒத்த பிறப்பினராய மக்களுள் செய்தற்கெளியவற்றைச் செய்யாது அரியவற்றைச் செய்வார் பெரியர்; செயற்கரிய செய்கலாதார் சிறியர் - அவ்வெளியவற்றைச் செய்து அரியவற்றைச் செய்யமாட்டாதார் சிறியர்.

செயற்கெளியவாவன : மனம் வேண்டியவாறே அதனைப் பொறி வழிகளால் புலன்களிற் செலுத்தலும், வெஃகலும், வெகுடலும் முதலாயின. செயற்கரியவாவன : இயமம் நியமம் முதலாய எண்வகை யோகவுறுப்புக்கள். 'நீரிற்பலகான் மூழ்கல்' முதலாய 'நாலிரு வழக்கிற் றாபத பக்கம்' (தொல். பொருள். புறத். 20) என்பாருமுளர். அவை நியமத்துள்ளே அடங்கலின், நீத்தாரது பெருமைக் கேலாமை அறிக.

மணக்குடவர் : செயற்கு அரியன செய்வாரைப் பெரியோர் என்று சொல்வர்; அவற்றைச் செய்யமாட்டாதாரைத் துறந்தாராயினும் சிறியோரென்று சொல்லுவார் என்றவாறு.

செயற்கரியன - இயமம் நியமம் முதலாயின. இவ்வதிகாரம் நீத்தார் பெருமையென்று கூறப்பட்டதாயினும், துறந்த மாத்திரத்தானே பெரியரென்று கொள்ளப்படார்; செயற்கரியன செய்வாரே பெரியரென்று கொள்ளப்படுவரென்று இது கூறிற்று.

பரிதியார்: ஒருவராலுஞ் செயற்கரிய துறவறத்தைச் செய்வார் பெரியர்; சிறியவர் செய்யுந்தொழிலாகிய இல்லறமுஞ் செய அறியார் என்றவாறு.

காலிங்கர்: யாவரானுஞ் செய்தற்கரியவாகிய தவநெறித் திறத்தைச் செய்துமுடிப்பார் உலகத்துப் பெரியோரென்று சொல்லப்படுவார்; மற்றிவற்றை முயன்று முடிக்கலாகாரே சிறியரென்று சொல்லப்படுவார் என்றவாறு.

7. சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு. 27

The world is within the knowledge of him who knows the properties of taste, sight, touch, hearing and smell. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்ற ஐந்தின் வகை - சுவையும் ஒளியும் ஊறும் ஓசையும் நாற்றமுமென்று சொல்லப்பட்ட தன்மாத்திரைகள் ஐந்தனது கூறுபாட்டையும்; தெரிவான்கட்டே உலகு - ஆராய்வான் அறிவின் கண்ணதே உலகம் என்றவாறு.

அவற்றின் கூறுபாடாவன: பூதங்கட்கு முதலாகிய அவை தாம் ஐந்தும், அவற்றின்கண் தோன்றிய அப்பூதங்கள் ஐந்தும், அவற்றின் கூறாகிய ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும் ஆக இருபதுமாம். 'வகை தெரிவான் கட்டு' என உடம்பொடுபுணர்த்ததனால், தெரிகின்ற புருடனும் அவன் தெரிதற் கருவியாகிய மான் அகங்கார மனங்களும், அவற்றிற்கு முதலாகிய மூலப்பகுதியும் பெற்றாம். தத்துவம் இருபத்தைந்தனையுந் தெரிதலாவது: மூலப்பகுதி ஒன்றில் தோன்றியது அன்மையின் பகுதியேயாவதல்லது விகுதியாகாதெனவும், அதன்கண் தோன்றிய மானும், அதன்கண் தோன்றிய அகங்காரமும், அதன்கண் தோன்றிய தன்மாத்திரைகளும் ஆகிய ஏழும் தத்தமக்கு முதலாயதனை நோக்க விகுதியாதலும், தங்கண் தோன்றுவனவற்றை நோக்கப் பகுதியாதலும் உடைய எனவும், அவற்றின்கண் தோன்றிய மனமும், ஞானேந்திரியங்களும், கன்மேந்திரியங்களும், பூதங்களும் ஆகிய பதினாறும் தங்கண்

தோன்றுவன இன்மையின் விகுதியேயாவதல்லது பகுதியாகா எனவும், புருடன் தான் ஒன்றில் தோன்ருமையானும் தன்கண் தோன்றுவன இன்மையானும் இரண்டும் அல்லன் எனவும் சாங்கிய நூலுள் ஓதியவாற்ருன் ஆராய்தல். இவ்விருபத்தைந்து மல்லது உலகு எனப் பிறிதொன்றில்லை என உலகினது உண்மை அறிதலின், அவன் அறிவின்கண்ணதாயிற்று.

இவை நான்கு பாட்டானும், பெருமைக்கு ஏது ஐந்தவித்தலும் யோகப்பயிற்சியும் தத்துவவுணர்வும் என்பது கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: சுவைமுதலாகக் கூறிய ஐந்து புலன்களின் வகையை ஆராய்வான் கண்ணதே உலகம் என்றவாறு.

எனவே இவற்றின் காரியம் வேருென்ருகத் தோன்றுமன்றே; அதனை அவ்வாறு கூறுபடுத்துக் காண, காரணம் தோன்றுமாதலால் காரியமானவுலகம் அறிவான்கண்ணதாம் என்றவாருயிற்று.

பரிதியார்: ஐம்புலன்வழியே மனசு போகாமற் காக்கும் அவர்களிடத்திலேயே பெரியோரிருப்பர் என்றவாறு.

காலிங்கர்: இவை ஐந்தினது கூறுபாட்டையும் உள்ளபடி ஆராய்ந்து அறிவான்கண்ணதே உலகம் என்றவாறு.

8. நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும். 28

The greatness of the sages in this world is borne out by their prophetic utterances. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை - நிறைந்த மொழியினையுடைய துறந்தாரது பெருமையை; நிலத்து மறை மொழி காட்டி விடும் - நிலவுலகத்தின்கண் அவராணையாகச் சொல்லிய மந்திரங்களே கண்கூடாகக் காட்டும்.

'நிறைமொழி' என்பது அருளிக்கூறினும் வெகுண்டுகூறினும் அவ்வப்பயன்களைப் பயந்தேவிடும் மொழி. காட்டுதல் — பயனுன் உணர்த்துதல்.

மணக்குடவர்: நிரம்பிய கல்வியையுடைய மாந்தரது பெருமையை, அவராற்சொல்லப்பட்டு நிலத்தின்கண் வழங்காநின்ற மந்திரங்களே காட்டும் என்றவாறு.

இஃது அவராணை நடக்கும் என்று கூறிற்று.

பரிதியார்: ஐம்புலன்வழியே மனசை விடாமற் காக்கும் உபதேசத்தார் பெருமையை வேதஒழுக்கம் சொல்லும் என்றவாறு.

காலிங்கர்: ஐம்புலன்களையும் அடக்கி, இனியொரு கல்வி கேள்வியும் விரும்புதலின்றி, முத்தியின்பத்தை முழுதுணர்ந்தமைந்த நீத்தோரது பெருமையை இவ்வுலகத்து வேதங்களும் மற்றுள்ள நூல்களுமாகிய இவை எல்லாம் எடுத்துக்காட்டிய மொழிகளே கூறும் என்றவாறு.

9. குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயுங் காத்தல் அரிது. 29

It is impossible to resist even for a minute the wrath of those who stand on the hill of virtue. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: குணம் என்னும் குன்று ஏறி நின்றார் வெகுளி - துறவு மெய்யுணர்வு அவாவின்மை முதலிய நற்குணங்களாகிய குன்றின் முடிவின்கண் நின்ற முனிவரது வெகுளி; கணமேயும் காத்தல் அரிது - தான் உள்ள அளவு கணமேயாயினும் வெகுளப்பட்டாரால் தடுத்தல் அரிது.

சலியாமையும் பெருமையும் பற்றிக் குணங்களைக் குன்றாக உருவகஞ் செய்தார். குணம் சாதியொருமை. அநாதியாய் வருகின்றவாறுபற்றி ஒரோவழி வெகுளி தோன்றியபொழுதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிக்கும் ஆகலின் 'கணமேயும்' என்றும், நிறைமொழிமாந்தராகலின் 'காத்தலரிது' என்றுங் கூறினார்.

இவை இரண்டு பாட்டானும் அவர் ஆணை கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: குணமாகிய மலையை மேற்கொண்டு நின்றார் மாட்டு உளதாகிய வெகுளியால் வருந் தீமையைச் சிறிது பொழுதாயினும் வாராமற் காத்தலரிது என்றவாறு.

நகுஷன் பெரும்பாம்பாயினன். இது வெகுளி பொறுத்தல் அரிது என்றது.

பரிதியார்: சற்குணம் என்னுமலையின் உச்சியிலே நின்றார், கோபம் கணமேனுங் காக்கமாட்டார் என்றவாறு.

காளிங்கர்: ராசத தாமத சாத்துவிகம் என்கின்ற குணங்களும், காம வெகுளி மயக்கம் என்கின்ற குணவிகாரங்களும், அழல் சீதம் இடர் இன்பம் மானம் அவமானம் என்று எண்ணப்படுகின்ற குணம் அனைத்தின் தொகையுமாகிய குன்றைக்கடந்து வீட்டின்பத்து நிலைநின்றோராகிய நீத்தோரை மற்று அவ்வெகுளியானது தன்மாட்டுச் சிறிதுபொழுது நிறுத்திக்கொண்டு நிற்க மாட்டாது என்றவாறு.

10. அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான். 30

Anthanars are ascetics who behave graciously towards all other lives. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: எவ்வுயிர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டு ஒழுகலான் - எல்லா உயிர்கண்மேலும் செவ்விய தண்ணளியைப் பூண்டொழுகலான்; அந்தணர் என்போர் அறவோர் - அந்தணரென்று சொல்லப்படுவார் துறவறத்தில் நின்றவர்.

பூணுதல் - விரதமாகக் கோடல். அந்தணரென்பது அழகிய தட்பத்தினை உடையாரென ஏதுப்பெயராகலின், அஃது அவ்வருளுடையார்மேலன்றிச் செல்லாதென்பது கருத்து. அவ்வாறு ஆணையுடையராயினும் உயிர்கண்மாட்டு அருளுடையர் என்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: எல்லா உயிர்க்குஞ் செவ்விய தட்பஞ் செய்தலை மேற்கொண்டொழுகலானே அந்தணர் என்போரும் துறந்தாராகக் கொள்ளப்படுவர் என்றவாறு.

மேல் துறந்தவர்களினும் சிறியார் உளர் என்று கூறினர்; இதனானே துறவாதாரினும் பெரியார் உளரென்று கூறினர். இவை எட்டானும் துறவறத்தின் பெருமை கூறப்பட்டது.

பரிதியார்: எல்லாவுயிர்க்கும் அன்புடையராதலால் அந்தணர் என்னும் பெயராயிற்று. ஆதலால் அந்தணர் என்போர் அறவோர் என்றவாறு.

காளிங்கர்: உலகத்து அந்தணரென்று சொல்லப்படுவார் யாரெனில் இங்குச் சொன்ன துறவறத்தினையுடையவர்கள் எவ்வகைப்பட்ட உயிர்க்கும் ஒத்திருக்குந் தண்ணளியை மேவிக் கொண்டொழுகுதலான் என்றவாறு.

இனி, மற்று இத் துறவறத்திற்குத் துணைக்காரணமாகிய பொது அறத்தினைத் தொகுத்துணர்த்துகின்றது மேலையதிகாரமாகிய அறன்வலியுறுத்தல்.

---

4. அறன்வலியுறுத்தல்

பரிமேலழகர்: அஃதாவது அம்முனிவரான் உணர்த்தப்பட்ட அம்மூன்றனுள் ஏனைப் பொருளும் இன்பமும் போலாது அறன், இம்மை மறுமை வீடென்னும் மூன்றனையும் பயத்தலான், அவற்றின் வலியுடைத்தென்பது கூறுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும். "சிறப்புடை மரபிற் பொருளும் இன்பமும், அறத்து வழிப்படூஉந் தோற்றம்போல" (புறநா. 31.) என்றார் பிறரும்.

மணக்குடவர்: அறன்வலியுறுத்தலாவது அறம் வலிமையுடைத்து என்பதனை அறிவித்தல். இதனானே அறத்துப்பால் முற்கூறுதற்குக் காரணம் சொன்னாருமாம். இது மேற்கூறிய முனிவராற்கொண்டு உய்க்கப்படுதலின் பிற்கூறப்பட்டது.

பரிதியார்: அஃதாவது தன்மத்தின் உறுதியை உரைத்தல்.

1. சிறப்பீனும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தினூஉங்
காக்கம் எவனோ உயிர்க்கு. 31

Righteousness leadeth unto heaven and it bringeth wealth also; then what is there that is more profitable than Righteousness. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : சிறப்பு ஈனும் - வீடுபேற்றையுந் தரும்; செல்வமும் ஈனும் - துறக்கம் முதலிய செல்வத்தையுந் தரும்; உயிர்க்கு அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கம் எவன் - ஆதலான் உயிர்கட்கு அறத்தின்மிக்க ஆக்கம் யாது?

எல்லாப் பேற்றினுஞ் சிறந்தமையின், வீடு 'சிறப்பு' எனப்பட்டது. ஆக்கந்தருவதனை 'ஆக்கம்' என்ருர். ஆக்கம் - மேன்மேலுயர்தல். ஈண்டு 'உயிர்' என்றது மக்களுயிரை. சிறப்பும் செல்வமும் எய்துதற்குரியது அதுவேயாகலின். இதனுல் அறத்தின் மிக்கவுறுதி இல்லையென்பது கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : முத்தியுந்தரும்; செல்வமுந்தரும்; ஆதலால், அறத்தின்மேல் உயிர்கட்கு ஆக்கமாவது பிறிதில்லை என்றவாறு.

இது பொருளான் ஆக்கமுண்டு என்பாரை மறுத்து அறன் வலியுடையது என்று கூறிற்று.

பரிதியார் : மறுமைக்குச் சிறப்பாகிய முத்தியும் இம்மைக்குச் சிறப்பாகிய செல்வமும் தரும் தன்மத்திலுஞ் சிறந்த தெய்வமேதோ? என்றவாறு.

காளிங்கர் : அறமானது இவ்வுலகத்து நுகர்ச்சி இன்பக் காரணமாகிய செல்வத்தையுந் தரும். மற்ற உலகத்து நுகர்ச்சி இன்பக் காரணமாகிய தேவர்பதத்தையுந் தரும். அதனுன் மற்று இவ்வறத்தின் மேலாய் அழியாது நிற்கும் பொருள் யாதோ? இவ் எழுவகைப் பிறவியினுஞ் சிறந்த மானிடராயினுர்க்கு என்றவாறு.

2. அறத்தினூஉங் காக்கமும் இல்லை அதனை
மறத்தலின் ஊங்கில்லை கேடு. 32

There is no greater good than Righteousness, nor no greater ill than forgetting of it. (V. V. S.)

பரிமேலழகர் : அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கமும் இல்லை - ஒருவனுக்கு அறஞ்செய்தலின் மேற்பட்ட ஆக்கமுமில்லை; அதனை மறத்தலின் ஊங்கு கேடு இல்லை - அதனை மயக்கத்தான் மறத்தலின் மேற்பட்ட கேடுமில்லை.

'அறத்தினூஉங் காக்கமும் இல்லை' என மேற்சொல்லிய தனையே அனுவதித்தார், அதனற் கேடுவருதல் கூறுதற்பய ஞேக்கி. இதனல் அது செய்யாவழிக் கேடு வருதல் கூறப் பட்டது.

மணக்குடவர்: ஒருவனுக்கு அறஞ்செய்தலின் மேற்பட்ட ஆக்கமும் இல்லை; அதனைச் செய்யாமையின் மேற்பட்ட கேடும் இல்லை என்றவாறு.

இஃது அறஞ்செய்யாக்கால் கேடுவரும் என்று கூறிற்று.

பரிதியார்: தருமத்தினும் ஆக்கமும் இல்லை; தருமத்தை மறப்பதுபோலக் கேடும் இல்லை என்றவாறு.

காலிங்கர்: அறமானது இன்பம் பயக்குமாதலால் ஒரு வர்க்கு இவ்வறத்தின் மேலாயிருப்பதொரு பேறும் இல்லை; மற்றி தனை மறத்தலினை மேலாயிருப்பதொரு கேடும் இல்லை என்ற வாறு.

3. ஒல்லும் வகையான் அறவினை ஓவாதே
செல்லும்வாய் எல்லாஞ் செயல். 33

As much as possible, in every way, incessantly practise virtue. (*R. D*)

பரிமேலழகர்: ஒல்லும் வகையான் - தத்தமக்கு இயலுந் திறத்தான்; அறவினை ஓவாதே செல்லும் வாய் எல்லாம் செயல் - அறமாகிய நல்வினையை ஒழியாதே அஃதெய்துமிடத்தானெல் லாஞ் செய்க.

இயலுந் திறமாவது இல்லறம் பொருளளவிற்கேற்பவும், துறவறம் யாக்கைநிலைக்கேற்பவுஞ் செய்தல். ஓவாமை - இடை விடாமை. எய்துமிடமாவன: மனம் வாக்குக் காயமென்பன. அவற்ருற் செய்யும் அறங்களாவன: முறையே நற்சிந்தையும் நற்சொல்லும் நற்செயலுமென இவை. இதனன் அறஞ்செய்யு மாறு கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: தமக்கியலுந்திறத்தானே அறவினையை யொழியாதே, செய்யலாம் இடமெல்லாம் செய்க என்றவாறு.

இயலுந்திறமென்பது மன மொழி மெய்களும் பொருளும். செல்லும்வாய் என்பது அறஞ்செய்தற்கிடமாகிய பலவிடங்களும். ஒழியாதென்றது நாடோறும் என்றது. இஃது, அறம்வலிது என்றறிந்தவர்கள் இவ்வாறு செய்க என்றது.

பரிதியார்: தன்னாலியன்ற மனவாதிகளால் தருமத்தைச் செய்க என்றவாறு.

காளிங்கர்: தனக்கியலுங் கூறுபாட்டால் அறமாகிய வினையினை ஒழியாதே சென்று தலைப்படுதற்குரிய இடம் எங்குஞ் செய்க என்றவாறு.

4. மனத்துக்கண் மாசில னாதல் அனைத்தறன்
ஆகுல நீர பிற. 34

Whatever is done with a spotless mind is virtue; all else is vain show. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: மனத்துக்கண் மாசு இலன் ஆதல் - அவ்வாற்றான் அறஞ்செய்வான் தன்மனத்தின்கண் குற்றமுடையனல்லனாக; அனைத்து அறன் - அவ்வளவே அறமாவது; பிற ஆகுல நீர - அஃதொழிந்த சொல்லும் வேடமும் அறமெனப்படா ஆரவார நீர்மைய.

குற்றம்-தீயன சிந்தித்தல். பிறர்அறிதல் வேண்டிச் செய்கின்றனஆகலின், 'ஆகுல நீர' என்றார். மனத்து மாசுடையனாயவழி அதன் வழியவாகிய மொழி மெய்களாற் செய்வன பயனில என்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: ஒருவன் தன் மனத்தின்கண் குற்றமிலனாதலே எல்லா அறமுமாம்; அதில் அழுக்குண்டாயின் மேற்செய்வனவெல்லாம் ஆரவார நீர்மைய என்றவாறு.

பிறர் அறியவேண்டிச் செய்தாலும் என்றவாறாயிற்று. மேல் நான்கு பொருளைக் கடியவேண்டும் என்றார். அவை நான்கும் மனம் ஒன்றும் தூயதாகப்போம் என்று அதன்பின் இது கூறினார்.

பரிதியார்: மனத்திலும் பாவத்தை நினையாதொழிக; அது போதும்; தன்மஞ் செய்யவேண்டாம் என்றவாறு.

காளிங்கர் : ஒருவன் தனது நெஞ்சத்துக்கண் பாவக்கருத்து இலனுதலே அனைத்தறங்களும் ; ஒழிந்தன எல்லாம் துக்கத் தன்மையுடைத்து என்றவாறு.

5. அழுக்கா றவாவெகுளி இன்னுச்சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்ற தறம். 35

Virtue consists in avoiding envy, lust, wrath and harsh word' these four. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : அழுக்காறு - பிறர் ஆக்கம் பொருமையும் ; அவா - புலன்கண்மேற்செல்கின்ற அவாவும் ; வெகுளி - அவை யேதுவாகப் பிறர்பால் வரும் வெகுளியும்; இன்னுச்சொல் - அது பற்றிவருங் கடுஞ்சொல்லுமாகிய நான்கும் ; இழுக்கா இயன்றது அறம் - இந்நான்கினையுங் கடிந்து இடையருது நடந்தது அறமாவது.

இதனுன், இவற்ருேடு விரவி இயன்றது அறம் எனப்படாது என்பதூஉங் கொள்க. இவை இரண்டு பாட்டானும் அறத்தினது இயல்பு கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : மனக்கோட்டமும், ஆசையும், வெகுளியும், கடுஞ்சொல்லும் என்னும் நான்கினையும் ஒழித்து நடக்குமது யாதொன்று அஃது அறமென்று சொல்லப்படும் என்றவாறு.

பின்னர்ச் செய்யலாகாது என்று கூறுவன எல்லாம் இந் நான்கினுள் அடங்கும் என்று கூறிய அறம் எத்தன்மைத்து என்றற்கு இது கூறப்பட்டது.

பரிதியார் : பிறர் செல்வங்கண்டு நோகாமையும், வெஃகா மையும், கோபமில்லாமையும், புறங்கூருமையும் போலத் தன்ம மில்லை என்றவாறு.

காளிங்கர் : செல்வமும் கல்வியும் முதலான பிறர் ஆக்கம் பொருமையும், மற்ற நீதியல்லாதவற்ருசையும், சினமும், பிறரை இகழ்ந்துரைக்கும் உரையும் இவை நான்குங் குற்றமாகக் கொள்வானிடத்து அறமானது நடைபெற்றது என்றவாறு.

அல்லதூஉம் இவை நான்குங் குற்றமாகக் கொள்ளாது, மேற்கொண்டொழுகுமாயின் மற்றிவன் செய்யப்பட்டதோர் அறமும் ஐயப்படத்தகும் என்றவாறு.

பாயிரம் நான்கும் முடிந்தது. இனி நீத்தார் பெருமை துறவறப் பகுதிக்குத் தொகுத்துச் சொல்லியதும் இவ்வறன் வலியுறுத்தல் இல்லறப் பகுதிக்குத் தொகுத்துச் சொல்லியதும் ஆனதால் இவை முதலாக எடுத்துரைத்தல் என்கின்ற மரபினுல், இதன் பின்னரே வீட்டின்பக் காரணமாகிய துறவறத்திற்குத் துணைக்காரணமாகிய இல்லறமானது மற்றெவ்வகைப்பட்ட அறங்கட்குங் காரணமாதலான், துறவில்லாததனை அறிவிப்பான், மேலையதிகாரம் இல்வாழ்க்கை கூறுகின்றார்.*

6. அன்றறிவாம் என்னு தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்கால் பொன்றுத் துணை. 36

Do not postpone doing Dharma. Do it now. For it will be a never failing friend at your death. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: அன்று அறிவாம் என்னுது அறம் செய்க - யாம் இது பொழுதிளையமாகலின் இறக்குஞான்று செய்துமெனக் கருதாது அறத்தினை நாடோறுஞ் செய்க; அது பொன்றுங்கால் பொன்றுத் துணை - அவ்வாறு செய்தவறம் இவ்வுடம்பினின்றும் உயிர்போங் காலத்து அதற்கு அழிவு இல்லாத துணையாம்.

மற்று என்பது அசைநிலை. 'பொன்றுத்துணை' என்றார், செய்த உடம்பழியவும் உயிரோடொன்றி ஏனை உடம்பினுஞ் சேற லின். இதனுன் இவ்வியல்பிற்றாய அறத்தினை நிலையாத யாக்கை நிலையினபொழுதே செய்க என்பது கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: பின்பே அறிந்து செய்வோம் என்னுது முன்பே அறத்தைச் செய்க; அது சாங்காலத்திலும் சாகாதே நின்று பிறக்குமிடத்திற்குத் துணையாம் என்றவாறு.

இஃது அறஞ்செய்யுங்கால் விரைந்து செய்யவேண்டும் என்பதும், அது மறுமைக்குத் துணையாம் என்பதும் கூறிற்று.

---

* காளிங்கர் இக்குறளைப் பத்தாவதாகக் கொண்டமையின், இங்கு வருகின்ற அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் தந்தார் என்க.

பரிதியார்: நாம் வறியார் என்றும் தன்மம் இல்லை என்றும் விசாரித்துச் செல்வமுண்டானபோது அறஞ்செய்வோமென்னுமல் நினைத்தபோதே தருமஞ் செய்க; அது மரணந்தகாலத்துக்குப் பெருந்துணையாம் என்றவாறு.

காளிங்கர்: அறஞ்செய்கைக்கு அறிவல்லது என்றும் அறிவாவதென்றுங் காலத்தைக் கழியாதே; கடிதாக அறத்தினைச் செய்துகொள்க; அதுவே அழியாத துணை என்றவாறு.

7. அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை. 37

Why search for the fruits of Dharma? Behold the one in the palanquin and the palanquin-bearer. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: அறத்து ஆறு இது என வேண்டா - அறத்தின் பயன் இது என்று யாம் ஆகம அளவையான் உணர்த்தல் வேண்டா; சிவிகை பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை-சிவிகையைக் காவுவானோடு செலுத்துவானிடைக் காட்சியளவைதன்னானே உணரப்படும்.

பயனை ஆறென்றார், பின்னதாகலின். 'என' என்னுமெச்சத்தாற் சொல்லாகிய ஆகமவளவையும், 'பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தானிடை' என்றதனாற் காட்சியளவையும் பெற்றாம். உணரப்படும் என்பது சொல்லெச்சம். இதனாற் பொன்றுந் துணையாதல் தெளிவிக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர்: நீங்கள் அறநெறி இத்தன்மைத்து என்று அறியவேண்டா; சிவிகையைக் காவுவானோடு செலுத்துவானிடைக் காணலாம் என்றவாறு.

இது பொன்றினும் துணையாகுமோ என்றார்க்குத் துணையாயினவாறு காட்டிற்று.

பரிதியார்: தருமஞ் செய்வாரையும் பாவஞ் செய்வாரையும் விசாரிக்கவேண்டில் அத்தண்டிகைப் பத்தனையும் சுமப்பார்களையும் கண்டுகொள்க என்றவாறு.

காளிங்கர்: உலகத்து அறத்தின் நெறி இத்தன்மைத்து என்று உமக்கு யாம் எடுத்துரைக்க வேண்டுவதில்லை; சிவிகை

யைச் சுமந்தவனோடு மற்று அதன்மேல் ஏறியிருக்கின்றவனுமே சான்று என்றவாறு.

8. வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றின் அஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல். 38

Good do till in thee there is breath; Like rock it blocks Birth—Death. (*S. M.*)

பரிமேலழகர்: வீழ்நாள் படாமை நன்று ஆற்றின் - செய்யாது கழியும் நாளுளவாகாமல் ஒருவன் அறத்தைச் செய்யுமாயின்; அஃது ஒருவன் வாழ்நாள் வழி அடைக்கும் கல் - அச்செயல் அவன் யாக்கையோடு கூடுநாள் வரும் வழியை வாராமலடைக்குங் கல்லாம்.

ஐவகைக் குற்றத்தான்வரும் இருவகை வினையும் உள்ள துணையும் உயிர் யாக்கையோடுங் கூடிநின்று அவ்வினைகளது இருவகைப் பயனையும் நுகருமாகலான், அந்நாள் முழுவதும் 'வாழ்நாள்' எனப்பட்டது. குற்றங்கள் ஐந்தாவன: அவிச்சை, அகங்காரம், அவா, விழைவு, வெறுப்பு என்பன. இவற்றை வட நூலார் பஞ்சக்கிலேசம் என்பர். வினை இரண்டாவன: நல்வினை தீவினை என்பன. பயன் இரண்டாவன: இன்பம் துன்பம் என்பன. இதனான் அறம் வீடுபயக்கும் என்பது கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: ஒருவன் ஒருநாள் இடைவிடாமல் நன்மையைச் செய்வானாயின் அச்செயல் அவனது பிறப்பும் இறப்புமாகிய நாள் வருகின்ற வழியை அடைப்பதொரு கல்லாம் என்றவாறு.

இது வீடுதரும் என்றது.

பரிதியார்: அவமே நாட்போகாமல் தன்மமே செய்க; அது இனிமேற் செனனமில்லாமல் செனனவழியை அடைக்குங் கல் என்றவாறு.

காலிங்கர்: ஒருவன் நாள் இடைப்படாமே நல்வினையாகிய அறத்தினைச் செய்யின் பிறகு அங்ஙனஞ் செய்கின்ற வினையீர்ந்த பெரியோனுடைய வாழ்நாளது வழியினை அடைக்குங் கல் என்றவாறு.

அதன் கருத்து என்றும் தான் செய்துவருகின்ற இல்லற மானது ஒரு நாளாயினும் விழுநாள்படாமே செய்துவருமாயின் அம்மிகுதியான் பெரியோனுடைய வாழ்நாளினது போவது வருவதாகிய வழியினையடைக்குங் கல்லாம் என்றவாறு.

9. அறத்தான் வருவதே இன்பமற் றெல்லாம்
புறத்த புகழும் இல. 39

They alone are joys which flow from virtuous life. (*V. V. S.*)
All else is sorrow and merits no praise. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: அறத்தான் வருவதே இன்பம் - இல்லறத் தோடு பொருந்தி வருவதே இன்பமாவது; மற்ற எல்லாம் புறத்த - அதனோடு பொருந்தாது வருவனவெல்லாம் இன்ப மாயினுந் துன்பத்தினிடத்த; புகழும் இல - அதுவேயுமன்றிப் புகழும் உடையவல்ல.

ஆனுருபு ஈண்டு உடனிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது, "தூங்கு கையா னோங்கு நடைய" (புறநா. 22) என்புழிப்போல. இன்பம் - காம நுகர்ச்சி; அஃதாமாறு காமத்துப்பாலின் முதற்கட் சொல்லுதும். இன்பத்தின் புறமெனவே துன்பமாயிற்று. பாவத்தான் வரும் பிறனில்விழைவு முதலாயின அக்கணத்துள் இன்பமாய்த் தோன்றுமாயினும் பின் துன்பமாய் விளைதலின், 'புறத்த' என்றார். அறத்தோடு வாராதன 'புகழும் இல' எனவே, வருவது புகழுமுடைத் தென்பது பெற்றும். இதனான் அறஞ்செய்வாரே இம்மையின்பமும் புகழும் எய்துவர் என்பது கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: அறத்தால் வருவது யாதொன்று அதுவே இன்பமும் புகழுமாம்; அதனாலன்றி வருவனவெல்லாம் துன்ப மாம்; புகழுமிலவாம் என்றவாறு.

இஃது, எல்லாப் போகநுகர்ச்சியும் இதனானே வரும் என்றது.

பரிதியார்: தன்மத்தினாலேவந்த இன்பமே இன்பம்; அஃது அன்றியிலே தன்னிடத்திலுண்டான பொறையுங் கீர்த்தியும் இல்லை என்றவாறு.

காளிங்கர் : இம்மைக்காயினும் மறுமைக்காயினும் இல்லறத்தினால் விளைவதே சிறந்த இன்பமாவது ; ஒழிந்தன எல்லாம் அவ்வின்பத்தின் புறத்தன ; புகழும் இல்லாதன என்றவாறு.

10. செயற்பால தோரும் அறனே ஒருவற்
குயற்பால தோரும் பழி. 40

Virtue or good-deed is what one ought to do ; Vice or ill-deed is what one must shun. (...)

பரிமேலழகர் : ஒருவற்குச் செயற்பாலது அறனே - ஒருவனுக்குச் செய்தற்பான்மையது நல்வினையே ; உயற்பாலது பழியே - ஒழிதற்பான்மையது தீவினையே.

ஓரும் என்பன இரண்டும் அசைநிலை. தேற்றேகாரம் பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. பழிக்கப்படுவதனைப் ‘ பழி ’ என்றார்.

இதனாற் செய்வதும் ஒழிவதும் நியமிக்கப்பட்டன.

மணக்குடவர் : ஒருவனுக்குச் செய்யும் பகுதியது அறமே; தப்பும் பகுதியது பழியே என்றவாறு.

மேல் அறஞ்செய்யப் பிறப்பறுமென்றார் ; அதனோடு பாவமுஞ் செய்யின் அருது என்றற்கு இது கூறினார்.

பரிதியார் : மனம் வாக்குக் காயங்களாலே செய்வதெல்லாந் தருமமே செய்க ; விடுவதாகில் பாவத்தை விடுவது என்றவாறு.

காளிங்கர் : ஈண்டுக் குறிக்கொண்டு செய்யத்தகுவதாகப் பெரியோர் கருதுகின்றது அறமானதொன்றுமே ; தமக்கு நன்மையறிவார் ஒருவர்க்குப் பிறவித்துயரினின்றும் உய்யலாம்; அதனால் மிகவும் ஆராய்ந்து கொண்மின் பாவமாகிய பழியினை என்றவாறு.

பாயிரம் முற்றும்

2. இல்லறவியல்

மணக்குடவர் : இல்லறமாவது இல்லின்கண் இருந்து தான முதலாயின செய்தல். அதுகூறிய அதிகாரம் இருபதினும் இல்வாழ்வான் வாழுந்திறம் ஓரதிகாரத்தானும் அதற்குத் துணையான மனைவியிலக்கணம் ஓரதிகாரத்தானுங் கூறி, அதன்பின் இல்லறப்பகுதியான பிரமசரியம் காருகத்தம் என்னும் இரண்டினுள்ளும், பிரமசரியத்திற்கு ஆதாரமாகிய புதல்வரைப் பெறுதல் ஓரதிகாரத்தாற் கூறிக் காருகத்த இலக்கணங் கூறுவார் நல்கூர்ந்தார், நல்குரவினீங்கினர், செல்வர், வள்ளியோர் என்னும் நால்வரினும் அன்புடைமை முதலாக ஒழுக்கமுடைமையீருக நல்கூர்ந்தாராற் செய்யப்படுவன ஏழும், பிறனில்விழையாமை முதலாகத் தீவினையச்சமீருக இவராற் றவிரப்படுவன ஏழும், பதினன்கு அதிகாரத்தாற்கூறி, இவற்ருேடுங்கூட ஒப்புரவறிதல் நல்குரவினீங்கினராற் செய்யப்படுமென்று கூறி, இவற்ருேடுங்கூட ஈதல் செல்வராற் செய்யப்படுமாறு கூறி, இவற்ருேடுங் கூடப் புகழ் வள்ளியோராற் செய்யப்படுமென்று கூறினுராகக் கொள்ளப்படும். இவ்வறம் முற்படக் கூறியது ; துறவறத்தினின்ருரையும் ஓம்புதல் இல்வாழ்வான்கண்ணது ஆதலான்.

5. இல்வாழ்க்கை

பரிமேலழகர் : அஃதாவது இல்லாளோடு கூடிவாழ்தலினது சிறப்பு. இல் நிலை அறஞ்செய்தற்குரிய இருவகைநிலையுள் முதலாதலின், இஃது அறன்வலியுறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர் : இல்வாழ்க்கையாவது இல்லின்கண்ணிருந்து வாழ்வார் வாழுந்திறன் கூறுதல். மேல் அறஞ்செய்க என்ருர் ; இது முதலாக அறஞ்செய்யுமாறு கூறுகின்ருராதலின் இது பிற்கூறப்பட்டது.

பரிதியார் : இல்வாழ்க்கையாவது இல்வாழ்க்கையைச் சொல்லுவது.

1. இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்
நல்லாற்றின் நின்ற துணை.

The householder is the mainstay of all who follow the three other paths of life. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: இல்வாழ்வான் என்பான் - இல்லறத்தோடு கூடிவாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான்; இயல்பு உடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை - அறவியல்பினையுடைய ஏனை மூவர்க்கும் அவர் செல்லும் நல்லொழுக்க நெறிக்கண் நிலைபெற்ற துணையாம்.

இல் என்பது ஆகுபெயர். என்பான் எனச் செயப்படு பொருள் வினைமுதல்போலக் கூறப்பட்டது. ஏனை மூவராவார் ஆசாரியனிடத்தினின்று ஓதுதலும் விரதங்காத்தலுமாகிய பிரம சரிய ஒழுக்கத்தானும், இல்லைவிட்டு வனத்தின்கண் தீயொடு சென்று மனையாள் வழிபடத் தவஞ்செய்யுமொழுக்கத்தானும், முற்றத்துறந்த யோகவொழுக்கத்தானும் என இவர்; இவருள் முன்னை இருவரையும் பிறர்மதமேற்கொண்டு கூறினார். இவர் இவ்வொழுக்க நெறிகளை முடியச் செல்லுமளவும் அச்செலவிற்குப் பசி நோய் குளிர் முதலியவற்றான் இடையூறு வாராமல் உண்டி யும் மருந்தும் உறையுளும் முதலிய உதவி அவ்வந் நெறிகளின் வழுவாமற் செலுத்துதலான், 'நல்லாற்றின் நின்ற துணை' என்றார்.

மணக்குடவர்: இல்வாழ்வான் என்று சொல்லப்படுபவன் இயல்புடைய மூவர்க்கும் நல்ல வழியின்கண்ணே நின்ற ஒரு துணை என்றவாறு.

என்றது தானமாகிய இல்லறஞ் செய்யுமவன், தவத்தின்பாற் பட்ட விரதங்கொண்டொழுகாநின்ற பிரமசாரிக்கும், தவமேற் கொண்டொழுகாநின்ற வானப்பிரத்தன் சந்நியாசிகளுக்கும், தத்தம் நிலைகுலையாமல் உணவு முதலாயின கொடுத்துப் பாது காத்தலின் அவர்க்கு நல்லுலகின்கண் செல்லு நெறியிலே நின்ற ஒரு துணை என்று கூறியவாறாயிற்று. துணை என்றது இடையூறு வாராமல் உய்த்துவிடுவாரை.

பரிதியார்: இயல்புடைய மூவராய பிரமசாரி, வானப்பிரஸ் தன், சந்நியாசி என்கிற மூவர்க்குந் துணையாம் என்றவாறு.

காலிங்கர் : மறைகளாலும் மற்றுள்ள நூல்களாலும் இல் வாழ்வான் என்று சொல்லப்படும் மரபினையுடையான் அவனே பிரமசரியம் வானப்பிரஸ்தம் சந்நியாசம் என்கின்ற மரபினை யுடைய மூவர்க்கு வழிப்பாட்டின் தன்னிலே நின்ற துணை என்றவாறு.

2. துறந்தார்க்கும் துவ்வா தவர்க்கும் இறந்தார்க்கும்
இல்வாழ்வான் என்பான் துணை. 42

The householder is the mainstay of the ascetics, the needy and the dead. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : துறந்தார்க்கும் - களைகணானவரால் துறக்கப் பட்டார்க்கும்; துவ்வாதவர்க்கும்-நல்கூர்ந்தார்க்கும்; இறந்தார்க் கும் - ஒருவரும் இன்றித் தன்பால் வந்திறந்தார்க்கும்; இல்வாழ் வான் என்பான் துணை - இல்வாழ்வான் என்று சொல்லப்படு வான் துணை.

துறந்தார்க்குப் பாவம் ஒழிய அவர் களைகணாய் நின்று வேண்டுவன செய்தலானும், துவ்வாதவர்க்கு உணவு முதலிய கொடுத்தலானும், இறந்தார்க்கு நீர்க்கடன் முதலிய செய்து நல்லுலகின்கட் செலுத்தலானும் 'துணை' என்றார். இவை இரண்டு பாட்டானும் இல் நிலை எல்லா உபகாரத்திற்கும் உரித் தாதல் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : வருணத்தினையும் நாமத்தினையும் துறந் தார்க்கும், துறவாது நல்குரவாளராய் உண்ணப்பெறுதார்க்கும், பிறராய்வந்து செத்தார்க்கும் இல்வாழ்வான் என்று சொல்லப் படுபவன் துணையாவான் என்றவாறு.

மேற்கூறிய மூவரும் வருணநாமங்களைத் துறவாமையால் ஈண்டுத் துறந்தாரென்று கூறினர். செத்தார்க்கு இவன் செய்ய வேண்டியன புறங்காட்டுய்த்தல் முதலாயின. இது மேற்கூறிய வர்க்கேயன்றி இவர்க்குந் துணையென்று கூறிற்று.

பரிதியார் : மண், பொன், பெண் இந்த மூன்றுவகை ஆசை யைத் துறந்தார்க்கும், போனசென்மத்தில் தன்மஞ்செய்யாமல்

தேகி என்பார்க்கும், இறந்தார்க்கும் இந்த மூவர்க்கும் கிரகஸ்தன் துணையாம் என்றவாறு.

காளிங்கர் : முன்சொன்னவர்களேயன்றி ஒருதியம் அற்றதால் உடன் துறந்தார்க்கும், கடவுளைப்பற்றி நாணினைத் துறந்தார்க்கும், குடிப்பிறந்தாரால் ஒரோர் காரணத்தினுல் வெகுண்டு துறக்கப்பட்டார்க்கும், முற்பிறப்பின்கண் ஏற்றவற்கு ஈயாது இறந்த வறியோர்க்கும், கல்வியினுல் மிக்கோர்க்கும், அநாதராயிறந்தார்க்கும் மற்று இல்வாழ்வான் என்று சொல்லப்படுவானே துணையாவான் என்றவாறு.

மற்றும் இறந்தாராவார் இவ்வுலகத்தின்கண் வறுமையைக் கடந்து மிக்க செல்வத்தையுடையார். இவர்க்குந் துணையென்றுமாம்.

3. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தானென்றுங்
ஐம்புலத்தா றோம்பல் தலை. 43

It is the supreme virtue (of the householder) to fulfil his obligations to forefathers, gods, guests, relatives and himself. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல் தான் என்ற - பிதிரர் தேவர் விருந்தினர் சுற்றத்தார் தானென்று சொல்லப்பட்ட; ஐம்புலத்து ஆறு ஓம்பல் தலை - ஐந்திடத்துஞ் செய்யும் அறநெறியை வழுவாமற் செய்தல் இல்வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாம்.

பிதிரராவார் : படைப்புக்காலத்து அயனுற் படைக்கப்பட்டதோர் கடவுட்சாதி ; அவர்க்கிடம் தென்றிசையாதலின், 'தென்புலத்தார்' என்றார். தெய்வம் என்றது சாதி ஒருமை. விருந்தென்பது புதுமை ; அஃது ஈண்டு ஆகுபெயராய்ப் புதியராய் வந்தார்மேல் நின்றது ; அவர் இருவகையர் ; பண்டறி உண்மையிற் குறித்து வந்தாரும், அஃதின்மையிற் குறியாது வந்தாரும் என. ஒக்கல் - சுற்றத்தார். எல்லாவறங்களும் தானுளனய் நின்று செய்யவேண்டுதலின், தன்னை ஓம்பலும் அறனுயிற்று. என்ற என்பது விகாரமாயிற்று. ஆங்கு அசை. ஐவகையும்

அறஞ்செய்தற்கு இடனாகலின் 'ஐம்புலம்' என்றார். அரசனுக்கு இறைப்பொருள் ஆறிலொன்றாயிற்று, இவ்வைம்புலத்திற்கும் ஐந்துகூறு வேண்டுதலான் என்பதறிக.

மணக்குடவர் : பிதிரர், தேவர், புதியராய் வந்தார், சுற்றத்தார், தான் என்று ஐந்திடமாகிய நெறியைக் கெடாமல் ஓம்புதல் தலையான இல்வாழ்க்கை.

தனக்கு உண்டான பொருளை ஆறு கூறாக்கி ஒரு கூறு அரசர்க்குக் கொடுத்து, ஒழிந்த ஐந்து கூறினும் தான் கொள்வது ஒரு கூறு என்றற்குத் தன்னையும் எண்ணினார். இது தலையான இல்வாழ்க்கை வாழும் வாழ்வு கூறிற்று. என்னை? இவையெல்லாம் ஒருங்கு செய்யப்படுதலின். மேற்கூறிய அறுவரும் விருந்தினது வகையினர் என்று கொள்ளப்படுவர்.

பரிதியார் : பிதிர்லோகத்தார்க்கும், வழிபடுதெய்வத்துக்கும், உறவின்முறையார்க்குந் தந்து தன் மரபையுங் கிரகஸ்தன் ரட்சிப்பது தன்மம் என்றவாறு.

காளிங்கர் : தன் குடியில் இறக்கப்பட்ட பிதிர்களுக்கும் கடவுளர்க்கும் விருந்தினர்க்கும் சுற்றத்தார்க்கும் தனக்கும் என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்து கூற்று நெறியையும் வழுவாமல் பாதுகாத்தலே இல்வாழ்க்கைக்குத் தலைமை என்றவாறு.

4. பழிஅஞ்சிப் பாத்தூண் உடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழிஎஞ்சல் எஞ்ஞான்றும் இல். 44

He who shares his meal with others in dread of committing sin will never suffer from want. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : பழி அஞ்சிப் பாத்து ஊண் வாழ்க்கை உடைத்தாயின் - பொருள் செய்யுங்கால் பாவத்தை அஞ்சி ஈட்டி அப் பொருளை இயல்புடைய மூவர் முதலாயினார்க்கும் தென்புலத்தார் முதலிய நால்வர்க்கும் பகுத்துத் தான் உண்டலை ஒருவன் இல்வாழ்க்கை உடைத்தாயின்; வழி எஞ்ஞான்றும் எஞ்சல் இல் - அவன் வழி உலகத்து எஞ்ஞான்றும் நிற்றலல்லது இறத்தல் இல்லை.

பாவத்தான் வந்த பிறன்பொருளைப் பகுத்து உண்ணின், அறம் பொருளுடையார்மேலும், பாவம் தன்மேலுமாய் நின்று வழியெஞ்சும் ஆகலின், 'பழியஞ்சி' என்றார். வாழ்வானது உடைமை வாழ்க்கைமேல் ஏற்றப்பட்டது.

மணக்குடவர்: இல்வாழ்க்கையாகிய நிலை பழியையும் அஞ்சிப் பகுத்துண்டலையும் உடைத்தாயின் தனது ஒழுங்கு இடையறுதல் எக்காலத்தினும் இல்லை என்றவாறு.

மேல் பகுக்குமாறு கூறினர்; பகுக்குங்கால் பழியொடு வாராத பொருளைப் பகுக்கவேண்டும் என்று கூறினர்.

பரிதியார்: அபகீர்த்தி வராமல் நடத்தி விருந்தோம்பலும் உண்டாகிய இல்வாழ்க்கை எக்காலமும் நடக்கும் என்றவாறு.

காலிங்கர்: தென்புலத்தாதியாகச் சொன்ன ஐவகை வேள்வி செலுத்துங்காலத்து அதற்கு யாதானுமொரு குற்றமுண்டாயின் பழிவருமென்று அஞ்சிப் பாதுகாத்துப் பகுத்தூணுடைத்தாயின் இவ் இல்லறத்தினது ஒழுகலாறு குறைபட்டு ஒழிதல் எஞ்ஞான்றும் இல்லை என்றவாறு.

5. அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது. 45

If the married life possesses love and virtue there will be both its duty and reward. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: இல்வாழ்க்கை அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் - ஒருவன் இல்வாழ்க்கை தன் துணைவிமேற் செய்யத்தகும் அன்பினையும் பிறர்க்குப் பகுத்துண்டலாகிய அறத்தினையும் உடைத்தாயின்; அது பண்பும் பயனும் - அவ்வுடைமை அதற்குப் பண்பும் பயனுமாம்.

நிரல்நிறை. இல்லாட்கும் கணவற்கும் நெஞ்சு ஒன்றுகாவழி இல்லறம் கடைபோகாமையின், அன்புடைமை பண்பாயிற்று; அறனுடைமை பயனாயிற்று. இவை மூன்று பாட்டானும் இல்நிலையில் நின்றான் அறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: இல்வாழ்க்கையாகிய நிலை யாவர்மாட்டும் அன்பு செய்தலையும், அறஞ்செய்தலையும் உடைத்தாயின், அதற்குக் குணமாவதும் பயனாவதும் அவ்விரண்டினையும் உடைமை தானே என்றவாறு.

பயன் வேறுவேண்டாம்; தனக்கும் பிறர்க்கும் உண்டான முகமலர்ச்சி தானே அமையும் என்பது. இது பழியொடு வாராத உணவை நுகர ஏற்பார்மாட்டு அன்பு செய்யவேண்டும் என்பதூஉம் சீலனாய்க் கொடுக்கவேண்டும் என்பதூஉம் கூறிற்று.

பரிதியார்: நேசமும் தன்மமும் உண்டாகிய இல்லறம் இம்மைக்குச் செல்வம்; மறுமைக்கு மோட்சம் தரும் என்றவாறு.

காளிங்கர்: மற்றிங்ஙனஞ் செலுத்துகின்ற இல்வாழ்க்கையானது செலுத்துமிடத்து மேன்மேலுந் தன்னெஞ்சத்து அன்பு மற்று அவனிடத்து இல்லையாயின் இல்வாழ்வு எவ்வகைப்பட்ட மாட்சிமையுடைத்தே யாயினும் யாதுமில்லை என்றவாறு.

6. அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை ஆற்றின் புறத்தாற்றில்
போஒய்ப் பெறுவ தெவன். 46

Is there any gain greater in resorting to other orders of life than by pursuing the right path of the householder? (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: இல்வாழ்க்கை அறத்தாற்றின் ஆற்றின் – ஒருவன் இல்வாழ்க்கையை அறத்தின் வழியே செலுத்துவனாயின்; புறத்தாற்றில் போய்ப் பெறுவது எவன் - அவன் அதற்குப் புறமாகிய நெறியிற்போய்ப் பெறும் பயன் யாது?

அறத்தாறு என்பது பழியஞ்சிப் பகுத்துண்டலும், அன்புடைமையுமென மேற்சொல்லிய ஆறு. புறத்தாறு - இல்லைவிட்டு வனத்துச் செல்லும் நிலை. அந்நிலையின் இது பயனுடைத்து என்பார், 'போய்ப் பெறுவது எவன்?' என்றார்.

மணக்குடவர்: இல்வாழ்க்கையாகிய நிலையை அறநெறியிலே செலுத்தவல்லனாயின் புறநெறியாகிய தவத்திற்போய்ப் பெறுவது யாதோ என்றவாறு.

மேல் சீலனுய்க் கொடுக்கவேண்டும் என்ருர்; அவ்வாறு செய்யின் தவப்பயனும் இதுதானே தரும் என்ருர்.

பரிதியார் : தருமத்தின் மேலாகிய இல்லறத்தின்வழி நிற்பது அன்றியிலே பாவத்தின் வழியிலே நின்று என்ன பேறு பெற்ருன் என்றவாறு.

7. இயல்பினுன் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான்
முயல்வாருள் எல்லாந் தலை. 47

Among all those who labour (for future happiness) he is greatest who lives well in the household state. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : இல்வாழ்க்கை இயல்பினுன் வாழ்பவன் என்பான் - இல்வாழ்க்கைக்கணின்று அதற்குரிய இயல்போடு கூடி வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவான்; முயல்வாருள் எல்லாம் தலை - புலன்களை விட முயல்வார் எல்லாருள்ளும் மிக்கவன்.

முற்றத்துறந்தவர் விட்டமையின், 'முயல்வார்' என்றது மூன்ரும் நிலையின் நின்ருரை. அந்நிலைதான் பலவகைப்படுதலின் 'எல்லாருள்ளும்' எனவும், முயலாதுவைத்துப் பயனெய்துதலின் 'தலை' எனவும் கூறினுர்.

மணக்குடவர் : நெறியினுனே இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான் முயல்வார் எல்லாரினும் தலையாவான் என்றவாறு.

முயறல் - பொருட்கு முயறல்.

பரிதியார் : இல்லறத்தில் முறையால் நடப்பானுகில் அவன் அறியமுயல்வாரினும் பெரியன்.

தவஞ்செய்வார் ஆகாரம் நித்திரை முதலானவற்றை விட்டுச் சரீரத்தை ஒறுத்துத் தவம் செய்வார்; இவன் சரீரத்தை வருத்தாமல் இல்லறம் நடத்தி முத்திபெறுவான் என்பதாம்.

காளிங்கர் : முதற்சொன்ன மூவர்க்கும் நற்சார்பு இவன் தானே ஆதலான் இச்சொன்ன மரபினுலே இல்லறத்தை நடத்துகின்றவன் என்று சொல்லப்படுகின்ற இவன் மூன்ருெழுக்கத்தினும் முயல்கின்றவருள் எல்லாந் தலையாவான் என்றவாறு.

8. ஆற்றின் ஒழுக்கி அறனிழுக்கா இல்வாழ்க்கை
நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து. 48

The householder who, not swerving from virtue, helps the ascetic in his way endures more than those who endure penance. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: ஆற்றின் ஒழுக்கி அறன் இழுக்கா இல் வாழ்க்கை - தவஞ்செய்வாரையுந் தத்தம் நெறியின்கண் ஒழுகப் பண்ணித் தானுந் தன் அறத்தில் தவறுத இல்வாழ்க்கை; நோற் பாரின் நோன்மை உடைத்து - அத்தவஞ்செய்வார் நிலையினும் பொறையுடைத்து.

பசி முதலிய இடையூறு நீக்கலின், 'ஆற்றினொழுக்கி' என்றார். நோற்பார் என்பது ஆகுபெயர். நோற்பார் நிலைக்கு அவர் தம்மையுற்ற நோயல்லது இல்வாழ்வார் நிலைபோல் பிறரையுற்ற நோயும் பொறுத்தல் இன்மையின், 'நோற்பாரின் நோன்மை யுடைத்து' என்றார்.

மணக்குடவர்: பிறரையும் நன்னெறியிலே ஒழுகப்பண்ணித் தானும் அறத்தின்பாலொழுகும் இல்வாழ்க்கை, தவஞ்செய்வா ரினும் வலியுடைத்து என்றவாறு.

ஒழுகப் பண்ணலாவது அவர்க்கு வேண்டுவன அமைத்தல். இது தவத்தினும் வலியுடைத்தென்றது.

பரிதியார்: அறத்தின் மேலாகிய இல்லறத்தின்மேல் நின்று தருமத்தைக் கைவிடாதார்க்குப் பிரமசாரி, வானப்பிரத் தன், சந்நியாசி இம்மூவரும் நிகரல்லர் என்றவாறு.

9. அறனெனப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை அஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயின் நன்று. 49

The marriage-state is duly called virtue. The other state is also good, if others do not reproach it. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: அறன் எனப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே - இரு வகையறத்தினும் நூல்களான் அறனென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே; அஃதும் பிறன் பழிப்பது

இல்லாயின் நன்று - ஏனைத் துறவறமோ எனின் அதுவும் பிறனாற் பழிக்கப்படுவது இல்லையாயின் அவ்வில்வாழ்க்கையோடு ஒருதன்மைத்தாக நன்று.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. இதனாற் பிரிக்கப்பட்டது துறவறமாகலின், அஃது என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர் அதன்மே னின்றது. பிறன் பழிப்பது என்றது கூடாவொழுக்கத்தை. துறவறம், மனத்தையும் பொறிகளையும் ஒறுத்து அடக்கவல்ல அருமையுடைத்தாய வழியே, அவற்றை யொறுக்கவேண்டாது ஐம்புலவின்பங்கள் ஆரத்துய்க்கும் எண்மையுடைய இல்வாழ்க்கை யோடு அறம் என ஒருங்கு எண்ணப்படுவது என்றவாறு ஆயிற்று.

இவை நான்கு பாட்டானும் இல் நிலையே பயனுடைத்தென இதன் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: அறனென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே; அதுவும் நன்றாவது பிறனொருவனால் பழிக் கப்படுவ ஒன்றை உடைத்தல்லவாயின் என்றவாறு.

பழிக்கப்படுவது என்றது இழிகுலத்தாளாகிய மனையாளை. இனி வாழ்க்கைத் துணைநலங் கூறுகின்றாராகலின் இது கூறப் பட்டது.*

பரிதியார்: தருமம் என்பது இல்லறம்; அது லோகம் பழியாமல் நீதியிலே நடக்குமாகில் நன்று என்றவாறு.

10. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும். 50

Gods high men of the world are thought, If they live as they ought. (*S. M.*)

பரிமேலழகர்: வாழ்வாங்கு வையத்துள் வாழ்பவன் - இல் லறத்தோடு கூடி வாழும் இயல்பினால் வையத்தின்கண் வாழ் பவன்; வான் உறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும் - வையத் தானேயெனினும் வானின்கண் உறையுந் தேவருள் ஒருவனாக வைத்து நன்கு மதிக்கப்படும்.

---

* இது, மணக்குடவர் வைப்பு முறையுள் 10-ஆம் குறள் ஆகும்.

பின்தேவனாய் அவ்வறப் பயனுகர்தல் ஒருதலையாகலின், 'தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்' என்றார். இதனான் இல்நிலையது மறுமைப் பயன் கூறப்பட்டது. இம்மைப்பயன் புகழ்; அதனை இறுதிக்கட் கூறுப.

மணக்குடவர்: இல்வாழ்க்கை வாழும்படியிலே வாழுமவன் உலகத்திலே தேவருள் ஒருவனாக மதிக்கப்படுவன் என்றவாறு.

இவன் எல்லாராலும் நன்கு மதிக்கப்படுவன் என்றவாறு.

பரிதியார்: பூமியிலே இல்லறம் நடத்தும் முறையாலே நடப்பவன் தேவர்க்கு நிகராவன் என்றவாறு.

---

6. வாழ்க்கைத்துணைநலம்

பரிமேலழகர்: அஃதாவது அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய இல்லாளது நன்மை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

மணக்குடவர்: வாழ்க்கைத்துணைநலமாவது வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய மனையாளது பெண்மை இலக்கணம் கூறுதல்.

பரிதியார்: வாழ்க்கைத் துணைநலமாவது இல்லறம் நடத்தும்போது பதிவிரதை வேணுமென்னும் முறையாலே உணர்த்துதல்.

1. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. 51

She is the true partner in life who possesses all the wifely virtues and spends according to the income of her husband. (*V. R. R*)

பரிமேலழகர்: *மனைத் தக்க மாண்பு உடையளாகித் தற் கொண்டான் வளத்தக்காள்* - மனையறத்திற்குத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகளையுடையவளாய்த் தன்னைக் கொண்டவனது வருவாய்க்குத் தக்க வாழ்க்கையை உடையாள்; *வாழ்க்கைத் துணை* - அதற்குத் துணை.

நற்குணங்களாவன : துறந்தார்ப் பேணலும், விருந்தயர்தலும், வறியார்மாட்டருளுடைமையும் முதலாயின. நற்செய்கைகளாவன : வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் பொருள்கள் அறிந்து கடைப்பிடித்தலும், அட்டிற்றொழில்வன்மையும், ஒப்புரவு செய்தலும் முதலாயின. வருவாய்க்குத் தக்க வாழ்க்கையாவது, முதலை யறிந்து அதற்கியைய அழித்தல்.

இதனான் இவ்விரண்டு நன்மையுஞ் சிறந்தன என்பது கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : தான் பிறந்த குடிக்குத் தக்க ஒழுக்கத்தை யுடையாளாய்த் தன்னைக் கொண்டவனது வருவாய்க்குத் தக்க செலவினையுடையவள் இல்வாழ்க்கைக்குத் துணையாவள் என்றவாறு.

பரிதியார் : இல்லறத்தின் வரவாற்றிற்குத் தக்க இல்லறம் நடத்துவாள் தன் பத்தாவின் பெருமையை நடத்துவாள் என்றவாறு.

2. மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை
எனைமாட்சித் தாயினும் இல். 52

If the wife lacks the power of domestic management, the household life will be sham or nothing, however dignified in other respects. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் — மனையறத்திற்குத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகள் ஒருவன் இல்லாளிடத்து இல்லையாயின்; வாழ்க்கை எனைமாட்சித்தாயினும் இல் - அவ்வில்வாழ்க்கை செல்வத்தான் எத்துணை மாட்சிமை யுடைத்தாயினும் அஃதுடைத்தன்று.

'இல்லை' என்றார், பயன்படாமையின்.

மணக்குடவர் : குடிக்குத் தக்க ஒழுக்கம் மனையாள்மாட்டு இல்லையாகில் அவ் இல்வாழ்க்கை எத்துணை நன்மைகளை உடைத்தாயினும் ஒரு நன்மையும் இன்றாம் என்றவாறு.

பரிதியார்: இல்லறம் நடத்தும் திறமில்லாதாள் இல்லறத்தில் நாளுபதார்த்தம் உண்டாயிருந்தும் ஒன்றுமில்லை என்றவாறு.

3. இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால் உள்ளதென்
இல்லவள் மாணாக் கடை. 53

What will the house lack if the wife be virtuous? What will be there in case she be graceless? (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: இல்லவள் மாண்பு ஆனால் இல்லது என் - ஒருவனுக்கு இல்லாள் நற்குண நற்செய்கையள் ஆயினக்கால் இல்லாதது யாது? இல்லவள் மாணாக்கடை உள்ளது என் - அவள் அன்னள் அல்லாக்கால் உள்ளது யாது?

மாண்பு எனக் குணத்தின் பெயர் குணிமேல் நின்றது. இவை இரண்டு பாட்டானும் இல்வாழ்க்கைக்கு வேண்டுவது இல்லாளது மாட்சியே, பிறவல்ல என்பது கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: ஒருவனுக்கு மனையாள் மாட்சிமை யுடையளானால் எல்லாம் இலனேயாயினும் இல்லாதது யாது? மனையாள் மாட்சிமை இல்லாளானால் எல்லாம் உடையானாயினும் உண்டானது யாது? என்றவாறு.

பரிதியார்: இல்லறத்தின் வரவாறு அறிந்து இல்லறம் நடத்தும் பதிவிரதை இல்லத்தில் ஏதும் உண்டு. இல்லறம் நடத்தும் முறைமை அறியாதாள் இருக்கும் இல்லத்தில் ஏதும் உண்டாயிருந்தும் ஒன்றுமில்லை என்றவாறு.

காளிங்கர்: இல்வாழ்வானுடைய மனையாளானவள் கற்பு என்னும் மாட்சிமை உடையளானால் அவ் இல்லறத்திற்கு இல்லாதது என்? எல்லா நன்மையும் உளவாம்; மற்று அம்மனையாள், கற்பு மாட்சிமை இல்லாத இடத்து அவ் இல்லறத்திற்கு உள்ளது என்? மற்றெல்லா நன்மையும் உளவாயினும் இல்லையாம் என்றவாறு.

4. பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும்
திண்மைஉண் டாகப் பெறின். 54

What is more excellent than a wife if she possess the stability of chastity? (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: பெண்ணின் பெருந்தக்க யா உள - ஒருவன் எய்தும் பொருள்களுள் இல்லாளின் மேம்பட்ட பொருள்கள் யாவையுள; கற்பு என்னும் திண்மை உண்டாகப்பெறின் - அவள் மாட்டுக் கற்பு என்னுங் கலங்கா நிலைமை உண்டாகப்பெறின்?

கற்புடையாள்போல அறமுதலிய மூன்றற்கும் ஏதுவாவன பிற இன்மையின், 'யாவுள' என்றார். இதனால் கற்புநலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: பெண் பிறப்புப்போல மேம்பட்டன யாவை யுள? கற்பாகிய திண்மை உண்டாகப்பெறின் என்றவாறு.

பரிதியார்: ஸ்திரீ சாதி என்றும் பெரும்பாவக் கன்னியரா யினும் பெண் பிறப்பு தெய்வப் பிறப்பு. அது ஏது எனில், பெண்ணிடத்தில் பதிவிரதா பாவகம் உண்டாகில் என்றவாறு.

காளிங்கர்: இல்வாழ்வானுக்குத் தன் மனையாளிற் பெருந் தன்மையுடையன மற்று யாவை? அவள்பால் கற்பென்னும் திறமை ஒரு வழிப்பட உளதாய் நிற்கப் பெறின் என்றவாறு.

5. தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை. 55

Waking up she worships no other God than her husband. Verily at her very bidding it rains. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: தெய்வம் தொழாள் கொழுநன் தொழுது எழுவாள் பெய் என - பிற தெய்வந் தொழாது தன்தெய்வமாகிய கொழுநனைத் தொழாநின்று துயிலெழுவாள் பெய்யென்று சொல்ல; மழை பெய்யும் - மழை பெய்யும்.

தெய்வந் தொழுதற்கு மனந்தெளிவது துயிலெழுங்காலத் தாகலின் 'தொழுதெழுவாள்' என்றார். தொழாநின்று என்பது தொழுது எனத் திரிந்து நின்றது. தெய்வந்தான் ஏவல் செய்யும் என்பதாம். இதனாற் கற்புடையவளது ஆற்றல் கூறப் பட்டது.

மணக்குடவர் : தெய்வத்தைத் தெய்வமென்று தொழாளாய், எல்லாத் தெய்வமும் தன் கணவனென்றே கருதி, அவனை நாடோறுந் தொழுதெழுமவள் பெய்யென்று சொல்ல மழை பெய்யும் என்றவாறு.

எழுதல் - உறங்கி எழுதல்.

பரிதியார் : குலதேவதையைக் கும்பிடாள் தன் பத்தாவைத் தெய்வமென்று தொழுதபடியால் அவள் சொல்ல மழை பெய்யும் என்றவாறு.

காளிங்கர் : வேறொரு கடவுளையும் வணங்காளாய், தன் கணவனையே நாடோறும் வணங்கி எழுகின்றாள் யாவள்? மற்றிவள் இவ்வுலகத்து மழை வறங்கூர்ந்த காலத்து வானைக் குறித்து 'வந்து பெய்வாயாக' என்று சொன்ன அளவிலே வந்து பொழியும் மழை என்றவாறு.

6. தற்காத்துத் தற்கொண்டான் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண். 56

She is the good housewife who guardeth her virtue and her reputation and tendeth her husband with loving care. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : தற்காத்துத் தற்கொண்டான் பேணி - கற்பினின்றும் வழுவாமல் தன்னைக் காத்துத் தன்னைக்கொண்டவனையும் உண்டி முதலியவற்றாற் பேணி; தகை சான்ற சொல் காத்து- இருவர்மாட்டும் நன்மையமைந்த புகழ் நீங்காமற் காத்து; சோர்வு இலாள் பெண் - மேற்சொல்லிய நற்குண நற்செய்கைகளினுங் கடைப்பிடி யுடையாளே பெண்ணாவாள்.

தன்மாட்டுப் புகழாவது, வாழும் ஊர் கற்பால் தன்னைப் புகழ்வது. சோர்வு - மறவி. இதனால் தற்புகழ்தற் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : தன்னையுங் காத்துத் தன்னைக்கொண்ட கணவனையும் பேணி, நன்மையமைந்த புகழ்களையும் படைத்துச் சோர்வின்மையுடையவளே பெண் என்று சொல்லப்படுவள் என்றவாறு.

இது பெண்களிற் சிறந்தாளது இலக்கணங் கூறிற்று.

பரிதியார் : தன் கற்பையுங் காத்து, தன் பத்தாவின் குணத்தையும் பேணி, இன்னுள் பதிவிரதை என்னும் சொல்லையும் காத்து, அசைவில்லாத கற்பினுள் வாழ்க்கைத் துணையாம் என்றவாறு.

காளிங்கர் : தன்னையுங் கற்பினல் பாதுகாத்து மற்றுத் தன் கணவனையும் விரும்பி, வழிபட்டுத் தன் குலத்தகுதியோடு அமைந்த அடக்கச் சொல்லினையும் நாவிற் பேணி மற்றிம் மூன்றின்கண்ணும் ஒருஞான்றும் ஒரு சோர்வுபாடில்லாதாளே இற்கிழத்தியாவாள் என்றவாறு.

7. சிறைகாக்கும் காப்பெவன் செய்யும் மகளிர்
நிறைகாக்கும் காப்பே தலை. 57

What avails is the guard of a prison? The chief guard of a woman is her chastity. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : மகளிர் சிறை காக்கும் காப்பு எவன் செய்யும் - மகளிரைத் தலைவர் சிறையாற் காக்குங் காவல் என்ன பயனைச் செய்யும்? நிறைகாக்கும் காப்பே தலை - அவர் தமது நிறையாற் காக்குங் காவலே தலையாய காவல்.

சிறை : மதிலும் வாயில்காவலும் முதலாயின. நிறை : நெஞ்சைக் கற்புநெறியின் நிறுத்தல். காவலிரண்டினும் நிறைக் காவலில்வழி ஏனைச் சிறைக்காவலால் பயனில்லை என்பார், 'நிறைகாக்குங் காப்பே தலை' என்றுர். ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. இதனல் தற்காத்தற் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : மகளிரைச் சிறைசெய்து காக்கும் காவல் யாதினைச் செய்யும். அவரது கற்புக் காக்கும் காவலே தலையான காவல் என்றவாறு.

பரிதியார் : உட்காவல், புறக்காவல் மனைக்குத்தான். அவற்ருற் காவற்படுவது கற்பன்று; மடவார் பதிவிரதா பாவகத்தில் உண்டாவதே கற்பு என்றவாறு.

காளிங்கர் : மதில் சிறையும் காவல் சிறையும் என்கின்ற காப்பெல்லாம் என்செய்யும்? அதனல் யாதொரு பயனுமில்லை ;

மற்றுத் தம் இல்வாழ்க்கைக்குரிய மகளிரது கற்புக்காக்கும் காப்பே அவ்வில்லறத்திற்குத் தலைமையுடைய காவல் என்றவாறு.

8. பெற்ருன் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழும் உலகு. 58

Of spouse the wife who takes all care, In Heaven has fame rare. (*S. M.*)

பரிமேலழகர்: பெண்டிர் பெற்ருன் பெறின் - பெண்டிர் தம்மை யெய்திய கணவனை வழிபடுதல் பெறுவாராயின்; புத்தேளிர் வாழும் உலகு பெருஞ்சிறப்புப் பெறுவர் - புத்தேளிர் வாழும் உலகின்கண் அவரால் பெருஞ்சிறப்பினைப் பெறுவர்.

வழிபடுதல் என்பது சொல்லெச்சம். இதனல் தற்கொண்டாற் பேணிய மகளிர் புத்தேளிரால் பேணப்படுவரென்பது கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: பெண்டிரானவர் தம்மை மனைவியராகப் பெற்றவரையே தமக்குத் தலைவராகப்பெறின், தேவர் வாழும் பெரிய சிறப்பினையுடைய உலகத்தைப் பெறுவர் என்றவாறு.

பரிதியார்: தன் பத்தாவும் பூலோகமும் இவள் பதிவிரதை என்னும் மனமகிழ்ந்த கற்பினுள் பெறுவள்; தேவர்கள் செய்யும் சிறப்பை என்றவாறு.

இதற்கு ஒப்பனைகள் கண்ணகியாளைக் கண்டுகொள்க என்றவாறு.

காளிங்கர்: தம்மை மணமகளிராகப் பெற்ற கணவரையே தாமுங் கணவனுகப் பெறுவாராயின், மற்று அவர் பெறுவர் இம்மை யாக்கமும், மிகவும் சிறப்புடைத்தாகிய தேவர்கள் வாழும் உலகினையும் என்றவாறு.

9. புகழ்புரிந் தில்இலோர்க் கில்லை இகழ்வார்முன்
ஏறுபோற் பீடு நடை. 59

A cuckold knows not the lovely gait of a lion before his detractors. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: புகழ் புரிந்த இல் இலோர்க்கு - புகழை விரும்பிய இல்லாளையில்லாதார்க்கு; இகழ்வார் முன் ஏறுபோல் பீடு நடை இல்லை - தம்மை இகழ்ந்துரைக்கும் பகைவர்முன் சிங்க ஏறுபோல நடக்கும் பெருமித நடை இல்லை.

புரிந்த என்னும் பெயரெச்சத்து அகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. பெருமிதமுடையானுக்குச் சிங்க ஏறு நடையான் உவமமாகலின், 'ஏறுபோல்' என்றார். இதனால் தகைசான்ற சொல் காவாவழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: புகழ்பொருந்தின மனையாளை இல்லாதார்க்கு இல்லையாம், தம்மை இகழ்ந்துரைப்பார்முன் ஏறுபோல நடக்கும் மேம்பட்ட நடை என்றவாறு.

ஏறுநடை - அசைவும் தலையெடுப்பும் பொருந்திய நடை.

பரிதியார்: 'இன்னாள் பதிவிரதை' என்று சொல்லுஞ் சொல் பெறாத மடவாரை மனையாளாகவும் உடையான், தன்னை வேண்டார் முன்னே, 'இன்னார் ரிஷபம்போலே திரிகின்றான்' என்று ஏசுதற்கு இடமாவான் என்றவாறு.

காளிங்கர்: கற்பினால் பெரிதும் புகழ் தங்கப்பட்ட இல்லாளை இல்லாதவற்குத் தம்மை இகழ்ந்துரை கருதுவார்முன், ஏறு போன்றுள்ளதோர் பெருமை ஒழுக்கம் இல்லை என்றவாறு.

10. மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றதன்
நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு. 60

They say that an excellent wife is a blessing to the house, and that her bearing good children is its precious ornament. (*M.S.P.*)

பரிமேலழகர்: மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி - ஒருவற்கு நன்மையென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர் மனையாளது நற்குண நற்செய்கைகளை; அதன் நன்கலம் (என்ப) நன்மக்கட்பேறு - அவை தமக்கு நல்ல அணிகலம் என்று சொல்லுவர் நல்ல புதல்வரைப் பெறுதலை.

அறிந்தோரென்பது எஞ்சி நின்றது. மற்று அசைநிலை. இதனால் வாழ்க்கைத் துணைக்கு ஆவதோரணிநலங்கூறி, வருகின்ற அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது.

மணக்குடவர்: ஒருவனுக்கு அழகு என்று சொல்லுப மனையாள் ஒழுக்கமுடையளாதலை; அவ்வழகின்மேலே நல்ல அணிகலன் என்று சொல்லுப நல்ல புதல்வரைப் பெறுதலை என்றவாறு.

பரிதியார்: பதிவிரதைக்கு அழகாவது இல்லறம் நடத்தல். அதுவன்றியே அவளுக்காபரணம் நல்ல புதல்வரைப் பெறுதல் என்றவாறு.

காளிங்கர்: வாழ்க்கைத் துணைக்கு நன்மையாவது, கற்பினுல் மாட்சிமை பெறுதல்; அவர்க்கு அணிகலமாவது, சான்ருேரால் மதிக்கப்பட்ட அறிவினையுடைய புதல்வரைப் பெறுதல் என்றவாறு.

மற்றிப்படியாதலால் புதல்வரைப் பெற்ருள் சிறப்பு அறிவிக்கின்றது.

இனி மற்றங்ஙனம் அன்புடையாளர்க்கே விருந்தினரைப் பேணி வழிபடலாவது என்பதனுல் இதன்பின் வந்தது விருந்தோம்பல் என்னும் அதிகாரம்.

---

7. புதல்வரைப் பெறுதல்

பரிமேலழகர்: அஃதாவது இருபிறப்பாளர் மூவரானும் இயல்பாக இறுக்கப்படூஉங் கடன் மூன்றனுள் முனிவர்கடன் கேள்வியானும், தேவர்கடன் வேள்வியானும், தென்புலத்தார் கடன் புதல்வரைப் பெறுதலானும் அல்லது இறுக்கப்படாமையின், அக்கடனிறுத்தற்பொருட்டு நன்மக்களைப் பெறுதல். அதிகாரமுறைமை மேலே பெறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: புதல்வரைப் பெறுதலாவது புதல்வரைப் பெற்றதனுலாய பயன் கூறுதல்.

பரிதியார்: இல்வாழ்க்கைக்குப் புதல்வர் வேண்டுதலால் அவர் குணத்தை யுரைத்தது.

1. பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை அறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற. 61

Among all the benefits that may be acquired, we know no greater benefit than the acquisition of intelligent children. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: பெறும் அவற்றுள் - ஒருவன் பெறும் பேறு களுள்; அறிவு அறிந்த மக்கட்பேறு அல்ல பிற - அறிய வேண்டு வன அறிதற்குரிய மக்களைப் பெறுதலல்லது பிறபேறுகளை; யாம் அறிவது இல்லை - யாம் மதிப்பதில்லை.

அறிவதென்பது அறிதலைச் செய்வதென அத்தொழின்மேல் நின்றது. காரணமாகிய உரிமை காரியமாகிய அறிதலைப் பயந்தே விடும் ஆதலான், அத்துணிவுபற்றி 'அறிந்த' என இறந்த காலத்தாற் கூறினர். அறிவறிந்த என்றதனுன், மக்களென் னும் பெயர் பெண்ணொழித்து நின்றது. இதனுற் புதல்வர்ப் பேற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: ஒருவன் பெறும் பொருள்களுள் அறிவுடைய மக்களைப் பெறுதல் பயன்படுவது. ஒழிந்த பொருள்களெல்லாம் அவற்றினும் சிறந்தனவாக யாம் கண்டறிவதில்லை என்றவாறு.

பரிதியார்: உலகத்திற் பெறும் பேறுகளுக்குள் புதல்வரைப் பெறுதல்போல் பேறில்லை; அதிலும் பொன்னுமாய் மணமு மானுப்போலே அறிவறிந்த கல்விச் செல்வமான பிள்ளையைப் பெறுதல் என்றவாறு.

காளிங்கர்: அறிவினை முழுதும் அறிந்து நெறிக்குரியராகிய மக்கட் பேறல்லது வேறு பெறும்பேறு சிறந்ததாக யான் கருதி யிருப்பதொன்றும் இல்லை இல்வாழ்பவர்க்கு என்றவாறு.

2. எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின். 62

All the seven births no evil befalls one who is blest with good and unstained children. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா - வினைவயத் தாற் பிறக்கும் பிறப்பேழின்கண்ணும் ஒருவனைத் துன்பங்கள் சென்றடையா; பழி பிறங்காப் பண்பு உடை மக்கட்பெறின் - பிறராற் பழிக்கப்படாத நற்குணங்களையுடைய புதல்வரைப் பெறுவானுயின்.

அவன் தீவினை வளராது தேய்தற்குக் காரணமாகிய நல் வினைகளைச் செய்யும் புதல்வரைப் பெறுவனாயின் என்றவாறு ஆயிற்று.

பிறப்பு ஏழாவன :

" ஊர்வ பதினொன்றும் ஒன்பது மானுடம்
நீர்பறவை நாற்காலோர் பப்பத்துச்—சீரிய
பந்தமாந் தேவர் பதினொ லயன்படைத்த
அந்தமில்சீர்த் தாவர நாலைந்து "

தந்தை தாயர் தீவினை தேய்தற்பொருட்டு அவரை நோக்கிப் புதல்வர் செய்யுந் தானதருமங்கட்கு அவர் நற்குணங் காரண மாகலின், பண்பென்னுங் காரணப்பெயர் காரியத்தின்மேல் நின்றது.

மணக்குடவர் : எழுபிறப்பினுந் துன்பங்கள் சாரா, ஒரு பிறப் பிலே பழியின்கண் மிகாத குணத்தினையுடைய புதல்வரைப் பெறுவாராயின் என்றவாறு.

பரிதியார் : தேவர், மனிதர், மிருகம், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, பட்சி, தாவரம் என்னும் எழுபிறப்பிற் சென்றாலும் எழு நரகத்திற் சென்றாலும் துன்பம் வராது; நல்ல புத்திரனைப் பெற்றவர்க்கு என்றவாறு.

3. தம்பொரு ளென்பதம் மக்கள் அவர்பொருள்
தந்தம் வினையான் வரும். 63

Men will call their sons their wealth, because it flows to them through the deeds which they perform on their behalf. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : தம் மக்கள் தம்பொருள் என்ப - தம் புதல் வரைத் தம் பொருளென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்; அவர் பொருள் தந்தம் வினையான் வரும் - அப்புதல்வர் செய்த பொருள் தம்மைநோக்கி அவர் செய்யும் நல்வினையானே தம்பால் வரும் ஆதலான்.

தந்தம் வினையென்புழித் தொக்கு நின்ற ஆறும்வேற்றுமை 'முருகனது குறிஞ்சி நிலம்' என்புழிப்போல உரிமைப்பொருட்கண்

வந்தது. பொருள் செய்த மக்களைப் பொருளென உபசரித்தார். இவை இரண்டு பாட்டானும் நன்மக்கட் பெற்ரூர் பெறும் மறுமைப் பயன் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: தம்முடைய பொருளென்று சொல்லுவர் உலகத்தார் தம்மக்களை; அம்மக்களுடைய பொருள் தத்தம்முடைய வினையோடே கூடவருதலான்.

பரிதியார்: தமக்கு அழியாத உடமையாவர் புதல்வர். அந்தப் புதல்வரென்னும் பேறு தாந்தாம் செய்த விதி வசத்தால் வரும் என்றவாறு.

காளிங்கர்: குணச்செல்வம் குலச்செல்வம் பொருட்செல்வம் செவிச்செல்வம் என்றிவை முதலாக உலகத்து எண்ணி வருகின்ற செல்வங்கள் அனைத்தினும் இனிய செல்வமாவது அறிவுடைய புதல்வரைப் பெறுதல்; புதல்வர்க்குச் செல்வமாவது பெரிய தகைமையாகிய தவத்தினல் வருவது என்றவாறு.

4. அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதேதம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ். 64

Sweeter verily than ambrosia is the gruel soused and spattered by the tender hands of one's own children. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதே - சுவையான் அமிழ்தத்தினும் மிக இனிமை யுடைத்து; தம் மக்கள் சிறுகை அளாவிய கூழ் - தம் மக்களது சிறுகையான் அளாவப்பட்ட சோறு.

சிறுகையான் அளாவலாவது: "இட்டுந் தொட்டுங் கௌவியுந் துழந்தும் நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்தல்" (புறநா.-188).

மணக்குடவர்: இனிமையுடைத்தாகிய அமிழ்தினும் மிக இனிது தம்முடைய மக்கள் சிறுகையாலே அளையப்பட்ட கூழ் என்றவாறு.

பரிதியார்: அமிர்தத்திலும் தன் பிள்ளையின் சிறுகையினல் அளாவி யணைந்த அசனம் இரசம் என்றவாறு.

காளிங்கர் : அமரர் கடைந்தெடுத்த அமிர்தத்தினும் மற்றிது மிகவும் தமக்கினிமை உடைத்து ; அது யாதெனில் நம் புதல்வரது விரகறியாப் பருவத்து அச்சிறு கையால் தாம் உண்ணும் காலத்து அங்கோடு இங்கோடு அளாவிய உணவானது என்றவாறு.

5. மக்கள்மெய் தீண்டல் உடற்கின்பம் மற்றவர்
சொற்கேட்டல் இன்பஞ் செவிக்கு. 65

The delight of the body is the touch of one's children. The delight of the ear is their lisp. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : உடற்கு இன்பம் மக்கள் மெய் தீண்டல்–ஒருவன் மெய்க்கின்பமாவது மக்களது மெய்யைத் தீண்டுதல் ; செவிக்கு இன்பம் அவர் சொற்கேட்டல் - செவிக்கின்பமாவது அவரது சொல்லைக் கேட்டல்.

மற்று வினைமாற்று. மக்களது மழலைச் சொல்லேயன்றி அவர் கற்றறிவுடையராய்ச் சொல்லுஞ் சொல்லும் இன்பமாகலின், பொதுப்படச் 'சொல்' என்றார். தீண்டல், கேட்டல் என்னுங் காரணப் பெயர்கள் ஈண்டுக் காரியங்களின்மேல் நின்றன.

மணக்குடவர் : தம் மக்கள் தமதுடம்பினைச் சார்தல் தம் உடம்பிற்கு இன்பமாம். அவர் சொற்களைக் கேட்டல் செவிக்கு இன்பமாம் என்றவாறு.

பரிதியார் : தன் புதல்வர் மெய்தீண்டல் உடற்கு இன்பம் ; அவர் வார்த்தை கேட்டல் ஐம்புலத்துள் ஒன்றான செவிக்கு இன்பம் என்றவாறு.

காளிங்கர் : இனிய புதல்வர் வளர்ந்தும் தளர்நடையிட்டும் வந்து ஏறி, மற்றவர் மெய்யினைத் தீண்ட, அதுவே இல்வாழ்வோர்க்கு உடற்கின்பமாவது. பின்பு அறிவுடையராயினவிடத்து எழுத்தோடு புணர்ந்த சொல் பிறந்ததாயின் மற்றவர் எழுத்தோடு புணர்ந்த சொற்கேட்டல் முன்பினும் தமது செவிக்கு இனிய இன்பமாம் என்றவாறு.

6. குழலினிதி யாழினி தென்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொற் கேளா தவர். 66

"The pipe is sweet, the lute is sweet," say those who have not heard the prattle of their own children. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: குழல் இனிது யாழ் இனிது என்ப - குழலிசையினிது யாழிசையினிதென்று சொல்லுவர்; தம்மக்கள் மழலைச்சொல் கேளாதவர் - தம் புதல்வருடைய குதலைச்சொற்களைக் கேளாதவர்.

குழல் யாழ் என்பன ஆகுபெயர். கேட்டவர் அவற்றினும் மழலைச்சொல் இனிதென்பர் என்பது குறிப்பெச்சம். இனிமை மிகுதிபற்றி மழலைச்சொல்லைச் சிறப்புவகையானுங் கூறியவாறு.

இவை மூன்று பாட்டானும் இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: குழலோசை யினிது, யாழோசை யினிது என்று சொல்வர்; தம் மக்களது மழலைச்சொற்களைக் கேளாதவர்; கேட்டவர் சொல்லார்.

பரிதியார்: குழலோசை நல்லது யாழோசை நல்லது என்பர், தம் மக்களிடம் மழலைச்சொல் கேளாதபேர் என்றவாறு.

காளிங்கர்: பரதம் பற்றிய குழலின் ஓசையும் பண்ணினைப் பற்றிய யாழினோசையும் மிக இனிது என்பர்; குழவிப் பருவத்து இயல்பாகிய மழலைச்சொல்லைப் பெரிதும் செவிக்குச் சுவையாகக் கேட்டறியாத புல்லறிவாளர் என்றவாறு.

7. தந்தை மகற்காற்றும் நன்றி அவையத்து
முந்தி இருப்பச் செயல். 67

The good a father can do his son is to make him occupy the first rank in an assembly. (*V. R. R*)

பரிமேலழகர்: தந்தை மகற்கு ஆற்றும் நன்றி - தந்தை புதல்வனுக்குச் செய்யும் நன்மையாவது; அவையத்து முந்தி இருப்பச்செயல் - கற்றுரவையின்கண் அவரினும் மிக்கிருக்குமாறு கல்வி யுடையனாக்குதல்.

பொருளுடையனாக்குதல் முதலாயின துன்பம் பயத்தலின் நன்மையாகா என்பது கருத்து. இதனால் தந்தைகடன் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : தந்தை மகனுக்குச் செய்யும் உபகாரம் அவையின்கண்ணே முந்தியிருக்குமாறு கல்வியுண்டாக்குதல் என்றவாறு.

பரிதியார் : புதல்வருக்குத் தந்தை செய்யும் உதவி ஐந்து வயதில் வாசிப்பிவித்துச் சமர்த்தனுனபின்பு ஆஸ்தானத்தில் அழைத்து இருத்திக்கொள்ளும்படியாக அறிவுண்டாக்குதல் என்றவாறு.

காளிங்கர் : மற்று ஆங்ஙனம் இனிமை நுகர்ந்து இன்புறாஉந் தந்தையானவன் புதல்வருக்குச் செய்யும் நன்மை யாதோவெனின் பெரிய நன்ஞானக்கேள்வி உடையனுகச் செய்து சான்றோர் அவையின்கண் சென்று மற்றவரால் முதன்மை பெற்றிருப்பதாகச் செய்கை என்றவாறு.

8. தம்மிற்றம் மக்கள் அறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லாம் இனிது. 68

It is pleasant to all the powerful creatures of the great earth that their children should possess more knowledge than themselves. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : தம் மக்கள் அறிவுடைமை - தம்மக்களதறிவுடைமை; மா நிலத்து மன் உயிர்க்கெல்லாம் தம்மின் இனிது - பெரியநிலத்து மன்னு நின்ற உயிர்கட்கெல்லாந் தம்மினும் இனிதாம்.

ஈண்டு அறிவு என்றது இயல்பாகிய அறிவோடு கூடிய கல்வி யறிவினை. மன்னுயிர் என்றது ஈண்டு அறிவுடையார் மேனின்றது, அறிவுடைமை கண்டு இன்புறுதற்கு உரியார் அவராகலின்.

இதனுல் தந்தையினும் அவையத்தார் உவப்பர் என்பது கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் ; தம்மக்கள் அறிவுடையராஞல், அது தம்மினும் உலகத்து உயிர்கட்கெல்லாம் இனிதாம் என்றவாறு.

பரிதியார் : தம்மிலும் புதல்வர் அறிவினராகில் உலகத்தார்க்கெல்லாம் இனிமையாம் என்றவாறு.

காளிங்கர் : தம் புதல்வர் அறிவுடைமையின் மிகுதியைக் கண்டு தாம் இன்புறுவது அன்றி, மாநிலத்து மன்னுயிர்கட்கு எல்லாம் இன்புறத்தக்க இனிமையைக் கொடுக்கும் என்றவாறு.

9. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்
சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய். 69

Joy mother feels more than when her son she weaned, at his fair renown. (*S. M. M.*)

பரிமேலழகர் : ஈன்ற பொழுதின் பெரிது உவக்கும் - தான் பெற்ற பொழுதை மகிழ்ச்சியினும் மிகமகிழும்; தன் மகனைச் சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்-தன்மகனைக் கல்வி கேள்விகளான் நிறைந்தான் என்று அறிவுடையோர் சொல்லக் கேட்ட தாய்.

கவானின்கட்கண்ட* பொதுவுவகையினுஞ் சால்புடைய னெனக் கேட்ட சிறப்புவகை பெரிதாகலின், 'பெரிதுவக்கும்' எனவும், பெண்ணியல்பால் தானாக அறியாமையின் 'கேட்ட தாய்' எனவுங் கூறினர். அறிவுடையார் என்பது வருவிக்கப் பட்டது, சான்றோன் என்றற்குரியர் அவராகலின். தாய் உவகைக்கு அளவின்மையின், அஃது இதனாற் பிரித்துக் கூறப் பட்டது.

மணக்குடவர் : தான் பெற்ற காலத்தினும் மிக மகிழும்; தன் மகனைச் சான்றோனென்று கேட்டகாலத்துத் தாய் என்றவாறு.

பரிதியார் : ஈன்றகாலத்தில் ஆண்பிள்ளை என்று சொல்லக் கேட்ட மகிழ்ச்சியிலும் தன்பிள்ளை அறிவினால் பெரியவன் என்று கேட்ட தாய்க்கு அதிலும் மகிழ்ச்சி என்றவாறு.

காளிங்கர் : மற்றிவனைத் தான் முன்னம் ஈன்றெடுத்த அப்பொழுதினும் பெரிதும் மனமகிழும்; பின் புதல்வனை உலகத்துச் சிறந்தோர் பலரும் 'இவன் பெரிதுஞ் சால்புடை யான்' என்று எடுத்து உரைப்பக் கேட்ட தாயானவள் என்றவாறு.

10. மகன்தந்தைக் காற்றும் உதவி இவன்தந்தை
என்னோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல். 70

* "கவாஅன் மகற் கண்ட" (நாலடி. 201) என்றும் பாடம்.

What recompense the son can pay his father is the world's saying, what austere life his father must have lived to beget such a son. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : தந்தைக்கு மகன் ஆற்றும் உதவி - கல்வி யுடையனாக்கிய தந்தைக்கு மகன் செய்யுங் கைம்மாறாவது ; இவன் தந்தை என் நோற்றான் கொல் எனும் சொல் - தன்னறிவும் ஒழுக்கமுங் கண்டார் இவன் தந்தை இவனைப் பெறுதற்கு என்ன தவஞ் செய்தான்கொல்லோ என்று சொல்லுஞ்சொல்லை நிகழ்த் துதல்.

சொல் என்பது நிகழ்த்துதலாகிய தன் காரணந் தோன்ற நின்றது. நிகழ்த்துதல் அங்ஙனஞ் சொல்ல ஒழுகல்.

இதனாற் புதல்வன் கடன் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : மகன் தந்தைக்குச் செய்யும் உபகாரம் இவன் தந்தை என்ன தவம் செய்தான் என்று உலகத்தார் சொல்லுஞ் சொல்லைப் படைத்தல் என்றவாறு.

இது நெறியின் ஒழுகுவாரை உலகத்தார் புகழ்வார் ஆத லான் மகனும் ஒழுக்கமுடையனாகவேண்டும் என்றது.

பரிதியார் : புதல்வர் தந்தைக்குச் செய்யும் உதவி இவரைப் பிள்ளையாகப் பெறும்படி இவர் தந்தை என்ன தவஞ் செய் தாரோ என்று சொல்லும்படியாக அறிவுடையனாதல் என்ற வாறு.

காளிங்கர் : மற்று இங்ஙனம் தன்னைக் கல்வியாலும் மற்ற அறிவுடைமையாலும் உணர்வுடையனாகச் செய்த தந்தைக்குப் புதல்வன் செய்யுங் கைம்மாறு யாதோவெனின், மற்று, இவன் தந்தையானவன் இவனைத் தனக்குப் புதல்வனாகப் பெறுதற்கு, 'முன்பு என்ன தவம் செய்தானோ' என்று உலகத்தார் எத்தி யெடுத்து உரைக்கும்சொல் என்றவாறு.

8. அன்புடைமை

பரிமேலழகர் : அஃதாவது அவ்வாழ்க்கைத் துணையும் புதல்வரும் முதலிய தொடர்புடையார்கண் காதலுடையனாதல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும். இல்லறம் இனிது நடத்தலும் பிறவுயிர்கண்மேல் அருள் பிறத்தலும் அன்பின் பயனாகலின், இது வேண்டப்பட்டது. வாழ்க்கைத்துணைமேல் அன்பில்வழி இல்லறம் இனிது நடவாமை, "அறவோர்க் களித்தலும் அந்தண ரோம்பலுந், துறவோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின், விருந்தெதிர் கோடலும் இழந்த வென்னை" (சிலப். 16, 71-73) என்பதனானும், அதனால் அருள் பிறத்தல், "அருளென்னும் அன்பீன் குழவி" (குறள் 757) என்பதனானும் அறிக.

மணக்குடவர் : அன்புடைமையாவது தன்னைச் சார்ந்தார் மாட்டுக் காதலுடையவனாதல்.

பரிதியார் : அன்புடைமையாவது புதல்வரிடத்திலே அன்புடைமை, ஆத்மாக்களிடந்தோறும் உண்டாகவேணும் ஆதலால் அன்புடைமையாயிற்று.

1. அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ் ஆர்வலர்
புன்கணீர் பூசல் தரும். 71

Is there a bolt to fasten one's love? The trickling tears at the distress of one's friends will proclaim the love within. (*V.R.R.*)

பரிமேலழகர் : அன்பிற்கும் அடைக்கும் தாழ் உண்டோ - அன்பிற்கும் பிறரறியாமல் அடைத்துவைக்குந் தாழுளதோ? ஆர்வலர் புன்கணீர் பூசல் தரும் - தம்மால் அன்புசெய்யப்பட்டாரது துன்பங்கண்டுழி அன்புடையார் கண் பொழிகின்ற புல்லிய கண்ணீரே உண்ணின்ற அன்பினை எல்லாரும் அறியத் தூற்றும் ஆதலான்.

உம்மை சிறப்பின் கண் வந்தது. ஆர்வலரது புன்மை கண்ணீர்மேல் ஏற்றப்பட்டது. காட்சியளவைக்கெய்தாதாயினும் அநுமான அளவையான் வெளிப்படுமென்பதாம்.

இதனால் அன்பினது உண்மை கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: அன்பினையடைக்குந் தாழும் உளதோ? அன்புடையார்மாட்டு உளதாகிய புல்லியகண்ணின் நீர்தானே ஆரவாரத்தைத் தரும் என்றவாறு.

பரிதியார்: அன்பு மனத்திலே இருந்தால் அதனைப் புறத்திலே புறப்படாமல் அடைக்குந் தாழும் இல்லை; அன்பிருந்த இடங் கண்ணீர் காட்டிக்கொடுக்கும் என்றவாறு.

காலிங்கர்: நெஞ்சினுல் ஒருவர் மாட்டு ஒருவர் அன்புடையராயின் மற்றதற்கு முண்டோ பயன்படாமல் அடைப்பதோர் கருவி? அதனுல் ஒருவர்மாட்டு உள்ளத்து விருப்பமுடையவரது மென்கண்மைதானே பலரறியும் பூசலைத் தரும் என்றவாறு.

பூசலென்பது விசேஷம். புன்கண் என்பது கிருபை. கண்ணீர் என்பது பெருமை.

2. அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு. 72

The loveless are selfish and have all to themselves; the loving ones sacrifice even the bones of their body for others. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: அன்பிலார் எல்லாம் தமக்கு உரியர் - அன்பிலாதார் பிறர்க்குப் பயன்படாமையின் எல்லாப்பொருளானுந் தமக்கே யுரியர்; அன்புடையார் என்பும் பிறர்க்கு உரியர் - அன்புடையார் அவற்றானேயன்றித் தம்முடம்பானும் பிறர்க்குரியர்.

ஆனுருபுகளும் பிரிநிலை ஏகாரமும் விகாரத்தால் தொக்கன. என்பு ஆகுபெயர். என்புமுரியராதல், "தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின் தபுதி யஞ்சிச் சீரை புக்கோன்" (புறநா. 43) முதலாயினுர்கட் காண்க.

மணக்குடவர்: அன்பிலாதார் எல்லாப் பொருளையுந் தமக்கு உரியராக வுடையர். அன்புடையார் பொருளேயன்றித் தம் உடம்புக்கு அங்கமாகிய எலும்பினையும் பிறர்க்கு உரிமையாக வுடையர் என்றவாறு.

அன்புடையார்க்கல்லது அறஞ்செய்தல் அரிது என்ருயிற்று.

பரிதியார்: மனத்தில் அன்பில்லாதார் எல்லாவற்ருலும் தமக்குரியர். அன்புடையார் என்பும் பலர்க்குப் பிரயோசனப் படும் என்றவாறு.

காளிங்கர்: ஒருவர்மாட்டும் தன்னெஞ்சில் அன்பிலாதவர் யாவரே அவரே தம்முடம்பைப் பேணிப் பிறர்க்கும் ஈயாது பின்பும் நகைப்புக்கு உரியவராவார்; மற்றிவ்வாறன்றிப் பிறர்மாட்டு அன்புடையார் தமது பொருளெல்லாங் கொடுப்பதுமன்றித் தமது உடம்பு தானும் பிறவுயிர்க்கு ஓர் இடுக்கண்வரின் ஈந்து புகழினைப் பெறுவர் என்றவாறு.

3. அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப ஆருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு. 73

The connection between the dear soul and the body built of bone is the union of love with it. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: ஆர் உயிர்க்கு என்போடு இயைந்த தொடர்பு - பெறுதற்கரிய மக்களுயிர்க்கு உடம்போடுண்டாகிய தொடர்ச்சியினை; அன்போடு இயைந்த வழக்கு என்ப - அன்போடு பொருந்துதற்கு வந்த நெறியின் பயனென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்.

பிறப்பின தருமை பிறந்த வுயிர்மேல் ஏற்றப்பட்டது. இயைந்த என்பது உபசாரவழக்கு. வழக்கு ஆகுபெயர். உடம்போடியைந்தல்லது அன்புசெய்யலாகாமையின், அது செய்தற் பொருட்டு இத்தொடர்ச்சியுளதாயிற்று என்பதாம். ஆகவே, இத்தொடர்ச்சிக்குப் பயன் அன்பு உடைமை என்ருயிற்று.

மணக்குடவர்: முற்பிறப்பின்கண் அன்போடு பொருந்தச் சென்ற செலவென்று சொல்லுவர்; பெறுதற்கரிய உயிர்க்கு இப்பிறப்பின்கண் உடம்போடு இடைவிடாத நட்பினை என்றவாறு.

பரிதியார்: உடலாவது நவதாதுவினுல் ஆதாரம் பெற்ற தன்மைபோல உயிர்க்கும் அன்பினுலே ஆதாரம் பெறில் நிலை பெறும் என்றவாறு.

காலிங்கர்: உலகத்தின்கண் பலவுயிர்கட்குத் தான்வைத்த அன்பொடு பொருந்திய வுயிரின் முறைமையென்று சொல்லுவர் சான்ேறார்; அது எங்ஙனமெனின் அன்புடையாளனுக்குத் தன்னுடம்பொடு பொருந்திய உயிரினது தொடர்ச்சியினைப் போல என்றவாறு.

அல்லதூஉம் அன்புடைமை நிறைய வருமளவும், உடம்புக்கும் உயிருக்கும் உறவாய் நின்று பின்பு வீட்டின்பத்தைப் பெறும் என்றவாறு.

4\. அன்பீனும் ஆர்வம் உடைமை அதுஈனும்
நண்பென்னும் நாடாச் சிறப்பு. 74

Love begets desire; and that (desire) begets the immeasurable excellence of friendship. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: அன்பு ஆர்வமுடைமை ஈனும் -ஒருவனுக்குத் தொடர்புடையார்மாட்டுச் செய்த அன்பு அத்தன்மையாற் பிறர் மாட்டும் விருப்பமுடைமையைத் தரும்; அது நண்பு என்னும் நாடாச் சிறப்பு ஈனும் - அவ்விருப்பமுடைமைதான் இவற்குப் பகையும் நொதுமலும் இல்லையாய் யாவரும் நண்பென்று சொல்லப்படும் அளவிறந்த சிறப்பினைத்தரும்.

உடைமை உடையனுந் தன்மை. யாவரும் நண்பாதல் எல்லாப் பொருளும் எய்துதற்கு ஏதுவாகலின், அதனை 'நாடாச் சிறப்பு' என்றார்.

மணக்குடவர்: அன்புதரும் ஆர்வமுடைமையை; அவ்வார்வமுடைமை தரும் நட்பென்று சொல்லப்பட்ட ஆராய்தலில்லாத சிறப்பினை என்றவாறு.

பரிதியார்: அன்பு ஆர்வமென்று சொல்லப்பட்ட ஞான நேயத்தைக்கொடுக்கும்; அந்த ஞானம் பிறவா நெறியாகிய முத்தியைக்கொடுக்கும் என்றவாறு.

காலிங்கர்: ஒருவன் தான் பல உயிரிடத்தும் வைத்த உள்ளன்பானது பகைவர் முதலாயவர்களாலும் விருப்பப்பட்ட உள்ளன்பினைத் தரும்; மற்ற அவ் அன்பானது நண்பென்று சொல்லப்படுகின்ற தேடுதற்கரிய சிறப்பினைத் தரும் என்றவாறு.

5. அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
தின்புற்ருர் எய்துஞ் சிறப்பு. 75

The excellence attained by the conjugal enjoyers on earth is said to be the result of their tranquil life in love. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : அன்பு உற்று அமர்ந்த வழக்கு என்ப - அன்புடையராய் இல்லறத்தோடு பொருந்திய நெறியின் பயனென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர் ; வையகத்து இன்பு உற்ருர் எய்தும் சிறப்பு-இவ்வுலகத்து இல்வாழ்க்கைக்கண் நின்று இன்ப நுகர்ந்து அதன்மேல் துறக்கத்துச் சென்றெய்தும் பேரின்பத்தினை.

வழக்கு ஆகுபெயர். இல்வாழ்க்கைக்கண் நின்று மனைவியோடும் மக்களோடும் ஒக்கலோடுங் கூடி இன்புற்ருர் தாம் செய்த வேள்வித் தொழிலால் தேவராய் ஆண்டும் இன்புறுவராகலின், 'இன்புற்ருரெய்துஞ் சிறப்பு' என்ருர். தவத்தால் துன்புற்றெய்துந் துறக்க இன்பத்தினை ஈண்டும் இன்புற்றெய்துதல் அன்பானன்றி இல்லை என்பதாம் என்றவாறு.

மணக்குடவர் : முற்பிறப்பின்கண் பிறர்மேல் அன்புவைத்துச் சென்ற செலவென்று சொல்லுவர் ; இப்பிறப்பின்கண் உலகத்து இன்பமுற்ருர் அதன்மேலுஞ் சிறப்பெய்துதலை என்றவாறு.

இது போகம் துய்ப்பர் என்றது.

பரிதியார் : எண்பத்து நான்கு நூருயிரம் பேதத்திற் பிறவாமல் மானிடயாக்கையிலே பிறந்த தன்மை சென்மசென்மங்களிலே தினையத்தனை அன்புண்டான பலன் என்றவாறு.

காளிங்கர் : வையத்து அனைத்துயிர்க்கும் பொருந்திய முறையினுல் மிக அன்பு செய்த அதுவே, இன்புற்றனராய் வாழ்கின்றவரெய்தும் செல்வச் சிறப்பு என்றவாறு.

6. அறத்திற்கே அன்புசார் பென்ப அறியார்
மறத்திற்கும் அஃதே துணை. 76

The ignorant say that kindness is an ally of virtue. No, it is a defence against evil too. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : அன்பு சார்பு அறத்திற்கே என்ப அறியார் - அன்பு துணையாவது அறத்திற்கேயென்று சொல்லுவர் சிலரறியார்; மறத்திற்கும் அஃதே துணை - ஏனை மறத்திற்கும் அவ்வன்பே துணையாவது.

ஒருவன் செய்த பகைமைபற்றி உள்ளத்து மறநிகழ்ந்துழி அவனை நட்பாகக் கருதி அவன்மேல் அன்புசெய்ய அது நீங்குமாகலின், மறத்தை நீக்குதற்குந் துணையாம் என்பார், 'மறத்திற்கு மஃதேதுணை' என்றார்; "துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார்" (குறள் 1299) என்புழிப்போல. இவை ஐந்து பாட்டானும் அன்பினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : அறமானது அறஞ் செய்வார்க்கே சார்பாமென்பர் அறியார்; அவ் அன்பு மறஞ்செய்வார்க்குந் துணையாம் என்றவாறு.

பரிதியார் : தன்மத்திலும் பெரியது அன்புடைமை; அது ஆத்துமாவை ரட்சிக்கும்; பரகெதி கொடுக்கும்; அறிவில்லார் செய்யும் மறத்தையும் அன்பு வெல்லும் என்றவாறு.

காளிங்கர் : ஒருவன் அனைத்துயிர்மாட்டும் வைக்கின்ற உள்ளன்பானது தான் நடத்துகின்ற இல்லறத்தினுக்கே சால்பு அமைந்தது என்பர் அறியாதார். ஈண்டுப் பாவமாகிய மறத்திற்கும் அவ் அன்பே துணை என்றவாறு.

7. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
அன்பி லதனை அறம். 77

Behold how the sun burneth the boneless worm; even so doth Righteousness burn the man that doth not love. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : என்பு இலதனை வெயில்போலக் காயும் - என்பில்லாத உடம்பை வெயில் காய்ந்தாற்போலக் காயும்; அன்பு இலதனை அறம் - அன்பில்லாத உயிரை அறக்கடவுள்.

'என்பிலது' என்றதனான் உடம்பு என்பதூஉம், 'அன்பிலது' என்றதனான் உயிர் என்பதூஉம் பெற்றாம். வெறுப்பின்றி எங்கும் ஒரு தன்மைத்தாகிய வெயிலின்முன் என்பில்லது தன்னியல்பாற்

சென்று கெடுமாறுபோல, அத்தன்மைத்தாகிய அறத்தின்முன் அன்பில்லது தன் இயல்பாற்கெடும் என்பதாம். அதனைக் காயுமென வெயிலறங்களின் மேலே ஏற்றினர், அவற்றிற்கும் அவ்வியல்புண்மையின். இவ்வாறு "அல்லவை செய்தாற்கு அறங் கூற்றம்" (நான்மணிக். 85) எனப் பிறருங் கூறினர்.

மணக்குடவர்: என்பில்லாத சீவனை வெயில் சுடுமாறு போலச் சுடும்; அன்பில்லாத உயிரினை அறம் என்றவாறு.

பரிதியார்: என்பிலாத ஆத்துமாவை ஆதித்தகிரணம் காயும்; அத்தன்மைபோல அன்பிலாதாரை அறங்காயும் என்றவாறு.

காலிங்கர்: தனக்குள் உறுதியில்லாது முழுதும் குழைந்து இருக்கும் உருவுடைத்தாகிய சிறு புழுவினை வெயிலானது உருவழியக் காயுமாப்போல் யாவர்மாட்டும் வைக்கப்பட்ட அன்பிலாததனை அறமானது காயும் என்றவாறு.

8. அன்பகத் தில்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றல் மரந்தளிர்த் தற்று. 78

To live a life void of love is like a withered tree bursting into leaf in a barrenland. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: அகத்து அன்பு இல்லா உயிர் வாழ்க்கை - மனத்தின்கண் அன்பில்லாத உயிர் இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்தல்; வன்பாற்கண் வற்றல்மரம் தளிர்த்தற்று - வன்பாலின் கண் வற்றலாகிய மரம் தளிர்த்தாற்போலும்.

கூடாதென்பதாம். வன்பால்-வன்னிலம். வற்றல் என்பது பால்விளங்கா அஃறிணைப் படர்க்கைப்பெயர்.

மணக்குடவர்: தன்னிடத்து அன்பில்லாத உயிரினது வாழ்க்கை வலிய பாரிடத்து உண்டாகிய உலர்ந்த மரம் தளிர்த்தாற்போலும் என்றவாறு.

தளிர்த்தற்குக் காரணம் இன்மையால் தளிராது என்பதாம்.

பரிதியார்: அன்பு மனத்திடத்தில்லாதார் உயிர் வாழ்க்கை நிலை எத்தன்மை யென்னில் பாறையின்மேற் பட்டமரம் தளிர்த்தது ஒக்கும் என்றவாறு.

காளிங்கர்: யாவர்மாட்டும் அன்பானது தன்னெஞ்சத் தில்லாது உயிருடலொடு வாழ்கின்ற வாழ்க்கை, கற்செறிந்து வற்கென்ற தரையின்கண் நிற்கின்ற வறலாகிய மரம் பின்பு தளிர்த்த அத்தன்மைபோல இவனுக்கும் வெறும் தோற்றமே அன்றிப் பின் ஆக்கமில்லையென்பது கருத்து என்றவாறு.

9. புறத்துறுப் பெல்லாம் எவன்செய்யும் யாக்கை
அகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு. 79

Of what avail is a lovely outside, if love, the soul's ornament hath no place in the heart. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: யாக்கை அகத்து உறுப்பு அன்பு இலவர்க்கு - யாக்கை அகத்தின்கண் நின்று இல்லறத்திற்கு உறுப்பாகிய அன்புடையர் அல்லாதார்க்கு; புறத்து உறுப்பெல்லாம் எவன் செய்யும் - ஏனைப் புறத்தின்கண் நின்று உறுப்பாவன எல்லாம் அவ்வறஞ்செய்தற்கண் என்ன உதவியைச் செய்யும்?

புறத்து உறுப்பாவன: இடனும், பொருளும், ஏவல்செய் வாரும் முதலாயின. துணையொடு கூடாதவழி அவற்றால் பயனின்மையின் 'எவன் செய்யும்' என்றார். உறுப்புப்போறலின், உறுப்பு எனப்பட்டன. ' 'யாக்கையில் கண் முதலிய உறுப்புக்க ளெல்லாம் என்ன பயனைச்செய்யும், மனத்தின்கண் உறுப்பாகிய அன்பிலாதார்க்கு' என்று உரைப்பாரும் உளர். அதற்கு இல் லறத்தோடு யாதும் இயைபில்லாமை அறிக.

மணக்குடவர்: உடம்பிற்கு அகத்துறுப்பாகிய அன்பிலார்க் குப் புறத்துறுப்புக்களெல்லாம் யாதினைச் செய்யும் என்றவாறு.

பரிதியார்: புறத்துறுப்பாகிய மெய், வாய், கண், மூக்குச் செவி அலங்காரமாயிருந்தும் என்ன பிரயோசனம், அகத்துறுப் பாகிய அன்பிலாதவற்கு? ஞானமில்லாதவனும் மரப்பாவையும் ஒக்கும் என்றவாறு.

காளிங்கர்: ஒருவர், தமது யாக்கையினது புறத்துறுப் பாகிய மார்பும் தோளும் முகமும் மயிர்முடியும் பிறவுஞ் சால நல்லது எனினும், அவை யங்ஙனம் தோன்றிக்கெடுத்தலல்லது

அகத்துறுப்பாகிய அன்புபோல இவர்க்கு ஒரு நன்மைசெய்வதில்லை என்றவாறு.

10. அன்பின் வழிய துயிர்நிலை அஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த உடம்பு. 80

That body is the dwelling of a soul which came in the path of love; the body of those who are without love is merely bone covered with skin. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : அன்பின் வழியது உயிர்நிலை-அன்புமுதலாக அதன் வழிநின்ற உடம்பே உயிர்நின்ற உடம்பாவது; அஃது இலார்க்கு உடம்பு என்பு தோல் போர்த்த - அவ்வன்பிலாதார்க்கு உளவான உடம்புகள் என்பினைத் தோலால் போர்த்தனவாம்; உயிர்நின்றனவாகா.

இல்லறம் பயவாமையின் அன்னவாயின. இவை நான்கு பாட்டானும் அன்பில்வழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : உயிர்க்கு நிலைபேறு அன்பின் வழியதாகிய அறத்தினான் வரும்; ஆதலால் அவ் அன்பிலாதார்க்கு உளதாவது என்பின்மேல் தோலினால் போர்க்கப்பெற்ற உடம்பு என்றவாறு.

இது வீடுபெறார் என்றவாறு.

பரிதியார் : அன்பின் வழியிலே நடப்பான் உயிர் நிலை நிற்கும்; அன்பில்லார் உயிர் என்புந்தோலும் போர்த்த உடம்பு என்றவாறு.

காளிங்கர் : யாவர்மாட்டும் அன்புடையராகிய இல்வாழ்வார்க்கு அன்பின்கண்ணதே உயிர்க்கு நிலைபேறானது; இனி அவ் அன்பில்லாதார்க்கெல்லாம் என்பினைத் தோலால் பொதிந்துவைத்த உடம்பு; அதனால் அவர்க்கு ஒருபயனும் இல்லை என்றவாறு.

இனி மற்றிங்ஙனம் அன்புடையாளர்க்கே விருந்தினரைப் பேணி வழிபடலாவது என்பதனால் இதன்பின்வந்தது விருந்தோம்பல் என்னும் அதிகாரம்.

9. விருந்தோம்பல்

பரிமேலழகர் : அஃதாவது இருவகை விருந்தினரையும் புறந்தருதல். தென்புலத்தார் முதலிய ஐம்புலத்துள் முன்னைய இரண்டும் கட்புலனாகாதாரை நினைந்து செய்வனவாகலானும், பின்னைய இரண்டும் பிறர்க்கு ஈதலன்மையானும், இடைநின்ற விருந்தோம்பல் சிறப்புடைத்தாய் இல்லறங்கட்கு முதலாயிற்று. வேறுகாத அன்புடையிருவர் கூடியல்லது செய்யப்படாமையின், இஃது அன்புடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர் : விருந்தோம்பலாவது உண்ணுங் காலத்துப் புதியார் வந்தால் பகுத்துண்ணவேண்டும் என்பது கூறல்.

பரிதியார் : விருந்தோம்பலாவது தன் புதல்வரிடத்தில் வைத்த அன்புபோலவே பலரிடத்தும் அன்புவைத்து விருந்து உபசரித்தல்.

1. இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. 81

To sit and cherish the life of the householder is all for the sake of liberally entertaining guests with kindly acts (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : இல் இருந்து ஓம்பி வாழ்வது எல்லாம் - மனைவியோடும் வனத்திற் செல்லாது இல்லின்கண் இருந்து பொருள்களைப்போற்றிவாழும் செய்கை யெல்லாம்; விருந்து ஓம்பி வேளாண்மை செய்தற்பொருட்டு - விருந்தினரைப்பேணி அவர்க்கு உபகாரஞ்செய்தற்பொருட்டு.

எனவே, செய்யாவழி இல்லின்கண் இருத்தலும் பொருள் செய்தலுங் காரணமாக வருந் துன்பச்செய்கைகட்கெல்லாம் பயனில்லை என்பதாம்.

மணக்குடவர் : இல்லின்கண் இருந்து பொருளைப் போற்றி வாழும் வாழ்க்கை யெல்லாம் வந்த விருந்தினரைப் போற்றி அவர்க்கு உபகரித்தற்காக என்றவாறு.

பரிதியார் : இராத சரீரத்தை இருப்பதென்றும், நில்லாத செல்வம் நிற்பதென்றும் வாழ்வர்; இதனை அறியாமல் விருந்து செய்தல் வேளாண்மை செய்வதற்கு ஒக்கும் என்றவாறு.

காளிங்கர்: ஒருவன் இல்லறத்திருந்து இல்வாழ்க்கையைப் பாதுகாக்கும் காரணம் யாதோவெனின் ... ...

2. விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று. 82

Were it even the draught of immortality, it shall not be tasted alone when the guest is in the hall. (*V. V. S*)

பரிமேலழகர்: சாவா மருந்து எனினும் - உண்ணப்படும் பொருள் அமிர்தமே எனினும்; விருந்து புறத்ததாத் தான் உண்டல் - தன்னைநோக்கி வந்த விருந்து தன் இல்லின் புறத்த தாகத் தானே உண்டல்; வேண்டற்பாற்று அன்று - விரும்புதன் முறைமையுடைத்து அன்று.

சாவாமருந்து - சாவாமைக்குக் காரணமாகிய மருந்து. 'விருந்து இன்றியே ஒருகால் தான் உண்டலைச் சாவாமருந் தென்பார் உளராயினும் அதனை யொழிக' என்றுரைப்பினும் அமையும். இவை இரண்டு பாட்டானும் விருந்தோம்பலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: விருந்தினர் இற்புறத்தாராகத் தானே உண்டல் சாவாமைக்கு உண்ணும் மருந்தாயினும் வேண்டும் பகுதி யுடைத்தன்று என்றவாறு.

பரிதியார்: விருந்து புறத்திலே இருக்கத் தான் உண்பது நன்றல்லது. நஞ்சாகிலுங் கூட விருந்து புசிப்பது நன்று என்றவாறு.

காளிங்கர்: விருந்து தன் கடைப்புறத்ததாகப் பெற்று வைத்துத் தான் அகத்திலிருந்து உண்டலாகின்ற இது சாவாப் பதந் தருவதாகிய அமரர் உலகத்து அமுதமே யாயினும், தான் விரும்பும் பான்மை நன்றன்று. தானுண்டு சாகின்ற சோற்றினை மற்றில்லறத்திற்கு நல்வழிப்பாடாகிய விருந்து தன் கடைப் புறத்ததாகப் பெற்றுவைத்து மற்றிதனைத் தானுண்டல் எக் கூற்றினிடத்ததோ அறிகிலேன் என்றவாறு.

3. வருவிருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று. 83

The life of him who welcomes and entertains guests will never suffer want nor run to waste. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : வருவிருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை - தன்னை நோக்கி வந்த விருந்தை நாடோறும் புறந்தருவானது இல்வாழ்க்கை; பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று - நல்குரவான் வருந்திக் கெடுதல் இல்லை.

நாடோறும் விருந்தோம்புவானுக்கு அதனாற் பொருள் தொலையாது, மேன்மேற் கிளைக்கும் என்பதாம்.

மணக்குடவர் : நாடோறும் வந்த விருந்தினரைப் போற்றுவானது ஆக்கம் வருத்தமுற்றுக் கேடுபடுவதில்லை என்றவாறு.

பரிதியார் : வருகிற விருந்தைப் பார்த்து நாளும் உபசரிப்பது நன்று; அங்ஙனம் உபசரிக்கிறவன் வாழ்க்கை வருந்திப் பாழாதல் இல்லை என்றவாறு.

அஃது எதுவெனில், சரீரத்தில் ஒருபருவந்து விதனமான காலத்துச் சீப்பறிய விதமாறுவதுபோல வருவிருந்து உபசரிக்கில் வினையறும் என்றவாறு.

காளிங்கர் : தன்னில்லத்து வருகின்ற விருந்தினை நாடொறும் குறிக்கொண்டு பூசிக்குமவன் இல்வாழ்க்கையானது துயருற்று நசிக்குமாறு வருதல் இல்லை என்றவாறு.

4. அகனமர்ந்து செய்யாள் உறையும் முகனமர்ந்து
நல்விருந் தோம்புவான் இல். 84

Lakshmi with joyous mind shall dwell in the house of that man who, with cheerful countenance, entertains the good as guests. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : செய்யாள் அகன் அமர்ந்து உறையும் - திருமகள் மனமகிழ்ந்து வாழாநிற்கும்; முகன் அமர்ந்து நல்விருந்து ஓம்புவான் இல் - முகமினியனாய்த் தக்க விருந்தினரைப் பேணுவானது இல்லின்கண்.

மனம் மகிழ்தற்குக் காரணம், தன்செல்வம் நல்வழிப்படுதல். தகுதி - ஞானவொழுக்கங்களான் உயர்தல். பொருள் கிளைத் தற்குக் காரணங்கூறியவாறு.

மணக்குடவர்: திருவினுள் மனம் பொருந்தி உறையும்; நல்ல விருந்தினரை முகம்பொருந்திப் போற்றுவானது மனையின் கண் என்றவாறு.

இது கேடின்மையேயன்றிச் செல்வமும் உண்டாம் என்றது.

பரிதியார்: மனமகிழ்ந்து விருந்து செய்வானிடத்தில் லட்சுமி உறையும் என்றவாறு.

காளிங்கர்: அகமகிழ்ந்து திருமகள் இனிது வாழும்; எவ் விடத்தெனின், முகமலர்ந்து இவ்வாறு நல்விருந்தினராகிய மறையோர்க்கும் வறியோர்க்கும் விருந்தைப்பேணி வழிபடுவான் இல்லிடத்து என்றவாறு.

5. வித்தும் இடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சின் மிசைவான் புலம். 85

Does the field of one who partakes of what remains after entertaining the guest, need to be sown with seeds? *(V. R. R.)*

பரிமேலழகர்: விருந்து ஓம்பி மிச்சில் மிசைவான் புலம் - முன்னே விருந்தினரை மிசைவித்துப் பின் மிக்கதனைத் தான் மிசைவானது விளை புலத்திற்கு; வித்தும் இடல் வேண்டுமோ - வித்திடுதலும் வேண்டுமோ? (வேண்டா.)

கொல் என்பது அசை நிலை. தானே விளையும் என்பது குறிப்பெச்சம்.

இவை மூன்று பாட்டானும் விருந்தோம்புவார் இம்மைக்கண் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: விருந்தினரையூட்டி மிக்கவுணவை உண்ணு மவன் புலத்தின்கண் விளைதற்பொருட்டு விதைக்கவும் வேண் டுமோ? தானே விளையாதோ என்றவாறு.

பொருள் வருவாயாக இயற்றுமிடம் நன்குகப் பயன்படும் என்றவாறு.

பரிதியார்: விருந்து உபசரித்து மிஞ்சினதைப் புசிப்பது, கழனிக்கு எருப்போட்டு நீர்த்தேக்கினதுபோல; ஒன்று நூறாயிரம் விளையும் என்றவாறு.

6. செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்
நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு. 86

Behold the man who hath tended the outgoing guest and waiteth for the incoming one: he is a welcome guest unto the Gods. *(V. V. S.)*

பரிமேலழகர்: செல்விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பார்த்து இருப்பான் - தன்கட்சென்ற விருந்தைப் பேணிப் பின் செல்லக்கடவ விருந்தைப் பார்த்துத் தான் அதனோடு உண்ண இருப்பான்; வானத்தவர்க்கு நல்விருந்து - மறுபிறப்பில் தேவனாய் வானினுள்ளார்க்கு நல்விருந்தாம்.

வருவிருந்தென்பது இடவழுவமைதி. நல்விருந்து - எய்தா விருந்து. இதனால் மறுமைக்கண் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: வந்த விருந்தினரைப் போற்றி வாராத விருந்தினரது வரவு பார்த்திருக்குமவன் வானத்தவர்க்கு நல் விருந்தாவான் என்றவாறு.

வரவுபார்த்தல் - விருந்தின்றி உண்ணாமை.

பரிதியார்: விருந்தாற்றிப் போகிறபேர்க்கு உபசரித்து, வருகிற விருந்தை உபசரிப்பான் நல்ல விருந்தாவன் தேவர்க்கு என்றவாறு.

காளிங்கர்: தன்மாட்டுச் சென்ற விருந்தினரைப் பேணிப் பூசித்துப் பின்னும் வரும்வருந்தினரைக் குறிக்கொண்டு பார்த்திருப்பான் யாவன்? மற்றவன் வானின்கண் வாழுந் தேவர்க்கு நல்விருந்து என்றவாறு.

7. இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
துணைத்துணை வேள்விப் பயன். 87

The effects of hospitality cannot be exactly measured. They are proportionate to the worth of the guest. *(V. R. R.)*

பரிமேலழகர் : வேள்விப் பயன் இனைத்துணைத்து என்பது ஒன்று இல்லை - விருந்தோம்பலாகிய வேள்வியின் பயன் இன்ன வளவிற்று என்பதோரளவுடைத்தன்று; விருந்தின் துணைத் துணை - அதற்கு அவ்விருந்தின் தகுதியளவே அளவு.

ஐம்பெருவேள்வியின் ஒன்றாகலின், 'வேள்வி' என்றும், பொருள் அளவு, "தான் சிறிதாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால், வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்" (நாலடி - அறன்வலி 8) ஆக லின், 'இனைத்துணைத்தென்பது ஒன்று இல்லை' என்றும் கூறினர். இதனுன் இருமையும் பயத்தற்குக் காரணம் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : விருந்தினர்க்கு அளித்ததனால் வரும் பயன் இன்ன அளவினையுடைத்தென்று சொல்லலாவது ஒன்றில்லை. அவ்விருந்தினரின் தன்மை யாதோரளவிற்று, அத்தன்மை அளவிற்று விருந்தோம்பலின் பயன் என்றவாறு.

பரிதியார் : அறங்களில் மேலானது விருந்துபசரிப்பது; முற் காலத்துக்குத் துணைவருந் தன்னுறவு துணைவருமென்றவாறு.

8. பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றேம் என்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார். 88

Those who have taken no part in the benevolence of hospitality shall (atlength) lament saying, "we have laboured and laid up wealth, and are now without support." (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : பரிந்து ஓம்பிப் பற்று அற்றேம் என்பர் - நிலையாப் பொருளை வருந்திக்காத்துப் பின் அதனை யிழந்து 'இதுபொழுது யாம் பற்றுக்கோடிலமாயினேம்' என்றிரங்குவர்; விருந்து ஓம்பி வேள்வி தலைப்படாதார் - அப்பொருளான் விருந் தினரையோம்பி வேள்விப் பயனை யெய்தும் பொறியிலாதார்.

"ஈட்டிய ஒண்பொருளைக் காத்தலும் ஆங்கே கடுந்துன்பம்" (நாலடி-ஈயா: 10) ஆகலின், 'பரிந்தோம்பி' என்றார். வேள்வி ஆகுபெயர்.

மணக்குடவர் : விருந்தினரைப் போற்றி உபசரிக்கமாட்டா தார் வருந்தி உடம்பொன்றையும் ஓம்பிப் பொருளற்றேம் என் றிரப்பர் என்றவாறு.

பரிதியார்: தனத்தைத் தேடிக்கொண்டு தன்மம் செய்யாதவர் இந்த செனனத்தில் தரித்திரராய் நமக்கு ஒருவர் துணையற்ரும் என்று வியாகூலப்படுவர்; அதனுல் தானமும் விருந்தும் செய்து உபசரிப்பதே நன்று என்றவாறு.

9. உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஓம்பா
மடமை மடவார்கண் உண்டு. 89

That stupidity which exercises no hospitality is poverty in the midst of wealth. (*R. D.*) It is found in senseless mortals. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஓம்பா மடமை - உடைமைக்காலத்து இன்மையாவது விருந்தோம்பலை இகழும் பேதைமை; மடவார்கண் உண்டு - அஃது அறிந்தார்மாட்டு உளதாகாது பேதையார்மாட்டே உளதாம்.

உடைமை - பொருளுடையனுந்தன்மை. பொருளால் கொள்ளும் பயனை இழப்பித்து உடைமையை இன்மையாக்கலின், மடமையை இன்மையாக உபசரித்தார். பேதைமையான் விருந்தோம்பலையிகழிற் பொருள் நின்றவழியும் அதனுற் பயனில்லை என்பதாம்.

இவை இரண்டுபாட்டானும் விருந்தோம்பாவழிப் படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: உடைமையின்கண்ணே இல்லாமைபோல விருந்தினர்க்கு அளித்தலைப் போற்ருத பேதைமை, பேதைமையார்மாட்டே உளதாம் என்றவாறு.

பரிதியார்: செல்வத்துள் இல்லின் தன்மையாவது விருந்து ஓம்பல்; அங்ஙனம் ஓம்பாத மடமை சில பெண்களிடம் உண்டு; ஸ்திரீயும் புருஷனும் ஒருமனமாகச் செய்வது விருந்து; அல்லது பிரயோசனம் இல்லை என்றவாறு.

10. மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.* 90

---

* இச்செய்யுள் வேற்றுமையணி.

The '*aniccam*' flower withers when smelt, and the guest under a displeased look. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : அனிச்சம் மோப்பக் குழையும் - அனிச்சப்பூ மோந்துழியன்றிக் குழையாது; விருந்து முகம் திரிந்து நோக்கக் குழையும் - விருந்தினர் முகம் வேறுபட்டு நோக்கக் குழைவர்.

அனிச்சம் ஆகுபெயர். சேய்மைக்கட் கண்டுழி இன்முகமும், அதுபற்றி நண்ணியவழி இன்சொல்லும், அதுபற்றி உடன்பட்ட வழி நன்குற்றலுமென விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாத மூன்றனுள் முதலாய இன்முகம் இல்வழிச் சேய்மைக்கண்ணே வாடிநீங்குதலின், தீண்டியவழி அல்லது வாடாத அனிச்சப்பூவி னும் விருந்தினர் மெல்லியரென்பதாம். இதனன் விருந்தோம்பு வார்க்கு முதற்கண் இன்முகம் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : எல்லா மலரினும் மெல்லிதாகிய அனிச்சப்பூ மோந்தால் அல்லது வாடாது; விருந்தினரை முகந்திரிந்து நோக்க அவர் வாடுவர் என்றவாறு.

இது முகநோக்கி இனிமை கூறவேண்டும் என்றது.

பரிதியார் : அனிச்சமலர் நாசியிலே முகர வாடும்; அதனி லும் மிருது விருந்து; அஃது எங்ஙனம் எனில் பிரியமில்லாமல் பார்க்க முகம் வாடும் என்றவாறு.

காளிங்கர் : உலகத்து மலர்கள் பலவற்றினும் மென்மை யாற் சிறந்த அனிச்சமலர் ஒருவர் பறித்து மோப்ப வாடுமது போல், விருந்தை ஒருவர் முகம்மாறிப் பார்க்க மிகவும் வாடும் என்றவாறு.

---

10. இனியவை கூறல்

பரிமேலழகர் : அஃதாவது மனத்தின்கண் உவகையை வெளிப்படுப்பனவாகிய இனிய சொற்களைச் சொல்லுதல். இதுவும் விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாததாகலின் விருந் தோம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர் : இனியவை கூறலாவது, கேட்டார்க்கு மன மகிழும் சொற்களைக் கூறுதல்.

பரிதியார்: இனியவை கூறலாவது யாவர்க்கும் இனியவை சொல்லவேணும் என்பது.

1. இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப் படிறிலவாம்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல். 91

Sweet speech flows from love, is free from deceit and is the word of the mouth of the virtuous. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: இன்சொல்-இன்சொலாவன; ஈரம் அளைஇப் படிறு இலவாம் செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச்சொல் - அன்போடு கலந்து வஞ்சனை இலவாயிருக்கின்ற அறத்தினை உணர்ந்தார் வாயிற் சொற்கள்.

ஆல் அசைநிலை. அன்போடுகலத்தல் - அன்புடைமையை வெளிப்படுத்தல். படிறின்மை - வாய்மை. மெய்யுணர்ந்தார் நெஞ்சிற்கெல்லாஞ் செம்மையுடைத்தாய்த் தோன்றலின், 'செம்பொருள்' எனப்பட்டது. இலவாஞ் சொல் என இயையும். 'வாய்' என வேண்டாது கூறினர், தீயசொல் பயிலா என்பது அறிவித்தற்கு. இதனான் இன்சொற்கு இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: இருவர் மாறுபடச் சொன்ன மாற்றத்தினது உண்மைப் பொருளைக் கண்டார் கூறும் மெய்யாகிய சொற்களும் இன்சொல் ஆதலானே அருளொடு பொருந்திக் குற்றமிலவாம் என்றவாறு.

இஃது ஒருவனைக் கடிந்து சொல்லவேண்டுமிடத்தும் இன்சொல்லாலே கடியவேண்டும் என்றது.

பரிதியார்: உபதேசத்தோடே கூடிய நல்லோர் சொல் ஆபத்துக் காலத்துக்கு வைத்த உடைமைபோல் உதவும் என்றவாறு.

காளிங்கர்: இனிய சொல்லுமாய்க் கேட்போர் செவிக்கு நீர்மை விராவிப் பொய்யென்கின்ற பிற விகாரமும் இலவாம்; யாவையெனின் வீட்டின்பமாகிய மெய்ப்பொருளினை நோக்குதற்கரியவர் வாய்ச்சொற்கள் என்றவாறு.

இனி, மற்று இவ்வாறு பிறர்க்கினியவை சொல்லியுஞ் செய்தும் வருபவர், தமக்குப் பிறர்செய்யும் செய்ந்நன்றியும் அறிவிக்குந் தகுதியர் ஆதலான் அதனை அறிவிக்கின்றது மேலதிகாரம்.*

2. அகனமர்ந் தீதலின் நன்றே முகனமர்ந்
இன்சொல னாகப் பெறின். 92

If one speaks sweet words with a smiling face, it is better than giving with a willing heart. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: அகன் அமர்ந்து ஈதலின் நன்று - நெஞ்சு உவந்து ஒருவற்கு வேண்டிய பொருளைக் கொடுத்தலினும் நன்று; முகன் அமர்ந்து இன்சொலனாகப் பெறின் - கண்ட பொழுதே முகம் இனியனாய் அதனோடு இனிய சொல்லையும் உடையனாகப் பெறின்.

இன்முகத்தோடு கூடிய இன்சொல் ஈதல்போலப் பொருள் வயத்ததன்றித் தன்வயத்ததாயினும், அறநெஞ்சுடையார்க் கல்லது இயல்பாக இன்மையின், அதனினும் அரிது என்னுங் கருத்தான், 'இன்சொலனாகப் பெறின்' என்றார்.

மணக்குடவர்: மனம் பொருந்திக் கொடுத்தலினும் நன்று; முகம் பொருந்தி இனிமைச்சொல் சொல்ல வல்லவனாயின் என்றவாறு.

பரிதியார்: மனமகிழ்ந்து சொர்ணதானங் கொடுப்பதைக் காட்டிலும் இன்சொல் விசேஷம் என்றவாறு.

காளிங்கர்: அகமலர்ந்து ஒருவர்க்கு உபகாரம் செய்தலினும் மிக நன்று; அது யாதோவெனின், யாவர்க்கும் முகமலர்ந்து இனிய சொல் சொல்லுமவனாகப்பெறின் என்றவாறு.

3. முகத்தான் அமர்ந்தினிது நோக்கி அகத்தானாம்
இன்சொ லினதே அறம். 93

Sweet speech flowing from the heart uttered with a cheerful countenance and a sweet look is true virtue. (*R. D.*)

---

* காளிங்கர் இக்குறளைப் பத்தாவதாகக் கொண்டமையின், இங்கு வருகின்ற அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் தந்தார் என்க.

பரிமேலழகர்: முகத்தான் அமர்ந்து இனிது நோக்கி-கண்ட பொழுதே முகத்தான் விரும்பி இனிதாக நோக்கி, அகத்தான் ஆம் இன்சொலினதே அறம் - பின் நண்ணியவழி மனத்துடனாகிய இனிய சொற்களைச் சொல்லுதலின்கண்ணதே அறம்.

நோக்கியென்னும் வினையெச்சம் இன்சொல் என அடையடுத்து நின்ற முதனிலைத் தொழிற்பெயர்கொண்டது. ஈதலின்கண்ணது அன்று என்றவாறு.

இவை இரண்டு பாட்டானும் இன்முகத்தோடு கூடிய இன்சொல், முன்னரே பிணித்துக் கோடலின் விருந்தோம்புதற்கண் சிறந்தது என்பது கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: கண்ணாலே பொருந்தி இனிதாக நோக்கி மனத்தோடே பொருந்திய இன்சொல் சொல்ல வல்லவனாயின் அதுதானே அறமாம் என்றவாறு.

பரிதியார்: யாரையுங் கிருபையினாலே பார்த்து மனமகிழ்ந்து சொல்லின் அதுவன்றோ தன்மம் என்றவாறு.

காளிங்கர்: கேட்டவர்க்குச் சில சொல்லுமிடத்துத் தம் முகத்தினால் இனிதாக நோக்கிப் பதருது தணிந்திருந்து இருவர் நெஞ்சமும் அமையாத இனிமையைத் தருவதாகிய இன்சொற்களைச் சொல்லின் மற்று அதுவே அறமாவது என்றவாறு.

4. துன்புறூஉந் துவ்வாமை இல்லாகும் யார்மாட்டும்
இன்புறூஉம் இன்சொ லவர்க்கு. 94

The torment of poverty does not befall those who have a good word to say to all. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: யார்மாட்டும் இன்பு உறூஉம் இன்சொலவர்க்கு - எல்லார்மாட்டும் இன்பத்தை மிகுவிக்கும் இன்சொல்லை உடையார்க்கு; துன்பு உறூஉம் துவ்வாமை இல்லாகும் - துன்பத்தை மிகுவிக்கும் நல்குரவு இல்லையாம்.

நா முதலிய பொறிகள் சுவை முதலிய புலன்களை நுகராமை உடைமையின், 'துவ்வாமை' எனப்பட்டது. யார்மாட்டும் இன்

புறாஉம் இன்சொலவர்க்குப் பகையும் நொதுமலும் இன்றி உள்ளது நண்பேயாம்; ஆகவே, அவர் எல்லாச் செல்வமும் எய்துவர் என்பது கருத்து.

மணக்குடவர்: துன்பம் உறுவிக்கின்ற நுகராமையாகிய நல்குரவு இல்லையாகும்; யாவர்மாட்டும் கூறும் இன்பம் உறுவிக்கின்ற இனிய சொல்லை உடையார்க்கு என்றவாறு.

பரிதியார்: தோத்திரமேற்கொண்டு துயருறுந் துன்பமில்லை; யாரிடத்திலும் இன்சொல் கூறுவானாகில் என்றவாறு.

காளிங்கர்: தம்மைத் துன்பமுறுத்துவதாகிய வறுமை இலதாகும்; யார்க்கெனின், யாவர்மாட்டும் நேரொக்க மற்றவரவர் நெஞ்சத்து இன்பம் உறுத்தும் இனிய சொல்லினையுடையார்க்கு என்றவாறு.

5. பணிவுடையன் இன்சொலன் ஆதல் ஒருவற்
கணியல்ல மற்றுப் பிற. 95

Modesty and loving speech, these alone are ornaments to a man, and none other. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: ஒருவற்கு அணி பணிவு உடையன் இன்சொலனாதல் - ஒருவனுக்கு அணியாவது தன்னால் தாழப்படுவார்கண் தாழ்ச்சியுடையனாய் எல்லார் கண்ணும் இனியசொல்லையும் உடையனாதல்; பிற அல்ல - இவை இரண்டுமன்றி மெய்க்கு அணியும் பிற அணிகள் அணியாகா.

இன்சொலனாதற்கு இனமாகலின், பணிவுடைமையும் உடன் கூறினார். மற்று அசைநிலை. வேற்றுமையுடைமையால் 'பிற' எனவும், இவைபோலப் பேரழகுசெய்யாமையின் 'அல்ல' எனவுங் கூறினார்.

இவை இரண்டு பாட்டானும் இனியவை கூறுவார்க்கு இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: ஒருவனுக்கு அழகாவது தாழ்ச்சியுடையனாய் இனிய சொற்களைக் கூறவல்லவனாதல்; பிறவாகிய அழகெல்லாம் அழகெனப்படா என்றவாறு.

இது தாழ்த்துக் கூறவேண்டும் என்பதும், அதனாலாம் பயனும் கூறிற்று.

பரிதியார்: வணக்கமுடையவனுமாய் இனிய வசனம் சொல்பவனாகில் அவனுக்கு நல்லவாழ்க்கையே ஆபரணம் என்றவாறு.

காளிங்கர்: யாவர்மாட்டும் தாழ்ச்சியுடையனுமாய் இனிய சொல்லினை யுமுடையனாதலென்கின்ற வினையில்லாதார்க்கு ஓர் அணிகலம் பெறுவதன்றி வேறு பிற நன்மைகளும் பெறுவர் என்றவாறு.

6. அல்லவை தேய அறம்பெருகும் நல்லவை
நாடி இனிய சொலின். 96

If one seeking good speaks sweet words, evil will wane and charity will wax. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர்: நல்லவை நாடி இனிய சொலின் - பொருளால் பிறர்க்கு நன்மை பயக்குஞ்சொற்களை மனத்தான் ஆராய்ந்து இனியவாக ஒருவன் சொல்லுமாயின்; அல்லவை தேய அறம் பெருகும் - அவனுக்குப் பாவங்கள் தேய அறம் வளரும்.

தேய்தல் - தன்பகையாகிய அறம் வளர்தலில் தனக்கு நிலையின்றி மெலிதல். "தவத்தின்முன் நில்லாதாம் பாவம்" (நாலடி, துறவு 1) என்பதூஉம் இப்பொருட்டு. நல்லவை நாடிச் சொல்லுங்காலும் கடியவாகச்சொல்லின், அறன் ஆகாது என்பதாம். இதனான் மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: நல்லவான சொற்களை ஆராய்ந்து இனியவாகச் சொல்லுவானாயின் அதனானே அறமல்லாதன தேய அறம் வளரும் என்றவாறு.

பரிதியார்: பாவங் குறையும்; புண்ணியம் பெருகும்; இனிமையாகிய இன்சொல் சொல்லின் என்றவாறு.

காளிங்கர்: அல்லவையாகிய பாவமானது மிகவுந்தேய்ந்து அறமானது மிகவும் பெருகும்; அது யாதோஎனின் தனக்கும் பிறர்க்கும் இம்மை, மறுமை பயக்கும் இனியசொற்களை ஆராய்ந்து சொல்ல வல்லனாயின் என்றவாறு.

7. நயன்ஈன்று நன்றி பயக்கும் பயன்ஈன்று
பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல். 97

That speech which, while imparting benefits, ceases not to please will yield righteousness (for this world) and merit (for the next world.) *(R. D.)*

பரிமேலழகர் : நயன் ஈன்று நன்றி பயக்கும் - ஒருவனுக்கு இம்மைக்கு நீதியையும் உண்டாக்கி மறுமைக்கு அறத்தையும் பயக்கும்; பயன் ஈன்று பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல் - பொருளால் பிறர்க்கு நன்மையைக் கொடுத்து இனிமைப் பண்பின் நீங்காத சொல்.

நீதி - உலகத்தோடு பொருந்துதல். பண்பு என்பது ஈண்டு அதிகாரத்தான் இனிமைமேல் நின்றது. தலைப்பிரிதல் ஒரு சொன்னீர்மைத்து.

மணக்குடவர் : பிறரால் விரும்பப்படுதலையும் பயந்து, பொருளையும் பயந்து, அறத்தினையும் பயக்கும்; குணத்தினின்று நீங்காத சொல் என்றவாறு.

பரிதியார் : இனிய வசனம் இம்மைக்கு நல்லோர் என்னும்; மறுமைக்கு முத்தியுங் கொடுக்கும்; விருந்துக்கு இனியவை சொல்வானாகில் என்றவாறு.

காலிங்கர் : தாம் ஒழுகுகின்ற ஒழுக்கமும் நழுவாது நிலைபெற்று, மற்றுமுள்ள நன்மையும் பயக்கும்; அது யாதோவெனில், தன் நாவானது பயனில்லாதனவற்றைச் சொல்லாமை பிறர்க்கு நிலைபெறும் அதன்பொருட்டுப் பயனுன இனிய மரபுடையார் சொல்லானது என்றவாறு.

8. சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் மறுமையும்
இம்மையும் இன்பந் தரும். 98

Sweet and inoffensive words yield one happiness both here and hereafter. *(V. R. R.)*

பரிமேலழகர் : சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் - பொருளால் பிறர்க்கு நோய்செய்யாத இனியசொல்; மறுமையும் இம்

மையும் இன்பம் தரும் - ஒருவனுக்கு இருமையினும் இன்பத்தைப் பயக்கும்.

மறுமையின்பம் பெரிதாதலின் முன் கூறப்பட்டது. இம்மை இன்பமாவது, உலகம் தன்வயத்ததாகலான் நல்லன எய்தி இன்புறுதல்.

இவை இரண்டு பாட்டானும் இருமைப்பயனும் ஒருங்கெய்துதல் வலியுறுத்தப்பட்டது.

மணக்குடவர்: புன்மையுள் நின்று நீங்கிய இனிய சொற்கள், இம்மையின்கண்ணும் மறுமையின்கண்ணும் இன்பத்தைத் தரும் என்றவாறு.

பரிதியார்: பாவம் நீங்கிய புண்ணியத்து இன்சொல் இம்மைக்குச் செல்வமும் மறுமைக்கு முத்தியுங் கொடுக்கும் என்றவாறு.

காலிங்கர்: குற்றத்தினின்றும் நீங்கிய இனியசொற்களைச் சொல்லுவானொருவன் இம்மை மறுமை இரண்டின்கண்ணும் இன்பத்தைப்பெறுவான என்றவாறு.

9. இன்சொல் இனிதீன்றல் காண்பான் எவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது. 99

How doth a man continue to use violent words. even after he hath felt the pleasure that kind words give. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: இன்சொல் இனிது ஈன்றல் காண்பான் - பிறர் கூறிய இன்சொல் தனக்கு இன்பம் பயத்தலை அனுபவித்து அறிகின்றவன்; வன்சொல் வழங்குவது எவன்கொல் - அது நிற்கப் பிறர்மாட்டு வன்சொல்லைச் சொல்லுவது என்ன பயன் கருதி?

இனிது என்றது வினைக்குறிப்புப்பெயர். கடுஞ்சொல் பிறர்க்கும் இன்னுதாகலின், அது கூறலாகாது என்பது கருத்து.

மணக்குடவர்: ஒருவன் இனியவாகச் சொல்லும் சொற்கள் இன்பத்தைப் பயத்தலைக் காண்பான் அதற்கு மறுதலையாகிய வன்சொல்லை வழங்குவது எப்பயனை நோக்கியோ என்றவாறு.

பரிதியார் : நல்ல வசனம் நன்மையே தரும் ; அதுவறிந்து பொல்லாத வசனம் கூறுவான் அதேதெனில், பாவத்தின்வழி என்றவாறு.

காலிங்கர் : இனிய சொல்லானது மற்று இவ்வாறு இனியது பயத்தலை நூல்களில் கேட்டிருக்கையன்றி, இம்மையே காண்கின்றவன் இனியதனைவிட்டு இனிதல்லாத வன்சொல்லை யாவர் மாட்டும் செலுத்துவது என்னகொலோ ? எனவே, யாவதும் ஒரு பயனுமில்லை என்றவாறு.

10. இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. 100

To use bitter words while sweet words are ready is to make choice of unripe to ripe fruits. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : இனிய உளவாக இன்னாத கூறல் - அறம் பயக்கும் இனியசொற்களும் தனக்கு உளவாயிருக்க அவற்றைக் கூருது பாவம் பயக்கும் இன்னாத சொற்களை ஒருவன் கூறுதல்; கனி இருப்பக் காய் கவர்ந்தற்று - இனிய கனிகளும் தன் கைக்கண் உளவாயிருக்க அவற்றை நுகராது இன்னாத காய்களை நுகர்ந்ததனோடு ஒக்கும்.

கூறல் என்பதனால் சொற்கள் என்பது பெற்றும். பொருளை விசேடித்து நின்ற பண்புகள் உவமைக்கண்ணுஞ் சென்றன. இனிய கனிகள் என்றது ஔவையுண்ட நெல்லிக்கனிபோல அமிழ்தாவனவற்றை. இன்னாதகாய்கள் என்றது காஞ்சிரங்காய் போல நஞ்சாவனவற்றை. கடுஞ்சொற் சொல்லுதல் முடிவில் தனக்கே இன்னாது என்பதாம்.

இவை இரண்டு பாட்டானும் இன்னாத கூறலின் குற்றம் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : பிறர்க்கு இனியவாகச் சொல்லுஞ் சொற்கள் இன்பத்தைத் தருதலைக் கண்டவன் இனிய சொற்கள் இருக்கக் கடிய சொற்களைக் கூறுதல் ; பழமுங் காயும் ஓரிடத்தேயிருக்கக் கண்டவன் பழத்தைக் கொள்ளாது காயைக்கொண்ட தன்மைத்து என்றவாறு.

பரிதியார் : நல்ல வார்த்தை இருக்கத் தீயவைகூறல் நல்ல பழம் இருக்க வேப்பங்காயைத் தின்பதற்கு ஒக்கும் என்றவாறு.

காலிங்கர் : வேறொரு புறத்துப்போய் முயன்று தேட வேண்டாதபடி இனியவாகிய சொற்கள் தனது நாவகத்து உளதாயிருப்ப, மற்றின்னாதனவற்றைப் பிறர்க்குச் சூழ்ந்து சொல்லுதல் எத்தன்மைத்தெனின், நம் இல்லகத்து இனிய கனி உளவாயிருப்ப வன்காயைப் புறத்துச்சென்று நுகர்ந்து விரும்பினாற்போலும் என்றவாறு.

---

11. செய்ந்நன்றியறிதல்

பரிமேலழகர் : அஃதாவது தனக்குப் பிறர் செய்த நன்மையை மறவாமை. இனியவை கூறி இல்லறம் வழுவாதார்க்கு உய்தியில் குற்றம் செய்ந்நன்றி கோறலேயாகலின், அதனைப் பாதுகாத்துக் கடிதற்பொருட்டு, இஃது இனியவைகூறலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர் : செய்ந்நன்றி அறிதலாவது பிறர் செய்த தீமையை மறந்து நன்மையை மறவாமை.

பரிதியார் : இனியவை கூறல்போல் ஒருவர் செய்த நன்றியை அறியவேணும் என்பது.

1. செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் ஆற்றல் அரிது. 101

The gift of heaven and earth is not an equivalent for a benefit which is conferred where none had been received. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு - தனக்கு முன் ஓர் உதவி செய்யாது இருக்க ஒருவன் பிறனுக்குச் செய்த உதவிக்கு; வையகமும் வானகமும் ஆற்றல் அரிது - மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் கைம்மாறாகக் கொடுத்தாலும் ஒத்தலரிது.

கைம்மாறுகளெல்லாம் காரணமுடையவாகலின், காரணமில்லாத உதவிக்கு ஆற்றாவாயின. செய்யாமைச்செய்தவுதவி

என்று பாடமோதி, மறித்து உதவ மாட்டாமை யுள்ள இடத்துச் செய்த உதவி என்று உரைப்பாரும் உளர்.

மணக்குடவர்: முன் ஓர் உதவி செய்யாதார்க்கு ஒருவன் செய்த உதவிக்கு உலகமும் சுவர்க்கமும் நிறையாற்றுதல் அரிது என்றவாறு.

பரிதியார்: தனக்கு முன்னே ஒரு உதவி செய்தமைக்கு அறிந்து உதவிசெய்வது நிகரல்ல; கபடற்று முன்செய்த நன்றிக்குப் பூமி ஆகாசம் இரண்டும் நிகரல்ல என்றவாறு.

காளிங்கர்: முன்னம் தான் ஒருவர்க்கு ஒன்றுஞ் செய்யாமல் தமக்கு இடர் வந்துறுங்காலத்துச் செய்த உதவியின் பெருமைக்குக் கைம்மாறு சீர்தூக்கின் அவர்க்கு இம்மை மறுமை இரண்டுலகும் நிறையாற்றல் அரிது என்றவாறு.

2. காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. 102

A help timely, though small, transcends the world. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: காலத்தினால் செய்த நன்றி - ஒருவனுக்கு இறுதிவந்த எல்லைக்கண் ஒருவன் செய்த உபகாரம்; சிறிது எனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது-தன்னைநோக்கச் சிறிதாய் இருந்ததாயினும் அக்காலத்தை நோக்க நிலவுலகத்தினும் மிகப் பெரிது.

அக்காலம் நோக்குவது அல்லது பொருள் நோக்கலாகாது என்பதாம். காலத்தினால் என்பது வேற்றுமைமயக்கம்.

மணக்குடவர்: உதவவேண்டுங்காலம் தப்பாமல் செய்தவுதவி தான் சிறிதாயிருந்ததாயினும் உலகத்தினும் மிகப்பெரிது என்றவாறு.

இது காலந்தப்பாமல் செய்த உதவி உலகத்தினும் பெரிது என்றது.

பரிதியார்: ஒருவர்க்கு ஆபத்துக் காலத்திலே செய்த உதவிக்கு மகாமேருவும் நிகரல்ல என்றவாறு.

காலிங்கர்: தாம் இடருறுங்காலத்தின்கண் தமக்கு ஒருவர் செய்த நன்மைப்பொருளானது சிறிதேயாயினும் அஃது இறுதிக் கண் உதவியது ஆகலான் ஞாலத்தினும் மாட்சிமைப்படப் பெரிது செய்ந்நன்றி அறிவார்க்கு என்றவாறு.

3. பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின்
நன்மை கடலின் பெரிது. 103

Help done expecting no return, if weighed, will be vaster than the sea. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: பயன் தூக்கார் செய்த உதவி நயன் தூக்கின் - இவர்க்கு இது செய்தால் இன்னது பயக்கும் என்று ஆராய்தலிலராய்ச் செய்த உதவியாகிய ஈரமுடைமையை ஆராயின்; நன்மை கடலின் பெரிது - அதன் நன்மை கடலினும் பெரிதாம்.

இவை மூன்று பாட்டானும் முறையே காரணம் இன்றிச் செய்ததூஉம், காலத்தினால் செய்ததூஉம், பயன் தூக்காராய்ச் செய்ததூஉம் அளவிலவாதல் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: தமக்கு ஒரு பயனை நோக்காதவராய்ச் செய்த உபகாரத்தால் உண்டாய நன்மையை ஆராயின் அதனாலுண்டாய நன்மை கடலினும் பெரிது என்றவாறு.

பரிதியார்: ஒருவன் ஒருவர்க்கு நன்றி செய்யும்போது பயன்தூக்காமல் செய்த நன்றிக்கு எழுகடலும் நிகரல்ல என்றவாறு.

காலிங்கர்: தன் மனத்தினால் மேல்வரும்பயனைச் சீர் தூக்காராய்த் தமக்கு ஒருவர் செய்த உதவியினது தன்மையைச் சீர்தூக்கின் அவ்வுதவித்தன்மையினது நன்மை கடலினும் பெரிது என்றவாறு.

4. தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்தெரி வார். 104

The benefit received may be small even like a tiny millet seed; but in the eyes of the worthy its measure is that of a palmyra tree. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : தினைத்துணை நன்றி செயினும் - தமக்குத் தினை யளவிற்றாய உபகாரத்தை ஒருவன் செய்தானாயினும்; பனைத்துணையாக் கொள்வர் பயன் தெரிவார் - அதனை அவ்வள விற்றாகக் கருதாது பனையளவிற்றாகக் கருதுவர் அக்கருத்தின் பயன் தெரிவார்.

'தினை', 'பனை' என்பன சிறுமை பெருமைகட்குக் காட்டுவன சில அளவை. அக்கருத்தின் பயனாவது அங்ஙனங் கருது வார்க்கு வரும் பயன்.

மணக்குடவர் : தினையளவு நன்றி செய்தாராயினும் அதனை அவ்வளவிற்று என்று நினையாது பனையளவாகக் கொள்வார் அதன் பயனையறிபவர் என்றவாறு.

பனையளவு - அதன் உயர்ச்சி.

பரிதியார் : ஆபத்துக் காலத்திலே தினையத்தனை நன்றி செயினும் அதனைப் பனையத்தனையாகக் கொள்வர் பயனறிவார் என்றவாறு.

காளிங்கர் : தமக்கு ஒருவர் தினையளவு நன்மை செயினும் மற்று அதனைப் பனையளவாகக் கொண்டிருப்பர் செய்ந்நன்றி பயனறிவார் என்றவாறு.

5\. உதவி வரைத்தன் றுதவி உதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து. 105

Help has no measure of its own. Its worth is as much as the worth of the recipient. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : உதவி உதவி வரைத்து அன்று-கைம்மாறான உதவி காரணத்தானும் பொருளானும் காலத்தானுமாகிய மூவகையானும் முன் செய்த உதவியளவிற்றன்று; உதவி செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து - அதனைச் செய்வித்துக் கொண்டவர்தம் அமைதியளவிற்று.

சால்பு எவ்வளவு பெரிதாயிற்று உதவியும் அவ்வளவு பெரிதாம் என்பார், 'சால்பின் வரைத்து' என்றார்.

இவை இரண்டு பாட்டானும் மூன்றும் அல்லாத உதவி மாத்திரமும் அறிவார்க்குச் செய்தவழிப் பெரிதாம் என்பது கூறப் பட்டது.

மணக்குடவர் : முன்னே செய்த உதவியின் அளவன்று பின்பு செய்யும் மாற்றுதவி ; அவ்வுதவி செய்யப்பட்டவர் தன்மை எவ்வளவிற்று அவ்வளவிற்று அவர்செய்யும் மாற்றுதவி என்றவாறு.

பரிதியார் : முன்னே ஒரு உதவி செய்யாமல் செய்த நன்றிக் குத் தான் ஒரு நன்றி செய்வோம் என்ருல் அவனைக் கெடுக்க நினைவதற்கு ஒக்கும் ; நினையாமற் செய்த நன்றியை நினைத் திருப்பதே நன்று என்றவாறு.

காளிங்கர் : உலகத்து உதவியாளரொருவர்க்கு உதவுகின்ற உதவி, பொருளினது வரம்பினை உடைத்தன்று ; பின் பயக்கும் பெரும் பயன் மற்று என்னையெனின் அவ்வுதவியாளரால் ஒரு உதவிப் பொருளினைச் செய்யப்பட்டவர் தகுதி வரம்பினை உடைத்து என்றவாறு.

இனி ஒருவர்க்கொருவர் உபசரிக்குமிடத்துச் சான்ருேர்க்கே அன்றி அனைவர்க்கும் இடுக்கண் களையும் அறிவுடையார் நெஞ் சத்து நடுவுநிலையை அறிவிக்கிறது மேலதிகாரம்.*

6. மறவற்க மாசற்ருர் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துள் துப்பாயார் நட்பு. 106

Forget not the benevolence of the blameless; forsake not the friendship of those who have been on your staff in adversity.

(R. D.)

பரிமேலழகர் : துன்பத்துள் துப்பு ஆயார் நட்பு துறவற்க - துன்பக் காலத்துத் தனக்குப்• பற்றுக்கோடாயினுரது நட்பை விடாதொழிக ; மாசு அற்ருர் கேண்மை மறவற்க - அறிவு ஒழுக் கங்களில் குற்றமற்ருரது கேண்மையை மறவாது ஒழிக.

---

* காளிங்கர் இக்குறளைப் பத்தாவதாகக்கொண்டமையின, இங்கு வருகின்ற அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் தந்தார் என்க.

கேண்மை - கேளாந்தன்மை. இம்மைக்கு உறுதி கூறுவார் மறுமைக்கு உறுதியும் உடன் கூறினர்.

மணக்குடவர்: தனக்குத் துன்பம் வந்தகாலத்து வலியாயினார் நட்பை விடாதொழிக. எக்காலத்தும் குற்றமற்றாரது நட்பை மறவாதொழிக என்றவாறு.

பரிதியார்: நன்றி என்றும் விடக்கடவனல்லன்; நல்லோர் சிநேகமும் என்றென்றும் விடக்கடவனல்லன்; துன்பம் வந்த போது பலமாயினார் நட்பினை விடக்கடவனல்லன் என்றவாறு.

காளிங்கர்: தமது உள்ளத்து மாசற்ற பெரியோர் செய்த நட்பின் மிகுதியையும் எஞ்ஞான்றும் மறவாதொழிக; அதுவேயன்றியும் தாம் ஒரு துயருற்றவிடத்து அதற்கொரு வலியாய் நின்று உதவியாரது நட்பினையும் கைவிடாதொழிக; இங்குச் சொன்ன இருவகைப்பட்ட நன்றியையும் மறவாதவர் இம்மையின்கண் இன்பமும் மறுமையின்கண் இன்பமும் பெறுவர் என்றவாறு.

7. எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளுவர் தங்கண்
விழுமம் துடைத்தவர் நட்பு. 107

The good will remember with gratitude, all through seven births the friendship of those who have wiped out their suffering.

(V. R. R.)

பரிமேலழகர்: தங்கண் விழுமம் துடைத்தவர் நட்பு - தங்கண் எய்திய துன்பத்தை நீக்கினவருடைய நட்பினை; எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளுவர் - எழுமையினையுடைய தம் எழுவகைப் பிறப்பினும் நினைப்பர் நல்லோர்.

'எழுமை' என்றது வினைப்பயன்தொடரும் ஏழு பிறப்பினை; அது வளையாபதியுள் கண்டது. எழுவகைப் பிறப்பு மேலேஉரைத்தாம் (குறள்-62). விரைவு தோன்றத் 'துடைத்தவர்' என்றார். நினைத்தலாவது, துன்பம் துடைத்தலான் அவர்மாட்டு உளதாகிய அன்பு பிறப்புத்தோறுந் தொடர்ந்து அன்புடையராதல்.

இவை இரண்டு பாட்டானும் நன்றி செய்தாரது நட்பு விடலாகாது என்பது கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : தங்கண் உற்ற துன்பத்தை நீக்கினவரது நட்பை அப்பிறப்பிலேயன்றி, எழுமையிலுந் தோற்றும் பிறப்பெல்லாம் நினைப்பர் சான்றோர் என்றவாறு.

பரிதியார் : செனனந்தோறும் நினைக்கப்படும், தம்முடைய மனக்கிலேசத்தைத் துடைத்தவர் நட்பை என்றவாறு.

காளிங்கர் : எழுவகையாகத் தோன்றி வருகின்ற பிறப்புதோறும் தம்மாட்டு வந்தெய்தும் இடுக்கண் துடைத்தவர் நட்பை, ஈண்டுச்செயலாகும் நன்றியைக்கொண்டே பிறவிதோறும் இடருறுங்காலத்துப் பெரியார் செய்த நன்றிகளென்று, இங்ஙனம் எழுவகைப் பிறப்பினும் தமக்குச் செய்தார் செய்த நன்றிகளைச் சிந்திப்பர் செய்ந்நன்றி அறிவார் என்றவாறு.

8. *நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல*
தன்றே மறப்பது நன்று. 108

It is ignoble to forget a kindness; but an injury received, it is the part of nobility to forget atonce. *(V. V. S.)*

பரிமேலழகர் : நன்றி மறப்பது நன்று அன்று - ஒருவன் முன் செய்த நன்மையை மறப்பது ஒருவற்கு அறனன்று ; நன்று அல்லது அன்றே மறப்பது நன்று - அவன் செய்த தீமையைச் செய்தபொழுதே மறப்பது அறன்.

இரண்டும் ஒருவனாற் செய்யப்பட்டவழி மறப்பதும் மறவாததும் வகுத்துக் கூறியவாறு.

மணக்குடவர் : பிறர் செய்த நன்றியை மறப்பது என்றும் நன்றல்ல ; பிறர் செய்த தீமையை அன்றே மறப்பதன்றே நன்றாம் என்றவாறு.

இது, தீமையை மறக்கவேண்டும் என்று கூறிற்று.

பரிதியார் : ஒருவர் செய்த நன்றியை மறப்பது நன்றல்ல ; ஒருவர் செய்த குற்றத்தை அன்றே மறப்பது நன்று என்றவாறு.

காளிங்கர் : உலகத்தொருவர் செய்த நன்றி பெரும் பயனைத் தருமாதலால் தமக்கொருவர் செய்த நன்மையைத் தாம்

மறப்பது தமக்கு நன்மை அல்ல; அதனுல் நன்மையல்லாதது ஒருவர் செய்யின் அதனை அப்பொழுதே மறந்துவிடுவதே நன்மை என்றவாறு.

9. கொன்றன்ன இன்னு செயினும் அவர்செய்த
ஒன்றுநன் றுள்ளக் கெடும். 109

The deadliest deed's straight forgot, By a single benefit's thought. *(S. M.)*

பரிமேலழகர்: கொன்று அன்ன இன்னு செயினும் - தமக்கு முன் ஒரு நன்மைசெய்தவர் பின் கொன்ருலொத்த இன்னுதவற்றைச் செய்தாராயினும்; அவர் செய்த நன்று ஒன்று உள்ளக் கெடும் - அவையெல்லாம் அவர்செய்த நன்மையொன்றனையும் நினைக்க இல்லையாம்.

தினைத்துணை பனைத்துணையாகக் கொள்ளப்படுதலின், அவ்வொன்றுமே அவற்றையெல்லாங் கெடுக்கும் என்பதாம். இதனுல் நன்றல்லது அன்றே மறக்குந் திறம் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: தமக்கு முன்பு நன்மை செய்தார் தம்மைக் கொன்ருலொத்த இன்னுமையைப் பின்பு செய்யினும் அவர் முன்புசெய்த நன்றியொன்றை நினைக்க அவ்வின்னுமை யெல்லாங் கெடும் என்றவாறு.

பரிதியார்: தன்னைக் கொன்ருற்போலொத்த பொல்லாங்கு செய்தாலும் தினையத்தனை நன்றி செய்ததை நினைந்து, அதனை விடுக என்றவாறு.

காளிங்கர்: ஒருவர் தம்மைக் கொல்லுங் கொலைக்கு மேற்பட்டதோர் இன்னுமை இல்லை; மற்று அதுபோலவே தத்தம் பொல்லாங்கு செயினும் அவர் முன்பு செய்தது ஒன்றேயாயினும் நன்றியுளதாயின் அதனைச் சிந்திக்கவே எல்லாக் குற்றமுந் தீரும், செய்ந்நன்றி அறிவார்க்கு என்றவாறு.

10. எந்நன்றி கொன்ருர்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு. 110

He who has killed every virtue may yet escape; there is no escape for him who has killed a benefit. *(R. D.)*

பரிமேலழகர்: எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வு உண்டாம் - பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தார்க்கும் பாவத்தின் நீங்கும் வாயில் உண்டாம்; செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு உய்வு இல்லை - ஒருவன் செய்த நன்றியைச் சிதைத்த மகனுக்கு அஃது இல்லை.

பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தலாவது: ஆன்முலை அறுத்தலும், மகளிர்க் கருவினைச் சிதைத்தலும், குரவர்த் தபுதலும் முதலிய பாதகங்களைச் செய்தல் (**புறநா-34**). இதனால் செய்ந்நன்றி கோறலின் கொடுமை கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: எல்லா நன்மைகளையுஞ் சிதைத்தார்க்கும் பின்பு ஒருகாலத்தே யாயினும் உய்வுண்டாம்; ஒருவன் செய்த நன்றியைச் சாவாக்கின மகனுக்கு ஒருகாலத்தினும் உய்தலில்லை என்றவாறு.

பரிதியார்: எந்த நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வு உண்டு; செய்ந்நன்றி கொன்றாற்கு எந்தக்காலத்திலும் பிழைப்பில்லை என்றவாறு.

காளிங்கர்: அருள், அறம், வாய்மை முதலாகிய எல்லா நன்மைகளையும் கொன்ற பாவிக்குங் கொடுநரகத்தினின்றும் யாதானும் ஒரு காரணத்தினால் உய்வுண்டாம்; மற்றும் தனக்கு ஒருவர் செய்த செய்ந்நன்றியைக் கொன்ற மகனாகிய கொடும்பாவிக்குக் கொடிய நரகத்தினின்றும் ஒருகாலத்தும் உய்வில்லை என்றவாறு.

---

12. நடுவுநிலைமை

பரிமேலழகர்: அஃதாவது பகை நொதுமல் நண்பு என்னும் மூன்று பகுதியினும் அறத்தின் வழுவாது ஒப்ப நிற்கும் நிலைமை. இது, நன்றி செய்தார்மாட்டு அந்நன்றியினை நினைத்தவழிச் சிதையுமன்றே; அவ்விடத்தும் சிதையலாகாது என்றற்குச் செய்ந்நன்றியறிதலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர்: நடுவு நிலைமையாவது நட்டார்மாட்டும் பகைவர்மாட்டும் ஒக்கநிற்கும் நிலைமை.

பரிதியார் : நடுவு நிலைமையாவது செய்ந்நன்றி அறிந்தது போலவே நிலைமையாக நிற்கவேணும் என்றவாறு.

1. தகுதி எனவொன்று நன்றே பகுதியான்
பாற்பட் டொழுகப் பெறின். 111

The Alpha and the Omega of righteous life is propriety: and propriety requireth that thou must give each man his due whether he be stranger, or a friend, or an enemy. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : தகுதி என ஒன்றே நன்று - நடுவுநிலைமையென்று சொல்லப்படும் ஓரறமுமே நன்று; பகுதியான் பாற்பட்டு ஒழுகப்பெறின் - பகை நொதுமல் நண்பு என்னும் பகுதிதோறும் தன் முறைமையை விடாது ஒழுகப்பெறின்.

தகுதியுடையதனைத் 'தகுதி' என்றார். "ஊராளுேர் தேவகுலம்" என்பதுபோலப் பகுதியான் என்புழி ஆனுருபு, தோறும் என்பதன் பொருட்டாய் நின்றது. 'பெறின்' என்பது அவ்வொழுக்கத்து அருமைதோன்ற நின்றது. இதனான் நடுவுநிலைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : நடுவு நிலைமை யென்று சொல்லப்படுகின்றதொன்று நல்லதே, அவரவர் நிலைமைப் பகுதியோடே அறத்தின் பாற்பட்டு ஒழுகப் பெறுமாயின் என்றவாறு.

பரிதியார் : தகுதிப்பாடாகிய நடுவுநிலைமை உண்டாகில் அந்த நிலைமைக்குச் சரியாக ஒன்றும் இல்லை என்றவாறு.

காலிங்கர் : நடுவுநிலைமைத்தகுதி எனப்படுகின்றது மனச்செற்றங்கொண்டு ஒருதலைச்சார்பாக நில்லாமை; மற்று அங்ஙனம் அறநூல் சொன்ன முறைமைப்பாட்டால் நடுவுநிலைமையின் ஒழுக்கத்தை வழுவாமல் நடத்தப்பெறின் என்றவாறு.

2. செப்பம் உடையவன் ஆக்கஞ் சிதைவின்றி
எச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து. 112

The wealth of the upright dwindle not and passes on to their posterity. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : செப்பம் உடையவன் ஆக்கம் - நடுவுநிலைமையை உடையவனது செல்வம்; சிதைவு இன்றி எச்சத்திற்கு ஏமாப்பு உடைத்து - பிறர்செல்வம்போல் அழிவின்றி அவன் வழியிலுள்ளார்க்கும் வலியாதலை யுடைத்து.

விகாரத்தால் தொக்க எச்சவும்மையான் இறக்குந் துணையும் அவன்றனக்கும் ஏமாப்புடைத்து என்பது பெற்றும். அறத்தோடு வருதலின், அன்னதாயிற்று. தான் இறந்துழி எஞ்சிநிற்பதாகலின், 'எச்சம்' என்றார்.

மணக்குடவர் : நடுவுநிலைமையுடையவனது செல்வம் தன்னளவினுங் கேடின்றியே நின்று தன்வழியுள்ளார்க்குங் கேடுவாராமல் காவலாதலை யுடைத்து. நடுவு நிலையுடையார் செல்வம் அழியாது என்றவாறு.

பரிதியார் : நடுவு நிலைமையாகிய செப்பத்திலே நிற்பான் வங்கிசம் தழைத்து ஆக்கம் பெருகும் என்றவாறு.

3. நன்றே தரினும் நடுவிகந்தாம் ஆக்கத்தை
அன்றே ஒழிய விடல். 113

Though it yields only good, abandon on the very day the wealth ill-gotten by partiality. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : நன்றே தரினும் - தீங்கன்றி நன்மையே பயந்ததாயினும்; நடுவு இகந்து ஆம் ஆக்கத்தை அன்றே ஒழிய விடல் - நடுவு நிற்றலை ஒழிதலான் உண்டாகின்ற ஆக்கத்தை அப்பொழுதே ஒழிய விடுக.

நன்மை பயவாமையின், 'நன்றே தரினும்' என்றார். இகத்தலான் என்பது 'இகந்து' எனத் திரிந்து நின்றது.

இவை இரண்டு பாட்டானும் முறையே நடுவுநிலைமையான் வந்த செல்வம் நன்மை பயத்தலும், ஏனைச்செல்வம் தீமை பயத்தலும் கூறப்பட்டன.

மணக்குடவர் : பெருமையே தரினும் நடுவுநிலைமையை நீங்கி வரும் ஆக்கத்தை அவ்வாக்கம் வருவதற்குத் தொடக்கமான அன்றே ஒழிய விடுக என்றவாறு.

பரிதியார் : ஆக்கம் பெற்ருலும் வேண்டாம், மனம் வாக்குக் காயங்களைப் பாவத்தின் வழிசெல்லாமல் நடுவுநிலைமை விட்ட தாகில்; அஃது எப்படி என்னில் நடுவு நிலைமைவிட்ட காரியம் நில்லாது என்றவாறு.

காளிங்கர் : நெறிகோடி செய்யும் கருமம் தனக்கு நன் மையைத் தருவதேயாயினும் நடுவுநிலைமையைக் கடந்தாவ தோர் ஆக்கத்தை அப்பொழுதே ஒழியவிடுக என்றவாறு.

இனி, மற்று இவ்வாறு ஒருபக்கஞ் சாயாத நடுவுநிலைமை யாளர்க்கே நெஞ்சத்து ஆற்றலுண்டாவது ; ஆகலான் மற்று அதன்பின்னர் அடக்கமுடைமையைக் காட்டுகின்றது.

4. தக்கார் தகவிலர் என்ப தவரவர்
எச்சத்தால் காணப் படும். 114

If person just or unjust be, Is proved by their progeny.
(S. M.)

பரிமேலழகர் : தக்கார் தகவிலர் என்பது - இவர் நடுவு நிலைமையுடையர் இவர் நடுவுநிலைமையிலர் என்னும் விசேடம்; அவரவர் எச்சத்தால் காணப்படும் - அவரவருடைய நன்மக்க ளது உண்மையானும் இன்மையானும் அறியப்படும்.

தக்கார்க்கு எச்சம் உண்டாதலும் தகவிலார்க்கு இல்லையாத லும் ஒருதலையாகலின், இருதிறத்தாரையும் அறிதற்கு அவை குறியாயின. இதனுல் தக்காரையும் தகவிலாரையும் அறியுமாறு கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : செவ்வை யுடையார் செவ்வையிலரென்பது அவரவர் ஆரவாரத் தொழிலினுனே காணப்படும் என்றவாறு.

இது தம்மளவிலே நிற்பதல்லது தம் மக்களையும் விடா தென்பது கூறிற்று.

பரிதியார் : போன சென்மத்திலும் இந்தச் சென்மத்திலும் நடுவுநிலைமை பெற்றவராம் என்று அறிக, அவர் புதல்வர் சற் குணத்தால் என்றவாறு.

காலிங்கர்: இவர் நடுவுநிலைமையாளர் என்பதும் மற்று அஃது இல்லாதவர் என்பதும் அதனை அவரவர் ஒழுக்கத்தால் காணப்படும் என்றவாறு.

5. கேடும் பெருக்கமும் இல்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. 115

Adversity and prosperity attend on all (*M. S. P.*); it is the ornament of the wise to preserve evenness of mind. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: கேடும் பெருக்கமும் இல் அல்ல - தீவினையால் கேடும் நல்வினையால் பெருக்கமும் யாவர்க்கும் முன்னே அமைந்து கிடந்தன; நெஞ்சத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி - அவ்வாற்றை யறிந்து அவை காரணமாக மனத்தின்கட் கோடாமையே அறிவான் அமைந்தார்க்கு அழகாவது.

அவை காரணமாகக் கோடுதலாவது, அவை இப்பொழுது வருவனவாகக் கருதிக் கேடு வாராமையைக் குறித்தும் பெருக்கம் வருதலைக் குறித்தும் ஒருதலைக்கண் நிற்றல். 'அவற்றிற்குக் காரணம் பழவினையே, கோடுதலன்று' என உண்மையுணர்ந்து நடுவுநிற்றல் சால்பினை அழகு செய்தலின், 'சான்றோர்க்கு அணி' என்றார்.

மணக்குடவர்: கேடுவருதலும் ஆக்கம் வருதலும் உலகத்தில்லையல்ல; அவ்விரண்டினுள்ளும் யாதானுமொன்று வந்த காலத்துத் தன்னெஞ்சு கோடாமல் ஒழுகல் சான்றோர்க்கு அழகாம் என்றவாறு.

பரிதியார்: ஒரு காலத்திலே கேடும் நன்மையும் உண்டு; அப்போது விதனமும் பிரியமும் வரவொண்ணாது, எக்காலமும் ஒருதன்மையாக இருப்பது அழகு என்றவாறு.

காலிங்கர்: முன்பு விதிமுறையான் வருகின்ற பொருளினது கேடும் மற்றும் இதன்பின் வரும் ஆக்கமும் இவ்விரண்டும் உலகத்து இல்லாதன அல்ல; மற்று ஆதலால் தமது உள்ளத்தின்கண் கோட்டம் இல்லாமையே சால்புடையார்க்கு அணிகலமாவது என்றவாறு.

6. கெடுவல்யான் என்ப தறிகதன் நெஞ்சம்
நடுவொரீஇ அல்ல செயின். 116

If one's heart swerves from the upright path and does wrong, let it discern, 'I go to ruin'. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: தன் நெஞ்சம் நடுவு ஒரீஇ அல்ல செயின் - ஒருவன் தன்னெஞ்சம் நடுவுநிற்றலை யொழிந்து நடுவல்லவற்றைச் செய்ய நினைக்குமாயின்; யான் கெடுவல் என்பது அறிக - அந்நினைவை யான்கெடக் கடவேன் என்றுணரும் உற்பாதமாக அறிக.

நினைத்தலும் செய்தலோடு ஒக்குமாகலின், 'செயின்' என்றார்.

மணக்குடவர்: தனது நெஞ்சு நடுவுநிலைமையை நீங்கி நடுவல்லாதவற்றைச் செய்யுமாயின், அஃது ஏதுவாக எனக்குக் கேடு வரும் என்று தானே அறிக என்றவாறு.

பரிதியார்: தன்னெஞ்சம் நடுவுநிலைமையை விட்டால் அப்போதே தனக்கு விதனம் வருமென்று அறிபவனாகவேணும்; தனக்கு இறுதிவரும் என்ற காலம் நடுநிலைமையை விடும் என்றறிக என்றவாறு.

காளிங்கர்: தான் செய்யப்பட்டார் கெடுவதன்றி யானே கெடுவன் என்பதனை முதலே உணர்ந்துகொள்க; தன்னெஞ்சமானது நடுவுநிலைமை நீங்கி மனக்கோட்டத்தினால் அல்லாதனவற்றைச் செயின் என்றவாறு.

7. கெடுவாக வையா துலகம் நடுவாக
நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு. 117

The world looketh not down on the poverty of the upright and virtuous man. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: நடுவாக நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு - நடுவாக நின்று அறத்தின்கண்ணே தங்கினவனது வறுமையை, கெடு ஆக வையாது உலகம் - வறுமையென்று கருதார் உயர்ந்தோர்.

கெடு என்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். செல்வம் என்று கொள்ளுவர் என்பது குறிப்பெச்சம்.

இவை மூன்று பாட்டானும் முறையே கேடும் பெருக்கமும் கோடுதலான் வாரா என்பதூஉம், கோடுதல் கேட்டிற்கு ஏதுவாம் என்பதூஉம், கோடாதவன் தாழ்வு கேடன்று என்பதூஉம் கூறப்பட்டன.

மணக்குடவர்: நன்மையின்கண்ணே நடுவாக நின்றவனுக்கு அது காரணமாகப் பொருட்கேடு உண்டாயின், அதனை உலகத்தார் கேடாகச் சொல்லார், ஆக்கத்தோடே எண்ணுவர் என்றவாறு.

பரிதியார்: ஒருவன் நடுவுநிலைமையிலே நின்று அதனாலே விதனம் வந்தாலும் அந்த விதனத்தை விதனம் என்று சொல்லக்கடவனல்ல என்றவாறு.

காலிங்கர்: இதனை ஒரு கேடாகவைத்து எண்ணார் சான்றோர்; யாதனையோவெனில் ஒருபால் கோடுதலின்றி நடுவாகவே நன்னெறிக்கண் தங்கியானது காரியத்தாழ்வினை என்றவாறு.

8. சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல் அமைந்தொருபால்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. 118

To incline to neither side, but to rest impartial as the even fixed scale is the ornament of the wise. *(R. D.)*

பரிமேலழகர்: சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல் - முன்னே தான் சமனாகநின்று பின் தன்கண் வைத்த பாரத்தை வரையறுக்குந் துலாம்போல; அமைந்து ஒருபால் கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி - இலக்கணங்களானமைந்து ஒருபக்கத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு அழகாம்.

உவமையடையாகிய சமன் செய்தலும சீர்தூக்கலும் பொருட்கண்ணும், பொருளடையாகிய அமைதலும் ஒருபால் கோடாமையும் உவமைக்கண்ணும் கூட்டி, சான்றோர் சீர்தூக்கலாவது தொடை விடைகளால் (புறப்பொருள், வாகைப்-19)

கேட்டவற்றை ஊழான் உள்ளவாறுணர்தலாகவும், ஒருபாற் கோடாமையாவது அவ்வுள்ளவாற்றை மறையாது பகை நொதுமல் நட்பு என்னும் மூன்று திறத்தார்க்கும் ஒப்பக் கூறுதலாகவும் உரைக்க. இலக்கணங்களான் அமைதல் இருவழியும் ஏற்பன கொள்க.

மணக்குடவர்: சமன்வரைப்பண்ணி இரண்டு தலையும் சீரொத்தால் தூக்கிப்பார்க்கப்படுகின்ற கோலைப்போல, வீக்கம் தாக்கம் அற்று ஒருவன் பக்கமாக நெஞ்சைக் கோடவிடாமை சான்றோர்க்கு அழகாவது என்றவாறு.

இது, நடுவுநிலைமை வேண்டும் என்றது.

பரிதியார்: *கழற்றுக்கோல் சமன்வாயிலே நின்று ஒருபலம் இருபலமாகில் தன்னளவிலே நிற்குந் தன்மைபோல, தானும் அளவுக்களவாகச் சொல்லுதல் நடுவுநிலைமை என்றவாறு.

காலிங்கர்: கல்லொடு பொன்னொடு வாசியறச் சமநிலை செய்து வழுவாமல் குறிக்கொண்டு சீர்தூக்குங் கோல்போலத் தன்நெஞ்சத்து அமைவுடையவனாய் ஒருபாகஞ் சேர்வதோர் கோட்டமில்லாமை சால்புடையார்க்கு அழகாவது என்றவாறு,

9. சொற்கோட்டம் இல்லது செப்பம் ஒருதலையா
உட்கோட்டம் இன்மை பெறின். 119

If the heart does not lean to oneside outright *(M. S. P.)*, then equity is the impartial expression of an unbiased mind.

(V. R. R.)

பரிமேலழகர்: செப்பம் சொல் கோட்டம் இல்லது - நடுவுநிலைமையாவது சொல்லின்கண் கோடுதலில்லாததாம்; உள் கோட்டம் இன்மை ஒருதலையாப் பெறின் - அஃது அன்னதாவது மனத்தின்கண் கோட்டம் இன்மையைத் திண்ணிதாகப் பெறின்.

சொல் - ஊழான் அறுத்துச் சொல்லுஞ்சொல். காரணம் பற்றி ஒருபாற்கோடாத மனத்தோடு கூடுமாயின், அறங்கிடந்தவாறு சொல்லுதல் நடுவுநிலைமையாம்; எனவே, அதனோடு

* கயிற்றுக் கோல் என்றும் பாடம்.

கூடாதாயின் அவ்வாறு சொல்லுதல் நடுவுநிலைமையன்று என்பது பெறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : நடுவுநிலைமையாவது கோட்டமில்லாததாய சொல்லாம்; உறுதியாக மனக்கோட்டம் இன்மையோடு கூடுமாயின் என்றவாறு.

இது, நடுவுநிலைமையாவது செவ்வை சொல்லுதல் என்பதும், இருபொருட் பொதுமொழி கூறுதலன்று என்பதும் கூறிற்று.

பரிதியார் : வாக்கினில் குற்றம் நான்காவன : பொய், கோள், பயனிலசொல், குறளை ; இந்த நான்கும் இல்லாத நெறி பெற்ருலும் மனத்திலே நடுவுநிலைமை பெரியது என்றவாறு.

காளிங்கர் : ஒருவர் தாம் சொல்லுஞ் சொல்லின்கண் எஞ்ஞான்றும் ஒருகோட்டமும் இல்லாமையாகின்றது யாது அதுவே நடுவுநிலைமையாவது ; மற்றைச் சொல்தான் எஞ்ஞான்றும் தன்மனமும் வாக்கும் ஒருவழிப்பட உட்கோட்டமில்லாமை பெறுவதாயின் என்றவாறு.

10. வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவும் தமபோல் செயின். 120

To one who trades, it will be good trade if he takes good care of others' goods as he does for his own. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர் : பிறவும் தமபோல் பேணிச் செயின் - பிறர் பொருளையும் தம் பொருள்போலப் பேணிச் செய்யின் ; வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் - வாணிகஞ் செய்வார்க்கு நன்ருய வாணிகமாம்.

பிறவும் தமபோல்செய்தலாவது, கொள்வது மிகையும் கொடுப்பது குறையும் ஆகாமல் ஒப்பநாடிச் செய்தல். (பட்டினப் பாலை-209, 210)

இப்பாட்டு மூன்றனுள், முன்னைய இரண்டும் அன்வயத் தாரை நோக்கின ; ஏனையது வாணிகரை நோக்கிற்று ; அவ் விருதிறத்தார்க்கும் இவ்வறம் வேருகச் சிறந்தமையின். [இதனுல் நடுவுநிலைமை வகை கூறப்பட்டது].

மணக்குடவர் : வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகமாம்; பிறர் பொருளையும் தமது பொருள்போலப் பேணிச் சோர்வுபடாமல் செய்வாராயின் என்றவாறு.

வாணிகம் - இலாபம்.

பரிதியார் : ஊதியஞ் செய்வார்க்கு ஊதியமாவன தன் காரியம்போலப் பிறர்காரியஞ் செய்வதாம் என்றவாறு.

காலிங்கர் : உலகத்து வியாபாரஞ் செய்து ஒழுகுவார்க்கு இம்மையும் மறுமையும் பெறுவதாகிய ஊதியம் யாதோ எனின் பிறவாகிய பொருள்களையும் தம்முடையனவாகிய பொருள்களைப் போலத் தன்னெஞ்சு அறிய அழிவு சேராது பாதுகாத்துச் செய்யின் அதுவே தமக்கு அழியாத ஆக்கம் என்றவாறு.

---

13. அடக்கமுடைமை

பரிமேலழகர் : அஃதாவது மெய், மொழி, மனங்கள் தீ நெறிக்கண் செல்லாது அடங்குதல் உடையனாதல். அஃது ஏதிலார் குற்றம்போல் தன் குற்றமுங்காணும் (குறள்-190) நடுவுநிலைமையுடையாற்கு ஆதலின், இது நடுவுநிலைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர் : அடக்கமுடைமையாவது மனம் மொழி மெய் களால் அடங்கி ஒழுகுதல்.

பரிதியார் : அடக்கமுடைமையாவது, மனம் வாக்குக் காயங்கள்* பற்றினவழி செல்லாமல் அடக்குதல் என்றவாறு.

1. அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை
ஆரிருள் உய்த்து விடும். 121

Self-control places one among the gods ; lack of it leads one to the darkness of hell. *(V. R. R.)*

பரிமேலழகர் : அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் - ஒருவனை அடக்கமாகிய அறம் பின் தேவருலகத்து உய்க்கும்; அடங்காமை

---

* 'பாவத்தின் வழி' பற்றின வழி' என்பனவும் பாடம்.

ஆர் இருள் உய்த்து விடும் - அடங்காமையாகிய பாவம் தங்கு தற்கரிய இருளின்கட் செலுத்தும்.

இருள் என்பது ஓர் நரக விசேடம். "எல்லாம் - பொருளில் பிறந்துவிடும்" (நான்மணிக்-7) என்றாற்போல, 'உய்த்துவிடும்' என்பது ஒரு சொல்லாய் நின்றது.

மணக்குடவர்: மன மொழி மெய்களை அடக்கி யொழுக அவ்வடக்கம் தேவரிடத்தே கொண்டு செலுத்தும்; அவற்றை அடக்காதொழிய அவ்வடங்காமைதானே நரகத்திடைக்கொண்டு செலுத்திவிடும் என்றவாறு.

மேல் பலவாகப் பயன் கூறினாராயினும், ஈண்டு அடக்கத் திற்கும் அடங்காமைக்கும் இதுவே பயன் என்று தொகுத்துக் கூறினார்.

பரிதியார்: *திரிவித கரணங்களையும் அடக்கில் இகபரத்துக் குப் பயன்படும்; அடக்க மின்றுதல் நரகத்தைக் கொடுக்கும்* என்றவாறு.

காளிங்கர்: நெஞ்சத்து அடக்கமுடைமை யாகின்ற இது பின்பு அவனைத் தேவருலகத்துக் கடவுளாய்ச் செலுத்தும்; மற்று அடங்காமையாகின்ற இது நரகமாகிய இருள்வழிச் செலுத்தும்; அஃது அன்றியும் நாய் கோழி பன்றி புல் புழு முதலிய பிறவியுள் செலுத்திவிடும் என்றவாறு.

2. காக்க பொருளா அடக்கத்தை ஆக்கம்
அதனினூஉங் கில்லை உயிர்க்கு. 122

Guard self-control as wealth. There is no gain greater than that to human life. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: உயிர்க்கு அதனின் ஊங்கு ஆக்கம் இல்லை - உயிர்கட்கு அடக்கத்தின் மிக்க செல்வமில்லை; அடக்கத்தைப் பொருளாக் காக்க - ஆகலான் அவ்வடக்கத்தை உறுதிப்பொரு ளாகக் கொண்டு அழியாமல் காக்க.

உயிர் என்பது சாதியொருமை. அஃது ஈண்டு மக்கள் உயிர்மேல் நின்றது, அறிந்து அடங்கிப் பயன்கொள்வது அதுவேயாகலின்.

மணக்குடவர் : ஒருவன் தனக்குப் பொருளாக அடக்கத்தை உண்டாக்குக; அவனுயிர்க்கு ஆக்கம் அதனின் மேற்பட்டது பிறிதில்லை என்றவாறு.

பரிதியார் : பொருள்பற்றிய அடக்கத்தின் வழியிலே நிற்க; ஆத்மாவுக்கு இது போலும் பயனில்லை என்றவாறு.

காளிங்கர் : மற்றெல்லாவற்றினும் அடக்கப்பொருளாகக் கொண்ட அடக்கத்தைச் சோர்வுபடாமல் பாதுகாக்க; மற்று அதுவே தமக்கு இம்மையாக்கமும் மறுமையாக்கமுமாகிய ஆக்கம்; அவ்வடக்கத்தின் வழியாயிருப்பது மற்றொன்று மக்கட்கு உயிர் நிலை இல்லை என்றவாறு.

இனி, மற்றவ்வாறு அடக்கம் உடைமையாய்க்கொண்டு உலகத்தில் யாவரும் தத்தங் குலமரபுக்குத் தக்க ஒழுக்கத்தினால் ஒழுகுதலே சிறந்தது; ஆதலால் அதனை அறிவிக்கின்றது மேலதிகாரம்.*

3. செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கும் அறிவறிந்
தாற்றின் அடங்கப் பெறின். 123

If a man, knowing that self-control is wisdom, in the appointed way controls himself, such self-control, known by the wise will lead to glory. (.........)

பரிமேலழகர் : அறிவு அறிந்து ஆற்றின் அடங்கப்பெறின் - அடங்குதலே நமக்கு அறிவாவது என்றறிந்து நெறியானே ஒருவன் அடங்கப்பெறின்; செறிவு அறிந்து சீர்மை பயக்கும் - அவ்வடக்கம் நல்லோரான் அறியப்பட்டு அவனுக்கு விழுப்பத்தைக் கொடுக்கும்.

இல்வாழ்வானுக்கு அடங்குநெறியாவது மெய்ம்முதல் மூன்றும் தன்வயத்த ஆதல்.

மணக்குடவர் : அறியப்படுவனவும் அறிந்து, அடக்கப்படுவனவும் அறிந்து, நெறியினானே அடங்கப்பெறின் அவ்வடக்கம் நன்மை பயக்கும் என்றவாறு.

---

* காளிங்கர் இக்குறளைப் பத்தாவதாகக் கொண்டமையின், இங்கு உருகின்ற அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் தந்தார் என்க.

அறியப்படுவன - சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம்; அடக்கப் படுவன - மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி.

பரிதியார் : இன்னுர் என்னுங் கீர்த்தியும் உண்டாய், செல்வமும் தரும்; அறிவறிந்த நெறியிலே அடங்குவனுகில் என்றவாறு.

காளிங்கர் : இவ்வடக்கம் உடையானை நன்மையுந் தலையளியாது; அது தங்குதற்கு ஓராங்கு நின்று கருதி இகன்மாட்டு அறியத் தகுவனவற்றையெல்லாங் குறிக்கொண்டு அறிந்து மற்றங்ஙனமறிந்த நெறியின் வழுவாதே அடங்கி ஒழுகப்பெறின் மற்று அஃது எல்லா மேம்பாட்டையும் தரும் என்றவாறு.

4. நிலையின் திரியா தடங்கியான் தோற்றம்
மலையினும் மாணப் பெரிது. 124

The proud appearance of the man of self-control, inflexible in his attitude, is greater and grander than that of the mountain.
(M. S. P.)

பரிமேலழகர் : நிலையின் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம் - இல்வாழ்க்கையாகிய தன் நெறியின் வேறுபடாது நின்று அடங்கினவனது உயர்ச்சி; மலையினும் மாணப் பெரிது - மலையின் உயர்ச்சியினும் மிகப்பெரிது.

திரியாது அடங்குதல் - பொறிகளால் புலன்களை நுகரா நின்றே அடங்குதல். மலை ஆகுபெயர்.

மணக்குடவர் : தனது நிலையில் கெடாதே அடங்கினவனது உயர்ச்சி மலையினும் மிகப் பெரிது என்றவாறு.

நிலை - வன்னுச்சிரம தன்மம்.

பரிதியார் : தான் பிடித்த நிலைமையில் நிற்பவன் பெருமைக்கு மகாமேருவும் நிகரல்ல; மகாமேருவும் அளவுபடும், இவன் பெருமை அளவுபடாது என்றவாறு.

5. எல்லார்க்கும் நன்றும் பணிதல் அவருள்ளும்
செல்வர்க்கே செல்வம் தகைத்து. 125

Politeness becomes all; but best, More wealth to the wealth-blest. *(S. M.)*

பரிமேலழகர்: பணிதல் எல்லார்க்கும் நன்றும் - பெருமிதம் இன்றி அடங்குதல் எல்லார்க்கும் ஒப்ப நன்றே எனினும்; அவருள்ளும் செல்வர்க்கே செல்வம் தகைத்து - அவ் எல்லாருள்ளுஞ் செல்வம் உடையார்க்கே வேறொரு செல்வமாம் சிறப்பினை உடைத்து.

பெருமிதத்தினைச் செய்யுங் கல்வியும் குடிப்பிறப்பும் உடையார் அஃதின்றி அவைதம்மானே அடங்கியவழி அவ்வடக்கஞ் சிறந்து காட்டாதாகலின், 'செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து' என்றார். செல்வத்தகைத்து என்பது மெலிந்துநின்றது. பொது என்பாரையும் உடம்பட்டுச் சிறப்பாதல் கூறியவாறு.

இவை ஐந்து பாட்டானும் பொதுவகையான் அடக்கத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: அடங்கி ஒழுகல் எல்லார்க்கும் நன்மையாம்; அவர் எல்லாரினும் செல்வமுடையார்க்கே மிகவும் நன்மை உடைத்தாம் என்றவாறு.

செல்வம் - மிகுதி.

பரிதியார்: ஆரளவிலும் ஆங்காரம் அற்றுத் திரிவித கரணங்களையும் அடக்குவானாகில் நன்று; இந்தக்கிரமத்திற்கு நிகருண்டோ என்னில், குறைவறப்பெற்ற பாக்கியத்துக்கு நிகர்த்த பாக்கியம் அதுவே என்றவாறு.

காளிங்கர்: யோகிகள், தவத்தோர், துறவாவறியோர் முதலாகிய யாவர்க்கும் சால நன்மையேயாம், பணிதலாகிய அடக்கமுடைமை; அவருள்ளும் சிறப்பினை உடைய இல்வாழ்வார்க்கு மிகவும் அழகுத் தன்மை உடைத்து என்றவாறு.

6. ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்தடக்கல் ஆற்றின்
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து. 126

He who, throughout one birth, like a tortoise, keeps in (controls) his five senses, will obtain happiness throughout the seven births. *(R. D.)*

பரிமேலழகர் : ஆமைபோல் ஒருமையுள் ஐந்து அடக்கல் ஆற்றின் - ஆமைபோல ஒருவன் ஒருபிறப்பின்கண் ஐம்பொறிகளையும் அடக்கவல்லனாயின் ; எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து - அவ்வன்மை அவனுக்கு எழுபிறப்பின்கண்ணும் அரணாதலை உடைத்து.

ஆமை ஐந்து உறுப்பினையும் இடர்புகுதாமல் அடக்குமாறு போல இவனும் ஐம்பொறிகளையும் பாவம் புகுதாமல் அடக்க வேண்டும் என்பார், 'ஆமைபோல்' என்றார். ஒருமைக்கண் செய்த வினையின்பயன் எழுமையும் தொடரும் என்பது இதனான் அறிக. இதனான் மெய்யடக்கம் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : ஒருபிறப்பிலே பொறிகள் ஐந்தனையும் ஆமைபோல அடக்க வல்லவனாயின், அவனுக்கு அதுதானே எழுபிறப்பினும் காவலாதலை உடைத்து என்றவாறு.

பரிதியார் : ஆமையானது நாலு காலும் தலை ஒன்றும் மனுஷனைக் கண்டமாத்திரத்திலே அடங்கினாற்போலே இவனும் ஐம்புலன்களையும் அறிவினால் அடக்கின் அவனுக்கு ஏழு ஜென்மத்திலும் துன்பம் இல்லையாம் என்றவாறு.

காளிங்கர் : ஆமையானது முகமுதலாகிய தன் உறுப்பு ஐந்தினையும் வேண்டுழி விரித்தும் வேண்டாக்கால் அடக்கியும் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொண்டொழுகுமாப்போல் தன் ஒரு வழிப்பட்ட உள்ளத்தினாலே இங்குச் சொன்ன ஐம்புலன்களையும் நன்னெறிக்கண் நடாத்தியும் தீநெறிக்கண் குவித்தும் இங்ஙனம் இவற்றை அடக்குதல் வல்லனாயின், அஃது அவ்வடக்குகின்ற ஒப்பிறந்தானுக்கு இம்மைக்கண்ணும் மறுமைக்கண்ணும் சேம மாகிய உறுதியைப் பெறுவிக்கும் என்றவாறு.

7. யாகாவா ராயினும் நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்இழுக்குப் பட்டு. 127

Whatever else you may not control, control your tongue, lest you should repent your indiscreet words. *(V. R. R.)*

பரிமேலழகர் : யா காவாராயினும் நா காக்க - தம்மால் காக்கப்படுவன எல்லாவற்றையும் காக்க மாட்டாராயினும் நா

ஒன்றனையுங் காக்க; காவாக்கால் சொல் இழுக்குப்பட்டுச் சோகாப்பர் - அதனைக் காவாராயின் சொற்குற்றத்தின்கட்பட்டுத் தாமே துன்புறுவர்.

யா என்பது அஃறிணைப்பன்மை வினப்பெயர். அஃது ஈண்டு எஞ்சாமை உணர நின்றது. முற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. சொற்குற்றம் - சொல்லின்கண் தோன்றுங் குற்றம். அல்லாப்பர் செம்மாப்பர் என்பனபோலச் சோகாப்பர் என்பது ஒருசொல்.

மணக்குடவர்: எல்லாவற்றையும் அடக்கிலராயினும் நா ஒன்றனையும் அடக்குக; அதனை அடக்காக்கால் சொற்சோர்வு பட்டுத் தாமே சோகிப்பாராதலான் என்றவாறு.

இது சோகத்தின்மாட்டே பிணிக்கப்படுவர் என்றது.

பரிதியார்: வாக்கும் மனமும் காயமும் அடங்காதபோது வாக்கையாகிலும் பாதுகாக்க; அப்படிக் காவாதபோது துன்பம் வரும் என்றவாறு.

8. ஒன்றானும் தீச்சொல் பொருட்பயன் உண்டாயின்
நன்றாகா தாகி விடும். 128

If even one word of thine causeth pain to another, all thy virtue is lost. *(V. V. S.)*

பரிமேலழகர்: தீச்சொல் பொருட்பயன் ஒன்றானும் உண்டாயின் - தீயவாகிய சொற்களின் பொருள்களால் பிறர்க்கு வருந் துன்பம் ஒன்றாயினும் ஒருவன்பக்கல் உண்டாவதாயின்; நன்று ஆகாதாகிவிடும் - அவனுக்குப் பிற அறங்களானுண்டான நன்மை தீதாய்விடும்.

தீயசொல்லாவன: தீங்கு பயக்கும் பொய், குறளை, கடுஞ்சொல் என்பன. ஒருவன் நல்லவாகச் சொல்லுஞ் சொற்களின் கண்ணே ஒன்றாயினுந் தீச்சொற்படும் பொருளினது பயன் பிறர்க்கு உண்டாவதாயின் என்று உரைப்பாரும் உளர்.

மணக்குடவர்: ஒரு சொல்லேயாயினும் கேட்டார்க்கு இனிதாயிருந்து தீயசொல்லின் பொருளைப் பயக்குமாயின், நன்மையாகாதாகியே விடும் என்றவாறு.

இது, சால மொழிகூறினும் தீதாம் என்றது.

பரிதியார்: இல்லறத்தான் நடத்தும் ஒழுக்கந் தப்பி, ஒரு காரியமாகிலும் குற்றம்வரில், நன்றாகாதாம்; ஆதலால், திரிவித கரணங்களும் பாபத்தில் செல்லாமல் காப்பது நன்று என்றவாறு.

9. தீயினாற் சுட்டபுண் உள்ஆறும் ஆறாதே
நாவினாற் சுட்ட வடு. 129

The blister caused by fire will heal, But the brand of a bitter tongue will never heal. *(V. R. R.)*

பரிமேலழகர்: தீயினால் சுட்ட புண் உள் ஆறும் - ஒருவனை ஒருவன் தீயினால் சுட்டபுண் மெய்க்கண் கிடப்பினும் மனத்தின் கண் அப்பொழுதே ஆறும்; நாவினால் சுட்ட வடு ஆறாது - அவ்வாறன்றி வெவ்வுரையுடைய நாவினால் சுட்ட வடு அதன் கண்ணும் எஞ்ஞான்றும் ஆறாது.

ஆறிப்போதலால் தீயினால் சுட்டதனைப் 'புண்' என்றும், ஆறாதுகிடத்தலால் நாவினால் சுட்டதனை 'வடு' என்றுங் கூறினார். தீயும் வெவ்வுரையும் சுடுதற்றொழிலான் ஒக்குமாயினும், ஆறாமை யால் தீயினும் வெவ்வுரை கொடிது என்பது போதரலின், இது குறிப்பான்வந்த வேற்றுமையலங்காரம்.

இவை மூன்று பாட்டானும் மொழியடக்கம் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: தீயினால் சுட்டபுண் உள்ளாறித் தீரும்; நாவினால் சுட்ட புண் ஒரு காலத்தினும் தீராது என்றவாறு.

பரிதியார்: தீயினால் சுட்ட புண் உள்ளே ஆறி மேலே வடுவாகி இருக்கும்; நாவினால் சுட்டபுண் மேலேஆறி உள்ளே வடுவாகி இருக்கும். அதனால் ஒருவரையும் வாக்குத்தோஷம் சொல்லவேண்டாம் என்றவாறு.

10. கதம்காத்துக் கற்றடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி
அறம்பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து. 130

The God of Virtue will come across the path and bide the time of the man who guards his wrath and learns and is able to subdue self. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர் : கதம் காத்துக் கற்று அடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி - மனத்தின்கண் வெகுளி தோன்ருமல் காத்துக் கல்வி யுடையனுய் அடங்குதலே வல்லவனது செவ்வியை; அறம் பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து - அறக்கடவுள் பாராநிற்கும் அவனை அடையும் நெறியின்கண் சென்று.

அடங்குதல் - மனம் புறத்துப் பரவாது அறத்தின்கண்ணே நிற்றல். செவ்வி - தன்குறை கூறுதற்கு ஏற்ற மன மொழி முகங்கள் இனியனுங்காலம். இப்பெற்றியானை அறம் தானே சென்று அடையும் என்பதாம். இதனுன் மனவடக்கம் கூறப் பட்டது.

மணக்குடவர் : வெகுளியும் அடக்கிக் கல்வியும் உடையனுய் அதனுல் வரும் பெருமிதமும் அடக்க வல்லவன்மாட்டு, அற மானது நெறியானே வருந்தித் தானே வருதற்குக் காலம் பார்க்கும் என்றவாறு.

இஃது, அடக்கமுடையார்க்கு அறம் உண்டாம் என்றது.

பரிதியார் : கோபத்தை விட்டுப் பல காவியம் கற்றும், கற்றதின் வழியே அடக்கமுடைமையும் உண்டாமாகில் அவன் பக்கல் தன்ம தேவதை [வழிவிஞவி] வரும் என்றவாறு.

---

14. ஒழுக்கமுடைமை

பரிமேலழகர் : அஃதாவது தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக் கும் ஓதப்பட்ட ஒழுக்கத்தினை உடையராதல். இது, மெய்ம் முதலிய அடங்கினுர்க்கு அல்லது முடியாதாகலின், அடக்க முடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர் : ஒழுக்கமுடைமையாவது தத்தங் குலத்திற் கும் இல்லறத்திற்கும் ஏற்ற ஒழுக்கம் உடையாராதல்.

பரிதியார் : ஒழுக்கமுடைமையாவது தான் பிடித்த நன் னெறியை மறவாமல் மரணந்தமட்டும் கொண்டொழுகுதல் என்றவாறு.

1. ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும். 131

As good conduct or demeanour makes excellence, it ought to be preserved more carefully than life. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர்: ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் - ஒழுக்கம் எல்லார்க்கும் சிறப்பினைத் தருதலான்; ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப் படும் - அவ் ஒழுக்கம் உயிரினும் பாதுகாக்கப்படும்.

உயர்ந்தார்க்கும் இழிந்தார்க்கும் ஒப்ப விழுப்பந்தருதலின் பொதுப்படக் கூறினர். சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது. அதனால் அங்ஙனம் விழுப்பந்தருவதாயது ஒழுக்கம் என்பது பெற்றும். உயிர் எல்லாப் பொருளினும் சிறந்ததாயினும் ஒழுக்கம்போல விழுப்பம் தாராமையின், 'உயிரினும் ஓம்பப்படும்' என்றார்.

மணக்குடவர்: ஒழுக்கமுடைமை சீர்மையைத் தருதலானே, அவ் வொழுக்கத்தைத் தனது உயிரைக்காட்டினும் மிகக் காக்க வேண்டும் என்றவாறு.

இஃது, ஒழுக்கம் மேற்கூறிய நன்மையெல்லாம் தருமாதலின், அதனைத் தப்பாமல் செய்யவேண்டும் என்று வலியுறுத்திற்று.

பரிதியார்: ஒழுக்கமுடைமை பெருமை தருதலால் அந்த ஒழுக்கம் பிராணனைப்போலே கொண்டொழுக என்றவாறு.

காலிங்கர்: அவரவர்க்குத் தக்க ஒழுக்கமானது இருமைக்கும் நன்மையைத் தருதலால் ஒழுக்கத்தினைத் தமது உயிரோம்புதலிற் காட்டிலும் குறிக்கொண்டு பாதுகாக்கவே அடுக்கும் என்றவாறு.

2. பரிந்தோம்பிக் காக்க ஒழுக்கம் தெரிந்தோம்பித்
தேரினும் அஃதே துணை. 132

Let propriety on conduct be laboriously preserved and guarded; though one know and practise and excel in many virtues, that will be an eminent aid. *(R. D.)*

பரிமேலழகர்: ஒழுக்கம் ஓம்பிப் பரிந்து காக்க-ஒழுக்கத்தினை ஒன்றுனும் அழிவுபடாமல் பேணி வருந்தியுங்காக்க; தெரிந்து ஓம்பித் தேரினும் துணை அஃதே - அறங்கள் பலவற்றையும் ஆராய்ந்து அவற்றுள் இருமைக்கும் துணையாவது யாதென்று மனத்தை ஒருக்கித் தேர்ந்தாலும் துணையாய் முடிவது அவ் வொழுக்கமேயாகலான்.

பரிந்தும் என்னும் உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது.

இவை இரண்டு பாட்டானும் ஒழுக்கத்தது சிறப்புக் கூறப் பட்டது.

மணக்குடவர்: வருந்திப் போற்றி ஒழுக்கத்தினைக் காக்க; எல்லா அறங்களினும் நல்லதனைத் தெரிந்து அதனையும் தப்பா மல் ஆராய்ந்து பார்ப்பினும் தமக்கு அவ் ஒழுக்கமே துணையாம் ஆதலால் என்றவாறு.

இஃது ஒழுக்கங் காக்கவேண்டும் என்றது.

பரிதியார்: ஒழுக்கமுடைமையைத் தன் பிராணனைப் போலே பாதுகாப்பான்; அஃது இம்மைக்கும் மறுமைக்குந் துணையாம் என்றவாறு.

காளிங்கர்: தாம் பொருள் முதலியவற்றைக் கொடாமல் காப்பதனிலும் விரும்பிக் குறிக்கொண்டு பரிகரிக்க ஒழுக்கத்தினை; எங்ஙனம் எனின், தமக்கு இதனை ஒப்பது மறைமுதலிய நூல் களால் மிகத் தெளிந்து குறிக்கொண்டாராயினும் பின்னும் அதுவே அதற்கு ஒப்பதாகிய துணை என்றவாறு.

3. ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை இழுக்கம்
இழிந்த பிறப்பாய் விடும். **133**

Propriety of conduct is true greatness of birth; improper conduct will sink into a mean birth. *(R. D.)*

பரிமேலழகர்: ஒழுக்கமுடைமை குடிமை - எல்லார்க்குந் தத்தம் வருணத்திற்கேற்ற ஒழுக்கமுடைமை குலனுடைமையாம்; இழுக்கம் இழிந்த பிறப்பாய் விடும்-அவ்வொழுக்கத்தில் தவறுதல் அவ்வருணத்தில் தாழ்ந்த வருணமாய்விடும்.

பிறந்த வருணத்துள் இழிந்த குலத்தாராயினும் ஒழுக்க முடையராக உயர்குலத்தராவர் ஆகலின் 'குடிமையாம்' என்றும்,

உயர்ந்தவருணத்துப் பிறந்தாராயினும் ஒழுக்கத்தில் தவறத் தாழ்ந்த வருணத்தராவர் ஆகலின் 'இழிந்த பிறப்பாய் விடும்' என்றுங் கூறினர். உள்வழிப்படுங் குணத்தினும் இல்வழிப் படுங்குற்றம் பெரிதென்றவாறு. பயன் இடையீடின்றி யெய்து தலின், அவ்விரைவுபற்றி அவ்வேதுவாகிய வினைகளே பயனாக ஓதப்பட்டன.

மணக்குடவர்: ஒருவன் இழிந்த குலத்தானாயினும் ஒழுக்க முடையவனாக, உயர்குலத்தனாம்; அதனைத் தப்பி ஒழுகுவனாயின், உயர்குலத்தனாயினும் இழிகுலத்தானாயே விடும் என்றவாறு.

இது, குலங் கெடும் என்றது.

பரிதியார்: ஒழுக்க முடைமையைப் பேணி வைத்தலைப் போலே, ஒழுக்கத்தையும் பேணிக்கொண்டு வராதார் ஒழுக்கம், பலரும் இகழப்பட்டபடியினாலே அவன் கடையான பிறப்பு என்றவாறு.

காளிங்கர்: ஒருவர்க்கு ஒழுக்கமுடைமையாகிய செல்வமே குலப்பண்பாவது; மற்று அவர் தமது ஆசாரத்தின்கண் இழுக்க மானது எது; அதுவே இழிந்த பிறப்பாய் விடும் என்றவாறு.

அல்லதூஉம் செல்வமும் பிறர்க்கு ஒன்றினை ஈதலும் அற்று ராயினும், அவரைக் குடிப்பிறப்பின்கண் கூட்டிக்கொளல் ஆகும்; குடிப்பிறந்தார் தமது ஆசாரத்தின்கண் வழுவின் தன்குடியில் கூட்டிக்கொளல் அரிது என்றும் ஆம்.

4. மறப்பினும் ஓத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கம் குன்றக் கெடும். 134

His scripture the Brahmin may forget, relearn—Ill living, his birth all spurn. *(S. M. M.)*

பரிமேலழகர்: ஓத்து மறப்பினும் கொளலாகும் - கற்ற வேதத்தினை மறந்தானாயினும் அவ்வருணங்கெடாமையில் பின்னும் அஃது ஓதிக்கொளலாம்; பார்ப்பான் பிறப்பு ஒழுக்கம் குன்றக் கெடும் - அந்தணனது உயர்ந்தவருணம் தன் ஒழுக்கங் குன்றக் கெடும்.

மறந்தவழி இழிகுலத்தனும் ஆகலின், மறக்கலாகாது என்னும் கருத்தான், 'மறப்பினும்' என்றார். சிறப்புடை வருணத்திற்கு மொழிந்தமையின், இஃது ஏனைய வருணங்கட்கும் கொள்ளப்படும்.

மணக்குடவர்: பிராமணன் வேதத்தினை ஓதி மறந்தானாயினும், பின்னும் ஓதிக்கொள்ளலாம்; ஒழுக்கங் குறையுமாயின் குலங்கெடும் என்றவாறு.

இஃது, ஒழுக்கம் கல்வியினும் வலிதானவாறு கூறிற்று.

பரிதியார்: வேதம் ஓதி மறந்தாலும் பின்பு சந்தத்தைவிட்டு ஓதிக்கொள்ளலாம்; ஒழுக்கம்கெட்டால் பிராயச்சித்தம்பண்ணினாலும் போகாது; செய்ததோஷம் அனுபவிக்கவேண்டும் என்றவாறு.

காளிங்கர்: தனது குலமரபுக்கு முதற்காரணமாகிய தானோதிய வேதத்தை மறந்தானாயினும் பின்னும் அஃது ஓதிக்கொளலாயிருக்கும்; மற்று அந்தணனது குலப்பண்பு தனதாசாரங் குறைபடவே கெடும் என்றவாறு.

5. அழுக்கா றுடையான்கண் ஆக்கம்போன் றில்லை
ஒழுக்கம் இலான்கண் உயர்வு.* 135

As the envious man is bereft of opulence, so the man of no demeanour is devoid of greatness. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர்: அழுக்காறு உடையான்கண் ஆக்கம் போன்று - அழுக்காறுடையான்மாட்டு ஆக்கமில்லாதாற்போல; ஒழுக்கம் இலான்கண் உயர்வு இல்லை - ஒழுக்கம் இல்லாதவன் மாட்டும் உயர்ச்சியில்லை.

உவமையான் ஒழுக்கமில்லாதவன் சுற்றத்திற்கும் உயர்ச்சியில்லை என்பது பெற்றாம்; என்னை? "கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றமும்" (குறள் 166) நல்கூர்தலின். உயர்வு-உயர்குலமாதல்.

மணக்குடவர்: மனக்கோட்டம் உடையவன்மாட்டு ஆக்கம் இல்லையானாற்போல, ஒழுக்கம் இல்லாதான்மாட்டு மிகுதியில்லையாம் என்றவாறு.

---

* இச் செய்யுள் உவமையணி.

இஃது, உயர்ச்சி இல்லையாம் என்றது.

பரிதியார் : அழுக்கு மனமுடையார்க்குச் செல்வங்கூடாது; அதுபோல நல்லநெறி நடவாதார்க்கும் பெருமை இல்லை என்றவாறு.

காலிங்கர் : பிறர் ஆக்கத்தின்கண் தன்நெஞ்சம் அழுக்காறு உடையவனிடத்து யாதொருபடி ஆக்கமில்லை; மற்று அதுபோல இல்லை ஒழுக்கமில்லாதானிடத்துப் பெரியமேம்பாடு என்றவாறு.

6. ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின்
ஏதம் படுபாக் கறிந்து. 136

The strong mind will not shrink from virtue; for they know that any deviation is wrought with dire consequences. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் - செய்தற் கருமைநோக்கி ஒழுக்கத்தில் சுருங்கார் மனவலியுடையார்; இழுக் கத்தின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து - அவ்விழுக்கத்தால் தமக்கு இழிகுலமாகிய குற்றமுண்டாமாற்றை அறிந்து.

ஒழுக்கத்தின் சுருக்கம் அதனை உடையார்மேல் ஏற்றப் பட்டது. கொண்ட விரதம் விடாமைபற்றி, 'உரவோர்' என்றார்.

மணக்குடவர் : ஒழுக்கத்தினின்று நீங்கார் அறிவுடையார்; அதனைத் தப்பினால் குற்றம் வருதலை அறிந்து என்றவாறு.

இஃது, இதனை அறிவுடையார் தவிரார் என்றது. குற்றம் வருதல் பின்னே காணப்படும்.

பரிதியார் : ஒழுக்கநெறி கைவிடார்; அஃது ஏனெனில் ஒழுக் கங்கெட்டது பிராணச்சேதம் வந்ததற்கு ஒக்கும் என்று அறிந்து என்றவாறு.

காலிங்கர் : தமது ஆசாரத்தில் சிறிதும் தளர்ந்துநில்லார் அறிவுடையாளர்; அஃது எங்ஙனம் எனின் தம் ஒழுக்கத்தை வழுவுதலில் தமக்குக் குற்றம் தங்கும் மிகுதிப்பாட்டினை உணர்ந்து என்றவாறு.

7. ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை இழுக்கத்தின்
எய்துவர் எய்தாப் பழி. 137

From propriety of conduct men obtain greatness; from impropriety comes insufferable disgrace. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : ஒழுக்கத்தின் மேன்மை எய்துவர் - எல்லாரும் ஒழுக்கத்தானே மேம்பாட்டை எய்துவர்; இழுக்கத்தின் எய்தாப் பழி எய்துவர் - அதனினின்று இழுக்குதலானே தாம் எய்துதற்கு உரித்தல்லாத பழியை எய்துவர்.

பகைபற்றி அடாப்பழி கூறியவழி அதனையும் இழுக்கம்பற்றி உலகம் அடுக்குமென்று கொள்ளுமாகலின், 'எய்தாப்பழி எய்துவர்' என்றார்.

இவை ஐந்து பாட்டானும் ஒழுக்கம் உள்வழிப்படுங் குணமும் இல்வழிப்படுங் குற்றமும் கூறப்பட்டன.

மணக்குடவர் : ஒழுக்கத்தாலே தமக்கு எய்தாத மேம்பாட்டை எய்துவர்; அஃது இன்மையாலே தமக்கு அடாத பழியை எய்துவர் என்றவாறு.

பரிதியார் : ஒழுக்கத்தின் மேன்மையினாலே பெருமை எய்துவர்; ஒழுக்கங்கெட்டால் அபகீர்த்தியாம்; ஆதலால் ஒழுக்கம் கைவிடுவானல்லன் என்றவாறு.

காளிங்கர் : தமக்கு அடுத்த ஆசாரத்தினாலே எய்துவர் பெருமையை; மற்று அதனின் இழுக்கத்தினால் எய்துவர் அளவிறந்த பழியினை என்றவாறு.

8. **நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்கம்
என்றும் இடும்பை தரும்.** 138

Good demeanour will be the seed of good, but evil demeanour will cause eternal distress. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : நல்லொழுக்கம் நன்றிக்கு வித்தாகும் - ஒருவனுக்கு நல்ல ஒழுக்கம் அறத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் இன்பம் பயக்கும்; தீயொழுக்கம் என்றும் இடும்பை தரும் - தீய ஒழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினுந் துன்பம் பயக்கும்.

'நன்றிக்கு வித்தாகும்' என்றதனால் தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாதலும், 'இடும்பைதரும்' என்றதனால் நல்

லொழுக்கம் இன்பந்தருதலும் பெற்றும், ஒன்றுநின்றே ஏனை யதை முடிக்குமாதலின். இதனுல் பின்வினைவு கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : முத்திக்கு விதையாகும் நல்லொழுக்கம் ; தீய ஒழுக்கம் என்றும் இடும்பையைத் தரும் என்றவாறு.

தீய ஒழுக்கம் நாடோறுந் துன்பத்தையே தரும் என்றவாறு. என்றும் - இம்மையின்கண்ணும் என்றவாறு.

பரிதியார் : நல்லொழுக்கம் இம்மை மறுமைப் பாக்கியத் துக்கு விதையாம் ; பொல்லா ஒழுக்கம் இம்மை மறுமைக்குத் தரித்திரம் காட்டும் என்றவாறு.

காலிங்கர் : தனக்கு எல்லா நன்மைக்கும் துணைக்காரண மாகும் அது யாதோ எனின், நன்னெறியுடைய சான்றோரும் நூல்களும் நன்று என்று அவரவர்க்கு அடுப்பதாகச் சொன்ன வற்றின் சாரமானது ; மற்று அதனுன், அதனின் நீங்கிய ஒழுக்கம் எஞ்ஞான்றும் தான் அநுபவிக்கும் இடும்பையைக் கொடுக்கும் என்றவாறு.

9. ஒழுக்கம் உடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல். 139

It is difficult for a man of right conduct to utter evil words even in a forgetful mood. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : வழுக்கியும் தீய வாயால் சொலல் - மறந்தும் தீய சொற்களைத் தம் வாயால் சொல்லுந் தொழில்கள் ; ஒழுக்கம் உடையவர்க்கு ஒல்லா - ஒழுக்கம் உடையவர்க்கு முடியா.

தீயசொற்களாவன: பிறர்க்குத் தீங்கு பயக்கும் பொய் முதலி யனவும், வருணத்திற்கு உரியவல்லனவுமாம். அவற்றது பன்மை யால் சொல்லுதற்றொழில் பலவாயின. சொலல்: சாதியொருமை. சொலல் எனவே அமைந்திருக்க, 'வாயால்' என வேண்டாது கூறினுர், நல்ல சொற்கள் பயின்றது எனத் தாம் வேண்டியதன் சிறப்பு முடித்தற்கு ; இதனை வடநூலார் தாற்பரியம் என்ப.

மணக்குடவர் : தீமைபயக்குஞ் சொற்களை மறந்தும் தம் வாயால் சொல்லுதல், ஒழுக்கமுடையார்க்கு இயலாதுஎன்றவாறு.

பரிதியார் : ஒழுக்கமுடையார்க்குக் கனவிலும் தீமையான வார்த்தை பிறவாது என்றவாறு.

காளிங்கர் : ஒழுக்கமாகிய சாரத்தினை உடையவர்க்கு இயலாவே, தீயனவாகிய புன்சொற்களை உரை தவறியும் தமது வாயால் சொல்லுதல் என்றவாறு.

10. உலகத்தோ டொட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலா தார். 140

Those who cannot move in harmony with the world are learned fools. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் கல்லார் - உலகத்தோடு பொருந்த ஒழுகுதலைக் கல்லாதார்; பல கற்றும் அறிவிலாதார் - பல நூல்களையுங் கற்றாராயினும் அறிவிலாதார்.

உலகத்தோடு பொருந்த ஒழுகுதலாவது, உயர்ந்தோர் பலரும் ஒழுகியவாற்றான் ஒழுகுதல். அறநூல் சொல்லியவற்றுள் இக்காலத்திற்கு ஏலாதன ஒழிந்து, சொல்லாதனவற்றுள் ஏற்பனகொண்டு வருதலான் அவையுமடங்க 'உலகத்தோடொட்ட' என்றும், கல்விக்குப் பயன் அறிவும் அறிவிற்குப்பயன் ஒழுக்கமும் ஆகலின் அவ் ஒழுகுதலைக் 'கல்லாதார்' பலகற்றும் அறிவிலாதார் என்றுங் கூறினர். ஒழுகுதலைக் கற்றலாவது அடிப்படுதல்.

இவை இரண்டு பாட்டானும், சொல்லானும் செயலானும் வரும் ஒழுக்கங்களெல்லாம் ஒருவாற்றால் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

மணக்குடவர் : அறிவிலாதார் பலநூல்களைக் கற்றாலும், உயர்ந்தாரோடு பொருந்த ஒழுகுதலை அறியார் என்றவாறு.

இஃது, ஒழுக்கமாவது உயர்ந்தார் ஒழுகின நெறியில் ஒழுகுதல் என்பதூஉம், அவ்வொழுக்கம் கல்வியினும் வலியுடைத்து என்பதூஉம் கூறிற்று.

பரிதியார் : பல கல்வியைக் கற்றும் கல்லார் அறிவிலார்க்கு நிகராம்; எப்படி என்றால், பலநூல் கற்றும் அதன் பயன்கொள்ளாதபடியினாலே என்றவாறு.

காலிங்கர் : உயர்ந்தோராகிய அந்தணர் முதலாக எண்ணப்பட்ட பெருமரபினருள் ஒருவன் இவ்வில்லற மரபினனுகலான் மற்றிவன் தானெழிந்த உயர்ந்தோர் கருத்தோடு பொருந்தத் தன் மன ஒழுக்கத்தை ஒழுகுதல் சிறந்தது; மற்று அதனையும் அறிவிக்கின்ற மறை முதலாகிய நூல்கள் பலவற்றையும் கற்றறிந்தும் தம் ஒழுக்கத்தை அறியாதார் உலகத்தறிவு கேடு என்றவாறு.

---

15. பிறனில்விழையாமை

பரிமேலழகர் : அஃதாவது காம மயக்கத்தால் பிறனுடைய இல்லாளை விரும்பாமை. இஃது, ஒழுக்கமுடையார்மாட்டே நிகழ்வது ஆகலின், ஒழுக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர் : பிறனில் விழையாமையாவது, பிறனுடைய மனையாளது தோள்நலம் விரும்பாமை.

பரிதியார் : பிறனில் விழையாமையாவது, இல்லற ஒழுக்கத்தில் விசேஷம் பிறர்மனை நயவாமல் இருப்பது என்றவாறு.

1. பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்
தறம்பொருள் கண்டார்கண் இல். 141

The folly of lusting for another's wife cannot be found in the world among those who are well versed in sciences of virtue and wealth. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: பிறன் பொருளாள் பெட்டு ஒழுகும் பேதைமை-பிறனுக்குப் பொருளாந் தன்மையை யுடையாளைக் காதலித்தொழுகுகின்ற அறியாமை; ஞாலத்து அறம் பொருள் கண்டார் கண் இல் - ஞாலத்தின்கண் அறநூலையும் பொருள் நூலையும் ஆராய்ந்து அறிந்தார்மாட்டு இல்லை.

பிறன்பொருள் - பிறனுடைமை. அறம் பொருள் என்பன ஆகுபெயர். செவ்வெண்ணின் தொகை தொக்கு நின்றது. இன்பம் ஒன்றையே நோக்கும் இன்பநூலுடையார் இத்தீயொழுக்கத்தையும் *'பரகீயம்' என்று கூறுவராகலின், 'அறம்

* பாரதாரிகம் என்றும் பாடம். பரகீயம் - பிறர்க்குரியது; பாரதாரிகம் - பிறர் மனைவியைப் பற்றியது.

9

பொருள் கண்டார்கண் இல்' என்றார்; எனவே, அப்பேதைமை உடையார்மாட்டு அறமும் பொருளும் இல்லை என்பது பெறப் பட்டது.

மணக்குடவர்: பிறனுடைய பொருளாயிருப்பவளை விரும்பி ஒழுகுகின்ற அறியாமை, உலகத்து அறமும் பொருளும் அறிந் தார்மாட்டு இல்லையாம் என்றவாறு.

பரிதியார்: பிறர் மனையாள் அழகுகண்டு விரும்புதல் பூமி யில் தன்ம நெறியும் பொருள் நெறியும் கண்டாரிடத்து இல்லை; இன்பநெறி கண்டாரிடத்து உண்டாம் என்றவாறு.

காளிங்கர்: தனக்கு உரியாளன்றியே, தன் கணவனுக்கு உரியாளாகி ஒழுகுகின்ற கற்பினளைத் தாம் விரும்பி ஒழுகும் அறியாமையானது இவ்வுலகத்து அறமும் பொருளும் உணர்ந் தார்மாட்டு இல்லை என்றவாறு.

2. அறன்கடை நின்றாருள் எல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாரிற் பேதையார் இல். 142

Among those that have fallen from virtue there is no greater fool than he that haunteth the threshold of another. *(V. V. S.)*

பரிமேலழகர்: அறன்கடை நின்றாருள் எல்லாம் - காமம் காரணமாகப் பாவத்தின்கண் நின்றார் எல்லாருள்ளும்; பிறன் கடை நின்றாரின் பேதையார் இல் - பிறன் இல்லாளைக் காத லித்து அவன் வாயிற்கண் சென்று நின்றார்போலப் பேதையார் இல்லை.

அறத்தின் நீக்கப்பட்டமையின், 'அறன்கடை' என்றார். அறன் கடை நின்ற பெண்வழிச் செல்வாரும் வரைவின்மகளிரோடும் இழிகுல மகளிரோடுங் கூடி இன்பநுகர்வாரும்போல அறமும் பொருளும் இழத்தலேயன்றிப் பிறன்கடை நின்றார் அச்சத்தால் தாம் கருதிய இன்பமும் இழக்கின்றாராகலின், 'பேதையாரில்' என்றார்; எனவே, இன்பமும் இல்லை என்பது பெறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: காமத்தின்கண்ணே நின்றார் எல்லாரினும், பிறனொருவன் கடைத்தலைபற்றி நின்றவர்களைப்போல் அறியா தார் இல்லை என்றவாறு.

பரிதியார்: கடையாகிய பாவத்தில் நிற்பவர்க்குள்ளே பிறன் மனையாளை விரும்புபவரைப்போலே பேதையார் இல்லை; தன் மத்தின்கண்ணே நின்றவர்க்குள்ளே பெரியவர் ஆர் எனில், பிறர்மனை நோக்காமல் இருப்பவரே என்றவாறு.

3. விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தார்இல்
தீமை புரிந்தொழுகு வார். 143

Certainly they are no better than dead men who desire evil towards the wife of those who undoubtingly confide in them. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: தெளிந்தார் இல் தீமை புரிந்து ஒழுகுவார் - தம்மை ஐயுறுதார் இல்லாள்கண்ணே பாவஞ்செய்தலை விரும்பி ஒழுகுவார்; விளிந்தாரின் வேறு அல்லர் மன்ற - உயிருடைய ரேனும் இறந்தாரே யாவர்.

அறம் பொருள் இன்பங்களாகிய பயன் உயிர்எய்தாமையின், 'விளிந்தாரின் வேறல்லர்' என்றும், அவர் தீமை புரிந்து ஒழுகுவது இல்லுடையவரது தெளிவுபற்றியாகலின், 'தெளிந்தார் இல்' என்றும் கூறினர்.

மணக்குடவர்: தம்மைத் தெளிந்தார் இல்லின்கண்ணே தீமையைப் பொருந்தி ஒழுகுவார் மெய்யாகச் செத்தாரின் வேறல்லர் என்றவாறு.

இஃது, அறம் பொருள் இன்பம் எய்தாமையின், பிணத்தோடு ஒப்பர் என்றது.

பரிதியார்: தம்மை நம்பினர் மனைவியை விரும்புவான் செத்தாரோடு ஒப்பான் என்றவாறு.

4. எனைத்துணைய ராயினும் என்னாம் தினைத்துணையும்
தேரான் பிறன்இல் புகல். 144

However great one may be, what does it avail if, without at all considering his guilt, he goes unto the wife of another? (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: எனைத்துணையராயினும் என்னாம்-எத்துணைப் பெருமையுடையராயினும் ஒருவர்க்கு யாதாய் முடியும்; தினைத்

துணையும் தேரான் பிறன் இல் புகல் - காம மயக்கத்தால் தினை யளவும் தம் பிழையை ஓராது பிறனுடைய இல்லின்கண் புகுதல்.

இந்திரன்போல எல்லாப்பெருமையும் இழந்து சிறுமை யெய்தல் நோக்கி, 'என்னும்' என்றார். "என் நீர் அறியாதீர் போல இவை கூறின், நின்நீர அல்ல நெடுந்தகாய்" (கலித்—பாலைக்கலி 6 : 7) என்புழிப்போல உயர்த்தற்கண் பன்மை யொருமை மயங்கிற்று. 'தேரான் பிறன்' என்பதனைத் தம்மை ஐயுறுத பிறன் என்று உரைப்பாரும் உளர்.

மணக்குடவர் : எல்லா அமைதியினையும் உடையராயினும், தினையளவும் தேராது பிறனுடைய இல்லிலே புகுதல் யாதாய்ப் பயக்குமோ என்றவாறு.

பிறனில் விழைவால் வருங்குற்றங் கூறுவார் முற்பட எல் லாக் குணமும் இழியும் என்று கூறினர்.

பரிதியார் : குலத்தாலும் செல்வத்தாலும் பெரியவனாகிலும் ஏதாம்? தன்ம நெறியைத் தினையத்தனையும் விசாரியாமல் பிறர்மனை விரும்புவானாகில், நரகம் புகுவான் என்றவாறு.

காளிங்கர் : ஒருவர் வாழ்வு இறந்த நன்மையை யுடையவர் அன்பினராயினும் தினையளவிலும் அற்பமாத்திரமே யாயினும் இது தகாது என்று சிறிதும் ஆராயானாய்க்கொண்டு, பிற னொருவன் இல்லின்கண் சேறல் யாதாம் என்றவாறு.

5. எளிதென இல்லிறப்பான் எய்தும்எஞ் ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி. 145

He who invades the house of another, thinking it a mere trifle will incur eternal infamy. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : எளிது என இல் இறப்பான் - எய்துதல் எளிது என்று கருதிப் பின்விளைவு கருதாது பிறனில்லின்கண் இறப்பான்; விளியாது எஞ்ஞான்றும் நிற்கும் பழி எய்தும் - மாய்த லின்றி எஞ்ஞான்றும் நிலை நிற்கும் குடிப்பழியினை எய்தும்.

இல்லின்கண் இறத்தல்-இல்லாள்கண் நெறிகடந்து சேறல்.

மணக்குடவர்: தனக்கு எளிதென்று நினைத்துப் பிறனுடைய இல்லின்கண்ணே மிகுமவன் எல்லா நாளும் அழியாது நிற்கும் பழியைப் பெறுவான் என்றவாறு.

இது, பழியுண்டாம் என்றது.

பரிதியார்: பிறர்மனையாள் இன்பம் எளிது என விரும்புவான் மரணந்தமட்டும் பழியும் பாவமும் எய்துவான் என்றவாறு.

6. பகைபாவம் அச்சம் பழிஎன நான்கும்
இகவாவாம் இல்லிறப்பான் கண். 146

Enmity, sin, fear and infamy—these four will never leave the lusty adulterer. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர்: இல் இறப்பான்கண் - பிறனில்லாள்கண் நெறிகடந்து செல்வானிடத்து; பகை பாவம் அச்சம் பழி என நான்கும் இகவாவாம் - பகையும் பாவமும் அச்சமுங் குடிப்பழியும் என்னும் இந்நான்கு குற்றமும் ஒருகாலும் நீங்காவாம்.

எனவே, இருமையும் இழத்தல் பெற்றும்.

இவை ஆறு பாட்டானும் பிறனில்விழைவான்கட் குற்றம் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: பகையும் பாவமும் அச்சமும் பழியும் என்னும் நான்கு பொருளும் நீங்காவாம்; பிறனில்லின்கண்ணே மிகுவான்மாட்டு என்றவாறு.

இது, பிறனில்விழையாமை வேண்டும் என்றது.

பரிதியார்: பகையும் பாவமும் பயமும் அபகீர்த்தியும் மிக உண்டாம்; ஆதலால் இன்பம் என்ன; என்ன இன்பம் கொண்டான் என்று பலராலும் இகழப்படுவன் என்றவாறு.

7. அறனியலான் இல்வாழ்வான் என்பான் பிறனியலாள்
பெண்மை நயவா தவன். 147

He is the righteous householder whose heart is not attracted by the charms of his neighbour's wife. *(V. V. S.)*

பரிமேலழகர் : அறன் இயலான் இல்வாழ்வான் என்பான் - அறனாகிய இயல்போடுகூடி இல்வாழ்வான் என்று சொல்லப்படுவான்; பிறன் இயலாள் பெண்மை நயவாதவன் - பிறனுக்கு உரிமை பூண்டு அவனுடைய இயல்பின்கண்ணே நிற்பாளது பெண்தன்மையை விரும்பாதவன்.

ஆன் உருபு ஈண்டு உடனிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது. இல்லறஞ் செய்வான் எனப்படுவான் அவனே என்பதாம்.

மணக்குடவர் : அறநெறியானே இல்வாழ்வான் என்று சொல்லப்படுவான், பிறன்வழியானவளது பெண்மையை விரும்பாதவன் என்றவாறு.

இது, பிறனில்விழையாமை வேண்டும் என்றது.

பரிதியார் : அறத்தின்வழியிலே இல்வாழ்பவர் யாரெனில் பிறர்மனை விரும்பாதவர் என்றவாறு.

காளிங்கர் : மறைநூல் சொல்லுகின்ற இல்லற மரபினானே இல்வாழ்வான் என்று ஏத்தப்படுவான் யாவனோ எனின், பிறர் மனையின் மரபின்கண் தாழ்ந்து பெண்மைப் பருவத்தைச் சிறிதும் விரும்பாதவன் என்றவாறு.

8. பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்
கறன்ஒன்றோ ஆன்ற ஒழுக்கு. 148

The noble manliness of not seeing another's wife is not only a virtue to the wise but exemplary conduct. (...)

பரிமேலழகர் : பிறன் மனை நோக்காத பேர் ஆண்மை - பிறன் மனையாளை உட்கொள்ளாத பெரிய ஆண்தகைமை; சான்றோர்க்கு அறன் ஒன்றோ ஆன்ற ஒழுக்கு-சால்புடையார்க்கு அறனும் நிரம்பிய ஒழுக்கமும் ஆம்.

புறப்பகைகளை அடக்கும் ஆண்மையுடையார்க்கும் உட்பகையாகிய காமம் அடக்குதற்கு அருமையின், அதனையடக்கிய ஆண்மையைப் 'பேராண்மை' என்றார். ஒன்றோ என்பது எண்ணிடைச் சொல். செய்தற்கு அரிய அறனும் ஒழுக்கமும் இதனைச் செய்யாமையே பயக்கும் என்பதாம்.

மணக்குடவர்: பிறனது மனையாளைப் பாராத பெரிய ஆண்மை தானே சான்றோர்க்கு அறனும் அமைந்த ஒழுக்கமும் ஆம் என்றவாறு.

இஃது, இதனை விரும்பாமைதானே அறனும் ஒழுக்கமும் என்றது.

பரிதியார்: சமர்க் களத்திலே வெட்டி மீண்டு வருகிறது ஆண்மையல்ல; பிறர்மனையை நோக்காமலிருப்பதே ஆண்மை. ஆதலால், தனக்கு ஒழுக்கம் அதுவே அறிவுடையோர்க்கு என்றவாறு.

காளிங்கர்: பிறனொருவன் மனையாளைத் தமதுள்ளத்தால் கருதாமையாகின்ற பெரிய ஆண்மைத் திண்மையானது அதுவே சால்புடையாளர்க்கு அறனுதல் சாலும்; மற்று அஃது ஒன்றுமே யன்றி அமைவுடைய ஆசாரமும் ஆம் என்றவாறு.

9. நலக்குரியார் யார்எனின் நாமநீர் வைப்பில்
பிறற்குரியாள் தோள்தோயா தார். 149

Who on earth deserve all the good things of the world? It is they who clasp not the arms of her who belongeth to another.

(V. V. S.)

பரிமேலழகர்: நாம நீர் வைப்பில் - அச்சம் தருங் கடலால் சூழப்பட்ட உலகத்து; நலக்கு உரியார் யார் எனின் - எல்லா நன்மைகளும் எய்துதற்கு உரியார் யாவர் எனின்; பிறற்கு உரியாள் தோள் தோயாதார் - பிறனொருவனுக்கு உரிமையாகி யாளுடைய தோளைச் சேராதார்.

அகலம், ஆழம், பொருளுடைமை முதலியவற்றான் அள விடப்படாமையின், 'நாமநீர்' என்றார். உரிச்சொல் *ஈறு திரிந்து நின்றது. நலத்திற்கு என்பது நலக்கு எனக் குறைந்து நின்றது. இருமையினும் நன்மை எய்துவர் என்பதாம்.

மணக்குடவர்: நலத்துக்கு உரியார் யாரெனின், நினைத் தலைத் தருகின்ற நீர்சூழ்ந்த உலகத்தில் பிறனுக்கு உரியவளது தோளைத் தீண்டாதார் என்றவாறு.

நலக்குரியார் - விரும்புதற்குரியார்.

---

* 'நாம்' என்றது 'நாம' எனத் திரிந்து நின்றது.

பரிதியார்: உலகத்தில் நல்லவர் என்னும் பேர்பெறுவார் யாரெனில், பிறற்குரியாள்தோள் விரும்பாதவர் என்றவாறு.

10. அறன்வரையான் அல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று. 150

Though a man perform no virtuous deeds and commit (every) vice, it will be well if he desire not the womanhood her who is within the limit (of the house) of another. *(R. D.)*

பரிமேலழகர்: அறன் வரையான் அல்ல செயினும்-ஒருவன் அறத்தைத் தனக்குரித்தாகச் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யு மாயினும்; பிறன்வரையாள் பெண்மை நயவாமை நன்று - அவனுக்குப் பிறனெல்லைக்கண் நிற்பாளது பெண்மையை விரும் பாமை உண்டாயின் அது நன்று.

இக்குணமே மேற்பட்டுத் தோன்றும் என்பதாம்.

இவை நான்கு பாட்டானும் பிறனில்விழையாதான்கண் குணங் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: அறத்தை வரையாதே அறமல்லாதன செய் யினும், பிறனிடத்து ஆளானவளது பெண்மையை விரும்பாமை நன்று என்றவாறு.

இஃது, ஓரறமுஞ் செய்திலனாயினும் நன்மை பயக்கும் என்றது.

பரிதியார்: தன்மத்தை நினையான் அதன்மமே செய்வானா கிலும் தோஷபரிகாரத்தால் பிழைப்பன்; பிறர்மனை விரும்பாமல் இருப்பானாகில் என்றவாறு.

காளிங்கர்: ஒருவன் தனக்கு அறத்தைத் துணையாக அணைத்துக்கொள்ள அறியானுமாய் அறம் அல்லனவற்றைச் செய்து ஒழுகினும், பிறன் வரம்பினது பெண்மையைத் தான் விரும்பாமை என்னும் பெருங்குணமுடையனாயின் அதுவே சால நன்று என்றவாறு.

---

16. பொறையுடைமை

பரிமேலழகர் : அஃதாவது காரணம் பற்றியாதல் மடமை யானுதல் ஒருவன் தமக்கு மிகை செய்தவழித் தாமும் அதனை அவன்கட் செய்யாது பொறுத்தலை யுடையராதல். நெறியில் நீங்கிய செய்தாரையும் பொறுக்கவேண்டும் என்றற்கு, இது பிறனில் விழையாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர் : பொறையுடைமையாவது தமக்குத் துன்பம் செய்தாரைத் தாமும் துன்பஞ் செய்யாது, அவர்மாட்டுச்சென்ற வெகுளியை மீட்டல்.

பரிதியார் : பொறையுடைமையாவது பிறர்செய்த குற்றம் பொறுத்தல்; மனத்தொழிலால் மெய்யின்பத்திலும் பெரியதா கையால் இது சொல்லப்பட்டது என்றவாறு.

1. அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை.* 151

Like the earth that bears the delvers, to put up with one's scorners is best. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போல-தன்னை அகழ்வாரை வீழாமல்தாங்கும் நிலம்போல; தம்மை இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை - தம்மை அவமதிப்பாரைப் பொறுத்தல் தலை யாய அறம்.

இகழ்தல் - மிகையாயின செய்தலும், சொல்லுதலும்.

மணக்குடவர் : தன்னை அகழ்வாரைத் தரிக்கின்ற நிலம் போலத் தம்மை இகழுமவர்களைப் பொறுத்தல் தலைமையாம் என்றவாறு.

இது, பொறுத்தானென்று இகழ்வாரில்லை ; அதனைத் தலை யாகக் கொள்வார் உலகத்தார் என்றது.

பரிதியார் : பூமி வெட்டுகிறபேரையுஞ் சுமக்கும்; அது போலத் தம்மை இகழ்வாரைத் தாங்குதல் தலைமையான காரியம் என்றவாறு.

---

* இச் செய்யுள் உவமையணி.

காளிங்கர்: தமது உருவினைப் பண்புபட அகழ்வாரைத் தான் தாங்கிப் பாதுகாக்கின்ற நிலத்தைப் போலத் தமது உள்ளம் புண்படத் தம்மை வெஞ்சொல்லினால் கூறி அவமதிப் பாரையும் தாம் அதை நெஞ்சில் கருதாது பொறுத்து ஒழுகுதல், தமக்குத் தலைமைப்பாடாவது என்றவாறு.

2. பொறுத்தல் இறப்பினை என்றும் அதனை
மறத்தல் அதனினும் நன்று. 152

Put up always with one's transgressions. Far greater than one's forbearance is one's oblivion of them. *(V. R. R.)*

பரிமேலழகர்: என்றும் இறப்பினைப் பொறுத்தல் - பொறை நன்றாகலான் தாம் ஒறுத்தற்கு இயன்ற காலத்தும் பிறர்செய்த மிகையைப் பொறுக்க; அதனை மறத்தல் அதனினும் நன்று - அதனை உட்கொள்ளாது அப்பொழுதே மறத்தல் பெறின் அப் பொறையினும் நன்று.

மிகை என்றது மேற்சொல்லிய இரண்டனையும். பொறுக் குங் காலும் உட்கொள்ளப்படுதலின், 'மறத்தலை அதனினும் நன்று' என்றார்.

மணக்குடவர்: பிறர் செய்த மிகையினை என்றும் பொறுத்தல் நன்று; அதனை மறத்தல் அப்பொறையினும் நன்று என்றவாறு.

பரிதியார்: பிறர் செய்த குற்றம் பொறுத்தலில் புகழில்லை; அதனினும், பிறர் செய்த குற்றம் மறத்தலைப்போலே அறம் இல்லை என்றவாறு.

காளிங்கர்: தம்மாட்டுச் சிலர் மரபினைக் கடந்த நெறிய தாகிய கேட்டைச் செய்யினும், வெஞ்சொற்களைச் சொல்லினும் தாம் அதனை எஞ்ஞான்றும் பொறுத்தல் சால நன்று; மற்று இதனை யாம் பொறுத்தேம் என்று கருதாது அப்பொறுத்தமை தன்னையும் மறத்தல் சால நன்மையுடைத்து என்றவாறு.

இறத்தல் என்றது கடத்தல்.

3. இன்மையுள் இன்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை. 153

To neglect hospitality is poverty of poverty. To bear with the ignorant is might of might. *(R. D.)*

பரிமேலழகர்: இன்மையுள் இன்மை விருந்து ஒரால் - ஒருவனுக்கு வறுமையுள்வைத்து வறுமையாவது விருந்தினரை ஏற்றுக்கொள்ளாது நீக்குதல்; வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை - அதுபோல வன்மையுள் வைத்து வன்மையாவது அறிவின்மையான் மிகைசெய்தாரைப் பொறுத்தல்.

இஃது எடுத்துக்காட்டுவமை. அறனல்லாத விருந்தொரால் பொருளுடைமை ஆகாதவாறுபோல, மடவார்ப்பொறையும் மென்மையாகாதே வன்மையாம் என்பது கருத்து.

மணக்குடவர்: வலியின்மையுள் வைத்து வலியின்மையாவது, புதுமையை நீக்காமை; வலியுடைமையுள் வைத்து வலியுடைமையாவது, அறியாதாரைப் பொறுத்தல் என்றவாறு.

புதுமை என்றது கேட்டறியாதது. நீக்காமை - பொறுமை.

பரிதியார்: தரித்திரத்திலே தரித்திரம், வந்த விருந்தை உபசரிக்க வகையில்லாமை; அதுபோல், அன்புக்குள் அன்பு, அறிவில்லாதார் செய்த குற்றம் பொறுத்தல் என்றவாறு.

வன்மையாவது, மலையின் உச்சியின்மேலே ஒரு கல்லை ஏற்றல், கடுகிலே கடலை அடக்குதல் ஆகியன.

காளிங்கர்: உலகத்தில் வாழ்வார்க்கு இனிமைகளில் வைத்து மிகவும் இனிமையாவது, விருந்தினரை விடாது பேணி வழிபடுதல்; மற்று இதுபோல் ஒருவர் தாம் செய்யவல்ல செய்தி வலிமைகளில் வைத்துக்கொண்டு மிகவும் வலியாவது யாதோ எனில், அறிவுகேடாகிய அவமதிப்பைப் பொறுக்கும் பொறையுடைமையே என்றவாறு.

அல்லதூஉம் இல்வாழ்வார்க்கு வறுமையுள் வைத்துக் கொண்டு மிகவும் வறுமையாவது விருந்து வந்தெய்தாமையும், எய்திய விருந்தினர் நுகரப் பெருமையும், இவை இரண்டும் நீங்குதலும் இதுவே மிக வறுமை என்றுமாம். ஒரால் என்பது நீங்குதலல்லாமை என்றுமாம்.

4. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் பொறையுடைமை
போற்றி ஒழுகப் படும். 154

If thou wantest to be grand always, cultivate with patience the habit of forgiving others' transgressions. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: நிறை உடைமை நீங்காமை வேண்டின் - ஒருவன் சால்புடைமை தன்கண் நின்று நீங்காமை வேண்டுவ ஞயின்; பொறையுடைமை போற்றி ஒழுகப்படும் - அவஞல் பொறையுடைமை தன்கண் அழியாமல் காத்து ஒழுகப்படும்.

பொறையுடையாற்கு அல்லது சால்பில்லை என்பதாயிற்று.

இவை நான்கு பாட்டானும் பொறையுடைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: தனக்கு நிறையுடைமை நீங்காது ஒழிய வேண்டுவஞயின், பொறையுடைமையைப் பாதுகாத்தொழுக வேண்டும் என்றவாறு.

நிறை என்பது காப்பன காத்துக் கடிவன கடிந்தொழுகும் ஒழுக்கம்.

பரிதியார்: எல்லாக் குணத்திற்கும் அது அதுவாய் நிற்கும் நிறையுடைமை தன்னை விட்டுப்போகாமல் வேண்டுமாகில் பொறையுடைமை வேண்டும் என்றவாறு.

காளிங்கர்: அடக்கமுடைமையாகிய மிகையுடைமை தமது உள்ளத்து நீங்காது நிலைநிற்றலை விரும்பிஞர் உளராயின் பொறையுடைமையை எஞ்ஞான்றும் குறிக்கொண்டு ஒழுக அடுக்கும் என்றவாறு.

5. ஒறுத்தாரை ஒன்ருக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து. 155

Worthless the vindictive we hold; The gentle sterling gold.
(*S. M. M.*)

பரிமேலழகர்: ஒறுத்தாரை ஒன்ருக வையார் - பிறன் தமக்குத் தீங்கு செய்தவழிப் பொருது அவனை ஒறுத்தாரை

அறிவுடையார் ஒருபொருளாக மனத்துக் கொள்ளார்; பொறுத் தாரைப் பொன்போல் பொதிந்து வைப்பர் - அதனைப் பொறுத் தாரைப் பொன்போல் பொதிந்துகொள்வர்.

ஒறுத்தவர் தாமும் அத்தீங்கு செய்தவனோடு ஒத்தலின், 'ஒன்ருக வையார்' என்ருர். பொதிந்து வைத்தல் - சால்புடைமை பற்றி இடைவிடாது நினைத்தல்.

மணக்குடவர்: தமக்குத் துன்பஞ் செய்தாரை மாருக ஒறுத் தாரை ஒருபொருளாக மதித்து வையார்; பொறுத்தாரைப் பொன்னைப் பொதிந்து வைத்தாற்போலப் போற்றுவார் உலகத் தார் என்றவாறு.

பரிதியார்: பொறுமையில்லாதார் ஒன்றுக்கும் அல்லார்; பொறுமையுடையாரைப் பொன்போலே யாருந் தலைமேற்கொண் டிருப்பார் என்றவாறு.

காளிங்கர்: இதனுல் தமக்குவருந் தீமையைக் கருதாது இவர் தமக்கு எளியவரென்று கருதிக்கொண்டு ஒறுத்தாரை இம்மை மறுமை இரண்டுக்கும் உரியதோர் ஆக்கமுடையராக வைத்து எண்ணுர் சான்ருேர். அதனுல் சிலர் தம்மை ஒறுக்க ஒன்ருக உட்கொள்ளாது உலகத்தார் பொன்னைக் குறிக்கொண்டு பேணிக்கொள்ளுமாப்போல் மற்று இவரைக் குறிக்கொண்டு பேணிக்கொள்வர் சான்ருேர் என்றவாறு.

6. ஒறுத்தார்க் கொருநாளை இன்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ். 156

The delight of the avenger is for a day. The joy of the forbearing lasts till the end of the earth. *(V. R. R.)*

பரிமேலழகர்: ஒறுத்தார்க்கு ஒருநாளை இன்பம் - தமக்குத் தீங்கு செய்தவனை ஒறுத்தார்க்கு உண்டாவது அவ்வொருநாளை இன்பமே; பொறுத்தார்க்குப் பொன்றுந்துணையும் புகழ்-அதனைப் பொறுத்தார்க்கு உலகம் அழியுமளவும் புகழுண்டாம்.

ஒருநாளை இன்பம் - அந்நாளொன்றினும் 'கருதியது முடித் தேம்' எனத் தருக்கியிருக்கும் பொய்யின்பம். ஆதாரமாகிய உல

கம் பொன்றப் புகழும் பொன்றுமாகலின், ஏற்புடைய உலகு என்னுஞ்சொல் வருவித்து உரைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர்: ஒறுத்தவர்க்கு அற்றைநாளை இன்பமே உண்டாகும்; பொறுத்தவர்க்குத் தாம் சாமளவும் புகழுண்டாம் என்றவாறு.

இது, புகழுண்டாம் என்றது.

பரிதியார்: கோபிக்குந்தன்னை வைதாரை வைதோம் என்று ஒரு நாளையில் இன்பம் உண்டு; பொறுத்தார்க்குப் பூமி பொன்றுமளவும் புகழாம் என்றவாறு.

காலிங்கர்: இவர் நமக்கு எளியர் என்று கருதிக்கொண்டு ஒறுத்தவர்க்கு மற்று அப்பொழுதை இன்பமே உளது; மற்று அங்ஙனம் ஒறுத்தவர் ஒறுப்பினைப் பொறுத்தவர்க்கு இவ் உலகமுள்ள அளவும் புகழாம் என்றவாறு.

துணை என்பது இவ்வுலகத்துள் சூழ்ந்திருக்கும் கடல் வெள்ளம் வந்து கூடிப்பெருகுமளவும் புகழானது நசியாமல் நிற்கும் என்றுமாம்.

இவை, இங்ஙனம் தம்மைநோக்கிச் சினமும் செற்றமும் தீங்குரை முதலிய அனைத்தும் பொறுக்கின்ற தூய நெஞ்சினர்பால் பிறராக்கம் பொறுத்து மற்று அதன்கண்ணே தமது நெஞ்சத்து அழுக்குநெறியுடையராதல் எவ்வாற்றானும் கூடாது ஆகலானும், பிறர் ஒருவர்க்கு இயைந்து இன்புறுத்தும் இயல்பில்லாமையாலும் மற்று இதன் பின்னர் அதனை [அழுக்காறுமையை] அறிவிக்கின்றது.

7. திறன்அல்ல தன்பிறர் செய்யினும் நோநொந்
தறன்அல்ல செய்யாமை நன்று. 157

Though others inflict injuries on you, yet compassionating the sorrow (that will come upon them) it will be well not to do to them anything contrary to virtue. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: *திறன் அல்ல தன் பிறர் செய்யினும்*-செய்யத்தகாத கொடியவற்றைத் தன்கண் பிறர் செய்தாராயினும்; நோ

நொந்து அறன் அல்ல செய்யாமை நன்று - அவர்க்கு அதனால் வருந்துன்பத்திற்கு நொந்து தான் அறனல்லாத செயல்களைச் செய்யாதிருத்தல் ஒருவனுக்கு நன்று.

உம்மை சிறப்பும்மை. துன்பத்திற்கு நோதலாவது, "உம்மை எரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொல்" (நாலடி, துறவு-8) என்று பரிதல்.

மணக்குடவர்: தகுதியல்லாதவற்றைத் தனக்குப் பிறர் செய்தாராயினும், அவற்றைத் தானுஞ் செய்தால் அவர்க்கு உள தாம் நோவுக்கு நொந்து அறமல்லாதவற்றைச் செய்யாமை நன்று என்றவாறு.

பரிதியார்: தமக்குப் புகழல்லாத காரியத்தைத் தனக்கு உண்டானது செய்தாலும் செய்தவனைக் கோபித்துத் தன்மம் அல்லாத காரியம் செய்வான் அல்லன் என்றவாறு.

காலிங்கர்: பொறையின் திறம் இதுவாகலால் செயப்படுந் திறப்பாடல்லனவற்றைத் தன்னைக்குறித்துப் பிறர் செய்தாரா கிலும் தான் அதற்கு எதிராக நெஞ்சம் நொந்து அறமல்லனவற் றைச் செய்யாமை சால நன்று என்றவாறு.

8. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாம்தம்
தகுதியான் வென்று விடல். 158

Conquer with forbearance one who has done you harm in one's insolent pride. *(V. R. R.)*

பரிமேலழகர்: மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரை - மனச் செருக்கால் தங்கண் தீயவற்றைச் செய்தாரை; தாம் தம் தகுதி யான் வென்று விடல் - தாம் தம்முடைய பொறையான் வென்று விடுக.

தாமும் அவர்கண் தீயவற்றைச்செய்து தோலாது பொறை யான் அவரின் மேம்பட்டு வெல்க என்பதாம்.

இவை நான்கு பாட்டானும் பிறர் செய்தன பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது.

மணக்குடவர்: தமது செல்வமிகுதியாலே மிகையானவற்றைச் செய்தவர்களைத் தாங்கள் தமது பொறையினாலே வென்று விடுக என்றவாறு.

இது, பொறுத்தான் என்பது தோல்வியாகாது; அதுதானே வெற்றியாம் என்றது.

பரிதியார்: ஆங்காரத்தினாலே மிகைசெய்வார் பிழையைத் தமது பொறுமையினாலே வெல்கை அறிவுடைமை என்றவாறு.

காலிங்கர்: செய்யும் திறம் ஒழிய நெறிகேட்டாலே மிகையான தீங்குகளைச் செய்தாரை வாது செய்தாற்போலத் தாமும் எதிர்மலைந்து செய்யாது தமக்குத் தகுதியாகிய பொறையினால் வென்று விடுக என்றவாறு.

9. துறந்தாரின் தூய்மை உடையர் இறந்தார்வாய்
இன்னாச்சொல் நோற்கிற் பவர். 159

More saintly than even those that have renounced are they that bear with the bitter tongue of their detractors. *(V. V. S.)*

பரிமேலழகர்: துறந்தாரின் தூய்மை உடையர் - இல்வாழ்க்கைக்கண் நின்றேயும் துறந்தார்போலத் தூய்மையுடையார்; இறந்தார்வாய் இன்னாச்சொல் நோற்கிற்பவர் - நெறியைக் கடந்தார்வாய் இன்னாத சொல்லைப் பொறுப்பவர்.

தூய்மை-மனமாசின்மை. 'வாய்' என வேண்டாது கூறினார், தீய சொற்கள் பயின்றது எனத் தாம் வேண்டியதன் இழிபு முடித்தற்கு.

மணக்குடவர்: மிகையாய்ச் சொல்லுவாரது தீச்சொல்லைப் பொறுக்குமவர், துறந்தவர்களைப் போலத் தூய்மையுடையார் என்றவாறு.

இது, பற்றறத் துறந்தவரோடு ஒப்பர் என்றது.

பரிதியார்: துறந்தார் பெரியோரானாலும் தவத்தின் பெருமையினாலே ஒருவரைச் சாபமிடுவர்; இவன் இல்லறத்திலே இருந்தும் தனக்கு ஒருவர் செய்த குற்றம் பொறுப்பவன் ஆதலின் பெரியவன் என்றவாறு.

காளிங்கர் : உலகத்து வாழ்வார் யாவரினும் மனம் வாக்குக் கருமம் என்னும் மூன்றினுலும் தூய்மை யுடையராய் மனை வாழ்க்கைப் பெருந்துயரைத் துறந்தவரன்றே; மற்ற அவரினும் தூய்மையுடையார் யாவரோ எனில் பிறர் வாயில் வெஞ்சொற் களைப் பொறுக்கிற்பவர் என்றவாறு.

10. உண்ணது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லும்
இன்னச்சொல் நோற்பாரின் பின். 160

The great do penance by fasting, taking no food. Thy are only next in rank to those who endure the bitter words of other men. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர் : உண்ணது நோற்பார் பெரியர் - விரதங்க ளான் ஊணைத் தவிர்ந்து உற்ற நோயைப் பொறுப்பார் எல்லா ரினும் பெரியர்; பிறர் சொல்லும் இன்னச்சொல் நோற்பாரின் பின் - அவர் பெரியாராவது தம்மைப் பிறர் சொல்லும் இன்னத சொல்லைப் பொறுப்பாரின் பின்.

பிறர்-அறிவிலாதார். நோலாமைக்கு ஏதுவாகிய இருவகைப் பற்றெடு நின்றே நோற்றலின், 'இன்னச்சொல் நோற்பாரின் பின்' என்ருர்.

இவை இரண்டு பாட்டானும் பிறர் மிகைக்கச் சொல்லியன பொறுத்தல் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : உண்ணது பொறுப்பார், எல்லாரினும் பெரி யார்; அவர் பெரியாராவது பிறர் சொல்லுங் கடுஞ்சொல்லைப் பொறுப்பாரின் பின் என்றவாறு.

இது, தவம் பண்ணுவாரினும் பெரியர் என்றது.

பரிதியார் : தம்மிடமுள்ள சீவனை ஒறுத்துச் சருகு பொசித் துத் தபசு பண்ணுவார் பெரியராஞலும் அவர், கோபம் பிறந்து சாபம் இடுவார்; இல்லறத்தான் பிறர் செய்த குற்றம் பொறுக் கின்றபடியினுலே இவன் பெரியவன் என்றவாறு.

காளிங்கர் : உலகத்து உண்டு தவம் பண்ணுவோர் யாவரினும் உண்ணுமைத்தவம் பண்ணுபவரே சாலப்பெரியர்; மற்ற அவரும் பிறரால் சொல்லப்பட்ட இன்னுச்சொற்களைப் பொறுக்கும் பொறையுடையாளரின் பின் என்றவாறு.

---

17. அழுக்காருமை

பரிமேலழகர் : இதனுள் அழுக்காறு என்பது ஒருசொல். அதற்குப் பொருள் (குறள்-35) மேலே உரைத்தாம். அச்சொல்பின் அழுக்காற்றைச் செய்யாமை என்னும் பொருள்பட எதிர் மறை ஆகாரமும் மகர ஐகார விகுதியும் பெற்று அழுக்காருமை என நின்றது. இப்பொருமையும் பொறைக்கு மறுதலையாகலின், இதனை விலக்குதற்கு இது பொறையுடைமையின் பின் வைக்கப் பட்டது.

மணக்குடவர் : அழுக்காருமையாவது ; பிறராக்கம் முதலாயின கண்டு பொருமையால் வருகின்ற மனக்கோட்டத்தைச் செய்யாமை.

பரிதியார் : அழுக்காருமையாவது, பிறர் செல்வங்கண்டு, 'இவனுக்கு இந்தப் பாக்கியம் வந்ததே' என்று சொல்லும் மன அழுக்கை விடுக என்றவாறு.

1. ஒழுக்காருக் கொள்க ஒருவன்றன் நெஞ்சத்
தழுக்கா றிலாத இயல்பு. 161

Accept as decorum one's nature of unenuying at heart.
(M. S. P.)

பரிமேலழகர் : ஒருவன் தன் நெஞ்சத்து அழுக்காறு இலாத இயல்பு - ஒருவன் தன் நெஞ்சத்தின்கண் அழுக்காறு என்னுங் குற்றமில்லாத இயல்பினை; ஒழுக்காருக் கொள்க - தனக்கு ஓதிய ஒழுக்க நெறியாகக் கொள்க.

இயல்பு - அறிவோடுகூடிய தன்மை. அத்தன்மையும் நன்மை பயத்தலின், ஒழுக்கநெறிபோல உயிரினும் ஓம்புக என்பதாம்.

மணக்குடவர்: ஒருவன் தன் நெஞ்சத்து அழுக்காறு இல்லாத இயல்பைத் தனக்கு ஒழுக்கநெறியாகக்கொள்க என்றவாறு.

இஃது, அழுக்காறு தவிரவேண்டும் என்றது.

பரிதியார்: தன்மட்டில் அழுக்காறு இன்மையை ஒரு நியமமாக நடத்துக என்றவாறு.

காலிங்கர்: தன் மனத்தில் அழுக்காறின்மையை ஒருவர் நியாயமாக நடத்துவார் என்றவாறு.

2. விழுப்பேற்றின் அஃதொப்ப தில்லையார் மாட்டும்
அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின். 162

Amongst all attainable excellences there is none equal to that of being free from envy towards every one. *(R. D.)*

பரிமேலழகர்: யார்மாட்டும் அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின் - யார்மாட்டும் அழுக்காற்றினின்று நீங்குதலை ஒருவன் பெறுமாயின்; விழுப்பேற்றின் அஃது ஒப்பது இல்லை - மற்று அவன் பெறும் சீரிய பேறுகளுள் அப்பேற்றினை ஒப்பது இல்லை.

அழுக்காறு பகைவர்மாட்டும் ஒழிதற்பாற்று என்பார், 'யார் மாட்டும்' என்றார். அன்மை - வேறாதல்.

இவை இரண்டு பாட்டானும் அழுக்காறு இன்மையது குணம் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: விழுமிய பேறுகளுள், யார்மாட்டும் அழுக்காறு செய்யாமையைப் பெறுவனாயின், அப்பெற்றியினை யொப்பது பிறிதில்லை என்றவாறு.

இஃது, அழுக்காறு செய்யாமை எல்லா தன்மையினும் மிக்கது என்றது.

பரிதியார்: பெருமை, கல்வி, அறிவுடைமைக்கு மனத்தில் அழுக்காகிய ஒருவர்க்குப் பொல்லாங்கு செய்வோம் என்பதை விடுதல் நன்று என்றவாறு.

காலிங்கர்: யாவர் மாட்டாயினும் தமது உள்ளத்து அழுக்காறில்லாமையாகிய பெரும்பேறு உளதாகப் பெறுவார் அல்லது

தாம் விழுமியவாகப் பெரும்பேற்றின் மற்றதனை ஒப்பது என்றும் இல்லை என்றவாறு.

பெரிய கல்வியறிவுடைமைக்கு மனத்தில் அழுக்காகி ஒரு வர்க்குப் பொல்லாங்கு செய்வோம் என்பதை விடுதல் நன்று என்பது கருத்து.

3. அறனாக்கம் வேண்டாதான் என்பான் பிறனாக்கம்
பேணா தழுக்கறுப் பான். 163

It is he that careth not for virtue or for wealth that envieth his neighbour's prosperity instead of rejoicing at it. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: அறன் ஆக்கம் வேண்டாதான் என்பான் - மறுமைக்கும் இம்மைக்கும் அறமும் செல்வமும் ஆகிய உறுப்புக் களைத் தனக்கு வேண்டாதான் என்று சொல்லப்படுவான்; பிறன் ஆக்கம் பேணாது அழுக்கறுப்பான் - பிறன் செல்வம் கண்டவழி அதற்கு உவவாது அழுக்காற்றைச் செய்வான்.

அழுக்கறுத்தல் எனினும் அழுக்காறு எனினும் ஒக்கும். அழுக்காறுசெய்யின் தனக்கே ஏதமாம் என்பதாம்.

மணக்குடவர்: தனக்கு அறனாகிய வாழ்வு வேண்டாதான் என்று சொல்லப்படுவான், பிறனுடைய ஆக்கத்தை விரும் பாதே அழுக்காறு செய்வான் என்றவாறு.

இஃது, அழுக்காறுடையார்க்குப் புண்ணியம் இல்லையாம் என்று கூறிற்று.

பரிதியார்: தனக்குத் தன்மத்தின் ஆக்கமாகிய செல்வம் வேண்டாதார் என்பார், பிறர் செல்வங்கண்டு அழுக்கு மனத்த ராவார் என்றவாறு.

காலிங்கர்: தனக்கு மறுமை இன்பக் காரணமாகிய அறனும் மற்று இம்மை இன்பக்காரணமாகிய செல்வமும் என்னும் இவை யிரண்டினையும் விரும்பாதான் என்று சான்றோரால் சொல்லப்படு மவன் யாவனோ எனின், பிறனொருவன் ஆக்கத்தை விரும்பாது மற்றதன்கண்ணே தமது உள்ளத்து உள்ள அழுக்கினை விடு கின்றவன் என்றவாறு.

4\. அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார் இழுக்காற்றின்
ஏதம் படுபாக் கறிந்து. 164

The wise do not commit any wrong out of envy; for they know the evils that spring from it. *(V. R. R.)*

பரிமேலழகர்: அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார் - அழுக்காறு ஏதுவாக அறனல்லவற்றைச் செய்யார் அறிவுடையார்; இழுக்கு ஆற்றின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து - அத்தீநெறியால் தமக்கு இருமையினும் துன்பம் வருதலை அறிந்து.

அறன் அல்லவையாவன: செல்வம் கல்வி முதலியன உடையார்கண் தீங்கு நினைத்தலும், சொல்லுதலும், செய்தலுமாம்.

மணக்குடவர்: அழுக்காற்றினானே அறமல்லாதவற்றைச் செய்யார் நல்லோர்; அவ்வறத்தைத் தப்பின் நெறியினாற் குற்றம் வருவதையறிந்து என்றவாறு.

பரிதியார்: அழுக்குமனத்தை அகற்றி நல்ல மனத்துடன் இருப்பான்; இருப்பானாகில் கீர்த்தியும் புகழும் உண்டு; மனத்தில் அழுக்குடையான் யாரொருவர்க்கும் பொல்லாங்குசெய்ய விசாரிப்பான், தினமும் என்றவாறு.

5\. அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலும் ஒன்னார்
வழுக்கியும் கேடீன் பது. 165

Envy itself is scourge enough for the envious man; for, even if his enemies spare him, his own envy will work his ruin. *(V.V.S.)*

பரிமேலழகர்: ஒன்னார் வழுக்கியும் கேடு ஈன்பது - அழுக்காறு பகைவரை ஒழிந்தும் கேடு பயப்பது ஒன்றாகலின்; அழுக்காறு உடையார்க்கு அது சாலும் - அவ்வழுக்காறு உடையார்க்குப் பகைவர் வேண்டா கேடுபயத்தற்கு அதுதானே அமையும்.

அதுவே என்னும் பிரிநிலை ஏகாரம் விகாரத்தால் தொக்கது.

மணக்குடவர்: அழுக்காறுடையார்க்கு அவ்வழுக்காறு தானே அமையும்; பகைவர் கேடுபயத்தல் தப்பியும் கெடுப்பதற்கு என்றவாறு.

இஃது, உயிர்க்குக் கேடுவரும் என்று கூறிற்று.

பரிதியார் : மனஅழுக்கு உள்ளபேர்க்குச் செல்வம் இல்லை; அதுபோல், ஒழுக்கம் இல்லாதார்க்குப் பெருமை இல்லை என்றவாறு.

காளிங்கர் : அவ்வழுக்காறுகின்றது எல்லா நன்மைகளையும் கெடுத்துக் கொடு நரகத்துய்க்கும் ஆகலான் மற்றிதனைத் தன் நெஞ்சத்துடையான் ஒருவனுக்கு அதுவே அமையும்; பகைவர் வழுவியும் கேட்டைத் தருவதற்கு என்றவாறு.

வழுக்கியும் என்ற உம்மையான் மறந்து என்றாயிற்று. சாலும் என்பது அமையும் என்றது.

இனி அழுக்காறுமை என்ற மனத்தூய்மையால் பிறர் ஆக்கங் கண்டு இன்புறும் பெரியோர்க்கன்றே தமக்கு ஞாயத்தினால் வரும் பொருளன்றிப் பிறர் பொருளை விரும்பாமை; இவை யாவது மற்றதனால் இதன் பின்னர் அதனை [வெஃகாமையை] அறிவிக்கின்றது.

6. கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்றம் உடுப்பதூஉம்
உண்பதூஉம் இன்றிக் கெடும். 166

Behold the man that beareth not to see gifts made to another; his family will beg for very food and clothing and perish. (*V.V.S.*)

பரிமேலழகர் : கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம் - ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுப்பதன்கண் அழுக்காற்றைச் செய்வானது சுற்றம்; உடுப்பதும் உண்பதும் இன்றிக் கெடும் - உடுக்கப்படுவதும் உண்ணப்படுவதும் இன்றிக் கெடும்.

கொடுப்பதன்கண் அழுக்கறுத்தலாவது : கொடுக்கப்படும் பொருள்களைப் பற்றிப் பொறாமைசெய்தல். சுற்றங்கெடும் எனவே, அவன்கேடு சொல்லாமையே பெறப்பட்டது. பிறர் பேறு பொறாமை தன்பேற்றையேயன்றித் தன் சுற்றத்தின் பேற்றையும் இழப்பிக்கும் என்பதாம்.

மணக்குடவர் : பிறனொருவன் மற்றொருவனுக்குக் கொடுப்பதனை அழுக்காற்றினாலே விலக்குமவனது சுற்றம் உடுப்பதும் உண்பதும் இன்றிக் கெடும் என்றவாறு.

இது, நல்குரவு தரும் என்றது.

பரிதியார்: ஒருவர்க்கொருவர் செய்யும் உபகாரம் கண்டு பொருத மனத்தனுக்கும், அவன் சுற்றத்தார்க்கும் உடுப்பதுவும் உண்பதுவும் இன்றிக் கெடும் என்றவாறு.

காளிங்கர்: ஒருவருக்கொருவர் செய்யும் உபகாரங்கண்டு பொருத மனத்தனுக்கும் அவன் சுற்றத்தார்க்கும் உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் இன்றிக் கெடும் என்றவாறு.

**7. அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவள்
தவ்வையைக் காட்டி விடும். 167**

Lakshmi envying the prosperity of the envious man will depart and introduce her sister to him. *(R. D.)*

பரிமேலழகர்: அழுக்காறு உடையானை - பிறராக்கம் கண்ட வழிப் பொறாமை உடையானை ; செய்யவள் அவ்வித்துத் தவ்வையைக் காட்டிவிடும் - திருமகள் தானும்பொறாது தன் தவ்வைக்குக் காட்டி நீங்கும்.

தவ்வை - மூத்தவள். தவ்வையைக் காட்டி என்பது "அறிவுடை அந்தணன் அவளைக் காட்டென்றானே" (கலித். மருதம்-7) என்பதுபோல உருபு மயக்கம். மனத்தைக்கோடுவித்து அழுக்காறுடையனாயினானை என்று உரைப்பாரும் உளர்.

மணக்குடவர்: அழுக்காறுடையானைத் திருமகள் தானும் அழுக்காறு செய்து, தன் தவ்வையாகிய மூதேவிக்குக் காட்டி 'இவன்பால் செல்' என்று போம் என்றவாறு.

இது, நல்குரவிற்குக் காரணம் கூறிற்று.

பரிதியார்: பிறர் வாழ்வுகண்டு பொறாத மனத்தானை லக்ஷ்மி, தனக்கு மூத்த சேஷ்டாதேவிக்கு இடமாக்குவாள் என்றவாறு.

காளிங்கர்: பிறர் வாழ்வுகண்டு பொறாத மனத்தானை லட்சுமி, தனக்கு மூத்தாள் சேட்டாதேவிக்கு இடமாக்குவாள் என்றவாறு.

8. அழுக்கா றெனஒரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி உய்த்து விடும். 168

Envy, called a Sinner, slays good fortune and hurls the soul down to the hell of fire. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர்: அழுக்காறு என ஒரு பாவி - அழுக்காறு என்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவி; திருச்செற்றுத் தீயுழி உய்த்துவிடும் - தன்னையுடையானை இம்மைக்கண் செல்வத்தைக் கெடுத்து மறுமைக்கண் நரகத்தில் செலுத்திவிடும்.

பண்பிற்குப் பண்பு* இல்லையேனும், தன்னை யாக்கினானை இருமையும் கெடுத்தற் கொடுமைபற்றி, அழுக்காற்றினைப் 'பாவி' என்றார்; கொடியானைப் பாவி என்னும் வழக்கு உண்மையின்.

இவை ஆறு பாட்டானும் அழுக்காறுடைமையது குற்றம் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: அழுக்காறு என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு பாவி செல்வத்தையுங் கெடுத்துத் தீக்கதியுள்ளுங் கொண்டு செலுத்திவிடும் என்றவாறு.

ஒரு பாவி - நிகரில்லாத பாவி. இது, செல்வங்கெடுத்தலே யன்றி நரகமும் புகுவிக்கும் என்றது.

பரிதியார்: மனவழுக்கு என்றொரு பாவம் தன்னிடத்தில் லட்சுமியையும் அகற்றி, மறுமைக்கு நரகத்தையும் கொடுக்கும் என்றவாறு.

9. அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும் செவ்வியான்
கேடும் நினைக்கப் படும். 169

The wealth of a man of envious mind and the poverty of an upright man will be pondered. *(R. D.)*

பரிமேலழகர்: அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும்-கோட்டத்தினைப் பொருந்திய மனத்தையுடையவனது ஆக்கமும்; செவ்வியான் கேடும் நினைக்கப்படும் - ஏனைச் செம்மையுடையவனது கேடும் உளவாயின் அவை ஆராயப்படும்.

---

* பா - ம் பண்பி.

கோட்டம்-ஈண்டு அழுக்காறு. உளவாயின் என்பது எஞ்சி நின்றது. ஆக்கக்கேடுகள் கோட்டமும் செம்மையும் ஏதுவாக வருதல் கூடாமையின், அறிவுடையரால் இதற்கேதுவாகிய பழ வினை யாதென்று ஆராயப்படுதலின், 'நினைக்கப்படும்' என்றார்; "இம்மைச் செய்தன யான் அறி நல்வினை, உம்மைப் பயன்கொல் ஒருதனி உழந்தித், திருத்தகு மாமணிக் கொழுந்துடன் போந்தது" (சிலப் - அடைக்கலக். 91-93) என நினைக்கப்பட்டவாறறிக.

மணக்குடவர் : அழுக்காற்று நெஞ்சத்தானுடைய ஆக்கமும் செவ்விய நெஞ்சத்தானுடைய கேடும் விசாரிக்கப்படும் என்றவாறு.

பரிதியார் : அழுக்கு மனத்தன் பெற்ற ஆக்கமும், நல்ல மனத்தன் பெற்ற கேடும் இமைப்பிற்கெடும் என்றவாறு.

காளிங்கர் : அழுக்காறாகிய உட்கோட்டங் கிடந்த நெஞ்சத் தானது ஆக்கமும், மற்ற கோட்டமில்லாத செவ்வியானது கேடும் என்னும் இவை இரண்டும் விசாரிக்க, அவனுக்கு ஆக்கம் இல்லை; இவனுக்கு ஒரு கேடும் இல்லை என்பதூஉம் பொருளாயிற்று என்றவாறு.

10. அழுக்கற் றகன்றாரும் இல்லைஅஃ தில்லார்
பெருக்கத்தின் தீர்ந்தாரும் இல். 170

There is none prosperous through envy, and none free from envy ever bereft of good fortune. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர் : அழுக்கற்று அகன்றாரும் இல்லை - அழுக்காற்றைச் செய்து பெரியர் ஆயினாரும் இல்லை; அஃது இல்லார் பெருக்கத்தின் தீர்ந்தாரும் இல் - அச்செயலிலாதார் பெருக்கத்தின் நீங்கினாரும் இல்லை.

இவை இரண்டு பாட்டானும் கேடும் ஆக்கமும் வருதற்கு ஏது ஒருங்கு கூறப்பட்டது.

பரிதியார் : மனத்தில் அழுக்குடையார் செல்வம் பெற்றதும் இல்லை; மனத்தில் அழுக்கில்லாதார் செல்வமாகிய லட்சுமியை நீங்கியதும் இல்லை என்றவாறு.

18. வெஃகாமை

பரிமேலழகர்: அஃதாவது பிறர்க்குரிய பொருளை வௌவக் கருதாமை. பிறருடைமை கண்டவழிப் பொறாமையேயன்றி அதனைத் தான் வௌவக் கருதுதலுங் குற்றம் என்றற்கு இஃது அழுக்காறாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர்: வெஃகாமையாவது பிறர்பொருளை விரும்பாமை.

பரிதியார்: வெஃகாமையாவது, பிறர் வாழ்வுகண்டு 'இந்தப் பாக்கியம் நமக்கு ஆகப்பெற்றதில்லை' என்று மனத்தில் எண்ணாமல் இருப்பதே நன்று என்றவாறு.

1. நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகின் குடிபொன்றிக்
குற்றமும் ஆங்கே தரும். 171

If a man departing from equity covet the property (of others), at that very time will his family be destroyed and guilt be incurred. *(R. D.)*

பரிமேலழகர்: நடுவு இன்றி நன்பொருள் வெஃகின் - பிறர்க்குரியன கோடல் நமக்கு அறன் அன்று என்னும் நடுவு நிலைமையின்றி அவர் நன்பொருளை ஒருவன் வெஃகுமாயின்; குடி பொன்றிக் குற்றமும் ஆங்கே தரும் - அவ்வெஃகுதல் அவன் குடியைக் கெடச்செய்து பல குற்றங்களையும் அப்பொழுதே அவனுக்குக் கொடுக்கும்.

குடியை வளரச்செய்து பலநன்மையையும் பயக்கும் இயல்பு பற்றிப் பொருள் வெஃகின் என்பார், 'நன்பொருள் வெஃகின்' என்றார். பொன்ற என்பது பொன்றி எனத் திரிந்துநின்றது. செய்து என்பது சொல்லெச்சம்.

மணக்குடவர்: நடுவுநிலைமையின்றி மிக்கபொருளை விரும்புவானாயின், அதனானே குலமுங்கெட்டு அவ்விடத்தே குற்றமும் உண்டாம் என்றவாறு.

இது, சந்தான நாசம் உண்டாம் என்றது.

பரிதியார்: நடுவுநிலைமையைவிட்டுப் பிறர் வாழ்வை விரும்புவாஞகில், குடிகெட்டு மிடியனுகிக் குற்றமும்வரும் என்றவாறு.

காளிங்கர்: நடுவு நிலைமைக்கு ஒத்த வழிபாடுடைய பொருளே பயனன்றித் தமக்கு மிகுதியாக பொருளை ஈட்டுதலை விரும்புவாராயின், மற்றிதனுல் குற்றமாகிய ஏதம்வந்து குடிமரபும் பொன்றிப் பின்னும் அவ்வண்ணமே நரகத்தினையும் தரும் என்றவாறு.

2. படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர். 172

Those who feel ashamed of partiality will not do an unjust thing out of greed for immense gain. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: படு பயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்-பிறர் பொருளை வௌவினுல் தமக்கு வரும் பயனை விரும்பி அது வௌவுதற்குப் பழியின் கண்ணே படுஞ்செயல்களைச் செய்யார்; நடு அன்மை நாணுபவர் - நடுவுநிலைமை யன்மையை அஞ்சுபவர்.

நடு - ஒருவன் பொருட்குப் பிறன் உரியன் அல்லன் என்னும் நடுவு.

மணக்குடவர்: தமக்குப் பயனுண்டாக வேண்டிப் பழியொடு படுவன செய்யார் நடுவன்மைக்கு நாணுபவர் என்றவாறு.

இது, நடுவுநிலைமை வேண்டுபவர் செய்யார் என்றது.

பரிதியார்: செல்வத்தால் வரும்பயனை நாடித் தன்மம் அல்லாத காரியத்தைச் செய்யார், நடுவுநிலைமையை உறுதியாகப் பிடித்தவர் என்றவாறு.

காளிங்கர்: பெரும் பொருட் பயனை விரும்பி மற்ற இது காரணமாகப் பழியுண்டாவன செய்யார் யாரோ எனின், தமது நெறியின்கண் ஏற்றத்தாழ்வின்றி ஒத்துவரும் பொருளல்லாமையை நாணும் இயல்புடையார் என்றவாறு.

அன்மை என்பது அல்லாமை என்ருயிற்று.

3. சிற்றின்பம் வெஃகி அறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர். 173

Those who seek eternal happiness will never commit unrighteous acts through love of low pleasures. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : சிற்றின்பம் வெஃகி அறனல்ல செய்யார் - பிறர்பால் வெளவிய பொருளால் தாமெய்தும் நிலையில்லாத இன்பத்தை விரும்பி அவர்மாட்டு அறனல்லாத செயல்களைச் செய்யார்; மற்றின்பம் வேண்டுபவர் - அறத்தான் வரும் நிலையுடைய் இன்பத்தைக் காதலிப்பவர்.

பாவத்தான் வருதலின் அப்பொழுதே அழியும் என்பார், 'சிற்றின்பம்' என்றார். மற்றை இன்பம் என்பது 'மற்றின்பம்' என நின்றது.

மணக்குடவர் : சிற்றின்பமாகிய பொருளை விரும்பி அறனல்லாதவற்றைச்செய்யார் பேரின்பமாகிய வீடுபேற்றைக் காமிப்பவர் என்றவாறு.

இது, வீடுபெற வேண்டுவார் செய்யார் என்றது.

பரிதியார் : அழிகின்ற சிற்றின்பத்தை ஆசைப்பட்டு மறுமைக்கு முத்திதருகின்ற தன்மத்தை விடார், பரலோகத்தை இச்சிப்பவர் என்றவாறு.

4. இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர். 174

The wise who have conquered their senses and are free from crime will not covet (the things of others) saying, 'We are destitute'. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : இலம் என்று வெஃகுதல் செய்யார் - யாம் வறியம் என்று கருதி அது தீர்தற்பொருட்டுப் பிறர் பொருளை விரும்புதல் செய்யார்; புலம் வென்ற புன்மையில் காட்சியவர் - ஐம்புலன்களையும் வென்ற குற்றமில்லாத காட்சியினையுடையார்.

வெல்லுதல் - பாவநெறிக்கண் செல்ல விடாமை. புலம் வென்ற புன்மையில் காட்சியவர்க்கு வறுமையின்மையின் வெஃகு

தலும் இல்லையாயிற்று. புன்மையில் காட்சி - பொருள்களைத் திரிபின்றி உணர்தல்.

மணக்குடவர்: வறியம் என்று பிறர்பொருளை விரும்புதல் செய்யார், ஐம்புலனையும் வென்ற புன்மையிலாத தெளிவுடையார் என்றவாறு.

இது, தெளிவுடையார் செய்யார் என்றது.

பரிதியார்: வறியம் என்று பாவத்தைச்செய்யார், மறுமைக்கு வறுமையாம் என்று வெஃகாமையுடையவர் என்றவாறு.

காளிங்கர்: யாம் கைப்பொருள் இலம் என்று கருதி இழிவாகப் பிறர்மாட்டுச்சென்று விரும்புதலை எஞ்ஞான்றும் செய்யார்; யாரோ எனில் தமது ஒழுக்கநெறிக்கு மிகைப்படும் பொறிகண் மேல் செல்லாதவாறு ஐம்புலன்களை வென்ற புல்லிமையற்ற நல்லறிவினை உடையோர் என்றவாறு.

5. அஃகி அகன்ற அறிவென்னும் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின். 175

Of what avail is a mind that is subtle and comprehending, if it yieldeth unto greed and consenteth unto insensate deeds? (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: அஃகி அகன்ற அறிவு என்னும் - நுண்ணிதாய் எல்லா நூல்களினுஞ்சென்ற தம் அறிவு என்ன பயத்ததாம்; வெஃகி யார்மாட்டும் வெறிய செயின் - பொருளை விரும்பி யாவர்மாட்டும் அறிவோடு படாத செயல்களை அறிவுடையார் செய்வராயின்.

யார்மாட்டும் வெறிய செய்தலாவது, தக்கார்மாட்டும் தகாதார்மாட்டும் இழிந்தனவும் கடியனவும் முதலியன செய்தல். அறிவிற்குப் பயன் அவை செய்யாமையாகலின், 'அறிவென்னும்' என்றார்.

மணக்குடவர்: நுண்ணிதாகப் பரந்த அறிவுடையானாயினும் அதனால் பயன் யாதாம்; எல்லார் மாட்டும் பொருளை விரும்பி ஈரமில்லாதன செய்வனாயின் என்றவாறு.

இது, அறிவுடையார் செய்யார் என்றது.

பரிதியார்: குறையாமல் நிறைந்த அறிவுடைமை ஏதாம்; பிறர் செல்வத்தை விரும்பிப் பாவத்தையே தேடுவானாகில் என்றவாறு.

காளிங்கர்: சான்றோர்க்குக் கல்வி மிகுதியாகி அச்சிறந்த அறிவினால் நுண்ணிதாய்ப் பரந்த உணர்வுகொண்டு என்ன பயன் உளதாம்; தமக்கு மரபினால் வரும் ஆக்கமன்றி மற்றும் யாவர்மாட்டும் அவரவரது பொருளில் விரும்பி அதற்காகப் பிறர் வெருவத்தக்கன செய்வாராயின் என்றவாறு.

6. அருள்வெஃகி ஆற்றின்கண் நின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும். 176

He who, out of desire for grace, stood firm in the righteous path will go to ruin if he hankers after Opulence and devises evil plans for getting it. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர்: அருள் வெஃகி ஆற்றின்கண் நின்றான் - அருளாகிய அறத்தை விரும்பி அதற்கு வழியாகிய இல்லறத்தின் கண் நின்றவன்; பொருள் வெஃகிப் பொல்லாத சூழக் கெடும் - பிறர்பொருளை அவாவி அதனை வருவிக்குங் குற்றநெறிகளை எண்ணக் கெடும்.

இல்லறநெறியால் அறிவு முதிர்ந்துழியல்லது துறக்கப்படாமையின், அதனைத் துறவறத்திற்கு 'ஆறு' என்றார். கெடுதல் - இரண்டறமுஞ் சேர இழத்தல். சூழ்ந்த துணையானே கெடும் எனவே, செய்தாற்கெடுதல் சொல்லாமையே பெறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: அருளை விரும்பி அறநெறியிலே நின்றவனும் பொருளை விரும்பி அறனல்லாதவற்றைச் சூழக் கெடுவன் என்றவாறு.

இஃது, அருளுடையானுங் கெடுவன் என்றது.

பரிதியார்: முத்தியை விரும்பித் தன்மநெறியிலே நின்றார், பொன்னாசையை விரும்பி மனத்தில் அழுக்குடையராகில் கெடுவார் என்றவாறு.

காலிங்கர்: தமது அறிவினுல் 'நமக்கு வரும் இன்பம் துன்பம் அனைவர்க்கும் ஒக்கும்' என்று அருளுவதோர் அருளினையே விரும்பி, நூல் சொல்லுகின்ற வழி நின்றவர், முறைமையன்றிப் பிறனது பொருளை விரும்பி, மற்று அது காரணமாகப் பொல்லாதனவற்றை நினைப்பக் கெடுவர் என்றவாறு.

7. வேண்டற்க வெஃகியாம் ஆக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன். 177

Covet not the wealth that greed gathereth; for its fruit is bitter in the day of enjoyment. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: வெஃகி ஆம் ஆக்கம் வேண்டற்க - பிறர் பொருளை அவாவிக்கொண்டு அதனுலாகின்ற ஆக்கத்தை விரும்பாதொழிக; விளைவயின் பயன் மாண்டற்கு அரிதாம் - பின் அனுபவிக்குங்கால் அவ் ஆக்கத்தின் பயன் நன்றுதலில்லை ஆகலான்.

விளை என்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

இவை ஏழு பாட்டானும் வெஃகுதலின் குற்றம் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: பிறர்பொருளை விரும்பிப் பெறுகின்ற ஆக்கத்தை வேண்டாது ஒழிக; அது பயன்படுங் காலத்தில் ஆகும் பயன் நன்றுதல் இல்லையாதலான் என்றவாறு.

பரிதியார்: தனக்கு வேண்டின மரபுவழிச் செல்வத்தை விரும்புவாஞகில், அஃது அறமும் தரும், முத்தியுந் தரும் என்றவாறு.

காலிங்கர்: எஞ்ஞான்றும் விரும்பாதொழிக; யாதினை எனின், நெறியன்றிப் பிறர் பொருளை விரும்பி மற்றதனுல் ஆகும் ஆக்கத்தினைப் பயக்குமிடத்து மாட்சிமைப்படுதற்கு; அரிதாம் பயன் என்றவாறு.

8. அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள். 178

Do you ask, "What is the indestructibility of wealth?" It is to be free from coveting the possessions of others. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: செல்வத்திற்கு அஃகாமை யாதெனின் - சுருங்கன் மாலைத்தாகிய செல்வத்திற்குச் சுருங்காமைக்காரணம் யாதென்று ஒருவன் ஆராயின்; பிறன் வேண்டும் கைப்பொருள் வெஃகாமை - அது பிறன் வேண்டுங் கைப்பொருளைத் தான் வேண்டாமையாம்.

அஃகாமை: ஆகுபெயர். வெஃகாதான் செல்வம் அஃகாது என்பதாயிற்று.

மணக்குடவர்: செல்வம் சுருங்காமைக்குக் காரணம் யாதோ எனின், பிறன் வேண்டுங் கைப்பொருளைத் தான் வேண்டாமை என்றவாறு.

இது, செல்வம் அழியாது என்றது.

பரிதியார்: தன்னுடைய செல்வங் குறையாமை வேண்டு மாகில், பிறர் பாக்கியத்தினை விரும்பாது ஒழிக என்றவாறு.

காலிங்கர்: ஒருவன் தனது செல்வமானது மெலிந்து நசியாமைக்குக் காரணம் யாதோ எனின், பிறனொருவனிடத்து உண்டான கைப்பொருளைத் தான் விரும்பாமை என்றவாறு.

9. அறனறிந்து வெஃகா அறிவுடையார்ச் சேரும்
திறனறிந் தாங்கே திரு. 179

Behold the wise man that understandeth justice and coveteth not; Lakshmi knoweth his worth and seeketh him in his home.
(*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: அறன் அறிந்து வெஃகா அறிவுடையார் - இஃது அறன் என்றறிந்து பிறர் பொருளை விரும்பாத அறிவுடையாரை; திரு திறன் அறிந்து ஆங்கே சேரும் - திருமகள் தானடைதற்காங் கூற்றினை அறிந்து அக்கூற்றானே சென்றடையும்.

அடைதற்காங்கூறு காலமும், இடனும், செவ்வியும் முதலாயின.

இவை இரண்டு பாட்டானும் வெஃகாமையின் குணம் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: அறத்தை அறிந்து பிறர்பொருளை விரும்பாத அறிவு உடையாரைத் திருமகள், தானே தகுதி அறிந்து அப்போதே சேரும் என்றவாறு.

அறன் அறிதல் - விரும்பாமை என்றறிதல்.

இது, செல்வம் உண்டாம் என்றது.

பரிதியார்: தன்மத்தின் நெறியையறிந்து பிறர்செல்வத்தை விரும்பானாகில் திருமாது வீற்றிருக்கும் என்றவாறு.

காலிங்கர்: நன்னெறியின் வந்த பொருளைக்கொண்டு வாழ்வதே நமக்கு அறமாவது என்றறிந்து நெறியல்லனவற்றை விரும்பா அறிவுடையாளரைச் சென்று சேரும், செல்வமானது என்றவாறு.

10. இறலீனும் எண்ணாது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமை என்னுஞ் செருக்கு. 180

Thoughtless greed will bring on extinction. The pride of non-desire will bring about victory. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர்: எண்ணாது வெஃகின் இறல் ஈனும் - பின் விளைவது அறியாது ஒருவன் பிறன்பொருளை வௌவக் கருதின், அக்கருத்து அவனுக்கு இறுதியைப் பயக்கும்; வேண்டாமை என்னும் செருக்கு விறல் ஈனும் - அப்பொருளை வேண்டாமை யென்னுஞ் செல்வம் வெற்றியைப் பயக்கும்.

பகையும் பாவமும் பெருக்கலின் 'இறலீனும்' என்றும், அப்பொருளை வேண்டி உழல்வோர் யாவரையும் கீழ்ப்படுத்தலின், 'விறலீனும்' என்றும் கூறினர். செருக்கு: ஆகுபெயர். இதனால் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

மணக்குடவர்: விசாரியாதே பிறர்பொருளை விரும்புவானாயின், அது கேட்டைத் தரும்; அதனை வேண்டாமையாகிய பெருமிதம் ஆக்கத்தைத் தரும் என்றவாறு.

இஃது, உயிர்க்குக் கேடு தரும் என்றது.

பரிதியார்: கேடாகிய விதனத்தைக் கொடுக்கும், பிறர் வாழ்வை ஆசைப்படுவானாகில்; அஃதன்றியிலே, போன சென்

மாந்திரத்திலே விட்டதற்குத் தக்கதாகக் கூடுமென்று எண்ணு வானாகில், திருமாது வெற்றியைத் தரும் என்றவாறு.

காலிங்கர் : எஞ்ஞான்றுங் கேட்டினைத் தரும், இன்னாதன வற்றை விரும்புவானாயின்; இனி அஃதன்றித் தனக்கு எல்லா வென்றியையும் தரும், பிறர்பொருளை விரும்பாமையாகிய மன மகிழ்ச்சி என்றவாறு.

---

19. புறங்கூறாமை

பரிமேலழகர் : அஃதாவது காணாதவழிப் பிறரை இகழ்ந் துரையாமை. மொழிக்குற்றம் மனக்குற்றமடியாக வருதலான், இஃது அழுக்காறாமை வெஃகாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர் : புறங் கூறாமையாவது, யாவரையும் இகழ்ச்சி யானவற்றைப் புறத்து உரையாமை.

பரிதியார் : புறங்கூறாமையாவது, ஒருவர் குற்றத்தையும் புறஞ்சொல்லாமை என்றவாறு.

1. அறங்கூறான் அல்ல செயினும் ஒருவன்
புறங்கூறான் என்றல் இனிது. 181

Though one speaks no words of virtue and does only ill-deeds to say that he does not back-bite is very pleasing. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர் : ஒருவன் அறம் கூறான் அல்ல செயினும் - ஒருவன் அறனென்று சொல்லுவதும் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும்; புறம் கூறான் என்றல் இனிது - பிறனைப் புறங் கூறானென்று உலகத்தாரால் சொல்லப்படுதல் நன்று.

புறங்கூறாமை அக்குற்றங்களான் இழிக்கப்படாது மேற் பட்டுத் தோன்றும் என்பதாம். இதனால் அவ்வறத்தினது நன்மை கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : ஒருவன் அறத்தை வாயால் சொல்லுதலுஞ் செய்யானாய்ப் பாவஞ் செய்யினும், பிறரைப் புறஞ்சொல்லான் என்று உலகத்தாரால் கூறப்படுதல் நன்றாம் என்றவாறு.

இது, பாவஞ் செய்யினும் நன்மை பயக்கும் என்றது.

பரிதியார்: புண்ணியத்தின் வழியைப் பேசான் பாவமே செய்வானாகிலும் ஈடேறுவன், ஒருவன் குற்றத்தைப் புறஞ் சொல்லாதிருப்பவன் என்றவாறு.

காளிங்கர்: தன் நாவினால் ஒருவன் அறத்தினைச் சொல் லானுமாய்ப், பாவமாகிய அல்லாதனவற்றைச் செய்யுமவனாகிலும் ஒருவன் புறங்கூறான் என்று பிறர் சொல்லுமாறு இருத்தல் பெரிதும் இனிது என்றவாறு.

2. அறனழீஇ அல்லவை செய்தலின் தீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை. 182

It is wrong to turn away from good and do evil; but it is far worse to smile before and vilify behind. *(V. V. S.)*

பரிமேலழகர்: அறன் அழீஇ அல்லவை செய்தலின் தீது - அறன் என்பதொன்று இல்லை என அழித்துச்சொல்லி அதன் மேல் பாவங்களைச் செய்தலினும் தீமையுடைத்து; புறன் அழீஇப் பொய்த்து நகை - ஒருவனைக் காணாதவழி இகழ்ந்துரையால் அழித்துச் சொல்லிக் கண்டவழி அவனோடு பொய்த்து நகுதல்.

உறழ்ச்சி நிரல்நிறை வகையால் கொள்க. அழித்தல் ஒளியைக் கோறல்.

மணக்குடவர்: அறத்தை அழித்து அறமல்லாதவற்றைச் செய்வதனினும் தீது, ஒருவனைக் காணாதவிடத்து இழித்துரைத் துக் கண்டவிடத்துப் பொய் செய்து நகுதல் என்றவாறு.

இது, பாவத்தினும் மிகப் பாவம் என்றது.

பரிதியார்: தன்மத்தை அழித்துப் பாவத்தைச் செய்கிறதற்கு ஒக்கும், ஒருவன் குற்றத்தைப் புறங்கூறுதல் என்றவாறு.

காளிங்கர்: ஒருவன் அறத்தினின்றும் நீங்கிப், பாவங்களைச் செய்தலினும் சாலத் தீதே; யாதோ எனில், முன்னம் ஒருவன் முன்பு தானுளனாகியபின் புறத்துப் போந்து தான் அவனை முன்னஞ்சொல்லு முறைமையன்றிச் சாலத் தப்பானவை சொல் லிப் பிறருடன் நகுகின்ற நகை என்றவாறு.

தப்பு என்றது பொய் என அறிக.

3. புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலின் சாதல்
அறங்கூறும் ஆக்கம் தரும். 183

It is worthier to die at once than live by lying and slander: for such a death bringeth with it the fruits of righteousness.

(*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: புறம் கூறிப் பொய்த்து உயிர்வாழ்தலின் - பிறனைக் காணாதவழி இகழ்ந்துரைத்துக் கண்டவழி அவற்கினியனாகப் பொய்த்து ஒருவன் உயிர்வாழ்தலின்; சாதல் அறம் கூறும் ஆக்கம் தரும் - அது செய்யாது சாதல் அவனுக்கு அறநூல்கள் சொல்லும் ஆக்கத்தைக் கொடுக்கும்.

பின் புறங்கூறிப் பொய்த்தல் ஒழிதலின், 'சாதல் ஆக்கந் தரும்' என்றார். ஆக்கம் - அஃது ஒழிந்தார் மறுமைக்கண்எய்தும் பயன். அறம்: ஆகுபெயர். தரும் என்பது இடவழுவமைதி.

மணக்குடவர்: காணாவிடத்துப் புறஞ்சொல்லிக் கண்ட இடத்துப் பொய் செய்து உயிரோடு வாழ்தலின், புறங்கூறாதிருந்து நல்குரவினால் சாதல் அறநூல் சொல்லுகின்ற ஆக்கமெல்லாம் தரும் என்றவாறு.

பரிதியார்: ஒருவன் குற்றத்தை அவர்க்கு வேண்டாதார் முன்கூடப் புறஞ்சொல்லி, அதனாலே பிரயோசனப்பட்டு வயிறு வளர்ப்பதில், சாதல் நன்று என்றவாறு.

காலிங்கர்: ஒருவன் ஒருவனைப் பொய்த்துப் புறங்கூறி இங்ஙனம் உயிர் வாழ்தலில், இறத்தலாகின்ற சாதலைத் துணிவானாயின் இவ்வுலகத்து அறநூல் சொல்லுகின்ற இம்மை மறுமையாகிய ஆக்கத்தைத் தரும் என்றவாறு.

இனி, மற்றிங்ஙனம் பிறரைப் புறங்கூறுதல் இயல்பினராகிய பெருந்தன்மையாளர்க்கே பயனல்லனவற்றைச் சொல்லாமையாகின்ற நெறியுமுளது. ஆதலால் மற்றிதன் பின்னர் இதனை [பயனில சொல்லாமையை] அறிவிக்கின்றது.

4. கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினும் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்நோக்காச் சொல். 184

Though you speak unkind words in harsh tones in one's presence, don't utter in his absence words, the effect of which you do not anticipate. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: கண் நின்று கண் அறச் சொல்லினும் - ஒருவன் எதிரே நின்று கண்ணோட்டமறச் சொன்னாயினும்; முன் இன்று பின் நோக்காச் சொல் சொல்லற்க - அவனெதிரின்றிப் பின்வருங் குற்றத்தை நோக்காத சொல்லைச் சொல்லாதொழிக.

பின்: ஆகுபெயர். சொல்வான்தொழில் சொல்மேல் ஏற்றப் பட்டது.

இவை மூன்று பாட்டானும் புறங்கூற்றினது கொடுமை கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: ஒருவன் கண்ணெதிரே நின்று கண்பார்த்தல் ஒழியச் சொல்லினும் அமையும்; பிற்காலத்து அவன்முன்னே நின்று எதிர்முகம் நோக்க ஒண்ணாத சொல்லைச் சொல்லாது ஒழிக என்றவாறு.

இது, புறங்கூறுதல் தவிர்க என்றது. இதனால் கடிய சொல் கூறலும் ஆகாது.

பரிதியார்: ஒருவர் முகம்பார்த்துத் தோஷம் சொல்வது நன்று; அவனைக் காணாதவிடத்தில் புறஞ்சொல்லவொண்ணாது என்றவாறு.

காலிங்கர்: ஒருவனிடத்து நின்று வைத்துக் கண்ணோட்டங் கெடச் சில சொல்லுவானாயினும் சொல்லாது ஒழிக; யாதினை எனில் ஒருவன் தன் முன்பிலனாகக் கண்டு மற்றவனைப் பின்பு முகநோக்கத் தகாத சொல்லினை என்றவாறு.

5. அறஞ்சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை புறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற் காணப் படும். 185

It will be seen from base backbiting that one does not possess a virtuous heart though his tongue blabs virtue. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : அறம் சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை - புறஞ்சொல்லுவான் ஒருவன் அறனை நன்று என்று சொல்லினும் அது தன்மனத்தானுய்ச் சொல்லுகின்றானல்லன் என்பது; புறஞ் சொல்லும் புன்மையால் காணப்படும் - அவன் புறஞ்சொல்லு தற்குக் காரணமான மனப்புன்மையானே அறியப்படும்.

மனம் தீதாகலின் அச்சொல் கொள்ளப்படாது என்பதாம்.

மணக்குடவர் : ஒருவன் அறத்தை நினைக்கின்ற மனமுடை யன் அல்லாமை, அவன் பிறரைப் புறஞ்சொல்லும் புல்லியகுணம் ஏதுவாக அறியப்படும் என்றவாறு.

இஃது, இதனைச் சொல்லுவார் அறம் அறியார் என்றது.

பரிதியார் : தன்மநெறி சொல்லுகின்ற மனத்தான் நன்மை ஒருவன் குற்றத்தைப் புறஞ்சொல்லாமல் இருப்பானுகில் நன்று என்றவாறு.

காளிங்கர் : ஒருவர் அறநூல் சொல்லுகின்ற தூய நெஞ்சத் தாரல்லர் என்பதனை மற்றும் தாமொருவரைப் புறங்கூறுகின்ற புல்லிமையால் இவனது பேதைமையை அறிவிக்கின்றது என்ற வாறு.

6. பிறன்பழி கூறுவான் தன்பழி யுள்ளும்
திறன்தெரிந்து கூறப் படும். 186

The faults of the man who slanders will be sought out and exposed. (...)

பரிமேலழகர் : பிறன் பழி கூறுவான் - பிறனொருவன் பழியை அவன் புறத்துக் கூறுமவன்; தன்பழியுள்ளும் திறன் தெரிந்து கூறப்படும் - தன்பழி பலவற்றுள்ளும் உளையுந்திறம் உடையவற்றைத் தெரிந்து அவனால் கூறப்படும்.

புறத்து என்பது அதிகாரத்தால் பெற்றும். இது, வருகின்ற வற்றிற்கும் ஒக்கும். திறன் : ஆகுபெயர். தன்னைப் புறங்கூறிய வாறு கேட்டான் அக்கூறியாற்கு அவ்வளவன்றி அவன் இறந்து பட்டு உளையுந் திறத்தனவாகிய பழிகளை நாடி எதிரே கூறுமாக லின், ‘ திறன்தெரிந்து கூறப்படும் ’ என்றார்.

மணக்குடவர்: பிறனை பழியைச் சொல்லுமவன், தனக்கு உண்டான பழிகளிலும் சிலவற்றை வேறுபடத்தெரிந்து பிறரால் சொல்லப்படுவன் என்றவாறு.

பரிதியார்: ஒருவன் குற்றத்தைப் புறஞ்சொல்லுவான், தன் குற்றத்தையும் விசாரித்துச் சொல்லவேணும் என்றவாறு.

காளிங்கர்: பிறன் ஒருவனைப் பழிசொல்லக்கருதுமவன் தனது பழியைப் பிறர் கருதும் திறப்பாட்டினையும் தெளிய ஆராய்ந்து கண்டு கூறப்படும் என்றவாறு.

7. பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாடல் தேற்றா தவர். 187

Those who know not well how to say pleasing words and be friendly, will sever friends by sowing discord. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர்: பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் - தம்மை விட்டு நீங்குமாற்றால் புறங்கூறித் தம் கேளிரையும் பிரியப்பண்ணுவர்; நகச்சொல்லி நட்பு ஆடல் தேற்றாதவர் - கூடி மகிழுமாறு இனியசொற்களைச் சொல்லி அயலாரோடும் நட்பாடலை அறியாதார்.

சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. கேளிரையும் பிரிப்பர் என்ற கருத்தான், அயலாரோடும் என்பது வருவித்து உரைக்கப்பட்டது. அறிதல் - தமக்கு உறுதியென்று அறிதல். 'கடியுமிடம் தேற்றாள் சோர்ந்தனள் கை' (கலித்-மருதம்-27) என்புழிப்போலத் தேற்றாமை, தன்வினையாய் நின்றது. புறங்கூறுவார்க்கு யாவரும் பகையாவர் என்பது கருத்து.

மணக்குடவர்: நீங்கும்படி சொல்லித் தம் கேளிரானுரைப் பிரிப்பர், மகிழச்சொல்லி நட்பாடலை உயர்வுபண்ண மாட்டாதார் என்றவாறு.

இது, நட்டவரை இழப்பார் என்றது.

பரிதியார்: இரண்டுபேர் ஒருமனமாகக் கூடியிருக்கின்ற சிநேகத்தைப் புறஞ்சொல்லிப் பிரித்துவிடுவார் யார் என்னில், இரண்டு பேருக்கும் மனம் பிரியப்படச் சொல்லி உறவுபண்ண அறியாதவர் என்றவாறு.

காளிங்கர் : நட்டோரையுங்கூட நட்புப் பிரிக்குமாறு சொல்லிப் பகுத்து விடுவர், பிறராகிய பகைவரையும் அவர் முகமலருமாறு பொருந்தச்சொல்லி நட்பினைச் செய்தல் அறியாதவர் என்றவாறு.

8. துன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினர்
என்னைகொல் ஏதிலார் மாட்டு. 188

Those who trumpet the faults of their closest friends, what would they not do in the case of strangers? *(V. R. R.)*

பரிமேலழகர் : துன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினர் - தம்மொடு செறிந்தாரது குற்றத்தையும் அவர்புறத்துத் தூற்றுமியல்பினையுடையார்; ஏதிலார்மாட்டு என்னைகொல் - அயலார் மாட்டுச் செய்வது யாதுகொல்லோ ?

தூற்றுதல் - பலரும் அறியப் பரப்புதல். அதனிற்கொடியது பிறிதொன்று காணாமையின், 'என்னைகொல்' என்றார். செய்வது என்பது சொல்லெச்சம். 'என்னர்கொல்' என்று பாடமோதி, 'எவ்வியல்பினராவர்' என்று உரைப்பாரும் உளர்.

மணக்குடவர் : தம்மோடு செறிந்தார் குற்றத்தையும் பிறர்க்கு உரைக்கின்ற சேதியை உடையார் செறிவில்லாதார் மாட்டு யாங்ஙனஞ் செய்வாரோ என்றவாறு.

இது, யாவரோடும் பற்றிலர் என்றது.

பரிதியார் : ஒருவர் குற்றத்தைப் புறஞ்சொல்லித் திரிவார் தங்களை வேண்டாதார் முன் எப்படி ஆவரோ என்னில், பலர்க்கும் வேண்டாதார் ஆவர் என்றவாறு.

காளிங்கர் : எஞ்ஞான்றும், நட்டாராகிய அற்றத்தார் அற்றம் அடக்குதல் அறமாகக்கொள்ளாது, அதனைக் கைவிட்டு, அவரது குற்றமும் புறம்போந்து யாவருமறிய வெளியிடுகின்ற இயல்பினையுடையார், இனிப் பகைவர்மாட்டு எங்ஙனேயோ? புறங்கூற்று என்பார்க்கு உதவியாக எனைத்து இடரும் செய்வாராவர் என்றவாறு.

9. அறனோக்கி ஆற்றுங்கொல் வையம் புறனோக்கிப்
புன்சொல் உரைப்பான் பொறை. 189

By her virtue Mother earth doth hold Blackmailers, slanderers bold. *(S. M. M.)*

பரிமேலழகர் : புறன் நோக்கிப் புன்சொல் உரைப்பான் பொறை - பிறர் நீங்கின அளவு பார்த்து அவர் பழித்துரையை உரைப்பானது உடற் பாரத்தை; வையம் அறன் நோக்கி ஆற்றுங் கொல் - நிலம் இக்கொடியது பொறுத்தலே எனக்கு அறமாவது எனக் கருதிப் பொறுக்கின்றது போலும்.

எல்லாவற்றையும் பொறுத்தல் இயல்பாயினும், இது பொறுத்தற்கரிது என்னுங் கருத்தால், 'அறனோக்கி ஆற்றுங் கொல்' என்றார்.

இவை ஐந்து பாட்டானும் புறங்கூறுவார்க்கு எய்துங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : பிறன் இல்லாதவிடம் பார்த்துப் புறஞ்சொல் கூறுவானது உடற்பாரத்தை நிலம் தானே அறத்தை நோக்கிப் பொறுத்ததாம் ; அல்லது போக்கும் என்றவாறு.

இது, புறங்கூறுவார்க்குத் துணையாவாரில்லை என்றது.

பரிதியார் : ஒருவன் குற்றத்தைப் புறம்சொல்பவனை, பூமி தன்மத்தைப் பார்த்துப் பாதுகாக்கும் ; அல்லது பூமி அவனைத் தாங்காது என்றவாறு.

காளிங்கர் : அகழ்வாரைத் தாங்கும் பூமியானது தன் தருமத்தை நேர்நோக்கி ஆற்றுகின்றது கொல்லோ, ஒருவனது குற்றஞ் சொல்லுகைக்கு இடம் என்று குறிக்கொண்டு புல்லிய சொல்லினைக் கூறுவானுயின் அவனது பாரத்தை என்றவாறு.

10. ஏதிலார் குற்றம்போல் தங்குற்றம் காண்கிற்பின்
தீதுண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு. 190

If each person scans his own faults as he does his neighbours can any evil befall a living man or undying soul. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர் : ஏதிலார் குற்றம்போல் தங்குற்றம் காண்கிற் பின் - ஏதிலாரைப் புறங்கூறுவார் அதற்கு அவர் குற்றங்காணு

மாறுபோலப் புறங்கூறலாகிய தங்குற்றத்தையும் காணவல்ல ராயின்; மன்னும் உயிர்க்குத் தீது உண்டோ - அவர் நிலைபேறு டைய உயிர்க்கு வருவதொரு துன்பம் உண்டோ?

நடுவு நின்று ஒப்பக்காண்டல் அருமை நோக்கிக் 'காண்கிற் பின்' என்றும், கண்டவழி ஒழிதலில் பாவம் இன்றும் ஆகவே வரும் பிறவிகளினும் துன்பமில்லை என்பது நோக்கி, 'உயிர்க்குத் தீதுண்டோ' என்றும் கூறினர். இதனால் புறங்கூற்றொழிதற்கு உபாயங் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: அயலார் குற்றம்போலத் தனது குற்றத்தை யும் காண வல்லாராயின், நிலைபெற்ற உயிர்க்குவரும் தீமை உண்டோ என்றவாறு.

இது, காண்பாராயின் சொல்லார் என்று புறஞ்சொல்லா மைக்குக் காரணம் கூறிற்று.

பரிதியார்: தான் ஒருவர் குற்றத்தை யாவர்க்கும் வேண்டா தார் முன்னே சொல்வதுபோலத் தனக்கு வேண்டாதாரும் தன் குற்றத்தைச் சொல்லுவார் என்று அறிவானாகில், அவனுக்கு ஒரு குற்றமும் இல்லை என்றவாறு.

காளிங்கர்: பிறரது குற்றத்தைத் தான் காணுமாறுபோலத் தமது குற்றத்தையும் காணவல்லதன் பின்பு ஒரு குற்றம் உண் டோ, மற்ற இவ்வுலகத்து உயிர்வாழும் மக்கட்கு என்றவாறு.

20. பயனிலசொல்லாமை

பரிமேலழகர்: அஃதாவது தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம் பொருள் இன்பமாகிய பயன்களுள் ஒன்றும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லாமை. பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல் என வாக்கின்கண் நிகழும் பாவம் நான்கனுள், பொய் துறந்தார்க் கல்லது ஒருதலையாகக் கடியலாகாமையின், அஃதொழித்து, இல் வாழ்வாரால் கடியப்படும் ஏனை மூன்றனுள், கடுஞ்சொல் இனி யவை கூறலானும், குறளை புறங்கூறாமையானும் விலக்கி, நின்ற பயனில்சொல் இதனான் விலக்குகின்றாராகலின், இது புறங்கூறா மையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர்: பயனில சொல்லாமையாவது, கேட்டார்க்கும் தனக்கும் நற்பயன்படாத சொற்களைக் கூறுமை.

பரிதியார்: பயனில சொல்லாமையாவது, வீண்வார்த்தை சொல்லாமல், பயனுள்ள வார்த்தை சொல்லுக என்றவாறு.

1. பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவான்
எல்லாரும் எள்ளப் படும். 191

He who revels in frivolous talk, kindling the wrath of many will be despised by all. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவான் - அறிவுடையார் பலருங்கேட்டு வெறுப்பப் பயனிலவாகிய சொற்களைச் சொல்லுவான்; எல்லாரும் எள்ளப்படும் - எல்லாராலும் இகழப்படும்.

அறிவுடையார் பலரும் வெறுப்பவே ஒழிந்தாரானும் இகழப் படுதலின், 'எல்லாரும் எள்ளப்படும்' என்றார். மூன்றனுருபு, விகாரத்தால் தொக்கது.

மணக்குடவர்: பயனில்லாதவற்றைப் பலர் வெறுக்கச் சொல்லுமவன் எல்லாரானும் இகழப்படுவன் என்றவாறு.

பரிதியார்: தனக்கு வேண்டாதார் இகழும்படியாகப் பயனில சொல்வானைத் தனக்கு வேண்டினபேரும், வேண்டாதபேரும் இகழ்வர் என்றவாறு.

காலிங்கர்: தனக்கு வேண்டாதார் இகழும்படியாகப் பய னில சொல்லுவானை வேண்டினபேரும் வேண்டாதபேரும் இகழ் வார் என்றவாறு.

2. பயனில பல்லார்முன் சொல்லல் நயனில
நட்டார்கண் செய்தலின் தீது. 192

To talk idly in the presence of many is worse than doing ungracious acts to friends. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: பயன் இல பல்லார்முன் சொல்லல் - பயனில வாகிய சொற்களை அறிவுடையார்பலர்முன்பே ஒருவன் சொல்லு

தல்; நயன் இல நட்டார்கண் செய்தலின் தீது - விருப்பமில வாகிய செயல்களைத் தன் நட்டார்மாட்டுச் செய்தலினும் தீது.

விருப்பமில - வெறுப்பன. இச்சொல் அச்செயலினும் மிக. இகழ்ப்பாடு பயக்கும் என்பதாம்.

மணக்குடவர் : பயனில்லாதவற்றைப் பலர் முன்பு கூறுதல், விருப்பமில்லாதவற்றை நட்டார்மாட்டுச் செய்தலினுந் தீதே என்றவாறு.

இது, பயனில சொல்லல் இம்மை மறுமை இரண்டின்கண்ணும் தீமை பயக்கும் என்றது.

பரிதியார் : பயனில்லாத வார்த்தையை நல்லோர்முன் சொல்லுதல், நயனில்லாதவற்றைச் செற்ருரிடத்தில் செய்தலின் தீதாம் என்றவாறு.

3. நயனிலன் என்பது சொல்லும் பயனில
பாரித் துரைக்கும் உரை. 193

Indulgence in useless words atonce betrays one's lack of probity. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : பயன் இல பாரித்து உரைக்கும் உரை - பயனிலவாகிய பொருள்களை ஒருவன் விரித்துரைக்கும் உரைதானே; நயன் இலன் என்பது சொல்லும் - இவன் நீதியிலன் என்பதனை உரைக்கும்.

உரையால் இவன் நயனிலன் என்பது அறியலாம் என்பார், அதனை உரைமேலேற்றி 'உரைசொல்லும்' என்ருர்.

மணக்குடவர் : நயனுடையன் அல்லன் என்பதனை அறிவிக்கும், பயனில்லாதவற்றைப் பரக்கவிட்டுச் சொல்லுஞ் சொற்கள் என்றவாறு.

இது, பயனில சொல்வார் இம்மையின்கண் பிறரால் இயம்பப்படார் என்றது.

பரிதியார் : நயமில்லாதவன் என்று சொல்லப்படும், பயனில்லாத வார்த்தையை எல்லார்க்குஞ் சொல்லுவானை என்றவாறு.

காளிங்கர் : நயமில்லாதவன் என்று சொல்லப்படும், பய னில்லாத வார்த்தையை எல்லார்க்குஞ் சொல்வானே என்றவாறு.

4. நயன்சாரா நன்மையின் நீக்கும் பயன்சாராப்
பண்பில்சொல் பல்லா ரகத்து. 194

Behold the man that speaketh vain words in an assembly; no profit will come unto him and all that is good will flee from his side. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : பயன் சாராப் பண்பு இல் சொல் பல்லா ரகத்து - பயனொடு படாத பண்பில் சொற்களை ஒருவன் பல ரிடைச் சொல்லுமாயின்; நயன் சாரா நன்மையின் நீக்கும் - அவை அவர்மாட்டு நீதியோடு படாவாய் அவனை நற்குணங்களின் நீக்கும்.

பண்பு - இனிமையும் மெய்ம்மையும் முதலாய சொற்குணங் கள். 'சொல்லுமாயின்' என்பதும், 'அவர்மாட்டு' என்பதும், எச்ச மாக வருவிக்கப்பட்டன.

மணக்குடவர் : ஒருவன் ஒரு பயனைச் சாராத பண்பில்லாச் சொல்லைப் பலரிடத்துக் கூறுவானாயின், அவன் நடு சாராது நன்மையின் நீங்கும் என்றவாறு.

இது, விரும்பப்படாமையுமன்றி நன்மையும் பயவாது என்றது.

பரிதியார் : நயஞ்சேராமல் திருமாதும் போம், பயனில்லாத வார்த்தையைச் சொல்லுவானிடத்து என்றவாறு.

காளிங்கர் : நயஞ்சேராமல் திருமாதும் பொய்க்கும், பய னில்லாத வார்த்தையைச் சொல்லுவானிடத்து என்றவாறு.

5. சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில
நீர்மை உடையார் சொலின். 195

If the good speak vain words, their eminence and excellence will leave them. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : பயன் இல நீர்மை உடையார் சொலின் பயனிலவாகிய சொற்களை இனிய நீர்மை உடையார் சொல்லு

வாராயின்; சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் - அவரது விழுப்பமும் அதனால் வரும் நன்கு மதிக்கற்பாடும் உடனே நீங்கும்.

நீர்மை-நீரின் தன்மை. சொலின் என்பது சொல்லாமையை விளக்கிற்று.

மணக்குடவர்: பயனில்லாதவற்றை நீர்மையுடையார் கூறு வாராயின் அவர்க்கு உண்டான சீர்மையும் சிறப்பும் போம் என்றவாறு.

இது, நீர்மையுடையாராயினும் எல்லா நன்மையும் போம் என்றது.

பரிதியார்: ஒழுக்கமும் செல்வமும் கெடும்; பயனில்லாத வார்த்தையை நல்லோர்முன் சொல்லுவது என்றவாறு.

காலிங்கர்: நெஞ்சில் தண்ணளியுடையோர் மற்றுப் பய னில்லாதனவற்றைச் சில சொல்லுவராயின் அப்பொழுதே சிறந்த ஒழுக்கம் ஆக்கம் என்னும் இரண்டும் கெடும் என்றவாறு.

சீர்மை என்பது ஒழுக்கம். சிறப்பு என்பது ஆக்கம். நீர்மை என்பது தண்ணளி.

6. பயனில்சொற் பாராட்டு வானை மகனெனல்
மக்கட் பதடி எனல். 196

Not men are they that babble must—But human chaff and dust. (*S. M. M.*)

பரிமேலழகர்: பயன் இல் சொல் பாராட்டுவானை மகன் எனல் - பயனில்லாத சொற்களைப் பலகாலுஞ் சொல்லுவானை மகன் என்று சொல்லற்க; மக்கள் பதடி எனல் - மக்களுள் பதர் என்று சொல்லுக.

அல் விகுதி வியங்கோள்; முன் எதிர்மறையினும், பின் உடம் பாட்டினும் வந்தது. அறிவு என்னும் உள்ளீடின்மையின், 'மக்கட் பதடி' என்றார்.

இவை ஆறு பாட்டானும் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லு தலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : பயனில்லாத சொல்லைக் கொண்டாடுவானை மகன் என்னு தொழிக ; மக்களில் பதர் என்று சொல்லுக என்றவாறு.

இது, மக்கட் பண்பிலன் என்றது.

பரிதியார் : பயனில்லாத சொல்லை நல்லோர்முன் பாராட்டுபவனை மனிதன் என்பது, நெல்லுடன் பிறந்த பதரை நெல் என்பது போலும் என்றவாறு.

7. நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர்
பயனில சொல்லாமை நன்று. 197

If you will speak things without excellence, speak them. It will be well for the wise not to speak useless words. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : நயன் இல சான்றோர் சொல்லினும் சொல்லுக - நீதியோடு படாத சொற்களைச் சான்றோர் சொன்னாராயினும், அஃதமையும் ; பயன் இல சொல்லாமை நன்று - அவர் பயனிலவற்றைச் சொல்லாமை பெறின் அது நன்று.

சொல்லினும் எனவே, சொல்லாமை பெறப்பட்டது. நயனிலவற்றினும் பயனில தீய என்பதாம்.

மணக்குடவர் : சான்றோர் நயனில்லாதவற்றைச் சொல்லினுஞ் சொல்லுக, அமையும் ; பயனில்லாதவற்றைச் சொல்லாமை நன்று என்றவாறு.

இது, சான்றோர்க்கு ஆகாது என்றது.

பரிதியார் : நயமில்லாத வெட்டையான வார்த்தை சொன்னாலும், பயனில்லாத வார்த்தையைச் சொல்லுவான் அல்லன் என்றவாறு.

8. அரும்பயன் ஆயும் அறிவினர் சொல்லார்
பெரும்பயன் இல்லாத சொல். 198

Men of great discernment will never speak words devoid of great import. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : அரும்பயன் ஆயும் அறிவினர் - அறிதற்கரிய பயன்களை ஆராயவல்ல அறிவினையுடையார்; பெரும்பயன் இல்

லாத சொல் சொல்லார் - மிக்க பயனுடையவல்லாத சொற்களைச் சொல்லார்.

அறிதற்கரிய பயன்களாவன : வீடுபேறும் மேற்கதிச் செலவும் முதலாயின. 'பெரும் பயனில்லாத' எனவே, பயன் சிறிது உடையனவும் ஒழிக்கப்பட்டன.

மணக்குடவர் : அரிய பொருளை ஆராயும் அறிவினையுடையார் சொல்லார், பெரிய பயனில்லாத சொற்களை என்றவாறு.

இது, மேற்கூறிய குற்றமெல்லாம் பயத்தலின், இதனை அறிவுடையார் கூறார் என்றது.

பரிதியார் : அரியநூல் பல ஆராய்ந்த அறிவுடைமையுள்ளார், பயனில்லாத சொல் சொல்லார்கள் என்றவாறு.

காளிங்கர் : பெறுதற்கருமையுடைய மறுமைப்பயனைத் தாம் பெறுதற்குத் தக்க நெறியினை ஆராயும் அறிவினையுடையோர் எஞ்ஞான்றும் சொல்லார் ; யாதினை எனில், தன்பால் கேட்போர்க்குப் பெரிதும் பயனிலாத சொல்லினை என்றவாறு.

9. பொருடீர்ந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருடீர்ந்த
மாசறு காட்சி யவர். 199

Men of clear, unbewildered vision will not speak vain words even in self-forgetfulness. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : பொருள் தீர்ந்த பொச்சாந்தும் சொல்லார் - பயனின் நீங்கிய சொற்களை மறந்தும் சொல்லார்; மருள் தீர்ந்த மாசு அறு காட்சியவர் - மயக்கத்தின் நீங்கிய தூய அறிவினை உடையார்.

தூய அறிவு - மெய்யறிவு. மருடீர்ந்த என்னும் பெயரெச்சம் காட்சியவர் என்னுங் குறிப்புப்பெயர் கொண்டது.

இவை மூன்று பாட்டானும் பயனிலசொல்லாமையின் குணங் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: பொருளில்லாதசொல்லை மறந்தும் சொல்லார், மயக்கம் தீர்ந்த குற்றமற்ற தெளிவினை உடையார் என்றவாறு.

இது, தெளிவுடையார் கூறார் என்றது.

பரிதியார்: விளையாட்டிலும் பயனில்லாத வார்த்தை சொல்லார், தெளிந்த மனத்தினர் என்றவாறு.

காலிங்கர்: தாமொரு பொருளை அறிந்தவர் மற்றதனை நிலைமையிற்காண்கின்ற குற்றமற்ற அறிவினையுடையார் இகழ்ச்சியுற்றவிடத்தும் பயனில சொற்களைச் சொல்லார் என்றவாறு.

பொருள் தீர்ந்த என்பது பயனில்லன என்றது. தீர்தல் என்பது இல்லையாதல். பொச்சாப்பு என்பது இகழ்ச்சி. மருள் தீர்ந்த என்பது மயக்கமற்றது.

10. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல். 200

Speak thou only such words as are worth saying; and speak not ever words that are profitless and vain. *(V. V. S.)*

பரிமேலழகர்: சொல்லில் பயனுடைய சொல்லுக - சொற்களில் பயனுடைய சொற்களைச் சொல்லுக; சொல்லில் பயனிலாச் சொல் சொல்லற்க - சொற்களில் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லாதொழிக.

சொல்லில் என்பது இருவழியும் மிகையாயினும், சொற்பொருட்பின்வருநிலை யென்னும் அணிநோக்கி வந்தது. "வைகலும் வைகல் வரக் கண்டும்" (நாலடி. அறன்வலி-6) என்பதுபோல.

இதனால் சொல்லப்படுவனவும் படாதனவும் நியமிக்கப் பட்டன.

மணக்குடவர்: சொல்லுவனாயின் பயனுடைய சொற்களைச் சொல்லுக; சொற்களில் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லா தொழிக என்றவாறு.

இது, பயனில சொல்லாமை வேண்டும் என்றது.

பரிதியார்: சொல்லும்போது பயனுள்ளதே சொல்லுக; அல்லாது, பயனில்லாத சொல் சொல்லவேண்டாம் என்றவாறு.

---

21. தீவினையச்சம்

பரிமேலழகர் : அஃதாவது பாவங்களாயின செய்தற்கு அஞ்சுதல். இதனான் மெய்யின்கண் நிகழும் பாவங்களெல்லாம் தொகுத்து விலக்குகின்றார் ஆகலின், இது பயனிலசொல்லாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர்: தீவினை யச்சமாவது, தீவினைகளைப் பிறர்க்குச் செய்யாமை.

பரிதியார் : தீவினையச்சமாவது, வாக்கினாற்செய்யுங் குற்றமாகிய புறங்கூறல் பயனிலசொல்லுதல் போல, மனத்தாலும் பாவத்தைப் பண்ணப் பயப்படவேணும் என்றவாறு.

காளிங்கர் : இனி, யாவனொருவன், யாதானும் ஒன்றினை முயலுமிடத்து, மனம் மொழி மெய் என்ற மூன்றும் முதற்காரணமாகக் கொண்டு, மனத்தினால் ஒன்றைக் கருதுதலும், வாக்கினால் ஒன்றை உரைத்தலும், காயத்தால் ஒன்றைச் செய்தலுமாய் அன்றே நிகழ்த்துவது! அவற்றுள், அடக்கமுடைமை வெஃகாமை எனப் பலவாறான மனக்கருத்தின் அறத்தியல்புணர்த்திப் பின்பு புறங்கூறாமை இனியவைகூறல் எனப் பலவற்றால் வாய்மொழியின் அறத்தியல்பு உணர்த்தி, மற்று இனித் தீவினை அச்சம் ஒப்புரவறிதல் ஈகை புகழ் என்பனவற்றால் காயச் செய்தியின் அறத்தியல்பு உணர்த்துவான் எடுத்துக் கொண்டார் ; அவற்றுள் முன்னர்த் தீவினைக்குற்றம் அறிவிக்கின்றது.

1. தீவினையார் அஞ்சார் விழுமியார் அஞ்சுவர்
தீவினை என்னுஞ் செருக்கு. 201

The sinful will not dread, the great will dread the wanton pride of sinful action. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர் : தீவினை என்னும் செருக்கு - தீவினை என்று சொல்லப்படும் மயக்கத்தை; தீவினையார் அஞ்சார் - முன்செய்த தீவினையுடையார் அஞ்சார்; விழுமியார் அஞ்சுவர் - அஃதிலராகிய சீரியார் அஞ்சுவர்.

'தீவினை என்னுஞ்செருக்கு' எனக் காரியம் காரணமாக உபசரிக்கப்பட்டது. மேற்றொட்டுச் செய்து கைவந்தமையான்

'அஞ்சார்' என்றும், செய்தறியாமையான் 'அஞ்சுவர்' என்றுங் கூறினர்.

மணக்குடவர்: என்றும் தீத்தொழில் செய்வார் அஞ்சார், சீரியார் அஞ்சுவர், தீவினையாகிய களிப்பை என்றவாறு.

இஃது, இதற்கு நல்லோர் அஞ்சுவர் என்றது.

பரிதியார்: சென்மாந்திரத்திலே பாவிகள் பாவத்துக்குப் பயப்படார்கள்; புண்ணிய சிந்தையரானபேர் பயப்படுவார் என்றவாறு.

காலிங்கர்: உலகத்து முற்பிறப்பின்கண் தொண்டமைந்த முறையானே தீவினையாளராகிய மறப்பண்பினர் எஞ்ஞான்றும் அஞ்சுவதிலர்; மற்றும் நல்வினையாளராகிய விழுமிய பண்பினர் மிகவும் அஞ்சுவர்; யாதினை எனின், தீவினை என்று சொல்லப் பட்ட மறத்தினை என்றவாறு.

2. தீயவை தீய பயத்தலான் தீயவை*
தீயினும் அஞ்சப் படும். 202

Evil bringeth forth evil; evil therefore is to be feared even more than fire. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: தீயவை தீய பயத்தலான் - தனக்கு இன்பம் பயத்தலைக் கருதிச் செய்யுந் தீவினைகள் பின் அஃதொழித்துத் துன்பமே பயத்தலான்; தீயவை தீயினும் அஞ்சப்படும் - அத் தன்மையவாகிய தீவினைகள் ஒருவனால் தீயினும் அஞ்சப்படும்.

பிறிதொருகாலத்தும் பிறிதொருதேயத்தும் பிறிதோருடம் பினுஞ் சென்று சுடுதல் தீக்கு இன்மையின், 'தீயினும் அஞ்சப் படும்' என்றார்.$

மணக்குடவர்: தீத்தொழிலானவை தமக்குத் தீமை பயத்த லானே அத்தொழில்கள், 'தொடின் சுடும்' என்று தீக்கு அஞ்சுத லினும் மிக அஞ்சப்படும் என்றவாறு.

---

* இது சொற்பொருட்பின் வருநிலை அணி. $ பா - ம். தீயினும் அஞ்சப்படுவதாயிற்று.

பரிதியார் : பாவம் பாவத்தையே விளைத்தலால், பாவத்தை நெருப்பினும் பெரிது என்றறிக; அஃது எப்படி என்ருல், நெருப்பு வேரைச் சுடமாட்டாது; பாவம் வேரளவாகச் சுட்டுப்போடும் என்றவாறு.

3. அறிவினுள் எல்லாம் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல். 203

To do no evil even to enemies will be called the chief of all the virtues. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : அறிவினுள் எல்லாம் தலை என்ப - தமக்கு உறுதி நாடும் அறிவுகள் எல்லாவற்றுள்ளும் தலையாய அறிவு என்று சொல்லுவர் நல்லோர்; செறுவார்க்கும் தீய செய்யா விடல் - தம்மைச் செறுவார்மாட்டும் தீவினைகளைச் செய்யாது விடுதலை.

விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை 'விடல்' என்றும், செயத் தக்குழியுஞ் செய்யாதொழியவே தமக்குத் துன்பம் வாராதென உய்த்து உணர்தலின் அதனை, 'அறிவினுள் எல்லாம் தலை' என்றும் கூறினர். செய்யாது என்பது கடைக்குறைந்து நின்றது.

இவை மூன்று பாட்டானும் தீவினைக்கு அஞ்சவேண்டும் என்பது கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : எல்லா அறங்களையும் அறியும் அறிவு எல்லாவற்றுள்ளும் தலையான அறிவு என்று சொல்லுவர் நல்லோர், தமக்குத் தீமை செய்வார்க்கும் தாம் தீமை செய்யாதொழிதலை என்றவாறு.

இஃது, எல்லாவற்றுள்ளும் தலைமையுடைத்து என்றது.

பரிதியார் : அறிவுள்ளதற்கெல்லாம் தலைமையான காரியம் என்க, தனக்கு வேண்டாதார்க்கும் தீவினையை எண்ணுமலிருப்பது என்றவாறு.

4. மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
அறஞ்சூழும் சூழ்ந்தவன் கேடு. 204

Let none plot evil to others even in forgetfulness. If he does so, the God of Righteousness will compass his ruin. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: பிறன் கேடு மறந்தும் சூழற்க - ஒருவன் பிறனுக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை மறந்தும் எண்ணாதொழிக; சூழின் சூழ்ந்தவன் கேடு அறம் சூழும் - எண்ணுவனாயின் தனக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை அறக்கடவுள் எண்ணும்.

கேடு என்பன ஆகுபெயர். சூழ்கின்றபொழுதே தானும் உடன் சூழ்தலின், இவன் பிற்படினும் அறக்கடவுள் முற்படும் என்பது பெறப்பட்டது. அறக்கடவுள் எண்ணுதலாவது அவன் கெடத் தான் நீங்க நினைத்தல். தீவினை எண்ணலுமாகாது என்பதாம்.

மணக்குடவர்: பிறனுக்குக் கேட்டை மறந்தும் சூழா தொழிக; சூழ்வனாயின், அவனால் சூழப்பட்டவன் அதற்கு மாறாகக் கேடு சூழ்வதன் முன்னே, சூழ்ந்தவனுக்குக் கேட்டைத் தீமை செய்தார்க்குத் தீமை பயக்கும் அறம் தானே சூழும் என்றவாறு.

இது, தீமை நினையினும் கேடு தரும் என்றது.

பரிதியார்: மறந்தும் ஒருவர்க்குப் பொல்லாங்கு செய்வான் அல்லன்; அப்படிச் செய்தால், தன்மம் தனக்குக் கேடு விளைக்கும் என்றவாறு.

5. இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யின்
இலனாகும் மற்றும் பெயர்த்து. 205

Let none do wrong on account of poverty; if he does so he becomes poorer still. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: இலன் என்று தீயவை செய்யற்க - யான் வறியனென்று கருதி அது தீர்தற்பொருட்டுப் பிறர்க்குத் தீவினைகளை ஒருவன் செய்யாதொழிக; செய்யின் பெயர்த்தும் இலன் ஆகும் - செய்வனாயின் பெயர்த்தும் வறியனாம்.

அத்தீவினையால் பிறவிதோறும் இலனாம் என்பதாம். அன் விகுதி முன் தனித்தன்மையினும், பின் படர்க்கை ஒருமையினும் வந்தது. தனித்தன்மை, 'உளனா என் உயிரை உண்டு' (கலித், குறிஞ்-22)என்பதனானும் அறிக. மற்று: அசைநிலை. 'இலம்' என்று பாடம் ஓதுவாரும் உளர். 'பொருளான் வறியன் எனக்கருதித்

தீயவை செய்யற்க; செய்யின் அப்பொருளானேயன்றி நற்குண நற்செய்கைகளானும் வறியனும்' என்று உரைப்பாரும் உளர்.

மணக்குடவர் : நல்கூர்ந்தோம் என்று நினைத்துச் செல்வத்தைக் கருதித் தீவினையைச் செய்யாதொழிக; செய்வனாயின், பின்பும் நல்குரவினன் ஆவன்; அது செல்வம் பயவாது என்றவாறு.

இது, வறுமை தீரத் தீமை செய்யினும் பின்பும் வறியனாகும் என்றது.

பரிதியார் : வறுவியோமென்று பாவமான காரியத்தைச் செய்து பொருள் தேடவேண்டாம்; தேடின பொருளும் நில்லாது; மறுமைக்கும் வறியனும் என்றவாறு.

6. தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை அடல்வேண்டா தான். 206

Whoso desireth not to be saddened by ills, let him abstain from doing injury to others. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : நோய்ப்பால தன்னை அடல் வேண்டாதான்-துன்பம் செய்யுங் கூற்றவாகிய பாவங்கள் தன்னைப் பின்வந்து வருத்துதலை வேண்டாதவன்; தீப்பால தான் பிறர்கண் செய்யற்க - தீமைக்கூற்றவாகிய வினைகளைத் தான் பிறர்மாட்டுச் செய்யாதொழிக.

செய்யின், அப்பாவங்கள் அடுதல் ஒருதலை என்பதாம்.

மணக்குடவர் : தன்னைத் துன்பப் பகுதியானவை நலிதல் வேண்டாதவன், தீமையாயினவற்றைத் தான் பிறர்க்குச் செய்யாதொழிக என்றவாறு.

இது, நோயுண்டாம் என்றது.

பரிதியார் : தன் ஆத்மா சுகசீவியாக இருக்கவேணுமாகில், வேறொரு ஆத்மாவை வருத்தஞ் செய்யாதொழிக என்றவாறு.

காளிங்கர் : பெரிதும் இடருறுத்துவனவாகிய தீவினைக் கூற்று யாவை, அவற்றைத் தான் பிறர்மாட்டு என்றுஞ் செய்

யாது ஒழிக; யாவன் எனின், மற்று இடருறுங் கூற்றனவாகிய கொடியவை தன்னை வந்து ஒறுத்தல் வேண்டாதவன் என்றவாறு.

7. எனைப்பகை உற்றாரும் உய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென் றடும். 207

However great be the enmity men have incurred, they may live. The enmity of sin will incessantly pursue and kill. (*R.D.*)

பரிமேலழகர் : எனைப்பகை உற்றாரும் உய்வர் - எத்துணைப் பெரிய பகையுடையாரும் அதனை ஒருவாற்றால் தப்புவர்; வினைப் பகை வீயாது பின் சென்று அடும் - அவ்வாறன்றித் தீவினை யாகிய பகை நீங்காது புக்குழிப் புக்குக் கொல்லும்.

"வீயாது, உடம்பொடு நின்ற உயிரும் இல்லை" (புறநா. 363) என்புழியும் வீயாமை நீங்காமைக்கண் வந்தது.

மணக்குடவர் : எல்லாப் பகையும் உற்றார்க்கும் உய்தியுண் டாம்; தீவினையாகிய பகை நீங்காது. என்றும் புக்குழிப்புகுந்து கொல்லும் என்றவாறு.

அஃதாமாறு பின் கூறப்படும்.

பரிதியார் : யாருடன் பகைகொண்டாலும் நற்குணத்தினாலே உறவு பண்ணிக்கொள்ளலாம்; தீவினைப்பகை விடாமல் நின்று கெடுக்கும் என்றவாறு.

8. தீயவை செய்தார் கெடுதல் நிழல்தன்னை
வீயா தடியுறைந் தற்று.* 208

As the shadow leaveth not a man but doggeth his footsteps wheresoever he goeth, even so do evil deeds pursue their author and work his destruction. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : தீயவை செய்தார் கெடுதல் - பிறர்க்குத் தீவினைகளைச் செய்தார் தாம்கெடுதல் எத்தன்மைத்தெனின்; நிழல் தன்னை வீயாது அடி உறைந்தற்று - ஒருவன் நிழல் நெடி

---

* இச்செய்யுள் உவமையணி.

தாகப்போயும் அவன்றன்னை விடாது வந்து அடியின்கண் தங்கிய தன்மைத்து.

இவ்வுவமையைத் தன் காலம் வருந்துணையும் புலனாகாது உயிரைப் பற்றி நின்று, அது வந்துழி உருப்பதாய தீவினையைச் செய்தார், பின் அதனால் கெடுதற்கு உவமையாக்கி உரைப்பாரும் உளர்; அஃது உரையன்று என்பதற்கு 'அடியுறைந்த நிழல் தன்னை வீய்ந்தற்று' என்னாது, 'வீயாது அடியுறைந்தற்று' என்ற பாடமே கரியாயிற்று. 'மேல் வீயாது பின்சென்று அடும்' (குறள் 207) என்றார், ஈண்டு அதனை உவமையான் விளக்கினார்.

மணக்குடவர்: தீயவானவற்றைப் பிறர்க்குச் செய்தார் கெடுதல், நிழல் தன்னை நீங்காதே உள்ளடியின்கீழ் ஒதுங்கினாற் போலும் என்றவாறு.

மேல் 'வினைப்பகை பின்சென்று அடும்' என்றார்; அஃது அடுமாறு காட்டினார்.

பரிதியார்: பாவம் செய்தாரை, அந்தப் பாவம் சுற்றி நிற்கும்; நிழல் தன்னைவிட்டு நீங்காத முறைமைபோல என்றவாறு.

காலிங்கர்: பாவமான தீவினைகளைச் செய்தவர் நசித்தல் எத்தன்மைத்தோ எனின், ஓர் உருவின்கண் தோன்றிய நிழலானது பின்னும் அவ் உருவினை விட்டு நீங்காது தான் தோன்றிய விடத்தே வந்து கூடிக்கொண்டு நின்ற தன்மைத்து என்றவாறு.

ஒருவன் தான் செய்த தீவினைப்பயன் தன்னையே வந்துறும் இத்துணையல்லது, வேறு பகுத்துக் கோடற்குரியாரில்லை என்பது போலேயே நிழலுந் தன்னைவிட்டு நீங்காது என்பதாம்.

9. தன்னைத்தான் காதல னாயின் எனைத்தொன்றும்
துன்னற்க தீவினைப் பால். 209

If you hold yourself dear, don't approach anything that may be called evil. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர்: தன்னைத் தான் காதலன் ஆயின் - ஒருவன் தன்னைத்தான் காதல் செய்தல் உடையனாயின்; தீவினைப்பால்

எனைத்து ஒன்றும் துன்னற்க - தீவினையாகிய பகுதி எத்துணை யுஞ் சிறியதொன்றாயினும் பிறர்மாட்டுச் செய்யாது ஒழிக.

நல்வினை தீவினை என வினைப்பகுதி இரண்டாகலின், 'தீவினைப்பால்' என்றார். பிறர்மாட்டுச் செய்த தீவினை தன்மாட்டுத் துன்பம் பயத்தல் விளக்கினாராகலின், 'தன்னைத்தான் காதலனாயின்' என்றார்.

இவை ஆறு பாட்டானும் பிறர்க்குத் தீவினை செய்யின் தாம் கெடுவர் என்பது கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: தனக்குத்தான் நல்லவனாயின் யாதொன்றாயினும் தீவினைப் பகுதியாயினவற்றைப் பிறர்க்குச் செய்யாதொழிக என்றவாறு.

இது, தீவினைக்கு அஞ்சவேண்டும் என்றது.

பரிதியார்: தன்னைத்தான் பிரியமுள்ளவன் ஆகில், பாவமான காரியத்தைச் செய்வான் அல்லன்; அஃதெப்படி என்றால், தான் செய்த பாவம் தன் ஆத்மாவை வருத்தும் என்றவாறு.

10. அருங்கேடன் என்ப தறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யான் எனின். 210

Know ye that he is freed from destruction who commits no evil, going to neither side of the right path. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: மருங்கு ஓடித் தீவினை செய்யான் எனின் - ஒருவன் செந்நெறிக்கண் செல்லாது கொடுநெறிக்கண் சென்று பிறர்மாட்டுத் தீவினைகளைச் செய்யானாயின்; அருங்கேடன் என்பது அறிக - அவனை அரிதாகிய கேட்டையுடையவன் என்பது அறிக.

அருமை - இன்மை. அருங்கேடன் என்பதனை, "சென்று [1]சேக்கல்லாப் புள்ள உள்ளில், என்றூழ் வியன்குளம்" (அகநா-42) என்பதுபோலக் கொள்க. 'ஓடி' என்னும் வினையெச்சம் 'செய்யான்' என்னும் எதிர்மறை வினையுள் செய்தலோடு முடிந்தது.

இதனால் தீவினை செய்யாதவன் கேடிலன் என்பது கூறப்பட்டது.

பா-ம் 1 சேர்கல்லாப்

மணக்குடவர்: ஒருமருங்கு ஓடிப் பிறர்க்குத் தீவினைகளைச் செய்யானாயின் தனக்குக் கேடு வருவதில்லையென்று தானே அறிக என்றவாறு.

இது, கேடில்லை என்றது.

பரிதியார்: கேட்டுக்கும் பாவத்திற்கும் உள்ளல்ல இவன் என்று அறியப்படும்; வாக்கினாலும், காயத்தினாலும், மனத்தினாலும் பாவத்தை அறியாதான் என்றவாறு.

---

22. ஒப்புரவறிதல்

பரிமேலழகர்: அஃதாவது உலக நடையினை அறிந்து செய்தல். உலகநடை வேதநடைபோல அறநூல்களுள் கூறப் படுவதன்றித் தாமே அறிந்து செய்யுந் தன்மைத்தாகலின், 'ஒப்புர வறிதல்' என்றார். மேல் மனமொழி மெய்களால் தவிரத்தகுவன கூறினார்; இனிச் செய்யத் தகுவனவற்றுள் எஞ்சி நின்றன கூறுகின்றாராகலின், தீவினையச்சத்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர்: ஒப்புரவறிதலாவது, இல்லென இரந்துவந் தார் யாவர்க்கும் வரையாது கொடுக்கும் ஆற்றல் இலரெனினும், தம்மளவிற்கும் தம்வருவாயளவிற்கும் ஏற்கத் தக்கார்க்குத் தக்கன அறிந்து கொடுத்தல்.

பரிதியார்: ஒப்புரவறிதலாவது, ஒருவர்க்குச் செய்யும் ஒப் புரவு அறியவேண்டும் என்றவாறு.

1. கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டென்னாற்றுங் கொல்லோ உலகு.* 211

Benevolence seeks not a return. What does the world give back to the clouds? (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: மாரிமாட்டு உலகு என் ஆற்றும் - தமக்கு நீர் உதவுகின்ற மேகங்களினிடத்து உயிர்கள் என்ன கைம்மாறு செய்யாநின்றன; கடப்பாடு கைம்மாறு வேண்டா - ஆகலான், அம்மேகங்கள்போல்வார் செய்யும் ஒப்புரவுகளும் கைம்மாறு நோக்குவனவல்ல.

---

* இச்செய்யுள் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி.

'என் ஆற்றும்' என்ற வினை, யாதும் ஆற்றா என்பது தோன்ற நிற்றலின், அது வருவித்துரைக்கப்படும். தவிருந்தன்மைய அல்ல என்பது 'கடப்பாடு' என்னும் பெயரான் பெறப்பட்டது. செய்வாரது வேண்டாமையைச் செய்யப்படுவனமேல் ஏற்றினர்.

மணக்குடவர்: ஒப்புரவு செய்யுங்கால் கைம்மாறு கருதிச் செய்யவேண்டா; எல்லார்க்கும் நல்வழி சுரக்கின்ற மாரிக்கு உலகம் கைம்மாறு செய்தல் உண்டோ என்றவாறு.

கடப்பாடு - ஒப்புரவு. இஃது, ஒப்புரவாவது கைம்மாறு வேண்டாத கொடை என்று கூறிற்று.

பரிதியார்: ஒருவன் முன்னே செய்த உதவிக்கு இவன் தானும் ஒரு உதவி செய்வோம் என்றது எத்தன்மைக்கு ஒக்கும், என்றால் பூலோகத்தை இரட்சிக்கிற மழைக்கு உதவிசெய்வோம் என்பதற்கு நிகராம் என்றவாறு.

காலிங்கர்: ஒருவன் முன்செய்த உதவிக்குப் பின்புசெய்த உதவி எதுபோல் எனில், மழைக்கு உதவி செய்ததற்கு நிகராம் என்றவாறு.

2\. தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாம் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. 212

The substance gathered in by the worthy by the labour of their hands is all for others' use. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: தக்கார்க்கு - தகுதியுடையார்க்காயின்; தாள் ஆற்றித் தந்த பொருள் எல்லாம் - முயறலைச்செய்து ஈட்டிய பொருள் முழுதும்; வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு - ஒப்புரவு செய்தற் பயத்தவாம்.

பிறர்க்கு உதவாதார் பொருள்போலத் தாமே உண்டற் பொருட்டும், வைத்து இழத்தற்பொருட்டும் அன்று என்பதாயிற்று.

மணக்குடவர்: ஒருவன் முயன்று ஈட்டிய பொருளெல்லாம் தகுதியுடையார்க்கு உபகரித்தற்காகவாம் என்றவாறு.

இது, பொருளுண்டானால் ஒப்புரவு செய்க என்றது.

பரிதியார்: தான் தேடின உடைமை ஏதுக்காம் என்னில், நல்லோர்க்கும் ஒப்புரவு செய்யத் தேடியது என்று ஒப்புரவு செய்வான் என்றவாறு.

3. புத்தேள் உலகத்தும் ஈண்டும் பெறலரிதே
ஒப்புரவின் நல்ல பிற. 213

A better thing than a gracious complaisance cannot be had either here or in heaven. *(V. V. S.)*

பரிமேலழகர்: புத்தேள் உலகத்தும் ஈண்டும் - தேவருலகத்தும் இவ்வுலகத்தும்; ஒப்புரவின் நல்ல பிற பெறல் அரிது - ஒப்புரவுபோல நல்லன பிற செயல்களைப் பெறுதல் அரிது.

ஈவாரும் ஏற்பாருமின்றி எல்லாரும் ஒரு தன்மையராகலின், புத்தேளுலகத்து அரிதாயிற்று; யாவர்க்கும் ஒப்பது இதுபோல் பிறிதொன்று இன்மையின், இவ்வுலகத்து அரிதாயிற்று. 'பெறற்கரிது' என்று பாடம் ஓதிப் 'பெறுதற்குக் காரணம் அரிது' என்று உரைப்பாரும் உளர்.

இவை மூன்று பாட்டானும் ஒப்புரவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: ஒப்புரவு செய்தலின் நன்றாயிருப்பது தேவருலகத்தினும் இவ்வுலகத்தினும் பெறுதற்கு அரிதாம் என்றவாறு.

பரிதியார்: ஒப்புரவுபோலே ஒத்த இன்பம் தெய்வலோகத்திலும் இல்லை; அஃது எப்படி என்றால், தெய்வலோகத்தில் தான தன்மம் பரோபகாரம் இல்லை; இந்த உலகத்தில் செய்த தான தன்ம பலத்தை அங்கே அநுபவிப்பது உள்ளது என்றவாறு.

4. ஒத்த தறிவான் உயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும். 214

Verily he is alive who is in harmony with the world; others should be ranked with the dead. *(V. R. R.)*

பரிமேலழகர்: உயிர்வாழ்வான் ஒத்தது அறிவான் - உயிரோடு கூடி வாழ்வானாவான் உலக நடையினை அறிந்து செய்

வான்; மற்றையான் செத்தாருள் வைக்கப்படும் - அஃதறிந்து செய்யாதவன் உயிருடையனேயாயினும் செத்தாருள் ஒருவனாகக் கருதப்படும்.

உயிரின் அறிவும் செயலும் காணமையின், 'செத்தாருள் வைக்கப்படும்' என்றார். இதனால் உலகநடைவழு வேதநடைவழுப்போலத் தீர்திறன் உடைத்தன்று என்பது கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: ஒப்புரவறிவான் உயிர்வாழ்வான் என்று சொல்லப்படுவன்; அஃது அறியான் செத்தவருள் ஒருவனாக எண்ணப்படுவன் என்றவாறு.

இஃது, ஒப்புரவறியாதார் பிணத்தோடு ஒப்பர் என்றது.

பரிதியார்: ஒப்புரவு செய்வான் உயிருடன் வாழ்வான்; ஒப்புரவு அறியான் செத்தாரோடு ஒப்பன் என்றவாறு.

காலிங்கர்: நெஞ்சை எரிப்பது ஒத்ததாகிய ஒப்புரவு அறிகின்றவன் யாவன்; மற்றவனே உயிர்வாழ்கின்றவனாவன்; மற்றையான் செத்தாருள் ஒருவனாக வைத்து எண்ணப்படுவது எங்ஙனமெனின் பிறர் முகமறிந்து உபகரிக்கும் என்றே அதனால் அஃது இல்லாதானும் உயிரும் உணர்வும் உடையானொருவனல்லன்; வெறும் நடைப்பிணமே என்று பொருளாயிற்று என்றவாறு.

5. ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே உலகவாம்
   பேரறி வாளன் திரு. 215

The wealth of the wise man who desires to do good to the world is like the village tank filled full with water. (...)

பரிமேலழகர்: உலகு அவாம் பேரறிவாளன் திரு - உலக நடையை விரும்பிச் செய்யும் பெரிய அறிவினையுடையவனது செல்வம்; ஊருணி நீர் நிறைந்தற்று - ஊரின் வாழ்வார் தண்ணீருண்ணும் குளம் நீர் நிறைந்தாற் போலும்.

நிறைதல் என்னும் இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்தின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. பாழ்போகாது நெடிது நின்று எல்லார்க்கும் வேண்டுவன தப்பாது உதவும் என்பதாம்.

மணக்குடவர்: ஊர் உண்கின்ற கேணி நீர் நிறையப் புகுந்தால் ஒக்கும், உலகத்தாரெல்லாராலும் நச்சப்படுகின்ற பெரிய ஒப்புரவு அறிவானது செல்வம் என்றவாறு.

இஃது, ஒப்புரவறிவார்க்கு உளதாகிய செல்வம், நச்சிச் சென்றார் வேண்டியவாறு முகக்கலாம் என்றது.

பரிதியார்: வானேரி நிறைந்தால் ஒக்கும், அறிவுடையவனிடத்தில் செல்வம் என்றவாறு.

வானேரியும் சகலர்க்கும் பிரயோசனப்படும் என்பதாம்.

காலிங்கர்: ஊருணியாகிய பேரேரியும் பெருங்குளமும் முதலிய நீர் புகுந்து நிறைந்துநின்ற அவ்வத்தன்மைத்தே, உலகத்து யாவரும் 'இப்பொருள் நமது' என்று சூழ்ந்துகொள்ளுந் தன்மைத்தாகிய பேரறிவாளனது செல்வம் என்றவாறு.

அவாவல் - சூழ்தல்.

இனி, மற்று இவன் பெருஞ்செல்வம் எய்தியவழி எத்தன்மையனும் எனின் அளவிறந்த பேருபகாரியாம் என்பதனை அறிவிக்கிறது ஈகை என்னும் மேலையதிகாரம்.

6. பயன்மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்றால் செல்வம்
நயனுடை யான்கட் படின். 216

If wealth goes to an obliging man, it will do good to all like the fruit-bearing tree in the heart of the village. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: செல்வம் நயன் உடையான்கண் படின்-செல்வம் ஒப்புரவு செய்வான்கண்ணே படுமாயின்; பயன் மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்று - அது பயன் படுமரம் ஊர் நடுவே பழுத்தாற்போலும்.

உலகநீதி பலவற்றுள்ளும் ஒப்புரவு சிறந்தமையின், அதனையே 'நயன்' என்றார், எல்லார்க்கும் எளிதில் பயன்கொடுக்கும் என்பதாம்.

மணக்குடவர்: பயன்படுமரம் ஊர் நடுவே பழுத்தாற்போலும்; பிறரால் விரும்பப்படுவான்மாட்டுச் செல்வம் உண்டாயின் என்றவாறு.

இது, வேண்டாதார்க்கும் பயன்படும் என்றது.

பரிதியார்: பயன்படு மாமரம், பலாமரம், பனைமரம் ஒருவன் சுதந்தரமற்றதாகத் தன்னிலே பழுத்ததற்கு ஒக்கும், நல்லோர் செல்வம் என்றவாறு.

7. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றால் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின். 217

If wealth goes to a liberal minded man, it is like a tree 'that fails not to cure with its healing balm'. (...)

பரிமேலழகர்: செல்வம் பெருந்தகையான்கண் படின் - செல்வம் ஒப்புரவு செய்யும் பெரிய தகைமையை உடையான்கண்ணே படுமாயின்; மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்று - அஃது எல்லா உறுப்பும் பிணிகட்கு [1]மருந்தாய்த் தப்பாத மரத்தை ஒக்கும்.

தப்புதலாவது கோடற்கரிய இடங்களில் நின்றுதல், மறைந்து நின்றுதல், காலத்தான் வேறுபட்டாதல் பயன் படாமை. தன்குறை நோக்காது எல்லார் வருத்தமும் தீர்க்கும் என்பதாம்.

இவை மூன்று பாட்டானும் கடப்பாட்டாளனுடைய பொருள் பயன்படுமாறு கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: பிணி மருந்தாகித் தேடுவார்க்கு மறைதல் இல்லாத மரத்தை ஒக்கும், செல்வமானது பெருந்தகைமையான் மாட்டு உண்டாயின் என்றவாறு.

தப்புதல் என்றது ஒளித்தலை.

பரிதியார்: பிரத்தியட்சமான மருந்துமரம் நடுவூர்க்குள்ளே ஒருவர் சுதந்தரமற நின்றதற்கு ஒக்கும், நல்லோர் பெற்ற செல்வம் என்றவாறு.

8. இடனில் பருவத்தும் ஒப்புரவிற் கொல்கார்
கடனறி காட்சி யவர். 218

Even in poverty the truly discerning never cease to be liberal. (*V. R. R.*)

---

1. "மருந்துகொள் மரத்தின்" (புறநா.-180), "மனைமருந்தாய மருந்து" (பழமொழி நா—350).

பரிமேலழகர்: இடன் இல் பருவத்தும் ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார் - செல்வம் சுருங்கியகாலத்தும் ஒப்புரவு செய்தற்குத் தளரார்; கடன் அறி காட்சியவர் - தாம் செய்யத்தகுவனவற்றை அறிந்த இயற்கையறிவுடையார்.

பிற எல்லாம் ஒழியினும், இஃது ஒழியார் என்பதாம்.

மணக்குடவர்: செல்வம் விரிவற்ற காலத்திலும் ஒப்புரவிற்குத் தளரார் ; ஒப்புரவை அறியும் அறிவுடையார் என்றவாறு.

இது, செல்வம் விரிவல்லாத காலத்திலும் செய்யவேண்டுமென்றது.

பரிதியார்: ஒப்புரவினுல் வகையற்ற இடத்திலும் ஒப்புரவு குன்ருர், உலகத்தில் செய்யுமுறைமை அறிபவர் என்றவாறு.

காலிங்கர்: தமக்கு ஒன்றும் தருதற்கு இடமில்லாதவாறு வறுமை வந்துற்றகாலத்தும், ஒப்புரவு செய்தற்கு ஒதுங்குதல் இலர் ; யாரெனின், ஒப்புரவு என்னும் கடப்பாட்டினை அறிந்த அறிவினையுடையார் என்றவாறு.

கடப்பாடு என்பது முறைப்பாடு. காட்சி என்பது அறிவு.

9. நயனுடையான் நல்கூர்ந்தான் ஆதல் செயும்நீர
செய்யா தமைகலா ஆறு. 219

The complaisant man thinketh himself poor only when he is impotent to oblige those who solicit his aid. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: நயன் உடையான் நல்கூர்ந்தான் ஆதல் - ஒப்புரவு செய்தலையுடையான் நல்கூர்ந்தான் ஆதலாவது; செயும் நீர செய்யாது அமைகலா ஆறு - தவிராது செய்யும் நீர்மையையுடைய அவ்வொப்புரவுகளைச் செய்யப்பெருது வருந்துகின்ற இயல்பாம்.

தான் நுகர்வன நுகரப்பெருமையன்று என்பதாம்.

இவை இரண்டு பாட்டானும் வறுமையான் ஒப்புரவு ஒழிதற்பாற்று அன்று என்பது கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : நயனுடையான் நல்கூர்ந்தான் ஆகின்றது செய்யவேண்டுவன செய்யாதே அமையமாட்டாத இயல்பாம் என்றவாறு.

இது, செல்வம் குறைபடினும் செய்வர் என்றது.

பரிதியார் : ஒப்புரவாளன் மிடித்தாலும் அற்பமாகிலும் ஒப்புரவு செய்வான். அஃது எதுபோலும் எனின், பெருகாறு விளைவித்து வற்றின தறுவாய்க்கு ஊற்றுநீர் கொடுப்பதுபோல என்றவாறு.

காளிங்கர் : இல்லொழுக்கம் உடையோன் தான் பிறர்க்குச் செய்யத் தகும் ஒப்புரவுகளைச் செய்யாது நல்கூர்ந்தானாவது எப்போது எனில், தமது யாக்கை முடியுமிடத்தல்லது ஒப்புரவுக்கு ஒல்கான் ஆதலால் ஒப்புரவு ஒழியுங்காலத்து உயிர்வாழான் என்றவாறு.

அஃது எங்ஙனமெனில் பால் புளித்தலும் பகல் இருளாதலும் இல்லையாதலால், நயனுடையான் ஒப்புரவுக்கு இளையான் என்பது கருத்து.

10. ஒப்புரவி னால்வரும் கேடெனின் அஃதொருவன்
விற்றுக்கோள் தக்க துடைத்து. 220

If it be said that loss will result from benevolence, such loss is worth being procured by the sale of one's self. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : ஒப்புரவினால் கேடு வரும் எனின் - ஒப்புரவு செய்தலான் ஒருவனுக்குப் பொருட்கேடு வரும் என்பார் உளராயின்; அஃது ஒருவன் விற்றுக்கோள் தக்கது உடைத்து - அக்கேடு தன்னை விற்றாயினும் கொள்ளும் தகுதியை உடைத்து.

'தன்னை விற்றுக் கொள்ளப்படுவதொரு பொருள் இல்லையன்றே; இஃதாயின் அதுவும் செய்யப்படும்' என்றது புகழ்பயத்தல் நோக்கி.

இதனால் ஒப்புரவினால் கெடுவது கேடன்று என்பது கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : ஒருவன் ஒப்புரவு செய்தலினாலே பொருட்கேடு வரும் என்று சொல்லின் அக்கேட்டைக் கேடாகச் சேர்த்

துக்கொள்ளல் கூடாது; அஃது ஒன்றை விற்று ஒன்றைக் கொள்ளுகின்ற வாணிகமாகக் கொள்ளும் தகுதியுடைத்து என்றவாறு.

கெட்டானுயினும் அதனை ஆக்கமாகக் கொள்ளல் தகும்; பிற்பயப்பன நன்மையாதலான்.

பரிதியார்: ஒப்புரவினால் மிடி வருமாகில் தன்னை விற்றுகிலும் ஒப்புரவு செய்க என்றவாறு.

---

23. ஈகை

பரிமேலழகர்: அஃதாவது வறியராய் ஏற்றார்க்கு மாற்றாது கொடுத்தல். இது மறுமை நோக்கியது ஆகலின், இம்மை நோக்கிய ஒப்புரவறிதலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர்: ஈகையாவது, இல்லென இரந்துவந்தார் யாவர்க்கும் வரையாது கொடுத்தல்.

பரிதியார்: ஈகையாவது, ஒப்புரவாகிய மேன்முறைமையிலும் கொடுத்தல் விசேஷம் என்றவாறு.

1. வறியார்க்கொன் றீவதே ஈகைமற் றெல்லாம்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து. 221

Giving to the poor alone is charity. Everything else is of the nature of a barter. *(V. R. K.)*

பரிமேலழகர்: வறியார்க்கு ஒன்று ஈவதே ஈகை - ஒரு பொருளும் இல்லாதார்க்கு அவர் வேண்டியதொன்றைக் கொடுப்பதே பிறர்க்குக் கொடுத்தலாவது; மற்றெல்லாம் குறியெதிர்ப்பை நீரது உடைத்து - அஃது ஒழிந்த எல்லாக் கொடையும் குறியெதிர்ப்பைக் கொடுக்கும் நீர்மையை உடைத்து.

ஒழிந்த கொடைகளாவன: வறியரல்லாதார்க்கு ஒரு பயன் நோக்கிக் கொடுப்பன. குறியெதிர்ப்பையாவது, அளவுகுறித்து வாங்கி அவ்வாங்கியவாறே எதிர்கொடுப்பது. நீரது என்புழி அது என்பது பகுதிப்பொருள் விகுதி. பின்னும் தன்பால் வருதலின், 'குறியெதிர்ப்பை நீரது உடைத்து' என்றார்.

இதனான், ஈகையது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : ஈகையாவது இல்லாதார்க்கு யாதானும் ஒன்றைக் கொடுத்தல்; இஃதொழிந்த கொடையெல்லாம் குறியெதிர்ப்பைக் கொடுத்த நீர்மையாதலையுடைத்து என்றவாறு.

இது, கொடுக்குங்கால் இல்லாதார்க்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்றது.

பரிதியார் : வறியவர்க்குக் கொடுப்பதே கொடை; மற்றதெல்லாம் வட்டிக்குக் கொடுப்பதை ஒக்கும் என்றவாறு.

காளிங்கர் : வறியவர்க்கு எஞ்ஞான்றும் யாதானும் ஒன்றினைக் கொடுப்பதே கொடையாவது; மற்று இம்மைப் பயனும் மறுமைப் பயனும் கருதிக் கொடுப்பன எல்லாம் தமக்கோர் ஊதியம் குறித்துக் கொடுக்கின்றமையின் அது கொடையல்ல என்றவாறு.

நீரது உடைத்து என்பது ஒப்புடைத்து என்றது.

2. நல்லா றெனினும் கொளல்தீது மேலுலகம்
இல்லெனினும் ஈதலே நன்று. 222

Though it lead unto heaven, receiving is bad; and though heaven should be denied to the giver, even then the giving of alms would be the highest virtue. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : கொளல் நல் ஆறு எனினும் தீது - ஏற்றல் வீட்டுலகிற்கு நல்லநெறி என்பார் உளராயினும் அது தீது; மேலுலகம் இல் எனினும் ஈதலே நன்று - ஈந்தார்க்கு அவ்வுலகு எய்துதல் இல்லை என்பார் உளராயினும் ஈதலே நன்று.

எனினும் என்பது இருவழியும் அங்ஙனம் கூறுவாரின்மை விளக்கிநின்றது. பிரிநிலை ஏகாரத்தால் பிற அறங்களில் ஈதல் சிறந்தது என்பது பெற்றும். நல்லது கூறுவார் தீயதும் உடன் கூறினர்.

மணக்குடவர் : ஒருவன்மாட்டுக் கொள்ளல் நன்மை பயக்கும் நெறி எனினும் கோடல் தீது; ஒருவர்க்குக் கொடுத்தால் பாவம் உண்டெனினும் கொடுத்தல் நன்று என்றவாறு.

கொள்வோர் அமைதி அறிந்து கொடுக்கவேண்டும் எனினும், இது வரையாது கொடுத்தலாதலால், யாதொருவாற்றானும் கொடை நன்று என்பது கூறிற்று.

பரிதியார் : இவர் கையாலே ஏற்றால் புண்ணியம் உண்டு என்று சொன்னாலும் ஏற்பது பொல்லாது; இவர் கையிலே கொடுத்தால் நரகம் என்றாலும் கொடுத்தலே நன்று என்றவாறு.

காளிங்கர் : தாம் பிறரொருவர்மாட்டுச் சென்று ஏற்றுக் கொள்ளுவது நல்வழி என்று அறநூல் சொல்லினும் இரத்தல் மிகவும் தீது; மற்றுப் பிறர் ஒருவருக்குக் கொடுத்த அதனால் மறுமைப்பயன் இல்லை எனினும் ஈதலே நன்று என்றவாறு.

இனி, 'ஈவார்க்கு இங்ஙனம் மறுமைப் பயனேயோ பயப்பது, இம்மையில் பெறுவதொன்று இல்லையோ' எனின், இம்மையிடத்தும் எஞ்ஞான்றும் தம்பெயர் அழியாது நிற்பதோர் பெரும்புகழ் எய்துவர் என்பதனை அறிவிக்கின்றது மேலதிகாரம் [புகழ்].

3. இலனென்னும் எவ்வம் உரையாமை ஈதல்
குலனுடையான் கண்ணே உள. 223

To give without pleading dire penury becomes a man of noble birth. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர் : இலன் என்னும் எவ்வம் உரையாமை - யான் வறியன் என்று இரப்பான் சொல்லும் இளிவரவைத் தான் பிறர் கட்சொல்லாமையும்; ஈதல் - அதனைத் தன்கட் சொன்னார்க்கு மாறாது ஈதலும்; உள குலன் உடையான்கண்ணே - இவை இரண்டும் உளவாவன குடிப்பிறந்தான்கண்ணே.

மேல் 'தீது' என்றது ஒழிதற்கும் 'நன்று' என்றது செய்தற்கும் உரியவனை உணர்த்தியவாறு. இனி, 'இலனென்னும் எவ்வம் உரையாமை ஈதல்' என்பதற்கு, அவ்விளிவரவை ஒருவன் தனக்குச் சொல்வதற்கு முன்னே அவன் குறிப்பறிந்து கொடுத்தல் எனவும், அதனைப் பின்னும் பிறனொருவன்பாற்சென்று அவன் உரையாவகையால் கொடுத்தல் எனவும், யான் இது பொழுது பொருளுடையேன் அல்லேன் எனக் கரப்பார் சொல்லும் இளிவரவைச் சொல்லாது கொடுத்தல் எனவும் உரைப்பாரும்

உளர். அவர் 'ஈதல்' என்பதனைப் பொருட்பன்மைபற்றி வந்த பன்மையாக உரைப்பர்.

மணக்குடவர் : இரந்துவந்தார்க்கு இலன் என்னுநின்ற துன்பத்தைக் கூறாது ஈதலும், குடிப்பிறந்தான்மாட்டே உளதாம் என்றவாறு.

இது, கொடுக்குங்கால் மாறாது கொடுக்கவேண்டும் என்றது.

பரிதியார் : தன்னிடத்திலே ஏற்றவன் [1]பிறத்தியிலே போய் எனக்கு என்று சொல்லாதவாறு மிடி தீரக் கொடுப்பது குடிப்பிறந்தார்க்கு வரவித்தை[2] என்றவாறு.

காலிங்கர் : மற்றெவ்வாற்றானும் தம்மாட்டு வந்தோர் யாவர் ; மற்றவர் 'எமக்கு [3]வகையிலோம்' என்று சொல்லும் இத்துயருறு சொல்லினைச் செவிகேட்பச் சொல்லுதற்கு முன்னமே கொடுத்தல் யாவர்மாட்டுளவோ எனில், குலமரபுடையோன்மாட்டே உளவாம் என்றவாறு.

எவ்வம் என்பது துயரம்.

4. இன்னா திரக்கப் படுதல் இரந்தவர்
இன்முகம் காணும் அளவு. 224

To see men begging from us is disagreeble until we see the pleasant countenance of those who beg. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : இரக்கப்படுதல் இன்னாது - இரத்தலேயன்றி இரக்கப்படுதலும் இனிதன்று ; இரந்தவர் இன்முகம் காணும் அளவு-ஒரு பொருளை இரந்தவர் அது பெற்றதனால் இனிதாகிய அவர் முகங்காணும் அளவும்.

எச்சவும்மையும் முற்றும்மையும் விகாரத்தால் தொக்கன. இரக்கப்படுதல் - இரப்பார்க்கு ஈவல் என்று இருத்தல். அதனை, 'இன்னாது' என்றது, "எல்லாம்—இரப்பார்க்கொன் றீயாமை" (நாலடி. 145) கூடுங்கொல்லோ என்னும் அச்சம் நோக்கி. எனவே, எல்லாப் பொருளும் ஈதல் வேண்டும் என்பது பெறப்பட்டது.

பா-ம். 1. *புறத்திலே.* 2. *குடிப்பிறந்தார்க்குரிய வித்தை.* 3. *உவகையிலோம்.*

மணக்குடவர்: பிறன் ஒருவனால் இரக்கப்படுதலும் இன்னாது; எவ்வளவும் எனின், இரந்துவந்தவன் தான் வேண்டியது பெற்றதனானே இனிதான முகங் காணுமளவும் என்றவாறு.

இது, கொடுக்குங்கால் தாழாது கொடுக்கவேண்டும் என்றது.

பரிதியார்: தேகி என்பது பொல்லாது; எவ்வளவும் என்னில், தாதாவானவன் அவன் முகங்காணுமளவும் என்றவாறு.

தேகியின் நகைமுகங் கண்டால் துயரங் கெடும் என்பதாம்.

காளிங்கர்: பிறரால் இரக்கப்படுதல் மிகவும் இன்னாங்கு உடைத்து, மற்றுத் தம்பால் வந்து இரந்தவரது இனிய முகம் காணுமளவும் என்றவாறு.

5. ஆற்றுவார்[1] ஆற்றல் பசியாற்றல் அப்பசியை
மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின். 225

The power of those who perform penance is the power of enduring hunger. It is inferior to the power of those who remove the hunger (of others). *(R. D.)*

பரிமேலழகர்: ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசி ஆற்றல் - தவத்தான் வலியார்க்கு வலியாவது தம்மையுற்ற பசியைப் பொறுத்தல்; அப்பசியை மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின் - அவ்வலிதான் அங்ஙனம் பொறுத்தற்கரிய பசியை ஈகையான் ஒழிப்பாரது வலிக்குப் பின்.

தாமும் பசித்துப் பிறரையும் அது தீர்க்கமாட்டாதார் ஆற்றலின், தாமும் பசியாது பிறரையும் அது தீர்ப்பார் ஆற்றல் நன்று என்பதாம்.

மணக்குடவர்: பெரியாரது பெருமையாவது பசியைப் பொறுத்தல்; அதுவும் பெரிதாவது பிறர் பசியைத் தீர்ப்பாரது பெருமைக்குப் பின்பு என்றவாறு.

இது, தவம்பண்ணுவாரினும் தானம் பண்ணுவார் வலியுடையர் என்றது.

பரிதியார்: ஆற்றுவார் பசி ஆற்றலே பெரிது; அவன் சருகு பொசித்துத் தவசு பண்ணுவாரிலும் பெரியனாம். எப்படி

பா-ம். 1. ஆற்றுவார்க்கு.

என்றால் சருகு பொசிப்பார், ஒருவரையும் பசியாற்றமாட்டார்; தன் ஆத்துமாவையும் ஒறுப்பார்; ஆகையால் இவனுக்கு அவர்கள் சரியல்லர் என்றவாறு.

காளிங்கர்: தவம் மானம் முதலாகிய அனைத்துக் காரணங்களையும் தாம் இயற்றுகின்ற அறநெறிக்கு வழுவுதலுண்டாகாமே அவற்றின் மதங்களை ஆற்றி ஒழுகுவாருடைய ஆற்றலின் மிக்க தவமாவது யாதோ எனில், பசியை ஆற்றலாகின்ற பெருந் தவமானது வறியவர் வந்தால் அப்பசிப் பிணிக்கு மருந்தாகிய அமுதம் கொடுத்து மற்றதனை ஒழிப்பாரது புண்ணியத்திற்குப் பின் என்றவாறு.

6. அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி. 226

To relieve the wasting hunger of the needy or destitute is for the earner of wealth the proper place to lay by. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: அற்றார் அழி பசி தீர்த்தல் - வறியாரது மிக்க பசியை அறன்நோக்கித் தீர்க்க; பொருள் பெற்றான் ஒருவன் வைப்புழி அஃது - பொருள் பெற்றான் ஒருவன் அதனைத் தனக்கு உதவ வைக்குமிடம் அவ் அறமாகலான்.

எல்லா நன்மைகளும் அழிய வருதலின், 'அழிபசி' என்றார். 'அறன் நோக்கி' என்பது எஞ்சி நின்றது. அற்றார் அழிபசி தீர்த்த பொருள் பின் தனக்கே வந்துதவும் என்பதாம்.

மணக்குடவர்: பொருளற்றாரது குணங்களையழிக்கும் பசியைப் போக்குக; அது செய்ய ஒருவன் தான் தேடின பொருள் வைத்தற்கு இடம் பெற்றானும் என்றவாறு.

இது, பகுத்துண்ணப் பொருளழியாது என்றது.

பரிதியார்: பொருளற்றாரது பசிதீர்த்தல் ஒருவன் பெற்ற பொருளைச் சேமிக்குமிடம் என்றவாறு.

காளிங்கர்: தன்கைப்பொருள் அற்றாராகிய வறியோரது மிக்க பசியினைத் தீர்த்தல் யாது, மற்றது, பொருள் நசித்துப்

போகாமை தனது நெஞ்சறித்து மகிழ்ந்து தானே தன்கையால் எடுத்து வைப்பதோரிடத்தினைப் பெற்றான் என்றவாறு.

7. பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னும்
தீப்பிணி தீண்டல் அரிது. 227

The fiery disease of hunger shall never touch him who habitually distributes his food to others. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: பாத்து ஊண் மரீஇயவனை - எஞ்ஞான்றும் பகுத்து உண்டல் பயின்றவனை; பசி என்னும் தீப்பிணி தீண்டல் அரிது - பசி என்று சொல்லப்படும் தீயநோய் தீண்டுதல் இல்லை.

இவ்வுடம்பினின்று ஞான ஒழுக்கங்களை அழித்து அதனால் வரும் உடம்புகட்கும் துன்பஞ் செய்தலின், 'தீப்பிணி' எனப் பட்டது; தனக்கு மருத்துவன் தானாகலின், பசிப்பிணி நணுகாது என்பதாம்.

இவை ஆறு பாட்டானும் ஈதலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: பகுத்து உண்டலைப் பழகியவனைப் பசியாகிய பொல்லாநோய் தீண்டுதல் இல்லை என்றவாறு.

இஃது ஒருவன் பிறர்க்கீயாதொழிகின்றமை, 'ஈந்தால் பொருள் குறையும்; அதனாலே பசியுண்டாம்' என்றஞ்சியன்றே? அவ்வாறு நினைத்தல் வேண்டா; பகுத்துண்ணப் பசி வாராது என்று கூறிற்று.

பரிதியார்: பசித்தவர் உண்டோ என்று பார்த்துக் கூட்டிக் கொண்டுவந்து பசியாற்றுவானை இம்மை மறுமைக்கும் பசிப்பிணி தீண்டாது என்றவாறு.

காலிங்கர்: அங்ஙனம் தான் தனித்துண்ணாது பிறர்க்கும் பகுத்துண்ணும் பகுத்தூணினையே எஞ்ஞான்றும் மருவி வருகின்றவனை மற்றுப் பசி என்று சொல்லப்படும் கொடுந் தீயாகிய பிணி எஞ்ஞான்றும் தீண்டுதலரிது என்றவாறு.

8. ஈத்துவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் தாமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர். 228

Hard-hearted men who hoard but to lose, probably know not the happiness which springs from the pleasure of giving. (...)

பரிமேலழகர்: தாம் உடைமை வைத்து இழக்கும் வன் கணவர் - தாம் உடையபொருளை ஈயாது வைத்துப் பின் இழந்து போம் அருளிலாதார்; ஈத்து உவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் - வறியார்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து அவர் உவத்தலான் அருளுடையார் எய்தும் இன்பத்தினைக் கண்டறியார்கொல்லோ !

உவக்கும் என்பது காரணத்தின்கண் வந்த பெயரெச்சம்; அஃது, இன்பம் என்னுங் காரியப்பெயர் கொண்டது. அறிந்தா ராயின், தாமும் அவ்வின்பத்தை எய்துவதல்லது வைத்து இழ வார் என்பது கருத்து.

மணக்குடவர்: கொடுத்த கொடையினால் பெற்றவர்க்கு வரும் முக மலர்ச்சியைக் கண்டறியாரோ? தாம் உடைய பொரு ளைக் கொடாதே வைத்துப் பின் இழக்கின்ற வன்கண்ணர் என்ற வாறு.

இஃது, இடார் இழப்பர் என்றது.

பரிதியார்: கொடுத்து அதனால் வரும் இன்பம் அறியார்; அவர் யாரென்னில், உடைமையைத் தேடிவைத்துத் தானும் பொசியாமல் பாழே கெடுப்பவர் என்றவாறு.

காளிங்கர்: வேண்டுநர் யாவருக்கும் கொடுத்து, அதனால், தனது மனம் மகிழும் இன்பத்தை அறியார் போலும்; யாரோ எனில், உடைமையாகிய பொருளினை வழங்காது ஈட்டிவைத்து இழந்து உயிர் கழியும் தறுகணாளர் என்றவாறு.

9. இரத்தலின் இன்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமியர் உணல். 229

It is certainly more painful than begging if they, to replenish the store, should eat solitarily. (...)

பரிமேலழகர்: நிரப்பிய தாமே தமியர் உணல் - பொருட் குறை நிரப்பவேண்டி வறியார்க்கு ஈயாது தாமே தனித்து உண்

டல்; இரத்தலின் இன்னாது மன்ற - ஒருவர்க்குப் பிறர்பாற் சென்று இரத்தலினும் இன்னாது ஒருதலையாக.

பொருட்குறை நிரப்பலாவது, ஒரோ எண்களைக் குறித்து 'இத்துணையீட்டுதும்' என ஈட்டத்தையே மேற்கொண்டு இவறிக் கூட்டுதல். தனித்தல்-பிறரை ஒழித்தல். இரத்தற்குள்ளது அப்பொழுதை இளிவரவே, பின் நல்குரவு இல்லை; தமியருண்டற்கு அவை இரண்டும் உளவாமாகலின், 'இரத்தலின்இன்னாது' என்றார். 'நிரப்பிய' என்பதற்குத் 'தேடிய உணவுகளை' என்று உரைப்பாரும் உளர்.

மணக்குடவர்: இரத்தல்போல மெய்யாக இன்னாதாம், தேடின உணவைத் தாமே தமியராயிருந்து உண்டல் என்றவாறு.

தமியராய் என்பது ஒருவருங் காணமல் என்றது.

பரிதியார்: தேகி என்பது பொல்லாது; அதிலும் பொல்லாது தான்பெற்ற செல்வத்தைத் தானே பொசித்தல்; அஃது எப்படி என்றால் தேகி என்பவன் கொடுப்பார்க்குப் புண்ணியத்தைக் கொடுத்தான்; இவன் தனக்குப் பாவமே தேடினன்; ஆகையால் இவனுக்குச் சரியல்ல என்றவாறு.

காலிங்கர்: யாவரானும் பிறர்மாட்டுச் சென்று இரத்தல் சால இன்னாங்குடைத்து; மற்றதனினும் இன்னாங்குடைத்து ஒன்று உண்டு; மற்றது யாதோ எனில், ஒருவர்க்கு ஈந்தால் அதனாலே நமக்கு ஊண் குறைவுபடும் என்று, தம் வயிற்றை நிரப்புதற்காகத் தாமே தமியராயிருந்து உண்டல் என்றவாறு.

10. சாதலின் இன்னாத தில்லை இனிததூஉம்
ஈதல் இயையாக் கடை. 230

Nothing is more joyless than death; yet even that is joyful where charity cannot be exercised. *(R. D.)*

பரிமேலழகர்: சாதலின் இன்னாதது இல்லை - ஒருவற்குச் சாதல் போல இன்னாதது ஒன்று இல்லை; அதூஉம் ஈதல் இயையாக்கடை இனிது - அத்தன்மைத்தாகிய சாதலும் வறியார்க்கு ஒன்று ஈதல் முடியாதவழி இனிது.

பிறர்க்குப் பயன்படாத உடற்பொறை நீங்குதலான், 'இனிது' என்றார்.

இவை மூன்று பாட்டானும் ஈயாமையின் குற்றம் கூறப் பட்டது.

மணக்குடவர்: சாதலின் மிக்க துன்பம் இல்லை; அதுவும் இனிதாம், இரந்துவந்தார்க்குக் கொடுத்தல் முடியா இடத்து என்றவாறு.

இஃது, ஈயாது வாழ்தலில் சாதல் நன்று என்றது.

பரிதியார்: மரணம் என்று சொல்லுகிறது பாரமிகுதி; அதிலும் நன்று, கொடாமல் வீணாள் கழித்தல் என்றவாறு.

காலிங்கர்: இவ்வுலகத்து ஒருவர் இனிது வாழாது இறந்து படுதல் இன்னாங்குடையது இல்லை அன்றே; மற்று அதுவும் இனிது, பிறர்க்கு ஒன்று கொடுத்தல் கூடாத இடத்து என்ற வாறு.

---

24. புகழ்

பரிமேலழகர்: அஃதாவது இல்வாழ்க்கை முதல், ஈகை யீறாகச் சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தின் வழுவாதார்க்கு இம்மைப் பயனாகி இவ்வுலகின்கண் நிகழ்ந்து இறவாது நிற்குங் கீர்த்தி. இது, பெரும்பான்மையும் ஈதல்பற்றி வருதலின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர்: புகழாவது, புகழ்பட வாழ்தல்.

பரிதியார்: புகழாவது, பிறந்தால் கீர்த்தியுடனே வாழ வேணும் என்றவாறு.

1. ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்ல
ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு. 231

Give and live with praise. There is no greater profit to man than that. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: ஈதல் - வறியார்க்கு ஈக; இசைபட வாழ்தல்- அதனால் புகழுண்டாக வாழ்க; அது அல்லது உயிர்க்கு ஊதியம்

இல்லை - அப்புகழல்லது மக்களுயிர்க்குப் பயன் பிறிதொன்று இல்லையாகலான்.

இசைபட வாழ்தற்குக் கல்வி ஆண்மை முதலிய பிற காரணங்களும் உளவேனும்; "உணவின் பிண்டம் உண்டி முதற்று" (புறம். 18 : 20) ஆகலின், ஈதல் சிறந்தது என்பதற்கு ஞாபகமாக, 'ஈதல்' என்றார். உயிர்க்கு என்பது, பொதுப்படக் கூறினாரேனும் விலங்குயிர்கட்கு ஏலாமையின், மக்கள் உயிர்மேல் நின்றது.

மணக்குடவர் : புகழ்பட வாழ்தலாவது கொடுத்தல் ; அக் கொடையான் அல்லது உயிர்க்கு இலாபம் வேறொன்று இல்லை என்றவாறு.

இது, புகழுண்டாமாறு கூறிற்று.

பரிதியார் : ஆத்துமாவுக்குப் பயன் தேகி என்பவர்க்குக் கொடுப்பதும், புகழுடன் வாழ்வதும் அல்லது வேறொன்றும் இல்லை என்றவாறு.

காளிங்கர் : கீழ்ச்சொன்ன ஈதலின் பின்னரே புகழதிகாரம் என்னையெனின், அது பயக்கப் பெருகிநிகழ்வது புகழாகலான் இவை இரண்டுமல்லது மற்றிவைபோல்வன இலாபம் ஒன்றும் இல்லை, உலகத்தில் அறமியற்றும் மக்கட்கு என்றவாறு.

2. உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம் இரப்பார்க்கொன்
றீவார்மேல் நிற்கும் புகழ். 232

The words of all who speak are in praise of those that give to those that ask. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர் : உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம் - உலகத்து ஒன்றுரைப்பார் உரைப்பன எல்லாம்; இரப்பார்க்கு ஒன்று ஈவார்மேல் நிற்கும் புகழ்—வறுமையான் இரப்பார்க்கு அவர் வேண்டியது ஒன்றை ஈவார்கண் நிற்கும் புகழாம்.

புகழ்தான், உரையும் பாட்டும் என இருவகைப்படும். அவற்றுள்,'உரைப்பாருரைப்பவை' என எல்லார்க்குமுரிய வழக்கினையே எடுத்தாராயினும், இனம்பற்றிப் புலவர்க்கே உரிய செய்யுளும்

கொள்ளப்படும்; படவே, 'பாடுவார் பாடுவன எல்லாம் புகழாம்' என்பதூஉம் பெற்றும். ஈதற்காரணஞ் சிறந்தமை இதனுள்ளுங் காண்க. இதனைப் 'பிறர்மேலும் நிற்கும் என்பார்தாம் எல்லாம் சொல்லுக; புகழ் ஈவார்மேல் நிற்கும்' என்று உரைப்பாரும் உளர். அது புகழது சிறப்பு நோக்காமை அறிக.

மணக்குடவர்: சொல்லுவார் சொல்லுவன எல்லாம், இரந்துவந்தார்க்கு அவர் வேண்டியது ஒன்றைக் கொடுப்பார் மேல் நில்லாநின்ற புகழாம் என்றவாறு.

பரிதியார்: சொல்லுவார் சொல்லுவதெல்லாம் தேகி என் பார்க்குக் கொடுப்பார் மேலது புகழ் என்றவாறு.

காளிங்கர்: உரைப்பார் உரைப்பவையான சுருதியும் மிருதி புராணமும் கலைகளும் பிறவும் மற்றும் உலகத்தார் நாவில் பிறக் கும் நல்ல சொற்களும் இவை எல்லாம் வறியோர்க்கு ஒன்று ஈவார்மேல் நிற்கும் புகழ் எனச் சொல்லும் என்றவாறு.

3. ஒன்ற உலகத் துயர்ந்த புகழல்லால்
பொன்றுது நிற்பதொன் றில். 233

Nothing stands undying in the world but high fame incomparable. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர்: ஒன்றுஆ உயர்ந்த புகழ்அல்லால் - தனக்கு இணையின்றாக ஓங்கிய புகழல்லது; உலகத்துப் பொன்றுது நிற்பது ஒன்று இல் - உலகத்து இறவாது நிற்பது பிறிதொன்று இல்லை.

இணையின்றாக ஓங்குதலாவது: கொடுத்தற்கரிய உயிர் உறுப் புப் பொருள்களைக் கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன்னோ டொப்பது இன்றித் தானே உயர்தல். அத்தன்மைத்தாகிய புகழே செய்யப்படுவது என்பதாம். இனி, 'ஒன்ற' என்பதற்கு 'ஒரு வார்த்தையாகச் சொல்லின்' எனவும், 'ஒருதலையாகப் பொன் றுது நிற்பது' எனவும் உரைப்பாரும் உளர்.

இவை மூன்று பாட்டானும் புகழது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: உயர்ந்த புகழல்லது இணை இன்றாக உலகத் துக்கெடாது நிற்பது பிறிதில்லை என்றவாறு.

இது, புகழ் மற்றுள்ள பொருள்போல் அன்றி அழியாது நிற்கும் என்றது.

பரிதியார்: ஒன்று உலகத்தில் மிகுத்த புகழல்லாது நில வாது; ஆதலால் மிகுத்த புகழைத் தேடுவான் என்றவாறு.

காளிங்கர்: நிலையாதாகிய இவ்வுலகத்தின்கண் கெடாது நிலைநிற்பது யாதோ எனின், ஓங்கியபுகழ் ஒன்றுமேயல்லது வேறொன்றும் இல்லை என்றவாறு.

4. நிலவரை நீள்புகழ் ஆற்றின் புலவரைப்
போற்றாது புத்தேள் உலகு. 234

If one has acquired extensive fame within the limits of the earth, the world of the Gods will no longer praise the Gods. (*R.D.*)

பரிமேலழகர்: *நிலவரை நீள் புகழ் ஆற்றின்* - ஒருவன் நில எல்லைக்கண்ணே பொன்றாது நிற்கும் புகழைச் செய்யுமாயின்; *புத்தேள் உலகு புலவரைப் போற்றாது* - புத்தேளுலகம் அவனை யல்லது தன்னை எய்திநின்ற ஞானிகளைப் பேணாது.

புகழுடம்பான் இவ்வுலகும் புத்தேளுடம்பான் அவ்வுலகும் ஒருங்கே எய்தாமையின், 'புலவரைப் போற்றாது' என்றார். அவன் இரண்டு உலகும் ஒருங்கெய்துதல், "புலவர் பாடும் புகழுடை யோர் விசும்பின், வலவனேவா வான வூர்தி, எய்துப என்பதஞ் செய்வினை முடித்து" (புறம். 27 : 7 - 8) எனப் பிறராலுஞ் சொல் லப்பட்டது.

மணக்குடவர்: ஒருவன் நிலத்தெல்லையின்கண்ணே நெடிய புகழைச் செய்வனாயின், தேவருலகம் புலவரைப் போற்றாது இவ னைப் போற்றும் என்றவாறு.

புலவரென்றார் தேவரை; அவர் புலனுடையாராதலான்.

இது, புகழ்செய்தாரைத் தேவருலகம் போற்றும் என்றது.

பரிதியார்: பூமியிலே பிறந்தார் புகழுடனே வாழ்வாராயின், தேவர்களைத் தெய்வலோகத்தார் போற்றார், பூமியிலுள்ளாரைப் போற்றுவர் என்றவாறு.

காளிங்கர்: வையத்து வாழும் இல்வாழ்க்கைப் பண்பினர் யாவரும் கீழ்ச்சொல்லிப் புகழ்ந்த இல்லறத்திஞகிய நெடும்புகழை. இடைவிடாது நடத்துவராயின் இவரைப் போற்றுவதல்லது துறவறத்தின்கண் நின்ற புலவராகிய அறிவுடையோரைத், தேவருலகு போற்ருது என்றவாறு.

5. நத்தம்போற் கேடும் உளதாகும் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லால் அரிது. 235

The ruin that addeth unto fame and the death that bringeth glory are impossible of attainment except only by men of soul.

(*V. V. S*)

பரிமேலழகர்: நத்தம் (ஆகும்) கேடும் - புகழுடம்பிற்கு ஆக்கமாகும் கேடும்; உளது ஆகும் சாக்காடும் - புகழுடம்புள தாகுஞ் சாக்காடும்; வித்தகர்க்கு அல்லால் அரிது - சதுரப்பாடு உடையார்க்கல்லது இல்லை.

நந்து என்னுந் தொழிற்பெயர் விகாரத்தால் நத்து என்ருய், பின் அம் என்னும் பகுதிப்பொருள் விகுதிபெற்று, நத்தம் என்ருயிற்று. போல் என்பது ஈண்டு உரையசை. ஆகும் என்பதனை முன்னுங்கூட்டி, அரிது என்பதனைத் தனித்தனிக் கூட்டி யுரைக்க. ஆக்கமாகுங் கேடாவது, புகழுடம்பு செல்வமெய்தப் பூதவுடம்பு நல்கூர்தல். உளதாகுஞ் சாக்காடாவாது, புகழுடம்பு நிற்கப் பூதவுடம்பு இறத்தல். நிலையாதனவற்ருன் நிலையின எய்துவார் வித்தகராகலின், 'வித்தகர்க்குஅல்லால் அரிது' என்ருர்.

இவை இரண்டு பாட்டானும் புகழுடையாரெய்தும் மேன்மை கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: ஆக்கம் போலக் கேடும், உளதாஞற்போலச் சாதலும் வல்லவற்கல்லது அரிது என்றவாறு.

இது, புகழ்படவாழ்தல் மக்களெல்லார்க்கும் அரிது என்றது.

பரிதியார்: சங்கு ஆயிரம் சூழ்ந்த வலம்புரிபோலே கிளை யானது தன்னைச் சூழவாழ்வது, கீர்த்திமானுக்குக் கைவரும் என்றவாறு.

காளிங்கர்: வலம்புரிச்சங்கானது தன்னிலை குலைந்து பிறர் கைப்படினும் தன் பெருமை குன்றாததுபோல இல்லறமியற்றும் நல்லறிவாளர் தாம் வாழுமிடத்தும் கெடுமிடத்தும் தம் புகழ் விளங்கக் கெடுவதோர் கேடும், அதுவே அன்றி மற்றிறந்து படினும் விரிபுகழ் விளைக்கும் அல்லது மற்றுளோர்க்கு என்றும் அரிது என்றவாறு.

6. தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று. 236

Having come into this world, let a man acquire glory and fame; as to those who have not achieved fame, it is better for them not to have been born at all. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக - மக்களாய்ப் பிறக்கின் புகழுக்கு ஏதுவாகிய குணத்தோடு பிறக்க; அஃது இலார் தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று - அக்குணமில்லாதார் மக்களாய்ப் பிறத்தலின் விலங்காய்ப் பிறத்தல் நன்று.

புகழ்: ஈண்டு ஆகுபெயர். 'அஃதிலார்' என்றமையின் மக்களாய் என்பதூஉம், மக்களாய்ப் பிறவாமை என்ற அருத்தாபத்தியான் விலங்காய்ப் பிறத்தல் என்பதூஉம் பெற்றாம். இகழ்வார் இன்மையின், 'நன்று' என்றார்.

மணக்குடவர்: பிறக்கின் புகழுண்டாகப் பிறக்க; அஃது இலார் பிறக்குமதின் பிறவாமை நன்று என்றவாறு.

இது, புகழ்பட வாழவேண்டும் என்றது.

பரிதியார்: பிறந்தால் புகழுடனே வாழவேணும்; அந்த நெறியில்லாதார் பிறப்பதிற் பிறவாமலிருப்பதே நன்று என்றவாறு.

காளிங்கர்: ஒருவர் தம்புகழ் பரப்புவதாகப் பழியினை நீக்கிப் புகழ் பெறுதலே தோற்றமாவது; அஃதிலார் நானிலத்தின்கண் தாம் ஒரு மக்கள் உருவுகொண்டு தோன்றுதலின் இறந்து படுதலே பெரிதும் நன்மையுடைத்து என்றவாறு.

7. புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
இகழ்வாரை நோவ தெவன். 237

Why do those who live with no fame blame those who despise them without blaming themselves? (...)

பரிமேலழகர்: புகழ்பட வாழாதார் - தமக்குப் புகழுண்டாக வாழமாட்டாதார்; தம் நோவார்-அதுபற்றிப் பிறர் இகழ்ந்தவழி இவ்விகழ்ச்சி நம்மாட்டாமையான் வந்தது என்று தம்மை நோவாதே; தம்மை இகழ்வாரை நோவது எவன் - தம்மை இகழ்வாரை நோவது என் கருதி?

புகழ்பட வாழலாயிருக்க அதுமாட்டாத குற்றம்பற்றிப் பிறர் இகழ்தல் ஒருதலையாகலின், 'இகழ்வாரை' என்றார்.

மணக்குடவர்: புகழ்பட வாழமாட்டாதார் தங்களை நோவாது தம்மை இகழ்வாரை நோகின்றது யாதினுக்கு என்றவாறு.

இது, புகழ்பட வாழமாட்டாதார் இகழப்படுவர் என்றது.

பரிதியார்: புகழ்பெற வாழவேணும் என்று விரதங்களை நோற்காதவர்கள் தம்மை இகழ்வாரை ஏன்தான் விதனப்படு வார்கள் என்றவாறு.

காளிங்கர்: மற்று இவ்வுலகத்துத் தம் புகழை நிறுத்தி வாழ்கை கல்லாதார் தம்மையே நொந்துகொள்ளுமல்லது மற்றொருவர்க்கு ஈயாத பாவியர் என்று இங்ஙனம் தம்மை இகழ்ந்து உரைப்பாரை நோகின்றது எது கருதியோ என்றவாறு.

8. வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லாம் இசையென்னும்
எச்சம் பெறாஅ விடின். 238

Not to beget fame will be esteemed a disgrace by all who are in the world. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: இசை என்னும் எச்சம் பெறாஅ விடின்-புகழென்னும் எச்சம் பெறலாயிருக்க அது பெறாது ஒழிவாராயின்; வையத்தார்க்கு எல்லாம் வசை என்ப - வையகத்தோர்க்கெல்லாம் அது தானே வசை என்று சொல்லுவர் நல்லோர்.

'எச்சம்' என்ருர், செய்தவர் இறந்துபோகத் தான் இறவாது நிற்றலின், இகழப்படுதற்குப் பிறிதொரு குற்றம் வேண்டா என்பது கருத்து.

மணக்குடவர் : உலகத்தார்க்கெல்லாம் புகழாகிய ஒழிபு பெருவிடின் அப்பெருமைதானே வசையாம் என்று சொல்லுவர் என்றவாறு.

மேல் 'புகழில்லாதாரை இகழ்ப' என்ருர்; 'அவர் குற்றமில்லாராயின் இகழப்படுவரோ' என்ருர்க்கு, 'வேறு குற்றம் வேண்டா; புகழின்மைதானே அமையும்' என்ருர்.

பரிதியார் : கீர்த்தியுடனே வாழ அறியாதார் பெறுவது எஃதென்னில், வசை என்றவாறு.

காலிங்கர் : வையத்து வாழும் மக்களாயினுர்க்கெல்லாம் பெரியவசை என்று சொல்லுப சான்ருேர், மற்று யாது பெருவிடின் எனில் புகழென்று எடுத்தேத்திச் சொல்லப்படுகின்ற பெருஞ் செல்வத்தைப் பெருத இடத்து என்றவாறு.

எச்சம் என்பது செல்வம்.

9. வசையிலா வண்பயன் குன்றும் இசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம். 239

In a land which bears the burden of the unrenowned, even nature's bounty is on the wane. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : இசை இலா யாக்கை பொறுத்த நிலம் - புகழில்லாத உடம்பைச் சுமந்த நிலம்; வசை இலா வண் பயன் குன்றும் - பழிப்பில்லாத வளப்பத்தையுடைய விளையுள் குன்றும்.

உயிர் உண்டாயினும் அதனுல் பயன் கொள்ளாமையின் 'யாக்கை' எனவும், அது நிலத்திற்குப் பொறையாகலின் 'பொறுத்தல்' எனவும் கூறினுர். விளையுள் குன்றுதற்கு ஏது, பாவயாக்கையைப் பொறுக்கின்ற வெறுப்பு. குன்றும் என இடத்துநிகழ் பொருளின் தொழில் இடத்தின்மேல் நின்றது.

இவை நான்கு பாட்டானும் புகழில்லாதாரது தாழ்வு கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : புகழில்லாத உடம்பைப் பொறுத்த நிலம் பழியற்ற நல்விளைவு குறையும் என்றவாறு.

இது. புகழ் இல்லாதான் இருந்த இடம் விளைவு குன்றும் என்றது.

பரிதியார் : வசையற்ற பயன் குன்றிவிடும்; கீர்த்தியை வேண்டாதான் இருந்த பதி என்றவாறு.

காலிங்கர் : வசையில்லாத வளவிய பயனாகிய வளமெல்லாங் குறைபடும்; யாதோ எனில் புகழியற்றுதல் இல்லாத ஆக்கையையுடைய மூர்க்கனைச் சுமந்த நிலம் என்றவாறு.

10. வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வார் இசையொழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர். 240

Men who live without blame are those that really live. *(M. S. P.)* Those who live without fame live not. *(R. D.)*

பரிமேலழகர் : வசை ஒழிய வாழ்வாரே வாழ்வார்-தம்மாட்டு வசை உண்டாகாமல் வாழ்வாரே உயிர்வாழ்வாராவர்; இசை ஒழிய வாழ்வாரே வாழாதவர் - புகழ் உண்டாகாமல் வாழ்வாரே இறந்தாராவர்.

வசை ஒழிதலாவது, இசை என்னும் எச்சம் பெறுதல் ஆயினமையின். இசை ஒழிதலாவது, வசைபெறுதலாயிற்று. மேல் 'இசையிலா யாக்கை' என்றதனை விளக்கியவாறு.

இதனால், இவ்விரண்டும் உடன் கூறப்பட்டன.

மறுமைப்பயன் 'வானுறையுந் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்' என மேலே (குறள் 50) கூறப்பட்டது. படவே, இல்லறத்திற்கு இவ்வுலகில் புகழும், தேவருலகில் போகமும் பயன் என்பது பெற்றும்.

இனி, மனு முதலிய அற நூல்களால் பொதுவாகக் கூறப்பட்ட இல்லறங்களெல்லாம் இவர் தொகுத்துக்கூறிய இவற்றுள்ளே அடங்கும்; அஃது அறிந்து அடக்கிக்கொள்க; யாம் உரைப்பின் பெருகும்.

மணக்குடவர் : வசையொழிய வாழுமவர்களே உயிர்வாழ்வா ராவர் ; புகழொழிய வாழ்வாரே உயிர் வாழாதார் என்றவாறு.

இது, புகழில்லார் பிணத்தோடு ஒப்பர் என்றது.

பரிதியார் : வசை யில்லாமல் வாழ்கின்றது வாழ்வுக்கு லட்ச ணம் ; அதுவன்றியே, வித்தையும் புத்தியுடனும் வாழ்கின்றது, அதிலும் பெரியது என்றவாறு.

காளிங்கர் : 'ஏற்பவர்க்கு ஈயாப் பெரும்பாவியர் இவர்' என்று சொல்லும் வழுவுரை தமக்கிலதாக வாழ்வாரே ஈண்டு உயிர்வாழ் வார் என்று யாவராலும் சொல்லப்படுவார் ; ஆதலால், 'யாவர்க் கும் உபகரிக்கும் பெரும்புகழாளர் இவர்' என்று யாவரும் சொல் லும் புகழ்ந்துரை தமக்கு இலதாமாறு வாழ்வாரே ஈண்டு உயிர் வாழாத நடைப்பிணம் என்றவாறு.

இல்லறவியல் முற்றிற்று

---

3. துறவறவியல்

பரிமேலழகர் : இனி, முறையானே துறவறங்கூறிய தொடங்கினார். துறவறமாவது, மேற்கூறிய இல்லறத்தின் வழுவா தொழுகி அறிவுடையராய்ப் பிறப்பினை அஞ்சி வீடுபேற்றின் பொருட்டுத் துறந்தார்க்கு உரித்தாய அறம். அதுதான் வினை மாசு தீர்ந்து அந்தக்கரணங்கள் தூயவாதற் பொருட்டு அவரால் காக்கப்படும் விரதங்களும், அவற்றான் அவை தூயவாயவழி உதிப்பதாய ஞானமும் என இருவகைப்படும்.

விரதம்

அவற்றுள் விரதங்களாவன: இன்ன அறஞ்செய்வல் எனவும் இன்னபாவம் ஒழிவல் எனவும் தம் ஆற்றலுக்கு ஏற்ப வரைந்து கொள்வன. அவைதாம் வரம்பிலவாகலின் பெருகுமென்று அஞ்சி, அவைதம்முள்ளே பலவற்றையும் அகப்படுத்துநிற்குஞ் சிறப்புடையன சிலவற்றை* ஈண்டுக் கூறுவான் தொடங்கி, முதற்கண் அருளுடைமை கூறுகின்றார்.

25. அருளுடைமை

பரிமேலழகர் : அஃதாவது தொடர்பு பற்றுது இயல்பாக எல்லா உயிர்கள்மேலும் செல்வதாகிய கருணை. இல்லறத்திற்கு அன்புடைமைபோல இது துறவறத்திற்குச் சிறந்தமையின் முற்கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : அருளுடைமையாவது யாதானும் ஓருயிர் இடர்ப்படின் அதற்குத் தன்னுயிர்க்கு உற்ற துன்பத்தினால் வருந்துமாறுபோல வருந்தும் ஈரமுடைமை.

பரிதியார் : அருளுடைமையாவது வானப்பிரஸ்தம்.

காளிங்கர் : இனி, மற்று இவ் இல்லறத்தின் பின்னரே துறவறம் அறிவிப்பான் எடுத்துக்கொண்டார் ; அஃதாவது மேல்வருகின்ற துறவறத்துக்கெல்லாம் முதற்காரணம், ஒருவன் தன் நெஞ்சத்து அருளுடைமை யாகலான் அனைத்துயிர்க்கும் ஒப்ப நிகழ்வதாகிய அருளில் வழி மற்றவர் செய்யுந் தவம் வஞ்சனை

---

* சிலவற்று என்பது அருளுடைமை முதல் கொல்லாமை ஈறுக ஒன்பது அதிகாரங்கள்.

உடைத்தாய் அஞ்சத்தக்கதாகலானும் துறவறம் பூண்பார்க்கு நிறையருள்வேண்டும் என்பதனுலும் அதனை அறிவிக்கின்றது அருளுடைமை என்னும் அதிகாரம்.

1. அருட்செல்வம் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணும் உள. 241

The crown of wealth is one's compassion; all other wealth is found even among meanest of men. *(V. R. R.)*

பரிமேலழகர்: செல்வத்துள் செல்வம் அருட் செல்வம்-செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும் ஆராய்ந்து எடுக்கப்பட்ட செல்வமாவது அருளான் வரும் செல்வம்; பொருட் செல்வம் பூரியார் கண்ணும் உள - அஃது ஒழிந்த பொருளான் வருஞ் செல்வங்கள் இழிந்தார் கண்ணும் உளவாம் ஆகலான்.

அருளான்வரும் செல்வமாவது, உயிர்களை ஓம்பி அவ்வறத்தான் மேம்படுதல். உயர்ந்தார்கண்ணேயல்லது இல்லாத அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வம்; ஏனை நீசர்கண்ணும் உளவாம் பொருட்செல்வங்கள் சிறப்பில என்பதாம்.

மணக்குடவர்: செல்வத்துள் வைத்துச் செல்வமாவது அருளுடைமையாகிய செல்வமாம்; பொருட்செல்வமானது கீழாயினோர்மாட்டும் உளவாதலால் என்றவாறு.

இஃது, அருள் நிலை கூறிற்று.

பரிதியார்: செல்வமாவது, மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி என்க; இதிற் பெரிய செல்வம் அருட்செல்வம் என்க, பொருட் செல்வம் அறிவிலாதவரிடத்தும் உண்டென்று அறிக என்றவாறு.

காலிங்கர்: பொருளாகிய செல்வம் உலகத்துக் குலமக்கட்கும் கீழ்மக்கட்கும் மற்றறிவுடையோர்க்கும் அறிவுகேடர்க்கும் ஒப்பதாக வந்து எய்துமாதலால் மற்றிது சிற்றின்பம் பயக்குமதுவேயாதலால் கற்று உணர்ந்தோர் இதனைச் செல்வம் என்று கருதார். இனி, அருட்செல்வமானது அளவிறந்த இன்பம் பயப்பதொன்றுதலான் இதனை என்றும் அழியாத செல்வம் என்று கொள்வர் அறிவுடையோர் என்றவாறு.

2. நல்லாற்றான் நாடி அருளாள்க பல்லாற்றான்
தேரினும் அஃதே துணை. 242

Follow the good path and learn to be merciful; and if thou examine the teachings of other faiths also, thou wilt see that mercy is the only salvation. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : நல் ஆற்றான் நாடி அருள் ஆள்க - அளவைகளானும் பொருந்துமாற்றானும் நன்றான நெறியிலே நின்று நமக்குத் துணையாம் அறம் யாதென்று ஆராய்ந்து அருளுடையராக; பல் ஆற்றான் தேரினும் துணை அஃதே - ஒன்றையொன்று ஒவ்வாத சமயநெறிகள் எல்லாவற்றானும் ஆராய்ந்தாலும் துணையாவது அவ்வருளே, பிறிதில்லை.

அளவைகளாவன: பொறிகளால் காணுங் காட்சியும், குறிகளான் உய்த்துணரும் அனுமானமும், கருத்தாமொழியாகிய ஆகமமும் என மூன்று; ஒப்புப்பற்றி உணரும் உவமையும், இங்ஙனமன்றாயின் இது கூடாதென்று உணரும் அருத்தாபத்தியும், உண்மைக்கு மாறாய இன்மையும் என இவற்றைக் கூட்டி ஆறு என்பாரும் உளர். இவையும் ஒருவாற்றான் அவற்றுள்ளே அடங்குதலின், மூன்றென்றலே கருத்து. பொருந்துமாறாவது, 'இது கூடும், இது கூடாது' எனத் தன்கண்ணே தோன்றுவது; இதனை வடநூலார் 'யுத்தி' என்ப. ஆற்றான் என்பது வேற்றுமை மயக்கம். ஒன்றையொன்று ஒவ்வாமையாவது, மதவேறுபாட்டான் அளவைகளும் பொருள்களும் தம்முள் மாறுகோடல்; அன்னவாயினும் அருள்துணை என்றற்கண் ஒக்கும் என்பதாம். உயிரை விட்டு நீங்காது இருமையினும் உதவலின் 'துணை' என்றார்.

இவை இரண்டு பாட்டானும் அருளினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: நல்ல வழியாலே நாடி அருளை உண்டாக்குக; பலவழியினும் ஓடி ஆராயினும், தமக்கு அவ் அருளே துணையாம் என்றவாறு.

நல்லாற்றான் நாடி அருளாள்க என்றது, அருளுடைமை உண்டாகப் பல அறங்களையுஞ் செய்க என்றவாறு.

இஃது, அருளுடைமை வேண்டும் என்றது.

பரிதியார்: நல்லநெறி எதுவாகும் என்று விசாரிக்கில், எல்லார்க்கும் கிருபை பாலித்தலே பெரியது என்றவாறு.

காலிங்கர்: வீட்டின்பத்திற்கு இதுவே நன்னெறியாவது என்னுமரபினுல் குறிக்கொண்டு முன் சொன்ன அருளினையே மருவுக; என்னையெனில் பல வழியாலும் மறை நூல் சொல்லுகின்ற முறைமை வகுத்தாராயினும் மற்றவருள் தானே வீட்டின்பம் சேர்தற்கு மிக்க துணையாவாய் என்றவாறு.

3. அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினுர்க் கில்லை இருள்சேர்ந்த
இன்னு உலகம் புகல். 243

To enter the world of darkness and pain is not for those who have grace at heart. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர்: இருள்சேர்ந்த இன்னு உலகம் புகல் - இருள் செறிந்த துன்ப உலகத்துள் சென்று புகுதல்; அருள் சேர்ந்த நெஞ்சினுர்க்கு இல்லை - அருள்செறிந்த நெஞ்சினையுடையார்க்கு இல்லை.

இருள்செறிந்த துன்ப உலகம் என்றது, திணிந்த இருளையுடைத்தாய்த் தன்கட் புக்கார்க்குத் துன்பஞ் செய்வதோர் நரகத்தை; அது கீழுலகத்துள் ஓரிடமாகலின், 'உலகம்' எனப் பட்டது.

மணக்குடவர்: அருளைப் பொருந்தின நெஞ்சினை உடையவர்க்கு இருளைப் பொருந்தின நரகலோகம் புகுதல் இல்லை என்றவாறு.

இது, நரகம் புகார் என்றது.

பரிதியார்: சர்வரிடத்திலும் கிருபை ஆள்பவர்க்கு நரக லோகம் இல்லை; தெய்வலோகம் சித்திக்கும் என்றவாறு.

காலிங்கர்: அனைத்துயிர்மாட்டும் ஒத்த அருளானது பொருந்திய நெஞ்சினையுடையார்க்கு எஞ்ஞான்றும் இல்லை; யாதோ எனில் உண்மை உணராமை காரணமாக வந்துசேர்ந்த இன்னுங்குடைய உலகங்களைச் சென்றடைதல் என்றவாறு.

4. மன்னுயிர் ஓம்பி அருளாள்வாற் கில்லென்ப
தன்னுயிர் அஞ்சும் வினை. 244

(The wise) say that the evils which his soul would dread, will never come upon the man who exercises kindness and protects the life (of other creatures). (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : மன் உயிர் ஓம்பி அருள் ஆள்வாற்கு - நிலை பேறுடைய உயிர்களைப் பேணி அவற்றின்கண் அருளுடையன் ஆவானுக்கு; தன் உயிர் அஞ்சும் வினை இல் என்ப - தன்னுயிர் அஞ்சுதற்கு ஏதுவாகிய தீவினைகள் உளவாகா என்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்.

உயிர்களெல்லாம் நித்த மாகலின், 'மன்னுயிர்' என்றார். அஞ்சுதல் - துன்பம் நோக்கி அஞ்சுதல். அன்ன அறத்தினான் கொலை முதலிய பாவங்கள் செய்யான் எனவே, மறுமைக்கண் நரகம் புகாமைக்கு ஏது கூறியவாறாயிற்று.

மணக்குடவர் : நிலைபெற்ற உயிரை ஓம்பி அருளை ஆள்வானுக்குத் தன்னுயிரஞ்ச வரும் வினை வருவதில்லை என்று சொல்லுவார் என்றவாறு.

இது, தீமை வாராது என்றது.

பரிதியார் : தன்னுயிர்போலே எல்லாரையும் பரிந்து பார்த்து நடப்பார்க்கு, எந்தக் காலத்திலும் வினையில்லை என்றவாறு.

காலிங்கர் : இவ்வுலகத்து மன்னப்பட்ட உயிர்கள் அனைத்தையும் பாதுகாத்தியல்வதோர் அருளினையுடையார்க்கு என்றும் இல்லை என்று சொல்லுவர் சான்றோர்; யாதோ எனின் தனது உயிர், வீட்டின்பத்தின்கண் செல்லுமிடத்துத் தான் அஞ்சுவதோர் காரியம் என்றவாறு.

மன்ன என்றது நிலைபெறுதலை.

5. அல்லல் அருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கு
மல்லன்மா ஞாலங் கரி. 245

Men of grace suffer no pain here at any time. The vast plentiful world where winds blow bears witness. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : அருள் ஆள்வார்க்கு அல்லல் இல்லை - அருளுடையார்க்கு இம்மையினும் ஒரு துன்பம் உண்டாகாது; வளி வழங்கும் மல்லல் மா ஞாலம் கரி - அதற்குக் காற்று இயங்குகின்ற வளப்பத்தையுடைய பெரிய ஞாலத்து வாழ்வார் சான்று.

சான்றுவார், தாம் கண்டு தேறிய பொருளைக் காணுதார்க்குத் தேற்றுதற்கு உரியவர். அருளாள்வார்க்கு அல்லல் உண்டாக ஒருகாலத்தும் ஓரிடத்தும் ஒருவரும் கண்டறிவார் இன்மையின், இன்மைமுகத்தான் ஞாலத்தார் யாவருஞ் சான்று என்பார், 'வளி வழங்கு மல்லன் மா ஞாலங் கரி' என்றார். எனவே, இம்மைக்கண் என்பது பெற்றும். ஞாலம்: ஆகுபெயர்.

இவை மூன்று பாட்டானும் அத்துணையுடையார்க்கு இருமையினும் துன்பம் இல்லாமை கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : அருளுடையார்க்கு அல்லலில்லை; அதற்குச் சான்று காற்று இயங்குகின்ற வளப்பத்தினையுடைய பெரிய உலகம் என்றவாறு.

இஃது, அருளுடையார்க்கு அல்லலின்மை உலகத்தார் மாட்டே காணப்படும் என்றது.

பரிதியார் : கிலேசம், அருளை விரும்பினரிடத்து வாராது; அதற்கு வாயு இயங்கும் பூமி சாட்சி என்றவாறு.

காளிங்கர் : இல்லற முதலாகிய நல்வினை செய்வார்க்கும் அதனின்நீங்கிய தீவினை செய்வார்க்கும் உயர்ந்தும் இழிந்தும் பிறந்திறந்துழலும் பெருந்துயர் உறவேண்டுதலான், மற்றிவ் வல்லலானது, அனைத்துயிர்மாட்டும் அவற்றிற்குத் துயர்செய்யாத அருளுடைமையை எஞ்ஞான்றும் இடைவிடாது ஆளும் அமைவுடையோர்க்கு இல்லை; மற்று இதற்குக் காற்று வழங்கும் கடல்சூழ் உலகமே சான்று என்றவாறு.

6. பொருள்நீங்கிப் பொச்சாந்தார் என்பர் அருள்நீங்கி
அல்லவை செய்தொழுகு வார். 246

(The wise) say that those, who neglet kindness and practise cruelties, neglected virtue (in their former birth) and forgot (the sorrow they must suffer.) (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : அருள் நீங்கி அல்லவை செய்து ஒழுகுவார்-உயிர்கண்மாட்டுச் செய்யப்படும் அருளைத் தவிர்ந்து தவிரப்படுங் கொடுமைகளைச் செய்து ஒழுகுவாரை ; பொருள் நீங்கிப் பொச்சாந்தார் என்பர் - முன்னும் உறுதிப்பொருளைச் செய்யாது தாம் துன்புறுகின்றமையை மறந்தவர் என்று சொல்லுவர் நல்லோர்.

உறுதிப்பொருள் - அறம். துன்புறுதல் - பிறவித் துன்பம் மூன்றனையும் (குறள்-4 உரை) அநுபவித்தல். மறந்திலராயின், அவ்வாறு ஒழுகார் என்பது கருத்து.

மணக்குடவர் : முற்பிறப்பின்கண் அருளினின்று நீங்கி அல்லாதவற்றைச் செய்தொழுகினவர், இப்பிறப்பின்கண் பொருளினின்று நீங்கி மறவியும் உடையவர் என்று சொல்லுவர் என்றவாறு.

இது, பொருளில்லையாம் என்றது.

பரிதியார் : சத்தியத்தைச் சேராமல் பொய்ந்நெறி ஒழுகுவார் அருளை நீங்கிக் கொடுமைத்தொழில் செய்வார் என்றவாறு.

காளிங்கர் : மெய்ப்பொருளாகிய இதனை நீங்கி மற்றிதனை இகழ்ந்துவிடுவார் என்று சொல்லுவர் சான்றோர் ; யாரை எனின், அருள் நீங்கி அஃதல்லனவற்றையே செய்து பின்னும் மீட்சி விகாரமின்றியே மறித்து அதன்கண்ணே ஒழுகுகின்ற அறிவில்லாதாரை என்றவாறு.

பொய்ச்சாப்பு என்பது இகழ்ச்சி.

7. அருளில்லார்க் கவ்வுலகம் இல்லை பொருளில்லார்க்
கிவ்வுலகம் இல்லாகி யாங்கு. 247

As this world is not for those who are without wealth, so, that world is not for those who are without kindness. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : அருள் இல்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை - உயிர்கள்மேல் அருளில்லாதார்க்கு வீட்டுலகத்து இன்பம் இல்லை; பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல் ஆகி ஆங்கு - பொருளில்லாதார்க்கு இவ்வுலகத்து இன்பம் இல்லையாயினாற்போல.

அவ்வுலகம் இவ்வுலகம் என்பன ஆகுபெயர். இவ்வுலகத்து இன்பங்கட்குப் பொருள் காரணமானாற்போல, அவ்வுலகத்து இன்பங்கட்கு அருள் காரணம் என்பதாயிற்று.

மணக்குடவர் : அருள் இல்லாதார்க்கு மேலுலகம் உறுங் காட்சி இல்லை, பொருள் இல்லாதார்க்கு இவ்வுலகின்கண் இன்பம் உறுங்காட்சி இல்லையானாற்போல என்றவாறு.

இஃது, அருளில்லாதார் சுவர்க்கம் புகார் என்றது.

பரிதியார் : அருளில்லார்க்குத் தெய்வலோகம் இல்லை; அதுபோலப் பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை என்றவாறு.

காளிங்கர் : இவ்வுலகத்தொருவர் துறவின்கண் இயலு மிடத்து அருள் என்னும் பெருந்துணை இலராயின், இப்பிறவித் துயர் நீங்கத் தாம் வீட்டின்பம் பெறுவதொன்றில்லை ; என்போல எனில் பொருளீட்டம் இல்லாதார்க்குப் பிறவிக்கண் பெறுவதாகிய இவ்வுலகம் இல்லாதிருக்கின்றது யாதொருபடி மற்று அப்படியே என்றவாறு.

8. பொருளற்றார் பூப்பர் ஒருகால் அருளற்றார்
அற்றார்மற் றாதல் அரிது. 248

Men of indigence may make riches at times. Men bereft of grace are undone once for all, seldom do they get better. *(M.S.P.)*

பரிமேலழகர் : பொருள் அற்றார் ஒருகால் பூப்பர் - ஊழான் வறியராயினர் அது நீங்கிப் பின் ஒருகாலத்துச் செல்வத்தால் பொலிவர் ; அருள் அற்றார் அற்றார் மற்று ஆதல் அரிது - அவ் வாறன்றி அருளிலாதார் பாவம் அருமையின் அழிந்தாரே ; பின் ஒருகாலத்தும் ஆதல் இல்லை.

மற்று: வினைமாற்றின்கண் வந்தது. மேல் பொருளின்மை யோடு ஒருவாற்றான் ஒப்புமை கூறினாராகலின், அது மறுத்துப் பிறவாற்றான் அதனினும் கொடிது என்பது கூறியவாறு.

மணக்குடவர் : பொருளில்லாதார் ஒருகாலத்தே பொரு ளுடையார் ஆதலும் கூடும் ; அருளில்லாதார் கெட்டார், பின்பு ஆக்கமுண்டாகாது என்றவாறு.

இது, பொருளின்மையேயன்றி எல்லாக் கேடும் உண்டாம் என்றது.

பரிதியார்: பொருளற்றார் ஒருகாலத்திலே செல்வராவர்; அருளற்றார் நரகாத்துமாக்கள் ஆவர் என்றவாறு.

காலிங்கர்: முன் தமக்குள்ள பொருட் செல்வத்தார் பின்னும் ஒருகாலம் பொருட்பொலிவுடையார் ஆகவும் கூடும்; இனி அவ்வாறன்றி வீட்டின்பக்காரணமாகிய மெய்யருளற்றார் மறித்து ஆக்கமுடையார் ஆதல் அரிது என்றவாறு.

பூப்பர் என்பது பொலிவுடையர் என்றது.

9. தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றால் தேரின்
அருளாதான் செய்யும் அறம். 249

If the charity of the graceless man be scrutinized it is like the ignorant seeing the truth. (...)

பரிமேலழகர்: அருளாதான் செய்யும் அறம் தேரின் - உயிர் கண்மாட்டு அருள்செய்யாதவன் செய்யும் அறத்தை ஆராயின்; தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டு அற்று - ஞானம் இல்லாதவன் ஒருகால் மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தாற்போலும்.

மெய்ப்பொருள் - மெய்ந்நூலில் சொல்லும் பொருள். நிலை பெற்ற ஞானமில்லாதவன் இடையே மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தால் அதனைத் தன் ஞானமின்மையால் தானே அழித்துவிடும்; அதுபோல அருளாதான் இடையே அறஞ்செய்தால் அதனைத் தன்னருளாமையால் தானே அழித்துவிடும் என்பதாயிற்று; ஆகவே, பிற அறங்கட்கெல்லாம் அருளுடைமை மூலம் என்பது பெற்றும்.

இவை நான்கு பாட்டானும் அத்துணை இல்லாதார்க்கு வரும் குற்றம் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: தெளிவில்லாதான் மெய்ப்பொருளைத் தெளிந்தாற் போலும்; ஆராயின், அருளில்லாதான் செய்யும் அறமும் என்றவாறு.

இஃது, அறஞ்செய்யவும் மாட்டார் என்றது.

பரிதியார்: குழந்தை கையில் மாணிக்கம் என்று அறிக, அறிவில்லாதான் செய்யும் தன்மம் என்றவாறு.

காளிங்கர்: இவ்வுலகத்து மெய்ஞ்ஞானமென்னும் அறிவில்லாதான் வீட்டின்பமென்னும் மெய்ப்பொருளினை விடக்கண்ட அத்தன்மையுடைத்து ; நூன்முறைவழி நுண்ணிதாக ஆராய்ந்து தன் நெஞ்சத்து அனைத்துயிர்க்கும் ஒப்ப நிகழ்வதோர் அருளிலாதான் செய்யக் கருதும் துறவறமானது என்றவாறு.

தெருளாதான் என்பது அறிவில்லாதான். தேரின் என்பது ஆராயின்.

10. வலியார்முன் தன்னை நினைக்கதான் தன்னின்
மெலியார்மேல் செல்லும் இடத்து. 250

Think of yourself in the presence of the valiant when you, in angry mood, fall upon men weaker than yourself. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர்: வலியார்முன் தன்னை நினைக்க - தன்னின் வலியார் தன்னை நலியவரும்பொழுது அவர்முன் தான் அஞ்சி நிற்கும் நிலையினை நினைக்க; தன்னின் மெலியார்மேல் தான் செல்லுமிடத்து - அருளில்லாதவன் தன்னின் எளியார்மேல் தான் நலியச்செல்லும்பொழுது.

மெலியார் எனச் சிறப்புடைய உயர்திணைமேல் கூறினாராயினும், ஏனை அஃறிணையுங் கொள்ளப்படும். அதனை நினைக்கவே, இவ்வுயிர்க்கும் அவ்வாறே அச்சமாம் என்றறிந்து அதன்மேல் அருளுடையனும் என்பது கருத்து.

இதனால் அருள் பிறத்தற்கு உபாயம் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: தாம் தம்மின் மெலியார்மேல் வெகுண்டெழுமிடத்துத் தம்மின் வலியார்முன் தாம் நிற்குநிலையை நினைக்க என்றவாறு.

பரிதியார்: தான் தனக்கு எளியார்மேல் கோபிக்குங் கோபத்தைத் தனக்கு வலியாரிடத்திலே சென்று அறிக என்றவாறு.

காளிங்கர்: தான் தன்னின் வலியார்முன் சென்றால் அவ ரால் உறும் துயர் இழிவு எளிமை இவையிற்றை நினைத்துக் கொள்க; அஃது எவ்விடத்து என்னின் தான் தன்னின் மெலி யாரை அடக்கச் செல்லுமிடத்து என்றவாறு.

---

26. புலான்மறுத்தல்

பரிமேலழகர்: அஃதாவது ஊனுண்டலை ஒழிதல். கொலைப் பாவத்தைப் பின்னும் உளதாக்கலின் அதற்குக் காரணமாதலை யும், முன்னும் அதனான் வருதலின் அதன் காரியமாதலையும் ஒருங்குடைத்தாய ஊனுண்டல் அருளுடையார்க்கு இயைவது அன்று ஆகலின், அதனை விலக்குதற்கு, இஃது அருளுடைமை யின் பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர்: புலான் மறுத்தலாவது, புலால் தின்றால் அருளில்லையாம் என்பதனால் புலாலை விடுக.

பரிதியார்: புலால் மறுத்தலாவது, சர்வாத்மாக்களிடத்திலும் அருளுண்டாகில் புலால் மறுக்கவேணும் என்றவாறு.

1. தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பான்
எங்ஙனம் ஆளும் அருள். 251

How can he feel pity, who eateth other flesh in order to fatten his own? *(V. V. S.)*

பரிமேலழகர்: தன் ஊன் பெருக்கற்குத் தான் பிறிது ஊன் உண்பான் - தன்னுடம்பை வீக்குதற்பொருட்டுத் தான் பிறிதோ ருயிரின் உடம்பைத் தின்பவன்; எங்ஙனம் ஆளும் அருள் - எவ் வகையான் நடத்தும் அருளினை.

பயனிலாத ஊன் பெருக்கலைப் பயனெனக் கருதி இக் கொடுமை செய்வானே அறிவிலாத கொடியோன் என்றவாறா யிற்று. 'எங்ஙனம் ஆளும் அருள்' என்பது, ஆளான் என்பது பயப்ப நின்ற இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

மணக்குடவர்: தன்னுடம்பை வளர்த்தற்குத் தான் பிறி தொன்றினது உடம்பை உண்ணுமவன், அருளுடையவனாவது மற்றியாதானே என்றவாறு.

'ஊனுண்ண அருள் கெடுமோ ?' என்றார்க்கு, இது கூறப்பட்டது.

பரிதியார் : தன்னுடம்பு பெருக்குதற்குத் தான் பிறிதொன்றின் உடலைத் தின்பார்க்கு எப்படி அருள் உண்டாம் என்றவாறு.

காலிங்கர் : தன் ஊனினைப் பெருக்கி வளர்ப்பதோர் காரணமாக, தான் பிறிதொன்றினது ஊனை உண்கின்ற பாவியானவன் மற்ற அனைத்துயிர்மாட்டும் அருளினை எவ்வாற்றால் மருவிப் போதுமோ என்றவாறு.

2. பொருளாட்சி போற்றாதார்க் கில்லை அருளாட்சி
ஆங்கில்லை ஊன்தின் பவர்க்கு. 252

Wealth is not for the unwary. Compassion is not for the flesh-eater. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : பொருள் ஆட்சி போற்றாதார்க்கு இல்லை - பொருளால் பயன்கோடல் அதனைப் பாதுகாவாதார்க்கு இல்லை; ஆங்கு அருள் ஆட்சி ஊன் தின்பவர்க்கு இல்லை - அதுபோல அருளால் பயன்கோடல் ஊன் தின்பவர்க்கு இல்லை.

பொருட்பயன் இழத்தற்குக் காரணம் காவாமை போல, அருட்பயன் இழத்தற்கு ஊன்தினல் காரணம் என்பதாயிற்று.

ஊன்தின்றாராயினும் உயிர்கட்கு ஒரு தீங்கும் நினையாதார்க்கு அருளாடற்கு இழுக்கில்லை என்பாரை மறுத்து, அஃது உண்டென்பது இவை இரண்டு பாட்டானும் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : பொருளினை ஆளுதல் அதனைக் காக்க மாட்டாதார்க்கு இல்லை; அதுபோல், அருளினை ஆளுதல் ஊன் தின்பவர்க்கு இல்லை என்றவாறு.

இஃது, ஊனுண்ண அருட்கேடு வரும் என்றது.

பரிதியார் : பொருளாட்சி செலவழிப்பார்க்கு இல்லை; அதுபோல அருளாட்சி புலால் உண்பார்க்கு இல்லை என்றவாறு.

காலிங்கர் : தம் பொருளினைக் கெடாமல் பேணி வாழும் ஆட்சியினைக் குறிக்கொண்டு பாதுகாவாதார்க்கு இல்லை; மற்றதுபோல அருந்தவமுயல்வார்க்கு ஓர் பெருந்துணையாக முன்

சொன்ன அருளினைக் கெடாமல் ஆண்டுப் பெறுவதோர் ஆட்சிப் பாடு இல்லை, பிறிதொன்றின் நோவு அறியாது தின்பவனுக்கு என்றவாறு.

3. படைகொண்டார் நெஞ்சம்போல் நன்றூக்கா தொன்றன்
உடல்சுவை உண்டார் மனம். 253

The heart of the man that tasteth flesh turneth not towards good, even as the heart of him that is armed with steel. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : படைகொண்டார் நெஞ்சம்போல் - கொலைக் கருவியைத் தம் கையிற்கொண்டவர் மனம் அதனால் செய்யும் கொலையையே நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காதவாறுபோல; ஒன்றன் உடல் சுவை உண்டார் மனம் நன்று ஊக்காது - பிறிதோருயிரின் உடலைச் சுவைபட உண்டவர் மனம் அவ் ஊனையே நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காது.

சுவைபட உண்டல் - காயங்களான் இனிய சுவைத்தாக்கி உண்டல்.

இதனால், ஊன் தின்றார் மனம் தீங்கு நினைத்தல் உவம அளவையால் சாதித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

மணக்குடவர் : ஆயுதம் கையிற்கொண்டவர் நெஞ்சுபோல், நன்மையை நினையாது, ஒன்றினுடலைச் சுவைபட உண்டார் மனம் என்றவாறு.

பரிதியார் : அரிவாளும் கையும் பிடித்தவர் மனம் கொலை மேலே நினைப்பதுபோலப் புலாலுண்டார் மனமும் கொலையை நினைக்கும் என்றவாறு.

காலிங்கர் : அந்தணராயினும் ஆயுதத்தைக் கைப்பற்றினால் அதனைச் சுற்றுதல், எறிதல், நீட்டுதல், நிமிர்த்தல், வெட்டுதல் செய்வர் ; மற்றதுபோல நன்றிக்கண் செல்லாது யாது எனில், ஓர் உயிர்வாழ் சாதியின் ஊனின் சுவை கருதி உண்டாரது நெஞ்சம் என்றவாறு.

4. அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வூன் தினல். 254

Not to kill is grace. To kill is what is called lack of grace. To eat the meat of the killed animal is unworthy. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர் : அருள் யாது எனின் கொல்லாமை - அருள் யாதெனின் கொல்லாமை; (அருள்) அல்லது (யாது எனின்) கோறல் - அருளல்லது யாதெனின் கோறல்; அவ் ஊன் தினல் பொருள் அல்லது - ஆகலான், அக்கோறலான் வந்த ஊனைத் தின்கை பாவம்.

உபசாரவழக்கால் 'கொல்லாமை கோறல்' ஆகிய காரியங்களை 'அருள் அல்லது' எனக் காரணங்களாக்கியும், 'ஊன்தின்கை' ஆகிய காரணத்தைப் 'பாவம்' எனக் காரியமாக்கியும் கூறினர். அருளல்லது - கொடுமை. சிறப்புப்பற்றி அறமும் பொருளெனப் படுதலின், பாவம் 'பொருளல்லது' எனப்பட்டது. 'கோறல்' என முன் நின்றமையின், 'அவ்வூன்' என்றார். இனி, இதனை இவ்வாறன்றி 'அருளல்லது' என்பதனை ஒன்றாக்கி, 'கொல்லாமை கோறல்' என்பதற்குக் 'கொல்லாமை என்னும் விரதத்தை அழித்தல்' என்று உரைப்பாரும் உளர்.

மணக்குடவர் : அருளல்லது யாதெனின் கொல்லாமையைச் சிதைத்தல்; பொருளல்லது யாதெனின் அவ் ஊனைத் தின்றல் என்றவாறு.

இஃது, அதனை உண்டதனால் அருள் கெடுதலேயன்றிப் பெறுவதொரு பயனும் இல்லை என்றது.

பரிதியார் : அருளாவதும், அருளல்லாமையும் யாவை எனில், கொல்லாமையே அருள்; அருள் அல்லாமையே கொலை. உபதேசமும், உபதேசம் இல்லாமையும் யாவை என்னில், உபதேச நெறியே புலால் மறுத்தல்; உபதேச நெறியல்லாமை புலாலுண்டல் என்றவாறு.

காலிங்கர் : உலகத்து அருளும் அல்லதும் யாவை எனின் ஒன்றினை ஊன் சுவை கருதிக் கொல்லாமையும் அதனைக் கோறலும் அன்றே; மற்றது போல ஒருவன் தவப்பெருநெறியல்லது ஊங்கியாது எனில் மற்ற ஊனைத்தின்றல் என்றவாறு.

5. உண்ணாமை உள்ள துயிர்நிலை ஊனுண்ண
அண்ணாத்தல் செய்யா தளறு. 255

Not to eat flesh contributes to the continuance of life; therefore if a man eats flesh hell will not open its mouth (to let him escape out after he has fallen in) (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: உயிர்நிலை (ஊன்) உண்ணாமை உள்ளது— ஒருசார் உயிர் உடம்பின்கண்ணே நிற்றல் ஊனுண்ணாமை என்கின்ற அறத்தின் கண்ணது; ஊன்உண்ண அளறு அண்ணாத்தல் செய்யாது-ஆகலான், அந்நிலை குலைய ஒருவன் அதனை உண்ணுமாயின், அவனை விழுங்கிய நிரயம் பின் உமிழ்தற்கு அங்காவாது.

உண்ணப்படும் விலங்குகள் அதனால் தேய்ந்து சிலவாக, ஏனைய பலவாய் வருதலின், 'உண்ணாமையுள்ளது உயிர்நிலை' என்றார். உண்ணின் என்பது உண்ண எனத் திரிந்து நின்றது. ஊனுண்டவன் அப்பாவத்தான் நெடுங்காலம் நிரயத்துள் அழுந்தும் என்பதாம்.

'கொலைப்பாவம் கொன்றார்மேல் நிற்றலின், பின் ஊனுண்பார்க்குப் பாவமில்லை' என்பாரை மறுத்து, அஃது உண்டு என்பது இவ் இரண்டு பாட்டானும் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: உயிர்நிலையைப் பெறுதல் ஊனை உண்ணாமையினால் உள்ளது; ஊனை உண்ண, உண்டாரை எல்லாவுலகத்தினும் இழிந்த நரகம் விழுங்கிக்கொண்டு அங்காவாது என்றவாறு.

அங்காவாமை - புறப்படவிடாமை.

பரிதியார்: புலால் விடுத்தல் உயிர் நிலை பெறுதல்; புலால் உணவு நரகத்தை விட்டு மேலேறவொட்டாது என்றவாறு.

6. தினற்பொருட்டால் கொல்லா துலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டால் ஊன்தருவார் இல். 256

If the world will not buy meat for eating, none will sell meat for the sake of making money. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: தினற்பொருட்டால் உலகு கொல்லாது எனின் - பேதைமை காரணமாக அல்லது ஊன் தின்கை காரண

மாக உலகம் கொல்லாதாயின்; விலைப்பொருட்டால் ஊன் தருவார் யாரும் இல்-பொருள் காரணமாக ஊன் விற்பார் யாவரும் இல்லை.

'உலகு' என்பது ஈண்டு உயிர்ப்பன்மைமேல் நின்றது.

'பின் நிகழும் தின்கை முன்னிகழுங் கொலைக்குக் காரண மாகாமையின், தின்பார்க்குக் காரணத்தான்வரும் பாவமில்லை' என்ற வாதியை நோக்கி, அருத்தாபத்தியளவையால் காரண மாதல் சாதித்தலின், இதனுன் மேலது (குறள் 254, 255) வலி யுறுத்தப்பட்டது.

மணக்குடவர்: தின்னுதற்காக உலகத்தார் கொல்லா ராயின், விலைக்காக ஊன்விற்பார் யாரும் இல்லை என்றவாறு.

இது, கொன்று தின்னுது விலைக்குக்கொண்டு தின்பார்க்குக் குற்றமென்னை என்ருர்க்கு, அதனுலும் கொலைப்பாவம் வரும் என்று கூறிற்று.

பரிதியார்: தின்பது பொருட்டாகப் புலால் விற்பார்கள்; புலால் விட்டாரிடத்தில் புலால் விற்பார் இல்லை; அஃதெப்படி என்ருல், அகரத்திலே மாங்கிசம்* விற்பாரில்லை என்றறிக என்ற வாறு.

காளிங்கர்: இவ்வுலகமானது ஒன்றின் சுவை கருதி மற் றதனைத் தினற்பொருட்டால் கொல்லாதாயின் இவ்வுலகத்து யாவரும் பொருள் விலையின் பொருட்டாக ஒன்றின் ஊனினைக் கொண்டுவந்து விற்பாரும் இல்லை என்றவாறு.

7. உண்ணுமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ணது உணர்வார்ப் பெறின். 257

If one realises that meat is nothing but the wound of another creature, one refrains from eating it. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: புலாஅல் பிறிது ஒன்றன் புண் - புலாலாவது பிறிதோருடம்பின் புண்; அது உணர்வார்ப் பெறின் உண்ணுமை வேண்டும் - அது தூய்து அன்மை அறிவாரைப்பெறின், அதனை உண்ணுது ஒழியல் வேண்டும்.

---

* அகரம் - அக்கிரகாரம். மாங்கிசம் - மாமிசம்.

'அஃது' என்னல்வேண்டும் ஆய்தம் விகாரத்தால் தொக்கது. அம் மெய்ம்மை உணராமையின், அதனை உண்கின்றார் என்பதாம்.

பொருந்துமாற்றானும் புலாலுண்டலை இழிந்தது என்பது இதனால் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : புலாலை உண்ணாமை வேண்டும்; அது பிறிதொன்றின் புண்; ஆதலால், அதனை அவ்வாறு காண்பாருண்டாயின் என்றவாறு.

இது, புலால்மறுத்தல் வேண்டும் என்பதூஉம், அது தூயதாம் என்பதூஉம் கூறிற்று.

பரிதியார் : புலாலைத் தின்னாமல் வேண்டும்; அஃது எஃது எனில், தன்னுடம்பின் புண்ணைத் தானே தின்னான், அதுபோல் பிறிதொன்றின் புண் என்றவாறு.

காளிங்கர் : தனது உண்ணாமைத் தன்மையை ஓர்ந்துணர்வாரைப்பெறின் மற்றவ் ஊன்தானும் பிறிதொன்றினது புண் அல்லது மற்றொன்றும் இல்லை; இப்படியாதலால் எஞ்ஞான்றும் புலாலினை உண்ணாமையைக் கருதவேண்டும் என்றவாறு.

8. செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார் உண்ணார்
உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன். 258

Those who are free from blame and have the clear vision will not eat the meat of animals which are slaughtered. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார் - மயக்கமாகிய குற்றத்தின் நீங்கிய அறிவினையுடையார்; உயிரின் தலைப் பிரிந்த ஊன் உண்ணார் - ஒருயிரின் நீங்கிவந்த ஊனை உண்ணார்.

தலைப்பிரிவு என்பது ஒரு சொல். பிணம் என ஊனின் மெய்ம்மை தாமே உணர்தலின், 'உண்ணார்' என்றார்.

மணக்குடவர் : குற்றத்தினின்று நீங்கின தெளிவுடையார் உண்ணார்; உயிரினின்று நீங்கின உடம்பை என்றவாறு.

இது, மேற்கூறிய குற்றமெல்லாம் பயத்தலின், அதனைத் தெளிவுடையார் உண்ணார் என்றது.

பரிதியார்: அசுத்தத்தின் நெறியை அறிந்த காட்சியினர் உண்ணார், உயிர்போன உடலை என்றவாறு.

உயிர்போன உடல், சவம் என்பதாம்.

காலிங்கர்: பாவத்தின்கண் நீங்கிநின்ற அறிவினையுடையோர்*.........

9. அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன்
உயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று. 259

To abstain from the killing and eating of living beings is better than to perform thousand sacrifices in the sacrificial fire.

(V. V. S.)

பரிமேலழகர்: அவி சொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் - தீயின்கண் நெய் முதலிய அவிகளைச் சொரிந்து ஆயிரம் வேள்வி வேட்டலினும்; ஒன்றன் உயிர் செகுத்து உண்ணாமை நன்று - ஒரு விலங்கின் உயிரைப் போக்கி அதுநின்ற ஊனை உண்ணாமை நன்று.

அவ்வேள்விகளான் வரும் பயனினும் இவ்விரதத்தான் வரும் பயனே பெரிது என்பதாம்.

மணக்குடவர்: நெய் முதலான அவியைச் சொரிந்து ஆயிரம் வேள்வி வேட்டலினும், ஒன்றினுயிரை நீக்கி அதன் உடம்பை உண்ணாமை நன்று என்றவாறு.

பரிதியார்: நெய் முதலானவற்றை ஓமத்திலே சொரிந்து ஆயிரம் யாகம் செய்வதில், ஓர் உயிரைக் கொன்று புலால் தின்னாமை நன்று என்றவாறு.

காலிங்கர்: வேள்வித் தீக்கு உரித்தாயுள்ள நெய்யும் அசனமும் முதலாகிய ஓமத்திரவியங்களைக் குறைவறச் சொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலினும் மிக நன்று, மற்றொன்றினையே கொன்று அதன் ஊனை உண்ணாமை என்றவாறு.

10. கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிரும் தொழும். 260

---

* இப்பகுதி சிதைந்துள்ளது.

The whole world folds its hands in prayer to one who kills not and abjures flesh. *(V. R. R.)*

பரிமேலழகர் : கொல்லான் புலாலை மறுத்தானை - ஓருயிரையும் கொல்லாதவனுமாய்ப் புலாலையும் உண்ணாதவனை; எல்லா உயிரும் கைகூப்பித் தொழும் - எல்லா உயிரும் கைகுவித்துத் தொழும்.

இவ்விரண்டு அறமும் ஒருங்குடையார்க்கல்லது, ஒன்றேயுடையார்க்கு அதனால் பயனில்லை ஆகலின், கொல்லாமையும் உடன் கூறினார். இப்பேரருளுடையான் மறுமைக்கண் தேவரின் மிக்கானும் என அப்பயனது பெருமை கூறியவாறு.

இவை மூன்று பாட்டானும் ஊனுண்ணாமையது உயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : கொல்லானுமாய்ப் புலாலை உண்டலையும் தவிர்த்தவனைக் கைகுவித்து எல்லாஉயிரும் தொழும் என்றவாறு.

மேல் எல்லாப் புண்ணியத்திலும் இது நன்று என்றார்; 'அது யாதினைத் தரும்' என்றார்க்குக் 'கொல்லாதவன் தேவர்க்கும் மேலாவன்' என்று கூறினார்.

பரிதியார் : கொல்லாமையும் புலால் மறுத்தலும் உள்ளானை எல்லா உயிரும் தொழும் என்றவாறு.

காலிங்கர் : தனக்குச் சுவை கருதி ஒன்றினைக் கொல்லானுமாய், புலாலினைத் தின்ன மறுப்பது செய்வானுமாய் இருந்தானை அனைத்து உயிரும் கைகூப்பித் தொழும் என்றவாறு.

---

27. தவம்

பரிமேலழகர் : அஃதாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிற்றற்பொருட்டு விரதங்களான் உண்டிசுருக்கலும், கோடைக்கண் வெயில்நிலை நிற்றலும், மாரியினும் பனியினும் நீர்நிலை நிற்றலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவற்றால் தம் உயிர்க்கு வரும் துன்பங்களைப் பொறுத்துப் பிற உயிர்களை ஓம்பு

தல். புலால் மறுத்து உயிர்கண்மேல் அருள் முதிர்ந்துழிச் செய்யப்படுவ தாகலின், இது, புலால்மறுத்தலின் பின் வைக்கப் பட்டது.

மணக்குடவர் : தவமாவது ஊணும் உறக்கமுங் குறைத் தலும், வெயிலும் பனியும் தாங்கலும், தேவர் வழிபாடு முதலா யினவும் மேற்கொண்டு முயறல்.

பரிதியார் : தவமாவது, தவஞ்செய்யும் நெறியைச் சொல்லும் என்றவாறு.

1. உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
அற்றே தவத்திற் குரு. 261

The true form of penance is to put up with all pain and to abstain from injury. *(V. R. R.)*

பரிமேலழகர் : தவத்திற்கு உரு - தவத்தின் வடிவு; உற்ற நோய் நோன்றல் உயிர்க்கு உறுகண் செய்யாமை அற்றே - உண்டிசுருக்கல் முதலியவற்ருல் தம் உயிர்க்கு வருந் துன்பங் களைப் பொறுத்தலும் தாம் பிற உயிர்கட்குத் துன்பஞ் செய்யா மையுமாகிய அவ்வளவிற்று.

மற்றுள்ளன எல்லாம் இவற்றுள்ளே அடங்குதலின், 'அற்றே' எனத் தேற்றேகாரங் கொடுத்தார். ' தவத்திற்கு உரு அற்று ' என்பது 'யானையதுகோடு கூரிது' என்பதனை 'யானைக்குக் கோடு கூரிது ' என்ருற்போல ஆருவதன் பொருட்கண் நான்காவது வந்த மயக்கம்.

இதனல், தவத்தது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : தமக்கு உற்ற நோயைப் பொறுத்தலும் பிறவுயிர்க்கு நோய் செய்யாமையும் ஆகிய அத்தன்மையே தவத் திற்கு வடிவாம் என்றவாறு.

பரிதியார் : பிறர் நோவுக்கு இரங்கலும் தான் பிறர்க்கு வருத்தஞ் செய்யாமையும் ஆகிய இவையே தவத்திற்கு வடிவு என்றவாறு.

காலிங்கர் : தமக்கு வந்துற்ற நோயைத் தாம் பொறுத்தலும் தாம் பிற உயிர்க்கு இடுக்கண் செய்யாமையுமாகிய அத்தன்மைத்தே ஒருவரொருவர் செய்யுந் தவத்திற்கு வடிவாவது என்றவாறு.

உறுகண் என்பது இடுக்கண். நோன்றல் என்பது பொறுத்தல்.

2. தவமும் தவமுடையார்க் காகும் அவமதனை
அஃதிலார் மேற்கொள் வது. 262

Penance becomes those who are real penitents. It is sheer waste of time and energy if others undertake it. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : தவமும் தவம் உடையார்க்கு ஆகும் - பயனேயன்றித் தவம் தானும் உண்டாவது முன் தவமுடையார்க்கே; அதனை அஃது இலார் மேற்கொள்வது அவம் - ஆகலான், அத்தவத்தை அம் முற்றவமில்லாதார் முயல்வது பயனில் முயற்சியாம்.

பரிசயத்தால் அறிவும் ஆற்றலும் உடையராய் முடிவுபோக்கலின், 'தவமுடையார்க்கு ஆகும்' என்றும், அஃது இல்லாதார்க்கு அவை இன்மையான் முடிவுபோகாமையின், 'அவமாம்' என்றும் கூறினர்.

மணக்குடவர் : தவஞ்செய்தலும் முன்பு நல்வினை செய்தார்க்கு வரும்; அந் நல்வினையில்லாதார் அத்தவத்தை மேற்கொள்வது பயன் இல்லை என்றவாறு.

இது, தவமிலார்க்குத் தவம் வாராது; வரினும் தப்பும் என்றது.

பரிதியார் : இளமையிலே தவஞ்செய்கிறோம் என்றாலும், தவத்துக்கு இடையூறு ஆக்கும்; போனசென்மத்தில் விட்டகுறை உண்டாகில், அத்தவத்தை முயலப்பண்ணி முடிப்பிக்கும் என்றவாறு.

3. துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொல்
மற்றை யவர்கள் தவம். 263

Is it because there should be some people to tend and feed ascetics that all the rest have neglected **Tapas**? *(V. V. S.)*

பரிமேலழகர்: மற்றையவர்கள் - இல்லறத்தையே பற்றி நிற்பார்; துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டித் தவம் மறந்தார் கொல் - துறந்தார்க்கு உண்டியும் மருந்தும் உறையுளும் உதவலை விரும்பித் தாம் தவஞ்செய்தலை மறந்தார்போலும்.

துப்புரவு-அநுபவிக்கப்படுவன. வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தற்பயத்த தாகலின் யாவராலும் செய்யப்படுவதாய தவத்தைத் தாம் செய்யும் தானத்தின்மேல் விருப்பமிகுதியான் மறந்தார் போலும்; எனவே, தானத்தினும் தவம் மிக்கது என்பது பெற்றாம்.

மணக்குடவர்: துறந்தவர்களுக்கு உணவுகொடுத்தலை வேண்டித் தவிர்ந்தாராயினரோ, இல்வாழ்வார் தவம் செய்தலை என்றவாறு.

இது, தானத்தினும் தவம் மிகுதியுடைத்து என்றது.

பரிதியார்: துறந்து தவம் பண்ணினவற்கு ஆகாரம் விசாரிக்கவேண்டிப் பிறந்தார்களோ ஸ்திரிபர்த்தாக்கள் என்றவாறு.

4. ஒன்னார்த் தெறலும் உவந்தாரை ஆக்கலும்
எண்ணின் தவத்தான் வரும். 264

Undoing foes and doing good to friends of virtue, penance can achieve, if these be willed by them. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர்: ஒன்னார்த் தெறலும்-தம் அறத்திற்குப் பகையாய் அழிவு செய்தாரைக் கெடுத்தலும்; உவந்தாரை ஆக்கலும் அதனை உவந்தாரை உயர்த்தலுமாகிய இவ்விரண்டையும்; எண்ணின் தவத்தான் வரும் - தவஞ்செய்வார் நினைப்பராயின், அவர் தவவலியான் அவை அவர்க்கு உளவாம்.

முற்றத்துறந்தார்க்கு ஒன்னாரும் உவந்தாரும் உண்மை கூடாமையின், தவத்திற்கு ஏற்றி உரைக்கப்பட்டது. 'எண்ணின்' என்றதனான்; அவர்க்கு அவை எண்ணாமை இயல்பு என்பது பெற்றாம். ஒன்னார் பெரியராயினும், உவந்தார் சிறியராயினும், கேடும் ஆக்கமும் நினைந்த துணையானே வந்து நிற்கும் எனத் தவஞ்செய்வார்மேலிட்டுத் தவத்ினது ஆற்றல் கூறியவாறு.

மணக்குடவர்: இவ்விடத்துப் பகைவரைத் தெறுதலும், நட்டோரை ஆக்குதலுமாகிய வலி ஆராயின், முன்செய்த தவத்தினாலே வரும் என்றவாறு.

இது, பிறரை ஆக்குதலும் கெடுத்தலும் தவத்தினாலே வரும் என்றது.

பரிதியார்: சத்துருக்களைச் செயிப்பதும், மித்துருக்களை அழிப்பதும் தவத்தால் வரும் என்றவாறு.

5. வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவம்
ஈண்டு முயலப் படும். 265

Tapas fulfilleth all desires even in the very manner that is desired ; therefore is it that men endeavour after **tapas** in this world. *(V. V. S.)*

பரிமேலழகர்: வேண்டிய வேண்டி ஆங்கு எய்தலால் - முயன்றால் மறுமைக்கண் தாம் வேண்டிய பயன்கள் வேண்டியவாறே பெறலாம் ஆதலால்; செய் தவம் ஈண்டு முயலப்படும் - செய்யப்படுவதாய தவம் இம்மைக்கண் அறிவுடையோரான் முயலப்படும்.

'ஈண்டு' என்பதனான், மறுமைக்கண் என்பது பெற்றாம். மேற்கதி, வீடுபேறுகள் தவத்தானன்றி எய்தப்படா என்பதாம்.

இவை நான்கு பாட்டானும் தவத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: விரும்பியன விரும்பினபடியே வருதலால்; தவம் செய்தலை இவ்விடத்தே முயல வேண்டும் என்றவாறு.

இது, போகநுகர்ச்சியும் இதனால்வரும் என்றது.

பரிதியார்: தான் வேண்டின காமியத்தைத் தவம் தருகையினாலே மேன்மேலே தவம் பண்ணுவான் என்றவாறு.

காலிங்கர்: அணிமாதியாகிய சித்திகளும் சுவர்க்கமும் முத்தியும் என்பனவற்றுள் தாம் விரும்பியவற்றை மற்றவ் விரும்பிய வண்ணமே ஒரு குறைபாடின்றிப் பெறுதலினான் மற்றவை

அவற்றிற்குரியதாகச் செய்யத்தக்கது; தவமானது உலகத்து மக்களுள் சிறந்தாரால் செய்ய அடுக்கும் என்றவாறு.

வேண்டிய என்பது விரும்பிய.

இனி, ஒருவன் இவ்வாறு ஒழுகுகின்ற தவநெறி ஒழுக்கம் தனது மனக்குறிப்பினுலன்றியே புறத்துத் தவமுடையோன் போல ஒழுகின் அது தவநெறிக்குக் கூடா ஒழுக்கம் ஆதலால் அதனை அறிவிக்கின்றது மேலை அதிகாரம்.

6. தவம்செய்வார் தங்கருமம் செய்வார்மற் றல்லார்
அவம்செய்வார் ஆசையுட் பட்டு. 266

Those who do penance discharge their legitimate round of duties. Others do vain things caught in the mesh of desire.

(M. S. P.)

பரிமேலழகர்: தம் கருமம் செய்வார் தவம் செய்வார் - தங் கருமம் செய்வாராவார் துறந்து தவத்தைச் செய்வார்; மற்று அல்லார் ஆசையுள்பட்டு அவம் செய்வார் - அவரையொழிந்த பொருளின்பங்களைச் செய்வார் அவற்றின்கண் ஆசையாகிய வலையுட்பட்டுத் தமக்குக் கேடு செய்வார்.

அநித்தமாய் மூவகைத் துன்பத்ததாய் உயிரின் வேருய உடற்கு வருத்தம் வரும் என்று ஒழியாது தவத்தினைச் செய்யப் பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புக்களான் அநாதியாகத் துன்பமெய்தி வருகின்ற உயிர் ஞானம் பிறந்து வீடுபெறும் ஆகலின், தவஞ் செய்வாரைத் 'தங்கருமஞ்செய்வார்' என்றும், கணத்துள் அழிவ தாய சிற்றின்பத்தின் பொருட்டுப் பல பிறவியும் துன்புறத்தக்க பாவஞ்செய்துகோடலின், அல்லாதாரை 'அவஞ்செய்வார்' என் றும் கூறினுர்.

மற்று: வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

மணக்குடவர்: தம் கருமம் செய்வார் தவம் செய்வார்; அஃ தல்லாதன செய்வார் எல்லாம் ஆசையிலே அகப்பட்டுப் பயனில் லாதன செய்கின்றுர் என்றவாறு.

இது, தவம் பண்ணவேண்டும் என்றது.

பரிதியார்: நிலையாமை, நோய், மூப்புச் சாக்காடு என்று எண்ணித் தலையாவார் தங்கருமஞ் செய்வர்; தங்கருமமாவன: தவம், பூசை, நியதி, தானம், தன்மம் என்பன. மற்றல்லாதார் செனனவழி தேடி ஆசை விலங்கிட்டு அவம் செய்வார் என்றவாறு.

7. சுடச்சுடரும் பொன்போல் ஒளிவிடும் துன்பம்
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு. 267

Bright as gold which has been purified in the fire will those shine, who have endured the burning of pain (in frequent austerities.) (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: சுடச் (சுடச்) சுடரும் பொன்போல் - தீயின் கண் ஓடும் பொன்னுக்கு அது சுடச்சுடத் தன்னோடு கலந்த குற்றம் நீங்கி ஒளிமிகுமாறுபோல; நோற்கிற்பவர்க்குத் துன்பம் சுடச்சுட ஒளிவிடும் - தவஞ்செய்ய வல்லார்க்கு அதனான் வருந் துன்பம் வருத்த வருத்தத் தம்மொடு கலந்த பாவம் நீங்கி ஞானம் மிகும்.

'சுடச்சுடரும் பொன்போல்' என்றாராயினும், கருத்துநோக்கி இவ்வாறு உரைக்கப்பட்டது. ஒளிபோலப் பொருள்களை விளக் கலின் 'ஒளி' என்றார்.

மணக்குடவர்: நெருப்பின்கண்ணே இட இடத் தன்னோடு கலந்த மாசு அற்று ஒளிவிடுகின்ற பொன்னைப்போலத் துன்பம் நலிய நலியத் தவம் செய்வார்க்குத் தம்மோடு மருவின வினை விட்டு ஒளிவிடும் என்றவாறு.

இது, வினைவிட்டு ஒளி உண்டாம் என்றது.

பரிதியார்: சுடவைத்த பொன் களங்கமற்றது போலக் கன்மம் விடும் தவஞ்செய்கையினாலே; விக்கினம் வந்தால் அந்த விக்கினத்தைப் பாராமல் தவம் பண்ணுவார்க்கு என்றவாறு.

காலிங்கர்: தீப்பெற்று நின்று ஒளிவிட்டு விளங்கும் பொன் னைப்போல விளங்காநிற்கும் யாதோவெனில் வீட்டின்பமாகிய ஒரு பெரும் பொருள்; யார்க்கு எனின் முன் தம்மாட்டு வந்து

மயங்கிக் கிடக்கின்ற அவங்காளானவற்றை உருவழியச் சுடுமாறு பலயாண்டும் பயிலக் குறிக்கொண்டு நோற்றலை வல்லார்க்கு என்றவாறு.

8. தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானை ஏனைய
மன்னுயிர் எல்லாம் தொழும். 268

Behold the man who hath attained mastery over himself; all other men worship him. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: தன் உயிர் தான் அறப் பெற்றானை - தன்னுயிரைத் தான் தனக்கு உரித்தாகப் பெற்றவனை; ஏனைய மன் உயிர் எல்லாம் தொழும் - அதுபெறாதனவாகிய மன்னுயிர்களெல்லாம் தொழும்.

தனக்கு உரித்தாதல்-தவமாகிய தன்கருமஞ் செய்தல். அதனினூங்குப் பெறுதற்கரியது இன்மையின், 'பெற்றானை' என்றார். 'அது பெறாதன' என்றது ஆசையுட்பட்டு அவஞ்செய்யும் உயிர்களை. சாபமும் அருளுமாகிய இரண்டாற்றலும் உடைமையின், தொழும் என்றார்.

மணக்குடவர்: தன்னுயிரானது தான் என்று கருதும் கருத்து அறப்பெற்றவனை, ஒழிந்தனவாகிய நிலைபெற்ற உயிர்கள் எல்லாம் தொழும் என்றவாறு.

உயிர் என்றது, சலிப்பற்ற அறிவை; தான் என்றது, சீவனாகி நிற்கின்ற நிலைமையை; தானறுதலாவது, அகங்காரம் அறுதல்.

பரிதியார்: தன் ஆத்மா ஈடேறப் பார்ப்பானை 'இவனாலே நாமும் ஈடேறுவோம்' என்று சகல ஆத்மாவும் தொழும் என்றவாறு.

9. கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும் நோற்றலின்
ஆற்றல் தலைப்பட் டவர்க்கு. 269

Those who have won power by penance can quite succeed in overleaping or vanquishing death. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும் - கூற்றத்தைக் கடத்தலும் உண்டாவதாம்; நோற்றலின் ஆற்றல் தலைப்பட்டவர்க்கு - தவத்தான் வரும் ஆற்றலைத் தலைப்பட்டார்க்கு.

சிறப்பும்மை, அது கூடாமை விளக்கிற்று ; 'மன்னுயிரெல்லாம் தொழுதலேயன்றி இதுவும் கைகூடும்' என, எச்சவும்மையாக உரைப்பினும் அமையும். ஆற்றல் - சாப அருள்கள்.

இவை நான்கு பாட்டானும் தவஞ்செய்வாரது உயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: கூற்றத்தைத் தப்புதலும் கைகூடும், தவத்தினுகிய வலியைக் கூடினுர்க்கு என்றவாறு.

இது, மார்க்கண்டேயன் தப்பினுற்போல என்றது.

பரிதியார்: தலை எழுத்து முடிந்த நாள்வர அப்போது கூற்றுவனையும் வெல்லலாம், தவத்திற் பெரியோர்க்கு என்றது.

அதற்கு, நந்திகேசுவர தேவனையும் மார்க்கண்டேயனையுங் கண்டுகொள்க என்பது.

10. இலர்பலர் ஆகிய காரணம் நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலா தவர். 270

If the needy are the many in the world, it is because those that do **tapas** are few and those that do not, form the large number. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: இலர் பலர் ஆகிய காரணம்-உலகத்துச் செல்வர்கள் சிலராக நல்கூர்வார் பலராதற்குக் காரணம் யாது எனின் அது; நோற்பார் சிலர் நோலாதவர் பலர் - தவஞ்செய்வார் சிலராக அது செய்யாதார் பலராதல்.

செல்வம் நல்குரவு என்பன ஈண்டு, அறிவினது உண்மை இன்மைகளையும் குறித்து நின்றன ; என்னை ? " நுண்ணுணர்வின்மை வறுமை அஃதுடைமை பண்ணப் பணைத்த பெருஞ் செல்வம்" (நாலடி-251) என்றுராகலின். 'நோற்பார் சிலர்' எனக் காரணம் கூறினமையான், காரியம் வருவித்து உரைக்கப்பட்டது.

தவஞ் செய்யாதார்க்கு இம்மையின்பமும் இல்லை என, இத னுல் அவரது தாழ்வு கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: பொருளில்லாதார் உலகத்துப் பலராதற்குக் காரணம், தவம்செய்வார் சிலராதல்; அது செய்யாதார் பலராதல் என்றவாறு.

பரிதியார்: பாக்கியவான்கள் சிறிதாக மிடியாளர் பெருத்த தாகிய காரியம் எஃது என்னில், தவம் பண்ணினவர்கள் அற்பம், தவம் செய்யாதார் பலராகையால் என்றவாறு.

காலிங்கர்: இவ்வுலகத்து இவ்வாறு தமது பேரிடர் நீங்கிப் பெரும்பயனுறுதலைப் பலரும் இலராதற்குக் காரணம் யாதோ எனின், உலகத்தில் ஞானம் பெறநோற்பார் சிலர்; மற்று நோலா தார் அளவிறந்தாராவார் என்றவாறு.

---

28. கூடாவொழுக்கம்

பரிமேலழகர்: அஃதாவது தாம் விட்ட காம இன்பத்தை உரனின்மையின் பின்னும் விரும்புமாறு தோன்ற அவ்வாறே கொண்டு நின்று தவத்தோடு பொருந்தாததாய தீய ஒழுக்கம். அது விலக்குதற்கு இது, தவத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர்: கூடா ஒழுக்கமாவது, மேற்கூறிய தவத்திற் குப் பொருந்தாத ஒழுக்கம்.

பரிதியார்: கூடா ஒழுக்கமாவது, தவம் செய்கையிலே அவ நெறி செய்கையை விடுவான் என்றவாறு.

1. வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்கள்
ஐந்தும் அகத்தே நகும். 271

The five elements of his body will laugh within him, at the feigned conduct of the deceitful minded man. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: வஞ்ச மனத்தான் படிறு ஒழுக்கம் - வஞ்சம் பொருந்திய மனத்தையுடையவனது மறைந்த ஒழுக்கத்தை; பூதங்கள் ஐந்தும் அகத்தே நகும் - உடம்பாய் அவனோடு கலந்து நிற்கின்ற பூதங்களைந்தும் கண்டு தம்முள்ளே நகும்.

காமம் தன்கண்ணே தோன்றி நலியாநிற்கவும் அதனது இன்மை கூறிப் புறத்தாரை வஞ்சித்தலின், 'வஞ்சமனம்' என்றும், அந்நலிவு பொறுக்கமாட்டாது ஒழுகும் களவொழுக்கத்தைப் 'படிற்றொழுக்கம்' என்றும், உலகத்துக் களவுடையார் பிறரறியாமல் செய்வனவற்றிற்கு ஐம்பெரும் பூதங்கள் சான்றாகலின், அவ்வொழுக்கத்தையும் அவன் மறைக்கின்ற ஆற்றையும் அறிந்து அவன் அறியாமல் தம்முள்ளே நகுதலின், 'அகத்தே நகும்' என்றும் கூறினார். செய்த குற்றம் மறையாது ஆகலின், அவ்வொழுக்கம் ஆகாது என்பது கருத்து.

மணக்குடவர்: கள்ள மனத்தை உடையானது குற்றத்தினை உடைய ஒழுக்கத்தைப் பிறர் அறியாராயினும், தன் உடம்பின் உண்டான பூதங்கள் ஐந்தும் அறிந்து தம்முள்ளே நகாநிற்கும் என்றவாறு.

பூதங்கள் என்றது, அவையிற்றின் காரியமாகிய பொறிகளை.

பரிதியார்: தவநெறி செய்கையிலே, அவநெறி செய்வானை ஐந்து பூதமும் நகைக்கும் என்றது; அஃது எஃது எனில், இவன் அவநெறி செய்ய நாம் நரகத்திலே வீழ ஏதுவானோம் என்பதால் என்றவாறு.

காளிங்கர்: இங்ஙனம் கூடா ஒழுக்கமாகத் தவநெறி ஒழுகுகின்ற வஞ்ச மனத்தானது பொய்யான ஆசாரத்தினைக் கண்டு யாவரும் அச்சம் உறுவர்; மற்று அஃதன்றித் தம்முள்ளே இகழ்ந்து சிரிப்பதுஞ் செய்வார்கள் என்றவாறு.

படிற்று ஒழுக்கம் என்பது, பொய்யான ஆசாரம்.

2. வானுயர் தோற்றம் எவன்செய்யும் தன்நெஞ்சம்
தானறி குற்றப் படின். 272

Of what avail is a man's saintly mien, if his mind is bent on evil? (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: வான் உயர் தோற்றம் எவன் செய்யும் - ஒருவனுக்கு வான்போல் உயர்ந்த தவவேடம் என்ன பயனைச் செய்யும்; தான் அறி குற்றம் தன் நெஞ்சம் படின் - தான் குற்றம் என்று அறிந்த அதன்கண்ணே தன் நெஞ்சு தாழுமாயின்.

'வானுயர் தோற்றம்' என்பது "வான்தோய்குடி" (நாலடி-142) என்றாற்போல இலக்கணை வழக்கு. அறியாது செய்த குற்றமல்லது அறிந்துவைத்துச் செய்த குற்றம் கழுவப்படாமையின், நெஞ்சு குற்றத்ததாயே விடும்; விடவே, நின்ற வேடமாத்திரத்திற்குப் புறத்தாரை வெருட்டுதலே யல்லது வேறு பயனில்லை என்பதாம்.

மணக்குடவர்: வானளவும் உயர்ந்த பெருமை உண்டாயினும் அஃது யாதினைச் செய்யவற்று, தன் நெஞ்சறியக் குற்றம் உண்டாயின் என்றவாறு.

தான்: அசை. இஃது, இக்கூடா ஒழுக்கத்தானைப் பிறர் அறிந்து இகழாராயினும், அவன் செய்கின்ற தவத்தினால் பயனுண்டாகாது என்றது.

பரிதியார்: வான்போலப் பெரிய தபசு பண்ணி ஆவது என்ன? தன் ஆத்துமா அறிய அவநெறி செய்வானாகில்; அஃது எப்படி என்றால் அவநெறி, தவநெறியைக் கெடுக்கும் என்றவாறு.

காலிங்கர்: இவ்வுலகத்து ஒருவர்தம் பெயர் தேவர் அறியுமாறு விளங்கிற்றாயினும், அஃது என்செய்யும்; யாதுமோர் பயனும் இல்லை; எப்பொழுது எனில் தன்னுடைய நெஞ்சமானது தானறிவதொரு தவநெறிக்குற்றம் உடைத்தாயின் என்றவாறு.

3. வலியில் நிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்தோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று. 273

For a man who has no power of self-control, to put on a brave appearance is just like a cow wrapped in a tiger's skin grazing with impunity. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர்: வலி இல் நிலைமையான் வல் உருவம் - மனத்தைத் தன்வழிப்படுத்தும் வலியில்லாத இயல்பினையுடையான் வலியுடையார் வேடத்தைக்கொண்டு தான் அதன்வழிப்படுதல்; பெற்றம் புலியின்தோல் போர்த்து மேய்ந்தற்று - பசு காவலர் கடியாமல் புலியின்தோலைப் போர்த்துப் பைங்கூழை மேய்ந்தாற் போலும்.

இல்பொருளுவமை. 'வலியினிலைமையான்' என்ற அடையா னும், 'மேய்ந்தற்று' என்னுந் தொழிலுவமையானும், 'வல்லுருவத்தோடு மனவழிப்படுதல்' என்பது பெற்றும். காவலர் கடியாமை 'புலி புல் தின்னாது' என்பதனானும், அச்சத்தானும் ஆம்; ஆகவே, வல்லுருவங் கோடற்குப் பயன் அன்னகாரணங்களான் உலகத்தார் அயிராமையாயிற்று. இவ்வாறு தனக்குரிய இல்லாளையும் துறந்து, வலியும் இன்றிப் பிறர் அயிராத வல்லுருவமுங்கொண்டு நின்றவன் மனவழிப்படுதலாவது, தன் மனம் ஓடிய வழியே ஓடி மறைந்து பிறர்க்குரிய மகளிரை விழைதலாம். அவ்வாறுதல், பெற்றம் தனக்குரிய புல்லைவிட்டுப் பிறர்க்குரிய பைங்கூழை மேய்ந்தாற்போலும் என்ற உவமையான் அறிக.

மணக்குடவர்: வலியில்லாத நிலைமையை உடையவன் வலிதாகிய தவ உருவம் கோடல், பெற்றமானது பிறர் பயப்படும்படி புலியினது தோலைப் போர்த்துப் பைங்கூழ் மேய்ந்த தன்மைத்து என்றவாறு.

பரிதியார்: தவத்தில் உறுதியில்லாதான் வலுவாகக் கொண்ட வேஷம், ரிஷபம் மேயவேண்டிப் புலித்தோல் போர்த்துப் புறப்பட்டதற்குச் சரி என்றவாறு.

காலிங்கர்: இவ்வுலகத்துத் தான் கொண்டதோர் தங் குறை முடிப்பதொரு கோட்பாட்டு வலி தன் நெஞ்சத்தில்லாத தன்மையான் அவன்மாட்டுத் தவநெறி வலிபெற்று நின்றது போலத் தோன்றுகின்ற கோலமானது யாதினை ஒக்குமோ எனில், புலிபோல்வதோர் மனத்திட்பம் இல்லாத பசுவானது திட்பமுள்ளதுபோலப் புலியினது தோலினைப் போர்த்து நடித்தும், பண்டைப் புல்லினையே பின்னும் மேய்ந்த அத்தன்மைத்து என்றவாறு.

4. தவமறைந்து அல்லவை செய்தல் புதல்மறைந்து
வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று. 274

Behold the man who taketh cover under a saintly garb and doth evil; he is like a fowler hiding in the bush and decoying birds. *(V. V. S.)*

பரிமேலழகர்: தவம் மறைந்து அல்லவை செய்தல் - அவ் வழியின் நிலைமையான் தவவேடத்தின்கண்ணே மறைந்து நின்று தவமல்லவற்றைச் செய்தல் ; வேட்டுவன் புதல் மறைந்து புள் சிமிழ்த்து அற்று - வேட்டுவன் புதலின்கண்ணே மறைந்து நின்று புட்களைப் பிணித்தாற்போலும்.

தவம்: ஆகுபெயர். தவமல்லவற்றைச் செய்தலாவது, பிறர்க் குரிய மகளிரைத் தன்வயத்ததாக்குதல். இதுவும், இத்தொழில் உவமையான் அறிக.

மணக்குடவர்: தவத்திலே மறைந்து தவம் அல்லாதவற் றைச் செய்தல் வேட்டுவன் தூற்றிலே மறைந்து புள்ளைப் பிணித்தாற்போலும் என்றவாறு.

அர்ச்சுனன் தவமறைந்து அல்லவை செய்தான்.

பரிதியார்: தவவேடத்திலே மறைந்து அவநெறி செய்வா ரும் செடியில் மறைந்து புள்ளை வதைப்பாருஞ் சரி என்றவாறு.

காளிங்கர்: ஒருவன் தவத்தின் மறைந்து நின்று அல்லன வற்றைச் செய்தொழுகுதல் எத்தன்மைத்தோ எனில் வேட்டுவ ஞனவன் புதலினுள் மறைந்து நின்று பேடை சேவல் என்னும் புள் விரும்பி வாய்மேல் விரலால் எற்றிப்பயில விளித்த அத்தன் மைத்து என்றவாறு.

புதல் என்றது, சிறு செடி. சிமிழ்த்தல் என்றது, அவன் வாய்மேல் விரலெற்றி அதுபட விளித்தல்.

5. பற்றற்றேம் என்பார் படிற்றொழுக்கம் எற்றெற்றென்
றேதம் பலவும் தரும். 275

The false conduct of those who say they have renounced all desire will one day bring them sorrows that will make them cry out, "Oh! what have we done, what have we done!". (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: பற்று அற்றேம் என்பார் படிற்று ஒழுக்கம் - தம்மைப் பிறர் நன்கு மதித்தற்பொருட்டு யாம் பற்றற்றேம் என்று சொல்வாரது மறைந்த ஒழுக்கம்; எற்று எற்று என்று ஏதம் பலவும் தரும் - அப்பொழுது இனிதுபோலத் தோன்று

மாயினும், பின் 'என்செய்தேம்! என்செய்தேம்!!' என்று தாமே இரங்கும் வகை அவர்க்குப் பல துன்பங்களையும் கொடுக்கும்.

சொல்லளவல்லது பற்று அருமையின், 'பற்றற்றேம் என்பார்' என்றும், சிறிதாய்க் கணத்துள்ளே அழிவதாய இன்பத்தின் பொருட்டுப் பெரிதாய் நெடுங்காலம் நிற்பதாய பாவத்தைச் செய்வார் அதன் விளைவின்கண், "அந்தோ! வினையேயென்று அழுவர்" (சீவகசிந். முத்தியி-27) ஆகலின், 'எற்று எற்று' என்றும் கூறினர்.

இவை ஐந்து பாட்டானும் கூடாவொழுக்கத்தின் இழுக்கங் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: பற்றினை அற்றேம் என்பாரது குற்றத்தினை உடைய ஒழுக்கம் எல்லாரும் எற்று எற்று என்று சொல்லும்படி, பல குற்றமும் உண்டாக்கும் என்றவாறு.

எற்று என்பது *திசைச்சொல்*; இது, *தீமைபயக்கும்* என்றது.

பரிதியார்: மூன்றுவகை ஆசை குடிகொண்டிருக்கவும், பற்றற்றோம் என்று வார்த்தையினாலே சொல்லி நடக்கிறதெல்லாம் அதிக்கிரமமே செய்வார்க்குக் குற்றம் வெகுவிதமாக வரும் என்றவாறு.

காலிங்கர்: தன் நெஞ்சினால் பற்றறாதே வறிதே இவ் உலகத்திலே பற்று அற்றோம் என்று சொல்லுமவனது பொய்யான ஆசாரமானதுதானே கொடியவினையாதலால் அஃதிங்ஙன்ஏறி முயன்று நிறைந்த அளவு தொழுவுக்குச் *செல்வதாகிய குற்றம் பலவுந்தரும் என்றவாறு.

6. நெஞ்சின் துறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல். 276

Amongst living men, there are none so hard-hearted as those who, without forsaking desire in their heart, falsely take the appearance of those who have forsaken (it.) *(R. D.)*

பரிமேலழகர்: நெஞ்சின் துறவார் - நெஞ்சால் பற்றறாது வைத்து; துறந்தார்போல் வஞ்சித்து வாழ்வாரின் - பற்றற்றார்

* *பா.ம்: அஃதிங்ஙன் யேறிமுயென்று நிரைத்தழவு தொறருக்குச்.*

போன்று தானம் செய்வாரை வஞ்சித்து வாழுமவர்போல்; வன் கணார் இல் - வன்கண்மையை உடையார் உலகத்து இல்லை.

தானம் செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது - 'யாம் மறுமைக்கண் தேவராதற்பொருட்டு இவ் வருந்தவர்க்கு இன்னது ஈதும்' என்று அறியாது ஈந்தாரை அதுகொண்டு இழிபிறப்பினர் ஆக்குதல். அவர் இழிபிறப்பினராதல், "அடங்கலர்க் கீந்த தானப் பயத்தினால் அலறு முந்நீர்த், தடங்கடல் நடுவுள் தீவு பலவுள அவற்றுள் தோன்றி, உடம்பொடு முகங்கள் ஒவ்வார் ஊழ்கனி மாந்தி வாழ்வர், மடங்கலஞ் சீற்றத் துப்பின் மானவேல் மன்னர் ஏறே" (சீவகசிந். முத்தியி. 244) என்பதனான் அறிக. தமக்கு ஆவன செய்தார்க்கு ஆகாதன விளைத்தலின் 'வன்கணார் இல்' என்றார்.

மணக்குடவர் : நெஞ்சில் துறவாராய்த் துறந்தாரைப்போல வஞ்சனை செய்து வாழுமவர்களைப்போலக் கொடியார் இல்லை உலகத்து என்றவாறு.

பரிதியார் : மனத்தில் மூன்று ஆசையும் இருக்க ஆசையை விட்டோம் என்பார் வஞ்சகர்க்குள் வஞ்சகர் என்றவாறு.

காளிங்கர் : இவ் உலகத்துச் சிலர் துறக்கக் கருதுகின்றது மற்றதனை நெஞ்சினால் துறவாராய் வறிதே துறந்தார்ப் போலப் பாவித்து இங்ஙனம் வஞ்சித்து உயிர் வாழ்வாரைப்போலத் தறுகணாளர் ஒருவரும் இல்லை என்றவாறு.

7. புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனும் அகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியார் உடைத்து. 277

(The world) contains persons whose outside appears (as fair) as the red berry of the Abrus (Kunri) but whose inside is as black as the nose of that berry. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : குன்றி புறம் கண்டு அனையர் ஏனும் - குன்றி மணியின் புறத்தைக் கண்டாற்போல வேடத்தால் செம்மை உடையராயினும்; குன்றி மூக்கின் அகம் கரியார் உடைத்து-அதன் மூக்குப்போல மனம் இருண்டிருப்பாரை உடைத்து உலகம்.

குன்றி: ஆகுபெயர். செம்மை கருமை என்பன, பொருளின் கண் நிறத்தைவிட்டுச் செப்பத்தினும் அறியாமையினும் சென்

றனவாயினும் பண்பாதல் ஒத்தலின், இவை பண்புவமை. "கூழின் மலிமனம் போன்றிருளாநின்ற கோகிலமே" (திருக்கோவை.322) என்பதும் அது.

மணக்குடவர் : புறத்தே குன்றி நிறம்போன்ற தூய வேடத்தராய் இருப்பினும், அகத்தே குன்றிமூக்குப்போலக் கரியராய் இருப்பாரை உடைத்து இவ்வுலகம் என்றவாறு.

இஃது, அறிஞர், தவத்தவரை வடிவுகண்டு நேர்படார் என்றது.

பரிதியார் : வேஷதாரிகளாய் மனத்திலே வெகு ஆசை உள்ளவரும், குன்றிமணியுஞ் சரி என்றவாறு.

காலிங்கர் : தாம் புறத்துக்கொண்ட தவக்கோலத்தால் பிறர்க்குக் குன்றிகண்டாற்போல்வதோர் செம்மையுடையராயினும் மற்ற அகத்தால் அக்குன்றியினது மூக்கினைக்கண்டாற்போலக் கரியதன்மையரை உடைத்து இவ்வுலகு என்றவாறு.

8. மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீர் ஆடி
மறைந்தொழுகும் மாந்தர் பலர். 278

Many are men who, though foul-hearted, appear holy, bathing in sacred waters, and pass for great men in the eye of the world. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : மாசு மனத்தது ஆக - மாசு தம் மனத்தின் கண்ணதாக; மாண்டார் நீராடி - பிறர்க்குத் தவத்தான் மாட்சிமை உடையராய் நீரில் மூழ்கிக்காட்டி; மறைந்து ஒழுகும் மாந்தர் பலர்- தாம் அதன்கண்ணே மறைந்து செல்லும் மாந்தர் உலகத்துப் பலர்.

மாசு - காம வெகுளி மயக்கங்கள். அவை போதற்கு அன்றி மாண்டாரென்று பிறர் கருதுதற்கு நீராடுதலான், அத்தொழிலை அவர் மறைதற்கு இடனாக்கினர். இனி 'மாண்டார் நீராடி' என்பதற்கு 'மாட்சிமைப்பட்டாரது நீர்மையை உடையராய்' என்று உரைப்பாரும் உளர்.

இவை மூன்று பாட்டானும் அவ்வொழுக்கம் உடையாரது குற்றமும், அவரை அறிந்து நீக்கல் வேண்டும் என்பதும் கூறப்பட்டன.

மணக்குடவர்: மாசு மனத்தின்கண் உண்டாக வைத்து, மாட்சிமைப் பட்டாரது நீர்மையைப் பூண்டு, பொருந்தாத இடத்திலே மறைந்து ஒழுகும் மாந்தர் பலர் என்றவாறு.

இது, பலர்க்குக் கூடாவொழுக்கம் உண்டாகும் என்றது.

பரிதியார்: மனத்திலே மாசாகிய குற்றம் பெருகி மாண்டாராகியிருக்கவும், மார்கழித் தீர்த்தம் என்றும், மகாதீர்த்தம் என்றும் ஆடி, அதிலே மறைந்தொழுகு மாந்தரும் உண்டு என்றவாறு.

காளிங்கர்: தம் மனத்துள்ள துறவற நெறிக்குக் குற்றமாகியவற்றைப் புறமே உலகத்தார் கண்டு மதிக்குமாறு மாட்சிமைப் படப் பலகாலும் நீராடித் தமதுள்ளத்துக் கிடந்த மாசானது உயிர்க்குப் புலப்படாமல் அதனை மறைத்து இங்ஙனம் கூடாவொழுக்கத்தினை ஒழுகு மானிடர் உலகத்துப் பலர் என்றவாறு.

9. கணைகொடிது யாழ்கோடு செவ்விதாங் கன்ன
வினைபடு பாலாற் கொளல். 279

The arrow though straight is deadly; the **yal** (lute) though crooked is sweet. Let people be judged by their actions. (*V.R.R.*)

பரிமேலழகர்: கணை கொடிது யாழ்கோடு செவ்விது - அம்பு வடிவால் செவ்விதாயினும் செயலால் கொடிது, யாழ் கோட்டால் வளைந்ததாயினும் செயலால் செவ்விது; ஆங்கு அன்ன வினைபடு பாலால் கொளல் - அவ்வகையே தவஞ்செய்வோரையும் கொடியர் செவ்வியர் என்பது, வடிவால் கொள்ளாது அவர் செயல்பட்ட கூற்றானே அறிந்துகொள்க.

கணைக்குச் செயல் கொலை. யாழுக்குச் செயல் இசையால் இன்பம் பயத்தல். அவ்வகையே செயல் பாவமாயின் கொடியர் எனவும், அறமாயின் செவ்வியர் எனவும் கொள்க என்பதாம்.

இதனான் அவரை அறியுமாறு கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: செவ்விய கணை கொடுமையைச் செய்யும்; கோடிய யாழ் செவ்வையைச் செய்யும்; அதுபோல, யாவரையும் வடிவுகண்டறியாது அவரவர் செய்யும் வினையின் பகுதியாலே அறிந்துகொள்க என்றவாறு.

பரிதியார் : அம்பு செவ்வையாயிருந்தும் கொலை விளைத்தது; யாழ் கோணியிருந்தும் இன்பம் விளைத்தது; அதுபோலே தவத்தார் வேஷங்கண்டு கொள்ளவேண்டாம்; அவரவர் ஞானநெறியுறுதியை அறிந்துகொள்க என்றவாறு.

காலிங்கர் : உலகத்துக் கணையினது உருபு சாலச் செவ்விதாயினும், மற்று அதன் வினை சாலக் கொடிது; யாழினது உருபு சாலக் கோட்டமுடைத்தாயினும் மற்று அதன் வினைவழி சாலச் செவ்விது. அவ்விடத்தவ்விடத்து ஈண்டும் தன் குற்றந் தெரிந்த கூடாவொழுக்கத்தையும் மற்றதனினின்றும் தெரிந்துணரும் இடத்து அத்தன்மையாகிய வினைவிடு பகுதியால் தெரிந்து கொள்க; மற்றுருபின் பகுதியால் கொள்ளற்க என்றவாறு.

10. மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்
பழித்த தொழித்து விடின். 280

Neither matted hair thou wantest nor shaven head, if thou abstain from that which the world condemneth. *(V. V. S.)*

பரிமேலழகர் : *மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா* - தவஞ் செய்வார்க்குத் தலைமயிரை மழித்தலுஞ் சடையாக்கலுமாகிய வேடமும் வேண்டா; *உலகம் பழித்தது ஒழித்துவிடின்* - உயர்ந்தோர் தவத்திற்கு ஆகாது என்று குற்றங்கூறிய ஒழுக்கத்தைக் கடிந்துவிடின்.

பறித்தலும் மழித்தலுள் அடங்கும்; 'மழித்தல்' என்பதே தலைமயிரை உணர்த்தலின், அது கூறுராயினர்.

இதனால் கூடாவொழுக்கம் இல்லாதார்க்கு வேடமும் வேண்டா என அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : தவத்தினர்க்குத் தலையை மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா, உலகத்தார் கடிந்தவையிற்றைத் தாமும் கடிந்துவிடுவாராயின் என்றவாறு.

இது, வேடத்தால் பயனில்லை, நல்லொழுக்கமே வேண்டும் என்றது.

பரிதியார் : முண்டிதமும் சடையும் வேண்டாம், மூன்று வகை ஆசையை விடுவானாகில் என்றவாறு.

காலிங்கர் : நெஞ்சினுல் துறவறம் பேணக் கருதுவார் வெறுந்தலே முண்டித்தலும் சடைவளர்த்தலும் மற்று உம்மை யால் தண்டு தரித்தலும் துவராடையுடுத்தலும் பிறவுமாகிய புறக் கோலம் புனேய வேண்டுவது இல்லே, உலகத்து உயர்ந்தோ ராகிய தமது உணர்விஞலும் தாங்கற்றுணர்ந்த நூலிஞலும் இவைஇவை தகா என்று ஒரீஇயவற்றைத் தாமும் அவ்வாறு ஒழித்துவிடின் என்றவாறு.

இனி, மற்றிவ்வாறன்றி முன்னம் துறவு பூண்டு ஒழுகுவா ஞும் அங்ஙனம் ஒழுகுகின்றது மறந்து இடங்கண்டுழி பிறன் பொருள் கவரக் கருதும் எனில், முன்பு தான் ஒழுகிப் போந்த ஒழுக்கமும் கெட்டுப் பெரிதும் குற்றம் தங்குமாதலால் இதன் பின்னரே அதன் தகாமையை அறிவிக்கின்றது.

---

29. கள்ளாமை

பரிமேலழகர் : அஃதாவது பிறருடைமையா யிருப்பது யாதொரு பொருளேயும் அவரை வஞ்சித்துக் கொள்ளக் கரு தாமை. கருதுதலும் செய்தலோடு ஒத்தலின், 'கள்ளாமை' என்ருர். இல்வாழ்வார்க்காயின் தமரோடு விளேயாட்டுவகையால் அவரை வஞ்சித்துக் கோடற்கு இயைந்த பொருள்களே அங்ஙனம் கொள்ளினும் அமையும்; துறந்தார்க்காயின் அதனேக் கருதிய வழியும் பெரியதோர் இழுக்காம் ஆகலின், இது, துறவறமாயிற்று. புறத்துப்போகாது மடங்கி ஒருதலேப்பட்டு உயிரையே நோக்கற் பாலதாய அவர்மனம் அஃதொழிந்து புறத்தே போந்து பஃறலேப் பட்டு உடம்பின்பொருட்டுப் பொருளே நோக்குதலேயன்றி, அது தன்னேயும் வஞ்சித்துக் கொள்ளக் கருதுதல் அவர்க்குப் பெரியதோர் இழுக்காதல் அறிக. இவ்வாறு 'வாய்மை' முதல் 'கொல்லாமை' ஈருய நான்கு அதிகாரத்திற்கும் ஒக்கும். பொருள் பற்றி நிகழுங் குற்றத்தை விலக்குகின்ற தாகலின், இது காமம் பற்றி நிகழ்வதாய கூடாவொழுக்கத்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர் : கள்ளாமையாவது, யாதொரு பொருளேயும் களவிற் கொள்ளாராதல்.

பரிதியார் : கள்ளாமையாவது, கபட புத்தியை விடுதல் என்றவாறு.

1. எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான் எனைத்தொன்றும்
கள்ளாமை காக்கதன் நெஞ்சு. 281

He who wants to keep off infamy—let him shield his mind from all thought of fraudulent possession. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான் - வீட்டினை இகழாது விரும்புவான் இவன் என்று தவத்தோரான் நன்கு மதிக்கப்படுவான்; எனைத்து ஒன்றும் கள்ளாமை தன் நெஞ்சு காக்க - யாதொரு பொருளையும் பிறரை வஞ்சித்துக் கொள்ளக் கருதாவகை தன் நெஞ்சினைக் காக்க.

'எள்ளாது' என்னும் எதிர்மறைவினையெச்சம் 'எள்ளாமை' எனத் திரிந்து நின்றது. வீட்டினை இகழ்தலாவது, காட்சியே அளவையாவது என்றும், நிலம் நீர் தீ வளி எனப் பூதம் நான்கே என்றும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடத்தால் தோன்றிப் பிரிவால் மாய்வதாய உடம்பின் கண்ணே அறிவு மதுவின்கண் களிப்புப் போல வெளிப்பட்டழியும் என்றும், இறந்தவுயிர் பின் பிறவாது என்றும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவனாற் செய்யப்படுவன என்றும் சொல்லும் உலோகாயதம் முதலிய மயக்க நூல்களைத் தெளிந்து, அவற்றிற்கு ஏற்ப ஒழுகுதல். ஞானத்திற்கு ஏதுவாய மெய்ந்நூற்பொருளையேனும் ஆசிரியனை வழிபட்டன்றி அவனை வஞ்சித்துக் கொள்ளின், அதுவும் களவாம் ஆகலின், 'எனைத் தொன்றும்' என்றார். நெஞ்சு கள்ளாமல் காக்க எனவே, துறந்தார்க்கு விலக்கப்பட்ட கள்ளுதல் கள்ளக்கருதுதல் என்பது பெற்றாம்.

மணக்குடவர் : பிறரால் இகழப்படாமையை வேண்டுவான் இவன் என்று சொல்லப்படும் அவன், யாதொரு பொருளையும் களவில் கொள்ளாமல் தன் நெஞ்சைக் காக்க என்றவாறு.

இது, களவு ஆகாது என்றது.

பரிதியார் : பர சமயத்தார் தந்த வசை இகழாமல் வேண்டுமாகில் கபடுள்ளது விடுக என்றவாறு.

காலிங்கர்: அறநூலாலும் சான்றோராலும் எஞ்ஞான்றும் இகழாமை வேண்டுவான் என்பான் ஒருவன் உலகத்து யாதானும் ஒன்றினையும் தனது நெஞ்சமானது கள்ளாதவண்ணம் காக்க; எனவே அதனை யாண்டும் செல்லாமை மீட்க என்றே பொருள் என்றவாறு.

எள்ளாமை என்பது இகழாமை.

2. உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற் கள்வேம்[1] எனல். 282

To covet within the heart is also sinful; say not, therefore, "we will possess by fraud what belongs to another". (*M.R.R.*)

பரிமேலழகர்: உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே - குற்றங்களைத் தன் நெஞ்சால் கருதுதலும் துறந்தார்க்குப் பாவம்; பிறன் பொருளைக் கள்ளத்தால் கள்வேம் எனல் - ஆதலால், பிறனொருவன் பொருளை அவன் அறியாவகையால் வஞ்சித்துக்கொள்வேம் என்று கருதற்க.

'உள்ளத்தால்' என வேண்டாது கூறினர், அவர் உள்ளம் ஏனையோர் உள்ளம்போலாது சிறப்புடைத்து என்பது முடித்தற்கு. உள்ளலும் என்பது, இழிவு சிறப்பும்மை. அல் விகுதி வியங்கோள் எதிர்மறைக்கண் வந்தது.

இவை இரண்டு பாட்டானும் இந்நடைக்குக் களவாவது இஃது என்பதூஉம், அது கடியப்படுவது என்பதூஉம் கூறப்பட்டன.

மணக்குடவர்: பிறன் பொருளை நெஞ்சினால் நினைத்தலும் தீதாம்; ஆதலால், அதனை மறைவினாலே கள்வேம் என்று முயலாது ஒழிக என்றவாறு.

இது, களவு தீது என்றது.

பரிதியார்: தவம் செய்வார்க்குப் பர்த்தாக்கள் இரங்கிக் கொடுக்கும் பொருள் அன்றியிலே, ஒரு திருப்பணிபோலே காட்டி வாங்குதல் கனவிலும் நினைப்பதல்ல என்றவாறு.

காலிங்கர்: துறவோனாகிய ஒருவன் பிறனொருவன் வழங்கிய பொருளையும் விரும்பாமல், நெஞ்சினால் நினைத்தலும் தீதே.

பா-ம் 1 கொள்வேம்.

பிறன்பொருளைக் கள்ளத்தாற் கள்வோம் என்று கருதுதல் என்றவாறு.

3. களவினால் ஆகிய ஆக்கம் அளவிறந்
தாவது போலக் கெடும். 283

The gain that comes by fraud will go to ruin in haste, though it might seem to grow apace and beyond bounds. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர் : களவினால் ஆகிய ஆக்கம் - களவினால் உளதாகிய பொருள்; ஆவதுபோல அளவு இறந்து கெடும்-வளர்வது போலத் தோன்றித் தன் எல்லையைக் கடந்து கெடும்.

ஆக்கத்திற்கு ஏதுவாகலின், 'ஆக்கம்' எனப்பட்டது. எல்லையைக் கடந்து கெடுதலாவது, தான் போங்கால் பாவத்தையும் பழியையும் நிறுத்திச் செய்த அறத்தையும் உடன்கொண்டு போதல். 'அளவறிந்து' என்று பாடம் ஓதி, 'அவர் பயன்கொள்ளும் அளவு அறிந்து அவ்வளவிற்கு உதவாது கெடும்' என்று உரைப்பாரும் உளர்.

மணக்குடவர் : களவில் கொண்ட பொருளால் ஆகிய ஆக்கம் மேன்மேலும் மிகுவதுபோலக் கெடும் என்றவாறு.

இது, பொருள் நிலையாது என்றது.

பரிதியார் : கபடத்தினால் பெற்ற செல்வம் ஆகிருப்போலே அழிந்துபோம் என்றவாறு.

காலிங்கர் : தமது உரவினான் ஆகிய ஆக்கமன்றிப் பிறர் பொருளைக் களவினால் விரும்பிய ஆக்கம் உளதாகில் அப்பொழுதைக்கு ஆவதுபோலக் காட்டிப் பின்பு விளையுங்காலத்து உயிர்க்கேடும் பொருட்கேடும் உறுப்புக்கேடும் என இவை முதலான கேடும் வந்து பின்பு நரகத்தில் தள்ளும் என்றவாறு.

4. களவின்கட் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
வீயா விழுமம் தரும். 284

Inordinate desire to steal brings in its train endless suffering. *(V. R. R.)*

பரிமேலழகர்: களவின்கண் கன்றிய காதல் - பிறர்பொருளை வஞ்சித்துக் கோடற்கண்ணே மிக்க வேட்கை; விளைவின்கண் வீயா விழுமம் தரும் - அப்பொழுது இனிதுபோலத் தோன்றித் தான் பயன் கொடுக்கும் பொழுது தொலையாத இடும்பையைக் கொடுக்கும்.

கன்றுதலான்[1] எஞ்ஞான்றும் அக்களவையே பயில்வித்து அதனால் பாவமும் பழியும் பயந்தே விடுதலின், 'வீயா விழுமம் தரும்' என்றார்.

இவை இரண்டு பாட்டானும் அது கடியப்படுதற்குக் காரணம் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: களவின்கண்ணே மிக்க ஆசை, பயன்படும் காலத்துக் கேடில்லாத நோயைத் தரும் என்றவாறு.

இது, நரகம் புகுத்தும் என்றது.

பரிதியார்: கபடபுத்தி இருக்கையிலே எத்தனை தன்மதானம் பண்ணினாலும், உவர் நிலத்தில் இட்ட பயிராம் என்றவாறு.

காளிங்கர்: இது நமக்குத் தகாது என்று கருதாது களவின் மாட்டு அழுந்திய ஆசையானது, விளைவினிடத்து எஞ்ஞான்றும் ஒழியாத நரகத்துள் வீழ்ந்து அழும் துன்பத்தைத் தரும் என்றவாறு.

5. அருள்கருதி அன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்கண் இல். 285

The study of kindness and the attainment of love (to it) is not with those who watch for another's forgetfulness, through desire of his property. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: அருள் கருதி அன்பு உடையர் ஆதல்-அருளினது உயர்ச்சியை அறிந்து அதன்மேல் அன்புடையராய் ஒழுகுதல்; பொருள் கருதிப் பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்கண் இல் - பிறர் பொருளை வஞ்சித்துக் கொள்ளக்கருதி அவரது சோர்வு பார்ப்பார் மாட்டு உண்டாகாது.

பா-ம் 1. கன்றிய காதல்.

தமக்குரிய பொருளையும் அதனது குற்றம் நோக்கித் துறந்து போந்தவர், பின் பிறர்க்குரிய பொருளை நன்கு மதித்து அதனை வஞ்சித்துக் கோடற்கு அவரது சோர்வு பார்க்கும் மருட்சியரானால், அவர்மாட்டு, உயிர்கண்மேல் அருள்செய்தல் நமக்கு உறுதி யென்று அறிந்து அவ் அருளின் வழுவாது ஒழுகும் தெருட்சி கூடாது என்பதாம்.

மணக்குடவர் : அருளைக்குறித்து உயிர்மீது அன்புடையராய் ஒழுகுதல், பொருளைக் குறித்துப் பிறரது மறவியைப் பார்ப்பார் மாட்டும் இல்லை என்றவாறு.

இஃது, அருளும் அன்பும் இல்லையாம் என்றது.

பரிதியார் : பிறவா நெறி வேண்டி அன்புபெறுங் கருத்தை அறியார் மூன்றுவகை ஆசை மிகுத்துப் பொய்ந் நெறியிலே நிற்பார் என்றவாறு.

காளிங்கர் : அனைத்துயிர்க்கும் ஒப்ப நிகழ்வதோர் அருளினைக் கருதி அவ்வுயிர்கண்மாட்டு அன்பு பெரிதுடையராவோம் என்பது, பிறன் பொருளை முழுதும் வவ்வக் கருத்திற் காவற் குறிக்கோள் முறைமையை இகழ்ந்து, அதனால் மகிழ்ச்சியுடையார்க்கு ஒருநாளும் இல்லை என்றவாறு.

பொய்ச்சாப்பு என்பது இகழ்ச்சி.

6. அளவின்கண் நின்றொழுகல் ஆற்றார் களவின்கட்
கன்றிய காத லவர். 286

They cannot walk steadfastly, according to rule, who eagerly desire to defraud others. *(R. D.)*

பரிமேலழகர் : அளவின்கண் நின்று ஒழுகல் ஆற்றார்-உயிர் முதலியவற்றை அளத்தலாகிய நெறியின்கண் நின்று அதற்கேற்ப ஒழுகமாட்டார்; களவின்கண் கன்றிய காதலவர் - களவின்கண்ணே மிக்க வேட்கையை உடையார்.

உயிர் முதலியவற்றை அளத்தலாவது: காட்சி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட அளவைகளான் உயிர்ப்பொருளையும், அதற்கு அநாதியாய் வருகின்ற நல்வினை தீவினைக்குற்ற விளைவுகளையும்,

அவற்ருன் அது நாற்கதியுள் பிறந்து இறந்து வருதலையும்,* அது செய்யாமல் அவற்றைக் கெடுத்தற்கு உபாயமாகிய யோக ஞானங்களையும், அவற்ருன் அஃது எய்தும் வீட்டினையும், அளந்து உள்ளவாறு அறிதல். இதனை ஆருகதர் 'தருமத்தியானம்' என்ப. அதற்கு ஏற்ப ஒழுகுதலாவது, அவ்வளக்கப்பட்டன வற்றுள் தீயனவற்றின் நீங்கி நல்லனவற்றின் வழி நிற்றல்.

மணக்குடவர்: களவின்கண்ணே மிக்க ஆசையை உடைய வர் நேரின்கண் நின்று ஒழுகுதலைச் செய்யமாட்டார் என்றவாறு.

இது, நேர்செய்யமாட்டார் என்றது.

பரிதியார்: தவநெறியிலே நிற்கமாட்டார் கபட புத்தியிலே மிகுத்தவர் என்றவாறு.

காலிங்கர்: தமக்கு ஒத்த நீதியின் மரபிலே நின்று ஒழுகு தலை அறியார்; யாரோ எனில் களவின்மாட்டு அழுந்திய காதலை உடையோர் என்றவாறு.

7. களவென்னும் காரறி வாண்மை அளவென்னும்
ஆற்றல் புரிந்தார்கண் இல். 287

To cherish the dark art of theft or fraud will not be found in those who have desired and gained the power of measuring everything in the world. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர்: களவு என்னும் கார் அறிவு ஆண்மை - களவு என்று சொல்லப்படுகின்ற இருண்ட அறிவினை உடையராதல்; அளவு என்னும் ஆற்றல் புரிந்தார்கண் இல் - உயிர் முதலிய வற்றை அளத்தல் என்னும் பெருமையை விரும்பினுர்கண் இல்லை.

இருள் - மயக்கம். காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்துக் களவு என்னுங் காரறிவாண்மை' என்றும், காரணத்தைக் காரிய 'மாக்கி 'அளவு என்னும் ஆற்றல்' என்றும் கூறினர்.

களவும் துறவும் இருளும் ஒளியும்போலத் தம்முள் மாரு கலின், ஒருங்கு நில்லா என்பது இவை மூன்று பாட்டானும் கூறப்பட்டது.

---

* பா-ம் வருந்தலையும்.

மணக்குடவர்: களவாகிய பொல்லா அறிவுடைமை நேராகிய பெருமையைப் பொருந்தினார்மாட்டு இல்லை என்றவாறு.

இது, நேரறிந்தவர் களவு காணார் என்றது.

பரிதியார்: களவாகிய அஞ்ஞானம் விசாரித்ததில், அளவாகிய யாக்கை நிலையாமை கண்டாரிடத்து இல்லை என்றவாறு.

காலிங்கர்: துறவுநெறி உடையார்மாட்டு யாதானும் ஒரு காரணத்தால் ஒருகால் ஒரு களவியல் கருதத் துணியுமாயின் மற்றது பெரிதும் அறிவின்மை ஆகலான், மற்றக் களவினைக் கருதுகின்ற அறியாமையானது அளவு என்கின்ற நன்னெறி உடையார்மாட்டு எஞ்ஞான்றும் இல்லை என்றவாறு.

8. அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்கும்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு. 288

As Righteousness resideth in the heart of him who valweth things aright, even so Deceit hath its seat in the heart of the thief.
(*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: அளவு அறிந்தார் நெஞ்சத்து அறம்போல நிற்கும் - அவ்வளத்தலையே பயின்றவர் நெஞ்சத்து அறம் நிலை பெற்றாற்போல நிலைபெறும்; களவு அறிந்தார் நெஞ்சில் கரவு — களவையே பயின்றவர் நெஞ்சத்து வஞ்சனை.

உயிர் முதலியவற்றை அளந்து அறிந்தார்க்குத் துறவறம் சலியாது நிற்கும் என்பது இவ்வுவமையால் பெற்றாம்.

களவோடு மாறின்றி நிற்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: நேர் அறிந்தவர் நெஞ்சத்து அறம் நிற்குமாறுபோல நிற்கும், களவு அறிந்தவர் நெஞ்சில் வஞ்சகமும் என்றவாறு.

இது, களவு காண்பாரைப் பின்பு களவினின்று தவிர்த்தல் முடியாது என்றது.

பரிதியார்: யாக்கை நிலையாமை கண்டவர் மனத்தில் தன்மம் போலே நிலைபெற்று நிற்கும், களவாகிய கவடும் களவறிந்தாரிடத்து என்றவாறு.

காலிங்கர்: நீதியினெத்த மரபு உணர்ந்தோர் உள்ளத்துத் துறவறமாகிய அறம் குறிக்கொண்டு நிற்குமாப்போல் நிலைநிற்கும்; அது யாதுஎனில், களவினை அறிந்தோர்மாட்டு நரகமானது என்றவாறு.

கரவு என்றது களவு என்று சொல்லுவாரும் உளர்.

9. அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்று தவர். 289

Those who know nothing else than stealing will indulge in unrighteous acts and forthwith perish. *(V. R. R.)*

பரிமேலழகர்: அளவு அல்ல *செய்தாங்கே வீவர் - அவ்வளவல்லாத தீய நினைவுகளை நினைத்தபொழுதே கெடுவர்; களவு அல்ல மற்றைய தேற்றுதவர் - களவல்லாத பிறவற்றை அறியாதவர்.

தீய நினைவுகளாவன: பொருளுடையாரை வஞ்சிக்குமாறும், அவ் வஞ்சனையால் அது கொள்ளுமாறும், கொண்ட அதனுல் தாம் புலன்களை நுகருமாறும் முதலாயின. நினைத்தலும் செய்தலாகலின் 'செய்து' என்றும், அஃது உள்ள அறங்களைப் போக்கிக் கரந்த சொற்செயல்களைப் புகுவித்து அப்பொழுதே கெடுக்குமாகலின் 'ஆங்கே வீவர்' என்றும் கூறினர். மற்றையவாவன: துறந்தார்க்கு உணவாக ஓதப்பட்ட காய் கனி கிழங்கு சருகு முதலாயினவும், இல்வாழ்வார் செய்யும் தானங்களும் ஆம். தேற்றுமை—அவற்றையே நுகர்ந்து அவ்வளவான் நிறைந்திருத்தலை அறியாமை.

இதனுன், கள்வார் கெடுமாறு கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: நேர் ஆகாதன செய்து அவ்விடத்தே கெடுவார், களவு அல்லாத மற்றைய அறங்களைத் தெளியாதவர் என்றவாறு.

இது, கள்வாரை அரசர் கொல்வர் என்றது.

பரிதியார்: தவத்திற்கு ஏலாத காரியஞ்செய்து நரகத்திலே வீழ்வர், கபடபுத்தியல்லது ஞானவழியை அறியாதார் என்றவாறு.

---

* பா-ம் செய்து ஆங்கே - நினைத்து அப்பொழுதே.

காலிங்கர்: செய்யத்தகும் தகவுகேடாகிய மிகைநடைகளைச் செய்து அப்பொழுதே கெடுவர்; யாவரோ எனில் களவல்லன வாகிய நன்மரபுகளைத் தெளியாதவர் என்றவாறு.

10. கள்வார்க்குத் தள்ளும் உயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தேள் உலகு. 290

Their very bodies fail the defrauding. The world of the Gods fail not the upright. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: கள்வார்க்கு உயிர்நிலை தள்ளும் - களவினைப் பயில்வார்க்குத் தம்மின் வேறல்லாத உடம்பும் தவறும்; கள்ளார்க்குப் புத்தேள் உலகு தள்ளாது - அது செய்யாதார்க்கு நெடுஞ் சேணதாகிய புத்தேள் உலகும் தவறாது.

உயிர் நிற்றற்கு இடனாகலின், 'உயிர்நிலை' எனப்பட்டது. சிறப்பு உம்மைகள் இரண்டும் விகாரத்தால் தொக்கன. இம்மையினும் அரசனால் ஒறுக்கப்படுதலின் 'உயிர்நிலையுந் தள்ளும்' என்றும், மறுமையினும் தேவராதல் கூடுதலின் 'புத்தேளுலகுந் தள்ளாது' என்றுங் கூறினார். "மற்றது தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து" (குறள் 596) என்புழியும் தள்ளுதல் இப்பொருட்டாதல் அறிக. இதற்குப் பிறவாறு உரைப்பாரும் உளர்.

இதனான், இருவர் பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: பிறர் பொருளைக் கள்வார்க்கு உயிர்நிலை யாகிய வீடு பெறுதல் தப்பும்; கள்ளாதார்க்குத் தேவர் உலகம் பெறுதல் தப்பாது என்றவாறு.

இது, கள்வார் முத்தி பெறுதலும் இலர்; கள்ளாதார் சுவர்க்கம் பெறுமையும் இலர் என்றது.

பரிதியார்: கபடியர்க்கு அற்பாயுசுவாய்ச் சுவர்க்கமில்லை; களவில்லாதார்க்குத் தீர்க்காயுசு உண்டாய் மறுமைக்கும் சுவர்க்கம் உண்டு என்றவாறு.

காலிங்கர்: அருளுடைமை முதலாக வருகின்ற அதிகாரப் புறநடைக் கருத்தாகிய துறவியற்றுவார் இடையிலே களவு இயற்றுவாராயின் முத்தியினை நீங்குவார்; அதனால், களவு இயற்

ருது இத்துறவு இயற்றுவார்க்குக் கடவுளர் யாவரும் சான்ரே ராதலால் அதனை நீக்கார்; தாமும் அதற்கு அருளுதவி செய் வார் என்றவாறு.

உயிர்நிலை என்பது முத்தி.

இனி, இதன்கீழ்ச் சொன்ன தவத்திற்குத் துணை உறுப்பாகக் கூடாவொழுக்கம் இன்மையும், களவு மாசு இன்மையும், பொய் யாமையும் முதலிய வேண்டுதலால் இதன் பின்னரே வாய்மையை அறிவிக்கின்றது.

---

30. வாய்மை

பரிமேலழகர்: அஃதாவது மெய்யினது தன்மை. பெரும் பான்மையும் காமமும் பொருளும்பற்றி நிகழ்வதாய பொய்ம் மையை விலக்கலின், இது கூடாவொழுக்கம் கள்ளாமைகளின் பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர்: வாய்மையாவது பொய் சொல்லாமை.

பரிதியார்: வாய்மையாவது சத்தியமே சொல்லுக என்ற வாறு.

1. வாய்மை எனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றும்
   தீமை இலாத சொலல். 291

What is truthfulness? It is to speak nothing that is harmful. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: வாய்மை எனப்படுவது யாது எனின் - மெய்ம்மை என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது யாது என்று வினவின்; தீமை யாதொன்றும் இலாத சொலல் - அது பிறிதோ ருயிர்க்குத் தீங்கு சிறிதும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லுதல்.

தீமை யாது ஒன்றும் இலாத என இயையும். 'எனப்படுவது' என்பது 'ஊரெனப்படுவது உறையூர்' என்றாற்போல நின்றது. இதனான், நிகழ்ந்ததுகூறல் என்பது நீக்கப்பட்டது; அதுதானும், தீங்கு பயவாதாயின் மெய்ம்மையாம், பயப்பின் பொய்ம்மையாம் என்பது கருத்து.

மணக்குடவர் : பொய்சொல்லாத மெய் என்று சொல்லப் படுவது யாது என்று வினவின், பிறர்க்கு யாதொன்றானும் தீமை பயவாத சொற்களைச் சொல்லுதல் என்றவாறு.

வாய்மை யாது என்றார்க்கு, இது கூறப்பட்டது.

பரிதியார் : உண்மையே சொல்வதற்குச் சரி, யாவர்க்கும் தோஷ வார்த்தை சொல்லாமல் இருப்பது என்றவாறு.

காலிங்கர் : வாய்மை என்று சான்றோரால் எடுத்து ஏத்தப் படுவது யாதோ எனில், தமது நாவினால் யாதானும் ஒன்று தமக் கும் பிறர்க்கும் ஒரு தீங்கும் இல்லாதனவாகிய தூய சொற்களைச் சொல்லுதல் என்றவாறு.

வாய்மை என்பது மெய்ம்மை.

2\. பொய்ம்மையும் வாய்மை இடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கும் எனின். 292

Even falsehood has the nature of truth, if it confer a benefit that is free from fault. *(R. D.)*

பரிமேலழகர் : புரை தீர்ந்த நன்மை பயக்கும் எனின் - பிறர்க்குக் குற்றம் தீர்ந்த நன்மையைப் பயக்குமாயின்; பொய்ம் மையும் வாய்மை இடத்த - பொய்ம்மைச் சொற்களும் மெய்ம்மைச் சொற்களின் பாலவாம்.

குற்றந் தீர்ந்த நன்மை - அறம். அதனைப் பயத்தலாவது, கேடாதல் சாக்காடாதல் எய்தநின்றதோர் உயிர் அச்சொற்களின் பொய்ம்மையானே அதனின் நீங்கி இன்புறுதல். நிகழாதது கூறலும், நன்மை பயவாதாயின் பொய்ம்மையாம், பயப்பின் மெய்ம்மையாம் என்பது கருத்து.

இவை இரண்டு பாட்டானும் தீங்கு பயவாத நிகழ்ந்தது கூறலும், நன்மை பயக்கும் நிகழாதது கூறலும் மெய்ம்மை எனவும், நன்மை பயவாத நிகழாதது கூறலும், தீங்கு பயக்கும் நிகழ்ந்தது கூறலும் பொய்ம்மை எனவும் அவற்றது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : பொய்யும் மெய்யோடு ஒக்கும், குற்றம் தீர்ந்த நன்மையைப் பயக்கும் ஆயின் என்றவாறு.

பரிதியார்: பொய்யும் மெய் சொல்லுதற்கு ஒக்கும், நன்மையைக் கொடுக்குமாகில் என்றவாறு.

3. தன்நெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
தன்நெஞ்சே தன்னைச் சுடும். 293

Don't speak what your heart knows to be false. After uttering falsehood, your own conscience will scald you. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: தன் நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க - ஒருவன் தன் நெஞ்சு அறிவது ஒன்றனைப் பிறர் அறிந்திலர் என்று பொய்யாது ஒழிக; பொய்த்தபின் தன் நெஞ்சே தன்னைச் சுடும்- பொய்த்தானாயின் அதனை அறிந்த தன் நெஞ்சே அப்பாவத்திற்குக் கரியாய் நின்று தன்னை அதன் பயனாய துன்பத்தை எய்துவிக்கும்.

நெஞ்சு கரியாதல், "கண்டவர் இல்லென வுலகத்துள் உணராதார், தங்காது தகைவின்றித் தாஞ்செய்யும் வினைகளுள், நெஞ்சறிந்த கொடியவை மறைப்பவு மறையாவாம், நெஞ்சத்திற் குறுகிய கரியில்லை யாகலின்" (கலி. நெய்-8) என்பதனானும் அறிக.

பொய் மறையாமையின், அது கூறலாகாது என்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: தன் நெஞ்சு அறிந்ததனைப் பொய்யாது சொல்லுக; பொய்ப்பனாயின், தன் நெஞ்சுதானே தன்னை ஒறுக்கும் என்றவாறு.

சுடுதலாவது அதனால் பிறர்க்கு உளதாகும் தீமையைக் கண்டு 'என் செய்தோம் யாம்' என்று வருந்துவித்தல்.

இது, பொய்யாமை வேண்டும் என்றது.

பரிதியார்: மனமறிந்த பொய்யைச் சொல்லவேண்டாம். சொன்னனாகில், ஆத்மா விதனப்படும்; அஃது எஃது எனில் 'வாக்கு என்கிற புலன் பொய் சொல்ல நாம் நரகத்துக்கு ஏதுவாகிறோம்' என்று, நின்ற புலன்கள் விதனப்படும் என்றவாறு.

காலிங்கர்: வாய்மையானது இத்துணைப் பெருமையாதலான் தான் சொல்லுவது ஒன்றினைப் பிறர் அறியாது வாய்மை

யாகக் கருதினரேனும் மற்றிது பெரிதும் குற்றமாதலால் தனது நெஞ்சு அறிவதாக எஞ்ஞான்றும் பொய்யற்க ; என்னை எனின், அவ்வாறு பொய்த்தபின் உள்ளறிகருவியாகிய தன் நெஞ்சு தானே தன்னைச் சுடும் என்றவாறு.

4. உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார்
உள்ளத்துள் எல்லாம் உளன். 294

He, who in his conduct preserves a mind free from deceit, will dwell in the minds of all men. *(R. D.)*

பரிமேலழகர்: உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின் - ஒருவன் தன் உள்ளத்திற்கேற்பப் பொய் கூறாது ஒழுகுவானாயின் ; உலகத்தார் உள்ளத்துள் எல்லாம் உளன் - அவன் உயர்ந்தோர் உள்ளத்தின்கண் எல்லாம் உளனாம்.

உள்ளத்தால் என்பது வேற்றுமை மயக்கம். பொய் கூறாது ஒழுகுதலாவது, மெய் கூறி ஒழுகுதல். அவனது அறத்தினது அருமை நோக்கி உயர்ந்தோர் எப்பொழுதும் அவனையே நினைப்பர் என்பதாம்.

இதனான், இம்மைப் பயன் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: தன் நெஞ்சினால் பொய்யை நினையாது ஒழுகுவனாயின், உலகத்தார் நெஞ்சினுள் எல்லாம் உளனாவன் என்றவாறு.

இது, பொய்யை நினையாதாரை எல்லாரும் போற்றுவர் என்றது.

பரிதியார்: மனம் பொருந்த மெய் சொல்லுவானாகில் சர்வேசுவரனுக்கு நிகராகையால் உலகத்தார் ஆத்துமாவில் இருப்பன் என்றவாறு.

காலிங்கர்: ஒருவன் தனது வாக்கினால் சொல்லுஞ் சொல்லானது மனத்தினும் பிழையாமையே வாய்மைக்கு இலட்சணமாகலால், மற்றங்ஙனம் உரைப்பதனை உள்ளத்தால் பிழையாது உரைத்து ஒழுகும் எனின், மற்றிவன் உலகத்துச் சான்றோராகிய உயர்ந்தோர் உள்ளத்துளெலாம் உளன் ; எனவே, இவரது அருட் குறிப்பு எஞ்ஞான்றும் உடையது என்றவாறு.

5. மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் தவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரின் தலை. 295

Greater than they that perform penance and do acts of charity is he who tells the truth with all his heart. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் - ஒருவன் தன் மனத்தொடு பொருந்த வாய்மையைச் சொல்வானாயின்; தவத்தொடு தானம் செய்வாரின் தலை - அவன் தவமும் தானமும் ஒருங்கு செய்வாரினும் சிறப்பு உடையன்.

மனத்தொடு பொருந்துதல்-மனத்திற்கு ஏறுதல். புறமாகிய மெய்யால் செய்யும் அவற்றினும் அகமாகிய மனமொழிகளால் செய்யுமது பயனுடைத்து என்பதாம்.

மணக்குடவர் : மனத்தோடே கூட மெய் சொல்லுவனாயின், தவத்தோடே கூடத் தானஞ்செய்வாரில் தலையாவான் என்றவாறு.

இஃது, எல்லா நன்மையும் பயக்கும் என்றது.

பரிதியார் : மனமும் வாக்கும் கூடிச் சத்தியமே சொல்வானாகில் **தனத்தாலே** தசதானம் பண்ணுவாரினும் பெரியன் என்றவாறு.

காளிங்கர் : மற்று இங்ஙனம் மனத்தோடு கூடிய வாய்மையானது சான்றோர் செய்யுந் தவத்தினும் தானத்தினும் சாலத் தலைமைப்பாடு உடைத்து என்றவாறு.

6. பொய்யாமை அன்ன புகழில்லை எய்யாமை
எல்லா அறமும் தரும். 296

Nothing is so glorious as truthfulness; it leads without effort to all the (other) virtues. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : பொய்யாமை அன்ன புகழ் இல்லை - ஒருவனுக்கு இம்மைக்குப் பொய்யாமையை ஒத்த புகழ்க்காரணம் இல்லை; எய்யாமை எல்லா அறமும் தரும் - மறுமைக்கு மெய்வருந்தாமல் அவனுக்கு எல்லா அறங்களையும் தானே கொடுக்கும்.

---

* 'தனத்தொடு' என்பது பரிதியார் பாடம்.

புகழ் : ஈண்டு ஆகுபெயர். இல்லறத்திற்குப் பொருள் கூட்டல் முதலியவற்றானும் துறவறத்திற்கு உண்ணுமை முதலியவற்றானும் வருத்தல் வேண்டுமன்றே, அவ்வருத்தங்கள் புகுதாமல் அவ் இருவகைப் பயனையும் தானே தரும் என்பார், 'எய்யாமை எல்லா அறமும் தரும்' என்றார்.

மணக்குடவர் : பொய்யாமையை உடையன் என்பதனோடு ஒத்த புகழ் வேறொன்று இல்லை ; பொய்யாமையானது அவன் அறியாமல் தானே எல்லா அறங்களையும் கொடுக்கும் ஆதலான் என்றவாறு.

பரிதியார் : சத்தியத்தைப் போலே புகழில்லை ; இந்த நிலைமையிலே நிற்பானாகில் சிவபுண்ணியம் பசுபுண்ணியம் எல்லாம் உண்டாம் என்றவாறு.

காளிங்கர் : ஒருவர்க்கு வாய்மையை ஒத்ததோர் வன்புகழில்லை ; இனி மற்று அதனினும் அரியது ஒன்று உண்டாவது யாதோ எனில், 'யான் வாய்மைக் குணமுடையேன்' என்று மதித்திராமையும் உடையனாயின், மற்று அது தான் வருந்தாதிருக்க எல்லா அறத்தின் பயனையும் தரும் என்றவாறு.

எய்யாமை என்பது முயலாமை ; அறியாமை என்பாரும் உளர்.

7. பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. 297

If one can live without uttering a falsehood, no good else need he do. (...)

பரிமேலழகர் : பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின்-ஒருவன் பொய்யாமையையே பொய்யாமையையே செய்ய வல்லனாயின் ; பிற அறம் செய்யாமை செய்யாமை நன்று - அவன் பிற அறங்களைச் செய்யாமையே செய்யாமையே நன்று.

அடுக்கு இரண்டனுள் முதலது, இடைவிடாமைமேற்று ; ஏனையது, துணிவின்மேற்று. பல அறங்களையும் மேற்கொண்டு செய்தற்கு அருமையால் சில தவறின் குற்றப்படுதலின், அவை எல்லாவற்றின் பயனையும் தானே தரவற்றாய இதனையே மேற்

கொண்டு தவருமற்செய்தல் நன்று என்பார், 'செய்யாமை செய்யாமை நன்று' என்ருர். இதனை இவ்வாறன்றிப் 'பொய்யாமையைப் பொய்யாமல் செய்யின் பிற அறஞ்செய்கை நன்று' எனப் பொழிப்பாக்கிப் 'பொய்கூறின் பிறஅறஞ் செய்கை நன்ருகாது' என்பது அதனுற்போந்த பொருளாக்கி உரைப்பாரும் உளர்.

பிற அறங்களெல்லாம் தரும்பயனைத் தானே தரும் ஆற்றலுடைத்து என மறுமைப்பயனது மிகுதி, இவை மூன்று பாட்டானும் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: பொய்யாமையைப் பொய்யாமல் செலுத்துவனுயின், பிற அறங்களைச் செய்தல் நன்ரும்; அல்லது தீதாம் என்றவாறு.

பரிதியார்: பொய்யாமையாகிய சத்தியத்தை மறவாமல் நடத்துவானுகில், தன்மம் செய்யாமல் இருந்தாலும் நன்று என்றவாறு.

காலிங்கர்: பொய்யாமையாகிய வாய்மையைச் செலுத்தும் இடத்து இடையிடையே பொய்புகுந்து வழங்காமல் நடத்தவல்லனுகில், அதுவே அறம். இதற்கு வேருகிய பாவங்களை மேற்கொண்டு செய்யாமையாகிய தவிர்தலை உடைய செயல்களே நன்று என்றவாறு.

செய்யாமை செய்யாமை என்றது ஒருவன் அறம் செய்யக் கருதும் இடத்துப் பொய்யுரையாகிய பாவங்களையும் தவிருவான் என்பது பொருள் ஆயிற்று என அறிக என்றவாறு.

இப்படியன்றி இடையே பொய்புகின் அறமும் நன்ருகாது என்றவாறு.

8. புறந்தூய்மை நீரான் அமையும் அகந்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும்.* 298

External cleanliness can be had by the use of water. Internal purity can be found out from one's spoken word. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர்: புறம் தூய்மை நீரான் அமையும் - ஒருவனுக்கு உடம்பு தூய்தாந்தன்மை நீரானே உண்டாம்; அகம்

---

* இச்செய்யுள் எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

தூய்மை வாய்மையான் காணப்படும் - அதுபோல மனந்தூய் தாந்தன்மை வாய்மையான் உண்டாம்.

காணப்படுவது உள்ளதாகலின், 'உண்டாம்' என்று உரைக் கப்பட்டது. உடம்பு தூய்தாதல் - வாலாமை நீங்குதல். மனம் தூய்தாதல்-மெய்யுணர்தல். புறந்தூய்மைக்கு நீரல்லது காரணம் *இல்லாதவாபோல, அகந்தூய்மைக்கு வாய்மையல்லது காரணம் இல்லை என்றவாருயிற்று. இதனுனே, துறந்தார்க்கு இரண்டு தூய்மையும் வேண்டும் என்பதூஉம் பெற்றும்.

மணக்குடவர்: உடம்பு தூயது ஆதல் நீரிஞலே அமைந்து விடும்; மனத்தின் தூய்மை மெய் சொல்லுதலிஞலே அறியப் படும் என்றவாறு.

பரிதியார்: உடம்பின் அழுக்கைச் சலம் சுத்தம் பண்ணும்; மனத்தின் சுத்தம் சத்தியவாக்கிய சுத்தம் என்று காட்டும் என்ற வாறு.

காளிங்கர்: ஒருவன் தனது புறமாகிய உடல்தூய்மை நீரி ஞலே தூய்மையுறும். மற்று அகத்தூய்மையானது அவ் அக மாகிய உள்ளத்தினின்றும் புலப்படுகின்ற சொல் அறநெறி வழுவாமையாகிய வாய்மையான் அறியப்படும் என்றவாறு.

9. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்ருேர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு. 299

The worthy regard not all other light as light; it is only the light of truth that they look upon as veritable illumination.
(*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: எல்லா விளக்கும் விளக்கு அல்ல - புறத் திருள் கடியும் உலகத்தார் விளக்குகளெல்லாம் விளக்காகா; சான்ருேர்க்கு விளக்கு பொய்யா விளக்கே - துறவான் அமைந் தார்க்கு விளக்காவது மனத்திருள் கடியும் பொய்யாமையாகிய விளக்கே.

உலகத்தார் விளக்காவன: ஞாயிறு, திங்கள், தீ என்பன. இவற்றிற்குப் போகாத இருள் போகலின், 'பொய்யா விளக்கே

பா - ம். * *இல்லாதாற்போல.*

விளக்கு' என்றார். அவ்விருளாவது அறியாமை. பொய்யாத விளக்கு என்பது குறைந்து நின்றது; பொய்கூறாமையாகிய விளக்கு என்றவாறு. இனி இதற்குக் கல்வி முதலியவற்றான் வரும் விளக்கமெல்லாம் விளக்கமல்ல; அமைந்தார்க்கு விளக்கமாவது பொய்யாமையான்வரும் விளக்கமே* என்று உரைப்பாரும் உளர்.

மணக்குடவர் : சான்றோர்க்கு எல்லா அறத்தினாலும் உண்டான ஒளியும் ஒளி அல்ல; பொய்யாமையால் உண்டான ஒளியே ஒளியாகும் என்றவாறு.

இது, பொய்யாவிளக்குச் சான்றோர்க்கு இன்றியமையாது என்று கூறிற்று.

பரிதியார் : எல்லா விளக்காவன : தானம், தன்மம், கல்வி, ஞானம், பூசை என்பன. இந்த விளக்கிலும் பொய் சொல்லாததே விளக்கு என்றவாறு.

10. யாமெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை எனைத்தொன்றும்
வாய்மையின் நல்ல பிற. 300

In all the scriptures we have read, there is no virtue greater than truth. *(V. R. R.)*

பரிமேலழகர் : யாம் மெய்யாக் கண்டவற்றுள் - யாம் மெய்ந் நூல்களாகக் கண்ட நூல்களுள் ; எனைத்தொன்றும் வாய்மையின் நல்ல பிற இல்லை - யாதொரு தன்மையானும் வாய்மையின் மிக்கனவாகச் சொல்லப்பட்ட பிற அறங்கள் இல்லை.

மெய்யுணர்த்துவனவற்றை 'மெய்' என்றார். அவையாவன : தங்கண் மயக்கமின்மையின் பொருள்களை உள்ளவாறு உணர வல்லராய்க் காம வெகுளிகளின்மையின் அவற்றை உணர்ந்தவாறே உரைக்கவும் வல்லராய இறைவர், அருளான் உலகத்தார் உறுதி எய்துதற்பொருட்டுக் கூறிய ஆகமங்கள். அவை எல்லாவற்றினும் இஃதொப்ப முடிந்தது என்பதாம்.

இவை மூன்று பாட்டானும் இவ் அறத்தினது தலைமை கூறப்பட்டது.

* பா - ம். விளக்கமே விளக்கம்.

மணக்குடவர் : யாம் மெய்யாகக் கண்டவற்றுள் மெய் சொல்லுதல்போல நன்ருய் இருப்பன வேறு யாதொன்றும் இல்லை என்றவாறு.

இஃது, எல்லா அறமும் இதனேடு ஒவ்வாது என்று அதன் தலைமை கூறிற்று என்றது.

பரிதியார் : ஆத்மாவைச் செனனத்திலே தள்ளாமல் திருவடியிலே சேர்ப்பது சத்திய வாக்கியம் அன்றி, வேறென்றும் கண்டிலோம் ; அசத்தியம் சொன்ன தருமபுத்திரன் நரகங்கண்டான் ; சத்தியம் சொன்ன அரிச்சந்திரன் ஸ்ரீ பரமேசுவரன் பாதம் கண்டு சிவலோகம் சேர்ந்தான் என்றவாறு.

---

31. வெகுளாமை

பரிமேலழகர் : அஃதாவது சினத்தைச் செய்தற்குக் காரணம் ஒருவன்மாட்டு உளதாய இடத்தும் அதனைச் செய்யாமை. இது *பொய்ம்மைபற்றி நிகழ்வதாய வெகுளியை விலக்கலின், வாய்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர் : வெகுளாமையாவது, வெகுளுதற்குக் காரணம் உள்ள இடத்தும் வெகுளாராதல்.

பரிதியார் : வெகுளாமையாவது, வாக்கினுல் பொய் சொல்லாததுபோலே மனத்தினுல் குற்றமாகிய கோபத்தையும் விடுக என்றவாறு.

1. செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பான் அல்லிடத்துக்
காக்கின்என் காவாக்கால் என். 301

He who restrains his wrath where it can be vented shows real restraint. What does it matter whether one restrains it or not in an unavailing hour? *(V. R. R.)*

பரிமேலழகர் : சினம் செல் இடத்துக் காப்பான் காப்பான் - தன் சினம் பலிக்கும் இடத்து அதனை எழாமல் தடுப்பானே அருளால் தடுப்பானுவான் ; அல் இடத்துக் காக்கின் என்

---

* பா-ம் பொய்ம்மை முதலியன பற்றி.

காவாக்கால் என் - ஏனைப் பலியாத இடத்து அதனைத் தடுத்தால் என்? தடாது ஒழிந்தால் என்?

செல்லிடம் [1]அல்லிடம் என்றது, தவத்தால் தன்னின் மெலியாரையும் வலியாரையும். வலியார்மேல் காவாவழியும் அதனன் அவர்க்கு வருவதொரு தீங்கு இன்மையின் காத்தவழியும் அறனில்லை என்பார், 'காக்கின் என் காவாக்கால் என்' என்றார்.

இதனன், வெகுளாமைக்கு இடம் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: தனக்கு இயலுமிடத்தே வெகுளாதவன் வெகுளாதவனாவான்; இயலாவிடத்தில் அதனைத் தவிர்ந்ததனாலும் பயனில்லை; தவிராததனாலும் பயனில்லை என்றவாறு.

இது, வெகுளாமையாவது, வலியவன் வெகுளாமை என்றது.

பரிதியார்: தனக்குக் கை செல்லுமிடத்தில் சினங்காட்டாது ஒழிக; தனக்குக் கை செல்லா இடத்திலே சினம் காட்டினாலும் காட்டாவிடினும் பிரயோசனம் இல்லை என்றவாறு.

2. செல்லா இடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்தும்
இல்லதனின் தீய பிற. 302

Where it can have no effect, anger is dangerous; even where it can be effective, there is no evil that is worse. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: சினம் செல்லா இடத்துத் தீது - ஒருவன் வெகுளி தன்னின் வலியார்மேல் எழின் தனக்கே தீதாம்; செல் இடத்தும் அதனின் தீய பிற இல் - மற்றை எளியார்மேல் எழினும் அதனின் தீயன பிற இல்லை.

செல்லா இடத்துச் சினம் பயப்பது இம்மைக்கண் அவரான் வரும் ஏதமே, ஏனையது இம்மைக்கட் பழியும் மறுமைக்கட் பாவமும் பயத்தலின், அதனில் தீயன பிற இல்லை என்றார். ஓரிடத்தும் ஆகாது என்பதாம்.

மணக்குடவர்: இயலாவிடத்துச் சினந்தீது; இயலுமிடத்தினும் அதில் தீதாக இருப்பன பிற இல்லை என்றவாறு.

பரிதியார்: தனக்குச் செல்லா இடத்தும் சினம் பொல்லாது, தனக்குச் செல்கிற இடத்தும் சினம் பொல்லாது என்றவாறு.

---

1 அல்லிடம் - செல்லுதல் அல்லாதவிடம்.

3. மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டும் தீய
பிறத்தல் அதனான் வரும். 303

Whoever thy offender may be, forget thy anger; for from anger spring a multitude of ills. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: யார்மாட்டும் வெகுளியை மறத்தல் - யாவர் மாட்டும் வெகுளியை ஒழிக; *தீய பிறத்தல் அதனான் வரும்* - ஒருவற்குத் தீயன எல்லாம் உளவாதல் அதனான் வரும் ஆகலான்.

வலியார், ஒப்பார், எளியார் என்னும் மூவர்மாட்டும் ஆகாமையின் 'யார்மாட்டும்' என்றும், மனத்தால் துறந்தார்க்கு ஆகாதனவாகிய தீச்சிந்தைகள் எல்லாவற்றையும் பிறப்பித்தலின் 'தீய பிறத்தல் அதனான் வரும்' என்றும் கூறினார்.

மணக்குடவர்: வெகுளியை யார்மாட்டும் செய்தலை மறக்க, தீயன பிறத்தல் அவ்வெகுளியானே வருமாதலான் என்றவாறு.

இது, வெகுளாமை வேண்டும் என்றது.

பரிதியார்: யாரிடத்திலும் கோபத்தை விடுக; விடாது ஒழியில், பொல்லாங்கு கோபம் முன்னிலையாக வரும் என்றவாறு.

காலிங்கர்: யாவர்மாட்டும் ஒருவன் வெகுளியை மறத்தலே காரியமாவது; என்னை எனின் தனக்கு எல்லாத் தீயனவும் தோன்றுதல் மற்று அவ் வெகுளியானே வரும் ஆதலால் என்றவாறு.

4. நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்திற்
பகையும் உளவோ பிற. 304

Is there any enemy other than anger that kills both joy and pleasure. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: *நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தின்* - துறந்தார்க்கு அருளான் உளவாய முகத்தின்கண் நகையையும் மனத்தின்கண் உவகையையும் கொன்றுகொண்டு எழுகின்ற சினமே அல்லது; *பிற பகையும் உளவோ* - அதனின் பிறவாய பகைகளும் உளவோ? இல்லை.

துறவால் புறப்பகை இலராயினும் உட்பகையாய்நின்று அருள் முதலிய நட்பினையும் பிரித்துப் பிறவித் துன்பமும் எய்து வித்தலான், அவர்க்குச் சினத்தின்மிக்க பகை இல்லையாயிற்று.

இவை மூன்று பாட்டானும் வெகுளியது தீங்கு கூறப் பட்டது.

மணக்குடவர் : நகுதலையும் மகிழ்தலையும் கெடுக்கின்ற சினத் தைப் போலப் பகையாய் இருப்பனவும் வேறு சில உளவோ என்றவாறு.

இஃது, இன்பக்கேடு வரும் என்றது.

பரிதியார் : முகத்தில் சிரிப்பும் மனத்தில் களிப்பும் கொல்லு கின்ற சினத்திலும், தனக்கு வேறே பகைவேணுமோ ; சினமே அமையும் என்றவாறு.

காலிங்கர் : நகையாகிய முகமலர்ச்சியும் உவகையாகிய மன மகிழ்ச்சியும் இவை இரண்டினையும் கொன்றுவிடுவதாகிய சினத் தைப்போல வேறு சில பகையும் உளவோ? எனவே, இதனைப் போல இவ்வுலகத்துப் பெருங்கேடு செய்யவல்லனவாய் இருப் பன சில, பகையாவும் சில என்று பொருளாயிற்று என்றவாறு.

5. தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்கால்
தன்னையே கொல்லுஞ் சினம். 305

If thou wouldst guard thyself, gaurd against anger ; if thou dost not, anger will slay thee. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : தன்னைத் தான் காக்கின் சினம் காக்க - தன் னைத் தான் துன்பம் எய்தாமல் காக்க நினைத்தானாயின் தன் மனத்துச் சினம் வாராமல் காக்க ; காவாக்கால் சினம் தன்னையே கொல்லும் - காவானாயின் அச்சினம் தன்னையே கெடுக்குங் கடுந் துன்பங்களை எய்துவிக்கும்.

வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தல் (குறள்-265) பயத்ததாய தவத்தைப் பிறர்மேல் சாபம் விடுதற்காக இழந்து அத்தவத் துன்பத்தோடு பழைய பிறவித் துன்பமும் ஒருங்கு எய்துதலின், 'தன்னையே கொல்லும்' என்றார். "கொல்லச் சுரப்பதாம் கீழ்'

(நாலடி-279) என்புழிப்போலக் கொலைச்சொல் ஈண்டுத் துன்ப மிகுதி உணர்த்தி நின்றது.

மணக்குடவர் : ஒருவன் தன்னைத்தான் காக்கவேண்டுவனாயின், சினம் தோன்றாமல் காக்க ; காவானாயின், சினம் தன்னையே கொல்லும் என்றவாறு.

இஃது, உயிர்க்குக் கேடு வரும் என்றது.

பரிதியார் : தன் ஆத்மாவை இரட்சிக்கவேணுமாகில், சினங் காப்பான் ; அல்லது, தன்னைச் சினங்கொல்லும் என்றவாறு.

6. சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி இனமென்னும்
ஏமப் புணையைச் சுடும். 306

Wrath, the killer of associates, will burn the helpful float of dear kinsman. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர் : சினம் என்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி — சினம் என்னும் நெருப்பு ; இனம் என்னும் ஏமப்புணையைச் சுடும் - தனக்கு இடமானவரையேயன்றி அவர்க்கு இனமாகிய ஏமப்புணையையும் சுடும்.

சேர்ந்தாரைக்கொல்லி என்பது ஏதுப்பெயர் ; தான் சேர்ந்த இடத்தைக் கொல்லுந்தொழிலது என்றவாறு. 'சேர்ந்தாரை' என உயர்திணைப்பன்மைமேல் வைத்து, ஏனை நான்குபாலும் தம் கருத்தோடு கூடிய பொருளாற்றலால் கொண்டார். ஈண்டு உருவகஞ் செய்கின்றது துறந்தார் சினத்தையே ஆகலின். 'சினமென்னும் நெருப்பு' என்ற விதப்பு, 'உலகத்து நெருப்புச் சுடுவது தான் சேர்ந்த இடத்தையே; இந்நெருப்புச் சேராத இடத்தையும் சுடும்' என்னும் வேற்றுமை தோன்ற நின்றது. ஈண்டு 'இனம்' என்றது முற்றத் துறந்து தவஞானங்களால் பெரியராய்க் கேட்டார்க்கு உறுதி பயக்கும் மொழிகளை இனியவாகச் சொல்லுவாரை. உருவக நோக்கிச் 'சுடும்' என்னுந் தொழில் கொடுத்தாராயினும், 'அகற்றும்' என்பது பொருளாகக் கொள்க. ஏமப்புணை - ஏமத்தை உபதேசிக்கும் புணை. இனம் என்னும் ஏமப்புணை என்ற ஏகதேச உருவகத்தால், 'பிறவிக்கடலுள் அழுந்தாமல் வீடு என்னுங்

கரையேற்றுகின்ற' என வருவித்துரைக்க. எச்சவும்மை, விகாரத்தால் தொக்கது; தன்னையும் வீழ்த்து, எடுப்பாரையும் அகற்றும் என்பதாம்.

மணக்குடவர்: சினம் என்று சொல்லப்படுகின்ற நெருப்பு, தான் துன்பக் கடலில் அழுந்தாமல் தன்னைக் கரையேற விடுகின்ற நட்டோராகிய புணையைச் சுடும் என்றவாறு.

சேர்ந்தாரைக் கொல்லி - நெருப்பு; இது காரணக்குறி.

இது, சினம் தன்னை அடுத்தாரைக் கொல்லும் என்றது.

பரிதியார்: தனக்குச் சேர்ந்தபேரை அகலப்பண்ணுகின்ற கோபம் என்னும் நெருப்புத் தனக்கு உறவானரைக் கொல்லும் என்றவாறு.

காலிங்கர்: உலகத்துச் சான்றோரால் கொடியனவற்றுள் மிகவுங் கொடியது இஃது என்று எடுத்துச்சொல்லப்பட்ட அடைந்தாரைக் கொல்லியாகிய கொடுந்தீயானது மற்று இத்துறவோர்க்குத் துணையாகிய அருளும் பொறையும் ஆசாரமும் முதலிய சேமமாகிய தெப்பத்தைச் சுட்டுவிடும் என்றவாறு.

7. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான்* கைபிழையா தற்று. 307

Destruction will come upon him who regards anger as a good thing, as surely as the hand of him who strikes the ground will not fail. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: சினத்தைப் பொருள் என்று கொண்டவன் கேடு - சினத்தைத் தன்னாற்றல் உணர்த்துவதோர் குணம் என்று தன்கட் கொண்டவன் அவ்வாற்றல் இழத்தல்; நிலத்து அறைந்தான் கை பிழையாதற்று - நிலத்தின்கண் அறைந்தவன் கை அந்நிலத்தை உறுதல் தப்பாதவாறுபோலத் தப்பாது.

வைசேடிகர் பொருள், பண்பு, தொழில், சாதி, விசேடம், இயைபு என்பனவற்றை 'அறுவகைப் பொருள்' என்றாற்போல, ஈண்டுக்குணம் 'பொருள்' எனப்பட்டது. பிழையாததற்று என்பது குறைந்து நின்றது.

* பா - ம். நிலத்தெறிந்தான்.

இவை மூன்று பாட்டானும் வெகுண்டார்க்கு வரும் தீங்கு கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : சினத்தைப் பொருளாகக்கொண்டவன் கெடு' தல், நிலத்தெறிந்தவன் கை தப்பாமல் பட்டதுபோலும் என்ற வாறு.

இது, பொருட்கேடு வரும் என்றது.

பரிதியார் : கோபத்தைப் பொருளென்று கொண்டார்க்குக் கேடுவராது தப்பாது ; அஃது எப்படி என்ருல், நிலத்தில் அடித்த கை தப்பாதுபோல் என்றவாறு.

காலிங்கர் : இம்மை மறுமை இரண்டினையும் கெடுப்பதாகிய சினத்தைப் பொருளெனவே கைக்கொண்டவனது கேடானது சிறிதும் தப்பாது என்பது எங்ஙனமெனில், நிலத்தை இலக்காகக் குறித்துக்கொண்டு மற்று அந்நிலத்தின்கண் கண் புதைத்து எறியினும் கை பிழையாது என்றவாறு.

8. இணரெரி தோய்வன்ன இன்ன செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று. 308

Though one does great injury like many flames of fire, it is well for him, if possible, to avoid anger. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : இணர் எரி தோய்வு அன்ன இன்ன செயி னும் - பல சுடரை உடைத்தாய பேரெரி வந்து தோய்ந்தாலொத்த இன்னதவற்றை ஒருவன செய்தாயினும்; வெகுளாமை புண ரின் நன்று - அவனை வெகுளாமை ஒருவற்குக் கூடுமாயின் அது நன்று.

இன்னமையின் மிகுதி தோன்ற 'இணரெரி' என்றும், அதனை மேன்மேலுஞ் செய்தல் தோன்ற 'இன்ன' என்றும், அச்செயல் முனிவரையும் வெகுள்விக்கும் என்பது தோன்றப் 'புணரின்' என்றும் கூறினர்.

இதனன், வெகுளாமையது நன்மை கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : தொடர்வுபட்ட நெருப்பு மேன்மேலும் வந் துற்ருற்போல, ஒருவன் தனக்கு இன்னதவற்றைப் பலகால் செய்யினும் கூடுமாயின் வெகுளாது ஒழிதல் நன்று என்றவாறு.

மேல் வலியவன் பொறுக்கவேண்டும் என்ருர் ; அவன் பொறுக்குங்கால் தீமை செய்யினும் பொறுக்கவேண்டும் என்ருர்.

பரிதியார் : பூங்கொத்தை அக்கினியில் இட்டாற்போலே ஒருவர் தனக்குப் பொல்லாங்கு செய்தாலும் அவ்விடத்தும் கோபம் விடுகை நன்று என்றவாறு.

9. உள்ளிய தெல்லாம்* உடனெய்தும் உள்ளத்தால்
உள்ளான் வெகுளி எனின். 309

If a man never indulges anger in his heart, he will at once obtain all he has thought of. *(R. D.)*

பரிமேலழகர் : உள்ளத்தால் வெகுளி உள்ளான் எனின் – தவஞ் செய்யுமவன், தன் மனத்தால் வெகுளியை ஒருகாலும் நினையானுயின்; உள்ளியது எல்லாம் உடன் எய்தும் - தான் கருதிய பேறு எல்லாம் ஒருங்கே பெறும்.

'உள்ளத்தால்' என வேண்டாது கூறிய அதனுன், அருளுடையுள்ளம் என்பது முடிந்தது. அதனுன் உள்ளாமையாவது, அவ்வருளாகிய பகையை வளர்த்து அதனுன் முற்றக்கடிதல். இம்மை மறுமை வீடு என்பன வேறு வேறு திறத்தனவாயினும், அவையெல்லாம் இவ்வொன்ருனே எய்தும் என்பார், 'உள்ளியது எல்லாம் உடன் எய்தும்' என்ருர்.

இதனுன், வெகுளாதர்க்கு வரும் நன்மை கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : தன் நெஞ்சினுல் வெகுளியை நினையாகுகில், தான் நினைத்தன எல்லாம் ஒருகாலத்தே கூடப்பெறுவன் என்றவாறு.

பரிதியார் : நினைத்த காரியம் எல்லாம் கைகூடும், மனத்திலும் கோபம் விடுவாகுகில் என்றவாறு.

காலிங்கர் : இவ்வெகுளியைத் தனது நெஞ்சத்தாலும் கருதாது எஞ்ஞான்றும் ஒடுங்கிய உள்ளத்தானுமாயின் மற்று அவன் கருதிய எல்லாம் ஒக்கவே எய்துவன் ; எனவே, ஈண்டு தன் துணையாக கீழ்ச்சொல்லிய அருள் முதலியவற்ருலும் குறைபாடு இன்றி அளவில்லாத இன்பம் எய்துவன் என்பது பொருள் என்றவாறு.

---

* பா-ம் உள்ளியவெல்லாம்.

இனி, அத்துறவோர்க்குச் சினம் இன்மையால் சிறக்கும் செய்தியானது ஆற்றலால் பிறர்க்கு இன்னாதனவற்றைச் செய்யாது தம்போல நோக்கித் தவம் ஆற்றுதல் அன்றே; அதனால் அதன்பின்னரே அதனை அறிவிக்கின்றது.

10. இறந்தார் இறந்தார் அனையர் சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை. 310

Whoso is overwhelmed with anger is like one dead; but whoso hath forsworn wrathfulness is like unto the saints. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: இறந்தார் இறந்தார் அனையர் - சினத்தின் கண்ணே மிக்கார் உயிருடையராயினும் செத்தாரோடு ஒப்பர்; சினத்தைத் துறந்தார் துறந்தார் துணை - சினத்தைத் துறந்தார் சாதல் தன்மையராயினும் அதனை ஒழிந்தாரளவினர்.

மிக்க சினத்தை உடையார்க்கு ஞானம் எய்துதற்குரிய உயிர் நின்றதாயினும் கலக்கத்தான் அஃது எய்தாமை ஒருதலையாகலின், அவரை 'இறந்தார் அனையர்' என்றும், சினத்தை விட்டார்க்குச் சாக்காடு எய்துதற்குரிய யாக்கை நின்றதாயினும், ஞானத்தான் வீடுபெறுதல் ஒருதலை யாகலின், அவரை 'வீடு பெற்றாரோடு ஒப்பர்' என்றும் கூறினார்.

இதனான், அவ்விருவர் பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: சினத்தை மிகுத்தார் செத்தாரோடு ஒப்பர்; அதனை ஒழிந்தார் எல்லாப் பொருளையும் துறந்தாரோடு ஒப்பர் என்றவாறு.

இது, வெகுளாதார் பெரியர் என்றது.

பரிதியார்: மாண்டார்க்குச் சரியான சினத்தைத் துறந்தார்க்கு நிகராவது, தொண்ணூற்றாறு தத்துவத்தையும் உடலோடே இருக்கையிலே புளியம்பழமும் ஓடும்போலே துறந்தார் நிகராம் என்றவாறு.

32. இன்னுசெய்யாமை

பரிமேலழகர்: அஃதாவது தனக்கு ஒரு பயன்நோக்கியாதல், செற்றம்பற்றியாதல், சோர்வானுதல் ஒருயிர்க்கு இன்னுதவற்றைச் செய்யாமை. இன்னுசெய்தல் வெகுளி யொழியவும் நிகழும் என்பது அறிவித்தற்கு, இது வெகுளாமையின்பின் வைக்கப் பட்டது.

மணக்குடவர்: இன்னுசெய்யாமையாவது, தமக்கு இன்னுதவற்றைப் பிறர்க்குச் செய்யாமை. இது வெகுளி மறந்து நிகழ்வது ஒன்ருதலின், அதன்பின் கூறப்பட்டது.

பரிதியார்: இன்னு செய்யாமையாவது, முனி கோபத்தினுலே ஒருவரைச் சபிக்க ஒன்ணுது என்றவாறு.

1. சிறப்பீனுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னு
செய்யாமை மாசற்ருர் கோள். 311

It is the nature of the spotless not to inflict suffering on others, though by it they may get wealth and renown. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: சிறப்பு ஈனும் செல்வம் பெறினும் - யோக மாகிய சிறப்புத் தரும் அணிமா முதலிய செல்வங்களைப் பிறர்க்கு இன்னுசெய்து பெறலாமாயினும்; பிறர்க்கு இன்னு செய்யாமை மாசு அற்ருர் கோள் - அதனைச் செய்யாமை ஆகமங்கள் கூறிய வாற்ருன் மனம் தூயாரது துணிவு.

உம்மை, பெருமைமேற்று. சிறப்புடையதனைச் 'சிறப்பு' என்றும், அதன் பயிற்சியான் வாயுவை வென்று எய்தப்படுதலின் எட்டுச் சித்திகளையும் 'சிறப்பீனும் செல்வம்' என்றும், காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னும் குற்றங்கள் அற்றமையான் 'மாசற்ருர்' என்றும் கூறினர்.

இதனுன், தமக்கு ஒரு பயன் நோக்கிச் செய்தல் விலக்கப் பட்டது.

மணக்குடவர்: மிகுதியைத் தருகின்ற செல்வத்தைப் பெறினும் பிறர்க்கு இன்னுதவற்றைச் செய்யாமை குற்றமற்ருர் கோட்பாடு என்றவாறு.

இது, பழி வாராத செல்வம் பெறினும் தவிரவேண்டும் என்றது.

பரிதியார் : எட்டுவகைப் போகந் தருகின்ற செல்வம் பெற்ருலும், பிறர்க்கு விதனஞ் செய்யாமை இருப்பது நல்லோர் கொள்கை என்றவாறு.

காலிங்கர் : மறுமைக்கு முத்தியையும் இம்மைக்குச் செல்வத்தையும் பெறினும் தன் நெஞ்சு அறியத் துயருறுவதைப் பிறர்க்குச் செய்யாது ஒழிதல், உட்குற்றமற்ற உணர்வுடைத் துறவோரது நெஞ்சின் கோட்பாடு என்றவாறு.

சிறப்பு என்பது முத்தி. செல்வம் என்பது திரு.

2. கறுத்தின்னு செய்தவக் கண்ணும் மறுத்தின்னு
செய்யாமை மாசற்ருர் கோள். 312

It is the determination of the spotless not to do evil in return even to those who have been at enmity with and done evil to them. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : கறுத்து இன்னு செய்த அக் கண்ணும் - தம் மேற் செற்றங்கொண்டு ஒருவன் இன்னுதவற்றைச் செய்த இடத்தும்; மறுத்து இன்னு செய்யாமை மாசு அற்ருர் கோள் - மீண்டு தாம் அவனுக்கு இன்னுதவற்றைச் செய்யாமையும் அவரது துணிவு.

இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மை, விகாரத்தால் தொக்கது. அவ்வின்னுதவற்றை உட்கொள்ளாது விடுதல் செயற்பாலது என்பதாம்.

மணக்குடவர் : தாஞ்செய்த குற்றத்தினுலே வெகுண்டு, இன்னுதவற்றைத் தமக்குச் செய்தவன்மாட்டும், தாம் அதற்கு மாருகப் பின்பு இன்னுதவற்றைச் செய்யாமை குற்றமற்ருர் கோட்பாடு என்றவாறு.

பரிதியார் : தனக்கு ஒருவர் மனங்கன்றப் பொல்லாங்கு செய்தால் அவனுக்குத் தான் பொல்லாங்கு செய்யாமை இருப்பது நல்லோர் கொள்கை என்றவாறு.

காலிங்கர் : ஒருவர் தம்மாட்டுச் சினந்து இன்னுதனவற்றைச் செய்தவர்மாட்டும் தாம் பெயர்த்து அவர்க்கு இன்னுதன

செய்யாமை உள்ளழுக்கற்ற உணர்வுடைய துறவோரது கோட்பாடு என்றவாறு.

கறுத்து என்பது சினந்து.

3. செய்யாமற் செற்றார்க்கும் இன்னாத செய்தபின்
உய்யா விழுமம் தரும். 313

If a man inflict suffering on those who hate him, without having been injured by him, it will afterwards give him irremovable sorrow. *(R. D.)*

பரிமேலழகர்: செய்யாமல் செற்றார்க்கும் இன்னாத செய்த பின் - தான் முன்பு ஓர் இன்னாமை செய்யாதிருக்கத் தன்மேல் செற்றங்கொண்டவர்க்கும் இன்னாதவற்றைத் துறந்தவன் செய்யுமாயின்; உய்யா விழுமம் தரும் - அச்செயல் அவனுக்குக் கடக்கமுடியாத இடும்பையைக் கொடுக்கும்.

அவ்விடும்பையாவது, தவம் இழந்து பழியும் பாவமும் எய்தல்.

மணக்குடவர்: தானொரு குற்றம் செய்யாதிருக்கத் தனக்கு இன்னாதவற்றைச் செய்தவர்க்கும் இன்னாதவற்றைச் செய்யின், அஃது உய்வில்லாத நோயைத்தரும் என்றவாறு.

இது, காரணமின்றி இன்னாதன செய்தவர்க்கும் பொல்லாங்கு செய்தலைத் தவிரவேண்டும் என்றது.

பரிதியார்: தானொருத்தற்குப் பொல்லாங்கு செய்யாதிருக்கையிலே தன்மீது கோபித்தார்க்குத் தான் மீண்டும் இன்னாதனவற்றைச் செய்தாராயின், அது பிழைப்பில்லாத நரகந்தரும் என்றவாறு.

காளிங்கர்: தாம் பிறர்க்கு ஓர் இன்னாமை முன்னம் செய்யாதிருக்கத் தம்மைவந்து செறுத்தவர்க்குத் தாம் பெயர்த்து இன்னாதனவற்றைச் செய்தானாயின், தமக்கு உய்ந்து கரையேறுதற்கு அரிதாகிய பெருந் துன்பத்தைத் தரும் என்றவாறு.

4. இன்னாசெய் தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல். 314

To punish wrong-doers is to do them great good and thereby make them feel ashamed of their action. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : இன்னு செய்தாரை ஒறுத்தல் - தமக்கின்னுதவற்றைச் செய்தாரைத் துறந்தார் ஒறுத்தலாவது; அவர் நாண நன்னயம் செய்து விடல் - அவர் தாமே நாணுமாறு அவர்க்கு இனிய உவகைகளைச் செய்து அவ்விரண்டனையும் மறத்தல்.

மறவாவழிப் பின்னும் வந்து கிளைக்கும் ஆகலின், மறக்கற்பாலவாயின. அவரை வெல்லும் உபாயம் கூறியவாறு.

இவை மூன்று பாட்டானும், செற்றம் பற்றிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர் : இன்னுதன செய்தாரை ஒறுக்குமாறு என்னை எனின், அவர் நாணும்படியாக நல்ல நயமுடையவற்றைச் செய்துவிடுக என்றவாறு.

இஃது, ஒறுக்கும் நெறி கூறியது.

பரிதியார் : தனக்குப் பொல்லாங்கு செய்தார்க்கு அவர் நாணுதல் பிறக்கும்படியாக நன்மையே செய்வது தகுதி என்றவாறு.

காளிங்கர் : துறவோர்க்கு இன்னுதனவற்றைச் செய்தாரை ஒறுத்தலாவது யாதோ எனில், தமது பெருமையின் நிலைமை கண்டு மற்று அவர் தாமே நாணுமாறு தாம் அவர்க்கு நல்லருளே செய்துவிடல் என்றவாறு.

நயம் என்பது ஒழுக்கம்.

5. அறிவினுன் ஆகுவ துண்டோ பிறிதினேய்
தந்நோய்போல் போற்ருக் கடை. 315

Of what avail is intelligence to a man if he doth not feel as his very own the pain suffered by other beings (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : அறிவினுன் ஆகுவது உண்டோ - துறந்தார்க்கு உயிர் முதலியவற்றை உள்ளவாறு அறிந்த அறிவினுன் ஆவதொரு பயன் உண்டோ; பிறிதின் நோய் தந்நோய்போல் போற்ருக்கடை - பிறிதோர் உயிர்க்கு வரும் இன்னுதவற்றைத் தம் உயிர்க்கு வந்தனபோலக் குறிக்கொண்டு காவாவிடத்து.

குறிக்கொண்டு காத்தலாவது: நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிற்றல், உண்டல் முதலிய தம்தொழில்களானும் பிறவாற்ருனும் உயிர்கள் உறுவனவற்றை முன்னே அறிந்து உருமற் காத்தல். இது பெரும்பான்மையும் அஃறிணைக்கண் நுண்ணிய உடம்புடையவற்றைப்பற்றிவருதலின் பொதுப்படப் 'பிறிதினேய்' என்றும், மறப்பான் அது துன்புறினும் நமக்கு இன்ன செய்தலாம் என்று அறிந்து காத்தல் வேண்டும் ஆகலின், 'அது செய்யாவழி அறிவால் பயனில்லை' என்றும் கூறினர்.

இதனன் சோர்வால் செய்தல் விலக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர்: பிறிதோருயிர்க்கு உறும் நோயைத் தனக்கு உறும் நோய்போலக் காவாத இடத்து, அறிவுடையனுகிய அதனுல் ஆகுவதொரு பயன் உண்டாகாது.

இஃது, அறிவுடையார் செய்யார் என்றது.

பரிதியார்: அறிவென்னும் பொருளைக் கொண்டிருக்கவல்லவன் பிறர் நோவையும் தன்நோவு என்று போற்றுவானுகில் அவன் கேடிலாத கதியினை அடைவன் என்றவாறு.

காளிங்கர்: துறவு நெறி ஒழுக்கத்துத் துய்ய அறிவினர் பிறிதுயிர்க்கு வருவதோர் இடரையும் தமது இடர்போலத் தேர்ந்து குறிக்கொள்ளாதவிடத்துத் தம் அறிவினுல் மேலாவதோர் ஆக்கம் உண்டோ; எனவே, அஃது இல்லை என்றவாறு.

6. இன்னு வெனத்தான் உணர்ந்தவை துன்னுமை
வேண்டும் பிறன்கட் செயல். 316

When a man hath felt a pain for himself, let him take care that he inflicteth it not on others. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: இன்னு எனத் தான் உணர்ந்தவை - இவை மக்கட்கு இன்னுதன என அனுமானத்தால் தான் அறிந்தவற்றை; பிறன்கண் செயல் துன்னுமை வேண்டும்-பிறன்மாட்டுச் செய்தலை மேவாமை துறந்தவனுக்கு வேண்டும்.

இன்பத் துன்பங்கள் உயிர்க்குணமாகலின், அவை காட்சியளவையான் அறியப்படாமை அறிக. அறமும் பாவமும் உளவாவது மனம் உளனுய வழியாகலான், 'உணர்ந்தவை' என்ருர்.

மணக்குடவர்: தான் இன்னுதன இவையென்று அறிந்தவற்றைப் பிறற்குச் செய்தலை மேவாமை வேண்டும் என்றவாறு.

இஃது, இன்னு செய்யாமை வேண்டும் என்றது.

பரிதியார்: தன் மனத்திற்குப் பொருந்தாத பொல்லாங்கு தனக்கு வேண்டாதார்க்கும் செய்வானல்லன் என்றவாறு.

காளிங்கர்: ஒருவன் தனக்கு இன்னுதன எனத் தான் அறிந்தனவற்றைப் பிறர்மாட்டுச் செய்தலை அடையாமை வேண்டும் என்றவாறு.

துன்னுமை என்பது அடையாமை.

7. எனைத்தானும் எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் மனத்தானும்
மாணுசெய் யாமை தலை. 317

Foremost (among virtues) is abstention from conscious injury of any kind to any one at any time. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: மனத்தான் ஆம் மாணு - மனத்தோடு உளவாகின்ற இன்னுத செயல்களை; எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் எனைத்தானும் செய்யாமை தலை - எக்காலத்தும் யாவர்க்கும் சிறிதாயினும் செய்யாமை தலையாய அறம்.

ஈண்டு, மனத்தான் ஆகாதவழிப் பாவம் இல்லை என்பது பெற்றும். ஆற்றலுண்டாய காலத்தும் ஆகாமையின் 'எஞ்ஞான்றும்' என்றும், எளியார்க்கும் ஆகாமையின் 'யார்க்கும்' என்றும், செயல் சிறிதாயினும் பாவம் பெரிதாகலின் 'எனைத்தானும்' என்றும் கூறினர்.

மணக்குடவர்: யாதொன்ருயினும் எல்லா நாளும் யாவர் மாட்டும் இன்னுதவற்றை மனத்தினுலும் செய்யாமை நன்று என்றவாறு.

பரிதியார்: ஆரளவிலும் பொல்லாங்கு செய்யாமல் மனத்தாலும் பொல்லாங்கு நினையாமல் இருப்பது தன்மை என்றவாறு.

காளிங்கர்: ஒருவன் உலகத்து யாவர்க்கும் எஞ்ஞான்றும் எத்துணையும் சிறிதாயினும் இன்னுதனவற்றைத் தன் மனத்தி

ஞலும் கருதுதல் செய்யாமையும், வாக்கினுலுரைத்தல் செய்யாமையும், காயத்தாற் செயல் செய்யாமையுமே தலைமைப்பாடாவது என்றவாறு.

8. தன்னுயிர்க் கின்னுமை தானறிவான் என்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்ஞ செயல். 318

How is it a man inflicts injury upon others knowing how painful it would be to himself? (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : தன் உயிர்க்கு இன்னுமை தான் அறிவான் - பிறர் செய்யும் இன்னுதன தன்னுயிர்க்கு இன்னுவா நதன்மையை அநுபவித்து அறிகின்றவன் ; மன் உயிர்க்கு இன்னுசெயல் என் கொல் - நிலைபேறுடைய பிறவுயிர்கட்குத் தான் அவற்றைச் செய்தல் என்ன காரணத்தான்.

இவ்வாறே இவை பிற உயிர்க்கும் இன்ஞ என்பது அனுமானத்தான் அறிந்துவைத்துச் செய்கின்ற இப்பாவம் கழுவப்படாமையின், 'இன்னுதன யான் வருந்தப் பின்னே வந்து வருத்தும்' என்பது ஆகமத்தானும் அறிந்து ஒழியற்பாலன் என்பது தோன்றத் 'தான்' என்றும், அத்தன்மையான் ஒழியாமைக்குக் காரணம் மயக்கம் என்பது தோன்ற 'என்கொலோ' என்றும் கூறினுர்.

இவை மூன்று பாட்டானும், பொதுவகையான் விலக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர் : தன்னுயிர்க்கு உற்ற இன்னுமையை உயிரில்லாப் பொருள்கள்போல அறியாது கிடத்தலன்றித் தான் அறியுமவன், பின்னைப் பிறவுயிர்க்கு இன்னுதவற்றைச் செய்கின்றது யாதினைக் கருதியோ என்றவாறு.

பரிதியார் : தன் ஆத்மாவுக்குப் பொல்லாங்கு வருகின்றபோது தான் விதனப்படாஞே அப்படியே, தான் ஒருத்தருக்கும் பொல்லாங்கு செய்யக்கடவனல்லன் என்றவாறு.

காலிங்கர் : தன்னுயிர்க்குச் சில இன்னுதனவற்றைத் தான் அறிந்து ஒழுகுவான் இனி மற்று உலகத்துப் பிறந்து இறந்து இங்ஙனம் நிலைபெற்று வருகின்ற உயிர்கட்குத் தான் சில இன்னுதன செய்யுஞ் செயல் என்னைகொல்லோ என்றவாறு.

9. பிறர்க்கின்னு முற்பகல் செய்யின் தமக்கின்னு
பிற்பகல் தாமே வரும். 319

If you do harm to others in the forenoon, harm will certainly afflict you of itself in the afternoon. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர்: பிறர்க்கு இன்னு முற்பகல் செய்யின் - துறந்தவர் பிறர்க்கு இன்னுதனவற்றை ஒருபகலது முற்கூற்றின்கட் செய்வராயின்; தமக்கு இன்னு பிற்பகல் தாமே வரும் - தமக்கு இன்னுதன அதன் பிற்கூற்றின்கண் அவர் செய்யாமல் தாமே வரும்.

முற்பகல், பிற்பகல் என்பன பின் முன்னுகத்தொக்க ஆரும் வேற்றுமைத்தொகை. தவம் அழிதலின், அங்ஙனம் கடிதினும் எளிதினும் வரும்; அதனுன் அவை செய்யற்க என்பதாம். இனி, 'தானே வரும்' என்பது பாடமாயின், அச்செயல் தானே தமக்கு இன்னுதனவாய் வரும் என உபசாரவழக்காக்கி, ஆக்கம் வருவித்து உரைக்க.

மணக்குடவர்: பிறர்க்கு இன்னுதவற்றை முற்பொழுது செய்யின், தாமே பிற்பொழுது தமக்கு இன்னுதனவாய் வரும்; மற்றெருருவன் செய்யாமல் என்றவாறு.

இன்னுதன செய்ததனுல் வருங் குற்றம் என்னே என்றுர்க்கு இது கூறப்பட்டது.

பரிதியார்: தான் ஒருத்தற்குப் பொல்லாங்கு செய்வானுகில் அந்தப் பொல்லாங்கு தனக்கே பிறகு வரும்; ஆகையால் ஒருவர்க்கும் பொல்லாங்கு செய்யவேண்டாம் என்றவாறு.

காளிங்கர்: ஒருவன் பிறர்க்கு இன்னுதனவற்றை முற்காலத்துத் தாம் செய்யுமாயின் தமக்கு இன்னுதனவும் செய்த அக்கருமத்தின் பயன் பிற்காலத்துத் தானே வந்து எய்தும்; அதனே ஒருவர்க்கும் ஒழித்தல் அரிது என்றவாறு.

முற்பகல் பிற்பகல் என்றது முற்காலம் பிற்காலம் என்றது.

10. நோயெல்லாம் நோய்செய்தார் மேலவாம் நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டு பவர். 320

Evil recoi's on him that does evil; (therefore) those that seek freedom from evil shun doing evil. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: நோய் எல்லாம் நோய் செய்தார் மேலவாம் - இன்னாதன எல்லாம் பிறிதோருயிர்க்கு இன்னாதன செய்தார் மேலவாம்; நோய் இன்மை வேண்டுபவர் நோய் செய்யார் - அதனால் தம்முயிர்க்கு இன்னாதன வேண்டாதார் பிறிதோர் உயிர்க்கு இன்னாதன செய்யார்.

உயிர்நிலத்து வினை வித்திட்டார்க்கு விளைவும் அதுவே (சீவகசிந்-முத்தியி-164) ஆகலின், 'நோயெல்லாம் நோய்செய் தார் மேலவாம்' என்றார்.

இது, சொற்பொருட்பின் வருநிலை.

இவை இரண்டு பாட்டானும் அது செய்தார்க்கு வரும் தீங்கு கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: இக்காலத்து நுகர்கின்ற துன்பமெல்லாம் முற்காலத்துப் பிறர்க்குத் துன்பம் செய்தார்மாட்டே உளவாம்; ஆதலால், இக்காலத்துப் பிறர்க்குத் துன்பத்தைச் செய்யார் வருங்காலத்துத் தமக்குத் துன்பம் வாராமையை வேண்டுபவர் என்றவாறு.

பரிதியார்: ஒருவர்க்குத் தான் செய்த விதனம், பின்பு தனக்கு வருகிறபடியினாலே, ஒருவர்க்கும் தாங்கள் விதனஞ்செய் யார் என்றவாறு.

அஃது எப்படி என்றால், பிரம்ம ராட்சதன் ஒரு இராசாவின் மகளைப்பற்றிநின்று சந்தியாவந்தனை செய ஆற்றங்கரையிலே வந்து நின்றளவில், பிராமணப் பிள்ளையின் பிள்ளை வாசிக்கின்ற வனுக்கு அன்றையிற்பாடம் இந்தக் குறள் ஆகையால் அவன் முகசுத்தி பண்ணவந்தவன், இந்தக் குறளைப் பாடமாகச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தான். இத்தை, பிரம்ம ராட்சதன் கேட்டுத் தானொரு பிராமண வடிவாய், இந்தப் பிள்ளை வாய்ப் பாடத்தை இரண்டு பிரகாரங் கேட்டு, 'நாம் இராசாவின் மகளை நோய் செய்தோமே! நமக்கு அந்த விதனம் பிறகே வரும்' என்று பயப்பட்டு, இந்தப் பிள்ளை முன்னிலையாக, இராசகுமாரத் தியை விட்டுப்போச்சு என்றவாறு.

காளிங்கர் : துன்பமானவை எல்லாம் பிறர்க்குத் துன்பம் செய்வார்மாட்டு உள்ளழுந்தவே வந்து விளையும்; ஆதலால், பிறர்க்கு இனிது நோக்கி, என்றும் தாம் ஒரு நோய் செய்வது இலர் ; யாரோ எனில் தமக்குத் துன்பத்து இன்மையை விரும்புவார் என்றவாறு.

---

33. கொல்லாமை

பரிமேலழகர் : அஃதாவது ஐயறிவுடையன முதல் ஓரறிவு உடையன ஈறுய உயிர்களைச் சோர்ந்தும் கொல்லுதலைச் செய்யாமை. இது, மேற்கூறிய அறங்களெல்லாவற்றினுஞ் சிறப்புடைத்தாய்க் கூறுத அறங்களையும் அகப்படுத்து நிற்றலின், இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர் : கொல்லாமையாவது, யாதோருயிரையும் கொல்லாமை.

இது, வெகுளி முதிர்ந்துழி நிகழ்வதொன்றுதலின், அதன் பின் கூறப்பட்டது.

பரிதியார் : கொல்லாமையாவது, ஒருவர்க்குத் தான் பொல்லாங்கு செய்ததும், ஓர் உயிரைக் கொல்லுவதும் நிகராம் என்றவாறு.

1. அறவினை யாதெனின் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை எல்லாம் தரும். 321

If you ask what a virtuous deed is, it is non-killing. To kill leads to every ill-deed. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர் : அறவினை யாது எனின் கொல்லாமை — அறங்களெல்லாமாகிய செய்கை யாது என்று வினவின் அஃது ஓருயிரையுங் கொல்லாமையாம்; கோறல் பிற வினை எல்லாம் தரும் - அவற்றைக் கொல்லுதல் பாவச் செய்கைகள் எல்லாவற்றையும் தானே தரும் ஆதலான்.

அறம் : சாதியொருமை. விலக்கியது ஒழிதலும் அறஞ்செய்தலாம் ஆகலின், கொல்லாமையை 'அறவினை' என்றுர். ஈண்டுப்

'பிறவினை' என்றது அவற்றின் விளைவை. கொலைப்பாவம் விளைக்குந் துன்பம்' ஏனைப் பாவங்களெல்லாங் கூடியும் விளைக்கமாட்டா என்பதாம். கொல்லாமைதானே பிற அறங்களெல்லாவற்றின் பயனையும் தரும் என்று மேற்கோள் கூறி, அதற்கு ஏது எதிர்மறை முகத்தால் கூறியவாறாயிற்று.

மணக்குடவர் : நல்வினை யாது எனின் கொல்லாமை; கொல்லுதல் எல்லாத் தீவினைப் பயனையும் தரும் ஆதலால் என்றவாறு.

இஃது, அறத்தொழிலாவது கொல்லாமை என்றது.

பரிதியார் : தன்ம நெறியாவது கொல்லாமை; கொலை செய்கை தன் ஆத்மாவுக்கு எல்லா விதனமும் தரும் என்றவாறு.

காளிங்கர் : இருவினைப்பயனையும் கொண்ட வையத்து அறவினைக்குச் சிறந்தது யாதோ எனில் யாதானும் ஒன்றினையும் கொல்லாமை; ஆதலால் ஒன்றினைக் கொல்லுதலாகின்ற இது பாவமாகிய எல்லாத் தீவினையும் தரும் என்றவாறு.

2. பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை. 322

To divide one's bread with the needy and to abstain from killing: these are the greatest of all the commandments of all the prophets. *(V. V. S.)*

பரிமேலழகர் : பகுத்து உண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் - உண்பதனைப் பசித்த உயிர்கட்குப் பகுத்துக்கொடுத்து உண்டு ஐவகை உயிர்களையும் ஓம்புதல்; நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை - அறநூலுடையார் துறந்தார்க்குத் தொகுத்த அறங்கள் எல்லாவற்றினும் தலையாய அறம்.

பல்லுயிரும் என்னும் முற்றும்மை, விகாரத்தால் தொக்கது. ஓம்புதல் - சோர்ந்தும் கொலை வாராமல் குறிக்கொண்டு காத்தல். அதற்குப் பகுத்து உண்டல் இன்றியமையா உறுப்பாகலின், அச்சிறப்புத் தோன்ற, அதனை இறந்தகால வினையெச்சத்தால் கூறினர். எல்லா நூல்களிலும் நல்லன எடுத்து எல்லார்க்கும்

பொதுப்படக் கூறுதல் இவர்க்கு இயல்பாகலின், ஈண்டும் பொதுப்பட 'நூலோர்' என்றும், அவர் எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிதலான் இது தலையாய அறம் என்றும் கூறினர்.

மணக்குடவர்: பல்லுயிர்களுக்குப் பகுத்து உண்டு அவற்றைப் பாதுகாத்தல், நூலுடையார் திரட்டின அறங்களெல்லாவற்றினும் தலையான அறம் என்றவாறு.

இஃது, எல்லாச் சமயத்தாருக்கும் நன்று என்றது.

பரிதியார்: பெற்ற செல்வத்தைப் பகுத்து உண்டு தன் உயிர்போல எல்லா உயிரையும் பார்த்துக் காத்தல் தலைமையான காரியம் என்றவாறு.

காளிங்கர்: தனக்குள்ளதுகொண்டு பலர்க்கும் பகுத்து ஊட்டித் தானும் உண்டு, அனைத்துயிர்களையும் கொலைபுரியாது பாதுகாத்தலே பெரிது என்று அநாதியில் பல அறநூல் கண்டவரும், முனிவர் அனைவரும் சிறந்த நல்லறம் இவை இவை என்று எண்ணி முடித்தவை எல்லாவற்றினும் சாலத் தலைமைப்பாடு உடைத்து என்றவாறு.

இவன் இடாமையால் பிறர் சாவினும் கொலையாம் என்பது கருத்து.

3. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று. 323

Not to kill is the first and incomparable virtue. The next in rank to it is not to speak an untrue word. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: ஒன்று ஆக நல்லது கொல்லாமை-நூலோர் தொகுத்த அறங்களுள் தன்னோடு இணைப்பது இன்றித் தானேயாக நல்லது கொல்லாமை; மற்று பொய்யாமை அதன்பின் சார நன்று - அஃது ஒழிந்தால் பொய்யாமை அதன்பின்னே நிற்க நன்று.

நூலோர் தொகுத்த அறங்களுள் என்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. அதிகாரம் கொல்லாமையாயினும் மேல் 'பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றின்' (குறள்-297) எனவும், 'யாமெய்யாக்

கண்டவற்றுள் இல்லை' (குறள்-300) எனவும் கூறினாராகலின், இரண்டு அறத்துள்ளும் யாது சிறந்தது என்று ஐயம் நிகழுமன்றே; அது நிகழாமைப்பொருட்டு, ஈண்டு 'அதன் பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று' என்றார்; முற்கூறியதிற் பிற்கூறியது வலியுடைத்தாகலின். அதனைப் 'பின்சார நன்று' என்றது, நன்மை பயக்கும் வழிப் பொய்யும் மெய்யாயும், தீமை பயக்கும்வழி மெய்யும் பொய்யாயும் இதனைப் பற்ற அது திரிந்துவருதலான் என உணர்க.

இவை மூன்று பாட்டானும் இவ் அறத்தினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: இணையின்றாக நல்லது கொல்லாமை; அதன் பின்பே அணைய, பொய்யாமையும் நன்று என்றவாறு.

இது, சொல்லிய அறத்தினும் பொய்யாமை நன்று; அதினும் நன்று கொல்லாமை என்றது.

பரிதியார்: தன்மநெறி எல்லாம் ஒன்றாகத்திரட்டியது அது; எஃது எனில், கொல்லாமை என்று அறிக; அதினும் பெரியது பொய் சொல்லாமை என்றவாறு.

காலிங்கர்: அனைத்தறங்களினும் தனக்கு இணையின்றித் தானேயாகச் சிறந்தது யாதோ எனில், கொல்லாமையாகிய அறம் ஒன்றுமே; அதனால் இனிக் கொல்லாமை மேற்கொண்டு ஒழுகுவானொருவன் இனி இதன் பின் செய்யவேண்டுவதும் ஒன்றுண்டு; அஃதாவது எஞ்ஞான்றும் பொய்யாமையைத் தப்பாமல் குறிக்கொள்ளல். அங்ஙனம் குறிக்கொண்டால் அது சாலத் தகைமையுடைத்து என்றவாறு.

4. நல்லா றெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றும்
கொல்லாமை சூழு நெறி. 324

Is it asked what is the good way? It is the path which considers how it may avoid killing any creature. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: நல்லாறு எனப்படுவது யாது எனின் - மேற்கதி வீடுபேறுகட்கு நல்ல நெறி என்று சொல்லப்படுவது யாது என்று வினவின்; யாது ஒன்றும் கொல்லாமை சூழும் நெறி -

அஃது யாதோர் உயிரையும் கொல்லாமையாகிய அறத்தினைக் காக்கக் கருதும் நெறி.

'யாதொன்றும்' என்றது, ஓரறிவுயிரையும் அகப்படுத்தற்கு. காத்தல் - வழுவாமற் காத்தல்.

இதனான் இவ் அறத்தினை உடையதே நன்னெறி என்பது கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: நல்லவழி என்று சொல்லப்படுவது யாது எனின், அது யாதோர் உயிரையும் கொல்லாமையைச் சிந்திக்கும் வழி என்றவாறு.

இது, நன்னெறியாவது கொல்லாமை என்றது.

பரிதியார்: பெரியோர் இவர் என்றது, ஒரு உயிர்வதை செய்யாமலும், பொய் சொல்லாமலும், மாங்கிஷம் புசியாமலும், கோபம் தவிர்தலும், செபம் தவம் தானதன்மஞ்செய்தலும் ஆகிய குணங்கள் உடையாரே என்றவாறு.

காளிங்கர்: உலகத்துத் தவநெறிகள் பலவற்றினும் சிறந்த நன்னெறிகள் என்று நூல்களால் எடுத்துச் சொல்லப்படுவன யாவையோ எனின், யாதானும் ஒன்றினையும் கொல்லாமையைக் கருதுநெறி ஒன்றுமே என்றவாறு.

5. நிலையஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாங் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் தலை. 325

Of all who renounce in dread of instability, the foremost is he who dreads killing and does not slay. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: *நிலை அஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம்* - பிறப்பு நின்ற நிலையை அஞ்சிப் பிறவாமைப்பொருட்டு மனைவாழ்க்கையைத் துறந்தார் எல்லாருள்ளும்; *கொலை அஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான் தலை* - கொலைப் பாவத்தை அஞ்சிக் கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவன் உயர்ந்தவன்.

பிறப்பு நின்ற நிலையாவது, இயங்குவ நிற்ப என்னும் இரு வகைப் பிறப்பினும் இன்பமென்பது ஒன்று இன்றி உள்ளன வெல்லாம் துன்பமேயாய நிலைமை. துறவு ஒன்றேயாயினும்,

சமய வேறுபாட்டால் பலவாம் ஆகலின், 'நீத்தாருள் எல்லாம்' என்றார்.

இதனான், இவ் அறம் மறவாதவன் உயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: மனைவாழ்க்கையில் நிற்றலை அஞ்சித் துறந்தவர் எல்லாரினும் கொலையை யஞ்சிக் கொல்லாமையைச் சிந்திப்பான் தலைமை உடையவன், இல்வாழ்க்கையில் நிற்பினும் என்றவாறு.

இஃது, எல்லாத் துறவினும் நன்று என்றது.

பரிதியார்: யாக்கை நிலையாமை அறிந்து, துறந்தாரிலும் கொல்லா விரதம் கொண்டவன் பெரியன் என்றவாறு. அஃது எப்படி என்றால் உயிர் நிலையில்லை என்று, பிற உயிரைப் பார்த்துக் காத்தவன் பெரியவன் என்றவாறு.

காலிங்கர்: வினைவழி எய்திவருகின்ற பிறவித்தன்மையை அஞ்சிப் பிறவாமைக்குக் காரணமாகிய தவநெறி இயற்றுவார் எல்லாரினும் மற்று இக்கொலைத் தொழிலை உயிரழிவு என்று அஞ்சி மற்று இதனால் எஞ்ஞான்றும் கொல்லாமையைக் குறிக்கொள்பவனே பெரிதும் தலைமைப்பாடு உடையவன் என்றவாறு.

6. கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாள்மேற்
செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று. 326

Behold the man who hath taken the vow of nonkilling; Death that eateth away all life maketh no inroads into his days. (*V.V.S.*)

பரிமேலழகர்: கொல்லாமை மேற்கொண்டு ஒழுகுவான் வாழ்நாள்மேல் - கொல்லாமையை விரதமாக மேற்கொண்டு ஒழுகுவானது வாழ்நாளின்மேல்; உயிர் உண்ணும் கூற்றுச் செல்லாது - உயிர் உண்ணுங் கூற்றுச் செல்லாது.

மிகப்பெரிய அறஞ்செய்தாரும் மிகப்பெரிய பாவஞ்செய்தாரும் முறையானன்றி இம்மைதன்னுள்ளே அவற்றின் பயன் அநுபவிப்பர் என்னும் அறநூல் துணிபுபற்றி, இப்பேரறஞ் செய்தான்தானும் கொல்லப்படான். படானாகவே, அடியிற் கட்டிய வாழ்நாள் இடையூறின்றி எய்தும் என்பார், 'வாழ்நாள்

மேற் கூற்றுச் செல்லாது' என்றார். செல்லாதாகவே, காலம் நீட்டிக்கும்; நீட்டித்தால், ஞானம் பிறந்து உயிர் வீடுபெறும் என்பது கருத்து.

இதனான், அவர்க்கு வரும் நன்மை கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : கொல்லாமையை விரதமாகக்கொண்டு ஒழுகுமவன் வாழ்நாளின்மேல் உயிருண்ணும் கூற்றுச் செல்லாது என்றவாறு.

பிறவாமை உண்டாமாதலால், 'கூற்றுச் செல்லாது' என்றார்.

இது, கொல்லாமையின் பயன் கூறிற்று.

பரிதியார்: கொல்லாவிரதம் நிலைபெற்றவன்மேலே இயமன் வர அஞ்சுவான் என்றவாறு.

காலிங்கர் : கொல்லாமையாகின்ற சிறந்த அறத்தினைத் தன்னிடத்து என்றுங்கொண்டு இடைவிடாது நடாத்துகின்றான் யாவன் ; அவனது வாழ்நாள்மேல் சென்று அடராது, மற்று ஏனை உயிர் உண்ணும் கூற்றானது என்றவாறு.

7. தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. 327

Let no one do that which would destroy the life of another although he should lose his own life. *(R. D.)*

பரிமேலழகர் : தன் உயிர் நீப்பினும் - அது செய்யாவழித் தன்னுயிர் உடம்பின் நீங்கிப் போம் ஆயினும்; தான் பிறிது இன்னுயிர் நீக்கும் வினை செய்யற்க - தான் பிறிதோர் இன்னுயிரை அதன் உடம்பின் நீக்கும் தொழிலைச் செய்யற்க.

'தன்னை அது கொல்லினும் தான் அதனைக் கொல்லற்க' என்றது, பாவம் கொலையுண்டவழித் தேய்தலும் கொன்றவழி வளர்தலும் நோக்கி. இனித் 'தன்னுயிர் நீப்பினும்' என்பதற்குச் 'சாந்தியாகச் செய்யாதவழித் தன்னுயிர் போமாயினும்' என்று உரைப்பாரும் உளர் ; பிறர் செய்தலும் ஆகாமையின், அஃது உரையன்மை அறிக.

மணக்குடவர்: தன்னுயிர் நீங்கினும் செய்யாது ஒழிக, தான் பிறிது ஒன்றினுடைய இனிய உயிரை விடுக்கும் தொழிலினை என்றவாறு.

உயிர்க்குக் கேடு வருங்காலத்து நோய்க்கு மருந்தாகக் கொல்லுதல் குற்றம் அன்று என்பார்க்கு, இது கூறப்பட்டது.

பரிதியார்: தன்னுயிர் துறக்கும் காலமாகினும், இது பிழைக்கும் என்று, ஆடு கோழி பன்றியினைப் பிரார்த்தனை செய்வான் அல்லன்; அஃது எஃது எனில், அந்தப் பிராணனாலே, தன் பிராணன் பிழைப்பதாவது தனக்குள்ள வாணாள் தப்பாதே தான் வீண் பாவம் எய்தவேண்டாம் என்றவாறு.

காலிங்கர்: பிறிதொன்று வந்து தன்னுயிரை விடுவிப்பதாயினும் தான் மற்று அதன்பொருட்டாக வெகுண்டு இனிய அவ்வுயிரின் காரணம் கொலைவினை அஞ்சும் பண்பின்றாகிய வினையினைச் செய்யற்க என்றவாறு.

8. நன்றாகும் ஆக்கம் பெரிதெனினும் சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகும் ஆக்கங் கடை. 328

Great as the benefits of wealth may be, the good set the least store by wealth arising from slaughter. (*M. R. R*)

பரிமேலழகர்: நன்று ஆகும் ஆக்கம் பெரிது எனினும் - தேவர்பொருட்டு வேள்விக்கண் கொன்றால் இன்பமிகுஞ் செல்வம் பெரிதாம் என்று இல்வாழ்வார்க்குக் கூறப்பட்டதாயினும்; சான்றோர்க்குக் கொன்று ஆகும் ஆக்கம் கடை - துறவான் அமைந்தார்க்கு ஒருயிரைக் கொல்ல வரும் செல்வம் கடை.

இன்பமிகும் செல்வமாவது, தாமும் தேவராய்த் துறக்கத்துச் சென்று எய்துஞ் செல்வம். அது சிறிதாகலானும், பின்னும் பிறத்தற்கு ஏதுவாகலானும் வீடாகிய ஈறிலின்பம் எய்துவார்க்குக் 'கடை' எனப்பட்டது. துறக்கம் எய்துவார்க்கு ஆமாயினும் வீடெய்துவார்க்கு ஆகாது என்றமையின், விதிவிலக்குகள் தம்முள் மலையாமை விளக்கியவாறாயிற்று. இஃது, இல்லறமன்மைக்குக் காரணம்.

இவை இரண்டு பாட்டானும் கொலையது குற்றம் கூறப் பட்டது.

மணக்குடவர்: நன்மையாகும் ஆக்கம் பெரிதேயாயினும், ஒருயிரைக் கொன்று ஆகின்ற ஆக்கம் உயர்ந்தோர்க்கு ஆகாது என்றவாறு.

இது, பெரியோர் வீடுபேற்றை விரும்பிக் கன்மத்தை விடுத்த லால், வேள்வியின் வரும் கொலையும் ஆகாது என்றது.

பரிதியார்: கொலை செய்வாரும் புலையரும் நிகராம்; பாவத் தின் சொருபமாவது புலையர் என்றவாறு.

காலிங்கர்: ஒன்றின் கொலையானது எக்காலமும் கேடின்றி இனிதாகிய ஆக்கத்தைப் பெரிதும் பயக்கும் என்று அறநூல் சொல்லினும், துறவோர்க்கு ஒன்றினையும் கொன்றுகுவதோர் ஆக்கம் சாலக்கடை என்றவாறு.

இனி, மற்று இத்துறவோர்க்குக் கொல்லாமை என்னும் குறிக்கோள் உண்டாயிற்று, உடம்பும் உயிரும் உடன்வாழும் நிலை அழிதல் அஞ்சி அன்றே; இதனால் அது காரணமாகக் கொண்டு அனைத்து வகைப்பட்ட உடம்பும் உயிரும் வினைவழி வினைவழிப் பிறந்து வருகின்ற நிலையாமையைத் தேர்தலும் அவரது நிலைக்கு உரித்தாகலான் மற்று இதன் பின்னரே அதனை [நிலையாமையை] அறிவிக்கின்றது.

9. கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவார் அகத்து. 329

In the eyes of the discerning, men given to slaughter are but churls. *(V. R. R.)*

பரிமேலழகர்: கொலை வினையர் ஆகிய மாக்கள் - கொலைத் தொழிலை உடையராகிய மாந்தர்; புன்மை தெரிவார் அகத்துப் புலை வினையர் - அத்தொழிலின் கீழ்மையை அறியாத நெஞ்சத்த ராயினும், அறிவார் நெஞ்சத்துப் புலைத்தொழிலினர்.

'கொலைவினையர்' என்றதனன், வேள்விக்கண் கொலையன்மை அறிக. 'புலைவினையர்' என்றது தொழிலால் புலையர் என்றவாறு.

இம்மைக்கண் கீழ்மையெய்துவர் என்பதாம்.

மணக்குடவர்: கொலைத் தொழிலினை உடையராகிய மாக்கள் கொல்லாமையை ஆராய்வாரிடத்துத், தொழிற்புலையராகுவர் என்றவாறு.

இவரை உலகத்தார் கன்மசண்டாளர் என்று சொல்லுவர்.

பரிதியார்: ஓர் உயிரைக் கொன்றால், இதனாலே ஆக்கம் வரும் என்றாலும், அப்படிப் பெற்ற செல்வமும் சடுதியிலே கெடும் என்றவாறு.

காளிங்கர்: கொலைத்தொழில் உடையராகிய மாக்கள், 'கடையாயின புலையரினும் இவரே புலைத்தொழில் உடையவர்' என்று சொல்லப்படுவார், நூல்முறைமையான நூல்களில் குற்றங்கள் ஆராயும் சான்றோரிடத்து என்றவாறு.

10. உயிருடம்பின் நீக்கியார் என்ப செயிருடம்பிற்
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர். 330

Men who are diseased in body and live ignoble and starving lives are, it is said, they that took the lives of others (in their previous birth). (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: செயிர் உடம்பின் செல்லாத் தீ வாழ்க்கையவர் - நோக்கலாகா நோயுடம்புடனே வறுமை கூர்ந்த இழிதொழில் வாழ்க்கையினை உடையாரை; உயிர் உடம்பின் நீக்கியார் என்ப - இவர் முற்பிறப்பின்கண் உயிர்களை அவை நின்ற உடம்பினின்று நீக்கினவர் என்று சொல்லுவர் வினைவிளைவுகளை அறிந்தோர்.

செல்லாவாழ்க்கை, தீவாழ்க்கை எனக்கூட்டுக. செயிருடம்பினர் ஆதல், 'அக்கேபோல் அங்கை யொழிய விரலழுகி, துக்கத் தொழுநோய் எழுபவே' (நாலடி. 123) என்பதனாலும் அறிக.

மறுமைக்கண் இவையும் எய்துவர் என்பதாம்.

இவை இரண்டு பாட்டானும் கொல்வார்க்கு வரும் தீங்கு கூறப்பட்டது.

அருளுடைமைமுதல் கொல்லாமையீறாகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள்ளே சொல்லப்படாத விரதங்களும் அடங்கும்; அஃது அறிந்து அடக்கிக்கொள்க. ஈண்டு உரைப்பிற் பெருகும்.

மணக்குடவர்: முற்பிறப்பின்கண் உயிரை உடம்பினின்று நீக்கினர் இவர் என்று பெரியோர் கூறுவார்; குற்றமான உடம்பினையும் ஊணுஞ் செல்லாத தீய மனை வாழ்க்கையினையும் உடையாரை என்றவாறு.

இது, கொலையினால் வருங் குற்றம் கூறிற்று.

பரிதியார்: போன சென்மத்திலே கொலை செய்தவர் என்று அறிக, வியாதியான சரீரமும் தரித்திரமும் உள்ளபேர் என்றவாறு.

காளிங்கர்: பிற உயிரை அவ்வுடம்பினின்றும் அவற்றின் துயர் கருதாது பிரித்திட்டவர் என்று சொல்லுப சான்றோர்; யாரை எனில் பின்பு தாம் உறும் துயரமானது உடம்பினின்றும் ஒருகாலும் நீங்காத கொடு நரகத்துள் வாழும் வாழ்க்கையினை உடையோரை என்றவாறு.

செயிர் என்பது குற்றம்.

ஞானம்

இனி, அவற்றின் பயனாகிய ஞானங் கூறிய தொடங்கினர். ஞானமாவது, வீடு பயக்கம் உணர்வு. அது 'நிலையாமை' முதல் 'அவாவறுத்தல்' இறுதியாக நான்கு அதிகாரத்துள் அடக்கப் பட்டது.

34. நிலையாமை

பரிமேலழகர்: அவற்றுள் நிலையாமையாவது, தோற்றமுடையன யாவும் நிலையுதல் இலவாம் தன்மை. மயங்கியவழிப் பேய்த் தேரின் புனல்போலத் தோன்றி மெய்யுணர்ந்தவழிக் கயிற்றில் அரவுபோலக் கெடுதலின் பொய் என்பாரும், நிலை வேறுபட்டு வருதலால் கணந்தோறும் பிறந்திறக்கும் என்பாரும், ஒருவாற்றான் வேறுபடுதலும் ஒருவாற்றான் வேறுபடாமையும் உடைமையின் நிலையுதலும் நிலையாமையும் ஒருங்கே உடைய என்பாரும் எனப் பொருட்பெற்றி கூறுவார் பலதிறத்தராவர்; அவர் எல்லார்க்கும் அவற்றது நிலையாமை உடம்பாடாகலின், ஈண்டு அதனையே கூறுகின்றார். இஃது, உணர்ந்துழியல்லது பொருள்களிற் பற்று விடாதாகலின், இது முன் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர் : நிலையாமையாவது, மயக்கத்தினால் 'தான்' என்று நினைத்திருக்கின்ற யாக்கையும், 'தனது' என்று நினைத் திருக்கின்ற பொருளும் நிலைநில்லாமையைக் கூறல்.

பரிதியார் : நிலையாமையாவது செல்வம், யாக்கை, இளமை இவை நிலையல்ல என்றவாறு.

1. நில்லா தவற்றை நிலையின என்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை. 331

The ignorance of those who mistake the transient for the permanent or stable is of the worst type. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : நில்லாதவற்றை நிலையின என்று உணரும் புல் அறிவு ஆண்மை - நிலையுதலிலவாகிய பொருள்களை நிலையுத லுடைய என்று கருதுகின்ற புல்லிய அறிவினை உடையராதல்; கடை - துறந்தார்க்கு இழிபு.

தோற்றமுடையவற்றைக் கேடில என்று கருதும் புல்லறி வால் அவற்றின்மேல் பற்றுச்செய்தல் பிறவித் துன்பத்திற்கு ஏதுவாகலின், அது வீடெய்துவார்க்கு இழுக்கென்பது இதனால் கூறப்பட்டது. இனிப் புல்லறிவாளர் பெரும்பான்மையும் பற்றுச்செய்வது சிற்றின்பத்துக்கு ஏதுவாகிய செல்வத்தின் கண்ணும் அதனை அநுபவிக்கும் யாக்கையின்கண்ணு மாகலின், வருகின்ற பாட்டுக்களான் அவற்றது நிலையாமையை விதந்து கூறுப.

மணக்குடவர் : நில்லாத பொருள்களை நிலைநிற்பன என்று நினைக்கின்ற புல்லிய அறிவுடைமை இழிந்தது என்றவாறு.

எனவே, பொருள்களை உள்ளவாறு காண ஒட்டாத மயக்கத் தைக் கடியவேண்டும் என்றவாறாயிற்று.

பரிதியார் : நில்லாத யாக்கையை நிற்கும் என்று கருதுவது புல்லறிவு என்று சொல்லப்படும்.

காளிங்கர் : இவ்வுலகத்தின்கண் உண்மை நோக்கில் யாவையும் நிலையாவாயிருக்க அங்ஙனம் நில்லாதனவற்றை நிலை யுடையன என்று கருதும் அறியாமை, இயல்பு உணர்வோர்க்கு எஞ்ஞான்றும் சாலக்கடை என்றவாறு.

2. கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கும் அதுவிளிந் தற்று. 332

The flow of fortune is like the gathering of a crowd at a concert; its ebb is like the melting of the crowd at its close. (*V.R.R.*)

பரிமேலழகர்: பெருஞ்செல்வம் கூத்தாட்டு அவைக் குழாத் தற்று - ஒருவன்மாட்டுப் பெரிய செல்வம் வருதல் கூத்தாடுதல் செய்கின்ற அரங்கின்கண் காண்போர் குழாம் வந்தாற்போலும்; போக்கும் அது விளிந்தற்று - அதனது போக்கும் அக்கூத்தாட்டு முடிந்தவழி அக்குழாம் போயினாற்போலும்.

'பெருஞ்செல்வம்' எனவே துறக்கச் செல்வமும் அடங்கிற்று. போக்கும் என்ற எச்சவும்மையான், வருதல் என்பது பெற்றும். அக்குழாம் கூத்தாட்டுக் காரணமாக அரங்கின்கண் பல்திறத்தால் தானே வந்து, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமாறு போலச் செல்வமும் ஒருவன் நல்வினை காரணமாக அவன் மாட்டுப் பல்திறத்தால்தானே வந்து, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போம் என்றதாயிற்று.

மணக்குடவர்: கூத்தாட்டுக் காண்டற்கு அவைக்கூட்டம் திரண்டாலொக்கும் பெருஞ்செல்வத் திரளும்; அந்த அவை எழுந்து போனாற்போலும் அது போமாறும் என்றவாறு.

பரிதியார்: சந்தையிற் கூட்டம் நாலுபேரும் ஆறுபேரும் வந்து சந்தையில் காரியங்கண்டு மீண்டும் போவார்கள்; அப் படியல்ல செல்வம். எப்படி என்றால், கூத்தாடல் பார்க்க நாலு பேரும் ஆறுபேரும் வந்து கூத்துக்கண்டு, கூத்துக் குலைந்த போது ஒருக்காலே பிரிந்து ஓடுவார்கள். அதற்கு ஒக்குமே செல்வத்தின் கூட்டம்; எப்படி என்றால், இவன் செய்த புண்ணி யத்திற்குத் தக்கதாக இலட்சுமி இருப்பாள்; இவன் தவசு மாறி, இலட்சுமி போனபின்பு அக்கினி, கள்ளர், இராசா, ஆறு இவையிற்றினாலே செல்வம் போம்; இஃது அறிந்து உள்ள பொழுதே தன்மஞ் செய்வான் என்றவாறு.

காலிங்கர்: கூத்து என்பதோர் காரணமாக மக்கள் ஈட்டம் வந்து கூடினாற்போலச் சிறிது நல்வினை என்பதோர் காரண

மாகப் பொருளீட்டம் வந்துளதாய் மற்றும் கூத்து ஒழிவின் பின்னரே மக்கட்கூட்டம் பிரிந்தாற்போலச் செய் தவத்து இறுதிப் பின்னரே மற்று அப்பொருள் அழிந்து ஒழிதலும் அத் தன்மைத்து என்றவாறு.

விளிதல் என்பது ஒழிதல். குழாம் என்பது கூட்டம்.

3. அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம் அதுபெற்றால்
அற்குப ஆங்கே செயல். 333

All wealth is of a transient nature. Masters of wealth must then and there do works that will last long. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம் - நில்லாத இயல்பினை உடைத்துச் செல்வம்; அது பெற்றால் அற்குப ஆங்கே செயல் - அதனைப் பெற்றால், அதனால் செய்யப்படும் அறங்களை அப்பெற்றபொழுதே செய்க.

அல்கா என்பது திரிந்து நின்றது. ஊழுள்ள வழி அல்லது துறந்தாரால் பெறப்படாமையின் 'அது பெற்றால்' என்றும், அஃதில் வழி நில்லாமையின் 'ஆங்கே' என்றும் கூறினர். அதனால் செய்யப்படும் அறங்களாவன: பயனோக்காது செய்யப்படும் கடவுட் பூசையும் தானமும் முதலாயின. அவை ஞான ஹேதுவாய் வீடு பயத்தலின், அவற்றை 'அற்குப' என்றும் 'செயல்' என்றும் கூறினர்.

இவை இரண்டு பாட்டானும் செல்வ நிலையாமை கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: நில்லாத இயல்பை உடைத்துச் செல்வம். அதனைப் பெற்றால், அப்பொழுதே நிற்பனவாகிய அறங்களைச் செய்க என்றவாறு.

நிலையாமை மூன்று வகைப்படும்; செல்வ நிலையாமை, இளமை நிலையாமை, யாக்கை நிலையாமை என.

பரிதியார்: செல்வம் ஒரு இடத்தில் தங்காது; தன்னிடத்தில் செல்வம் வந்தபோதே தன் ஆத்மாவுக்குத் தங்கும்படியாக அன்னதானம் செய்வான் என்றவாறு.

காலிங்கர்: உலகத்து யாவரும் அறியச் செல்வமானது நிலையாத இயல்பினை உடைத்து; மற்று அச்செல்வத்தைத் தம் கைத்து உளதாகப் பெற்றால் அதனால் நிலைபேறுடையவாகிய மறுமைக் காரணங்களையும் அப்பொருள் பெற்ற அப்பொழுதே செய்க என்றவாறு.

அற்கா இயல்பிற்று என்பது நிலையாத இயல்பிற்று. அற்குப என்பது நிலைபெறுவன.

4. நாளென ஒன்றுபோற் காட்டி உயிரீரும்
வாளது உணர்வார்ப் பெறின். 334

Life is on the edge of a sword that seems to be a measure of time called day, if there are people who can realize it. *(M. R. R.)*

பரிமேலழகர்: நாள் என ஒன்றுபோல் காட்டி ஈரும் வாளது உயிர் - நாளென்று அறுக்கப்படுவதொரு காலவரையறைபோலத் தன்னைக் காட்டி ஈர்ந்து செல்கின்ற வாளினது வாயது உயிர்; உணர்வார்ப் பெறின் - அஃது உணர்வாரைப் பெறின்.

காலம் என்னும் அருவப்பொருள் உலகியல் நடத்தற் பொருட்டு ஆதித்தன் முதலிய அளவைகளால் கூறுபட்டதாக வழங்கப்படுவதல்லது தானாகக் கூறுபடாமையின், 'நாளென ஒன்றுபோல்' என்றும், அது தன்னை வாளென்று உணரமாட்டாதார் *தமக்குப் பொழுதுபோகா நின்றது என்று இன்புறுமாறு நாளாய் மயக்கலின் 'காட்டி' என்றும், இடைவிடாது ஈர்தலான், 'வாளின் வாயது' என்றும், அஃது ஈர்கின்றமையை உணர்வார் அரியராகலின், 'உணர்வார்ப் பெறின்' என்றும் கூறினார். உயிர் என்னுஞ் சாதி ஒருமைப் பெயர் ஈண்டு உடம்பின்மேல் நின்றது, ஈரப்படுவது அதுவேயாகலின். வாள் என்பது ஆகு பெயர். இனி, இதனை 'நாளென்பதொரு பொருள்போலத் தோன்றி உயிரை ஈர்வதொரு வாளாம்' என்று உரைப்பாரும் உளர். 'என' என்பது பெயரன்றி இடைச்சொல்லாகலானும், 'ஒன்றுபோற் காட்டி' என்பதற்கு ஒரு பொருட்சிறப்பின்மையானும், 'அது' என்பது குற்றியலுகரம் அன்மையானும், அஃது உரையன்மை அறிக.

---

* பா - ம். நமக்கு.

மணக்குடவர்: நாளென்பது இன்பந் தருவதொன்று போலக் காட்டி உயிரை ஈர்வதொரு வாளாம், அதனை அறிவாரைப் பெறின் என்றவாறு.

இஃது, உயிரீரும் என்றமையால், இளமை நிலையாமை கூறிற்று.

பரிதியார்: நாளெனப் பேர் பெற்றிருக்கிற உயிர் அறுக்கும் ஈர்வாள் அறிவின் கண்ணால் பார்த்தால் ஈர்வாளாம்; அல்லது, ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி என்று தோன்றும் நாள் என்றவாறு.

காலிங்கர்: உலகத்தோர்க்கு நாளென்றுகொண்டு வேறே ஒன்றுளதுபோல் ஒருநெறி காட்டிச் செல்கின்றது யாதோஎனில், மற்றது மரத்தினது உருபு வேறுபட்டுக் கழியுமாறு அதனை ஈர்ந்து கொல்லும் ஈர்வாளாம்; எவ்விடத்து எனில் இதன் உண்மைப் பாட்டினை உற்றுணர்வாரைப் பெற்ற இடத்து என்றவாறு.

5. நாச்செற்று விக்குள்மேல் வாராமுன் நல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும். 335

Before the tongue stops functioning and the hiccough arises, hasten to do acts that are good. *(M. R. R.)*

பரிமேலழகர்: நாச்செற்று விக்குள் மேல் வாரா முன்-உரையாடா வண்ணம் நாவை அடக்கி விக்குள் எழுவதற்கு முன்னே; நல்வினை மேற்சென்று செய்யப்படும்-வீட்டிற்கு ஏதுவாகிய அறம் விரைந்து செய்யப்படும்.

மேல்நோக்கி வருதல் ஒருதலையாகலானும், வந்துழிச் செய்தலேயன்றிச் சொல்லலும் ஆகாமையானும் 'வாராமுன்' என்றும், அதுதான் இன்னபொழுது வரும் என்பது இன்மையின் 'மேற்சென்று' என்றும் கூறினர். மேற்சேறல் - மண்டுதல்.

நல்வினை செய்யுமாற்றின்மேல்வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு.

மணக்குடவர்: நா வழங்காமல் செறுத்து விக்குளானது மீதூர்ந்து வருவதன் முன்னே, நல்வினையை மேல்விழுந்து செய்யவேண்டும் என்றவாறு.

இஃது, உயிரானது கழிவதன்முன்னே நல்வினையைச் செய்யவேண்டும் என்றது.

பரிதியார் : நாக்குக் குழறி விக்கலும் வருமுன்னே, அறம் செய்வான் ; பின்னை வசமல்ல பொன்னும் பொரிவிளங்காயாம் என்றவாறு.

காளிங்கர் : யாக்கையின்கண் உயிர்நிலையாமை இயல்பு ஆதலால் தமது நாவினைச் செற்றுக்கொண்டு விக்குளானது மேற்போந்து கழிவதன் முன்னே நல்வினைக்கண்ணே நெஞ்சு ஒருப்பட்டு மற்று அதனைக் காயத்தினாலும் மனத்தினாலும் வாக்கினாலும் மேலாகிய துறவறத்தின்கண் நின்று ஒழுகப்படும் என்றவாறு.

6. நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்திவ் வுலகு. 336

Yesterday he was, but today he is not; this is the glory of the earth. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : ஒருவன் நெருநல் உளன் இன்று இல்லை என்னும் பெருமை உடைத்து - ஒருவன் நெருநலுளனாயினான் அவனே இன்று இல்லையாயினான் என்று சொல்லும் நிலையாமை மிகுதியுடைத்து; இவ்வுலகு - இவ்வுலகம்.

ஈண்டு உண்மை பிறத்தலையும், இன்மை இறத்தலையும் உணர்த்தி நின்றன. அவை பெண்பாற்கும் உளவாயினும், சிறப்புப்பற்றி ஆண்பாற்கே கூறினர்.

இந்நிலையாமையே உலகின் மிக்கது என்பதாம்.

மணக்குடவர் : 'ஒருவன் நேற்று உளனாயிருந்தான், இன்று இல்லையாயினான்' என்று சொல்லும் பெருமையை இவ்வுலகம் உடைத்து என்றவாறு.

இது, யாக்கை நிலையாமை கூறிற்று.

பரிதியார் : 'நேற்றிருந்தான் இன்று செத்தான்' என்னும் பெருமை உண்டு உலகுக்கு என்றவாறு.

காளிங்கர் : ஒருவன் நேற்று இருந்தவன் நேற்று இல்லை என்றும், இன்று இருந்தவன் இன்று இல்லை என்றும் உரைக்கப்

பட்ட நிலையாமையின் பெருமை உடைத்து இவ்வுலகம்; ஆதலால் மற்று இக்காயம் இறப்பதன்முன்னர் பிறப்பறுத்தற்கு எய்துவ தாகிய துறவறம் இயற்றுக என்பது கருத்தாயிற்று என்றவாறு.

மற்று, இவ்வுலகத்து உடலும் உயிரும் பொருளும் நிலையாமை தெரிந்த பெரியோர் இங்ஙனம் வருகின்ற பிறவியை அஞ்சித் துறவு இயற்றுவரன்றே வீட்டின்பங்கருதி; மற்று அதனால் இதன்பின்னரே அறிவிக்கின்றது அதனை [துறவை].

7. ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியும் அல்ல பல. 337

Innumerable millions of thoughts occupy the mind of the unwise who know not that they shall live another moment.

(R. D.)

பரிமேலழகர் : ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார் - ஒரு பொழுதளவும் தம்முடம்பும் உயிரும் இயைந்திருத்தலைத் தெளிய மாட்டார்; கோடியும் அல்ல பல கருதுப - மாட்டாதுவைத்தும், கோடியளவுமன்றி அதனினும் பலவாய நினைவுகளை நினையா நிற்பர் அறிவிலாதார்.

இழிவு சிறப்பு உம்மையால், பொழுது என்பது ஈண்டுக் கணத்தின்மேல் நின்றது. காரணமாகிய வினையினளவே வாழ் தற்கும் அளவாகலின், அஃதறியப்படாதாயிற்று. பலவாய நினை வுகளாவன: பொறிகளான் நுகரப்படும் இன்பங்கள் தமக்கு உரியவாமாறும், அதற்குப் பொருள் துணைக்காரணமாமாறும், அது தம்முயற்சிகளான் வருமாறும், அவற்றைத் தாம் முயலுமா றும், அவற்றிற்கு வரும் இடையூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், நீக்கி அப்பொருள் கடைக்கூட்டுமாறும், அதனைப் பிறர் கொள் ளாமல் காக்குமாறும், அதனான் நட்டாரை ஆக்குமாறும், நள் ளாரை அழிக்குமாறும், தாம் அவ்வின்பங்கள் நுகருமாறும் முத லாயின. அறிவிலாரது இயல்பின்மேல் வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு.

இனிக் 'கருதுப' என்பதனை அஃறிணைப் பன்மைப் பெய ராக்கி உரைப்பாரும் உளர்.

மணக்குடவர் : ஒரு பொழுதளவும் தம்முயிர் நிலைநிற்கும் என்பதனை அறியாராயிருந்தும், தமது வாழ்நாளைக் கோடியுமல்ல பலவாகக் கருதுவர் உலகத்தார் என்றவாறு.

மேல் ஒருநாள் உளனானவன் பிற்றை ஞான்று செத்தான் என்றார் ; ஈண்டு ஒரு பொழுதளவும் உயிர் நிலையாகாது என்றார்.

பரிதியார் : ஒருபொழுதும் யாக்கை நிலைநிற்கும் என்பது அறிவில்லை ; இந்தச் சீவனுக்கு வேண்டின மூன்றாசையில், அப்பரந்த எண்ணிக்கை கோடியும் அல்ல என்றவாறு.

காளிங்கர் : இமைப்பொழுதளவில் சாதலும் பிறத்தலும் உயிர்களின் நிலையாமைக்கு இயல்பு எனினும் இவற்றின் இடைப் படு காலம் பெரிதாம் எனில் மற்றது தானும் உடம்போடு உயிர் வாழுங் காலம் ஒருபொழுதும் ஒருமாத்திரமும் துணிதல் அறி யார் ; மற்று இதன் நிலைமை இவ்வாறாயினும் அளவிறந்த கால மெல்லாம் இருந்து வாழ்வதற்குச் செய்துகொள்ளக் கருதுவன ஒருகோடியுமல்ல பின்னும் பல ; எனவே, இக்கருத்துக்கொண்டு உண்டு வாழ்தல் அரிது என்றவாறு.

8. குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே
உடம்போ டுயிரிடை நட்பு. 338

The fledgeling abandoneth the broken shell of the egg and flieth away: that is the symbol of the love between the soul and the body. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர் : குடம்பை தனித்து ஒழியப் புள் பறந்து அற்று- முன் தனியாத முட்டை தனித்துக் கிடப்ப அதனுள் இருந்த புள்ளுப் பருவம் வந்துழிப் பறந்துபோன தன்மைத்து; உடம் போடு உயிரிடை நட்பு - உடம்பிற்கும் உயிர்க்கும் உளதாய நட்பு.

'தனித்து ஒழிய' என்றதனான், முன் தனியாமை பெற்றாம்: அஃதாவது கருவும் தானும் ஒன்றாய்ப் பிறந்து வேறாந்துணையும் அதற்கு ஆதாரமாய் நிற்றல்; அதனால், அஃது உடம்பிற்குவமை யாயிற்று. அதனுள் வேற்றுமையின்றி நின்றே பின் புகாமற் போகலின், புள் உயிர்க்குவமை ஆயிற்று. முட்டையுட் பிறப்பன

பிறவும் உளவேனும், புள்ளேயே கூறினர், பறந்துபோதல் தொழிலான் உயிரோடு ஒப்புமை எய்துவது அதுவேயாகலின். 'நட்பு' என்பது ஈண்டுக் குறிப்பு மொழியாய் நட்பின்றிப் போதல் உணர்த்தி நின்றது. சேதனமாய் அருவாய் நித்தமாய உயிரும் அசேதனமாய் உருவாய் அநித்தமாய உடம்பும் தம்முள் மாருகலின், வினைவயத்தால் கூடியதல்லது நட்பில என்பது அறிக. இனிக் 'குடம்பை' என்பதற்குக் கூடு என்று உரைப்பாரும் உளர்; அது புள்ளுடன் தோன்ருமையானும், அதன்கண் அது மீண்டு புகுதல் உடைமையானும், உடம்பிற்கு உவமையாகாமை அறிக.

மணக்குடவர்: கூடு தனியே கிடக்கப் புள்ளுப் பறந்து போனாற்போலும், உடம்போடு உயிர்க்கு உள்ள நட்பு என்றவாறு.

மேல் ஒருபொழுது என்று காலங் கூறினர்; ஈண்டு உயிர் நினைத்தபொழுது போம் என்ருர்.

பரிதியார்: பட்சி முட்டையிட்டு வாழ்கிற கூடும் முட்டையும் போலும் உடலும் உயிரும்; ஆகையினாலே யாக்கை உள்ள பொழுதே தன்மம் செய்வான் என்றவாறு.

காளிங்கர்: இவ்வுலகத்துக் குருவி முதலிய பறவையானது தான் வாழும் கூடு தன்னையின்றித் தனித்து ஆங்கு ஒழியப் பறந்து போகிய அத்தன்மைத்தே; மற்று யாதோ எனின் உடம்போடு உயிரின்கண் உளதாகிய உறவுபாடு என்றவாறு.

குடம்பை என்பது புள் இயற்றும் கூடு.

9\. உறங்கு வதுபோலுஞ் சாக்கா டுறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு. 339

Death is like unto a sleep and life is like the waking after that sleep. *(V. V. S.)*

பரிமேலழகர்: சாக்காடு உறங்குவது போலும் - ஒருவனுக்குச் சாக்காடு வருதல் உறக்கம் வருதலோடு ஒக்கும்; பிறப்பு உறங்கி விழிப்பது போலும் - அதன்பின் பிறப்பு வருதல் உறங்கி விழித்தல் வருதலோடு ஒக்கும்.

உறங்குதலும் விழித்தலும் உயிர்கட்கு இயல்பாய்க் கடிதின் மாறிமாறி வருகின்றாற்போலச் சாக்காடும் பிறப்பும் இயல்பாய்க் கடிதின் மாறிமாறி வரும் என்பது கருத்து.

நிலையாமையே நிலைபெற்றவாறு அறிவித்தற்குப் பிறப்பும் உடன் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: உறங்குவதனோடு ஒக்கும் சாக்காடு; உறங்கி விழிப்பதனோடு ஒக்கும் பிறப்பு என்றவாறு.

இது, போன உயிர் மீண்டு பிறக்கும் என்பதூஉம், இறத்தலும் பிறத்தலும் உறங்குதலும் விழித்தலும் போல மாறிவரும் என்பதூஉம் கூறிற்று.

பரிதியார்: நித்திரைபோல மரணம்; விழிப்பதுபோலே பிறப்பு என்று அறிக என்றவாறு.

காலிங்கர்: வாழும் யாக்கையில் கரணங்களின் ஒடுக்கம் போலும் மற்று அவ் யாக்கையது இறந்துபடும்; இனி இதன் கொள்கையுள் கரணங்கள் புலப்பட்டு இமைத்து விழித்தாற் போலும் பிறப்பும் என்றவாறு.

10. புக்கில் அமைந்தின்று கொல்லோ உடம்பினுள்
துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு. 340

Is there indeed no lasting abode for the soul which has taken a temporary shelter in the body. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: உடம்பினுள் துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு வாதம் முதலியவற்றின் இல்லாய உடம்புகளுள் ஒதுக்கிருந்தே போந்த உயிர்க்கு; புக்கில் அமைந்தின்று கொல் - எஞ்ஞான்றும் இருப்பதோர் இல் இதுகாறும் அமைந்தது இல்லைபோலும்.

அந்நோய்கள் இருக்க அமைந்த ஞான்று இருந்தும், வெகுண்ட ஞான்று போயும், ஓருடம்பினும் நிலைபெறாது வருதலால், 'துச்சிலிருந்த' என்றார். பின் புறப்படாது புக்கேவிடும் இல் அமைந்ததாயின், பிறர் இல்களுள் ஒதுக்கிராது என்பதாம்; ஆகவே, உயிரோடு கூடி நிற்பதோர் உடம்பும் இல்லை என்பது பெறப்பட்டது.

இவை ஏழு பாட்டானும், முறையே யாக்கைகட்கு வரைந்த நாள் கழிகின்றவாறும், கழிந்தால் உளதாய நிலையாமையும், அவை ஒரோவழிப் பிறந்த அளவிலே இறத்தலும், ஒரு கண மாயினும் நிற்கும் என்பது தெளியப்படாமையும், உயிர்நீங்கிய வழிக் கிடக்குமாறும், அவற்றிற்கு இறப்பும் பிறப்பும் மாறிமாறி வருமாறும், அவைதாம் உயிர்க்குரிய அன்மையும் என்று இவ் வாற்ருல் யாக்கைநிலையாமை கூறியவாறு கண்டுகொள்க.

மணக்குடவர் : தனது அல்லாத உடம்பினுள்ளே ஒதுக்குக் குடியாக இருந்த உயிர்க்குப் போயிருப்பதற்கு இடம் அமைந்தது இல்லையோ ; அமைந்ததாயின், இதனுள் இராது என்றவாறு.

புக்கில் என்பது முத்தி ஸ்தானம். இது மேற்கூறியவற்ருல் உயிர் மாறிப் பிறந்து வரினும் ஓரிடத்தே தவறும் என்பது கூறிற்று.

பரிதியார் : துச்சில் என்பது ஒருத்தர் அளவிலே ஒதுக்குக் குடியிருத்தல் ; இப்படி ஒதுக்குக் குடியிருந்த உயிர் தனக்கென்று ஒரு வீடு பெற விசாரிக்கும் என்றவாறு.

வீடாவது மோட்சம் என்றவாறு.

காளிங்கர் : உடம்புகள்தோறும் குடியிருந்து வருகின்ற உயிர்க்கு மற்று இன்னும் இங்ஙனம் புக்குப்புக்கு ஒழிகின்ற யாக்கையானது நிலைபெருது ஐயோதான் என்றவாறு.

இதனல் என்சொல்லியவாரே எனில் உலகத்து அள விறந்த காலமெல்லாம் அளவிறந்த யாக்கைகள்தோறும் பிறந் தும் இறந்தும் உழன்று திரிதற்குக் காரணமாகிய பேதைமை நீங்கும் உணர்வு பெறுதற்கு உறுதவம் இயற்றும் ஒருப்பாடே இனித்தகுவது* என்று பொருளாயிற்று என்றவாறு.

புக்கில் என்பது புக்குப்போகின்ற இல்லம். துச்சில் இருந்து என்பது குடியிருத்தல்.

---

* பா-ம் தருவது.

35. துறவு

பரிமேலழகர்: அஃதாவது புறமாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அகமாகிய யாக்கையின்கண்ணும் உளதாம் பற்றினை அவற்றது நிலையாமை நோக்கி விடுதல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

மணக்குடவர்: துறவாவது ஒருவன் தவம் பண்ணு நின்ற காலத்து யாதாயினும் ஒரு தொடர்ப்பாடு உளதாயினும், அதனைப் பற்றறத் துறத்தல். இது மயக்கமற்றார்க்கு வருவது ஒன்றாதலின் அதன்பின் கூறப்பட்டது.

பரிதியார்: துறவாவது நிலையாமை அறிந்தால் மூன்றுவகை ஆசையும் விட்டுத் துறவறத்திலே நிற்கவேணும் என்றவாறு.

1. யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல்
அதனின் அதனின் இலன். 341

Whatsoever thing a man hath renounced, from the grief arising from that hath he liberated himself. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் - ஒருவன் யாதொரு பொருளின் யாதொரு பொருளின் நீங்கினான்; அதனின் அதனின் நோதல் இலன் - அவன் அப்பொருளால் அப்பொருளால் துன்பம் எய்துதல் இலன்.

அடுக்குகள், பன்மை குறித்து நின்றன. நீங்குதல் - துறத்தல். ஈண்டுத் துன்பம் என்றது, இம்மைக்கண் அவற்றைத் தேடுதலானும், காத்தலானும், இழத்தலானும் வருவனவும், மறுமைக்கண் பாவத்தான் வருவனவுமாய இருவகைத் துன்பங்களையும் ஆம். எல்லாப் பொருளையும் ஒருங்கே விடுதல் தலை; அஃதன்றி ஒரோஒன்றாகவிடினும் அவற்றான் வருந்துன்பம் இலனாம் என்பது கருத்து.

மணக்குடவர்: எவன் யாதொன்றினின்றும் யாதொன்றினின்றும் நீங்கினான் அவன் அதனளவு அதனளவு துன்பமுறுதலிலன் என்றவாறு.

பரிதியார்: மூன்றுவகை ஆசைக்குள்ளே ஏதாகிலும் பற்றற்ருல் அதற்குத் தக்க சுகம் உண்டு என்றவாறு.

காளிங்கர்: உலகத்து மக்கட் பண்புடையான் ஒருவன் இருவினையுள்ளும் தீவினை நீங்கி நூல்நெறி மரபாகிய நல்வினை இயற்றும் அன்றே; மற்று அவைதம்முளும் அரசு பொருள் மக்கள் அமரருலகு என்னும் சிறுசுவை விளைப்பனவாகிய வினைகள் யாதொன்றினின்றும் தொடர்பு நீங்கித் துறவின்கண் சென்ருன், மற்று அவன் அந்த அந்தப் பயனைப்பற்றித் துயருறுதல் அதனின் அதனின் இலன்; எனவே, அந்த அந்தப் பயன் விளைத்தற்குக் காரணமாகிய அந்தந்த வினைகளின் முயற்சியை உடையனுதல் இல்லையாதலால் அவன் துறவின்கண் முயல்வானும் என்று பொருளாயிற்று என்றவாறு.

2. வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபின்
ஈண்டியற் பால பல. 342

If thou want joy, renounce early; for many are the delights that thou shalt enjoy after renouncing. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: துறந்தபின் ஈண்டு இயற்பால பல - எல்லாப் பொருள்களையும் துறந்தால் ஒருவர்க்கு இம்மைக்கண்ணே உளவாம் முறைமையையுடைய இன்பங்கள் பல; வேண்டின் உண்டாகத் துறக்க - அவ்வின்பங்களை வேண்டின் அவற்றைக் காலம்பெறத் துறக்க.

அவ்வின்பங்களாவன: அப்பொருள்கள் காரணமாக மனமொழி மெய்கள் அலையாது நிற்றலானும், அவை நன்னெறிக்கண் சேறலானும் வருவன. இளமைக்கண் துறந்தான் அவற்றை நெடுங்காலம் எய்துமாகலின், 'உண்டாகத் துறக்க' என்ருர். இன்பங்கள் என்பதும் காலம் என்பதும் வருவிக்கப்பட்டன.

இம்மைக்கண் துன்பங்கள் இலவாதலேயன்றி இன்பங்கள் உளவாதலும் உண்டு என்பதாம்.

மணக்குடவர்: தன்னுயிர்க்கு ஆக்கம் உண்டாகவேண்டின், தன்னுடைமை எல்லாவற்றையும் துறக்க; துறந்தபின் இவ்விடத்தே இயலும் பகுதியின பல என்றவாறு.

பரிதியார்: வேண்டின செல்வம் உண்டாயிருக்கத் துறக்க வேணும்; துறந்தபின், செனனம் இல்லை என்றவாறு.

காளிங்கர்: முதற்சொன்ன நிலையாமையைக் குறிக்கொண்டு பிறவிக்கு வித்தாகிய வினையும் பயனும் என்பனவற்றை நுமக்கு இயன்ற விடுத்தலை விரும்புவீராயின் அதனையும் முற்சொன்ன உண்மையாகத் துறக்க; இங்ஙனம் துறந்ததற்பின் இவ்விடத்து மற்று அத்துறவற முயற்சியான் ஈண்டு ஆகற்பாலன பல என்றவாறு.

3. அடல்வேண்டும் ஐந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு. 343

Subdued must be the senses five and relinquished must be desires all together. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: ஐந்தன் புலத்தை அடல்வேண்டும் - வீடு எய்துவார்க்குச் செவி முதலிய ஐம்பொறிகட்குரியவாய ஓசை முதலிய ஐம்புலன்களையும் கெடுத்தல்வேண்டும்; வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு விடல்வேண்டும் - கெடுக்குங்கால் அவற்றை நுகர்தற்பொருட்டுத் தாம் படைத்த பொருள் முழுதையும் ஒருங்கே விடுதல்வேண்டும்.

'புலம்' என்றது அவற்றை நுகர்தலை. அது மனத்தைத் துன்பத்தானும் பாவத்தானுமன்றி வாராத பொருள்கள் மேலல்லது வீட்டு நெறியாகிய யோக ஞானங்களில் செலுத்தாமையின், அதனை 'அடல்வேண்டும்' என்றும், அஃது அப்பொருட்கண்மேல் செல்லின் அந்நுகர்ச்சி விறகுபெற்ற தழல்போல் முறுகுவதல்லது அடப்படாமையின், 'வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு விடல் வேண்டும்' என்றும் கூறினர்.

மணக்குடவர்: துறப்பார்க்குப் பொறிகள் ஐந்தினுக்கும் நுகர்ச்சியான ஐந்தினையும் கொல்லுதல் வேண்டும்; அதற்காகத் தாம் விரும்பின எல்லாவற்றையும் ஒருகாலத்திலே விடுதல் வேண்டும் என்றவாறு.

பரிதியார்: ஐம்புலன்களையும் பொறிவழியிலே செல்லாமல் கெடுக்கவேணும்; ஐம்புலன் உணர்வுகளை விடவேணும் என்றவாறு.

காளிங்கர்: இனி, இதனுள் கருவியாகிய ஐம்புலன்களையும் துறவுநெறிக்குப் புறவழியாகிய ஐம்பொறிகளின் நுகர்ச்சியைப் பரவாமல் தனது உள்ளத்தால் செறுத்தல்வேண்டும்; மற்று அங்ஙனம் செறுத்தபின் அவ்வுள்ளந்தான் முன்னின்று விரும்புவதாகிய வேட்கைகளெல்லாம் ஒரு தன்மைப்பட விடுதல்வேண்டும்; எனவே அவ்வுள்ளமானதுதானும் ஒருவழிப்பட்டு நிற்க வேண்டும் என்பது பொருளாயிற்று என்றவாறு.

4. இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை உடைமை
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து. 344

The nature of penance is to be without possession: (for) possession breaks up penance and leads again to delusion.

(*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: ஒன்று இன்மை நோன்பிற்கு இயல்பு ஆகும்-பற்றப்படுவதொரு பொருளும் இல்லாமை தவஞ்செய்வார்க்கு இயல்பாம்; உடைமை பெயர்த்து மற்றும் மயல்ஆகும்-அஃதன்றி, ஒன்றுயினும் உடைமை அத் தவத்தைப் போக்குதலான் மீண்டும் மயங்குதற்கு ஏதுவாம்.

இழிவு சிறப்பு உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது. நோன்பு என்பதூஉம், மயல் என்பதூஉம்: ஆகுபெயர். பெயர்த்தலான் என்பது திரிந்துநின்றது. நோன்பைப் பெயர்த்தலான் என வேற்றுமைப்படுத்துக் கூட்டுக.

எல்லாப் பொருள்களையும் விட்டு ஒரு பொருளை விடாதவழியும், அது சார்பாக விட்டன எல்லாம் மீண்டுவந்து தவத்திற்கு இடையீடாய் மனக்கலக்கஞ் செய்யும் என்பது கருத்து.

இவை நான்கு பாட்டானும் எனது என்னும் புறப்பற்று விடுதல் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: யாதொரு பொருளும் இலதாதல் தவத்திற்கு இயல்பாகும்; பொருளுடைமை மீண்டும் பிறத்தற்குக் காரணமான மயக்கத்தைத் தரும் என்றவாறு.

பரிதியார்: இப்படியோ என்று கண்டும் ஆசையை விடாத போது, ஆசை தொந்திக்கும் என்றவாறு.

காளிங்கர்: உலகத்துத் துறப்போர் இங்ஙனம் முழுதுந் துறத்தல் கடனுதலால் மற்று இத்துறவிக்குச் சொல்லப்பட்ட யாதானும் ஒன்றினொடு மறந்தும் ஒரு பற்றிலாமை யாது, மற்று இதுவே மரபாகும்; மற்று அது அன்றி இவற்றில் ஒன்றின்கண் மறந்தாயினும் சிறிதோர் பற்றுண்டாயின் அப்பற்றுடைமை பின்னும் பெயர்ந்து முன்னம் மயக்கத்திற்கே காரணமாகும் என்றவாறு.

5. மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்கல்
உற்ருர்க் குடம்பு மிகை. 345

To them that want to avert births, even the body is too much where indeed is the need for ties? (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: பிறப்பு அறுக்கல் உற்ருர்க்கு உடம்பும் மிகை- பிறப்பறுத்தலை மேற்கொண்டார்க்கு அதற்குக் கருவியாகிய உடம்பும் மிகையாம்; மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன் - ஆனபின் அதற்கு மேலே இயைபில்லனவும் சில தொடர்ப்பாடு உளவாதல் என்னும்?

'உடம்பு' என்ற பொதுமையான், உருவுடம்பும் அருவுடம்பும் கொள்ளப்படும். அவற்றுள் அருவுடம்பாவது, பத்துவகை இந்திரிய உணர்வோடும் ஐவகை வாயுக்களோடும் காமவினை விளைவுகளோடுங் கூடிய மனம்; இது நுண்ணுடம்பு எனவும்படும். இதன்கட் பற்று நிலையாமை உணர்ந்த துணையான் விடாமையின், விடுதற்கு உபாயம் முன்னர்க் கூறுப. இவ்வுடம்புகளால் துன்பம் இடையருது வருதலை உணர்ந்து இவற்ருனுய கட்டினை இறைப்பொழுதும் பொருது வீட்டின்கண்ணே விரைதலின், 'உடம்பு மிகை' என்ருர். இன்பத்துன்பங்களான் உயிரோடு ஒற்றுமை எய்துதலின், இவ்வுடம்புகளும் 'யான்' எனப்படும்.

இதனுன், அகப்பற்று விடுதல் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: பிறப்பறுக்கலுற்ருர்க்கு உடம்பும் மிகையாயிருக்க, மற்றும் சில தொடர்ப்பாடு உளதாவது யாதினைக் கருதியோ என்றவாறு.

பரிதியார்: மூன்று வகை ஆசையும் விட்டு என்ன பயன்; தேகம் அன்ருே தபசுக்கு அநேகம் பகையாவது என்றவாறு.

காளிங்கர் : மற்று இப்பிறவியென்னும் துயரினை மறுத்தலை முயன்றுள்ளார்க்குக் கீழ்ச்சொன்னவை அனைத்திலும் உள்ள தொடர்ச்சியை இனி இது அன்றி வேறும் ஒரு தொடர்ச்சிப்பாடு யாது கொல்லோ ; எனவே இதுவன்றி மற்றும் யாதும் இல்லை; அஃது யாதோஎனின் தமது உடம்பு சீவர்க்கு மிகை என்றவாறு.

6. யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்
குயர்ந்த உலகம் புகும். 346

He who severs the pride of I and mine will enter a world beyond that of the gods. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : யான் எனது என்னும் செருக்கு அறுப்பான்- தானல்லாத வுடம்பை யான் என்றும் தன்னோடியையு இல்லாத பொருளை எனது என்றுங் கருதி அவற்றின்கண் பற்றுச்செய் தற்கு ஏதுவாகிய மயக்கத்தைக் கெடுப்பான் ; வானோர்க்கு உயர்ந்த உலகம் புகும் - வானோர்க்கும் எய்தற்கு அரிய வீட்டுல கத்தை எய்தும்.

மயக்கம் - அறியாமை. அதனைக் கெடுத்தலாவது, தேசிகர் பால் பெற்ற உறுதிமொழிகளானும் யோகப்பயிற்சியானும் அவை யான் எனது அன்மை தெளிந்து, அவற்றின்கட் பற்றை விடுதல். சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது.

இதனான், இவ்விருவகைப் பற்றினையும் விட்டார்க்கே வீடுளது என்பது கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : யான் என்றும் எனது என்றும் நினைக்கின்ற மயக்கத்தை அறுக்கும் அவன், தேவர்க்கு மேலாகிய உலகத்தின் கண்ணே செல்லும் என்றவாறு.

பரிதியார் : யான் என்றும், எனது என்றும் சொல்லுகின்ற செருக்கறுப்பான் புகும், வானோர்க்கு உயர்ந்த சிவலோகம் என்ற வாறு.

காளிங்கர் : இங்குச் சொன்ன உடலும் புலன்களும் உள்ள மும் ஆகிய ஒரு தொகைப்பாட்டினை யான் என்று மயங்கு மயக்க மும், இனி மற்று இதனையும் கீழ்ச்சொன்ன மனைமக்கள் செல்வம்

முதலியவற்றையும் எனது என்று மயங்கும் மயக்கமும் என இவ் விரண்டு மயக்கத்தையும் தேர்ந்து உணர்ந்து செலவறவிடுக்கும் அவனே வானோராகிய கடவுளர்க்கெல்லாம் மேற்பட்ட முழுப் பேரின்பமாகிய முத்தியைப் பெறுவன் என்றவாறு.

7. பற்றி விடாஅ இடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு. 347

Sorrows will never let go their hold of those who give not up their hold of desire. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: பற்றினைப் பற்றி விடாஅதவர்க்கு-இருவகைப் பற்றினையும் இறுகப்பற்றி விடாதாரை; இடும்பைகள் பற்றி விடாஅ - பிறவித் துன்பங்கள் இறுகப்பற்றி விடா.

இறுகப்பற்றுதல்-காதல்கூர்தல். விடாஅதவர்க்கு என்பது வேற்றுமை மயக்கம்.

இதனான், இவை விடாதவர்க்கு வீடில்லை என்பது கூறப் பட்டது.

மணக்குடவர்: பொருள்களைப்பற்றி விடாதவரைத் துன்பங் கள் விடாதே பற்றிநிற்கும் என்றவாறு.

இது, பொருள்களைத் துறவாக்கால் வினை கெடாது என்றது.

பரிதியார்: மூன்றுவகை ஆசையும் துறந்து தவசு பண் ணும்போது தவசு சடுதியிலே பலிக்கும்; அல்லது தவசு பலியாது என்றவாறு.

காளிங்கர்: பற்றாகிய மனை மக்கள் செல்வம் முதலிய பல பற்றினையும் தமது உள்ளமானது தோய்ந்துகிடக்கின்ற காதலைக் கைக்கொண்டு விடாதிருக்கின்ற அறிவிலோர்க்கு, எஞ்ஞான்றும் தம்மைச் செறியப் பற்றிக்கொண்டு விட்டு நீங்காது; யாவை எனில் பிறவி முதலாகிய துயரங்கள் என்றவாறு.

8. தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர். 348

They that have completely renounced have attained the supreme; others delude themselves and fall into the snare.
(*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: தீரத் துறந்தார் தலைப்பட்டார் - முற்றத் துறந்தார் வீட்டினைத் தலைப்பட்டார்; மற்றையவர் மயங்கி வலைப் பட்டார் - அங்ஙனம் துறவாதார் மயங்கிப் பிறப்பாகிய வலையுட் பட்டார்.

முற்றத்துறத்தலாவது, பொருள்களையும் இருவகை உடம் பினையும் உவர்த்துப் பற்றற விடுதல்; அங்ஙனம் துறவாமை யாவது, அவற்றுள் யாதானுமொன்றின்கட் சிறிதாயினும் பற்றுச் செய்தல். துணிவுபற்றித் 'தலைப்பட்டார்' என்றும், பொய்ந்நெறி கண்டே பிறப்புவலையுள் அகப்படுதலின், 'மயங்கி' என்றும் கூறி னார்.

மணக்குடவர்: பற்றறத் துறந்தார் முத்தியைத் தலைப்பட் டார்; அல்லாதார் மயங்கிப் பிறப்பாகிய வலையிலே அகப்பட்டார் என்றவாறு.

இது, மறுமைப்பயன் கூறிற்று.

பரிதியார்: ஞானத்தாலே மேற்பட்டவர் மூன்று வகை ஆசையும் துறந்தார்; ஞானமில்லாதார் மயங்கி ஆசை வலைப் பட்டார் என்றவாறு.

காலிங்கர்: முன்னம் சொன்ன முத்தியின்கண் தலைப்பட் டோர் ஆவார், யாதொன்றின் மாட்டும் யாதும் ஒரு பற்றில்லாத வாறு திருந்தத் துறந்தவரே; மற்று ஏனையாரெல்லாம் அங்ஙனம் பற்றறமாட்டாது அறிவு மயங்கிப் பிறவியாகிய பெருவலையுட் பட்டுச் செல்கின்றார் என்றவாறு.

9. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கும் மற்று
நிலையாமை காணப் படும். 349

At the moment in which desire has been abadoned, (other) births will will be cut off; when that has not been done instability will be seen. *(R. D.)*

பரிமேலழகர்: பற்று அற்றகண்ணே பிறப்பு அறுக்கும் - ஒருவன் இருவகைப்பற்றும் அற்றபொழுதே அப்பற்றறுதி அவன் பிறப்பை அறுக்கும்; மற்று நிலையாமை காணப்படும் -

அவை அருதபொழுது அவற்ருல் பிறந்து இறந்து வருகின்ற நிலையாமை காணப்படும்.

காரணம் அற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதாம் முறைமை பற்றி, 'பற்றற்ற கண்ணே' என்ருர்; "அற்றது பற்றெனில் உற்றது வீடு" (திருவாய்மொழி - 1, 2, 5) என்பதூஉம் அதுபற்றி வந்தது.

இவை இரண்டு பாட்டானும் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப் பட்டன.

மணக்குடவர்: ஒருவன் யாதொரு பொருளோடும் பற்றற்ற பொழுதே அது பிறப்பை அறுக்கும். அதனை விடாதபோது நிலையாமை காணப்படும் என்றவாறு.

இஃது, எல்லாப்பற்றினையும் அறுக்கப் பிறப்பு அறும் என்றது.

பரிதியார்: மூன்றுவகை ஆசையுந் துறந்தபேர்க்குப் பிறப்பு இல்லை; இதில் ஒன்றிரண்டு துறந்தாலும் பிறப்பு உண்டு; கீழ்ப் படுத்தாது மேற்படுத்தும் என்றவாறு.

காளிங்கர்: இங்ஙனமே பற்றற்ற இடத்து மற்று அப் பொழுதே அப்பற்றறுதியாகிய நல் துறவு தன் பிறப்பறுக்கும்; எனவே முத்தியை எய்தும். மற்று ஏனைய எல்லாம் பற்ருேடு வருதலால் அந்தந்தப் பொருள்பற்றி நின்ற நெஞ்சோடும் பிறந் தும் இறந்தும் திரிந்து உழல வேண்டுதலால் இந்த நிலையா மையே எப்பொழுதும் காணப்படும் இவனல்; எனவே, எஞ்ஞான் றும் முத்தியின்பம் காணமாட்டான் என்பது பொருள் ஆயிற்று என்றவாறு.

இனி, இவ்வுலகத்து மக்கட் பிறந்தோரில் சிறந்தோராகிய சான்ருேர் முன்னர் தம் குலத்தியல்பாகிய இல்லறம் இயற்றிப் பின்னர் மற்றதன் பயனாகிய துறவறமியற்றுதற்கு அதனை முனிந்து நீத்துப்போந்து துறவறம் இயற்றிய பின்னர் இத்துற வறத்தின் பெரும்பயனாகிய முத்தி இன்பத்து முயன்று அமைதல் இயல்பாதலால் இதன் பின்னரே மெய்யுணர்தல் என்னும் பெய ரினன் அதனை அறிவிக்கின்றது.

10. பற்றுக பற்றற்ருன் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு. 350

Cling fast to Him who is free from all desire. Seek Him for your freedom from attachment. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர் : பற்று அற்றான் பற்றினைப் பற்றுக - எல்லாப் பொருளையும் பற்றிநின்றே பற்றற்ற இறைவன் ஓதிய வீட்டு நெறியை இதுவே நன்னெறி என்று மனத்துக்கொள்க; அப் பற்றைப் பற்றுக பற்று விடற்கு - கொண்டு அதன்கண் உபா யத்தை அம்மனத்தாற் செய்க விடாது வந்த பற்று விடுதற்கு.

கடவுள் வாழ்த்திற்கு ஏற்ப, ஈண்டும் பொதுவகையால் 'பற் றற்றான்' என்றார். பற்றற்றான்பற்று என்புழி ஆறாவது செய்யுட் கிழமைக்கண்வந்தது. ஆண்டுப் 'பற்று'என்றது பற்றப்படுவதனை. 'அதன்கண் உபாயம்' என்றது தியானசமாதிகளை. 'விடாது வந்த பற்று' என்பது அநாதியாய் வரும் உடம்பிற்பற்றினை.

அப்பற்று விடுதற்கு உபாயம் இதனாற் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : பற்றறுத்தானது பற்றினைப் பற்றுக; அத னைப் பற்றுங்கால், பயன் கருதிப் பற்றாது பற்று விடுதற்காகப் பற்றுக என்றவாறு.

பற்றற்றான் பற்றுவது, தியான சமாதி. பின் மெய்யுணர்தல் கூறுதலான், இது பிற்படக் கூறப்பட்டது.

பரிதியார் : காரணவுபாதி எழுகாரியத்தில் பற்றற்றான் ஸ்ரீபாதத்தைப் பற்றுக; இந்தப் பற்றினையே உறுதியாய்ப் பற்றுக, ஆத்மாவுக்கு உபாதியாகிய காரியமும் உபாதி ஏழும் விடவேண்டில் என்றவாறு.

காலிங்கர் : ஒருவர் தமதுள்ளத்தால் பற்றுடையராகவேண் டும், மற்று யாதினை எனின் முன்னஞ்சொன்ன முறைமையின் எப்பற்றும் அற்றோன் யாதோர் இன்பத்தைப்பற்றி நின்றான்; மற்று அதனைத் தானும் உறுதற்கு மற்று இனி முன்னம் தனது உள்ளத்தினால் முயல்வதாக வந்து பற்றினானன்றே, அதன் பயன் முற்றுந்துணையும் அதனை முறுக நின்று முயலுக; யாதற்கோ எனில் மற்றிதனால் வரும் இன்பம் அன்றி மற்று எப் பற்றும் விடுதற்கு என்றவாறு.

36. மெய்யுணர்தல்

பரிமேலழகர்: அஃதாவது பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் விபரீத ஐயங்களானன்றி உண்மையான் உணர்தல். இதனை வடநூலார் 'தத்துவஞானம்' என்ப. இதுவும் பற்றற்ருன் பற்றினைப் பற்றிய வழி உளதாவது ஆகலின், அக்காரண ஒற்றுமைபற்றித் துறவின்பின் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர்: மெய்யுணர்தலாவது எக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும் அழியாது நிற்கும் பொருள் இஃது என உணர்தல். இது பற்றறத் துறந்தாரது உள்ள நிகழ்ச்சியாதலான், அதன் பின் கூறப்பட்டது.

1. பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென் றுணரும்
மருளானு மாணுப் பிறப்பு. 351

Out of the delusion that looks upon the unreal as real, springs birth which is bitter. *(M. R. R.)*

பரிமேலழகர்: பொருள் அல்லவற்றைப் பொருள் என்று உணரும் மருளான் ஆம் - மெய்ப்பொருளல்லவற்றை மெய்ப் பொருள் என்று உணரும் விபரீத உணர்வானே உளதாம்; மாணுப் பிறப்பு - இன்பமில்லாத பிறப்பு.

அவ்விபரீத உணர்வாவது: மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும், கடவுளும் இல்லை எனவும், மற்றும் இத்தன்மையவுஞ் சொல்லும் மயக்கநூல் வழக்குக்களை மெய்ந்நூல் வழக்கு எனத் துணிதல்; குற்றியை மகன் என்றும் இப்பியை வெள்ளி என்றும் இவ்வாறே ஒன்றனைப் பிறிதொன்ருகத் துணிதலும் அது. மருள், மயக்கம், விபரீத உணர்வு, அவிச்சை என்பன ஒருபொருட் கிளவி. நரகர், விலங்கு, மக்கள், தேவர் என்னும் நால்வகைப் பிறப்பினும் உள்ளது துன்பமேயாகலின், 'மாணுப் பிறப்பு' என்ருர்.

இதனுன், பிறப்புத் துன்பம் என்பதூஉம், அதற்கு முதற்காரணம் அவிச்சை என்பதூஉம் கூறப்பட்டன.

மணக்குடவர்: பொருளல்லாதவற்றைப் பொருளாகக் கொள்கின்ற மயக்கத்தினுலே உண்டாம், மாட்சிமையில்லாத பிறப்பு என்றவாறு

இது, மெய்யுணருங்கால் மயக்கங் காண்பனுயின், பிறப்புண் டாம் என்றது.

பரிதியார் : உபதேசநிலை யல்லாதவற்றைப் பொருள் என்று பிடித்த அஞ்ஞானம் செனனம் உண்டாக்கும் என்றவாறு.

காளிங்கர் : கீழ்ச் சொன்னபடியே மெய்ப் பொருளினைப் பொய்ப் பொருளாகவும் பொய்ப்பொருளினை மெய்ப்பொருளாகவும் மயங்குகின்ற மயக்கத்தினுல் வந்துளதாம் ; யாதோ எனில் ஒருவகையாலும் மாட்சிமை இல்லாத பிறவியானது என்றவாறு.

2. இருணீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருணீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு. 352

Hell (darkness, birth) departs and heaven (moksha, liberation, happiness) comes to men who have the pure vision free from delusion. *(M. S. P.)*

பரிமேலழகர் : மருள் நீங்கி மாசு அறு காட்சியவர்க்கு - அவிச்சையின் நீங்கி மெய்யுணர்வுடையராயினுர்க்கு; இருள் நீங்கி இன்பம் பயக்கும் - அம்மெய்யுணர்வு பிறப்பினை நீக்கி வீட்டினைக் கொடுக்கும்.

இருள் - நரகம். அஃது ஆகுபெயராய்க் காரணத்தின்மேல் நின்றது. நீங்கி எனத் தொடைநோக்கி மெலிந்து நின்றது ; நீங்க என்பதன் திரிபு எனினும் அமையும். மருள் நீங்கி என்னும் வினையெச்சம் காட்சியவர் என்னுங் குறிப்புவினைப் பெயர்கொண்டது. ‘மாசறு காட்சி’ என்றது கேவலவுணர்வினை.

இதனுன், வீடாவது நிரதிசயஇன்பம் என்பதூஉம், அதற்கு நிமித்த காரணம் கேவலப் பொருள் என்பதூஉம் கூறப்பட்டன.

மணக்குடவர் : மயக்கத்தினின்று நீங்கிக் குற்றமற்ற அறிவுடையார்க்கு, அறியாமையாகிய இருள் நீங்க முத்தியாகிய இன்பம் உண்டாம் என்றவாறு.

இது, மெய்யுணர்ந்தார்க்கு வினைவிட்டு முத்தி இன்பம் உண்டாமே என்றது.

பரிதியார் : அஞ்ஞானமாகிய இருள் நீங்கிப் பேரின்பம் பெருக்கும், மாசற்ற தரிசனம் கண்டவர்க்கு என்றவாறு.

காளிங்கர் : தமது அறியாமையானது நீங்கி மற்று அள விறந்த இன்பமானது பயக்கும்; யார்க்கு எனின், மெய்ப் பொருளை வேறொன்றாகவும் வேறொன்றினை மெய்ப்பொருளாக வும் இங்ஙனம் மயங்கி நின்ற மயக்கம் நீங்கித் தெளிந்த உள்ளத் துக் குற்றமற்ற நல்லறிவுடையோர்க்கு என்றவாறு.

இருள் நீங்கி என்பது தாம் அறியாமை நீங்கி. மருள் நீங்கி என்பது மயக்கம் நீங்கி. மாசு என்பது குற்றம். காட்சி என்பது அறிவு.

3. ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வானம் நணிய துடைத்து. 353

Heaven is nearer than earth to those men of purified minds who are freed from doubt. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு - ஐயத்தி னின்று நீங்கி மெய்யுணர்ந்தார்க்கு; வையத்தின் வானம் நணியது உடைத்து - எய்திநின்ற நிலவுலகத்தினும் எய்தக் கடவதாய வீட்டுலகம் நணித்தாதல் உடைத்து.

ஐயமாவது, பலதலையாய உணர்வு; அஃதாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப் பயனும், கடவுளும் உளவோ இலவோ என ஒன்றில் துணிவு பிறவாது நிற்றல்; பேய்த்தேரோ புனலோ கயிறோ அரவோ எனத் துணியாது நிற்பதும் அது. ஒருவாற்றால் பிறர் மதங் களைந்து தம்மதம் நிறுத்தல் எல்லாச் சமயநூல்கட்கும் இயல்பாகலின், அவை கூறுகின்ற பொருள்களுள் யாது மெய் யென நிகழும் ஐயத்தினை யோக முதிர்ச்சியுடையார் தம் அநு பவத்தால் நீக்கி மெய்யுணர்வாராகலின், அவரை 'ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்' என்றும், அவர்க்கு அவ்வநுபவ உணர்வு அடிப்பட்டு வரவரப் பண்டை உலகியலுணர்வு தூர்ந்துவருமாக லின், அதனைப் பயன்மேலிட்டு 'வையத்தின் வானம் நணியது உடைத்து' என்றும் கூறினார்; கூறவே, ஐயவுணர்வும் பிறப் பிற்குக் காரணமாதல் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : மெய்ப்பொருளை ஐயப்படுதலினின்று நீங் கித் துணிந்தவர்க்கு, இவ்வுலகத்தினும் மேலுலகம் நணித்தாம் தன்மை உடைத்து என்றவாறு.

துணிந்த அறிவின்கண்ணது எல்லாவுலகும் ஆதலின், அவ் வறிவு உடையார்க்கு உலகம் ஒருங்கு தோற்றுதலின், நணித் தாம் என்றவாறு.

இது, மெய்யுணர்வு எவ்விடமும் அறியும் என்றது.

பரிதியார் : சந்தேகமற உபதேசத்தில் நிலைமை கண்டார்க் குப் பூமியிலே இருக்கையிலே முத்தி பெற்றதற்கு ஒக்கும் என்றவாறு.

காளிங்கர் : கீழ்ச்சொன்னபடியே உள்ளமானது உகந்து உணர்ந்த மெய்ப்பொருளை என்றும் இதன் தன்மை என்னை கொல் என்று உள்ள ஐயப்பாட்டினின்று நீங்கி மற்று அதனை அதுவேயாகத் தெளிந்த பெரியோர்க்கு இவ்வையத்தின் நணுமைபோல் வானநணுமை உடைத்து என்றவாறு.

4. ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு. 354

To them that have no vision of truth, the five senses yield no good, albeit functioning well. (*M. R. R*)

பரிமேலழகர் : ஐயுணர்வு எய்தியக்கண்ணும் பயம் இன்றே - செல்லப்படுகின்ற புலன்கள் வேறுபாட்டான் ஐந்தாகிய உணர்வு அவற்றை விட்டுத் தம்வயத்ததாய வழியும் அதனாற் பயன் இல்லையேயாம் ; மெய்யுணர்வு இல்லாதவர்க்கு - மெய்யினை யுணர்தல் இல்லாதார்க்கு.

ஐந்தாகிய உணர்வு - மனம்; அஃது எய்துதலாவது மடங்கி ஒருதலைப்பட்டுத் தாரணைக்கண் நிற்றல். அங்ஙனம் நின்றவழி யும் வீடு பயவாமையின், 'பயமின்று' என்றார். சிறப்பும்மை, எய்து தற்கருமை விளக்கி நின்றது.

இவை இரண்டு பாட்டானும் மெய்யுணர்வுடையார்க்கே வீடு உளது என மெய்யுணர்வின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : மெய் முதலாகிய பொறிகள் ஐந்தினானும் அறியப்படுவன எல்லாம் அறிந்தவிடத்தும், அதனான் ஒரு பயன் உண்டாகாது, உண்மையை அறியும் அறிவிலாதார்க்கு என்ற வாறு.

பரிதியார்: மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி இவற்றின் பொறியாவது சோத்திரம் தொக்கு சட்சு சிங்குவை ஆக்கிராணம் என்கின்றவிடத்தும் இத்தன்மையாரது புலன்களைத் துறந்து பயனென்ன, மெய்யுணர்வாகிய சிவஞானம் அறியாவிடில் என்றவாறு.

காலிங்கர்: ஓசை முதலாகிய ஐம்புலன்களைத் தனித்தனி அறிந்துவருகின்ற செவி முதலாகிய பொறி ஐந்தும் மற்று ஈண்டு அருந்தவம் இயற்றி அமருலகு ஆளும் அமரர்க்கும் அவர் அவர் எய்துதல் அரிதாதலால், சிறிது நாள் சிற்றின்பத்தாராகிய மக்களாகப் பிறந்தார்க்கு எவ்வாற்றானும் எய்தாதுஅன்றே; அஃதன்றி இவர்க்கு அவை நிறைய எய்தியக் கண்ணும் மற்றுண்டு ஒழிவன ஆதலால், யாதுமொரு பயனில்லையே; யார்க்கு எனின் மெய்ப் பொருளை உணரும் உணர்வில்லாத விரகு இல்லார்க்கு என்றவாறு.

5. எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. 355

Whatever thing of whatever kind it be, it is wisdom to perceive the real truth. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: எப்பொருள் எத்தன்மைத்து ஆயினும் - யாதொரு பொருள் யாதோரியல்பிற்றாய்த் தோன்றினும்; அப் பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு - அத்தோன்றியவாற்றைக் கண்டொழியாது அப்பொருளின்கண் நின்று மெய்யாகிய பொருளைக் காண்பதே மெய்யுணர்வாவது.

பொருள்தோறும் உலகத்தார் கற்பித்துக்கொண்டு வழங்குகின்ற கற்பனைகளைக் கழித்து நின்ற உண்மையைக் காண்பது என்றவாறாயிற்று. அஃதாவது கோச்சேரமான் யானைக் கட்சேஎய் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறை என்ற வழி அரசன் என்பதோர் சாதியும், சேரமான் என்பதொரு குடியும், வேழநோக்கினையுடையான் என்பதொரு வடிவும், சேய் என்பதோர் இயற்பெயரும், 'மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை' என்பதொரு சிறப்புப் பெயரும், ஒரு பொருளின்கண் கற்பனையாகலின், அவ்வாறு உணராது,

நிலம் முதல் உயிரீருகிய தத்துவங்களின் தொகுதி என உணர்ந்து, அவற்றை நிலமுதலாகத் தத்தம் காரணங்களுள் ஒடுக்கிக்கொண்டு சென்ருல் காரண காரியங்கள் இரண்டும் இன்றி முடிவாய் நிற்பதனை உணர்தலாம். 'எப்பொருள்' என்ற பொதுமையான் இயங்குதிணையும் நிலைத்திணையுமாகிய பொருள்கள் எல்லாம் இவ்வாறே உணரப்படும்.

இதனுன், மெய்யுணர்வினது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: யாதொரு பொருள் யாதொரு தன்மைத்தாயினும், அப்பொருளினுடைய உண்மையைத்தான் உண்மையாகக் காண்பது யாதொன்று, அஃது அறிவாம் என்றவாறு.

மெய் என்பதூஉம் அறிவு என்பதூஉம் ஒன்று; என்னை? எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் ஒரு தன்மையாக அழியாது நிற்றலின், மெய்யாயிற்று; எல்லாப் பொருளையும் காண்டலால், அறிவாயிற்று.

பரிதியார்: எப்பொருள் எது சொன்னுலும் அந்தப் பொருளை உபதேசமாகக் காண்பது அறிவு என்றவாறு.

காலிங்கர்: உலகத்து யாதானும் ஒரு பொருள் உண்மை நிகழாது வேறுபாடு உடையதாயினும் அப்பொருளை மெய்யென்று கருதாது மற்று அப்பொருளை உண்மைப் பொருளாகக் காண வல்லது யாது; மற்று அதுவே ஒருவர்க்கு அறிவானது என்றவாறு.

6. கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி. 356

Behold the man who hath studied deeply and hath realised the Truth; he will enter the path that leadeth not again into this world. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: ஈண்டுக் கற்று மெய்ப்பொருள் கண்டார் - இம்மக்கட் பிறப்பின்கண்ணே உபதேச மொழிகளை அநுபவமுடைய தேசிகர்பால் கேட்டு அதனுன் மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தவர்; மற்று ஈண்டு வாரா நெறி தலைப்படுவர் - மீண்டு இப்பிறப்பின்கண் வாராத நெறியை எய்துவர்.

'கற்று' என்றதனால், பலர் பக்கலினும் பலகாலும் பயிறலும், 'ஈண்டு' என்றதனால், வீடு பேற்றிற்குரிய மக்கட் பிறப்பினது பெறுதற்கு அருமையும் பெற்றும். ஈண்டு வாரா நெறி - வீட்டு நெறி.

வீட்டிற்கு நிமித்த காரணமாய முதற்பொருளை உணர்தற்கு உபாயம் மூன்று; அவை கேள்வி, விமரிசம், பாவனை என்பன. அவற்றுள், கேள்வி இதனால் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: இவ்விடத்தே மெய்ப்பொருளை அறிந்து தெளிந்தாரே அடைவார், மீண்டு இவ்விடத்து வாராத வழியினை என்றவாறு.

கல்வியறிவால் அறிவை அறியப் பிறப்பறும் என்றது.

பரிதியார்: *ஞான சாஸ்திரமே கற்று ஈண்டு உண்மை தெரிசித்து நிலைமையிலே நின்றார், பிறவாநெறி பெறுவர் என்றவாறு.*

காலிங்கர்: உயர்ந்தோர் மெய்ப்பொருள் தெரிதற்கு வழங்கிய நூல்களைக் கசடறக் கற்றும் அதனாலே மெய்ப்பொருளைக் கண்டார் எய்துவர்; யாதினை எனில் மறித்து இவ்வுலகத்து வந்து பிறக்கவேண்டாத நெறியினை என்றவாறு.

7. ஓர்த்துள்ளம் உள்ள துணரின் ஒருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு. 357

Verily those that have meditated upon and attained to the Truth need not think at all of future incarnations. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: உள்ளம் ஒருதலையா ஓர்த்து உள்ளது உணரின் - அங்ஙனங் கேட்ட உபதேச மொழிப் பொருளை ஒருவனுள்ளம் அளவைகளானும் பொருந்துமாற்றானும் தெளிய ஆராய்ந்து அதனான் முதற்பொருளை உணருமாயின்; பேர்த்துப் பிறப்பு உள்ள வேண்டா - அவனுக்கு மாறிப் பிறப்பு உளதாக நினைக்க வேண்டா.

ஒருதலையா ஓர்த்து என இயையும். அளவைகளும் பொருந்துமாறும் மேலே (242-ம் குறளுரை) உரைத்தாம்.

இதனால் விமரிசம் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: உள்ள்மானது உள்ள பொருளை ஆராய்ந்து ஒருதலையாக உணருமாயின், பின்னைப் பிறப்புண்டு என்று நினையாது ஒழிக என்றவாறு.

மெய்யுணர்ந்தவர் பிறப்பு உண்டு என்று நினையாது ஒழிக என்றது.

பரிதியார்: அறிவின் வெள்ளத்தைத் திருவடியிலே செலுத்துமாகில் அவனுக்குப் பிறப்பு இல்லை என்றவாறு.

காலிங்கர்: ஒருவனது உள்ளமானது ஒன்றை மற்றொன்ருகக் கருதி மயங்காது கீழ்ச்சொன்னபடியே ஓர்ந்து பார்த்து மற்று இணை இறந்த தலைமைப்பாடாக உள்ளதனை உள்ளுமாயின் பின்பு பெயர்த்து ஆராயவேண்டா பிறவியினை என்றவாறு.

ஒருதலை என்பது இணையிறந்த தலைமைப்பாடு.

8. பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னும்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு. 358

True knowledge consists in the removal of ignorance which is (the cause of) births, and the perception of the True Being who is the bestower of heaven. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: பிறப்பு என்னும் பேதைமை நீங்க - பிறப்பிற்கு முதற் காரணமாய அவிச்சை கெட; சிறப்பு என்னும் செம்பொருள் காண்பது அறிவு - வீட்டிற்கு நிமித்த காரணமாய செவ்வியபொருளைக் காண்பதே ஒருவர்க்கு மெய்யுணர்வாவது.

'பிறப்பென்னும் பேதைமை' எனவும், 'சிறப்பு என்னும் செம்பொருள்' எனவும், காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஐவகைக் குற்றங்களுள் அவிச்சை ஏனைய நான்கிற்கும் காரணமாதல் உடைமையின், அச்சிறப்புப்பற்றி அதனையே பிறப்பிற்குக் காரணமாக்கிக் கூறினர். எல்லாப் பொருளினும் சிறந்தது ஆகலான், வீடு 'சிறப்பு' எனப்பட்டது. தோற்றக்கேடுகள் இன்மையின் நித்தமாய், நோன்மையால் தன்னையொன்றுங் கலத்தல் இன்மையின் தூய்தாய்த் தானெல்லாவற்றையும் கலந்து நிற்கின்ற முதற்பொருள் விகாரமின்றி எஞ்ஞான்றும்

ஒருதன்மைத்தாதல் பற்றி, அதனைச் 'செம்பொருள்' என்றார், மேல் 'மெய்ப்பொருள்' எனவும் 'உள்ளது' எனவும் கூறியதூஉம் இதுபற்றியென உணர்க. அதனைக் காண்கையாவது, உயிர் தன் அவிச்சை கெட்டு அதனோடு ஒற்றுமையுற இடைவிடாது பாவித்தல்; இதனைச் சமாதி எனவும், சுக்கிலத்தியானம் எனவும் கூறுப. 'உயிர் உடம்பின் நீங்குங்காலத்து அதனால் யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது' அஃது அதுவாய்த் தோன்றும், என்பது எல்லா ஆகமங்கட்கும் துணிபு ஆகலின், வீடெய்துவார்க்கு அக்காலத்துப் பிறப்பிற்கேதுவாய பாவனை கெடுதற்பொருட்டுக் கேவலப் பொருளையே பாவித்தல் வேண்டுதலான், அதனை முன்னே பயிறலாய இதனின்மிக்க உபாயம் இல்லை என்பது அறிக.

இதனான், பாவனை கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: பிறப்பாகிய அறியாமையினின்று நீங்கப் பிறவாமையாகிய செவ்விய பொருளைக் காண்பது அறிவாம் என்றவாறு.

பிறவாமை சிறந்ததாதலின், 'சிறப்பு' எனப்பட்டது. தான் பிறந்தானாகவும் செத்தானாகவும் கருதுகின்ற அறியாமையை விட்டுத் தனக்குச் சாவில்லையாகவும் பிறப்பில்லையாகவும் தான் நிற்கின்ற நிலைமையைக் காணவேண்டும் என்றவாறாயிற்று.

பரிதியார்: செனன மரண பேதைமை போம்படிக்கு ஞானம் என்னும் சிறப்பைக் காண்பது இயல்பு என்றவாறு.

காளிங்கர்: உலகத்து மக்களும் தேவரும் பிறவுமாகிய பிறப்பு என்பது ஒன்றுளது என்று கருதும் அறியாமை நீங்குமாறு உலகத்தோர் நல்லனவாகக் கருதிவருகின்ற யாவையினும் தான் சிறந்தும் மற்றும் தன்னிற் சிறந்தும் பிறிதொன்று இன்மையான் அதுவே சிறப்பு உடையது என்று மறைநூல்களும் மற்றும் பிறவும் இவை முழுதும் உணர்ந்தவரும் முனிவருள்ளிட்டோரும் எடுத்துச்சொல்லுகின்ற மெய்ப்பொருளினை இப்படிக் காணவல்லது யாது, மற்று அதுவே அறிவாவது என்றவாறு.

பேதைமை என்பது அறியாமை.

9. சார்புணர்ந்து சார்பு கெடஒழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய். 359

Should a man know his refuge and lead his life so that all bonds may cease, the ills of life that lie in wait to ruin him would not approach. *(M. R. R.)*

பரிமேலழகர் : சார்பு உணர்ந்து சார்பு கெட ஒழுகின் ஒருவன் எல்லாப் பொருட்கும் சார்பாய அச்செம்பொருளை உணர்ந்து இருவகைப் பற்றும் அற ஒழுகவல்லனாயின்; சார் தரும் நோய் அழித்து மற்றுச் சார்தரா - அவனை முன் சாரக்கட வனவாய் நின்ற துன்பங்கள் அவ்வுணர்வு ஒழுக்கங்களை அழித் துப் பின் சாரமாட்டா.

ஆகுபெயரால், சாருமிடத்தையும் சார்வனவற்றையும் 'சார்பு' என்றார். ஈண்டு ஒழுக்கம் என்றது, யோகநெறி ஒழுகுதலை; அஃது இயமம், நியமம், இருப்பு, உயிர்நிலை, மனவொருக்கம், தாரணை, தியானம், சமாதி என எண்வகைப்படும். அவற்றின் பரப்பெல்லாம் ஈண்டுரைப்பின் பெருகும்; யோகநூல்களுள் காண்க. மற்றுச் சார்தரா என இயையும். சாரக்கடவனவாய் நின்ற துன்பங்களாவன : பிறப்பு அநாதியாய் வருதலின் உயி ரான் அளவின்றி ஈட்டப்பட்ட வினைகளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளான் அநுபவித்தனவும் பிறந்தவுடம்பான் முகந்து நின்றனவும் ஒழியப் பின்னும் அநுபவிக்கக் கடவனவாய்க் கிடந் தன. அவை விளக்கின்முன் இருள்போல் ஞானயோகங்களின் முன்னர்க் கெடுதலான், 'அழித்துச் சார்தரா' என்றார். இதனை ஆருகதர் உவர்ப்பு என்ப. பிறப்பிற்குக் காரணம் ஆகலான், நல்வினைப்பயனும் நோயெனப்பட்டது.

மேல் மூன்று உபாயத்தானும் பரம்பொருளை உணரப் பிறப் பறும் என்றார். அஃதறும் வழிக் கிடந்த துன்பங்களெல்லாம் என் செய்யும் என்னும் கடாவை ஆசங்கித்து அவை ஞானயோகங் களின் முதிர்ச்சியுடைய உயிரைச் சார மாட்டாமையானும் வேறு சார்பு இன்மையானும் கெட்டுவிடும் என்பது இதனால் கூறப் பட்டது.

மணக்குடவர் : தன்னைச் சார்வனவற்றை அறிந்து அவ்வை யிற்றின் சார்வுகெட ஒழுகுவனாயின், அவ்வொழுக்கத்தினை அழித்

துச் சார்தலைச் செய்யா, சாரக்கடவனவாய துன்பங்கள் என்ற வாறு.

சார்பு - வினைச்சார்பு; கெட ஒழுகல் - காமம் வெகுளி மயக்க மின்றி மெய்யுணர்ச்சியான் ஒழுகுதல். இஃது, உண்மையைக் கண்டு அக்காட்சியைத் தப்பாமல் முடிய நிற்பனாயின், சாரக்கட வதாய் நிற்கின்ற வினை சாராதே விட்டுப்போம் என்றது.

பரிதியார்: ஆத்மாவுக்குச் சார்பறிந்து செனனத்தைக் கெட வேணும் என்று நிலைபிடிப்பானாகில் இந்த நிலையை அழிக்கமாட் டாது என்றவாறு.

காலிங்கர்: தனக்கு முத்திச் சார்வாம் முதல்வனையறிந்து பிறப்பிற்குக் காரணமாகிய சார்வுகெடும்படி ஒழுகுவனாயின், மறித்துச் சாரா சார்ந்துவரும் பிறவிநோய்கள் என்றவாறு.

சார்வு என்பது உடம்பு. சார்வுகெட என்பது யான் என்றும் எனது என்றும் பற்றிவருகின்ற சார்வுக்கேடு.

10. காமம் வெகுளி மயக்கம் இவைமூன்றன்
நாமம் கெடக்கெடும் நோய். 360

Wipe out the very names of lust, anger and delusion; you will be wiping out the cause of rebirth. (*V. R. R.*)

பரிமேலழகர்: காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்றன் நாமம் கெட-ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையார்க்கு விழைவு வெறுப்பு அவிச்சை என்னும் இக்குற்றங்கள் மூன்றனுடைய பெயருங் கூடக்கெடுதலான்; நோய் கெடும் - அவற்றின் காரிய மாய வினைப்பயன்கள் உளவாகா.

அநாதியாய அவிச்சையும், அதுபற்றி யான் என மதிக்கும் அகங்காரமும், அதுபற்றி எனக்கு இதுவேண்டும் என்னும் அவா வும், அதுபற்றி அப்பொருட்கண் செல்லும் ஆசையும், அதுபற்றி அதன் மறுதலைக்கட் செல்லுங் கோபமும் என வடநூலார் குற்றம் ஐந்து என்றார்: இவர், அவற்றுள் அகங்காரம் அவிச்சைக் கண்ணும் அவாவுதல் ஆசைக்கண்ணும் அடங்குதலான், மூன்று என்றார். இடையறாத ஞான யோகங்களின் முன்னர் இக்குற் றங்கள் மூன்றும் காட்டுத்தீ முன்னர்ப் பஞ்சுத்துய் போலும்

ஆகலின், அம்மிகுதி தோன்ற 'இவை மூன்றன் நாமங்கெட என்றார். இழிவு சிறப்பும்மை, விகாரத்தால் தொக்கது. கெட என்பது எச்சத்திரிவு. நோய் என்பது சாதியொருமை. காரண மாய அக்குற்றங்களைக் கெடுத்தார் காரியமாகிய இருவினைகளைச் செய்யாமையின், அவர்க்கு வரக்கடவ துன்பங்களும் இல்லை என்பது இதனால் கூறப்பட்டது. முன்கிடந்த துன்பங்களும் மேல் வரக்கடவ துன்பங்களும் இலவாதல் மெய்யுணர்வின் பயனா கலின், இவை இரண்டு பாட்டும் இவ்வதிகாரத்தவாயின. இவ் வாற்றானே மெய்யுணர்ந்தார்க்கு நிற்பன எடுத்தவுடம்பும், அது கொண்ட வினைப்பயன்களுமே என்பது பெற்றாம்.

மணக்குடவர் : ஆசையும் வெகுளியும் மயக்கமும் என்னும் இவை மூன்றினது நாமம்போக, வினைபோம் என்றவாறு.

வினைகெடுதற்கு வழி இது என்று கூறுதலான், இது மெய் உணர்தலாயிற்று.

பரிதியார் : ஆசையும் கோபமும் அஞ்ஞானமும் விட்டால் அச்சென்மம் கெடும் என்றவாறு.

காளிங்கர் : மற்று இங்குச் சொன்ன மெய்யுணர்வினால் முக் குணங்களின் விகாரம் விரிவாய் மற்று யாவரையும் மயக்கிவரு கின்ற அவாவும், சினமும், மோகமும் என்று சொல்லப்பட்ட இவை மூன்றினது பெயரும் உட்படத் தன்கண் இல்லாதவாறு முன்னம் கெடவே, இவற்றின் வழி உளதாக ஒழுகுகின்ற பிறப்பு என்னும் அனைத்துநோயும் கெடும் என்றவாறு.

இனிக் கீழ்ச்சொல்லிய காமம் முதலிய மூன்றினும் காமம் என்பது, ஒன்றினை அவாவுதலன்றே; மற்று அஃது எய்தாக்கால் வரும் வெகுளியும், அதனது முதிர்ச்சிக்கண் தனதுள்ளம் மயங் கும் மயக்கமும் என்னும் இவை இரண்டும் பிறவும் நிகழ்வ தொன்றனைக் காமித்தலென்னும் அவாவினாலாதலால், கீழ்ச் சொன்ன மெய்யுணர்விற்குக் காரணமாகிய விவேகம் என்னுந் தெரிந்துணர்வினான் முன்னம் அனைத்திற்கும் காரணமாகிய அவா வினை அறுக்கவே, மற்ற மெய்யுணர்வு என்னும் பேருணர்வுவந்து வெளிப்படும். ஆதலால் இவ்வுணர்வு இல்லோர்க்கும் இதனது நிகழ்ச்சிக்கேதுவாக அதனை அறிவிக்கின்றது மேலையதிகாரம்.

37. அவாவறுத்தல்

பரிமேலழகர் : அஃதாவது முன்னும் பின்னும் வினைத் தொடர்பு அறுத்தார்க்கு நடுவு நின்ற உடம்பும் அதுகொண்ட வினைப்பயன்களும் நின்றமையின், வேதனை பற்றி ஒரோவழித் துறக்கப்பட்ட புலன்கள்மேற் பழைய பயிற்சிவயத்தான் நினைவு செல்லுமன்றே ; அந்நினைவும் அவிச்சை எனப் பிறவிக்கு வித்தாம் ஆகலின், அதனை இடைவிடாது மெய்ப்பொருள் உணர்வான் அறுத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

மணக்குடவர் : அவாவறுத்தலாவது, பொய்ப்பொருள்கள் மேற் செல்லும் ஆசையைத் தவிர்த்தல். முத்திக்குக் காரணமாக மெய்யுணர்தலே அமையுமாயினும், பின்னும் உடம்போடு நிற்றலின் தான் விட்ட பொருள்கள்மாட்டு ஆசைசெல்லின், மீண்டும் பிறப்பிற்குக் காரணமாம்; ஆதலால் இதனைத் தவிரவேண்டு மென்று எல்லாவற்றினும் பின் இது கூறப்பட்டது.

பரிதியார் : அவாவறுத்தலாவது, மூன்றுவகை ஆசையும் விடவேணும் என்றவாறு.

1. அவாஎன்ப எல்லா உயிர்க்குமெஞ் ஞான்றும்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து. 361

They say that desire is the seed from which sprouts unfailing birth to all creatures and for all time. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர் : எல்லாவுயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும் தவாஅப் பிறப்பு ஈனும் வித்து - எல்லாவுயிர்கட்கும் எக்காலத்தும் கெடாது வருகின்ற பிறப்பினை விளைவிக்கும் வித்து ; அவா என்ப - அவா என்று சொல்லுவர் நூலோர்.

உடம்பு நீங்கிப்போங்காலத்து அடுத்த வினையும், அது காட்டுங் கதி நிமித்தங்களும், அக்கதிக்கண் அவாவும் உயிரின்கண் முறையே வந்து உதிப்ப, அறிவை மோகம் மறைப்ப, அவ் உயிரை அவ்அவா அக்கதிக்கண் கொண்டு செல்லுமாகலான், அதனைப் 'பிறப்பீனும் வித்து' என்றும், கதிவயத்தான் உளதாய அவ்வுயிர் வேறுபாட்டினும் அவை தன்மை திரியும் உற்சர்ப்பிணி

அவசர்ப்பிணி என்னும் காலவேறுபாட்டினும் அது வித்தாதல் வேறுபடாமையின் 'எல்லாவுயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும்' என்றும், இஃது எல்லாச் சமயங்கட்கும் ஒத்தலான் 'என்ப' என்றும் கூறினர்.

இதனான், பிறப்பிற்கு அவா வித்தாதல் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : எல்லாவுயிர்க்கும் எல்லா நாளும் கேடில்லாத பிறப்பைக் கொடுக்கும் விதையாவது ஆசை என்று சொல்லுவர் என்றவாறு.

இஃது, ஆசை துன்பம் தருதலேயன்றிப் பிறப்பையும் தரும் என்றது.

பரிதியார் : ஆசையாவது பிராணிகளுக்கெல்லாம் பிறப்பைக் கொடுக்கிற விதையாம் என்றவாறு.

காளிங்கர் : இவ்வுலகத்து நல்வினைப்பயன்களை அவாவிச் செய்யுமிடத்து நல்லனவும் மற்றிது ஒழிந்த கொலை களவு கள் காமம் குறளை பொய் வஞ்சனை முதலிய தீயனவுமாய் இங்ஙனம் வருகின்ற எல்லா உயிர்க்கும் எக்காலமும் பிறிதொன்றினாலும் கேடில்லாத பிறவியை ஈனும் அவாவாகிய வித்து எனவே இதனைக் கருதற்குக் காரணம் மற்று இது ஒன்றுமே பிறிதில்லை என்றவாறு.

2. வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும். 362

If anything be desired freedom from births should be desired; that (freedom from births) will be attained by desiring to be without desire. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : வேண்டுங்கால் பிறவாமை வேண்டும் - பிறப்புத் துன்பமாதல் அறிந்தவன் ஒன்றை வேண்டின் பிறவாமையை வேண்டும்; அது வேண்டாமை வேண்ட வரும் - அப்பிறவாமை தான் ஒருபொருளையும் அவாவாமையை வேண்ட அவனுக்குத் தானே உண்டாம்.

அநாதியாகத் தான் பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புக்களால் துன்பமுற்று வருகின்றமையை உணர்ந்தவனுக்கு ஆசை இன்

பத்தின்கண்ணே யாகலின் 'பிறவாமையை வேண்டும்' என்றும், ஈண்டைச் சிற்றின்பங்கருதி ஒரு பொருளை அவாவின் அது பிறப்பினும் வித்தாய்ப் பின்னும் முடிவில்லாத துன்பமே விளைத் தலின் அது 'வேண்டாமை வேண்ட வரும்' என்றும் கூறினார். பிறவாமையின் சிறப்புக் கூறிப் பின் அது வரும் வழி கூறத் தொடங்குகின்றமையின், மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

மணக்குடவர்: வேண்டுங்கால் பிறவாமையை விரும்புதல் வேண்டும்; அப் பிறவாமை, பொருளை விரும்பாமையை விரும் பத் தானே வரும் என்றவாறு.

இது, பிறவாமையும் இதனாலே வரும் என்றது.

பரிதியார்: ஒன்றையும் வேண்டக் கடவனல்லன்; வேண்டின னாகில் பிறவா நெறியை வேண்டுவான்; அல்லது ஆசையை வேண்டாமலிருந்தானாகிலும் வேண்டினது வரும் என்றவாறு.

காலிங்கர்: ஒருவர்க்கு யாதானும் ஒன்றனையும் விரும்பு மிடத்துப் பிறவாமையே விரும்பலாவது; இங்ஙனம் பிறவா மையை விரும்புமிடத்து அவா எவ்வாறும் வருவதில்லை; ஆதலால் அவாவினை விரும்பாது ஒழியின் பிறவாமையாகிய முத்தி தானே விரும்பி வந்து எய்தும் என்றவாறு.

3. வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டில்லை
ஆண்டும் அஃதொப்ப தில். 363

There is no greater wealth here below than desirelessness; and even in heaven thou canst find no treasure that equalleth it.

(V. V. S.)

பரிமேலழகர்: வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டு இல்லை - ஒரு பொருளையும் அவாவாமையை ஒக்கும் விழுமிய செல்வம் காணப்படுகின்ற இவ்வுலகின்கண் இல்லை; ஆண்டும் அஃது ஒப்பது இல் - இனி அவ்வளவேயன்று, கேட்கப்படுகின்ற துறக்கத்தின்கண்ணும் அதனை ஒப்பது இல்லை.

மக்கள் செல்வமும் தேவர் செல்வமும் மேன்மேல் நோக்கக் கீழ்தலுடைமையின், தன்க்கு மேலில்லாத வேண்டாமையை 'விழுச்செல்வம்' என்றும், அதற்கு இரண்டுலகினும் 'ஒப்பது

இல்லை' என்றும் கூறினர். 'ஆகம அளவை போலாது காட்சி யளவை எல்லாரானும் தெளியப்படுதலின், மக்கள் செல்வம் வகுத்து முற்கூறப்பட்டது.

பிறவாமைக்கு வழியாம் எனவும், விழுச்செல்வமாம் எனவும், வேண்டாமையின் சிறப்பு இவ்விரண்டுபாட்டானும் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: அவாவின்மை போல மிக்க செல்வம் இவ் விடத்தில் இல்லை; அவ்விடத்தினும் அதனையொப்பது பிறி தில்லை என்றவாறு.

இஃது, இதனின் மிக்கதொரு பொருளும் இல்லை என்றது.

பரிதியார்: ஆசையற்ற செல்வத்திற்குப் பூலோகத்திலும் தெய்வலோகத்திலும் நிகரில்லை என்றவாறு.

காலிங்கர்: அவா என்னப்பட்ட யாதொன்றினையும் விரும் பாமையாகிய இதனை ஒப்பதோர் விழுமிய செல்வம் இவ்விடத் தில்லை; அதுவேயும் அன்றி மற்றும் எவ்விடத்தும் அதனை ஒப்பது ஒன்றும் இல்லை என்றவாறு.

4. தூஉய்மை என்ப தவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும். 364

Purity is non-avidity. That too will come when truth is sought. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: தூஉய்மை என்பது அவாவின்மை - ஒரு வர்க்கு வீடு என்று சொல்லப்படுவது அவாவில்லாமை; அது வாஅய்மை வேண்ட வரும் - அவ்அவாவில்லாமைதான் மெய்ம் மையை வேண்டத் தானே உண்டாம்.

வீடாவது உயிர் அவிச்சை முதலிய மாசு நீங்குதலாகலின், அதனைத் 'தூய்மை' என்றும், காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித் துத் 'தூய்மை என்பது அவாவின்மை' என்றும், மெய்ம்மையுடைய பரத்தை ஆகுபெயரான் மெய்ம்மை என்றும் கூறினர். மற்று மேலையதுபோல வினை மாற்றின்கண் வந்தது. வேண்டுதல் - இடைவிடாது பாவித்தல்.

அவா அறுத்தல், வீட்டிற்குப் பரம்பரையானன்றி நேரே ஏது என்பதூஉம் அது வரும் வழியும் இதனால் கூறப்பட்டன.

மணக்குடவர்: ஒருவர்க்கு அழுக்கறுத்தலாவது ஆசை இன்மை; அவ்வாசையின்மை மெய் சொல்லுதலே விரும்ப வரும் என்றவாறு.

இது, பொருள்மேல் ஆசையில்லாதார் பொய் கூறாராதலின், மெய் சொல்ல அவாவின்மை வரும் என்று அவாவறுத்தற்குக் கருவி கூறிற்று.

பரிதியார்: உபதேசமுறுவதில் பெறுவது ஆசையை விடுதல்; உபதேசம் உண்மையாகில் ஆசை வேண்டினது தரும் என்றவாறு.

காலிங்கர்: ஒருவன் மனத் தூய்மை என்று சொல்லப்படுவது யாதோ எனில் யாதொன்றின்மாட்டும் அவா இல்லாமையே; மற்று அவ் அவாவானது இல்லாமைதான் யாதினால் வருவது எனில், மெய்ம்மையை விரும்ப வந்து எய்தும் என்றவாறு.

5. அற்றவர் என்பார் அவாவற்றார் மற்றையார்
அற்றாக அற்ற திலர். 365

It is those that have conquered their desire that are called the liberated ones; the others appear to be free but they are verily in bondage. *(V. V. S.)*

பரிமேலழகர்: அற்றவர் என்பார் அவா அற்றார் - பிறவியற்றவர் என்று சொல்லப்படுவார் அதற்கு நேரே ஏதுவாகிய அவாவற்றவர்கள்; மற்றையார் அற்றாக அற்றதிலர் - பிற வேதுக்கள் அற்று அஃதொன்றும் அறாதவர்கள் அவற்றால் சில துன்பங்கள் அற்றதல்லது அவர்போல் பிறவியற்றிலர்.

இதனான், அவாவறுத்தாரது சிறப்பு விதிமுகத்தானும் எதிர்மறைமுகத்தானும் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: பற்றற்றவரென்பார் ஆசையற்றவரே; ஆசையறாதவர் பற்றினையறுத்தாராயினும், ஆசையற்றாரைப்போலப் பற்றறுதல் இலர் என்றவாறு.

பரிதியார்: சென்மம் அற்றார் என்பது அவா அற்றாரை; ஆசை விடாதாரைச் சென்மம் விடாது என்றவாறு.

காலிங்கர்: மற்று ஈண்டுள்ள பொருள் மாடு பெண்டிர் புதல்வர் சுற்றம் நட்டோர் முதலாகிய அனைத்தினும் உள்ள அவா அற்றனர் என்று சான்றோரால் சொல்லப்படுவார் யாரோ எனில், மற்று எப்பற்றும் காரணமாகிய அவாவினை அற்றவரே ஆசையற்றவராவார்; மற்றையார் துறவு மேற்கொண்டு அவா அறுதார் என்றவாறு.

6\. அஞ்சுவ தோரும் அறனே ஒருவனை
வஞ்சிப்ப தோரும் அவா. 366

Intense desire it is, which brings on delusion. Therefore, to guard against its assualt is ascetic virtue. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: ஒருவனை வஞ்சிப்பது அவா - மெய்யுணர்தலாகிய காரணங்களெல்லாம் எய்தி அவற்றான் வீடு எய்தற்பாலனாய ஒருவனை மறவி வழியால் புகுந்து பின்னும் பிறப்பின் கண்ணே வீழ்த்துக் கெடுக்கவல்லது அவா; அஞ்சுவதே அறன்- ஆகலான், அவ் அவாவை அஞ்சிக் காப்பதே துறவறமாவது.

ஓரும் என்பன அசைநிலை. அநாதியாய்ப் போந்த அவா, ஒரோவழி வாய்மை வேண்டலை ஒழிந்து பராக்கால் காவானாயின், அஃது இடமாக அவனறியாமல் புகுந்து பழைய இயற்கையாய் நின்று பிறப்பினை உண்டாக்குதலான், அதனை 'வஞ்சிப்பது' என்றார். காத்தலாவது, வாய்மை வேண்டலை இடைவிடாது பயின்று அது செய்யாமல் பரிகரித்தல்.

இதனான், அவாவின் குற்றமும் அதனைக் காப்பதே அறம் என்பதூஉம் கூறப்பட்டன.

மணக்குடவர்: ஒருவனை வஞ்சனை செய்வது ஆசை; ஆதலால் அதனை அஞ்சுவதே அறம் என்றவாறு.

வஞ்சனை செய்தல்-நன்றி செய்வாரைப்போல முன்னே நின்று, பின்னே தீக்கதியுள் உய்த்தல்.

இஃது, ஆசையின்மை வேண்டும் என்றது.

பரிதியார்: ஆசையை நினைத்தபோது பயப்படும் அறிவுடைமை; ஒருவர்க்குக் கொடுக்கின்றபோது வஞ்சனை செய்யும் ஆசை என்றவாறு.

காலிங்கர் : இவ்வுலகின் கணத்தோடு பொருந்தி அதனை இறந்த பெரியோனையும் பொருள் கருதி வஞ்சிப்பதே சூழும் நெஞ்சில் அவாவானது; ஆதலால், இதனைப் பெரிதும் அஞ்சத் தகுவதொன்றாக விசாரியும்; எனவே, அவாவினை என்றும் அணையற்க என்று பொருளாம் என உணர்க என்றவாறு.

7. அவாவினை ஆற்ற அறுப்பின் தவாவினை
தான்வேண்டும் ஆற்றான் வரும். 367

If a man thoroughly cut off all desire, the deeds, which confer immortality, will come to him, in the path in which he seeks them. (*R. D.*)

பரிமேலழகர் : அவாவினை ஆற்ற அறுப்பின் - ஒருவன் அவாவினை துஞ்சித் துவரக்கெடுக்க வல்லனாயின் ; தவா வினை தான் வேண்டும் ஆற்றான் வரும் - அவனுக்குக் கெடாமைக்கு ஏதுவாகிய வினை தான் விரும்பு நெறியானே உண்டாம்.

கெடாமை - பிறவித் துன்பங்களான் அழியாமை. அதற்கு ஏதுவாகிய வினை என்றது, மேற்சொல்லிய துறவறங்களை. வினை: சாதியொருமை, தான் விரும்பு நெறி - மெய்வருந்தா நெறி. அவாவினை முற்ற அறுத்தானுக்கு வேறு அறஞ்செய்யவேண்டா, செய்தன எல்லாம் அறமாம் என்பது கருத்து.

இதனான் அவாவறுத்தற் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர் : ஆசையை மிகவும் போக்குவானாயின், கேடில்லாத வினை தான் வேண்டின நெறியாலே வரும் என்றவாறு.

பரிதியார் : ஆத்மாவுக்கு வினையான ஆசையை விடுப்பானாகில் தவமான காரியந்தான் நினைத்தபடியே வரும் என்றவாறு.

காலிங்கர் : அவா வினை ஒன்றின்கண் வளராது; ஒன்றின் கண் தவிராது ; மற்றவையும் இங்குச் செய்தவினை இறுதிக்கண் கெடும் என்பது கருதி மற்றதனால் கேடில்லாத தேர்ச்சியாகிய தெளிவுணர்வானது பின்பு ஒரு வருத்தம் இன்றித் தான் நினைத் தாங்கே வந்தெய்தும் என்றவாறு.

ஆற்ற என்பது மிகவும். தவா வினை என்பது கெடாத விசாரம்.

8\. அவாவில்லார்க் கில்லாகும் துன்பம் அஃதுண்டேல்
தவாஅது மேன்மேல் வரும். 368

There is no sorrow for those who are free from desire. Endless sorrows befall men with desire. *(V. R. R.)*

பரிமேலழகர்: அவா இல்லார்க்குத் துன்பம் இல்ஆகும் - அவா இல்லாதார்க்கு வரக்கடவதொரு துன்பமும் இல்லை; அஃது உண்டேல் தவாஅது மேன்மேல் வரும்-ஒருவற்குப் பிறகாரணங்களெல்லாம் இன்றி அஃது ஒன்றும் உண்டாயின், அதனானே எல்லாத் துன்பங்களும் முடிவின்றி இடைவிடாமல் வரும்.

உடம்பு முகந்துநின்ற துன்பம் முன்பே செய்துகொண்டதாகலின் ஈண்டுத் 'துன்பம்' என்றது, இதுபொழுது அவாவால் செய்துகொள்வனவற்றை. 'தவாஅதுமேன்மேல் வரும்' என்றதனான், மூவகைத் துன்பங்களும் என்பது பெற்றாம்.

இதனான், அவாவே துன்பத்திற்குக் காரணம் என்பது கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: ஆசையில்லார்க்குத் துன்பம் இல்லையாகும்; அஃது உண்டாயின், துன்பமானது கெடாது மேன்மேல் வரும் என்றவாறு.

பரிதியார்: ஆசையற்றார்க்குத் துன்பமில்லை; ஆசையுள்ளவர்க்குத் துன்பம் மேன்மேலே வரும் என்றவாறு.

காளிங்கர்: அவாவின் தன்மை இதுவாகலால் மற்று இவ் அவா ஒன்றும் தமக்கில்லாதார் யாவர், மற்றவர்கட்கு இல்லையாகுந் துன்பமானது; ஆகலான், அஃதுண்டாமாகில் துன்பம் எஞ்ஞான்றும் கெடாதே மேன்மேலும் வந்து எய்தும் என்றவாறு.

9\. இன்பம் இடையறா தீண்டும் அவாவென்னும்
துன்பத்துள் துன்பங் கெடின். 369

Should desire which is the suffering of sufferings cease, bliss is ceaseless even here (in this life). *(M. R. R.)*

பரிமேலழகர்: அவா என்னும் துன்பத்துள் துன்பம் கெடின் - அவா என்று சொல்லப்படுகின்ற மிக்க துன்பம் ஒருவற்குக் கெடுமாயின்; ஈண்டும் இன்பம் இடையறாது - அவன் வீடு பெற்றவழியேயன்றி உடம்போடு நின்ற வழியும் இன்பம் இடையறாது.

துன்பத்துள் துன்பம் - ஏனைத் துன்பங்களெல்லாம் இன்பமாக வருந் துன்பம். வினைவின்கண்ணேயன்றித் தோற்றத்தின் கண்ணும் துன்பம் ஆகலின், இவ்வாறு கூறப்பட்டது. காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்து 'அவா என்னும் துன்பத்துள் துன்பம்' என்றும், அது கெட்டார்க்கு மனந் தடுமாறாது நிரம்பி நிற்றலான் 'ஈண்டும் இன்பம் இடையறாது' என்றும் கூறினார். இனி, 'ஈண்டும்' என்பதற்குப் பெருகும் என்று உரைப்பாரும் உளர்.

இதனான், அவா அறுத்தார் வீட்டின்பம் உடம்பொடு நின்றே எய்துவர் என்பது கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: அவாவாகிய துன்பங்களுள் மிக்க துன்பம் கெடுமாயின் இன்பமானது இடையறாமல் வந்து மிகும் என்றவாறு.

இஃது, இன்பமும் இதனாலே வரும் என்றது.

பரிதியார்: ஆசையை விடுவானாகில் இன்பம் மேன்மேல் உயரும்; துன்பத்துள் மனமில்லை என்றவாறு.

காளிங்கர்: வீட்டின்பமாகிய முத்தி இடையறாது நிரம்புவதாம்; அது யார்க்கோ எனில் எனைத்துவகைப்பட்ட துன்பங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் மிக்க கொடிதாகிய அவா என்னும் பெரிய துன்பத்துள் துன்பம் கெடின் அவர்க்கு என்றவாறு.

அவாவானது தானும் துன்பத்தைச் செய்து எல்லாத் துன்பத்துக்கும் காரணமாதலால் 'துன்பத்துள் துன்பம்' என்றார்.

10. ஆரா இயற்கை அவாநீப்பின் அந்நிலையே
பேரா இயற்கை தரும். 370

Should a man give up desire, which is insatiable, that state itself would lead to the state from which there is no change.

(M. R. R.)

பரிமேலழகர் : ஆரா இயற்கை அவா நீப்பின் - ஒருகாலும் நிரம்பாத இயல்பினையுடைய அவாவினை ஒருவன் நீக்குமாயின்; அந்நிலையே பேரா இயற்கை தரும் - அந்நீப்பு அவனுக்கு அப் பொழுதே எஞ்ஞான்றும் ஒரு நிலைமையனும் இயல்பைக் கொடுக்கும்.

நிரம்பாமையாவது, தாமேயன்றித் தம் பயனும் நிலையாமை யின் வேண்டாதனவாய பொருள்களை வேண்டி மேன்மேல் வளர்தல். அவ்வளர்ச்சிக்கு அளவின்மையின், நீத்தலே தக்க தென்பது கருத்து. களிப்புக் கவர்ச்சிகளும் பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புக்களும் முதலாயின இன்றி உயிர் நிரதிசய இன்பத்ததாய் நிற்றலின், வீட்டினைப் 'பேரா இயற்கை' என்றும், அஃது அவா நீத்தவழிப் பெறுதல் ஒருதலையாகலின் 'அந்நிலையே தரும்' என் றும் கூறினார். "நன்றாய் ஞானங் கடந்துபோய் நல்லிந்திரியம் எல்லாம்ஈர்த்து, ஒன்றாய்க் கிடந்த அரும்பெரும்பாழ் உலப் பில் அதனை உணர்ந்துணர்ந்து, சென்றாங்கின்பத் துன்பங்கள் செற்றுக் களைந்து பசை அற்றால், அன்றே அப்போதே வீடும் அதுவே வீடுவீடாமே" (திருவாய். 78-6) என்பதும் இக்கருத்தே பற்றி வந்தது. இந்நிலைமையுடையவனை வடநூலார் சீவன் முத்தன் என்ப.

இதனான், வீடாவது இதுவென்பதூஉம், அஃது அவா அறுத் தார்க்கு அப்பொழுதே உளதாம் என்பதூஉம் கூறப்பட்டன.

மணக்குடவர் : நிறையா இயல்பினையுடைய ஆசையை விடு வனாயின், அது விட்ட அப்பொழுதே அழியாத இயல்பினைத் தரும் என்றவாறு.

இயல்பாவது என்றும் ஒருபடிப்பட்டது. இது தன்னுடைய உருவத்தைப் பெறும் என்றது.

பரிதியார் : அளவு காணப்படாத ஆசையை அளவு காண்பா னாகிய அறிவு குலையாது இன்பமே வரும் என்றவாறு.

காலிங்கர் : ஒன்றினாலும் நிரம்பாத் தகுதியுடைய ஆசையை நீக்கவல்லனாயின் மற்று அப்பொழுதே எஞ்ஞான்றும் இடை பெயராது ஒருபடிபட்ட முத்தியின் இயல்பினைத்தரும் என்றவாறு.

தவத்து நெறியால் பற்றறுக்கவேண்டி ஒருப்பட்ட துறந்தோர்க்கும், மற்று அல்லாதார்க்கும் முன் செய்தமைந்த இருவினைகள் நீக்கமுடியாமையாக இன்பத் துன்பங்கள் அடர்ந்து நிகழ்ந்தனவேயாயினும் இதுபற்றித் தாம் தாம் மேற்கொண்ட நற்குண நிலைமைகளின் வழுவி நிற்கத்தகாது என்று காட்டுதற்கு எழுகின்றது மேலையதிகாரம்.

துறவறவியல் முற்றிற்று

4. ஊழியல்

பரிமேலழகர் : இவ்வாற்ருன் இம்மை மறுமை வீடு என்னும் மூன்றனையும் பயத்தற் சிறப்புடைத்தாய அறம் கூறினுர் ; இனிப் பொருளும் இன்பமும் கூறுவார், அவற்றின் முதற்காரண மாகிய ஊழின் வலி கூறுகின்ருர்.

38. ஊழ்

பரிமேலழகர் : அஃதாவது இருவினைப்பயன் செய்தவனையே சென்று அடைதற்கு ஏதுவாகிய நியதி. ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதி என்பன ஒருபொருட்கிளவி. இது, பொருள் இன்பங்கள் இரண்டற்கும் பொதுவாய் ஒன்ற னுள் வைக்கப்படாமையானும், மேற்கூறிய அறத்தோடு இயை புடைமையானும், அதனது இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

மணக்குடவர் : ஊழாவது, முன்பு செய்த வினை பின்பு விளை யும் முறை. மேற்கூறிய அறப்பகுதியும் இனிக் கூறுகின்ற பொருட்பகுதியும் இன்பப் பகுதியும் முன் செய்த நல்வினையால் வருதலையும், இவற்றிற்கு மாருன பாவமும் வறுமையும் துன்ப மும் தீவினையால் வருதலையும் அறியாதே அவை உலகத்தில் மக்கள் பலர் தமது முயற்சியால் வந்தன என்பரன்றே ! அதற் காக இது கூறப்பட்டது. ஒருவன் செய்த வினை தனது பயனை வழுவின்றிப் பயத்தல் அறத்தினுகுமாதலால் இஃது அறத்தின் இறுதிக்கண் கூறப்பட்டது.

பரிதியார் : ஊழாவது போன சென்மத்தின் வினைப்பயனைச் சொல்லியது என்றவாறு.

1. ஆகூழால் தோன்றும் அசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழால் தோன்றும் மடி. 371

Activity due to good fate will produce prosperity. Sloth, due to ill-fate, will produce adversity or loss of wealth. (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர் : கைப்பொருள் ஆகு ஊழால் அசைவின்மை தோன்றும் - ஒருவற்குக் கைப்பொருள் ஆதற்குக் காரணமாகிய

ஊழால் முயற்சி உண்டாகும்; போகு ஊழால் மடி தோன்றும் அஃது அழிதற்குக் காரணமாகிய ஊழால் மடி உண்டாம்.

ஆகூழ், போகூழ் என்னும் வினைத்தொகைகள் எதிர்காலத் தான் விரிக்கப்பட்டுக் காரணப் பொருளவாய் நின்றன. அசைவு-மடி. பொருளின் ஆக்க அழிவுகட்குத் துணைக்காரணமாய முயற்சி மடிகளையும் தானே தோற்றுவிக்கும் என்பது கருத்து.

மணக்குடவர்: ஒருவனுக்கு ஆக்கங் கொடுக்கின்ற ஊழ் தோற்றினால் முயற்சி தோன்றும்; அழிவு கொடுக்கின்ற ஊழ் தோற்றினால் மடி தோன்றும் என்றவாறு.

இஃது, ஆக்கத்திற்கும் கேட்டிற்கும் ஏதுவான முயற்சியும் முயலாமையும் ஊழால் வரும் என்றது.

பரிதியார்: ஊழாவது, போன சென்மத்தில் செய்த நல்வினை தீவினை என்க. அஃது இரண்டு வகைப்படும்; அவையாவன ஆகிற ஊழ் என்றும், அழிக்கிற ஊழ் என்றும் எனக் கொள்க. ஆகிற ஊழ் புத்தியைத் தரும்; அழிக்கிற ஊழ் சோம்பினைக் கொடுக்கும். ஆகையால், ஆகிற ஊழைக் கொள்க என்றவாறு.

காலிங்கர்: உலகத்து யாவர்க்கும் முன்னின்ற முறையாகுவதோர் ஆகூழினால் அவரவர் நெஞ்சின்கண் தோன்றுமது யாதோ எனில், அதற்கு ஏற்ற மடியின்மை; இனி அவ்வாறன்றித் தம்மிடத்து எய்திய பொருளும் நீங்கிப்போகுவதோர் போகூழினால் அவரவர் நெஞ்சில் தோன்றும் மடியானது என்றவாறு.

அசைவின்மை என்பது மடியின்மை.

2. பேதைப் படுக்கும் இழவூழ் அறிவகற்றும்
ஆகலூழ் உற்றக் கடை. 372

Adverse fate produces folly and a prosperous fate produces enlarged knowledge. (*R. D.*)

பரிமேலழகர்: இழவு ஊழ் (உற்றக்கடை) அறிவு பேதைப் படுக்கும் - ஒருவனுக்கு எல்லா அறிவும் உளவாயினும் கைப்பொருள் இழத்தற்கு ஏதுவாகிய ஊழ் வந்துற்றவிடத்து அஃது அதனைப் பேதையாக்கும்; ஆகல் ஊழ் உற்றக்கடை (அறிவு)

அகற்றும் - இனி அவனறிவு சுருங்கியிருப்பினும் கைப்பொருள் ஆதற்கு ஏதுவாகிய ஊழ் வந்துற்றவிடத்து அஃது அதனை விரிக்கும்.

கைப்பொருள் என்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இழவூழ், ஆகலூழ் என்பன இரண்டும் வேற்றுமைத் தொகை. 'உற்றக் கடை' என்பது முன்னும் கூட்டப்பட்டது. இயற்கையானும் அறிவையும் வேறுபடுக்கும் என்பதாம்.

மணக்குடவர் : கெடுக்கும் ஊழ் தோன்றினால் அறியாமையை உண்டாக்கும் ; ஆக்கும் ஊழ் தோன்றினால் அறிவை விரிக்கும் என்றவாறு.

இஃது அறிவும் அறியாமையும் ஊழால் வரும் என்றது.

பரிதியார் : ஆகிற ஊழ் அதிக புத்தியைத் தரும் ; அழிக்கிற ஊழ் கெடுபுத்தியைக் கொடுக்கும் என்றவாறு.

காலிங்கர் : எய்திய ஆக்கமும் இழத்தற்கு எல்லையாகிய இழவூழ் வந்து எய்தும் எனில் மற்றஃது இழத்தற்கு ஏய்ந்த பேதையை உளதாக்கும் ; இனி அவ்வாறன்றி ஆகலூழ் வந்துற்ற இடத்தால் ஏய்ந்த முயற்சிக்கண் இயல்வதோர் அறிவு இடம்படுத்தும் எனவே துறவறிவும் பிறவறிவும் அவரவர் உள்ளத்து நிகழ்வது அவை அவற்றுக்கு அமைந்த விதியான் என்பது பொருள் என்றவாறு.

படுக்கும் என்பது உளதாக்கும். அறிவகற்றும் என்பது இடம்படுத்தும்.

3. நுண்ணிய நூல்பல கற்பினும் மற்றுந்தன்
உண்மை அறிவே மிகும். 373

Although a man may study the most polished treatises, the knowledge which fate has decreed to him will still prevail. *(R. D.)*

பரிமேலழகர் : நுண்ணிய நூல் பல கற்பினும் - பேதைப் படுக்கும் ஊழுடையான் ஒருவன் நுண்ணிய பொருள்களை உணர்த்தும் நூல் பலவற்றையும் கற்றானாயினும்; மற்றும் தன் உண்மை அறிவே மிகும் - அவனுக்குப் பின்னும் தன் ஊழானாகிய பேதைமை உணர்வே மேற்படும்.

பொருளின் நுண்மை, நூலின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. மேற்படுதல் - கல்வியறிவைப் பின்னிரங்குதற்கு ஆக்கிச் செயலுக்குத் தான் முற்படுதல். "காதன் மிக்குழிக் கற்றவும் கைகொடா, ஆதல் கண்ணகத் தஞ்சனம் போலுமால்" (சீவக. கனக மாலை-76) என்பதும் அது. செயற்கையாணய அறிவையும் கீழ்ப் படுத்தும் என்பதாம்.

மணக்குடவர்: நுண்ணியவாக ஆராய்ந்த நூல்கள் பலவற்றையும் கற்றாயினும், பின்னையும் தனக்கு இயல்பாகிய அறிவே மிகுத்துத் தோன்றும் என்றவாறு.

மேல் அறிவிற்குக் காரணம் ஊழ் என்றார்; 'அஃது எற்றுக்கு? கல்வியன்றே காரணம்' என்றார்க்கு, ஈண்டுக் 'கல்வியுண்டாயினும் ஊழானாய அறிவு வலியுடைத்து' என்றார்.

பரிதியார்: சென்மாந்திர வினையாகிற ஆகிற ஊழ், அழிகிற ஊழைக் கல்வியினாலே வெல்லப்படாது; அஃது எப்படி என்றால், அழிகிற ஊழாகில், எத்தனை கற்றாலும் அற்ப புத்தியைக் காட்டும் என்றவாறு.

காலிங்கர்: நன்னெறி பெறுதற்குக் காரணமாகிய ஞானத்தைத்தரும் நுண்ணிய நூல்கள் பலவற்றையும் கற்றாரேயாயினும், அவ்வளவே தமது ஊழாய் மற்று அதன் பயன் எய்துதற்கு ஓர் ஊழ் முன்னமில்லை எனில் பின்னும் தன் உண்மையறிவே மிகும்; எனவே இந் நன்னெறி அறிதல் இன்றிப் பின்னும் தான் அநுபவித்தற்குரிய முறைவழி அறிவே மிக்குச் செல்லும்; மற்று இவ் அறிவு எய்தாது என்று பொருள் என்றவாறு.

4. இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு. 374

Two-fold is the nature of the world; one is the luck for wealth and the other (which is different) is the luck for wisdom.

(M. R. R.)

பரிமேலழகர்: உலகத்து இயற்கை இரு வேறு - உலகத்து ஊழினாய இயற்கை இரண்டு கூறு; திரு வேறு தெள்ளியர்

ஆதலும் வேறு - ஆதலால் செல்வமுடையராதலும் வேறு அறிவுடையராதலும் வேறு.

செல்வத்தினைப் படைத்தலும் காத்தலும் பயன்கோடலும் அறிவுடையார்க்கல்லது இயலாவன்றே; அவ்வாறன்றி அறிவுடையார் வறியராகவும் ஏனையார் செல்வராகவும் காண்டலான், அறிவுடையராதற்காகும் ஊழ் செல்வமுடையராதற்கு ஆகாது; செல்வமுடையராதற்காகும் ஊழ் அறிவுடையராதற்கு ஆகாது என்றதாயிற்று. ஆகவே, செல்வம் செய்யுங்கால் அறிவாகிய துணைக்காரணமும் வேண்டா என்பது பெற்றும்.

மணக்குடவர்: செல்வமுடையாராதலும், தெள்ளியாராதலும் வேறு வேறு ஊழினால் வரும்; ஆதலால், இரண்டு வகையாதல் உலகத்தியல்பு என்றவாறு.

பரிதியார்: இரண்டு வகைப்படும் செல்வம்; எப்படியென்றால், எட்டுவகையான செல்வமும், கல்வியும் என்றவாறு.

காலிங்கர்: இருகூறுபட்டிருக்கும் உலகத்தார் ஊழாம் இயற்கை; எங்ஙனம் எனில் செல்வம் உண்டாதலும் ஒரு நல்லூழின் கூறு; கல்வியால் தெளிந்த நல்லறிவுடையாராகலும் மற்றொரு நல் விதிக்கு அமைந்த கூறு; எனவே முன்னமே இல்லறத்தானாகலும், துறவறமியற்றியவழித் தெளிந்த நல்லறிவுடைய ஞானத்தானாகலும் என இங்ஙனம் இரண்டு கூறுபடும் என்றவாறு.

5. நல்லவை எல்லாஅம் தீயவாம் தீயவும்
நல்லவாம் செல்வஞ் செயற்கு. 375

In the pursuit of wealth all good becomes evil and even evil becomes good (in accordance with fate.) (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: செல்வம் செயற்கு - செல்வத்தை ஆக்குதற்கு; நல்லவை எல்லாம் தீயஆம் - நல்லவையெல்லாம் தீயவாய் அழிக்கும்; தீயவும் நல்லஆம் - அதுவேயன்றித் தீயவை தாமும் நல்லவாய் ஆக்கும், ஊழ்வயத்தான்.

நல்லவை, தீயவை என்பன காலமும், இடனும், கருவியும், தொழிலும் முதலாயவற்றை. 'ஊழான்' என்பது அதிகாரத்தால்

பெற்றும். அழிக்கும் ஊழ் உற்றவழிக் காலம் முதலிய நல்லவாயினும் அழியும்; ஆக்கும் ஊழ் உற்றவழி அவை தீயவாயினும் ஆகும் என்பதாயிற்று. ஆகவே, காலம் முதலிய துணைக் காரணங்களையும் வேறுபடுக்கும் என்பது பெற்றும்.

மணக்குடவர்: செல்வம் உண்டாக்குவதற்குத் தனக்குமுன்பு தீதாயிருந்தன எல்லாம் நன்றும்; அச்செல்வத்தை இல்லையாக்குவதற்கு முன்பு நன்றாய் இருந்தன எல்லாம் தீதாம் என்றவாறு.

பரிதியார்: ஆகிற ஊழ் வருங்காலம், அழிகிறகாரியத்தை யாக்கும்; அழிகிற ஊழ் ஆகிறகாரியத்தை அழிக்கும் என்றவாறு.

காளிங்கர்: முன்னோர் ஊழினால் வந்துற்ற நல்லவையாகிய செல்வமெல்லாம் நிலைதடுமாறித் தீயனவாம், அங்ஙனஞ் செய்வதொரு விதிக்கு; மற்று இனித் தீயன ஆகிய எல்லாம் நிலைதடுமாறியவாறே நல்லனவாகிய செல்வம் வந்துளதாம், மற்றும் இங்ஙனம் தாம் முன்னம் செய்த செயற்குத் தக்காங்கு என்றவாறு.

6. பரியினும் ஆகாவாம் பாலல்ல உய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம. 376

When destiny denieth thou canst not keep even with the utmost care; and even if thou throw them away wilfully the things that are thine will not go away from thee. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: பால் அல்ல பரியினும் ஆகாஆம் - தமக்கு ஊழல்லாத பொருள்கள் வருந்திக்காப்பினும் தம்மிடத்து நில்லாவாம்; தம உய்த்துச் சொரியினும் போகா - ஊழால் தமவாகிய பொருள்கள் புறத்தே கொண்டுபோய்ச் சொரிந்தாலும் தம்மை விட்டுப் போகா.

பொருள்களின் நிலையும் போக்கும் ஊழினான் ஆவதல்லது காப்பு இகழ்ச்சிகளான் ஆகா என்பதாம்.

இவை ஆறு பாட்டானும் பொருட்குக் காரணமாய ஊழின் வலி கூறப்பட்டது.

• **மணக்குடவர்:** தம்முடைய பகுதியல்லாதனவற்றை வருந்திக் காப்பினும் அவை தமக்கு ஆகா; தம்முடைய பகுதியாயின

வற்றைக்கொண்டு சென்று சொரிந்து விடினும் அவை போகா என்றவாறு.

இது, முன்புள்ள செல்வம் காவற்படுதலும் களவுபோதலும் ஊழினுலேயாம் என்றது.

பரிதியார்: ஆகிற காலத்தில் உடைமையைப் புறத்திலே போட்டாலும் போகாது; அழிகிற காலத்தில் உடைமையை எத்தனை பாதுகாத்தாலும் போம் என்றவாறு.

காலிங்கர்: தாம் செல்வத்தைப் பெரிதும் காதலிப்பினும் தமக்குள்ளவர்க்கு ஆகாவாம், யாவை எனில் அதற்கு ஏய்ந்த ஊழுடைய அல்லாதன; மற்று இவ்வாறன்றி அகத்திருந்த பொருளையும் புறத்துக்கொண்டு சென்று கொடுப்பினும் போகா, ஒருவாற்ருல் புகுந்தெய்தும், மற்று அவ்விதியால் தம்முடையன ஆதற்கு உரிய பொருள் என்றவாறு.

7. வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் கோடி
தொகுத்தார்க்கும் துய்த்தல் அரிது. 377

Even the man who hath amassed ten million cannot enjoy his riches except as the Ordainer hath ordained. (*V. V. S.*)

பரிமேலழகர்: கோடி தொகுத்தார்க்கும் - ஐம்பொறிகளான் நுகரப்படும் பொருள்கள் கோடியை முயன்று தொகுத்தார்க்கும்; வகுத்தான் வகுத்த வகைஅல்லால் துய்த்தல் அரிது - தெய்வம் வகுத்த வகையானல்லது நுகர்தல் உண்டாகாது.

ஓருயிர் செய்த வினையின்பயன் பிறிதோருயிரின்கண் செல்லாமல் அவ்வுயிர்க்கே வகுத்தலின், 'வகுத்தான்' என்ருர். "இசைத்தலும் உரிய வேறிடத் தான" (தொல். சொல்-கிளவி 59) என்பதனுன் உயர்திணையாயிற்று. படையாதார்க்கேயன்றிப் படைத்தார்க்கும் என்றமையான், உம்மை: எச்சவும்மை.

வெறும் முயற்சிகளால் பொருள்களைப் படைத்தல் அல்லது நுகர்தலாகாது; அதற்கு ஊழ்வேண்டும் என்பதாயிற்று.

மணக்குடவர்: விதானம் பண்ணினவன் விதானம் பண்ணின வகையினுனல்லது, கோடிபொருளை ஈட்டினவர்க்கும் அதனுல் வரும் பயன்கோடல் அருமையுடைத்து என்றவாறு.

இது, பொருள் பெற்றாலும் நுகர்தற்கு ஊழ்வேண்டும் என்றது.

பரிதியார்: இவனுக்குப் பொசிப்பாகிய ஆகிறஊழ், அழிகிற ஊழ் என்னும் முறைமையிலே இவன் பொசிப்பதன்றியிலே இவனிடத்திலே கோடி தனம் இருந்தாலும் பொசிக்க ஒண்ணாது என்றவாறு.

காளிங்கர்: அதனால் முன்னஞ்செய்தார் செய்த வினை வகையால் துய்த்தலல்லது மற்றுக் கோடிபொருள் ஈட்டினார்க்கும் அது கொண்டு துய்த்தல் அரிது. எனவே, அங்ஙனம் ஈட்டுதற்கு உரியர் தானம் முதலிய நல்வினை முன்செய்து மற்றது கொண்டு தான் நுகர்தற்கு வேண்டும் நல்வினை முன்னஞ்செய்யாரேல் ஈட்டினரேயாயினும் குறைவறத் துய்த்தல் அரிது என்றவாறு.

8. துறப்பார்மன் துப்புர வில்லார் உறற்பால
ஊட்டா கழியும் எனின். 378

Should fate exempt them from the sufferings to come, the men that have no wealth would think of renuniciation. (*M. R. R.*)

பரிமேலழகர்: துப்புரவு இல்லார் துறப்பார் - வறுமையால் நுகர்ச்சி இல்லாதார் துறக்குங் கருத்து உடையராவர்; உறற்பால ஊட்டா கழியும் எனின் - ஊழ்கள் உறுதற்பாலவாய துன்பங்களை உறுவியாது ஒழியுமாயின்.

துறப்பார் என்பது ஆரீற்று எதிர்கால முற்றுச்சொல். தம்மால் விடப்பெறுவன தாமே விடப்பெற்றுவைத்தும் கருத்து வேறுபாட்டால் துன்பமுறுகின்றது ஊழின் வலியான் என்பது எஞ்சி நிற்றலின், மன் : ஒழியிசைக்கண் வந்தது.

மணக்குடவர்: நுகரும் பொருள் இல்லாதார் துறக்க அமைவர், தமக்கு வந்துறுந் துன்பப்பகுதியானவை உறாதுபோமாயின் என்றவாறு.

இது, துறவறமானது ஊழினால் வரும் என்றது.

பரிதியார்: அழிகிற ஊழாகின காலத்திலே, பொருள்மேலே ஆசையறப்பண்ணித் துறவறத்தில் நிற்கப்பண்ணும்; உடனே

அழிகிற ஊழ் வந்தால் அத்துறவறத்தைக் கெடுத்து இல்லறமாக்கும்; ஆகையால், ஆகிறஊழ் அழிகிறஊழ் என்று பாராமல் எப்போதும்போலிருப்பான் என்றவாறு.

காளிங்கர்: தமது ஊழினால் வந்து எய்தற்பாங்கானவை பலபல நுகரவும் வந்து ஊட்டாவாய்க்கழியும், ஊழ் உளதாயின்; மற்றிதனால் இங்ஙனம் துறப்பாராவார், மற்றுத் தாமுறுதல் தன்மையவாகிய ஊழானவை நுகர்வியாது ஒழியுமாயின் என்றவாறு.

துப்புரவு என்பது நுகர்வு.

9. நன்றாங்கால் நல்லவாக் காண்பவர் அன்றாங்கால்
அல்லற் படுவ தெவன். 379

Why do men who enjoy happiness in times of fortune bewail their sad lot or evil in adverse circumstances? (*M. S. P.*)

பரிமேலழகர்: நன்று ஆம் கால் நல்லவாக் காண்பவர் - நல்வினை விளையுங்கால் அதன் விளைவாய இன்பங்களைத் துடைக்குந்திறன் நாடாது இவை நல்ல என்று இயைந்து அநுபவிப்பார்; அன்று ஆங்கால் அல்லல் படுவது எவன் - ஏனைத் தீவினை விளையுங்கால் அதன் விளைவாய துன்பங்களையும் அவ்வாறு அநுபவியாது துடைக்குந்திறன் நாடி அல்லலுழப்பது என்கருதி.

தாமே முன் செய்துகொண்டமையானும், ஊட்டாது கழியாமையானும், இரண்டும் இயைந்து அநுபவிக்கற்பால; அவற்றுள் ஒன்றற்கு இயைந்து அநுபவித்து ஏனையதற்கு அது செய்யாது வருந்துதல் அறிவன்று என்பதாம்.

இவை மூன்று பாட்டானும் இன்பத் துன்பங்கட்குக் காரணமாய ஊழின் வலி கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: நன்மை வருங்காலத்து நன்றாகக் காண்பவர் தீமை வருங்காலத்து அல்லற்படுவது யாதினுக்கு என்றவாறு.

இஃது, அறிந்தவர் வருவன எல்லாம் இயல்பு என்று கொள்ளவேண்டும் என்றது.

பரிதியார்: நல்வினை வருங்காலம் பிரியமாயிருக்கவும், அழிகிறஊழ் வந்தகாலம் வருந்த ஒண்ணாது; ஆகிறஊழ் என்று கொள்க என்றவாறு.

காலிங்கர்: நல்விதியானே தமக்கு நன்றாங் காலத்து அங்ஙனம் நல்லனவாகக் கண்டு வருகின்றவர் மற்று ஏனை ஊழானே நன்மையல்லவாங்காலத்து அல்லலுழப்பது என்னை; எனவே, இங்ஙனம் வரும் அல்லலும் அப்பொழுதைக்கு அஃது அல்லது பிறிதொன்று வந்து உதவாது என்பது பொருள் என்றவாறு.

10. ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினும் தான்முந் துறும். 380

What is there so potent as fate? Even if we devise some way of counteracting it, it takes up by surprise. *(V. R. R.)*

பரிமேலழகர்: *மற்று ஒன்று சூழினும் தான் முந்துறும்* - தன்னை விலக்குதற்பொருட்டுத் தனக்கு மறுதலையாவதோர் உபாயத்தைச் சூழினும் தான் அவ்வுபாயமேயானும் பிறிதொன்றானும் வழியாக வந்து அச்சூழ்ச்சியின் முற்பட்டு நிற்கும்; *ஊழின் பெருவலி யா உள* - அதனால் ஊழ்போல மிக்க வலியுடையன யாவையுள.

பெருவலி : ஆகுபெயர். சூழ்தல் - பலருடனும் பழுதற எண்ணுதல். செய்தற்கேயன்றிச் சூழ்தற்கும் அவதி கொடாது என்றமையின், உம்மை : எச்சவும்மை. எல்லாம் வழியாக வருதல் உடைமையின், ஊழே வலியது" என்பதாம்.

இதனான், இவ்விருவகை ஊழின் வலியும் பொதுவாகக் கூறப்பட்டது.

மணக்குடவர்: ஊழினும் மிக்க வலியுடையன யாவை உள; பிறிதொன்றை ஆராயுங் காலத்தும், தான் முற்பட அவ்வாராய்ச்சிக்கு உடன்பட்டு நிற்கும் என்றவாறு.

பரிதியார்: ஊழைப்போலே பொல்லானில்லை; எப்படி என்றால், ஆகின்ற காலம் அழிகின்ற காலங்களிலே, தான் முன்னே வந்து நிற்கையால் என்றவாறு.

காளிங்கர்: உலகத்து யாவர்க்கும் அவரவர் ஊழின் சிறந்த பெருவலியுடையன யாவை உள; எனவே யாவுமில்லை எனில், தமக்கு விதியினல் வருவது ஒழியத் தம் அவாவினல் வேருென்று வரக் கருதினும் அஃதிறந்து மற்று அவ்விதியினல் வருவது தானே வந்து முந்துற்று நிற்கும் ஆதலால் என்றவாறு.

ஊழியல் முற்றிற்று

திருக்குறள்—உரைக்கொத்து

அறத்துப்பால் முற்றும்

திருக்குறள் - அறத்துப்பால்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

எண்கள் - குறள் எண்கள்

அஃகாமை	178	அழுக்காறுடையான்	135
அஃகி அகன்ற	175	அழுக்காறென	168
அகரமுதல	1	அழுக்காற்றின்	164
அகழ்வாரைத்	151	அளவல்லசெய்	289
அகனமர்ந்தீதலின்	92	அளவறிந்தார்	288
அகனமர்ந்துசெய்	84	அளவின்கண்நின்	286
அஞ்சுவதோரும்	366	அறங்கூறான்	181
அடக்கம் அமரருள்	121	அறஞ்சொல்லும்	185
அடல்வேண்டும்	343	அறத்தாறிது	37
அந்தணர் என்போர்	30	அறத்தாற்றின்	46
அமிழ்தினும்	64	அறத்தான் வருவதே	39
அருங்கேடன்	210	அறத்திற்கே	76
அருட்செல்வம்	241	அறத்தினூஉங்	32
அரும்பயன்ஆயும்	198	அறவாழிஅந்தணன்	8
அருளல்ல	254	அறவினையாதெனின்	321
அருளில்லார்க்கவ்	247	அறனழீஇ	182
அருள்கருதி	285	அறனறிந்துவெஃ	179
அருள்சேர்ந்த	243	அறனாக்கம்	163
அருள்வெஃகி	176	அறனியலான்	147
அல்லல்அருளாள்வார்	245	அறனெனப்பட்டதே	49
அல்லவை தேய	96	அறனோக்கி	189
அவாவில்லார்க்	368	அறன்கடை	142
அவாவினை	367	அறன்வரையான்	150
அவாவென்ப	361	அறிவினான்	315
அவிசொரிந்தாயி	259	அறிவினுளெல்லாம்	203
அவ்வித்தழுக்காறு	167	அற்காவியல்	333
அவ்விய நெஞ்சத்தான்	169	அற்றவர்என்பார்	365
அழுக்கற்றகன்றாரும்	170	அற்றார்அழிபசி	226
அழுக்காறவா	35	அன்பகத்தில்லா	78
அழுக்காறுடையார்க்	165	அன்பிலார்எல்லாம்	72

அன்பிற்கும் உண்டோ	71
அன்பின்வழிய	80
அன்பீனும்ஆர்வமுடை	74
அன்பும்அறனும்	45
அன்புற்றமர்ந்த	75
அன்போடியைந்த	73
அன்றறிவாம்	36
ஆகூழால்	371
ஆரா இயற்கை	370
ஆற்றின் ஒழுக்கி	48
ஆற்றுவார்ஆற்றல்	225
இடனில்பருவத்தும்	218
இணரெரிதோய்	308
இயல்பாகும்	344
இயல்பினான்	47
இரத்தலின்	229
இருணீங்கி	352
இருந்தோம்பி	81
இருமைவகை	23
இருவேறுலகத்து	374
இருள்சேர் இருவினை	5
இலமென்றுவெ	174
இலர்பலர்ஆகிய	270
இலனென்று தீய	205
இலனென்னும்	223
இல்லதென் இல்லவள்	53
இல்வாழ்வான்	41
இறந்தார் இறந்தார்	310
இறலீனும்	180
இனியஉளவாக	100
இனைத்துணைத்	87
இன்சொலால்ஈரம்	91
இன்சொல்இனிதீன்றல்	99
இன்பம்இடையறாது	369
இன்மையுள்இன்மை	153
இன்னாசெய்தாரை	314
இன்னாதிரக்கப்	224
இன்னாஎன	316
ஈதல்இசைபட	231
ஈத்துவக்கும்	228
ஈன்றபொழுதிற்	69
உடைமையுள் இன்மை	89
உண்ணாது	160
உண்ணாமைஉள்ளது	255
உண்ணாமைவேண்டும்	257
உதவிவரைத்தன்று	105
உயிருடம்பின்	330
உரனென்னுந் தோட்டி	24
உரைப்பார்	232
உலகத்தோடு ஒட்ட	140
உள்ளத்தால்உள்ள	282
உள்ளத்தாற்பொய்	294
உள்ளியதெல்லாம்	309
உறங்குவதுபோலும்	339
உற்றநோய்நோன்	261
ஊருணி நீர்	215
ஊழிற் பெருவலி	380
எந்நன்றி	110
எப்பொருள்எத்	355
எல்லார்க்கும் நன்றாம்	125
எல்லாவிளக்கும்	299
எழுபிறப்புந்	62
எழுமையெழு	107
எளிதென	145
எள்ளாமை	281
எனைத்தானும்எஞ்	317
எனைத்துணையர்	144
எனைப்பகை	207
என்பிலதனை	77
ஏதிலார் குற்றம்	190

ஏரினுழாஅர் உழவர்	14	காலத்தினாற்	102
ஐந்தவித்தான்	25	குடம்பை தனித்	338
ஐயத்தின் நீங்கித்	353	குணமென்னுங் குன்றேறி	29
ஐயுணர்வெய்	354	குழலினிது	66
ஒத்ததறிவான்	214	கூத்தாட்டவை	332
ஒப்புரவினால்	220	கூற்றங்குதித்தலும்	269
ஒருபொழுதும்	337	கெடுப்பதூஉங்கெட்	15
ஒருமையுள் ஆமை	126	கெடுவல்யான்	116
ஒல்லும் வகையான்	33	கெடுவாக வையா	117
ஒழுக்கத்தின் எய்துவர்	137	கேடும் பெருக்கமும்	115
ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார்	136	கைம்மாறு வேண்டா	211
ஒழுக்கத்து நீத்தார்	21	கொடுப்பதழுக்கறுப்பான்	166
ஒழுக்கம் உடைமை	133	கொலைவினையர்	329
ஒழுக்கம் உடையவர்க்	139	கொல்லாமை	326
ஒழுக்கம் விழுப்பம்	131	கொல்லான் புலாலை	260
ஒழுக்காறாக் கொள்க	161	கொன்றன்ன	109
ஒறுத்தாரை	155	கோளில்பொறியிற்	9
ஒறுத்தார்க்கு	156	சமன்செய்து	118
ஒன்றாக நல்லது	323	சாதலின் இன்னாத	230
ஒன்றா உலகத்து	233	சார்புணர்ந்து	359
ஒன்றானுந் தீச்சொல்	128	சிறப்பீனுஞ் செல்வமும்	31
ஒன்னார்த் தெறலும்	264	சிறப்பீனுஞ் செல்வம்	311
ஓர்த்துள்ளம்	357	சிறப்பொடு பூசனை	18
கணைகொடிது	279	சிறுமையுள் நீங்கிய	98
கண்ணின்றாக	184	சிறைகாக்குங்	57
கதங்காத்துக்	130	சிற்றின்பம்	173
களவினால் ஆகிய	283	சினத்தைப்	307
களவின்கண்	284	சினமென்னுஞ்	306
களவென்னுங்	287	சீரமை சிறப்பொடு	195
கள்வார்க்கு	290	சுடச்சுடரும்	267
கறுத்தின்னா	312	சுவையொளி	27
கற்றதனாலாய	2	செப்பமுடையவன்	112
கற்றீண்டு	356	செயற்கரிய செய்வார்	26
காக்கபொருளா	122	செயற்பாலதோ	40
காமம் வெகுளி	360	செயிரிற்றலைப்பிரிந்த	258

செய்யாமற்செய்த 101
செய்யாமற் செற்றார் 313
செல்லாவிடத்துச் 302
செல்லிடத்து 301
செல்விருந்தோம்பி 86
செறிவறிந்து 123
சொல்லுக சொல்லின் 200
சொற்கோட்டம் 119
தகுதியெனவொன் 111
தக்கார் தகவிலர் 114
தந்தைமகற் 67
தம்பொருளென்ப 63
தம்மிற்றம் 68
தலைப்பட்டார் 348
தவஞ்செய்வார் 266
தவமறைந்து 274
தவமுந்தவம் 262
தற்காத்துத் 56
தனக்குவமை இல்லா 7
தன்னுயிர்க் கின்னாமை 318
தன்னுயிர் தானறப் 268
தன்னுயிர் நீப்பினும் 327
தன்னூன் பெருக்கற்கு 251
தன்நெஞ்சறிவது 293
தன்னைத்தான் காக்கின் 305
தன்னைத்தான் காதல 209
தாளாற்றித் 212
தானந்தவம் 19
திறனல்ல 157
தினற்பொருட்டாற் 256
தினைத்துணை நன்றி 104
தீப்பாலதான் 206
தீயவை செய்தார் 208
தீயவைதீய 202
தீயினாற்சுட்ட புண் 129
தீவினையார் அஞ்சார் 201
துப்பார்க்குத் துப்பாய 12
துறந்தாரின் தூய்மை 159
துறந்தார்க்குத் துப்புரவு 263
துறந்தார்க்குந் துவ்வா 42
துறந்தார் பெருமை 22
துறப்பார்மன் 378
துன்புறூஉந் 94
துன்னியார் 188
தூஉய்மை யென்ப 364
தெய்வம் தொழாஅள் 55
தெருளாதான் 249
தென்புலத்தார் 43
தோன்றிற் புகழ் 236
நகையும் உவகையும் 304
நடுவின்றி நன்பொருள் 171
நத்தம்போற் 235
நயனில சொல்லினும் 197
நயனிலன் என்பது 193
நயன் ஈன்று 97
நயனுடையான் 219
நயன்சாரா 194
நலக்குரியார் 149
நல்லவை எல்லாஅந் 375
நல்லாறெனப் படுவது 324
நல்லாறெனினும் 222
நல்லாற்றான் நாடி 242
நன்றாகும் ஆக்கம் 328
நன்றாங்கால் நல்லவாக் 379
நன்றிக்கு வித்தாகும் 138
நன்றி மறப்பது 108
நன்றேதரினும் 113
நாச்செற்று 335
நாளென ஒன்று 334
நிலவரை நீள்புகழ் 234

நிலையஞ்சி	325
நிலையின் திரியாது	124
நில்லாதவற்றை	331
நிறைமொழி	28
நிறையுடைமை	154
நீரின்றமையா	20
நுண்ணிய நூல்	373
நெஞ்சின் துறவார்	276
நெடுங்கடலுங்	17
நெருநல் உளன்	336
நோயெல்லாம்	320
பகச்சொல்லி	187
பகுத்துண்டு	322
பகைபாவம் அச்சம்	146
படுபயன் வெஃகிப்	172
படைகொண்டார்	253
பணிவுடையன்	95
பயனிலபல்லார்	192
பயனில்சொற்	196
பயன்மரம் உள்ளூர்	216
பயன் தூக்கார்	103
பரிந்தோம்பிக் காக்க	132
பரிந்தோம்பிப் பற்றற்	88
பரியினும் ஆகாவாம்	376
பல்லார் முனிய	191
பழியஞ்சிப்	44
பற்றற்ற கண்ணே	349
பற்றற்றேம் என்பார்	275
பற்றிவிடாஅ	347
பற்றுக பற்றற்றான்	350
பாத்தூண்மரீ இயவனை	227
பிறப்பென்னும்	358
பிறர்க்கின்னா	319
பிறவிப் பெருங்	10
பிறன்பழி கூறுவான்	186
பிறன்பொருளாள்	141
பிறன்மனை	148
புகழ்படவாழாதார்	237
புகழ்புரிந்	59
புக்கில் அமைந்தின்று	340
புத்தேள் உலகத்தும்	213
புறங்குன்றி	277
புறங்கூறிப்	183
புறத்துறுப்பெல்லாம்	79
புறந்தூய்மை	298
பெண்ணிற்	54
பெறுமவற்றுள்	61
பெற்றான் பெறின்	58
பேதைப்படுக்கும்	372
பொய்ம்மையும்	292
பொய்யாமை பொய்யாமை	297
பொய்யாமை அன்ன	296
பொருடீர்ந்த	199
பொருள் நீங்கிப்	246
பொருளல்லவற்றை	351
பொருளற்றார்	248
பொருளாட்சி	252
பொறிவாயில்	6
பொறுத்தல் இறப்பினை	152
மகன் தந்தைக்	70
மக்கள்மெய்	65
மங்கலம் என்ப	60
மருந்தாகித்	217
மலர்மிசை ஏகினான்	3
மழித்தலும் நீட்டலும்	280
மறத்தல் வெகுளி	303
மறந்தும் பிறன்கேடு	204
மறப்பினும் ஒத்துக்	134
மறவற்க மாசற்றார்	106
மற்றுந் தொடர்ப்பாடு	345

மனத்தது மாசாக 278
மனத்துக்கண் 34
மனத்தொடு 295
மனைத்தக்க 51
மனைமாட்சி 52
மன்னுயிர் ஓம்பி 244
மிகுதியான் மிக்கவை 158
முகத்தான் அமர்ந்து 93
மோப்பக் குழையும் 90
யாகாவா ராயினும் 127
யாதனின்யா 341
யாமெய்யா 300
யானெனதென்னும் 346
வகுத்தான் வகுத்த 377
வசையிலாவண் 239
வசையென்ப 238
வசையொழிய 240
வஞ்சமனத்தான் 271
வருவிருந்து 83
வலியார்முன் 250
வலியில் நிலைமையான் 273
வறியார்க்கொன்று 221
வாணிகஞ்செய் 120
வாய்மையெனப்படுவது 291
வானின்றுலகம் 11
வானுயர் தோற்றம் 272
விசும்பிற்றுளி 16
விண்ணின்று பொய்ப்பின் 13
வித்துமிடல் 85
விருந்து புறத்ததா 82
விழுப்பேற்றின் 162
விளிந்தாரின் 143
வீழ்நாள்படா அமை 38
வேண்டற்க வெஃகி 177
வேண்டாமை 363
வேண்டிய வேண்டியாங்கு 265
வேண்டினுண்டாகத் 342
வேண்டுங்கால் 362
வேண்டுதல் வேண்டாமை 4
வையத்துள் 50

Sri Adi Kumaragurupara Swamigal Memorial Tirukkural Publication Endowment Rs. 35,000

The endowment is made by Silasri Kasivasi Arulnandi Tambiran Swamigal Avergal, Sri Kasi Mutt, Tirupanandal, in memory of the Great Scholar Sri Adi Kumaragurupara Swamigal who spread Tamil culture and propagated the knowledge and tenets of **Tirukkural** to the student population and public of the **Bharath** from Cape Comorin to the Himalayas.

2. The endowment shall consist of Government Promissory Notes of the value of Rs. 35,000 (Rupees Thirty Five Thousand only) yielding interest at 3 per cent - vide Schedule "B". The interest received by the Donor each year shall be sent to the Committee at Madras now consisting of Messrs P. M. Lingesan, B. A., V. Sankaran Chettiar, and S. Baskaran, B. A., B. L. of Madras, who have created a specific endowment called **Tirukkural Specific Endowment** attached to **Sri Tiruvalluvar Temple** at Mylapore, as stated in the Hindu Religious Endowments Board Circular No. 18/1950 Adm. dated 4—3—1950 and notification published at p. p. 228 to 229 of the Fort St. George Gazette Part I-A dated 13—6—1950. The interest shall be continued to be sent to such committee or Managing-body of the said Tirukkural Specific Endowment. This endowment has been sanctioned by the Hindu Religious Endowments Board in its order No. 4493 dated 16—8—50 vide schedule "A" attached.

3. The Committee shall arrange to print and publish "**Tirukkural**" mainly in Tamil and with Hindi and English translations occasionally with suitable notes. At every publication, 100 copies should be sent free to the Donor and his successors-in-interest. The other copies should be arranged to be widely distributed in sale at not

more than the actual cost. The sale proceeds of the books should be added to the interest received by the Committee from the Donor and his successors-in-interest. The title page of the publication should contain a note that the "**Publications made out of the endowment founded by Silasri Kasivasi Arulnandi Tambiran Swamigal Avl., Sri Kasi Mutt, Tirupanandal in Memory of Sri Adi Kumaragurupara Swamigal**". It will be within the discretion of the Committee to supply a limited number of the copies free of cost to selected well known Libraries (one copy to each Library) serving the needs of Lovers of Tamil Literature and culture.

4. An account of receipt and expenditure shall be maintained by the said committee and an extract therefrom sent to the Donor and his successors-in-interest each year along with a copy of the Audit report. It should also show the total number of books published, printed, sold and the number on hand.

5. The annual interest received from the Donor and the sale proceeds of the publications shall be utilised for printing and publishing the above mentioned "**Tirukkural**" only. If at any time the committee does not work or fails to publish Tirukkural the Donor and his successors-in-interest reserve to themselves the right of getting the Tirukkural published in the manner set out above out of the interest of the endowment fund, instead of its being sent to the Committee.

Dated 2—10—1950 *(Sd) Kasivasi Arulnandi Tambiran*

Registered at Tiruvidamarudur Sub Registrar's Office on 4-10-1950 as No. 68 of 1950. Book No. 4 Vol. 43 pages 195-199.

இம்பீரியல் அச்சகம், பெரியகம்மாளத்தெரு, திருச்சிராப்பள்ளி—8.